

Vittnesbörd för Församlingen, band 2

av Ellen G White

Originaltitel: Testimonies for the Church vol 2

Översatt 2015

ellenwhite.se

Tidsperioden för band 2

5

Vittnesbörd 15 (1868)

Erfarenhetsskildring	10
Arbete för Kristus	24
Att sälja sin förstfödslov	37
Ont tal	50
Kött och stimulantia	60
Hälsoreformen försummas	66
Kärlek till dem som handlar fel	73
Religion i vardagen	78
Förnyelse i hemmet	84
Ett kränkt samvete	89
Varningar och tillrättavisningar	93

Vittnesbörd 16 (1868)

Föremål för personliga vittnesbörd.	112
Flyttning till Battle Creek	113
Varning till predikanter	116
Se på Jesus	118
Att skiljas från världen	124
Sann kärlek	133
Underhållning på institutionen	137
Försummelse av Hannah More	140
Bön för de sjuka	145
Prästens mod	150
Slutenhet i sitt bemötande	152
Att förtrycka den som arbetar för att tjäna pengar.	156
Stridslystnad och kamp tillrättavisas.	162
Ansvariga i församlingen	165
Stolthet hos de unga	173
Världslighet i församlingen	183

Vittnesbörd 17 (1869)

Kristi lidande	200
Varningar till församlingen	216
Planer på äktenskap	225
Rikedomens faror	229
Kristen iver	232
De ungas ansvar	235
Mammans tjänare	237
Känslor och äktenskapsarrangemang	247
Hårdhet i familjens ledning	253
Ett födelsedagsbrev	261
Rikedomens bedrägeri	268
Självbedragna unga	288
Sann omvändelse	291
Mannens och hustruns plikter	296
Brev till en föräldralös pojke	307
Den bångstyrige medlemmen	314
Tröst i sorgen	318
En självcentrerad, diktatorisk anda	320
En glömsk åhörare	321

Medel mot sentimentalitet	323
Plikten mot föräldralösa	327
Vädjan till predikanter	334
Moralisk orenhet	349

Vittnesbörd 18 (1870)

Kristen avhållsamhet	354
Ytterligheter i hälsoreformen	377
De ungas sensualitet	390
Sann kärlek i hemmet	411
Vikten av självbehärskning	421
Flit och sparsamhet	431
Motstånd flammar upp	436
En vädjan till församlingen	439
Ett kors att acceptera sanningen	489

Vittnesbörd 19 (1870)

En framställning för predikanter	498
Motion och frisk luft	522
Tillrättavisning av själviskhet	539
Fanatism och okunnighet	553
Råd till en njutningslysten dotter	558
Till en predikanthustru	565
Opålitlighet i förvaltning	569
Missriktad känslighet	571
Konferensmöten	573

Vittnesbörd 20 (1871)

Möten med gemenskap i församlingen	577
Hur skall vi helighålla sabbaten?	582
Kristen rekreation	585
En slående dröm	594
Våra lägermöten	597
En allvarlig dröm	604
Predikanters kläder och uppträdande	609
Kärlek till vinning	619
Situationen i Vermont	631
Överförande av jordiska rikedomar	678
Ingen frälsning efter Jesu återkomst	686
Ljus medför ansvar	695
Appendix	711

Tidsperioden för band 2

(5) Medan band 1 av *Vittnesbörden* ger råd som för det mesta har att göra med början och utvecklingen av lärosatser, erfarenheter och verksamheter i kvarlevans nyetablerade församling, ägnar sig band 2 för det mesta åt dess medlemmars andliga tillstånd. Under de tretton år då dessa fjorton vittnesbörds- skrifter kom till som nu utgör band 1, utvecklades förlagsverksamheten, församlingen organiserades, dess ekonomiska system etablerades och den har inlett ett stort hälsoprogram. När den sista artikeln skrevs, strömmade litteratur ut i en ständig ström från Review och Heralds förlags tryckeri i Battle Creek, Michigan, och nära detta var det nyligen etablerade sanatoriet i full gång. Borgarkrigens mörka timmar var förbi och för församlingen började en tid av möjligheter. Dess uppgift var att vinna terräng och att utvidga sina gränser. De enskilda medlemmarnas integritet var avgörande för församlingens fortsatta tillväxt.

Som förklarats i en artikel i slutet av volym 1, började Ellen G. White i början av år 1868 att publicera vissa personliga vittnesbörd som vid denna tidpunkt inte hade varit allmänt spridda. Om dessa personliga vittnesbörd sade hon: "De innehåller alla mer eller mindre tillrättavisningar och undervisning, som angår hundratals eller tusentals andra i liknande situation. Dessa bör ha det ljus, som Gud har funnit det lämpligt att ge och som talar in i deras situation." – Band 1, sid 631.

En sådan undervisning som vänder sig personligen till enskilda församlingsmedlemmar under loppet av treårsperioden, från februari 1869 till maj 1871 och omfattar nästan alla *Vittnesbörd* nr. 15-20, ingår nu i detta band 2. Undervisningen är tydlig och praktisk och behandlar nästan varje fas av personlig erfarenhet och religiöst engagement, från rykten, (6) eftergivenhet för aptiten och äktenskapsrelationer till missriktad iver, habegär och fanatism.

I början av den period som band 2 omfattar, hade äldste och Mrs. White delvis dragit sig tillbaka till Greenville, Michigan, på grund av pastor Whites hälsotillstånd. De började snart att ta upp sin reseverksamhet och hålla möten hos troende i stater i Michigans omnejd. I november 1868 återvände de till Battle Creek för att där ställa i ordning ett hem åt sig.

Två månader tidigare, i september 1868, hölls det ett lägermöte i Wright, Michigan. Denna samling, den första i sitt slag, visade sig vara en sådan välsignelse för dem som deltog, att de följande åren blev vittne till att lägermöten etablerades som en regelbunden del av programmet för statskonferenserna. Äldste och Mrs. White ombads vara närvarande och sedan blev det så, att de i hög grad tillbringade de följande årens sommarmånader på dessa årliga samlingar. I den sista delen av band två kan man finna råd beträffande sådana "sammankomster."

Under den treårsperiod som band 2 omfattar, gjordes uppmuntrande framsteg beträffande sanningen för vår tid. Hälsoinstitutionen i Battle Creek, som hade gått igenom en nedslående depression, gick nu in i en framgångsrik period. Under den senare delen av 1868 fick pastorerna J.N. Loughborough och D.T. Bourdeau sjundedags adventismens fackla att lysa på stillahavskusten. Samma år kom ett sällskap på femtio sabbatshållande adventister i Europa i kontakt med generalkonferensens bröder i Battle Creek och sände nästa år en representant över Atlanten för att be att misionärer skulle sändas till dem.

Men parallellt med alla dessa vinningar och framsteg fortsatte fienden att allvarligt arbeta på att försvaga andligheten hos församlings medlemmar och fick dem att älska världen och dess nöjen, till att genomsyra församlingen med en kritisk anda, att torka ut välgörenhetens källor och fick dem särskilt att föra in (7) de unga i sina led. Mot dessa farliga strömningar förmedlade Mrs. White, som Guds budbärare, trofast och allvarligt sina budskap i tal och skrift och kallade församlingens medlemmar till att leva upp till Guds normer för renhet och rättfärdighet.

Vid vissa tillfällen fick Mrs. White uppenbarelser som rörde ett antal individers erfarenhet i en församling. Efter att ha förmedlat dessa personliga vittnesbörd på mötet, skrev hon efteråt ut informationen och sände den till den berörda församlingen. Ett antal sådana meddelanden finns i band 2.

Den uppmärksamme läsaren av detta 711 sidors- band måste bli imponerad, inte enbart på grund av den stora variation av ämnen, utan också av den omfattande mängd skrifter som ägnats åt sådana personliga vittnesbörd, skrivna under denna korta tid. Ändå bör det noteras, att det som har publicerats endast representerar en del av det som Mrs. White skrev under loppet av denna period.

Några få veckor innan nr. 15 gavs ut, hade äldste White skrivit ett stycke i *Review and Herald* och bad dem som hade fått ett muntligt vittnesbörd av Mrs. White att tåligt vänta tills de kan få skrivna kopior. Om Mrs. Whites flit och uthållighet i detta arbete, sade han:

I denna del av sitt arbete har hon ungefär två månaders arbete för hand. På sin resa österut använde hon all sin fritid till att skriva dessa vittnesbörd. Hon skrev också många av dem under mötet medan andra predikade och talade. Sedan hon kom tillbaka har hon skadat sin hälsa och förlorat kraft genom att alltför intensivt koncentrera sig på detta arbete. Hon skriver som regel mellan tjugo och fyrtio sidor varje dag. - *Review and Herald*, 3 mars 1868.

Vi kan mycket väl föreställa oss Mrs. Whites lättnad då *Vittnesbörd* nr. 15 sändes ut och hennes förväntan på en välbehövlig vila, men tio dagar senare var hon på nytt fördjupad i arbetet med att leverera de många budskap som anförtrotts henne. Fredagkvällen den 12 juni, talade hon i Battle Creek "till de (8) unga i allmänhet" och "hade vänt sig till flera personligen", tills klockan var nästan 10, när följande hände, vilket äldste White har meddelat:

"Medan hon talade från plattformen framför predikstolen, kom Guds kraft över henne, på ett synnerligen högidligt och imponerande sätt. Ögonblickligen föll hon ned på mattan i en vision. Många iakttog denna manifestation för första gången. De reagerade med förundran och var fullständigt eniga om att det var Guds verk. Visionen varade i tjugo minuter." - *Review and Herald*, 16 juni 1868.

Då man räknat, visar sig 120 sidor av *Vittnesbörd* band 2 ha skrivits för att lägga fram råd till församlingen och till enskilda personer från visionen den 12 juni 1868. Många fler sidor skrevs för att lägga fram de syner som samma år gavs i Pilot Grove, Iowa, den 2 oktober och i Adams Center, New York, 25 oktober.

Dessa många visioner ledde Mrs. White till att skriva nästan oavbrutet. När en rapport skrevs om deras resa med båt uppför Mississippifloden år 1870, gav äldste White dessa kommentarer:

"Mrs. White skriver. Stackars kvinna! Detta nästan eviga skrivande om det ena och det andra, när hon borde vila och njuta av det sköna sceneriet och det behagliga sällskapet,

förefaller att var alltför skadligt, men Gud välsignar och uppehåller och vi måste vara försonade.” - *Review and Herald*, 5 juli 1870.

Vilken välsignelse har inte dessa många vittnesbörd, som först riktades till enskilda personer, varit för församlingen! Vilken församlingsmedlem har inte under sin läsning av dessa allvarliga råd och varningar upptäckt, att de problem, frestelser och de privilegier som de första årens Sjundedags Adventister hade, är hans problem, frestelser och privilegier i dag? Vi värderar dessa budskap särskilt högt, därför att Ellen G White själv säger i den undervisning hon ger, som inleder band 2: ”Det finns inte något mer direkt och övertygande sätt att förmedla det som Herren har visat mig.”

Ellen G White utgåvornas betrodda folk.

Vittnesbörd 15(1868) - Vittnesbörd för församlingen :Erfarenhetsskildring

(9) Mina bröder och systrar kommer knappast att vänta sig detta nummer av mina *Vittnesbörd* så snart. Jag hade emellertid många personliga vittnesbörd på gång, av vilka en del ges på de följande sidorna. Och jag känner inte till något bättre sätt att ge ut mina personliga synpunkter på allmänna faror och villfarelser och på den uppgift alla har som älskar Gud och håller hans bud, än att förmedla dem i dessa vittnesbörd. Kanske finns det inte något mer direkt och övertygande sätt att förmedla vad Herren har visat mig.

Det verkade vara viktigt att nr 14 nådde er flera dagar före generalkonferensen. Därför fick det numret snabbt sändas till tryckning, innan jag fick tid att utarbeta viktigt innehåll som planerats för det. Det fanns faktiskt inte plats för detta i nummer 14. Därför ger jag det till er med bönen att Guds välsignelse skall följa det till Hans dyrbara folks bästa, eftersom jag har tillräckligt innehåll för nr 15.

(10) Från den 7 februari 1868 till den 20 maj 1868 Sedan vi kommit hem och upphört att lägga märke till den inspirerande påverkan från resor och arbete, kände vi mycket tydligt de tröttande uppgifter som följde på vår resa österut. Många skrev brev och bad mig enträget att skriva vad jag hade berättat för dem om vad Herren hade visat mig om dem. Och det var många andra som jag inte hade talat med och vilkas fall var lika betydelsefulla och angelägna. Men i mitt uttröttade tillstånd verkade uppgiften att skriva så mycket vara mer än jag kunde stå ut med. En känsla av modlöshet överväldigade mig och jag sjönk ned i ett svaghetstillstånd och var kvar i detta flera dagar och svimmade ofta. I detta fysiska och psykiska tillstånd ifrågasatte jag min plikt att skriva så mycket till så många människor, av vilka en del var mycket ovärdiga. Det föreföll mig som om det säkert var något som var fel med detta.

På kvällen den 5 februari talade bror Andrews till folket i vårt bönehus. Men större delen av den kvällen befann jag mig i ett matt, andtruttet tillstånd och stöttades av min man. När Andrews kom tillbaka från mötet, hade de en särskild bönestund för mig och jag fann litet lindring. Den natten sov jag gott och på morgonen kände jag mig förunderligt hjälpt och uppmuntrad, trots att jag var svag. Jag hade drömt att en person kom till mig med en bit vitt tyg och bad mig skära det till kläder till människor i alla storlekar och av alla slags karaktärer och för alla omständigheter i livet. Jag informerades om att jag skulle skära dem och genast hänga upp dem så att de var klara att produceras när det krävdes. Jag hade det intrycket att många som jag fick som uppgift att skära kläder till var ovärdiga. Jag frågade om det var det sista tygstycket jag skulle skära till och fick veta, att det var det inte utan så fort jag hade gjort detta klart, fanns det andra (11) som jag skulle ta tag i. Jag kände mig maktlös på grund av den stora arbetsbörda som lades på mig och talade om att jag hade hållit på att skära till kläder för andra i mer än tjugo år och att mitt arbete inte hade värdesatts. Jag kunde inte heller se att mitt arbete hade utträttat så mycket gott. Jag talade särskilt med den person som gav mig tyget om en kvinna, som han hade bett mig att skära till ett klädesplagg åt. Jag förklarade att hon inte skulle värdesätta kläderna och att det skulle vara slöseri med tid och material att ge dem till henne. Hon var mycket fattig, var utrustad med ett svagt intellekt och hade slarviga vanor och skulle snart fläcka ned dem.

Personen svarade: ”Skär till kläderna. Det är din plikt. Förlusten är inte din, utan min. Gud ser inte på samma sätt som människor. Han planerar det arbete som Han vill få utfört och du vet inte om det kommer att lyckas, detta eller något annat. Det kommer att visa sig, att många sådana stackars själar kommer att ingå i Guds rike, samtidigt som andra, som är gynnade med alla livets välsignelser och har ett gott intellekt och angenäma omgivningar, som ger dem de bästa tänkbara förmåner för att kunna göra framsteg, kommer att lämnas utanför. Det kommer att visa sig, att dessa stackars själar har levt upp till det svaga ljus de fått och har använt de begränsade tillgångar som fanns inom räckhåll för dem och att de har levt mycket bättre än några andra som har njutit av fullt ljus och rikliga möjligheter för förbättring.”

Då höll jag upp mina händer, okänsliga som de var efter mycket klippning och konstaterade, att jag bara kunde krympa vid tanken på att utföra den sortens arbete. Personen upprepade: ”Skär till kläderna. Din lindring har ännu inte kommit.”

Med stor trötthetskänsla reste jag mig för att börja arbetet. Framför mig låg det nya, blanka saxar, som jag började använda. Genast lämnade min trötthetskänsla och mitt missmod mig. Tygstyckena verkade kunna skäras nästan utan någon ansträngning från min (12) sida och jag skar till klädesplagg efter klädesplagg relativt lätt.

Med den uppmuntran som denna dröm gav mig, beslöt jag genast att följa med min man och bror Andrews till grevskapen Gratiot, Saginaw och Tuscola och lita på att Herren skulle ge mig kraft att arbeta. Alltså lämnade vi hemmet den 7 februari och red cirka 90 kilometer till vår bestämmelseort i Alma. Här arbetade jag som vanligt, med

en tillräcklig mängd kraft och frihet. Vännerna i grevskapet Gratiot verkade vara intresserade av att lyssna, men många av dem ligger långt efter när det gäller hälsoreformen och överhuvudtaget i förberedelsearbetet. Det föreföll att hos detta folk fanns en brist på den ordning och effektivitet som är nödvändig för att få framgång i Guds verk och få ande i budskapet. Bror Andrews besökte dem emellertid tre veckor senare och hade en god tid tillsammans med dem. Jag vill inte förbigå en uppmuntrande sak, nämligen att ett mycket tydligt vittnesbörd som jag hade skrivit till en familj, mottogs med glädje för de personer det var sänt till. Vi intresserar oss fortfarande för den familjen och har en brinnande önskan om de skall få glädja sig åt välsignelser i Herren och även om vi i viss mån misströstar när det gäller Herrens verk i grevskapet Gratiot, kommer vi att vara ivriga att hjälpa bröderna när de känner sig angelägna om att få hjälp.

Vid mötet i Alma var bröder från St. Charles och Tittabawasse, grevskapet Saginaw, närvarande, som uppmanade oss att besöka dem. Vi hade inte planerat att resa till detta område just nu, däremot att besöka Tuscola om möjligheter öppnade sig. När vi inte hörde något från Tuscola, beslöt vi oss för att besöka Tittabawasse och skrev under mellantiden till Tuscola och frågade om vi behövdes där. I Tittabawasse blev vi glatt överraskade över att finna ett stort bönehus, som nyligen hade byggts av vårt folk, välfyllt med sabbatshållare. Bröderna föreföll vara förberedda på vårt vittnesbörd och vi njöt av friheten. Ett stort och gott arbete hade utförts på denna plats av bror A. Muchs trofasta (13) medarbetare. Mycket bittert motstånd och förföljelse hade blivit följden, men detta verkade smälta bort hos dem som kom för att lyssna och våra medarbetare verkade göra ett gott intryck på alla. Jag deltog i elva möten på denna plats på en vecka och talade åtskilliga gånger från en till två timmar och deltog i andra möten. Vid ett möte gjordes ansträngningar att få några bestämda personer, som iakttar sabbaten, att gå fram och ta sitt kors på sig. Plikten bestod för de flesta av dem i att låta döpa sig. I min sista vision såg jag platser där sanningen skulle komma att predikas och ge upphov till församlingar som vi skulle besöka. Detta var en av dessa platser. Jag hyste ett särskilt intresse för detta folk. Vissa personers fall i denna församling öppnade sig för mig och jag fylldes av en iver att vara verksam för dem, som jag inte kunde kasta av mig. I ungefär tre timmar arbetade jag för dem och större delen av tiden värdade jag till dem med den djupaste omsorg. Alla tog sitt kors på sig vid det här tillfället och kom fram i bön och nästan alla talade. Nästa dag döptes femton personer.

Ingen kan besöka detta folk utan att bli imponerad av bror A:s trofasta tjänst i denna sak. Hans arbete kommer in på platser där sanningen aldrig har förkunnats och jag hoppas, att vårt folk kommer att sluta med att dra honom bort från hans speciella arbete. I ödmjuk anda går han fram, lutar sig mot Herrens arm och räddar många själar från mörkrets makter. Måtte Guds välsignelse alltid vara med honom.

När vår mötesserie på denna plats var nära sitt slut, kom bror Spooner från Tuscola till oss för att besöka detta område. Vi skickade med honom avtal om möten när han återvände på måndagen och vi kom efter på torsdagen efter dopet. I Vassar höll vi våra möten om sabbaten och den

första dagen i unionens skolhus. Detta var en fri plats att tala på och vi såg goda frukter av vårt arbete. På eftermiddagen den första dagen kom omkring trettio som avfallit och barnen som inte hade gjort någon bekännelse (14) kom fram. Detta var ett mycket intressant och berikande möte. Några, som vi särskilt ville arbeta för, drog sig tillbaka från Guds verk. Men tiden var kort och det föreföll mig som om vi måste lämna arbetet innan det var avslutat. På grund av våra överenskomna avtal med St. Charles och Alma och för att träffa dem, tvingades vi emellertid att avsluta våra uppgifter i Vassar på måndagen.

Den natten fick jag i en dröm återuppleva den vision, som jag hade sett om vissa personer i Tuscola och detta gjorde ett ännu djupare intryck på mig att min tjänst för detta folk inte var utförd. Trots detta såg jag ingen annan möjlighet än att följa vad vi kommit överens om. Tisdag reste vi omkring 53 kilometer till St. Charles och stannade över natten hos bror Griggs. Här skrev jag femton sidor vittnesbörd och deltog i mötet på kvällen. Onsdag morgon beslöt vi oss för att återvända till Tuscola ifall bror Andrew ville följa avtalet i Alma. Detta samtyckte han till. Denna morgon skrev jag ytterligare femton sidor, deltog i ett möte och talade en timme och vi reste omkring 55 kilometer tillsammans med bror och syster Griggs till bror Spooner's i Tuscola. Torsdag morgon åkte vi till Watrousville, en resa på omkring 26 kilometer. Jag skrev sexton sidor och deltog i ett kvällsmöte, där jag gav ett mycket klart vittnesbörd till en närvarande. Nästa morgon skrev jag tolv sidor före frukosten och återvände till Tuscola och skrev ytterligare åtta sidor.

På sabbaten talade min man på förmiddagen och jag fortsatte i två timmar innan vi åt. Mötena tog paus några få ögonblick och jag åt litet mat och talade sedan en timme vid ett möte och frambar ett tydligt vittnesbörd för åtskilliga närvarande. Dessa vittnesbörd mottogs i allmänhet med ödmjukhet och tacksamhet. Jag kan emellertid inte säga att alla togs emot på det sättet.

Nästa morgon, när vi skulle bege oss till bönehuset för att delta i dagens svåra uppgifter, kom en syster, för vilken jag hade ett vittnesbörd om att hon saknade omdöme och (15) försiktighet och inte helt kunde kontrollera sina ord och handlingar, in tillsammans med sin man och gav uttryck för stor oförsonlighet och upprördhet. Hon började tala och gråta. Hon mumlade en del och gjorde någon bekännelse och rättfärdiggjorde i hög grad självet. Hon hade felaktiga tankar om många av de saker jag hade talat till henne om. Hennes stolthet berördes då jag förde fram hennes fel under så offentliga former. Här låg uppenbarligen den största svårigheten. Men varför kände hon det så? Bröderna och systrarna visste att det var så, så jag avslöjade inte något nytt. Men jag tvivlade inte på att det var nytt för denna syster själv. Hon visste det inte själv och kunde inte bedöma sina egna ord och handlingar rätt. Så är det i viss mån för nästan alla. Det är därför det är nödvändigt med korrekta tillrättavisningar i församlingen och att alla dess medlemmar odlar kärlek till det klara vittnesbördet.

Hennes man föreföll inte att kunna förlika sig med att jag tog fram hennes fel inför församlingen och sade att om syster White hade följt Herrens riktlinjer i Matteus 18:15-

17 skulle han inte känna sig kränkt: ”Om din broder har begått en synd, så gå och ställ honom till svars enskilt, mellan fyra ögon. Om han lyssnar på dig, har du vunnit din broder. Men om han inte lyssnar, ta då med dig en eller två andra, för att varje sak må avgöras efter två eller tre vittnens ord. Lyssnar han inte till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han inte heller till församlingen, då skall han vara för dig som en hedning och publikan.”

Min man sade då, att hennes make borde förstå, att dessa Herrens ord hänvisar till den personliga överträdelsen och inte kunde användas i denna systems fall. Hon hade inte förbrutit sig mot Syster White. Men det som hade tillrättavisats offentligt var uppenbara fel som hotade församlingens och Guds verks framgång. Här är, sade min man, en text som kan användas vid det här tillfället: 1 Tim. 5:20: ”Dem som syndar inför alla skall du tillrättavisa inför alla, så att även de andra tar varning”.

(16) Brodern erkände, som en kristen, sina fel och verkade försonad med den saken. Det var uppenbart att många saker hade uppförstorats och missuppfattats sedan mötet på sabbatens eftermiddag. Därför föreslogs det att det skrivna vittnesbördet skulle läsas upp. När det var gjort, frågade den syster som hade blivit tillrättavisad av det: ”Var det vad du sade i går?” Jag svarade att det var det. Hon verkade förvånad och helt förlikad med det skrivna vittnesbördet. Jag gav henne detta, utan att spara någon kopia. Det var fel gjort av mig, men jag kände en sådan ömhet för henne och hennes man och hyste så innerliga önsknings- och förhoppningar om deras framgång, att jag vid det här tillfället bröt mot en fastställd vana.

Mötetiden närmade sig snabbt och vi skyndade oss två och en halv kilometer bort till den väntande församlingen. Läsaren må bedöma om scenen denna morgon var väl anpassad för att hjälpa oss att samla tankarna och nerverna för att kunna stå inför folket. Men vem tänker på sådant? Några kanske gör det och visar litet barmhärtighet, medan de impulsiva och bekymmerslösa kommer med sina bördor och bekymmer, oftast innan vi börjar tala eller när man är fullständigt utmattad av att tala. Min man samlade emellertid alla sina krafter och på begäran talade han om lagen och evangeliet. Jag hade fått en inbjudan att tala på kvällen i det nya bönehus, som nyligen hade byggts och invigts av metodisterna. Denna rymliga byggnad var överfylld och många var tvungna att stå upp. Jag talade frimodigt omkring en och en halv timme om det första av de två stora bud som vår Herre påminde om och blev överraskad då jag fick veta, att det var samma sak som den metodistiske pastorn hade talat om på förmiddagen. Han och hans folk var närvarande för att höra vad jag hade att säga.

På kvällen hade vi ett värdefullt samtal hos bror Spooner's tillsammans med bröderna Miller och Haskell och systrarna Sturges, Bliss, Harrison och Malin. Vi märkte nu (17) att vårt uppdrag för vår tid hade utförts i Tuscola. Vi blev mycket intresserade av detta dyrbara folk men var ändå rädda, att den syster jag har refererat till och som jag hade ett vittnesbörd till, skulle låta Satan dra nytta av henne och ge dem problem. Jag kände en allvarlig önskan om att hon måtte se saken i dess sanna ljus. Den inriktning som hon hade haft förstörde hennes inflytande både inom

församlingen och utanför den. Men om hon nu ville ta emot den tillrättavisning som var nödvändig och ödmjukt ville försöka utnyttja den, skulle församlingen på nytt ta henne till sitt hjärta och folk skulle tänka mer på hennes kristna tro. Och vad som är ännu bättre: hon skulle kunna njuta av sin dyrbara Förlössares godkännande leenden. Skulle hon helt och fullt ta emot vittnesbördet, var min ängsliga fråga. Jag fruktade, att hon inte ville det och att bröderna i detta område skulle bli bedrövade för hennes skull.

Efter att ha kommit hem igen, sände jag bud och bad om en kopia av det vittnesbörd jag gett till henne och den 15 april tog jag emot följande, daterat i Danmark den 11 april 1868: ”Syster White: Ditt brev från den 23 i förra månaden finns till hands. Jag är ledsen, men jag kan inte gå med på din begäran.”

Jag kommer fortfarande att bevara de ömmaste känslor mot denna familj och kommer att vara glad över att få hjälpa dem när jag kan. Det är sant, att en sådan behandling från dem, som jag ägnar mitt liv åt, kastar en mörk skugga över mig, men min kurs har varit så tydlig för mig att jag inte kan låta sådana saker hålla mig borta från pliktens väg. När jag återvände hem från postkontoret med ovanstående brev, blev jag mycket nedslagen, jag tog Bibeln och öppnade den med den bönen, att jag måtte finna tröst och stöd i den och mina ögon föll direkt på dessa ord från profeten: ”Fäst upp dina kläder! Stå upp och tala till dem allt vad jag befäller dig. Var inte förskräckt för dem, så att jag inte låter något förskräckligt hända dig inför dem. Se, jag gör dig i dag till en befäst stad, till en järnspelare och en kopparmur mot (18) hela landet, mot Juda kungar, dess furstar och präster och mot folket i landet. De skall strida mot dig, men inte bli dig övermäktiga. Jag är med dig, säger HERREN, för att rädda dig.” (Jer. 1:17-19)

Vi återvände från vår resa strax före en kraftig regnskur som sköljde bort all snön. Detta oväder förhindrade nästa sabbatsmöte och jag började genast förbereda saker och ting för *Vittnesbörd* nr. 14. Vi hade också det privilegiet att ta oss an vår käre bror King, som vi tog hem till vårt hem då han hade en fruktansvärd skada i huvud och ansikte. Vi förde honom till vårt hem så att han skulle kunna dö, för vi trodde inte det var möjligt för någon, som hade fått ett så fruktansvärt slag mot sin skalle, att tillfriskna. Men med Guds välsignelse över ett mycket måttligt bruk av vatten, en mycket sparsam kost tills risken för feber var över och väl ventilerade rum dag och natt, var han efter tre veckor i stånd till att återvända hem igen och ta itu med sitt jordbruk. Han tog inte någon medicin överhuvudtaget från den första dagen till sen sista. Trots att han avsevärt hade försvagats och magrat på grund av blodförlust från sina sår och av mager kost, kunde han ändå, när han nu kunde inta en större mängd mat, snabbt få krafterna tillbaka.

Det var vid den här tiden vi började arbeta för våra bröder och vänner nära Greenville. Som på många andra platser, behöver våra bröder där hjälp. Det var några som höll sabbaten, som ännu inte tillhörde församlingen och också några som hade övergett sabbaten, som behövde hjälp. Vi kände att vi ville hjälpa dessa stackars människor, men de ledande brödernas tidigare tillvägagångssätt och nuvarande

inställning till dessa personer, gjorde det nästan omöjligt för oss att få en nära kontakt med dem. Under arbetet med de felande hade några av våra bröder varit alltför stränga, alltför skarpa i sina uttalanden. Och när några ville förkasta deras råd och skilja sig från dem, ville de säga: ”Om de vill gå, så låt dem gå.” Så länge en sådan brist på Jesu medkänsla, tålmod och ömhet (19) visades av Hans bekännande efterföljare, var dessa stackars, felande oerfarna själar, motarbetade av Satan, säkra på att lida trons skeppsbrott. Hur stora de felandes synder och överträdelser än måtte vara, måste våra bröder inte bara lära sig att visa vår Store Herdes ömhet utan också Hans odödliga kärlek till stackars, bortsprungna får. Våra predikanter arbetar hårt och håller föreläsningar vecka efter vecka och gläder sig över att några få själar tar emot sanningen. Trots detta ödelägger bröderna, som annars är så beslutsamma, deras arbete på fem minuter genom förhastade ord, som dessa: ”Om de vill gå, så låt dem gå.”

Vi fann, att vi inte kunde göra något för de skingrade får som stod oss nära, förrän vi hade rättat till felen hos många av församlingens medlemmar. De hade låtit dessa stackars själar ströva omkring. De hade inte känt någon börda för dem. Det verkade faktiskt som om de tystade ned sig själva och dog en andlig död av brist på andlig verksamhet. De älskade fortfarande Guds verk i allmänhet och var beredda att stödja det. De ville visa Guds tjänare god omsorg. Det saknades emellertid avgjort omsorg om änkor, föräldralösa och de svaga i hjorden. Vid sidan av ett visst intresse för saken i allmänhet, fanns det endast ett obetydligt intresse för några andra än deras egna familjer. Med en så inskränkt religion höll de på att dö en andlig död.

Det var några som höll sabbaten, deltog i möten och betalade till systematisk välgörenhet och ändå stod utanför församlingen. Det är sant, att de inte passade för att tillhöra någon församling. Så länge ledande medlemmar i församlingen förhöll sig som de gjorde och endast gav dem obetydlig uppmuntran eller ingen alls, var det emellertid nästan omöjligt för dem att resa sig i Guds kraft och göra det bättre. När vi började samarbeta med församlingen och lärde dem att de måste besjålas av en anda att vilja arbeta för de felande, öppnades mycket av det jag hade sett med hänsyn till problemen på den här platsen för mig och jag skrev ut vittnesbörd inte bara för dem som hade handlat så fel och stod utanför församlingen, utan också för (20) de medlemmar i församlingen som hade gjort så fel genom att inte ha gått ut och sökt efter de bortsprungna fåren. Jag har aldrig varit mer besviken över det sätt på vilket dessa vittnesbörd blev mottagna. När de, som hade begått så stora fel, tillrättavisades av mycket tydliga vittnesbörd som lästes upp för dem offentligt, tog de emot dem och bekände under tårar. Några av dem i församlingen, som gjorde anspråk på att vara trogna vänner till Guds verk och *Vittnesbörden*, kunde emellertid nästan inte tro, att det var möjligt att de hade handlat så felaktigt som vittnesbörden förklarade att de hade. När det påstods, att de brydde sig om sig själva, ägnade sig åt sig själva och sina familjer så att de hade svikit i omsorgen för andra, hade varit avvisande och hade låtit dyrbara själar gå förlorade, så att de riskerade att bli överlägsna och självgoda, blev de mycket upprörda och rannsokade sig.

Denna erfarenhet var emellertid just vad de behövde för att lära sig tålmod mot andra i liknande svårigheter. Det är många som är säkra på att de inte kommer att ha några problem med *Vittnesbörden* och fortsätter att känna det så tills de har prövats. De tror, att det är märkligt att någon kan tvivla. De visar stränghet mot dem som tvivlar och skär och hugger, för att visa sin iver för *Vittnesbörden*, och avslöjar därigenom mer självgodhet än ödmjukhet. Men när Herren tillrättavisar dem för deras fel, upptäcker de att de är svaga som vatten. Därför har de svårt för att uthärda prövningen. Dessa saker borde lära dem att bli ödmjuka, att förödmjuka sig själva och att visa ömhet och odödlig kärlek till dem som gör fel.

Det förefaller mig, som om Herren ger de felande, de svaga och skälvande och till och med dem som har avfallit från sanningen en särskild kallelse att helt och fullt ansluta sig till hjorden. Det är emellertid endast få i våra församlingar som uppfattar att det förhåller sig så. Det finns dessutom ännu färre som befinner sig i en ställning där de kan hjälpa dessa. Det är fler som står direkt i vägen för dessa stackars själar. Riktigt många är stränga och krävande. De kräver, (21) att de skall leva upp till just det och det villkoret innan de vill räcka dem en hjälpande hand. På så sätt håller de dem på avstånd. De har inte lärt sig att de har en särskild skyldighet att gå ut och söka efter dessa bortsprungna får. De får inte vänta på att de kommer till dem. Läs den rörande liknelsen om det förlorade färet. Luk. 15:1-7: ”Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom. Men fariséerna och de skriftlärdade kritiserade honom ständigt och sade: ’Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem’. Då berättade han denna liknelse för dem: ’Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det? Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar. När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: ’Gläd er med mig. Jag har funnit det får som jag hade förlorat’. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över de nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.

fariséerna kritiserade Jesus för att han tog emot publikaner och vanliga syndare och åt tillsammans med dem. I sin egen rättfärdighet avvisade de dessa stackars syndare som med glädje lyssnade till Jesu ord. Herren berättade denna liknelse om det förlorade färet för att tillrättavisa de skriftlärdade och fariséernas tankar och ge alla en effektiv undervisning. Läggs särskilt märke till dessa punkter:

De nittionio fåren lämnas och ett ivrigt sökande efter det förlorade färet bedrivs. Hela ansträngningen görs för detta olycksdrabbade får. Församlingens ansträngningar borde alltså rikta sig till förmån för de medlemmar som förirrar sig bort från Kristi hjord. Och om de har vandrat långt bort, så vänta inte på att de skall komma tillbaka innan du försöker hjälpa dem, utan gå ut och leta efter dem.

(22) När det förlorade färet blivit funnet, bars det med glädje hem och mycket glädje blev följden. Detta illustrerar det välsignade och glädjefyllda arbetet med dem som går vilse. Den församling som med framgång engagerar sig i detta arbete är en lycklig församling. Den

man eller kvinna som ger sig ut i medkänsla för och kärlek till dem som går vilse och som arbetar på att föra dem till den Store Herdens hjord, engagerar sig i en välsignad tjänst. O, vilken hänförande tanke, att det blir mer glädje i himlen, när en syndare genom detta sökande återförs, än över nittionio rättfärdiga! Självupptagna, avvisande, krävande själar som verkar vara rädda för att hjälpa dem som gått vilse, som om de skulle bli smittade genom att göra sådant, känner inte smaken av missionsuppdragets sötma. De känner inte den välsignelse som fyller hela himlen med glädje över att en som har gått vilse har blivit räddad. De har stängt in sig i sina trängsynta synsätt och känslor och är lika torra och ofruktsamma som Gilboas berg, på vilka det aldrig fanns någon dagg eller något regn. Om ni låter en stark man hålla sig borta från arbete, blir han svag. Den församling eller de personer som stänger in sig själva från att bära andras bördor, som håller sig tysta och för sig själva, kommer snart att lida av andlig svaghet. Det är arbete som håller den starke mannen stark. Och andlig tjänst, hårt arbete och att bära andras bördor är det som ger kraft åt Kristi församling.

Sabbaten och den första dagen, den 18 och 19 april, njöt vi en god tid med vårt folk från Greenville. Bröderna A och B var tillsammans med oss. Min man döpte åtta. Den 25 och 26 var vi tillsammans med församlingen i Wright. Detta dyrbara folk är alltid berett att hälsa oss välkomna. Här döpte min man åtta.

Den 2 maj mötte vi en stor församling i bönhuset i Monterey. Min man talade med klarhet och kraft över liknelsen om det förlorade fåret. Ordet blev till stor välsignelse för folk. Några, som hade gått vilse stod utanför (23) församlingen och det fanns ingen iver till att arbeta för att hjälpa dem. I själva verket räknade några, som hade den stela, allvarliga, okänsliga inställning med att hindra dem från att komma tillbaka, om de skulle vilja göra det. Problemet rörde allas hjärtan och alla visade en önskan om att komma rätt. Den första dagen talade vi tre gånger i Allegan till goda församlingar. Vår överenskomst var att vi skulle möta församlingen i Battle Creek den 9, men vi kände att vårt arbete i Monterey just hade börjat. Därför beslöt vi att återvända till Monterey och arbeta ytterligare en vecka med denna församling. Det goda arbetet gick framåt och övergick våra förväntningar. Huset var fullt och vi hade aldrig tidigare fått bevittna ett sådant arbete i Monterey på så kort tid. Första dagen kom femtio fram till bön. Bröderna kände djupt för det förlorade fåret och erkände sin kyla och likgiltighet och intog en god ståndpunkt. Bröderna G.T. Lay och S. Rummery gav goda vittnesbörd och mottogs med glädje av sina bröder. Fjorton blev döpta. En av dem var en medelålders man, som hade känt motstånd mot sanningen. Arbetet gick framåt med allvar, bekännelser och mycket gråt och övervann allt motstånd. Så avslutades det svåra arbetet detta konferensår. Och vi kände fortfarande att det goda arbetet i Monterey inte på något sätt var avslutat. Vi hade kommit överens om att återvända och tillbringa åtskilliga veckor i Allegan.

Det konferensår som just var slut hade varit en minnesvärd tid. Min mans tjänst hade varit mycket omfattande under dess många samlingar och han måste få vila. Vårt arbete under det gångna året togs väl emot av

vårt folk och det visades förståelse, vänlig omsorg och välvilja mot oss vid konferensen. Vi njöt av en stor frimodighet tillsammans med dem och vi delade och njöt av ömsesidig tillit och kärlek.

Arbete för Kristus

(24) Enligt vad som visats mig, blir sabbatshållare mer själviska när deras rikedomar ökar. Deras kärlek till Kristus och Hans folk avtar. De ser inte behoven hos de nödställda och lägger inte heller märke till deras lidanden och bekymmer. De inser inte, att när de försummar den fattige och den lidande, försummar de Kristus och att de, genom att minska den fattiges brister och lidande, tjänar Jesus.

Kristus säger till Sitt återlösta folk: ”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fångelse och ni kom till mig.” (Matt. 25: 34- 36)

”Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk och i fångelse och kom till dig? Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.” (Matt. 25: 37- 40)

Att bli en som arbetar hårt och tåligt fortsätter att göra gott, vilket är ett självförnekande arbete, är ett hedervärt arbete, som framkallar himlens leende. Trofast arbete är mer acceptabelt för Gud än den ivrigaste gudsdyrkan som är avsedd att vara helig. Det är samarbete med Kristus som är sann gudsdyrkan. Att be, förmana och tala är billiga frukter, som ofta kombineras, men frukter som tar sig uttryck i goda gärningar genom omsorg om de behövande, faderlösa och änkorna, är äkta frukter och växer naturligt på ett gott träd.

(25) En gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern är detta: ”att ta sig an föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen”. (Jak. 1:27) Goda gärningar är de frukter som Kristus kräver vi skall bära: vänliga ord, goda gärningar, hänsyn till den fattige, den behövande, den lidande. När hjärtan visar medkänsla för hjärtan som tyngs av modlöshet och sorg, när händerna sträcks ut till den behövande, när den nakne kläds och främlingen hälsas välkommen att sitta ned i ditt vardagsrum och får en plats i ditt hjärta, kommer änglar mycket nära och en ansträngning som reagerar på detta besvaras i himlen. Fadern ser från sin tron dem som utför dessa barmhärtiga gärningar och räknar dem till Sina dyrbaraste rikedomar. ”De skall vara mina, säger HERREN Sebaot, min egendom på den dag då jag utför

mitt verk. (Mal. 3:17) Varje barmhärtig gärning mot den behövande och den lidande betraktas som om den görs för Jesus. När du hjälper den fattige, visar medkänsla med de lidande och förtryckta och är vän med föräldralösa, för du dig själv in i en närmare kontakt med Jesus.

Då skall Han säga till dem på den vänstra sidan: ”Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.” Då skall de svara: ”Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte? Då skall han svara: Amen säger jag er: allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.” (Matt. 25:41-46).

Jesus identifierade Sig själv med Sitt lidande folk. (26) Det var Jag som var hungrig och törstig. Det var Jag som var en främling. Det var Jag som var naken. Det var Jag som var sjuk. Det var Jag som var i fängelse. När du njöt av maten från ditt rikligt väldukade bord, svalt Jag i mitt usla hem eller på gatan inte så långt från dig. När du stängde din dörr för Mig, samtidigt som din välmöblerade bostad var ledig, hade jag ingenstans där Jag kunde vila mitt huvud. Din garderob var full av ett stort förråd varierande klädesplagg, som pengar slösats på i onödan i stället för att ge dem till dem som behövde. Jag saknade bekväma kläder. När du njöt av din goda hälsa, var jag sjuk. En olycklig händelse kastade Mig i fängelse och band mig med fjättrar, böjde och tyngde Mitt sinne, berövade Mig frihet och hopp, medan du gick fritt omkring. Vilken förunderlig enhet är det inte Jesus här ger uttryck för, som existerar mellan Honom själv och Hans lidande lärjungar! Han gör deras fall till Sitt. Han identifierar Sig själv med den starkt lidandes situation. Lägg märke till, självupptagne kristne: varje försummelse av den fattige som behöver hjälp, av den föräldralöse, den faderlöse, är en försummelse av Jesus i deras person.

Jag är bekant med personer som avlägger en hög bekännelse, vilkas hjärtan är så inneslutna i egenkärlek och själviskhet, att de inte kan fatta det som jag skriver. De har hela sitt liv tänkt och levt bara för sig själva. Att offra något för att göra gott mot andra och att missgynna sig själva för att kunna gynna andra, kommer inte på fråga för dem. De har inte den ringaste aning om att Gud kräver det av dem. Självet är deras avgud. Dyrbara veckor, månader och år går över i evighet, men de har inte fått några goda gärningar nedskrivna i himlen, gärningar som innebär att de offrat något för andras goda, genom att ge mat till den hungrige, klä den nakne eller ta emot främlingen. Detta sätt att ta emot främlingar på är inte bra. Om de visste att alla som försöker dela med sig av sin frikostighet var värdiga, så skulle de själva känna sig föranledda att göra något liknande. Men det är en dygd att våga något. Kanske är det änglar vi tar emot.

(27) Det finns föräldralösa som behöver omsorg, men somliga kommer inte att våga ta på sig detta ansvar, för det kommer att medföra mer arbete för dem, än de har lust till

och ge dem endast obetydligt med tid att ägna sig åt sig själva. Men när Kungen skall göra Sin undersökning, kommer dessa sysslolösa, inskränkta och egoistiska själar att erfara, att himlen är till för dem som har arbetat, för dem som förnekat sig själva för Kristi skull. Inga åtgärder har vidtagits för dem, som alltid har varit noga med att älska och ta hänsyn till sig själva. Det fruktansvärda straff som Kungen hotar dem med, som står på Hans vänstra sida vid det här tillfället, beror inte på deras stora kriminalitet. De döms inte för saker som de har gjort, utan för sådant som de inte har gjort. Ni gjorde inte det som himlen skapade dig till att göra. Ni tillfredsställde er själva och kan ta plats tillsammans med dem som tillfredsställer sig själva.

Till mina systrar vill jag säga: Var givmildhetens döttrar. Människosonen kom för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Ni kanske tänker, att om ni kunde finna ett felfritt barn, skulle ni kunna ta emot det, och ta omsorg om det. Att bli bragda ur fattningen av ett skadat barn för att vänja det av med många saker och lära det på nytt och att lära det självbehärskning, är en uppgift som ni vägrar att ta på er. Att lära den okunnige, att hysa medkänsla med och förändra dem som alltid har fått lära sig onda saker, är inte någon lätt uppgift. Himlen har emellertid placerat just sådana på er väg. De är förklädda välsignelser.

För årtal sedan blev jag visad att Guds folk skulle prövas när det gällde att skapa hem för de hemlösa. Jag fick se att många skulle bli utan hem på grund av sin tro på sanningen. Motstånd och förföljelse skulle driva de troende från deras hem och det var deras plikt som hade hem att öppna en vid dörr för dem som inte hade något. Jag har ganska nyligen blivit visad att Gud på ett särskilt sätt skulle pröva Sitt bekännande folk med tanke på detta. Kristus blev fattig för vår skull för att vi genom Hans fattigdom skulle (28) bli rika. Han gjorde en uppoffring för att Han skulle kunna ordna ett hem för pilgrimer och främlingar i världen som söker efter ett bättre land, också ett himmelskt. Skall de som är föremål för Hans nåd och som väntar på att bli arvingar av odödlighet, vägra, eller till och med känna sig ovilliga, att dela sitt hem med de hemlösa och behövande? Skall vi som är Jesu lärjungar neka främlingar att komma in genom våra dörrar därför att de inte känner dem som bor här.

Har inte apostlarnas förmaning någon kraft i vår tid: ”Glöm inte att visa gästfrihet, ty genom gästfrihet har somliga fått änglar till gäster utan att veta om det.” (Hebr. 13:2) Jag plågas dagligen av själviskhet bland vårt folk. Det finns en alarmerande brist på kärlek och omsorg för dem som är berättigade till det. Vår himmelske Fader lägger dolda välsignelser på vår väg, men somliga kommer inte att röra dem för att de är rädda att de skall minska deras glädje. Änglar väntar för att se om vi kommer att utnyttja de möjligheter som ligger inom räckhåll för oss - om vi kommer att hjälpa och glädja andra, så att de också kan bli till välsignelse för oss. Herren har gjort oss olika - somliga är fattiga, andra är rika och några är hårt prövade, för att alla skall ha möjlighet att utveckla sin karakter. Gud har tillåtit att några är fattiga, för att vi ska kunna testas och prövas och kunna utveckla det som finns i våra hjärtan.

Jag har hört många ursäkta sig för att de inte inbjuder Guds heliga till sina hem och hjärtan. ”Varför? Jag har ingenting förberett, jag har inte lagat någon mat, De måste gå till någon annan.” På den platsen har man emellertid kommit på andra ursäkter för att inte ta emot dem som behöver gästfrihet. Besökarens känslor är djupt sårade och de går sin väg med oangenäma intryck av sina bröders och systrars gästfrihet. Om du inte har bröd i huset, så följ det råd som Guds ord ger. Gå till grannen och säg: ”Käre vän, låna mig tre bröd. En vän som är på resa har kommit till mig och jag har ingenting att sätta (29) fram åt honom.” (Luk. 11:5- 6) Vi har inte ett enda exempel på att brist på bröd skulle vara en ursäkt för att inte ta emot en som har behov av det. När Elia kom till änkan i Sarepta, delade hon det lilla hon hade med profeten. Han utförde ett under och genom att hon öppnade sitt hem för honom och delade det lilla hon hade med honom, blev hon själv underhållen och både hon och sonen överlevde. Så kommer att visa sig vara för många, när vi gör detta med glädje för att ära Gud.

Somliga skyller på dålig hälsa. De skulle gärna göra det om de bara hade krafter till det. Sådana människor har under så lång tid stängt in sig i sig själva, tänkt på sina egna känslor och talat så mycket om sina egna lidanden, prövningar och bekymmer, att det har blivit själva sanningen för dem. De är inte i stånd till att tänka på något annat än sig själva, oavsett hur stort behov andra har för sympati och hjälp. Det finns ett botemedel för dem som plågas av dålig hälsa. Om du kläder den nakna och hjälper den fattige som har kastats ut framför din dörr, och delar ditt bröd med den hungrige, ”då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast.” (Jes. 58:8) Att göra gott är ett förunderligt medel mot sjukdom. De som engagerar sig i Herrens tjänst, har blivit inbjudna till att vända sig till Gud och Han har lovat att svara. Deras själ skall vara förnöjsam under torkperioder och de skall bli som en bevattnad trädgård, där vatten inte saknas.

Vakna upp, bröder och systrar! Var inte oroliga för att göra det som är gott. ”Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp.” (Gal. 6:9) Vänta inte tills andra talar om vilka skyldigheter du har. Öppna dina ögon och se på människorna omkring dig. Bekanta dig med de hjälplösa, de plågade, de behövande. Försök inte att undvika dem eller glömma deras behov. Vem lever upp till de krav, som Jakob nämner om att ha en ren tro som inte har fläckats av själviskhet och ondska? Vem vill göra allt som står i deras makt för att hjälpa till i den stora frälsningsplanen?

Jag känner en änka som har två små barn att försörja helt och hållet genom sin sömnad. Hon ser blek och förgrämd ut. Trots vintern har hon kämpat för att försörja sig själv och sina barn. Hon har bara fått litet hjälp, men vem skulle uppleva någon nöd om ett ännu större intresse visades i detta fall? Här är hennes två pojkar i åldern nio och elva år, som behöver ett hem. Vem är villig att för Kristi skull ge dem ett hem? Modern borde bli befriad från denna omsorg och instängda fångenskap under nålen. Dessa pojkar befinner sig i en by och deras enda trygghet är deras hårt arbetande mor. De behöver få lära sig hur de skall arbeta så mycket som deras ålder tillåter. De behöver lära sig tålmod, vänlighet och kärleksfullhet. Somliga kan

säga: ”O ja, jag vill gärna ta dem och lära dem arbeta.” Men de får inte förlora ur sikte andra saker som dessa barn behöver förutom att lära sig att arbeta. De behöver lära sig hur man utvecklar en god kristen karaktär. De lider brist på kärlek och tillgivenhet. De behöver bli dugliga här och att till sist vara beredda för himlen. Ta av er själviskhetens kläder och se om det inte är många ni kan hjälpa och välsigna med era hem, er förståelse, er kärlek och genom att visa dem till Guds Lamm, som tar bort världens synder. Vill ni uppoffra er för att frälsa själar? Jesus, den käre Frälsaren, gör i ordning ett hem åt er. Varför vill inte ni då för er del ställa i ordning ett hem för dem som behöver det och därigenom efterlikna er Mästares exempel? Om ni inte är villiga att göra detta, kommer ingen boning att tilldelas er, trots att ni kommer att känna att ni behöver en i himlen. Ty Kristus förklarar: ”Amen säger jag er: allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.” Ni som har varit självupptagna, rannsaka ert eget fall och utnyttja hela ert liv, timmarna i er provotid är nära sitt slut. Vad gör ni för att återlösa ert självupptagna och onyttiga liv? Vakna upp! Vakna upp!

(31) När ni ägnar era eviga intressen uppmärksamhet, vakna då själva upp till liv och börja att så en god säd. Det som ni sår skall ni också skörda. Skörden kommer - den stora skördetid, då vi skall skörda det vi har sått. Skörden kommer inte att slå fel. Skörden kommer med säkerhet. Nu är det såningstid. Ansträng er nu att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med er, och samla åt er en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att ni vinner det verkliga livet.(Se 1 Tim 6:18) Jag bönfäller er, mina bröder på varje plats, att befria er själva från er känslolöshet. Uppmuntra i er själva en kärlek till gästfrihet, en kärlek till att hjälpa dem som behöver hjälp.

Du kanske säger att du har hämtat in och använt dina tillgångar på dem som inte är värdiga din barmhärtighet och därför har tappat lusten att hjälpa dem som behöver hjälp. Jag presenterar Jesus för er. Han kom för att frälsa fallna människor, för att föra frälsning till Sitt eget folk, men de ville inte ta emot Honom. De bemötte Hans barmhärtighet med hån och förakt och till sist dödade de Honom som kom för att ge dem evigt liv. Vände Sig vår Herre bort från det fallna människosläktet på grund av detta? Även om era ansträngningar att göra gott har misslyckats nittionio gånger och ni bara mötte hån, skam och hat, vilken seger skulle inte uppnås om ni för den hundrade gången försökte att uppnå framgång och en själ blir vunnen! En själ som har vridits ur Satans grepp, en själ som har fått stöd, en själ som har blivit uppmuntrad! Detta kommer tusentals gånger att ge dig lön för alla dina ansträngningar. Till er kommer Jesus att säga: ”Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.” Borde vi inte med glädje göra allt vi kan för att efterlikna vår gudomlige Herres liv? Många ryggar tillbaka inför tanken på att uppoffra sig för att hjälpa andra. De är inte villiga att lida för att hjälpa andra. De inbillar sig att det inte krävs av dem att de missgynnar sig själva för att ge stöd åt andra. Till dessa säger vi: ”Jesus är vår Förebild”.

(32) När frågan ställdes för Sebedeus två söner, om den ene skulle sitta på Hans högra sida och den andre på Hans

vänstra sida i Hans rike, svarade Jesus: ”Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den kalk som jag skall dricka?” De svarade: ”Det kan vi.” Då sade Jesus till dem: ”Min kalk skall ni dricka, men platsen på min högra sida och platsen på min vänstra sida är det inte min sak att ge bort, utan de skall tillfalla dem som min Fader har berett dem för.” Hur många kan svara: ”Vi kan dricka av kalken. Vi kan tömma den kalk som Han skall tömma.” och göra svaret begripligt? Hur många efterliknar den stora Förebilden? Alla som har bekänt sig vara Kristi efterföljare, har genom att ta detta steg förpliktat sig själva till att vandra just så som Han vandrade. Ändå visar många, som avlägger höga beaktelser om sanningen, att de endast tar liten hänsyn till och bara anpassar sina liv en aning till denna Förebild. De formar sin livsstil så att den möter deras eget livs ofullkomlighet. De efterliknar inte den självförnekande Kristus eller Hans liv som Han offrade för andras bästa.

De fattiga, de hemlösa och änkorna är bland oss. Jag hörde en rik bonde beskriva en fattig änkas situation bland dem. Han beklagade hennes knappa omständigheter och sade sedan: ”Jag vet inte hur hon skall klara sig ensam denna kalla vinter. Nu har hon svåra tider.” Dessa har glömt Förebilden och säger genom sina handlingar: ”Nej, Herre, vi kan inte tömma självförnekelsens, ödmjukhetens och uppoffringens bågare som du drack av, och inte heller dricka den kalk med det lidande som du tömde. Vi kan inte klara att göra gott mot andra. Det är vår uppgift att ta oss an oss själva.” Vem skulle veta hur änkan skulle klara sig om det inte är de som har fyllda spannmålmagasin? De medel som krävs för att hon skall kunna klara sig finns ju. Och vågar de som Gud har gjort till sina förvaltare, (33) som Han har anförtrött medel, undanhålla Kristi behövande lärjunge något? Om de gör detta, är det Jesus de undanhåller detta. Väntar ni er, att Herren skall låta säd regna ned från himlen för att förse de, som behöver? Har Han inte snarare lagt det i era händer, för att hjälpa och välsigna dem genom dig? Har Han inte gjort er till Sina redskap i detta goda arbete för att pröva er och ge er förmånen att få samla skatter i himlen?

Faderlösa och moderlösa barn kastas i församlingens armar och Kristus säger till Sina efterföljare: Ta dessa nödställda barn och för dem fram till Mig och ni kommer att få er lön. Jag har sett mycket själviskhet visa sig i dessa saker. Om det inte finns några särskilda bevis för att de *själva* får nytta av att i sina hem ta emot dem, som behöver ett hem, så kommer somliga att vända sig bort och svara: Nej. De tycks inte känna till eller bry sig om huruvida dessa är frälsta eller förlorade. Detta tror de inte är deras angelägenhet. De säger som Kain: ”Skall jag hålla reda på min broder?” De är inte villiga att lämna sin egen bekvämlighet eller att uppoffra något för de föräldralösa utan de överlämnar likgiltigt dessa till världen, som ibland är mer villig att ta emot dem, än de bekännande kristna är. På Guds dag, kommer en förfrågan att göras till dem som himlen gav tillfälle till att frälsa andra. Men de ville bli ursäktade och ville inte engagera sig i det goda arbetet, med mindre än att de kunde göra det fördelaktigt för sig själva. Jag har blivit visad, att de som avvisar tillfällena att göra gott, kommer att höra från Jesus: ”Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.” Var snäll och läs Jes. 58:

”Skulle detta vara en sådan fasta som jag vill ha, en dag då människan ödmjukar sig? Att man hänger med huvudet som ett sävstrå och sätter sig i säcktyg och aska, vill du kalla det att hålla fasta och en dag till Herrens välbehag? Nej, detta är den fasta jag vill ha; Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt (34) sönder alla ok, ja, dela ditt bröd med den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod. Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och HERRENS härlighet följa i dina spår. Då skall HERREN svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: ”Se, här är jag.” Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus. Och Herren skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter.” (Jes. 58: 5- 11)

Detta är det särskilda arbete som nu ligger framför oss. Alla våra böner och vår avhållsamhet från mat kommer inte att vara till någon nytta, om vi inte med beslutsamhet tar itu med detta arbete. Heliga plikter vilar på oss. Vårt uppdrag har tydligt angetts. Herren har talat till oss genom Sin profet. Herrens tankar och Hans vägar är inte vad blinda och själviska människor tror att de är eller önskar att de skall vara. Herren ser till hjärtat. Om det bor själviskhet där, vet Han det. Vi kan försöka dölja vår sanna karaktär för våra bröder och systrar, men Gud känner den. Inget kan döljas för Honom.

Den fasta som Gud kan godta har beskrivits. Det är att dela ditt bröd med dem som hungrar och att ge det till de fattiga som kastas ut ur ditt hus. Vänta inte på att de skall komma till dig. Det är inte deras uppgift att söka upp dig och be dig om ett hem till sig själva. Du skall söka upp dem och föra dem till ditt hem. Du skall med din egen själ leta reda på dem. Du skall räcka ut den ena handen och genom tro fatta tag i den mäktiga arm som ger frälsning, medan du med kärlekens andra hand (35) når fram till den förtryckte och hjälper honom. Det är omöjligt för dig att med din ena hand fatta tag i Guds arm medan den andra är sysselsatt med att ta hand om ditt eget välbefinnande.

Kommer uppgiften att visa sig vara alltför hård, om du engagerar dig i detta barmhärtighets- och kärleksarbete? Kommer du att bli svag och krossas under bördan och din familj att berövas din hjälp och ditt inflytande? O, nej. Gud har omtänksamt avlägsnat alla tvivel i denna fråga, genom ett löfte till dig, på det villkoret att du är lydlig. Detta löfte täcker allt det som den mest krävande och den mest tveksamme skulle kunna be om. ”Då skall ditt ljus lysa fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast.” Tro bara att Han, som har lovat detta, är trofast. Gud kan förnya fysisk styrka. Han säger dessutom, att Han vill göra det. Och löftet slutar inte här: ”Din rättfärdighet skall gå framför dig och HERRENS härlighet följa i dina spår.” Gud vill bygga en befästning omkring er. Inte ens här slutar löftet. ”Då skall HERREN svara när du åkallar honom. När du ropar skall han säga: ”Se, här är jag.” Om

du gör dig av med varje slags ok, om du slutar peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus. Och Herren skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter.”

Läs Jesaja 58, ni som gör anspråk på att vara ljusets barn. Särskilt ni som har hyst en så stor motvilja mot ta på er besvär för de behövandes skull, bör läsa detta om och om igen. Om era hjärtan och hem är för små för att ge de hemlösa ett hem, så läs det. Ni som kan se faderlösa och änkor förtryckta av fattigdomens bojor och nedböjda av hårdhjärtade världsliga, läs det. Är ni rädda för att er familj skall utsättas för ett inflytande som kommer att kosta er (36) mer arbete, så läs det. Er rädsla kan sakna grund och en välsignelse kan komma, som ni kan känna och lägga märke till varje dag. Om det emellertid förhöll sig på det andra sättet, om mer arbete krävdes, kan ni närma er En som har lovat: ”Då skall ditt ljus lysa fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast.” Jag har blivit visad, att orsaken till att Guds folk inte är mer andligt sinnat och inte har större tro, är att det begränsas av själviskhet. Profeten riktar sig till sabbatshållare, inte till syndare, inte till icke- troende, utan till sådana som gör stora anspråk på fromhet. Det är inte mängden av era möten som Gud accepterar. Det är inte antalet böner, utan att ni handlar rättfärdigt, att ni gör rätt saker vid rätt tillfälle. Det handlar om att vara mindre självupptagen och att göra mer gott. Våra själar måste växa. Ty Gud vill göra dem lika en vattenrik trädgård, vars vatten aldrig tryter.

Läs Jesaja 1: ”När ni räcker ut era händer, döljer jag mina ögon för er. Även om ni ber mycket, kommer jag inte att lyssna. Era händer är fulla av blod. Tvätta er och gör er rena. Tag bort era onda gärningar från mina ögon. Sluta att göra det som är ont. Lär er att göra det som är gott, sök det rätta. Tillrättavisa förtryckaren, försvara den faderlöses rätt, stöd änkan i hennes sak. Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull. Om ni är villiga att höra, skall ni få äta landets goda. Men om ni vägrar och är motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har HERRENS mun talat.” (Jes.1: 15- 20)

Det guld, som Kristus, det sanna Vittnet, talar om och som alla måste ha, har jag blivit visad består av tro och kärlek förenade med varandra och kärlek har företräde framför tro. Satan arbetar hela tiden på att utplåna dessa dyrbara gåvor från Guds folks hjärtan. Alla ger sig hän åt att spela livets spel. Satan är väl medveten om att om han kan utplåna kärlek och tro, (37) och ersätta dem med själviskhet och otro, kommer snart alla de bestående, dyrbara dragen att ha avlägsnats av hans svekfulla hand och då kommer spelet att vara förlorat.

Mina kära bröder, vill ni tillåta Satan att fullfölja sina avsikter? Vill ni tillåta att det spel förloras, genom vilket ni önskar vinna det eviga livet? Om Gud någonsin har talat genom mig, kommer ni, i stället för att bli övervinnare, lika säkert att övervinnas av Satan som Guds tron står

säkert fast, såvida ni inte fullständigt förvandlats. Tro och kärlek måste vinnas tillbaka. Vill ni på nytt engagera er i denna kamp och vinna tillbaka de dyrbara gåvor som ni nästan saknar? Ni måste anstränga er med större allvar, med större uthållighet och mer outtröttligt, än ni någonsin tidigare har gjort. Det räcker inte att be eller fasta, utan det gäller att vara lydig, att göra sig fri från sin själviskhet och att hålla den fasta som Gud har utvalt och som Han kommer att godta. Många kommer att känna smärta över att jag har talat så tydligt, men detta kommer jag att fortsätta att göra, om Gud lägger den bördan på mig.

Gud kräver, att de som har ansvarsfulla ställningar bör invigas till sin tjänst, ty om de handlar felaktigt, kommer folket att känna sig fritt att gå i deras fotspår. Om folket handlar felaktigt och ledarna inte höjer sin röst mot det som är fel, sanktionerar de detta, och synden tillräknas dem lika väl som överträdarna. De, som innehar betydelsefulla ställningar, bör vara gudfruktiga människor, som ständigt känner att verkets börda vilar på dem.

Att sälja sin förstfödslorett

Käre bror D: Jag hade tänkt skriva till dig sedan en tid tillbaka, men vi har haft så mycket och så tröttnande arbete att utföra, att jag inte har haft vare sig tid eller kraft att göra det. I min senaste vision visades din situation för mig. Du befann dig i ett (38) kritiskt tillstånd. Du kände sanningen, du förstod din plikt och du har känt glädje över sanningens ljus. Eftersom detta kom i konflikt med ditt världsliga jag, stod du emellertid i begrepp att offra sanningen och plikten för din egen bekvämlighets skull. Du såg på dina egna ekonomiska förmåner och förlorade ur sikte den eviga härlighetens betydelse. Du höll på att offra något oerhört stort på grund av smickrande möjligheter till att vinna något som låg inom räckhåll för dig nu. Du var nära att sälja din förstfödslorett för en portion linser. Hade du vänt dig bort från sanningen för att vinna jordiska fördelar, skulle det från din sida inte ha varit en synd på grund av bristande kunskap, utan en avsiktlig överträdelse.

Esau längtade efter sin älsklingsrätt och han offrade sin förstfödslorett för att få tillfredsställa sin aptit. Men när den sinnliga aptiten hade fått vad den begärde, insåg Esau hur oförståndigt han handlat, men fann ingen möjlighet att ångra sig trots att han omsorgsfullt sökte få det under tårar. Det finns väldigt många som liknar Esau. Han representerar en grupp som har en speciell, värdefull välsignelse inom räckhåll, - det odödliga arvet, ett evigt liv, lika varaktigt som Guds liv, Hans som är universums Skapare, omätbar lycka och en tungt vägande evig härlighet – men de har så länge följt sin aptit, sina begär och sina egna vanor, att deras förmåga att urskilja och kunna värdera de eviga tingen, har försvagats.

Esau var särskilt förtjust i en särskild sorts mat och han hade så länge tillfredsställt sitt gamla jag, att han inte kunde inse att det var nödvändigt att vända sig bort från

den välsmakande rätt som frestade honom. Utan att göra någon större ansträngning för att behärska sin aptit, tänkte han på den, tills aptiten sopade bort alla andra överväganden och kontrollerade honom, och han inbillade sig att han skulle försakast stort obehag, ja, till och med måste dö, om han inte kunde få sin älsklingsrätt. Ju mer han tänkte på detta, desto starkare blev hans önskan och hans förstfödsrätt, som var helig, förlorade sitt värde och sin helighet. Han tänkte att om jag nu säljer den, kan jag lätt köpa den tillbaka. Han bytte bort den (39) mot en älsklingsrätt och smickrade sig själv med att han kunde göra sig av med den när han ville och köpa den tillbaka när det passade honom. Men när han försökte att köpa den tillbaka, också med stor uppoffring från sin sida, var det inte möjligt för honom att göra det. Han ångrade då bittert sin obetänksamhet, sitt oförstånd och sin galenskap. Han betraktade saken från alla sidor. Under tårar sökte han efter en möjlighet att ångra sig, men förgäves. Han hade föraktat välsignelsen och Herren tog den för alltid ifrån honom. Du har tänkt, att om du skulle offra sanningen nu och fortsätta ditt liv i öppen överträdelse och olydnad, så skulle du inte bryta alla restriktioner och bli oansvarig och lättsinnig utan om du skulle bli besviken på de världsliga förmåner som du hoppats på och förväntat dig, kunde du på nytt intressera dig för sanningen och bli en kandidat till evigt liv. Men i detta har du bedragit dig själv. Om du hade offrat sanningen för att vinna världsliga fördelar, skulle det ha blivit på bekostnad av evigt liv.

Genom liknelsen om en stor festmåltid, visade vår Frälsare, att många kommer att välja världen framför Honom själv. Som en konsekvens av detta kommer de att gå miste om himlen. Vår Frälsares nåderika inbjudan föraktades. Han hade tagit på Sig bekymret att på Sin bekostnad göra stora förberedelser för en oerhört stor självuppoffring. Sedan sände Han ut Sin inbjudan, men ”de började alla ursäkta sig. Den förste sade till Honom: Jag har köpt en åker och måste gå ut och se på den. Jag hoppas du ursäktar. En annan sade: Jag har köpt fem par oxar och är på väg att se vad de duger till. Jag hoppas du ursäktar. Ännu en annan sade: Jag har gift mig, och därför kan jag inte komma.” (Luk. 14:18- 20) Herren vänder sig då bort från dem som var rika och älskade världen och som värderade åkermark och oxar och hustrur så högt att de vägrade tyngre än de förmåner de skulle få genom att ta emot den nåderika inbjudan Han har gett dem, till att delta i Hans festmåltid. Herren blir vred och vänder Sig bort från dem som på detta sätt hånade den frikostighet (40) Han erbjudit dem och inbjuder en grupp som inte är välförsedd, som inte äger mark och hus, utan består av handikappade, halta och blinda och som kommer att sätta värde på den givmildhet de får och som i gengäld kommer att ge Mästaren uppriktig tacksamhet, äkta kärlek och tillgivenhet.

Det finns fortfarande plats. Då ges befallningen: ”Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt. Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid.” (Luk. 14:23- 24) Här är en grupp som blivit förkastad av Gud därför att de föraktade Mästarens inbjudan. Herren förklarade för Eli: ”Jag skall ära dem som ärar mig, men de som föraktar mig skall komma på skam.” (1 Sam. 2:30) Kristus säger: ”Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om

någon tjänar mig, skall min Fader ära honom.” (Joh. 12:26) Gud är inte att leka med. Om de som har fått ljus förkastar det, eller inte bryr sig om att följa det, kommer mörker att omge dem.

En oerhört stor självuppoffring gjordes från Guds käre Sons sida, så att Han kan ha kraft att komma till fallna människors hjälp och upphöja dem till Sin egen högra hand och göra dem till arvingar av världen och till en innehavare av vad härligheten betyder. Det finns inte ord för att uttrycka värdet av detta odödliga arv. Den härlighet, de rikedomar och den ära som offrades av Guds Son har ett så gränslöst stort värde att det övergår människors eller till och med änglars makt att ha någon rätt uppfattning om deras värde, deras ypperlighet och deras härlighet. Om människor, fallna i synd och fördärv, avvisar dessa himmelska förmåner och avvisar ett liv i lydnam, trampar på de nåderika och barmhärtiga inbjudningarna och väljer jordens usla ting för att de är synliga och för att det är bekvämt för deras nuvarande tillfredsställelse att utöva synd, kommer Jesus att verkställa det mönster som finns i liknelsen. Sådana människor skall inte smaka Hans härlighet, utan inbjudan kommer att gälla en annan grupp.

(41) De, som väljer att ursäkta sig och att fortsätta i synd och att vara ett med världen, kommer att överlämnas till sina avgudar. Det kommer en dag när de inte kommer att be om ursäkt, när inte en enda kommer att önska, att de blivit ursäktade. När Kristus skall komma i Sin härlighet och Sin Faders härlighet, med alla de himmelska änglarna omkring Sig, som ledsagar Honom på Hans väg med triumferande röster, medan toner av den mest förtrollande musik når örat, kommer alla att bli intresserade. Det kommer inte att finnas en enda likgiltig åskådare. Spekulationer kommer inte att fylla själen. Girigbukens mängd av guld, som hans ögon har njutit av, är inte längre attraktiv. De palats, som de stolta människorna på jorden har byggt och som har varit deras avgudar, vänder de sig bort från med vämjelse och avsky. Ingen försvarar sitt land, sin oxe, sin hustru som han just har gift sig med, som en anledning till varför han skulle bli ursäktad för att dela den härlighet, som går upp för hans överraskade syn. Alla önskar en del, men vet att det inte är till dem.

I allvarlig och kämpande bön, ropar de till Gud om att Han inte måtte gå förbi dem. Kungarna, de mäktiga männen, den överlägsna, stolta och medelmåttiga människan pressas liksom samma under smärtans, övergivenhetens och eländets obeskrivliga tryck. Ängliga böner pressas från deras läppar: Nåd! Nåd! Fräls oss från en kränkt Guds vrede. En röst svarar dem med fruktansvärd tydlighet, stränghet och majestät: ”Därför att jag har kallat er och ni har vägrat, därför att jag har sträckt ut min hand och ingen brydde sig om det, utan ni har betraktat mina råd som utan värde och inte ville ta emot några tillrättavisningar, därför kommer jag att le åt er olycka och göra narr av er fruktan, när den kommer”.

Kungarna och adelsmännen, den mäktiga människan och den fattige och den medelmåttiga människan, ropar på samma sätt och med all bitterhet som finns inom dem. De, som under sin makts dagar föraktade Kristus och de ödmjuka som följde i Hans fotspår, människor som inte ville ödmjuka sig genom att i sin värdighet böja sig inför

Kristus, som hatade Hans föraktade kors, har nu slagits ned i jordens moras. (42) Deras storhet har allt på en gång lämnat dem och de tvekar inte att böja sig ned till jorden vid de heligas fötter. De inser nu med en fruktansvärd bitterhet, att de smakar frukten av sina egna handlingar och är uppfyllda av sina egna uppfattningar. I sin förmenta vishet vände de sig bort från den höga eviga lönen och avvisade den himmelska uppmuntran, för jordisk vinnings skull. Jordens glans och glitter fascinerade dem och i sin förmenta klokhet blev de dårar. De jublade i sitt världsliga välstånd, som om deras världsliga fördelar var så stora att de genom dem kunde bli rekommenderade inför Gud och därigenom tillförsäkra sig himlen.

Pengar var makt bland jordens dårar och pengar var deras gud, men det var just deras rikedom som utplånade dem. De blev dårar i Guds och Hans heliga änglars ögon, trots att människor med världslig girighet ansåg dem vara förståndiga. Nu är all deras förmenta klokhet dårskap och deras rikedom är deras undergång. På nytt ljuder ängslans fruktansvärda, sönderslitande skrik: "... och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte, som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?" (Upp. 6:16)

Käre bror, liv eller död ligger framför dig. Vet du varför dina steg har stapplat? Vet du varför du inte modigt och beslutsamt håller ut? Du har handlat mot ditt samvete. Din livsväg har inte varit rak. Du har något att göra här. Din far såg inte på rätt sätt på principerna för sitt handlande. Du ser på dem så som världsliga i allmänhet gör, men inte så som Gud ser på dem. "Du skall älska din nästa som dig själv." Har du gjort detta? "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd." Om detta bud åtlöds, förbereds hjärtat till att lyda (43) det andra budet, som är likt detta: "Du skall älska din nästa som dig själv." Alla de tio buden omfattas av de två citerade. Det första omfattar de första fyra buden, som visar människans plikt mot hennes Skapare. Det andra omfattar de sista sex, som visar människans plikt mot hennes medmänniska. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna. De är två stora armar som stöttar alla tio budorden, de första fyra och de sista tio. Dessa måste absolut följas.

"Vill du gå in i livet, så håll buden." Våldigt många som bekänner sig vara Kristi lärjungar kommer tydligen att mjukt glida över till den här världen och ändå betraktas som uppriktiga, gudfruktiga människor, även om de är smittade i sitt inre, vilket infekterar hela deras karaktär och fördärvar deras religiösa erfarenhet. "Du skall älska din nästa som dig själv." Detta förbjuder oss att dra fördel av våra medmänniskor för att hjälpa oss själva. Vi har förbudits att handla orätt mot vår nästa i vad det vara må. Vi får inte se saker och ting från den världsliges ståndpunkt. Att i varje avseende behandla våra medmänniskor så som vi vill bli behandlade, är en regel som vi i praktiken bör sätta upp för oss själva. Guds lag skall lydas bokstavigt. I allt vårt umgänge med och i vårt sätt att behandla våra medmänniskor, oavsett om det är troende eller icke-troende, måste denna regel gälla: "Älska din nästa som dig själv."

Här kommer många som bekänner sig vara kristna inte att leva upp till Guds mått. När de vägs på helgedomens vågskål, kommer de att visa sig vara för lätta. Käre Bror: "Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmåttige." (2 Kor. 6:17) Vilket löfte är inte detta! Men vi får inte glömma detta faktum, att villkoret för detta är lydnad mot Hans befallning. Gud kallar dig att gå ut ur världen. Du skall inte följa dess vanor, inte heller (44) i något avseende anpassa ditt tillvägagångssätt efter den, "utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom." (Rom. 12:2)

Gud kallar oss ut från världen. Vill du lyda? Vill du komma ut från den och förbli avskild och skild från den? "Vad har väl rättfärdighet och orättfärdighet med varandra att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker?" (2 Kor. 6:14) Du kan inte blanda dig med världsliga och ta del av den ande de har och följa deras exempel och samtidigt vara ett Guds barn. Universums Skapare vänder Sig till dig som en kärleksfull Far. Om du låter din tillgivenhet skilja sig från världen och förblir fri från dess orenhet och undgår det fördärv som genom begäret har kommit in i världen, kommer Gud att vara din Far, Han kommer att uppta dig i Sin familj och du kommer att vara Hans arvinge. I stället för världen kommer Han på grund av ditt liv i lydnad att ge dig riket under alla himlarna. Han kommer att ge dig en evig vikt av härlighet och ett liv som varar lika länge som evigheten.

Din himmelske Fader avser att göra dig till medlem av den kungliga familjen, så att du genom Hans oerhört stora och dyrbara löften kan bli deltagare av Hans gudomliga natur och det fördärv som finns i världen genom begäret. Ju mer du tar del av de himmelska änglarnas rena och syndfria karaktär, desto mer levande kommer du att bära det gudomligas prägel och desto svagare kommer likheten med världen att vara. Världen och Kristus befinner sig i strid med varandra, eftersom världen inte kommer att vara enig med Kristus. Världen kommer också att befinna sig i strid med Kristi efterföljare. I vår Frälsares bön till Sin Far, säger Han: "Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen." (Joh. 17:14)

(45) Din kallelse är en hög, upphöjd kallelse att förhärliga Gud i din kropp och i ditt sinne, som tillhör Honom. Du skall inte jämföra dig själv med andra. Guds ord har uppenbarat för dig ett ofelbart föredöme, ett felfritt exempel. Du har känt fruktan för korset. Det är ett obekvämt redskap att lyfta och du har dragit dig undan det eftersom det är täckt av förebräelser och skam. Du behöver genomföra hälsoreformen i ditt liv. Det innebär att förneka sig själv och äta och dricka till Guds ära. Att avstå från köttliga begär som strider mot själen. Du måste praktisera måttlighet i allting. Men detta är ett kors som du har vägrat att ta på dig. Att övergå till en sund och enkel kost, som kan hålla kroppen i den allra bästa form, är en viktig uppgift för oss alla. Om du hade levt upp till det ljus som himlen har låtit lysa över din väg, kunde du ha räddat din familj från åtskilliga lidanden. Din felaktiga livsstil har medfört sina bestämda konsekvenser. Så länge du

fortsätter att leva på ett sådant sätt, kommer Gud inte att kunna vara närvarande i din familj och ge dig en särskild välsignelse och utföra ett mirakel för att rädda din familj undan lidanden. Enkel kost utan kryddor och utan kött och fett av något slag kommer att visa sig vara till välsignelse för dig och skulle bespara din hustru mycket stora lidanden, sorg och förtvivlan.

Du har inte gått en väg som försäkrar dig om Guds välsignelse. Om du vill att Hans välsignelse skall följa dig och att Hans närvaro skall bli kvar i din familj, måste du lyda Honom, göra Hans vilja, oavsett om din egen tillfredsställelse vinner eller förlorar på det. Du skall inte ta hänsyn till dina egna önskningsar och inte heller söka samtycke från de världsliga, som inte känner Gud och inte försöker förhålliga Honom. Om du vandrar i strid mot Guds vilja, kommer Han att vandra tvärt emot din vilja. Om du har andra gudar framför Herren, kommer ditt hjärta att vändas bort från att tjäna den ende sanne och levande Guden, som kräver att få hela ditt hjärta, din odelade hängivenhet. Gud begär hela hjärtat, hela själen, hela sinnet och all kraft. Han vill inte säga ja (46) till en liten del av det. Han accepterar inget mindre än detta. Ingen halvhjärtat insats kommer att accepteras.

För att kunna ge Gud en helhjärtad tjänst måste vi ha en klar förståelse av Hans krav. Du bör använda enklaste tänkbara föda, lagad på enklaste sätt. Detta är nödvändigt för att de fina nerverna i hjärnan inte skall bli försvagade, avtrubbade eller lamslagna. Om du inte följer denna princip, kommer du inte att kunna urskilja heliga ting eller att förstå värdet av försoningen och Jesu blod som renar från all synd. ”Vet ni inte att av alla löparna som springer på en tävlingsbana är det bara en som får priset? Spring så att ni vinner det. Men alla som tävlar underkastar sig i allt hård träning – de för att vinna en segerkrans som vissnar, vi för att vinna en som aldrig vissnar. Jag löper alltså inte likt en som slår i tomma luften. I stället slår jag min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte själv på något sätt skall komma till korta vid provet, när jag predikar för andra.” (1 Kor. 9:24- 27)

När människor underkastar sig självbehärskning i allting bara för att vinna en förgänglig krans som lön för sin äregirighet, hur mycket mer skulle då inte de som bekänner sig kämpa för en krona av oförgänglig härlighet, vara villiga att praktisera självförnekelse? De bekänner ju att de kämpar inte bara för en härlig segerkrans, utan också för ett liv som skall vara så länge Jehovas tron varar. De kämpar ju för rikedomar som aldrig mister sitt värde, för en ära som är oförgänglig och en evig fullhet av härlighet. Borde inte denna uppmuntran till dem som deltar i den kristnes lopp, leda dem till att praktisera självförnekelse och måttlighet i allting, för att de skall kunna övervinna sina djuriska böjelser, behärska sina kroppar och kontrollera sin aptit och alla sina drifter? När de gör detta, kan de få del av gudomlig natur och undgå det fördärv i världen, som kommer av begäret.

Om den oförgängligt värdefulla och härliga lön som utlovats inte kommer att leda oss till att välkomna större försaker och att uthärda större självförnekelse än de som med glädje bärs av världsliga människor (47) som enbart söker efter jordiska bagateller, en förgänglig segerkrans

som medför ärebetygelser från några få och hat från fler, är vi inte värdiga det eviga livet. Med allvaret och intensiteten i den iver, uthållighet, det mod, den kraft, självförnekelse och uppoffring vi visar, borde vi överträffa dem som är engagerade i andra verksamheter där det mål vi söker är värdefullare än deras. Den skatt vi söker är oförstörbar, evig, odödlig och oförgängligt härlig, medan den skatt de världsliga eftersträvar, bara räcker en dag. Den vissnar, den är förgänglig och flyktig som morgonens moln.

Korset, korset. Lyft det, bror D, och när du reser det upp kommer du att bli förvånad över att det är korset som reser dig upp, det stöttar dig. I motgång, nöd och sorg, kommer det att vara en styrka och ett stöd för dig. Du kommer att inse att det var förenat med barmhärtighet, medlidande, förståelse och ousäglig kärlek. Det kommer att visa sig vara en pant på odödlighet för dig. Måtte du kunna säga med Paulus: ”För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesus Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.” (Gal. 6:14)

Herrens Ande har kämpat med din hustru en tid. Om du ville överlåta allt till Gud, skulle hon få kraft att ta ställning och till att söka leva efter sanningen. Om du väljer att vända dig bort från sanningen, kommer du inte att vara den ende som bryts ned. Du kommer inte bara att förlora din egen själ, utan du kommer att vara ett medel som vänder andra bort från vägen och själarnas blod kommer att vara på dina kläder. Om du hade bevarat din integritet, kunde din mor, din bror E och en som nu svävar över gravens rand, nu njuta Guds Andes tröst och ha haft en god upplevelse av sanningen. Kom alltid ihåg att vi är ansvariga för det inflytande vi utöver. Vårt inflytande samlar antingen ihop med Kristus eller skingrar. Antingen hjälper vi själar in på helighetens smala väg eller också utgör vi ett hinder och är en stötesten för (48) dem och för dem bort vägen. Du, min högt aktade bror, har ingen tid att förlora. Arbeta med allvar på att köpa tiden, ty dagarna är onda. Ditt umgänge, de vilkas sällskap du har valt, har utgjort ett hinder för dig. Kom ut från dem och var åtskild. Närma dig Gud och kom närmare Hans folk. Låt dina intressen och din hängivenhet ha sitt centrum i Kristus och Hans efterföljare. Älska dem mest som Kristus älskar mest. Bryt de band som har bundit dig till dem som inte älskar Gud och sanningen. Vad har ljus och mörker gemensamt? Eller vad har den som tror gemensamt med den som inte tror?

Du befinner dig i uppenbar fara att lida skeppsbrott i tron. Du behöver all den kraft du kan få från Guds folk, det som har hopp, mod och tro. Försumma emellertid inte bönen, bön i det fördolda. Var naturlig och okonstlad i bönen. Främja en sann gudsfuktan. I din dagliga uppgift har du ett arbete att utföra. Vad som är fel kan jag inte tala om för dig, men något är felaktigt. Rannsaka dig grundligt. Vi utför ett arbete som leder till evighet. Alla våra handlingar och alla våra ord skall vägas på helgedomens våg. En rättfärdig och opartisk Gud skall fatta beslut om alla våra angelägenheter, om varje händelse i vårt livs historia. ”Den, som är trogen i smått är också trogen i stort, och den som är ohederlig i smått är också ohederlig i stort.” (Luk. 16:10)

Låt inget hindra dina framsteg på vägen till evigt liv. Dina eviga intressen står på spel. Ett genomgripande arbete måste utföras i dig. Du måste vara helt omvänd. Annars kommer du att gå miste om himlen. Jesus inbjuder dig emellertid till att vara din styrka och ditt stöd. Han vill vara en närvarande hjälp för dig vid varje tillfälle då du behöver det. Han vill för dig vara som skuggan från en stor klippa i ett besvärligt och påfrestande land. Låt det inte vara ditt bekymmer att uppnå framgång i den här världen, utan låt din själs börda vara detta: Hur kan jag tillförsäkra mig den bättre världen? Vad skall jag göra för att bli frälst? (49) Genom att frälsa din egen själ, frälser du andras. Genom att lyfta dig själv, lyfter du andra. Genom att du får sanningen och Guds tron klara för dig, hjälper du andra att inrikta sin annars så bävande tro på Hans löften och Hans eviga tron. Den ståndpunkt du måste komma fram till är att värdesätta frälsning högre än jordisk vinning och räkna allt annat som en förlust, så att du kan vinna Kristus. Pånyttfödelsen måste i ditt fall bli fullständig. Gud kommer inte att medge någon reservation, inte något delat offer. Du kan inte värna om någon avgud. Du måste dö bort från ditt själv och från världen. Förnya dagligen din överlåtelse till Gud. Evtigt liv är värt livslånga, uthålliga och outtröttliga ansträngningar.

Jag blev visad, att din bror för en tid sedan blev överbevisad om sanningen, men någons påverkan hade hållit honom tillbaka. Hans hustru hade hindrat honom från att lyda sin övertygelse. Men i sin nöd uppsökte hon Herren och Han lät Sig finnas av henne. Sedan kände hon en oro för att hennes man skulle omfatta sanningen. Hon ångrade att hon hade motsatt sig honom, så att hennes stolthet och kärlek till världen så länge hade hållit honom tillbaka från att ta emot sanningen. Liksom ett litet barn som söker efter vila, men inte kan uppnå den, tog hon långt om länge emot den nåderika inbjudan. ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär tunga bördor, så skall jag ge er vila.” (Matt. 11:28) Hennes trötta, betungade själ sökte sin Herre och genom ånger, ödmjukhet och allvarlig bön, kastade hon sin börda på den store Bäraren av bördor och fann vila i Honom. Hon fick det vittnesbördet, att hennes ödmjukhet och allvarliga ånger blev accepterad av Gud och att Han för Kristi skull hade förlåtit hennes synder.

Jag blev visad, bror D, att du bara har en kort tid kvar att arbeta. Utför din uppgift, köp tiden tillbaka. Låt ingen fläck missfärga din kristna karaktär när du utför ditt uppdrag. Håll dina kläder obefläckade av världen. Vaka och be, så du inte blir frestad. Frestelser kan finnas omkring dig, men du måste inte låta dig föras vilse (50) av dem. Du kan få kraft från Kristus till att stå fläckfri mitt ibland vår korruperade tids besmittelse. ”Genom dem har han gett oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att ni i kraft av dem skall få del av gudomlig natur, sedan ni kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen. (2 Petri 1:4) Håll blicken stadigt fäst på Kristus, på den gudomliga Förebilden. Efterlikna Hans syndfria liv och du kommer att få delaktighet i Hans härlighet och tillsammans med Honom ärva det rike som är berett åt dig från världens grundläggning.

Ont tal

Bror F har haft Guds verk i sitt sinne, men han har fallit djupt och har burit många bördor som han inte skulle ha burit. Därför har han lidit av dålig hälsa. Ibland har han sett saker och ting i ett starkt ljus och har varit mycket allvarlig och ivrig att förmedla samma synsätt till alla som han hade. Eftersom de var sena till att ta emot detta, är han nästan knäckt. Han föll djupt ned och riskerar att framhäva sina synpunkter alltför starkt.

Syster F vill vara en kristen, men hon har inte utvecklat takt och ton och sann belevnhet. Hon har ett mycket sangviniskt temperament, brinnande och självsäkert. Hon visar sin karaktärs oslipade sida och har inte visat sig göra några framsteg. Hon har styrts av impulser och handlat så som hon har känt och ibland har hennes känslor varit mycket begeistrate och starka. Hon har starka sympatier och antipatier och har låtit detta olyckliga karaktärsdrag utvecklas av sig självt, helt till skada för hennes egen andliga tillväxt och till skada för församlingen. Hon har talat för mycket och för oklokt, endast utifrån sina egna känslor. Detta har i hög grad påverkat hennes man och periodvis lett honom till att handla utifrån känslomässig iver, i situationer då det hade varit bättre för honom själv och för församlingen om han hade (51) väntat och lugnt begrundat saker och ting och noga tänkt igenom dem rätt. Ingenting uppnås genom att handla snabbt om man handlar utifrån impulser eller starka känslor.

Syster F handlar av impuls och finner fel och har haft för mycket att säga mot sina bröder och systrar. Detta kommer att skapa förvirring i vilken församling som helst. Om hon kunde styra sina egna tankar, skulle en stor seger vinnas. Om hon ville söka efter den himmelska prydnaden och den utsmyckning som består av en ödmjuk och lugn ande, som Gud, himlens och jordens Skapare högt värdesätter, då skulle hon bli till verklig hjälp för församlingen. Om hon ville värna om Kristi Ande och bli en person som skapar fred, skulle hennes egen själ slå ut i blom och hon skulle bli en välsignelse för församlingen vart hon än kommer. Om hon inte blir omvänd och en fullständig förändring sker i henne och om hon inte uppfostrar sig själv till att bli sen till att tala och sen till vrede och vårdar en sann kristen artighet, kommer hennes inflytande att visa sig vara skadligt och de människors lycka som är knutna till henne kommer att lida skada. Hon visar ett oberoende som är till skada för henne och som stöter bort hennes vänner. Detta oberoende har medfört många problem för henne och har sårat hennes bästa vänner.

Om de som äger tillgångar var sparsamma med att hjälpa hennes man och inte gynnade honom mer än världsliga i deras affärsangelägenheter, har hon märkt och gett uttryck för och väckt känslor av missnöje där det tidigare inte fanns sådana. Detta är en självvisk värld när den är som bäst. Många av dem, som bekänner sig till sanningen, är inte helgade genom den och är kanske inte mer benägna att ens sänka priset en aning när de handlar med en fattig bror, än de skulle vara mot en välbeställd världsmänniska. De älskar inte sin nästa som sig själva. Det skulle behaga Gud mer om det fanns mindre själviskhet och mer osjälvisk välgörenhet.

När syster F har sett en självisk anda i affärsangelägenheter, har hon (52) tillåtit en större synd genom att känna och tala på det sätt som hon har gjort. Hon har gjort fel i att ha för stora förväntningar. Tungan har verkligen varit en oregerlig lem, en orättfärdig värld, som satts i brand av helvetet, otämjd och omöjlig att kuva. Syster F har haft en hämndgirig anda, som visar sig i hennes uppträdande när hon var förnärad. Detta var helt fel. Hon hade burit på bittra känslor, som är främmande för Kristi anda. Vrede, bitterhet och all slags ovänlighet tillåts genom att tala genom att man talar mot dem som vi inte kan tåla och genom att berätta om vår nästas synder och brister. De sinnliga önskningsarna tillfredsställs.

Syster F, om du känner sorg över att dina grannar eller vänner handlar fel till sin egen skada, om de överraskas med att handla fel, så följ Bibelns regler: ”Om din broder har begått en synd, så gå och ställ honom till svars enskilt, mellan fyra ögon.” (Matt. 18:15) När du går till honom som du menar begår fel, se då till att du talar till honom i saktmod och ödmjukhet, ty människans vrede åstadkommer inte något som är rätt inför Gud. De som begår fel kan inte återupprättas på något annat sätt än genom saktmod, mildhet och öm kärlek. Var försiktig i ditt tillvägagångssätt. Undvik att något i din blick eller dina gester, dina ord eller tonfall har en anstrykning av stolthet eller egenrättfärdighet. Var på vakt mot dig själv så att inte något ord eller någon min upphöjer dig själv eller sätter din godhet eller ditt rätta handlande i motsats till deras fel. Var på din vakt så att du inte på minsta sätt ringaktar, dominerar eller visar förakt. Undvik varje skynt av vrede, och även om du talar tydligt, så låt det inte finnas någon tillrättavisning, ingen ovetting anklagelse, inget tecken på iver utöver värmen i uppriktig kärlek. Framför allt, låt det inte finnas någon skugga av hat eller ond vilja, inget bittert eller surt uttryck. Inget annat än vänlighet och mildhet kan strömma ut från ett kärleksfullt hjärta. Ändå bör dessa dyrbara frukter inte hindra dig från att tala ytterst allvarligt och högtidligt, som om änglar hade riktat sina ögon mot dig och du arbetade och handlade med anledning av den (53) kommande domen. Tänk på att resultatet av tillrättavisningar i hög grad beror på det sätt de ges på. Försumma inte allvarlig bön så att du kan ha ett ödmjukt sinne och att Guds änglar kan gå framför dig och arbeta på de hjärtan du försöker nå och därigenom göra dem mjuka genom himmelska intryck så att dina ansträngningar kan bli till nytta. Om något gott utträttas så ge inte dig själv äran. Gud har gjort alltsammans.

Du har ursäktat dig för att du talat illa om din bror och syster eller granne till andra, innan du gick till honom och tog de steg som Gud utan tvivel har befallt. Du säger: ”Varför? Jag talade inte med någon förrän jag var så betryckt att jag inte kunde låta bli.” Vad är det som gör dig betryckt? Var det inte en klar försummelse av ett ”så säger Herren”? Du var skyldig till en synd därför att du inte gick och talade med syndaren enbart mellan dig och honom om hans fel. Om du inte gör detta, om du inte lyder Gud, hur skulle du annars kunna bli betryckt, om inte ditt hjärta var förhärdat, därför att du trampat Guds bud under fötterna och i ditt hjärta hatat din bror och din nästa? Och vilket sätt har du funnit att lyfta av dina bördor på? Gud tillrättavisar dig för din underlåtenhet att tala med din bror om hans fel och du ursäktar och tröstar dig själv med en synd mot din plikt genom att berätta om din brors fel till en

annan person! Är detta rätt sätt att finna lindring? Genom att begå synd?

Alla dina ansträngningar att rädda den felande kan vara fruktlösa. De kan löna gott med ont. De kan bli mer uppretade än övertygade. Vad händer om de inte lyssnar till några goda avsikter utan fortsätter den felaktiga kurs de har slagit in på. Detta kommer ofta att hända. Ibland kommer inte den mildaste och ömmaste tillrättavisning att ha någon god effekt. I det fallet kommer den välsignelse du önskade att någon annan skulle ta emot genom att eftersträva en rättfärdig kurs, upphöra att göra ont och att lära sig att göra gott, att återvända till ditt eget bröst. (54) Om de felande håller fast vid att synda, behandla dem vänligt och lämna dem tillsammans med din himmelske Fader. Du har befriat din själ. Deras synd vilar inte längre på dig. Du är nu inte längre delaktig i deras synd, utan om de går förlorade, är deras blod på deras egna huvuden.

Käre vän, en fullständig förvandling måste ske i dig, annars kommer du att bli vägd på vågen och befinns vara för lätt. Församlingen i ____, i synnerhet pratsjuka kvinnor, har något att lära. ”Om någon menar sig tjäna Gud men inte tyglar sin tunga utan bedrar sitt hjärta, så är hans gudstjänst ingenting värd.” (1 Jak. 1:26) Många kommer att vägas på vågen och befinnas för lätta i denna så viktiga sak. Var är de kristna som vandrar efter denna regel? Vem vill ställa sig på Guds sida mot dem som talar ont? Vem vill behaga Gud och sätta en vakt, en ständig vakt för munnen och hålla läpparnas dörr stängd? Tala inte ett ont ord om någon människa. Lyssna inte till något ont om någon människa. Om det inte fanns någon som lyssnade, skulle det inte finnas någon som talade illa om någon. Om någon talar illa om någon i din närvaro, så stoppa honom. Vägra lyssna på honom även om hans uppträdande är aldrig så dämpat och hans tonfall milt. Han kan ge uttryck för tillgivenhet och ändå kasta fram antydningar och döma ut karaktären i mörkret.

Avvisa absolut att lyssna även om baktalaren beklagar sig över att han känner en börda tills han får tala. Verkligen tyngd! Av en förbannad hemlighet som skiljer goda vänner. Gå, ni som känner er tyngda, och befria er från bördorna på det sätt Gud har bestämt. Gå först och tala med din bror om hans fel - enbart mellan dig och honom. Om detta inte hjälper, så tag en eller två vänner med dig och tala med honom om det i deras närvaro. Om dessa åtgärder inte hjälper, så säg det till församlingen. Inte en enda icke-troende får ges kännedom om sakens minsta detaljer. Att säga det till församlingen är det sista steg som skall tas. Offentliggör det inte för våra trosfiender. De har ingen rättighet att få veta församlingens angelägenheter, för att inte svagheterna och felen hos Kristi efterföljare skall avslöjas.

Den som förbereder sig för Kristi återkomst bör (55) vara måttlig och vaka i bön, ty vår fiende, djävulen, går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han kan uppsluka. Honom måste vi ståndaktigt stå emot i tron. ”Ty den som älskar livet och vill se goda dagar skall avhålla sin tunga från det som är ont och sina läppar från att tala svek. Han skall vända sig bort från det onda och göra det goda, söka efter frid och sträva efter den. Ty Herrens ögon är vända till de rättfärdiga, och hans öron är öppna för

deras böner. Men Herrens ansikte är vänt emot dem som gör det goda.” (1 Petri 3:10-12)

Själviskhet och kärlek till världen

Kära bror och syster G: Jag har en tid tänkt skriva till er. När det ljus som Herren har gett mig tydligt kom till mig, pressade sig några saker kraftigt in i mitt sinne medan jag stod inför församlingen i _____. Jag hade hoppats att du skulle komma till ett annat möte och att det arbete som hade påbörjats där kunde ha fortsatt. Men jag ser med sorg att när våra bröder deltar i ett konferensmöte, känner de som regel inte vikten av att först förbereda sig för mötet. I stället för att helga sig åt Gud innan de kommer, väntar de tills de kommer till mötet för att få arbetet utfört åt dem där. De för med sig något *hem* och de saker som de har lämnat bakom sig anses vara mycket värdefullare och viktigare än att förbereda hjärtat för Hans ankomst. Därför går nästan alla därifrån utan att ha det bättre än när de kom. Dessa möten är förenade med stora utgifter och om de som kommer inte har fått något i utbyte, är det en förlust för dem och detta gör arbetet ovanligt hårt för dem som märker att arbetets börda vilar på dem. Vårt folk lämnade detta konferensmöte alltför tidigt. Vi kunde ha sett ett mer speciellt arbete utföras av Gud, om alla hade stannat och engagerat sig i arbetet.

(56) Syster G, jag har ett budskap till dig. Du befinner dig långt borta från Guds rike. Du älskar den här världen och denna kärlek har gjort dig kall, självisk, sträng och girig. Ditt stora intresse är den starka, mäktiga dollarn. Hur litet vet du inte om hur Gud ser på en person i ditt tillstånd! Du är offer för en fruktansvärd villfarelse. Du har anpassat dig efter världen i stället för att låta dig förvandlas genom förnyelse av ditt sinne. Ditt liv är i hög grad exempel på själviskhet och egenkärlek. Du har inte övervunnit denna olyckliga karaktärsbrist. Om denna inte blir avhjälpt, kommer du att gå miste om himlen och din lycka här helt och hållet att spolieras. Detta har redan skett. Det mörka moln som har följt dig och kastat en skugga över ditt liv, kommer att bli allt större och mörkare tills hela din himmel är full av moln. Du kan vända dig åt högre och där kommer inte att finnas något ljus, och till vänster och du kan inte upptäcka en ljusstråle.

Du skapar problem för dig själv, där det inte finns några problem, därför att du inte har rätt. Du är inte helgad. Ditt klagande och din girighet gör dig olycklig och misshagar Gud. Under ditt liv har du varit självupptagen och sökt göra dig själv lycklig. Det är en usel uppgift, som inte ger något i utbyte. Ju mer tid du använder till detta, desto värre kommer förlusten att bli. Ju mindre du gör för att tjäna dig själv, desto större kommer frälsningen att vara för din del. Du är främmande för oegennyttig, osjälvisk kärlek och eftersom du inte ser någon särskild synd i att dessa dyrbara drag saknas, kommer du inte att vara ivrig att utveckla dem.

Du älskade din man och gifte dig med honom. Du visste, att när du gifte dig med honom förband du dig också till att bli mor till hans barn. I detta avseende såg jag emellertid en brist hos dig. Du saknar flera väsentliga egenskaper. Du älskar inte din makes barn. Om inte en fullständig förändring, en grundlig reformation, sker hos dig och om du inte förändrar ditt uppförande och ditt sätt att styra hemmet på, kommer du att fördärva dessa dyrbara ädelstenar. Kärlek, uttryck för hängivna känslor, ingår inte i din (57) uppfostran. Skall jag berätta sanningen och därigenom bli din fiende därför att jag gör det? Du är genomgående för självupptagen för att älska någon annans barn. Jag blev visad, att frukten av ditt äktenskap inte skulle lyckas och bli välsignad med kraft, liv och hälsa och att Guds Ande skulle överlämna dig till dig själv, såvida du inte blev grundligt testad och prövad och rättar till de saker där du har så stora brister. När din själviskhet skadar och kommer de unga hjärtana omkring dig att förtvina, så kommer Guds förbannelse också att lamslå och utplåna din själviska kärlek och ditt äktenskap. Och om du fortsätter din själviska kurs, kommer Gud att komma ännu närmare dig och avlägsna dina avgudar, den ene efter den andre framför ditt ansikte, tills du måste ödmjuka ditt stolta, självupptagna, obehärskade hjärta inför Honom.

Jag såg, att du skulle få stå till svars på ett fruktansvärt sätt på Guds dag med anledning av ditt ouppfyllda förtroendeuppdrag. Du gör livet mycket svårt för dessa kära barn – särskilt för döttrarna. Var finns värmen och tillgivenheten, den kärleksfulla omsorgen och det uthålliga tålmodet? Det finns mer hat i ditt ohelgade hjärta än kärlek. Det kommer mer kritik från dina läppar än beröm och uppmuntran. Dina vanor, ditt sätt att uppträda, din osympatiska natur är för denna känsliga dotter som en ödeläggande hagelskur på en ömtålig planta. Den böjer sig hit och dit i stormbyarna tills livet ebbar ut och den ligger där krossad och fördärvad.

Det sätt på vilket du styr ditt hem, dränerar kärlekens, hoppets och glädjens kanal i era barn. Det finns ett sorgset uttryck i flickans ansikte, men i stället för att väcka medkänsla och ömhet hos dig, väcker det otålighet och öppen avsky. Du kan vända detta ansiktsuttryck till livlighet och tillitsfull glädje, om du väljer att göra det. ”Ser inte Gud? Har Han inte kännedom om detta?” var ängelns ord. Han kommer att utkräva hämnd grund av detta. Du tog frivilligt på dig detta ansvar, men Satan har utnyttjat din olyckliga, osympatiska och kärlekslösa natur, (58) och den visar sig nu i all sin vanskaphet, oförändrad och obehärskad omgjordar den dig som med järnband. Barn läser moderns ansiktsuttryck. De märker genast om hon älskar dem eller inte. Du inser inte vad du faktiskt gör. Väcker inte det lilla sorgsna ansiktet medömkan, när ett betryckt hjärta drar den suck som längtar efter kärlek? Nej, inte i dig. Den placerar barnet på ett ännu större avstånd från dig och ökar din motvilja.

Jag såg, att fadern inte gjorde det som en far skall göra. Gud är inte tillfreds med hans ställning. Andra har stulit faderns hjärta från blodet av hans blod och ben av hans ben. Bror G, ditt omdöme har varit mycket bristfälligt. Som hemmets överhuvud, borde du ha tagit ställning och inte låtit saker och ting gå så som de har gjort. Du har sett att det fanns saker som inte stod rätt till och har ibland känt

dig bekymrad, men rädsla för att inte behaga din nuvarande hustru och för att åstadkomma en olycklig oenighet i din familj har lett dig till förbli tyst när du borde ha talat. Du är inte färdig med den saken. Dina barn har ingen mor som kan tala för dem, för att skydda dem från kritik genom sina förståndiga ord.

Dina barn och alla andra barn som har förlorat den i vars bröst moderlig kärlek har flutit, har lidit en förlust som aldrig kan ersättas. Ingen kan fylla platsen efter en mor. Men när en kvinna vågar ta på sig moderns ansvar, vilar det en särskilt stor börda på henne. Genom att anstränga sig till det yttersta för att behandla barnen så kärleksfullt och överseende som möjligt, kan styvmodern till en viss grad ersätta förlusten av modern. Du, bror G, har varit som en sovande man. Ta dina barn till ditt hjärta. Omfamna dem med dina beskyddande armar, älska dem ömt. Om du inte gör detta, kommer orden "funnen för lätt" att stå skrivna mot dig.

(59) Det finns ett arbete att utföra för er *båda*. Upphör för alltid att klaga. Bror G, låt inte din hustrus snåla, giriga och självupptagna sinnelag att styra *dina* handlingar. Du har druckit ur samma andes bågare och ni har båda stulit från Gud. Armodets försvar är över era läppar, men himlen vet att det är falskt. Ändå kommer alla era ord att besannas. Ni kommer verkligen att bli fattiga, om ni fortsätter att värna om er kärlek till världen, så som ni har gjort. "Får en människa stjäla från Gud? Ändå stjal ni från mig. Ni säger: 'Vad har vi stulit från dig? Tionde och offergåvor. Förbannelse har drabbat er, ty ni och hela folket stjal från mig.'" (Mal. 3:8-9) Gör er av med denna förbannelse så fort som möjligt.

Bror G, som Guds förvaltare, se på Honom. Det är inför Honom du skall avlägga räkenskap för din förvaltning, inte inför din hustru. Det är Guds tillgångar du har hand om. Han har bara lånat ut dem till dig en liten stund för att sätta dig på prov, för att se om du kommer "att vara rik på goda gärningar, att vara generös och dela med dig, och samla åt dig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att du vinner det verkliga livet." (Se 1 Tim. 6:18) Gud kommer att kräva Sitt eget tillbaka med ränta. Måtte Han hjälpa er att göra dig beredd inför domen. Låt självet bli korsfäst. Låt Andens dyrbara nådegåvor leva i era hjärtan. Vänd er bort från världen med dess nedbrytande begär. "Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom." (1 Joh. 2:15) Om er beaktelse än är lika hög som himlen och ni ändå är självupptagna och älskar världen, kan ni inte få del av Guds rike tillsammans med de helgade, rena och heliga. "Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara." (Matt. 6:21) Om din skatt är i himlen, kommer ditt hjärta att vara där. Du kommer att tala om himlen, evigt liv, den odödliga kronan. Om du samlar dig rikedomar på jorden, kommer du att tala om jordiska saker och bekymra dig om vad du kan förlora eller vinna. "Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men tar skada till sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ? (Matt. 16:26)

(60) Det finns ljus och frälsning till er om ni bara känner att ni *måste* få eller gå under. Jesus kan frälsa till det yttersta. Men syster G, om Gud någonsin har talat genom

mig, så är du fruktansvärt bedragen när det gäller dig själv och du måste genomgå en genomgripande omvändelse. Annars kommer du aldrig att vara en av dem som klarar sig igenom den stora vedermödan och har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

Kött och stimulantia

Kära broder och syster X! Jag kommer ihåg era ansikten bland flera som jag har sett vara i behov av att något görs för dem innan de kan bli helgade genom sanningen. Ni tog emot budskapet därför att ni insåg det vara sanning, men inte därför att budskapet hade fått grepp om er. Ni har inte upplevt dess helgande inflytande i era liv. Ljuset har lyst på er stig när det gäller hälsobudskapet och ansvaret som vilar på Guds folk i denna sena tid att visa återhållsamhet i allt. Jag såg att ni var bland det antal som uppfattar ljuset, och även vanorna ifråga om mat, dryck och arbete på ett felaktigt sätt. När sanningens ljus tas emot och praktiseras, kommer det att åstadkomma en fullständig förändring för alla, som helgas genom det till både liv och karaktär.

Din sysselsättning är av en sådan karaktär, att den inte främjar gudomligt liv, utan i stället hindrar tillväxten i nåden och kunskapen om sanningen. Den tenderar till att förnedra och försämra människan och göra henne mer djurisk i sina böjelser. Sinnets högre krafter övervinns av de lägre. Naturens djuriska del styr den andliga. De som bekänner sig vara lämpliga för förvandling borde inte bli djuriska.

Din familj har ofta deltagit i köttmåltider, och de djuriska benägenheterna har stärkts, samtidigt som det (61) intellektuella har försvagats. Om vi är sammansatta av vad vi äter, och om vi huvudsakligen livnär oss på kött från döda djur, kommer vi att ta del av deras natur. Du har gett stöd åt den stora delen av din organism, medan den finare delen har försvagats. Du har upprepade gånger sagt som försvar för din lust att äta kött: "Hur skadligt kött än kan vara för andra, så skadar det i alla fall inte mig, för jag har använt det hela mitt liv." Du vet emellertid inte hur frisk du skulle ha kunnat vara om du hade avstått från att äta kött. Som en familj är ni ingalunda fria från sjukdomar. Ni har använt fett från djur, vilket Gud uttryckligen förbjuder i Sitt Ord: "Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. Inget fett och inget blod skall ni förtära." (3 Mos. 3:17) "Och ni skall inte förtära något blod, varken av fåglar eller boskap, var ni än bor. Var och en som förtär blod skall utrotas ur sitt folk." (3 Mos. 7:23)

Ni har hull på kroppen, men är inte uppbyggda av bra material. Ni är mer illa därän därför att ni äter så mycket kött. Om var och en av er skulle äta mindre, så att ni minskade 12- 15 kg i vikt, skulle ni bli mycket mindre mottagliga för sjukdom. Eftersom ni äter kött, har ni fått dåligt blod och svaga muskler. Era kroppar är inflammerade och disponerade för alla slags sjukdomar. Ni är mottagliga för akuta sjukdomsanfall och löper risken att

överraskas av plötslig död, därför att ni inte har en konstitution som är stark nog att återhämta sig och att stå emot sjukdom. Det skall komma en tid, då den styrka och den hälsa som du har berömt dig för att ha, kommer att visa sig vara en svaghet. Det är inte människans huvudsakliga mål att ära sin mage. Ni har djuriska önskningar att tillfredsställa, men skall människan på grund av detta behov helt och hållet bli djurisk?

Ni har för era barn dukat ett bord med ohälsosam mat, lagad på ett ohälsosamt sätt. Ni har satt fram fläskkött till dem, och vad har resultatet blivit? Har de kultiverade, intellektuella, lydiga, samvetsgranna och religiösa böjelser? Ni vet att det inte är så utan helt och hållet raka motsatsen. Er livsstil har stärkt det djuriska i er natur och försvagat det andliga. Ni har till era barn överlämnat ett dåligt testamente, en fördärvad natur som fördärvats ännu mer genom era omdömeslösa mat- och dryckesvanor. Ert bord har avslutat ert arbete med att göra dem till vad de är. Den synden ligger framför er dörr. Ni vet att de inte är religiöst böjda, att de inte vill underkasta sig återhållsamhet, utan är mer böjda att inte lyda och att inte respektera er auktoritet. Er äldste son är särskilt fördärvad, på grund av att han äter mycket kött. Man kan knappt se ett enda spår av gudomlighet i hans kropp. Ni har uppfostrat era barn till att tillfredsställa sin aptit när de vill och hur de vill. Ert föredöme har lärt dem att de lever för att äta, att tillfredsställandet av aptiten är det enda som gör livet värt att leva. Det finns ett arbete att utföra för dig, bror H. Du har varit som en man som sovit eller varit paralyserad. Det är på tiden att du anstränger dig för att rädda de yngre medlemmarna i din familj. Inflytandet från din äldste son är enbart skadligt för dem. Förändra er kost. En fördärvad, stimulerande kost stärker de djuriska lidelserna hos era barn. Av alla familjer jag umgås med, är det din familj som har störst behov av att avstå från kött och fett, och att lära sig laga mat på ett hygieniskt sätt.

Syster H är sjuk och tuberkulossmittad på grund av köttätande. Användningen av svinkött i er familj har försämrat er hälsa. Syster H behöver hålla sig till en kost av sädeslag, frukt och vegetabilier och som tillagas utan kött eller fett av något slag. Det kommer att ta lång tid av strikt hälsokost för att åstadkomma ett bättre hälsotillstånd, så att ni kan komma i ett rätt förhållande till livet. Det är omöjligt för den som äter rikligt med kött att ha en klar hjärna och ett aktivt intellekt.

(63) Vi råder er att förändra era livsvanor, men på samma gång som ni gör detta råder vi er att göra det med förstånd. Jag känner familjer som har gått över från kött diet till en kost som var undermålig. Deras mat är så dåligt lagad att magen avskyr den. Sådana personer har talat om för mig att hälsobudskapet inte passade dem, därför att de förlorade i fysisk styrka. Här är en av orsakerna till varför en del inte har haft framgång i sin strävan att förenkla sin mat. De har verkligen levt på en bristfällig kost. Maten bereds utan någon omtanke och därför är det en ständig enformighet. Det borde inte serveras många olika maträtter vid samma måltid, men den borde inte heller bestå av samma sorts mat, utan varieras. Maten bör givetvis beredas enkelt, men ändå lagas och serveras så att den stimulerar aptiten. Djurfett borde inte användas i er mat. Det orenar

maten hur ni än förbereder den. Ät mycket frukt och vegetabilier.

Efter det att människor har fått nedsatt fysisk kraft genom att äta en mindre kvantitet mat och dessutom av sämre kvalitet, drar de slutsatsen att deras förra levnadssätt var det bästa. Kroppen måste ju få näring. Ändå tvekar vi inte att säga att kött inte är nödvändigt för hälsa och styrka. Om det används är det därför att den förvända aptiten kräver det. Dess användning retar de sinnliga böjelserna till ökad aktivitet och förstärker de animala drifterna. När de animala böjelserna tilltar, minskas de intellektuella och moraliska krafterna. Användning av kött leder till ökad kroppsvikt och bedövar sinnets fina känslighet.

Vill det folk som bereder sig att bli heliga, rena och förfinade, så att de kan få tillträde till de himmelska änglarnas gemenskap, fortsätta att ta livet av Guds skapade varelser för att leva av deras kött och njuta av det såsom delikatess? Enligt vad Herren har visat mig, kommer denna tingens ordning att förändras, så att Guds egnedsfolk vill öva återhållsamhet i allt. De som i mycket hög grad (64) lever på kött kan inte undgå att äta kött av sjuka djur i större eller mindre utsträckning. Gödningsprocessen som förbereder djuren för slakt leder till sjukdom. Även om djuren har blivit uppfödda på ett så hälsosamt sätt som möjligt, blir de i regel hetsade och sjuka när de drivs till slaktplatsen. Gifterna från dessa sjuka djurs kött går direkt in i kroppens ämnesomsättning. Om en person redan har nedsatt hälsa, förvärras hälsotillståndet i hög grad genom att de äter dessa djurs kött. Köttätandet gör att man blir tio gånger mer mottaglig för sjukdom. De intellektuella, moraliska och fysiska krafterna försvagas genom vanemässigt köttätande. Köttätandet rubbar ämnesomsättningen, fördunklar intellektet och förlöar den moraliska känsligheten. Vi säger till er, kära broder och syster, att det är säkrast för er att avstå från kött i kosten.

Användning av te och kaffe är också skadligt. Till en viss grad åstadkommer te en förgiftning. Det bryter efter hand ned både kroppens och sinnets energi. Det stimulerar, retar och påskyndar det levande maskineriets funktioner och tvingar det till en onaturlig aktivitet. På så sätt ger det tedrickaren intrycket, att det gjort honom en god tjänst, skänkt ny styrka. Detta är en missuppfattning. Te tar kraft från nerverna och lämnar dem mycket försvagade. När dess stimulans har förbrukats och den ökade aktiviteten, som kom av tedrickandet, har ebbat ut, vad är då slutresultatet? Jo, matthet och kraftlöshet som motsvarar den konstgjorda livaktighet som teet gav. När kroppen redan är överansträngd och behöver vila, sporrar teet kroppen genom stimulans till en aktivitet som tär på kroppens reservkrafter och på så sätt minskar vår handlingskraft och vår motståndskraft. Kroppen får därför ge upp långt innan himmelen hade avsett att den skulle göra det. Te är giftigt för kroppen. Kristna skulle ta avstånd från det. (65) Kaffets inflytande är i princip detsamma som teets, men dess effekt på kroppen är ändå värre. Dess inflytande irriterar och i samma grad som det aktiverar oss över det normala kommer utmattningen att bli så mycket större. Te- och kaffedrickare bär dess märken på sina ansikten. Huden blir gulblek och har ett livlöst utseende. Sådana personer ser inte friska ut.

Te och kaffe ger ingen näring åt kroppen. Den lindring som de ger är snabb och kortvarig. De innehåller ingen näring som kroppen kan tillgodogöra sig. Detta visar att det som förbrukarna av dessa stimulantia kallar kraft, endast fås genom att magens nerver irriteras. Nerverna överför i sin tur denna irritation till hjärnan, och denna i sin tur väcks för att öka hjärtverksamheten och ge ett kortvarigt energitillflöde. Allt detta är en falsk kraft som gör att vi är sämre lottade efteråt. De ger ingen naturlig kraft.

Den andra effekten som tedrickandet ger är huvudvärk, sömnlöshet, hjärtklappning, dålig matsmältning, irriterade nerver och mycket, mycket annat. ”Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behåger Gud – er andliga gudstjänst.” (Rom. 12:1) Gud kräver ett levande offer, inte ett dött eller döende. När vi inser Guds krav, kommer vi att se att Han kräver att vi skall vara måttliga i allt. Avsikten med att vi skapats är att vi skall förhärliga Gud i vår kropp och i vår ande, som tillhör Honom. Hur kan vi göra detta om vi njuter av aptiten på ett sådant sätt att det skadar våra fysiska och moraliska krafter? Gud kräver att vi ger våra kroppar som ett levande offer. Sedan har den plikten lagts på oss att bevara dessa kroppar i bästa möjliga hälsotillstånd, så att vi kan leva upp till Hans krav. ”Om ni äter eller dricker eller vad ni gör, så gör allt till Guds ära.” (1 Kor. 10:31)

Ni har ett arbete att utföra med att skapa ordning i ert hem. Rena (66) er själva från all orenhet i kött och ande och utveckla fullkomlig helighet i fruktan för Gud. Ni bör göra allvarliga ansträngningar för att upptäcka era fel och i fruktan för Gud göra er fria från dessa fel genom att sätta er tillit till Hans kraft. Kära bror och syster, ni behöver bättra er när det gäller ordning. Ni bör odla en kärlek till ordning och sträng renhet. Gud är en ordningens Gud. Han kommer inte att godta slappa och oordentliga vanor hos någon av Sitt folk. Visa god smak och ordning i era kläder, i era hem och i allting. Vi betraktas som ett särskilt folk. Klädreformen är en slående kontrast till världens mode. De som börjar använda dessa kläder bör visa god smak och ordning och sträng renhet i all sin klädsel. Man bör inte börja använda denna klädstil om den inte är framställd och har en vacker design. Vi bör nämligen inte väcka avsky hos icke-troende genom likgiltighet och slapphet för vårt utseende, utan bör klä oss ordentligt, med hänsyn till hälsa och ett välvårdat utseende, så att våra kläder kan rekommendera sig själva för att bli bedömda av personer med öppna sinnen.

Ni behöver klara, energiska sinnen för att kunna uppskatta adventbudskapets upphöjda karaktär, värdet av försoningen och de eviga tingen. Om ni väljer fel väg och hänger er åt felaktiga matvanor, och på så sätt försvagar era intellektuella krafter, då kommer ni inte att ha den höga uppskattning av frälsningen och det eviga livet som skulle inspirera er att i era liv likna Kristus. Ni kommer inte att göra de allvarliga, självuppfattande ansträngningar som krävs för att ni fullständigt skall komma i harmoni med Guds vilja så som Hans ord kräver och som är nödvändiga för att ge moralisk lämplighet och den karaktärens fulländning som krävs för att få del av odödlighetens gåva.

Hälsoreformen försummas

Kära bror och syster I: Herren har visat någonting om er, som jag känner att det är min plikt att skriva. Ni (67) var med bland dem som presenterades för mig som stod tillbaka i hälsoreformen. Ljus har lyst upp den väg som Guds folk går på. Ändå vandrar inte alla i ljuset och följer det inte så fast som Guds försyn visar och öppnar väg för dem. Tills de gör det, kommer de att vandra i mörkret. Om Gud har talat till Sitt folk, har Han avsett, att de skall lyssna och lyda Hans röst. Senaste sabbat, när jag talade till församlingen, såg jag tydligt framför mig era bleka ansikten. Jag kände igen er, för jag såg er sådana som ni hade blivit uppenbarade för mig. Jag såg hur det står till med er hälsa och jag såg de sjukdomar som ni har lidit av så länge. Det visades mig att ni inte har levt efter hälsoprinciperna. Ni har en osund aptit och ni har tillfredställt er smak på magens bekostnad. Ni har ätit mat som inte kan ge gott blod. Och detta har inneburit en alltför stark belastning på levern, därför att matsmältningsorganen har blivit överansträngda. Ni har båda två en sjuklig lever. Hälsoreformen skulle bli till stor välsignelse för er, om ni bara ville genomföra den. Det har ni emellertid misslyckats med att göra. Ni har en sjuklig aptit och eftersom ni inte uppskattar en vanlig, enkel diet, sammansatt av osiktat vetemjöl, grönsaker och frukt som lagats utan kryddor eller fett, överträder ni hela tiden de lagar som Gud väl har förankrat i er organism. Så länge ni gör detta, måste ni lida straffen för överträdelserna. Varje överträdelse har nämligen sitt bestämda straff. Trots detta är ni förvånade över er dåliga hälsa.

Var övertygade om att Gud inte kommer att utföra något mirakel för att rädda er från konsekvenserna av er egen livsstil. Ni har inte haft riklig tillförsel av luft. Bror I har arbetat i sin affär, djupt engagerad i sina affärsangelägenheter och har bara tillåtit sig en begränsad mängd luft och kroppsrorelser. Hans blodcirkulation är försvagad. Han andas bara med övre delen av sina lungor. Han använder sällan bukmuskulaturen när han andas. Mage, lever, lungor och hjärna lider av (68) brist på djup och fullständig inandning, som skulle ge nytt liv åt blodet och ge det en klar, frisk färg, vilket är det enda som bevarar det rent och ger färg och liv till varje del av det levande maskineriet.

Ni, min kära bror och syster, kan få ett mycket bättre hälsotillstånd än det ni nu har och kan undvika riktigt många attacker av sjukdom, om ni bara vill tillämpa måttlighet i allt - måttlighet när det gäller arbete, måttlighet i mat och dryck. Varma drycker försvagar magen. Magen borde aldrig utsättas för ost. Finmalet bröd kan inte ge organismen den näring som ni kommer att finna i bröd av osiktat vetemjöl. Allmänt bruk av siktat vetebröd kan inte hålla organismen i ett friskt tillstånd. Ni har båda trögt arbetande leverar. Bruket av fint mjöl förvärrar de svårigheter som ni arbetar under.

Det finns ingen behandling som kan hjälpa er eller lindra era plågor så länge ni äter och dricker så som ni gör. Ni

kan göra det som ingen erfaren läkare kan göra för er, nämligen reglera era kostvanor. För att tillfredsställa smaken lägger ni en alltför stor börda på era matsmältningsorgan genom att äta ohälsosam mat och ibland alltför mycket. Detta belastar magen och gör den oförmögen att ta emot också den hälsosammaste och bästa kosten. Ni försvagar ständigt magen genom era felaktiga matvanor. Ni använder mat som är alltför koncentrerad och alltför näringsrik. Den mat ni använder, har inte lagats på ett enkelt och naturligt sätt. Den är fullständigt olämplig för magen. Ni har lagat den för att tillfredsställa er smak. Hela organismen anstränger sig för att stå emot era ansträngningar att fördärva den. Frossbrytningar och feber är resultatet av dessa försök att göra sig fri från den börda ni har lagt på den. Ni måste lida straffet för att ha överträtt naturens lagar. Gud har fastställt lagar för organismen och ni kan inte kränka dessa lagar utan att tvingas ta de straff som blir följderna av denna överträdelse. (69) Ni har tänkt på smaken utan att ta hänsyn till hälsan. Ni har gjort en del förändringar, men har bara tagit de första stegen mot en kostreform. Gud kräver att vi skall visa måttlighet i allting. ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.” (1 Kor 10:31)

Av alla de familjer som jag känner, är det ingen som behöver hälsoreformen mer än er familj. Ni klagar över plågor och utmattning som ni inte kan förklara orsaken till och så försöker ni att finna er i detta så gott ni kan. Ni anser att dessa lidanden är ert öde och att Försynen har bestämt det så. Om ni emellertid kunde öppna era ögon och se de steg ni tagit under era liv och som har fört er rakt in i detta bedrövliga tillstånd, skulle ni bli förvånade över att ni varit så blinda att ni inte tidigare har sett den verkliga orsaken. Ni har utvecklat en onaturlig aptit och får inte hälften så stor njutning av maten som ni kunde ha haft, om ni inte använt er aptit på ett felaktigt sätt. Ni har förväntat den naturliga naturen och fått lida av konsekvenserna, och det har varit smärtsamt.

Naturen finner sig i missbruk så länge den kan utan att göra motstånd. När det går för långt, reser den sig emellertid och gör en kraftig ansträngning för att bli av med de besvär och den onda behandling som den utsatts för. Då blir det huvudvärk, frossbrytningar, feber, nervositet, förlamning och andra plågor som är alltför många för att kunna nämnas. Felaktiga mat- och dryckesvanor ödelägger hälsan och därmed också glädjen och tillfredsställelse i livet. O, hur många gånger har ni inte köpt det som ni kallade ett gott mål mat till priset av ett febertillstånd och förlust av aptit och sömn. Oförmåga att njuta av maten, en sömnlös natt, timmar av lidanden – allt detta för ett mål mat som tillfredsställde smaken. Tusentals människor har följt sin förvånade aptit genom att äta ett så kallat ”gott mål mat” och resultatet har varit att de har fått feber eller kanske en akut sjukdom med döden som följd. Det är en dyrköpt glädje. Ändå har många gjort just detta och dessa självmördare har (70) lovordats av vänner och av prästen, som försäkrar att de förts direkt till himlen vid sin död. Vilket synsätt! Frossare i himlen! Nej, nej, sådana människor kommer aldrig att träda in genom pärlportarna till Guds stad. Sådana människor kommer aldrig att upphöjas till den högra sidan av Jesus, vår dyrbara Frälsare. De passar inte tillsammans med den lidande sorgens man från Golgata, Han som levde Sitt liv i självförnekelse och självupppoffring. Det finns en plats som

är bestämd för alla sådana bland de ovärdiga, som inte skall få del av det bättre livet, det oförgängliga arvet.

Gud kräver att alla människor skall ge sina kroppar som ett levande offer till Honom, inte ett dött eller ett döende offer, ett offer som deras egna handlingsätt försvagar genom orenheter och sjukdomar. Gud kräver ett levande offer. Han säger att kroppen är ett tempel för den Helige Ande, Hans Andes boning. Han kräver att alla som bär Hans avbild skall ta vara på sina kroppar för att kunna stå i Hans tjänst och ära Honom. ”... vet ni inte ... att ni inte tillhör er själva?”, säger den inspirerade aposteln. ”Ni har blivit köpta och priset är betalt - Så förhärliga då Gud i er kropp!” (1 Kor. 6:19- 20) För att göra detta, så föröka kraften med kunskap, kunskapen med måttlighet och måttligheten med uthållighet. Det är vår plikt att känna till hur vi kan hålla vår kropp i bästa möjliga form. Det är en helig plikt att leva upp till det ljus som Gud i Sin nåd har gett oss. Om vi stänger våra ögon för ljuset av rädsla för att vi skall se våra fel som vi inte är villiga att rätta till, blir våra synder inte mindre, utan större. Om vi vänder oss bort från ljuset vid ett tillfälle, kommer vi inte heller att fästa något avseende vid det vid ett annat tillfälle. Det är precis lika mycket synd att kränka lagarna för oss som varelsor som det är att bryta mot ett av de tio buden, för vi kan inte göra vare sig det ena eller det andra utan att bryta Guds lag. Vi kan inte älska Gud, av hela vårt hjärta, av hela vårt hjärta och av hela vår själ och av all vår kraft, så länge vi älskar aptiten och smaken mer än Gud. Vi försvagar dagligen vår kraft att förhärliga Gud, medan Han kräver hela vår kraft och hela vårt sinne. Genom våra felaktiga vanor försvagar vi (71) vårt grepp om livet. Trots detta bekänner vi oss vara Kristi efterföljare, som gör de sista avslutande förberedelserna för odödlighet.

Min bror och syster, ni har ett arbete att utföra som ingen kan utföra åt er. Vakna upp från slöheten och Kristus kommer att ge er nytt liv. Ni måste förändra er livsstil när det gäller mat, dryck och arbete. Om ni fortsätter på samma sätt som ni har gjort i årtal, kommer ni inte att kunna urskilja de heliga och eviga värdena. Er känslighet är avtrubbad och era andliga förmågor är omtöcknad. Ni har inte vuxit i nåd och kunskap om sanningen så som det var ert privilegium att göra. Ni har inte växt till i den Helige Ande, utan mörkret har fått alltmer makt över er. Ni har haft alltför bråttom att skaffa ägodelar och har riskerat att bli bedragna, därför att ni bara har sett till era egna intressen och inte tagit hänsyn till andra, i lika hög grad som ni vill att andra skall ska ta hänsyn till era. Ni har uppmuntrat en själviskhet hos er själva, som måste övervinnas. Rannsaka noggrant era egna hjärtan och efterlikna i era liv det ofelbara mönstret och allt kommer att bli bra med er. Bevara ett rent samvete inför Gud. Förhärliga Hans namn i allt ni gör. Avstå från er egoism och själviska kärlek.

”Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom” (Rom. 12:2) Människors seder och bruk skall inte vara ditt kriterium. Hur påfrestande dina omständigheter än måtte vara, så tillåt dig aldrig att bli bedragen. Satan är närvarande för att fresta dig till detta och han kommer inte att tillåta att du får vila. Det är

möjligt för en köpman att bli kristen och bevara sin renhet inför Gud. För att göra detta, krävs emellertid fullständig vaksamhet och allvarlig bön måste sändas till Gud för att hållas borta från denna degenererade tidsålders onda benägenhet att ge självet företräde till andras nackdel. Du är i en situation där det är svårt att främja det gudomliga livet. Du har (72) en princip, men du lägger inte hela din börda på Gud. Du litar för mycket på dina egna svaga krafter. Du har stort behov av gudomlig hjälp, av en kraft som inte går att finna i dig själv. Det finns En som du kan få råd av, vilkens vishet är oändlig. Han har inbjudit dig att komma till Honom, för Han vill täcka dina behov. Om du i tro kastar alla dina bekymmer på Honom som lägger märke till den fallna sparven, kommer din tillit inte att vara förgäves. Om du vill vila på Hans säkra löften och bevara din integritet, kommer Guds änglar att omge dig. Håll fast vid goda gärningar i tro på Gud. Då kommer dina steg att bli ledda av Herren och Hans väldiga hand kommer inte att tas ifrån dig.

Om du skulle överlämnas till att välja din egen väg, skulle du utföra ett dåligt arbete i Guds verk och skulle snabbt lida skeppsbrott i tron. Ta alla dina bekymmer och bördor till Bördobäraren. Tillåt däremot inte någon fläck att fläcka ner din kristna karaktär. Sätt aldrig, aldrig för vinnings skull en stämpel på din livsuppteckning i himlen, som iakttas av änglarnas hela härskara och av din självförnekande Återlösare, genom girighet, snålhet, egoism eller ett felaktigt handlande. En sådan livsstil kan ge dig framgång enligt världens sätt att se, men sett i himlens ljus, kommer det att visa sig vara en omåttligt stor och oersättlig förlust. ”Ty det går inte efter vad en människa ser. En människa ser efter det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat.” (1 Sam. 16:7) Det ligger en säkerhet i att hela tiden sätta sin tillit till Gud. Det kommer inte att finnas en ständig fruktan för att något ont skall komma. Denna lånade omsorg och ängslan kommer att upphöra. Vi har en himmelsk Fader som bekymrar sig om Sina barn och som vill visa och kommer att visa att Hans nåd räcker, vid varje tillfälle då det finns behov av det. När vi själva tar ledningen för de saker som angår oss i våra egna händer och litar på vår egen kunskap om framgång, kan vi med rätta vara bekymrade och vänta oss faror och förluster, för det kommer med säkerhet att drabba oss.

En fullständig och total överlåtelse till Gud krävs av oss. Medan syndiga människors Återlösare arbetade och led för oss, förnekade Han Sig själv och hela Hans liv var ett (73) ständigt slit och en ständig försakelse. Han hade valt att leva på det sättet. Han kunde ha låtit Sina dagar här på jorden förflyta i lättja och överflöd och gett Sig själv alla nöjen och glädjeämnen i det här livet. Det gjorde Han emellertid inte. Han tog inte någon hänsyn till bekvämlighet. Han levde inte för att tillfredsställa Sig själv, utan för att göra gott och för att rädda andra undan lidande, för att hjälpa dem som hade störst behov av hjälp. Han höll ut ända till slutet. Vårt straff lades på Honom och Han har burit alla våra överträdelser. Den bittra bågaren var avsedd för oss, att vi skulle dricka den. Det var våra synder som blandades i den. Vår dyrbara Frälsare tog emellertid bågaren från våra läppar och drack den själv och i stället gav Han oss en bågare med barmhärtighet, välsignelse och frälsning. O, vilket gränslöst stort offer detta var för det fallna människosläktet! Skall vi då, efter denna demonstration av lidande, som visar Hans kärlek,

dra oss undan från de små prövningar som vi skall bära? Kan vi älska Kristus och vägra att bära korset? Kan vi älska att vara tillsammans med Honom i härligheten utan att följa Honom från domssalen till Golgata? Om Kristus är härlighetens hopp i oss, då skall vi också vandra så som Han vandrade. Vi skall efterlikna Hans uppoffrande liv till välsignelse för andra. Vi skall dricka ur bågaren och bli döpta med dopet. Vi skall välkomna ett liv i tillbedjan, prövningar och självförnekelse, för Kristi skull. Himlen kommer att visa sig vara billig nog oavsett vilket offer vi kan ge för att få den.

Kärlek till dem som handlar fel

Jag blev visad att även om syster J och bror och syster K har funnit fel hos andra, har de inte gjort några ansträngningar för att rätta till dessa fel och hjälpa dem som de borde ha hjälpt. De har lämnat dem alltför mycket åt sig själva och hållit dem på avstånd och känt att det inte tjänade något till att försöka göra (74) något för dem. Detta är fel. De handlar felaktigt när de gör så. Kristus säger: ”Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse utan syndare.” (Luk.5:32) Herren vill att vi skall hjälpa dem som har störst behov av hjälp. Samtidigt som ni har sett andras fel, har ni stängt er inne alldeles för mycket med er själva och har varit alltför själviska i er glädje över sanningen. Gud uppskattar inte att man nöjer sig med sanningen utan att man offrar något för att hjälpa och styrka dem som behöver kraft. Vi är inte alla disponerade på samma sätt och många har inte fått rätt undervisning. Deras uppfostran har varit bristfällig. Somliga har ett hetsigt temperament och deras uppfostran i barndomen har inte lärt dem att behärska sig. Med detta hetsiga temperament är ofta kombinerat med avund och svartsjuka. Andra har andra brister. Somliga handlar oärligt och bedrar andra i affärer. Andra handlar egenmäktigt i sina familjer och älskar att härska. Deras livsstil är långt ifrån riktig. Deras uppfostran var helt felaktig. De har inte hört talas om att det är synd att ge efter för det som styr dessa onda karaktärsdrag. Därför framstår synd för dem inte lika så utomordentligt syndig som för andra. Andra, som inte fått en lika bristfällig uppfostran utan fått bättre övning, har utvecklat en något mindre stötande karaktär. Det kristna livet hos alla har genom deras tidigare uppfostran i hög grad påverkats till att utträta goda eller onda saker.

Jesus, vår Försvarare, känner till alla de omständigheter som vi befinner oss i och behandlar oss i förhållande till det ljus vi har haft och de förhållanden vi är satta i. Somliga är mycket bättre organiserade. Medan somliga ständigt plågas och oroas och råkar ut för problem på grund av sina olyckliga karaktärsdrag och befinner sig i krig med inte fiender och sin fördärvade natur, har andra inte hälften så mycket att föra en kamp emot. De går fria från nästan alla de problem som deras bröder och systrar, som inte har det lika väl ordnat måste arbeta under. I väldigt många fall arbetar de inte hälften så hårt för att (75) övervinna och leva ett kristet liv som somliga av de olyckliga gör, som jag talade om. De sistnämnda visar sig

utvecklas till det sämre varje gång, medan de först nämnda visar sig gå framåt mycket bättre, därför att det är naturligt för dem att göra så. De kanske inte arbetar hälften så hårt för att vaka och behärska sin kropp, men trots detta jämför de sina liv med andras som är mindre lyckligt ordnade och som har fått en bristfälligare uppfostran och smickrar sig själva för denna skillnad. De talar om de olyckligas misstag, fel och brister, men känner inte att de har någon större börda på grund av detta än att uppehålla sig vid dessa fel och att undvika dem som är skyldiga.

Den centrala ställning som ni som familj har i församlingen gör det synnerligen nödvändigt för er att bära bördor. Inte så att ni skall ta på er bördor för dem som själva förmår bära sina egna bördor och dessutom kan hjälpa andra, men ni skall hjälpa dem som mest behöver hjälp, dem som befinner sig i en mindre gynnsam situation, som begår misstag och har fel och brister och som kan ha skadat dig och prövat ditt tålamod till det yttersta. Det är just sådana människor som Jesus känner medlidande med, eftersom Satan har mer makt över dem och hela tiden utnyttjar deras svaga egenskaper och skjuter sina pilar mot dem för att såra dem där de är minst skyddade. Jesus utövar sin makt och barmhärtighet i just dessa ömkansvärda fall. När Han frågade vem som älskade mest, svarade Simon: ”Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.” (Luk. 7:43) Så skall det vara. Jesus drog sig inte undan från den svage, olycklige och hjälplöse, utan Han hjälpte dem som behövde hjälp. Han begränsade inte Sina besök och Sitt arbete till en mer intelligent grupp som begick mindre misstag, så att de som befann sig i en olycklig situation blev försummade. Han frågade inte om det var passande för Honom att vara vän med de fattigaste och mest behövande. Dessa är de som Han sökte få umgås med, de förlorade fåren av Israels hus.

Detta är det arbete som ni har försummat. Ni har undvikit att ta obehagligt ansvar och har inte gått till den som handlat fel (76) och besökt dem och visat intresse och kärlek till dem och skapat ett förtroende hos dem. Ni har inte präglats av en kristuslik förlåtelse. Ni har markerat just en sådan livsstil att alla måste komma fram till er innan ni kan breda ut er mildhets och barmhärtighets kåpa över dem. Ni behöver inte dölja era synder men däremot praktisera den medkännande kärlek för den felande som Kristus har visat mot er.

Ni befinner er i de mest gynnsamma omständigheter för att kunna utveckla goda kristna karaktärer. Ni är inte i en situation där ni känner en besvärande brist, eller där era själar plågas eller upplever bekymmer på grund av olydiga och upproriska barns uppförande. I er familj finns inte någon avvikande stämning. Ni har allt som hjärtat kan önska. Trots era goda omständigheter har ni ändå fel och brister och mycket att övervinna för att bli befriade från andlig stolthet, egoism, hetsighet, avund och onda tankar.

Bror K har inte behov av att omvända sig från att tala illa om något eller någon, som så många har, men han saknar vilja att hjälpa dem som allra mest behöver hjälp. Han är självupptagen. Han älskar sitt hem, älskar lugn, vila, frihet från bekymmer, förvecklingar och prövningar. Han bär inte de bördor som himlen har avsett för honom. Han undviker obehagligt ansvar och stänger i alltför hög grad

in sig i sin kärlek till lugn och ro. Han har varit ganska givmild med sina tillgångar, men när det är nödvändigt att förneka sig själv för att göra det goda som behöver göras, när ett verkligt offer krävs från hans sida, har han endast en liten erfarenhet och den måste han få.

Han fruktar att han kommer att möta förebråelser om han vågar hjälpa dem som felar. ”Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva. Var och en av oss skall tjäna sin nästa, till hans bästa och hans uppbyggelse. Kristus tjänade inte Sig själv utan bar våra svagheter: *Dina smädares smädelse föll över mig.*” (Rom. 15:1-3) Alla som tar (77) del av denna stora frälsning har något att göra med att hjälpa dem som hänger vid Sions utkanter. De bör inte släppa sitt grepp och stöta bort dem utan hjälpa dem att övervinna sig själva och att förbereda sig inför domen. Nej, verkligen inte. Medan dessa bräker i fällan, bör de uppmuntras och styrkas genom all den hjälp som det står i vår makt att ge. Ni som en familj har alltför stränga regler och bestämda idéer som inte kan användas vid alla tillfällen. Ni saknar kärlek, mildhet, ömhet och medkänsla för dem som inte handlar så snabbt som de borde. Denna anda har fått råda i så hög grad att ni vissnar i andligt avseende i stället för att blomstra i Herren. Era intressen, era ansträngningar och bekymmer är till för er familj och era släktingar. Men ni har inte hyst den tanken, att ni borde nå ut till andra omkring er, övervinna er ovilja mot att utöva ett inflytande utanför en viss krets. Ni avgudar era egna och stänger in er med er själva. Att Herren måtte frälsa mig och de mina är den stora bördan. Dessa tankar måste dö innan ni kan blomstra i Herren och göra andliga framsteg och innan församlingen kan växa till och själar kan läggas till av sådana som skall frälsas.

Ni är alla inskränkta när det gäller att arbeta för andra och ni måste ändra grunden för era insatser. Era släktingar är inte mer dyrbara i Guds ögon än några andra stackars själar som behöver frälsas. Vi måste trampa självet och själviskheten under våra fötter och genom exempel i våra liv visa den självuppoffringens och oegennyttans välgörenhet som Jesus visade då Han var på jorden. Alla bör ha ett intresse för sina släktingar, men bör inte låta sig själva stängas in med dem, som om de var de enda Jesus kom för att frälsa.

Religion i vardagen

(78) Bror och syster L: Jag blev visad, att ni har ett arbete att utföra genom att ställa i ordning ert hem. Bror L, du har inte representerat sanningen riktigt. Du har älskat sanningen, men den har inte haft det helgande inflytande på ditt liv som den måste ha om du skall bli lämplig som sällskap till himmelska änglar i härlighetens rike. Du är en grov pinne och behöver i hög grad hyvlas till och behöver i hög grad stanna kvar i Guds verkstad tills de grova hörnen har tagits bort, den ojämna ytan jämnats och du förklarats passande för byggnaden.

Du bör vara försiktig med att inte föra sanningen för vår tid på tal överallt. Du kan göra mer genom att leva efter sanningen än genom att berätta den för andra. Du kan utträtta riktigt mycket genom ditt exempel. Du behöver vara mycket försiktig i dina affärs- angelägenheter för att genomföra din tros principer i dem. Var redlig i dina handlingar och noggrann i ditt arbete. Kom ihåg att det inte bara är din arbetsgivares ögon som skall ha uppsyn över ditt arbete, utan att det är Guds ögon som vilar över allt vad du gör i ditt liv. Guds änglar ser ditt arbete och det bör vara en del av din religion att ha varje del av ditt arbete märkt med sanning och trofasthet. ”Den som är trogen i smått är också trogen i stort.” (Luk. 16:10) Gud vill göra dig riktig, helig och sann.

Du talar inte vist och förståndigt till din hustru och dina barn. Du bör vård vänlighet och mildhet. Dina barn har inte utsatts för det bästa inflytandet och inte haft det bästa föredöme att ta till sig. De bör inte härska över dig, utan du över dem, inte hårt, inte befallande, men med fasthet och besinning.

Syster L, du har en stor kamp framför dig, för att kunna (79) vinna seger. Du har låtit självet segra. Din hårdnackade vilja är den största fiende du har. Du har ett okuvligt temperament och styr inte din tunga. Bristen på självkontroll har varit till stor skada för dig själv och för din familj. Lycka, stillhet och frid har bara dröjt sig kvar en kort period i din bostad. Om din vilja blir motsagd blir du lätt irriterad och då talar och handlar du som om en demon hade tagit dig i besittning. Änglar vänder sig bort från disharmonins scen där vredesord utväxlas. Du har många gånger drivit bort de dyrbara, himmelska änglarna från din familj genom att ge efter för utbrott och anfall.

Lika förorsakar lika. Samme ande som du har visat har reflekterats mot dig. Dina barn har sett så litet hängivenhet, ömhet och vänlighet att de inte har haft något som kunde vinna dem för sanningen eller inspirera dem till respekt för din auktoritet. De har i så lång tid fått del av de onda frukter, som kommer från er, att de är bittra av naturen. De är inte helt fördärvade. Under den okultiverade ytan finns goda impulser, som bör kunna nås och föras upp till ytan. Om ert religiösa liv hade varit jämnare och gett exempel på Kristi liv, skulle saker och ting se annorlunda ut i er familj. ”Det människan sår skall hon också skörda.” (Gal. 6:7) Just sådana som de frön du sår, kommer den skörd att vara som du kommer att samla in. Om milda ord hör till ordningen för dagen i ert hem, kommer det också att vara sådan frukt ni får.

Ett tungt ansvar vilar på er. Om man besinnar detta, hur försiktiga borde ni då inte vara i alla era ord och handlingar. Vilken sorts säd sår ni i era barns hjärtan? Skördetiden - oh! Kom ihåg, att skördetiden inte är långt borta. Så inte någon dålig säd. Satan är beredd att göra detta. Så endast rensad och ren säd.

Du, min kära syster, har varit ängsligt vaksam, avundsjuk, kritisk. Du har menat att du blev försummad och föraktad. (80) Du har i alltför hög grad blivit försummad, men du har ett arbete att utföra för dig själv som ingen annan kan göra för dig. Det kommer att kräva ansträngning, uthållighet och allvar att uppnå seger över sedan länge

etablerade vanor som har blivit som din andra natur. Vi har de ömmaste känslor för dig, med alla dina villfarelser och fel, och även om vi skall ta oss friheten att tala med dig om dina fel, lovar vi att hjälpa dig på alla sätt vi kan.

Jag blev visad, att du inte har den kärlek som du som dotter borde ha. Det onda i din natur visar sig på ett synnerligen onaturligt sätt. Du är inte blid och visar ingen respekt mot dina föräldrar. Oberoende av vad som är deras fel, finns det ingen ursäkt för hur du har uppfört dig mot dem. Det har varit okänsligt och saknat respekt. Änglar vänder sig bedrövade bort från dig och upprepar orden: ”Det människan sår skall hon också skörda.” (Gal. 6:7) Om detta skall fortsätta, kommer du att få samma behandling av dina barn, som dina föräldrar har fått av dig. Du har inte tänkt igenom hur du bäst kan göra dina föräldrar lyckliga och därefter offrat dina egna önskningsar och nöjen för att få slut på detta. Deras dagar på jorden är i bästa fall få och kommer att vara fulla av bekymmer och besvär, även om du gör allt vad du kan för att jämna deras väg till graven. ”Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i det land som HERREN, din Gud, ger dig.” (2 Mos. 20:12) Detta är det första budord som har ett bestämt löfte knutet till sig. Det är bindande för alla människor, för barn och unga, för medelålders och äldre. Det finns inte någon del av livet, när barnen ursäktas för att de inte hedrar sina föräldrar. Denna plikt är bindande för varje son och dotter, och utgör ett av villkoren för att de skall få leva länge i det land Herren skall ge till den som är trofast. Detta är inte ett ämne som inte är värt att uppmärksamma, utan ett mycket viktigt ämne. Gud har gett löftet på det villkoret att vi lyder. Om vi är lydiga, skall vi få lov att leva länge i det land som Herren vår (81) Gud skall ge oss. Om vi däremot är olydiga, skall vi aldrig komma in i löftets land.

Här, min syster, är ett ämne för dig att betrakta och allvarligt tänka på. Rannsaka noggrant ditt eget hjärta som i evighetens ljus. Låt inget vara dolt för din rannsakan. Sök! O, sök, som om det gällde ditt liv och döm dig själv. Gå igenom domen över dig själv, och gör sedan i tro anspråk på Kristi renande blod för att avlägsna fläckar från din kristna karaktär. Du får inte smickra eller ursäkta dig själv. Ta på ett uppriktigt sätt itu med din egen själ. Och när du sedan ser dig själv som en syndare, så fall fullständigt förkrossad ned vid korsets fot. Jesus kommer att ta emot dig, helt nedsmutsad som du är. Han kommer att rena dig i Sitt blod och två dig ren från all smuts och göra dig passande som sällskap åt himmelska änglar i en ren och harmonisk himmel. Där råder ingen oenighet eller disharmoni. Allt är hälsa, lycka och glädje.

Syster L, du har inte varit likgiltig för din frälsning. Du har tidvis gjort allvarliga ansträngningar och har ödmjukat dig själv inför församlingen och inför Gud. Du har inte fått den uppmuntran, som du behövt och som Jesus gratis skulle ha gett dig om Han hade varit här på jorden. Det saknas kärlek i församlingen. Kärleken till dem som handlar fel döljs av själviskhet. Det är en stor brist på dyrbar nåd bland Guds folk. Du har trott att Guds folk var likgiltigt för dig och din själ har gjort uppror mot det. De har varken känt eller talat på rätt sätt. De har inte handlat rätt i detta. Himlen ogillar det. Jesus hyser medkänsla med dig, och Han inbjuder dig, som är trött och bär på tunga

bördor, att komma till Honom och lära dig av Honom, som är saktmodig och ödmjuk i hjärtat och du skall finna vila för din själ. Kristi ok är mildt och Hans börda är lätt. När du är rådvill, bekymrad och orolig så ta din tillflykt till Bördobäraren. Säg allt till Jesus. Dina bröder och systrar kan inte (82) rätt värdera dina ansträngningar och kan aldrig veta hur hårt du kämpar för att vinna seger. Ändå borde inte detta få lov att göra dig modlös. Om Jesus vet det och om Han känner till dina uppriktiga ansträngningar, så var tillfreds.

Det måste bli en genomgripande reformation i ditt liv, en förvandling genom att ditt sinne förnyas. Gud kräver, att Hans folk hjälper dig, eftersom du behöver hjälp och du bör vara tillräckligt ödmjuk för att ta emot hjälp från dem. När man frestas att ge fria tyglar till oregleriga medlemmar, oh!, kom då ihåg, att den ängel som gör anteckningar, skriver ned varje ord. Allt blir inskrivet i böckerna och om det inte tvättas bort av Kristi blod, kommer du att möta dessa ord igen. Du har nu en nedfläckad beskrivning i himlen. En uppriktig ånger inför Gud kommer att tas emot. När du känner lust att tala häftigt och otyglat, så stäng din mun. Säg inte ett ord. Be innan du talar och himmelska änglar kommer att hjälpa dig och driva bort de onda änglarna, som skulle leda dig till att vanära Gud, kritisera Hans verk och försvaga din egen själ.

Du har särskilt ett arbete att utföra genom att ödmjukt bekänna din brist på ett respektfullt uppträdande mot dina föräldrar. Det finns ingen orsak till detta onaturliga uppförande mot dem. Det är en rent satanisk ande, och du har gett efter för den därför att din mor inte uppmuntrat din livsstil. Dina känslor innebär inte bara en direkt antipati, en beslutsam brist på respekt, utan omfattar också hatiska ord, elakhet, missunnsamhet och avund som visar sig i dina handlingar och förorsakar dem lidande och umbäranden. Du känner inte att du vill göra dem lyckliga eller ens gör det bekvämt för dem. Dina känslor är ombytliga. Ibland veknar ditt hjärta. Sedan sluts det och blir hårt, när du ser något fel hos dem och änglarna kan inte ingjuta någon känsla av kärlek i det. En ond demon kontrollerar dig och du är avskyvärd och hatar. Gud har lagt märke till dina respektlösa ord och dina ovänliga handlingar mot dina föräldrar, som Han har befallt dig att ära. Om du försummar att (83) se denna stora synd och inte ångrar den, kommer du att tillväxa i elakhet tills du överlämnas till dina onda vägar.

Herren är beredd att hjälpa alla som behöver hjälp och känner behov av det. Om du ser din fattigdom och uselhet inför Gud och på allvar tar vara på Hans kraft, kommer Han att hjälpa och välsigna dig och ge dig kraft, så att du genom goda gärningar måtte leda andra till att förhållbara vår Fader som är i himlen. Vill du se på dig själv? Vill du låta din vilja och dina vägar underordna sig Gud? Vill du söka efter en ren och obesmittad religion inför Gud? O, vad skall du tjäna på att fortsätta i detta olyckliga tillstånd. Du finner inte själv någon lycka i denna livsstil och de som omger dig finner ingen lycka i ditt sällskap. Du skapar med all säkerhet ett stort elände åt dig själv och ett sådant liv som du har levt är inte mycket värt. Varför då inte låta dig försonas med Gud? Varför inte låta självet dö och bli omvänd, så att Jesus kan bota dig. Han vill frälsa dig, om du samtycker till att bli frälst på det sätt som Han

bestämmer. Min bön är att Herren måtte hjälpa dig att se och rätta till varje fel.

Bror L, du bör vara snabb till att höra och långsam till att tala, långsam till vrede. Var försiktig med dina ord. Låt inte Satan göra dig till en stötesten för andra. Det är något som är fel i dina affärsangelägenheter. Du försummar ditt arbete. Du går igenom det så fort du kan och tror att det skall gå, trots att det inte har gjorts ordentligt. Du brister i noggrannhet. Du borde värda smak och ordning i allt vad du gör. Det som överhuvudtaget är värt att göra är värt att göra väl. Om du saknar redlighet i ditt affärsliv, kommer du också att sakna det i ditt religiösa liv och på Guds dag kommer helgedomens vågskål att avslöja detta faktum, att du är för lätt. Denna brist är en förebräelse för din tro. Icke-troende beskyller det för att vara oärlighet och säger: "Om det är sådana människor som håller sabbaten, så väljer jag att inte vara som de."

När människor prövar ditt arbete och finner att det saknar uthållighet, noggrannhet och ordning, säger de, att du är en bedragare och många hårda (84) uttalanden har gjorts över det. Många eder har uttalats över ditt arbete och Gud har blivit smäddad. Du avser inte att vara oärlig, men det finns en slapphet i de arbeten du utför. Du tror, att dina arbetsgivare är alltför krävande, och att du vet lika bra som de vad som är lämpligt. Därför utmärker denna slappa, lösa och ofärdiga stil i hög grad ditt sätt att arbeta. Du bör förbättra dig i detta. Du bör vara ärlig i allt ditt arbete och fullgöra ditt arbete på ett sådant sätt att det kan bestå inför Guds granskning. Avsky att nonchalera någon uppgift. Var trofast i det lilla.

Försök att hjälpa din hustru i den kamp som ligger framför henne. Var försiktig med dina ord, arbeta på att förbättra dina vanor, att vara artig och vänlig och du kommer att bli belönad för att du gör detta.

Förnyelse i hemmet

Bror M: Utifrån vad som visades mig, måste ett stort arbete utföras för dig, innan du kan accepteras i Guds ögon. Självet är alltför framträdande. Du har ett hetsigt och lidelsefullt temperament och är egenmäktigt och dominerande i din familj. Syster M är slapp och ovårdad i sitt hem. Ordning och noggrannhet saknas i det hon gör. Hon kan fortfarande bli bättre i detta. Bror M, du kritiserar din hustru, du är diktatorisk och har inte den kärlek som du borde ha. Hon känner rädsla för din tyranniska anda, men gör inte vad hon skulle kunna för att rätta till sina felaktiga vanor. Detta gör hemmet obehagligt och motbjudande.

Bror M, du har inte handlat förståndigt mot din familj. Dina barn älskar dig inte. De har mer hat än kärlek. Din hustru älskar dig inte. Du lever inte på ett sådant sätt att du kan bli älskad. Du är en person med extrema åsikter. Du är sträng, krävande och egenmäktigt mot dina barn. Du talar sanningen till dem, men lever inte ut dess principer i ditt dagliga liv. (85) Du är inte tålig, avhållsam och förlåtande.

Du har så länge gett efter för din egen ande, du är så beredd att fly in i något allt uppslukande intresse om du provoceras, att det ser ytterst tveksamt ut om du vill göra tillräckligt stora ansträngningar för att ta emot Kristi sinnelag. Du har inte kraft att vara uthållig, måttlig, mild och kärleksfull. Dessa kristna nådegåvor måste du ha innan du verkligen kan bli en kristen. Du sparar på dina uppmuntrande ord och dina vänliga handlingar och använder dem till dem som inte är så berättigade till dem som din egen hustru och barnen. Vårda vänliga ord, vänliga blickar, beröm och gillande till din familj, för detta kommer verkligen att påverka din lycka. Låt aldrig kritiska eller irriterade ord fara ut från dina läppar. Undertryck denna önskan om att dominera och att sätta ned din järnhäl var du kan. Du har en synnerligen otrevlig ande, en snål ande. Somliga är du egoistisk och skarp mot, andra som du vill skall hysa höga tankar om dig skulle du kunna offra vad som helst för, även just de saker som din familj behöver. Här är du fri så att du kan få beröm och aktning från människor. Om du kunde köpa himlen genom ett stort offer för dem som du väljer att vara frikostig mot, skulle du säkert få den. Du har ingenting emot att utsättas för de största obehag för att gagna andra, om du därigenom kan upphöja dig själv. I dessa saker ger du mynta och kummin i tionde, samtidigt som du försummar det som är viktigast: rättfärdighet och Guds kärlek.

Du är inte rättvis i din familj. Där har du ett arbete att utföra. Gör det först bekvämt för din hustru och gör henne lycklig. Tänk sedan på dina barns villkor. Ge dem god mat och bekväma kläder. Sedan kan du, om det är möjligt utan att sätta gränser för din hustru och dina barn, hjälpa dem som allra mest behöver hjälp och visa vänlighet där den kommer att uppskattas. Det kommer att vara berömvärdt för dig att vara givmild. Men din första och heligast plikt gäller din familj. Andra bör inte ta ifrån dem deras förmån. Låt din välgörenhet och (86) givmildhet bli sedd i din egen familj. Ge dem handgripliga bevis för din tillgivenhet, ditt intresse, dina omsorg och kärlek. Detta har mycket att göra med din lycka. Sluta med att finna fel på och att gräla på din hustru, för detta gör det bara mycket svårare för dig och gör det till ett helvete för henne.

Guds änglar kommer inte att stanna kvar i din familj förrän där finns en annan ordning och reda. Det är inte dina pengar som behövs. När du tillrättavisades, har du ändå trott att det var dina pengar församlingen ville ha. Här är du bedragen. Du har varit alltför givmild med dina tillgångar, men den egentliga orsaken är, att du har tänkt att du skulle kunna uppnå frälsning och köpa dig en ställning i församlingen. Nej, så förhåller det sig inte i verkligheten. Det är dig den vill ha, inte de små tillgångar du har. Om du vill låta dig förvandlas genom en förnyelse av ditt sinnelag och bli omvänd, så vårda troget din egen själ. Det är allt som församlingen kräver. Du har bedragit dig själv. Om någon menar sig tjäna Gud men inte tyglar sin egen tunga, då är hans gudstjänst ingenting värd. Behandla din familj på ett sätt som himlen kan godkänna och på ett sådant sätt att frid kan råda där du bor. Allt behöver göras för din familj. Dina barn har haft ditt dåliga exempel att följa. Du har förolämpat och kritiserat och visat en hetsighet i hemmet, även om du samtidigt ville tala till nådens tron, delta i möten och bära fram vittnesbörd om sanningen. Dessa demonstrationer har lett dina barn till att förakta dig och den sanning du bekänner

dig till. De sätter ingen tilltro till din kristna tro. De tror att du är en hycklare och det är sant, att du är en sorgligt bedragen man. Du kan inte längre komma in i himlen utan att du fullständigt förvandlas. Lika litet som Simon. Som bedrev trolldom, som trodde att den Helige Ande kunde köpas för pengar. Din familj har sett din bedagna ande, hur snabbt och lätt du drar fördel av andra, din girighet mot dem som du ibland har med att göra. De föraktar dig för det. Trots detta (87) kommer de med säkerhet att följa i dina felaktiga fotspår.

Ditt sätt att handla är inte sådant som det borde vara. Det är svårt för dig att handla rättfärdigt och att älska barmhärtighet. Du har vanärat Guds verk genom ditt liv. Du har kämpat för sanningen, men inte i rätt anda. Du har hindrat själar från att omfatta sanningen, själar som annars skulle ha gjort det. De har ursäktat sig själva genom att peka på sabbatshållarnas fel och säga: ”De är inte bättre än jag, de vill ljuga, prata, överdriva, bli arga och på ett skrytsamt sätt lovsjunga sig själva. En sådan religion vill jag inte ha.” På det sättet blir dessa bristfälliga sabbatshållares ohelgade liv till stötestenar för syndare.

Det arbete som nu ligger framför dig måste börja i din familj. Du har gjort kraftiga försök att bättra dig utåt sett, men detta arbete har varit alltför ytligt. Det har varit ett yttre arbete och inte ett arbete från hjärtat. Skapa ordning i ditt hjärta, ödmjuka dig själv inför Gud och be enträget om hjälp genom Hans nåd. Gör inte, som de hycklande fariséerna, saker och ting för att få det att se uppbyggligt och rättfärdigt ut i andras ögon. Låt ditt hjärta vara förkrossat inför Gud och var medveten om att det är omöjligt för dig att bedra de heliga änglarna. Alla dina ord och handlingar ligger öppna för deras inspektion. Dina motiv och ditt hjärtas avsikter och syften står avslöjade inför deras blickar. Det mest fördolda är inte dolt för dem. O, riv sönder ditt hjärta och var inte alltför ivrig med att få dina bröder att tro att du har rätt när du inte har det! Var försiktig med din familj. Du är iakttagande för att upptäcka andras fel, men gör inte längre så. Det arbete du har att utföra nu är att övervinna dina egna fel, att kämpa mot dina starka inte fiender. Handla rätt mot änkan och den faderlöse. Kasta inte bedrägeriets bräckliga hölje över dina handlingar, för att påverka dem som du verkligen önskar skall anse att du har rätt, samtidigt som dina motiv och handlingar inte kan bära upp den konstruktion du skulle vilja ha placerat på dem.

(88) Sluta med all kamp och försök att stifta fred. Älska inte med ord utan i handling och i sanning. Dina gärningar skall kunna bestå domens granskning. Vill du handla troget och uppriktigt mot din egen själ? Bedra inte dig själv. O, kom ihåg att Gud inte kan bedras! De som har evigt liv kommer att göra allt för att skapa ordning i sina hus. De måste börja med sina egna hjärtan och följa upp detta arbete tills segrar, verkliga segrar har uppnåtts. Självet måste dö och Kristus måste leva i dig och bli en källa i dig som flödar fram och ger evigt liv. Du har nu getts några värdefulla timmar i din prövningstid till att dana en riktig karaktär, till och med vid din framskridna ålder. Du har nu fått dig tilldelad en period då du kan köpa tillbaka tiden. I din egen kraft kan du inte lägga bort dina fel. De har ökat hos dig år efter år, eftersom du inte har sett hur avskyvärda de varit och genom Guds kraft beslutsamt

lagt bort dem. I levande tro måste du gripa tag i en arm som är mäktig nog att rädda dig. Ödmjuka ditt stackars, stolta, självrättfärdiga hjärta inför Gud. Stig ned, långt ned, fullständigt förkrossad vid Hans fötter på grund av dina synder. Helga dig till förberedelsearbetet. Vila inte förrän du verkligen kan säga: Min Förlössare lever och eftersom Han lever, skall jag också leva.

Om du går miste om himlen, mister du allt. Om du vinner himlen, vinner du allt. Jag ber dig enträget, gör inget misstag i detta. Det är eviga intressen inblandade i detta. Var grundlig. Måtte all nåds Gud så upplysa ditt förstånd att du kan urskilja de eviga tingen, så att dina fel, som är många, kan upptäckas av dig just sådana som de är, så att du kan göra de ansträngningar som är nödvändiga för att övervinna dem och du i stället för dessa onda, bittra frukter kan frambara frukter som är värdefulla till evigt liv. "Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt." (Matt 7:20) Alla träd känns igen på sin frukt. Vilken sorts frukter skall det från och med nu finnas på detta träd? (89) Den frukt du bär kommer att bli avgörande oavsett om du är ett gott träd, eller ett om vilket Kristus skall säga till Sin ängel: "Hugg ner det! Varför skall det få suga ut jorden?" (Luk. 13:7)

Ett kränkt samvete

Käre broder N! Jag känner mig förpliktad att skriva några rader till dig. Jag har fått se en del som gäller ditt problem och som jag inte kan tiga med. Jag fick se att Satan drog nytta av det faktum att din hustru inte hade tagit emot adventbudskapet. Du kastades in i en gemenskap med en fördärvad kvinna - vars steg leder till fördärvet. Hon säger sig ha stor sympati för dig på grund av det motstånd du mött från din hustru. Likt ormen i Eden har hon visat sig mycket tilldragande. Hon har gett dig intrycket att du är en bedragen man, och att din fru inte uppskattade dina känslor och inte gav din kärlek gensvar. Hon framhöll också att ett misstag hade gjorts i ditt äktenskapliga förhållande, tills du insåg att en livslång trohet enligt äktenskapslöftena till henne som du hade tagit till din hustru, skulle komma att bli som tyngande kedjor. Du gick för att få sympati av denna kvinna med sitt änglalika tal. Du utgöt inför henne det som endast borde ha sagts till din hustru, som du hade lovat att ära, älska och troget hålla dig till så länge ni båda lever. Du glömde bort att alltid vaka och bedja för att du inte skulle komma i frestelse. Ditt samvete stördes av ett brott. Du förorsakade i beskrivningen över ditt liv en fruktansvärd fläck i himmelen. Ändå kan djup ödmjukhet och ånger inför Gud tas emot av Honom. Kristi blod kan borttva dessa synder.

Du har fallit, ja, fallit förskräckligt. Satan lurade dig in i sina nät och därefter lämnade han dig själv att ta dig ut därifrån så gott du kunde. Du har blivit oroad, förvillad och fruktansvärt frestad. (90) Ett skyldigt samvete bekymrar dig. Du litar inte längre på dig själv och tycker att alla andra misstror dig. Du är misstänksam mot dig själv och förmodar att misstro mot dig också finns i alla andras hjärtan. Du har inte längre tilltro till dig själv och föreställer dig att inte ens dina bröder litar på dig. Satan framställer ofta det förgångna för dig som om det inte är

någon mening för dig att söka leva i harmoni med sanningen, ty den vägen är alltför trång för dig. Du har blivit besegrad, och därför drar nu Satan nytta av din syndiga väg och söker få dig att tro, att det är omöjligt för dig att få försoning. Du är nu på Satans slagfält och mitt uppe i en svår strid. Den skyddsmur som är uppbyggd runt varje familj och som gör den helig, har du brutit ned. Nu plågar Satan dig nästan ständigt. Du kan inte slå dig till ro. Du söker nu att göra bröderna ansvariga för dina motstridiga känslor, dina tvivel och din misstro. Du har en känsla av att de felar och inte ger dig den tillsyn du behöver. Problemen finns hos dig själv! Du vill gå din egen väg. Du har inte "rivit sönder ditt hjärta" inför Gud och med ånger och förkrosselse kastat dig ned inför Honom syndig, oren och förlitande dig på Hans nåd. Dina ansträngningar att frälsa dig själv kommer, om du framhärdar med dem, att leda till din säkra undergång.

Du måste upphöra med din avundsjuka och ditt felfinnande. Vänd din uppmärksamhet mot dig själv och förlita dig med ödmjuk ånger på Kristi blod, och rädda din egen själ. Förbered dig noggrant för evigheten. Om du vänder dig bort från sanningen är du förlorad och även din familj är förlorad. Sedan den heliga, bevarande skyddsmuren, som omger familjens inte privatliv, en gång brutits ned, är det svårt att bygga upp den igen. Men i Guds kraft, och endast i Hans kraft, kan du göra detta. Sanningen, den heliga sanningen, är ditt ankare som kommer att frälsa dig från att driva med strömmen mot brott och undergång.

När samvetet en gång överträtts är det mycket försvagat. Det behöver (91) kraft genom ständig vaksamhet och bön. Du står på en slipprig plats. Du behöver all den kraft som sanningen kan ge, för att skydda dig och rädda dig från att totalt lida skeppsbrott. Liv och död ligger framför dig, vilket vill du välja? Om du insett det nödvändiga i att ha fasta grundprinciper, och inte låtit impulser leda dig att lätt bli missmodig, utan varit beredd att uthärda svårigheter, då skulle du inte ha blivit besegrad. Du har handlat utifrån stundens ingivelse. Du har inte, liksom den fullkomliga Förebilden, varit villig att uthärda motsägelser från syndare. Vi har blivit uppmanade att komma ihåg Honom som uthärdade detta, för att vi inte skall förtröttnas och ge upp. Du har varit svag som ett barn och inte haft någon kraft att uthärda. Du har inte känt det nödvändigt att bli styrkt, fast grundad och uppbyggd i tron.

Du har känt att det kunde vara din plikt att undervisa andra i sanningen i stället för att låta dig själv undervisas. Men du måste vara en villig lärjunge och ta emot sanningen från andra. Du måste upphöra med ditt felfinnande, din avundsjuka, dina klagomål och i ödmjukhet ta emot det givna ordet som förmår att frälsa dig. Det beror på dig själv om du kommer att få lycka eller bedrövelse. Du har en gång gett efter för frestelsen och kan nu inte lita på din andliga kraft. Satan har stor makt över ditt sinne och du har ingenting som håller dig fast, om du bryter dig loss från evangeliets återhållande inflytande. Detta har varit en trygghet för dig att hålla dig borta från brott och synd. Ditt enda hopp är att söka en verklig omvändelse och återställa det förgångna genom ett välordnat liv och kristet umgänge.

Du har som nämnts handlat impulsivt. Allt spännande har varit förenligt med din livsstil. Ditt enda hopp är nu att allvarligt ångra dina överträdelse mot Gud lag, och att rena din själ (92) genom att lyda sanningen. Förädla tankens och livets renhet. Guds nåd kommer att ge dig kraft att motstå dina benägenheter och tygla dina naturliga böjelser. Innerlig bön i vaksamhet kommer att ge dig den helige Andes hjälp att göra karaktären fullkomlig, och göra dig lik din fullkomliga förebild.

Om du väljer att förkasta evangeliets helgande och återhållande inflytande, kommer Satan att leda dig som en fånge vart han vill. Du kommer då att vara i fara att ge efter för dina naturliga benägenheter och drifter, i det att du ger lösa tyglar åt lust och åtrå till onda och avskryvda böjelser. I stället för att i ditt ansikte återspegla en lugn trygghet under prövningar och frestelser, liksom Enok gjorde, i det att du låter ditt ansikte

"Genom dem har han ock skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att I skolen, i kraft av dem, bliva delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen." (2 Petr. 1: 4.) Det är nu din förmån, att genom ödmjuk bekännelse och allvarlig ånger ta med dig böneord och återvända till Herren. Kristi dyrbara blod kan rena dig från all orenhet, ta bort din besmittelse, och göra dig fullkomlig i Honom. Kristi nåd är fortfarande inom räckhåll om du vill ta emot den. För din hustrus skull, henne som du felat emot, och dina barn, ditt livs frukt, uppmanar jag dig att upphöra att göra det onda. Lär dig i stället att göra det goda. Om du sår i ditt köttets åker, så skall du av köttet skörda förgängelse. Om du sår i Andens åker skall du av Anden skörda evigt liv.

Du måste övervinna din överkänslighet och ditt felfinnande. Du är ängslig att andra inte ger dig den uppmärksamhet, som du tycker du borde ha. Den erfarenhet som är grundad på känslor och som påminner om fanatism får du inte ansluta dig till. Den är osäker. Handla utifrån rätta principer och från en genomtänkt förståelse. (93) Forska i Bibeln och sök att med ödmjukhet och fruktan kunna ge varje människa som begär det, skäl för det hopp som finns i dig. Låt självupphöjelsen dö. "Renen edra händer I syndare, och gören edra hjärtan rena, I människor med delad håg. Kännen edert elände och sörjen och gråten. Edert löje vände sig i sorg och eder glädje i bedrövelse." (Jak. 4: 8, 9.) När du anfåktas av frestelser och onda tankar, så finns det endast En till vilken du kan fly och finna hjälp och tröst. Fly till Honom i din svaghet. När du är nära Honom, bryts Satans pilar av och kan inte skada dig. Dina prövningar och frestelser kommer, om du förlitar dig på Gud, att rena och ödmjuka dig, och kan inte skada dig eller bli till fara för dig.

Varningar och tillrättavisningar

Käre bror O: Jag blev visad att du var insvept i mörker, som inte mildrades av ljusstrålar från Jesus. Du verkade

inte lägga märke till den fara du befann dig i, utan verkade vara i ett tillstånd av likgiltighet, känslolöshet och oberördhet. Jag frågade efter orsaken till detta mycket förskräckliga tillstånd och blev visad några år tillbaka och blev visad att du sedan du tog emot sanningen inte har blivit helgad genom den. Du har tillfredsställt din aptit och dina utsvävande begär så att de har ödelagt din egen andlighet. Jag blev visad att Gud har gett ljus genom de gåvor som församlingen hade, som skulle undervisa, ge råd, vägleda, tillrättavisa och varna. Dessa vittnesbörd som du har bekänt dig tro att de kommer från Gud, har du inte levt ut. Att ignorera ljus är att förkasta det. Att förkasta ljus lämnar människor som fångar, bundna av mörkrets och otronas kedjor.

Jag blev visad, att du har utökat din familj utan att inse, vilket ansvar du lade på dig själv. Det har varit omöjligt för dig att göra rätt mot din livskamrat och dina barn. Din första hustru skulle inte ha behövt dö, (94) men du lade bekymmer och bördor på henne som slutade med att hon offrade sitt liv. Din nuvarande hustru har en svår lott. Hennes krafter är nästan uttömda. Genom att utöka din familj så snabbt, har du fört den in i ett tillstånd av fattigdom. Modern, som skall uppfostra de unga medlemmarna, har inte haft en rimlig chans till sitt liv. Hon har ammat sina barn under de mest ogynnsamma förhållanden, vid värmen från en matlagingsugn. Hon kunde inte undervisa dem som hon skulle och inte heller styra deras mat- och arbetsvanor. Resultatet av att äta mat som inte var den mest hälsosamma och av att för övrigt övertrada de lagar som Gud har gett för vår existens, har fört med sig sjukdom och för tidig död till dina äldre barn. Sjukdom har förts vidare till dina efterkommande och den fria användningen av animalisk kost har ökat problemen. Intagandet av fläsk har gett upphov till och stärkt en synnerligen dödlig kroppsvätska som fanns i organismen. Din avkomma har berövats all livskraft innan de blivit födda. Du har inte förenat kunskap och dygd och dina barn har inte fått lära sig hur de skall bevara sig själva i bästa möjliga hälsotillstånd. Det borde aldrig serveras den minsta munsbit svinkött på ditt bord.

Dina barn har själva kommit fram i stället för att bli uppfostrade och undervisade så att de måtte bli kristna. I många avseenden har din boskap fått en bättre behandling än dina barn. Du har inte gjort din plikt mot dina barn, utan låtit dem växa upp i okunskap. Du har inte insett vilket ansvar du tog på dig, genom att föda så många barn till världen. Inte heller har du insett, att du i hög grad är ansvarig för deras frälsning. Du kan inte frita dig från detta ansvar. Du har berövat dina barn deras rättigheter genom att inte intressera dig för deras uppfostran och tåligt och redligt undervisa dem så att deras karaktär formats för himlen. Ditt sätt att uppträda har ödelagt mycket av deras tillit till dig. Du är krävande, befällande och tyrannisk. Du är irriterad, grälar och kritiserar (95) och vänder därigenom deras tillgivenhet bort ifrån dig. Du behandlar dem som om de inte hade några egentliga rättigheter, utan var maskiner, som kunde användas av dina händer efter din vilja. Du provocerar dem till vrede och tar ofta modet från dem. Du ger dem inte kärlek och hängivenhet. Kärlek föder kärlek, tillgivenhet föder tillgivenhet. Den anda i vilken du bemöter dina barn kommer att reflekteras tillbaka på dig.

Ditt tillstånd är kritiskt och du har ingen riktig uppfattning om det. Det är omöjligt för en person som saknar måttlighet att vara en tålig människa. Först måttlighet, därefter tålmod. Du har så länge levt för självet och följt ditt eget hjärtas föreställningar, att du inte kan urskilja heliga ting. Din omåttliga aptit och dina allt uppslukande intressen har styrt dig. De andliga organens högre order har försvagats och kontrolleras av de lägre organen. De djuriska böjelserna har blivit starkare. När förnuftet styrs av aptiten, försvagas den fina känslan för heliga ting. Intellectet försvagas, tillgivenheten är ohelgad och ord och handlingar vittnar om vad som finns i hjärtat. Gud har ogillat detta och blivit vanärad genom ditt tal och ditt uppförande. Dina ord har inte varit väl valda. Låga, vulgära samtal kommer naturligt från dina läppar, även i närvaro av barn och ungdom. I detta avseende har ditt inflytande varit dåligt.

Ditt exempel har inte varit korrekt och du har stått direkt i vägen för dina egna barns och sabbatshållares barns sökande efter Herren. Ditt tillvägagångssätt i detta hänseende kan inte starkt nog kritiseras. "Vad hjärtat är fullt av, det talar munnen. En god människa tar ur sitt goda förråd fram det som är gott, och en ond människa tar ur sitt onda förråd fram det som är ont. Men jag säger er, att för varje onyttigt ord som människor talar, skall de stå till svars på domens dag. Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall (96) du fällas." (Matt. 12:34-37) Ditt hjärta behöver göras rent och helgas genom lydnad mot sanningen. Inget annat än en fullständig omvändelse kan rädda dig - en äkta insikt om dina syndiga vägar och en genomgripande förvandling genom sinnets förnyelse.

Du har varit mycket ivrig att företräda nödvändigheten av att inte förneka vår tro genom våra handlingar och har använt din tro som en ursäkt för att inte ge dina barn tillfälle att få någon utbildning ens i vanliga saker. Kunskap med hänsyn till dig själv är vad du behöver och du kommer nu att bli tvungen att se nödvändigheten av att få den. Kunskap är vad dina barn behöver, men de har inte förmånen av att få sådan. Med denna stora brist kan de inte bli användbara medlemmar i samhället och de kommer att ha luckor i sin religiösa utbildning. Ett tungt ansvar vilar vid din dörr. Du förkortar din hustrus liv. Hur kan hon förhärliga Gud i sin kropp och i sin ande, som tillhör Honom?

Gud har gett dig ljus och kunskap att förneka aptiten. Du har själv sagt, att denna kunskap har kommit från Gud. Du vet, att det strider mot Guds uttryckliga befallning att äta griskött. Gud har inte gett detta förbud bara för att visa Sin auktoritet, utan därför att det är skadligt att använda svinkött till mat. Svinkött gör blodet orent och det är en av orsakerna till att tuberkulösa och orena kroppsvätskor fördärvar hela systemet, och hela organismen får lida. Genom att äta svinkött kommer de fina, känsliga nerverna i hjärnan att försvagas och bli så omtöcknade att heliga ting inte skulle kunna urskiljas utan bli placerade på den låga nivån tillsammans med vanliga saker. Ljus, som visar att sjukdom framkallas genom att man använder denna feta och grova matvara, har kommit just vid den tidpunkt då Guds folk kunde bära det. Har du gett akt på detta ljus?

Du har gått tvärt emot det ljus som Gud har funnit för gott att ge om användning av tobak. (97) Aptitens njutning har fördunklat det ljus som har getts från himlen och du har gjort denna skadliga last till en gud. Den är din avgud. Du har böjt dig för denna i stället för mot Gud, samtidigt bekänner du din tro på visionerna, men handlar fullständigt tvärt emot dem. I årtal har du inte gått ett enda steg framåt i det gudomliga livet, utan blivit svagare och svagare, mörkare och mörkare. Du har känt dig pinsamt berörd av det sätt på vilket bror P motsätter sig sanningen. Församlingens svaga, modlösa tillstånd har du tillskrivit hans motstånd. Det är sant, att han har varit ett stort hinder för Guds verks främjande i _____. Men det tillvägagångssätt du visat är ett större hinder för Guds verk, trots att du bekänner dig känna sanningen och har en erfarenhet av detta. Om du hade ingått i Guds rådsförsamling och varit helgad genom den sanning du bekänner dig tro på, skulle bror P inte ha haft allt det tvivel som han har haft. Din roll som försvarare av visionerna har varit en stötsten för dem som inte hade någon tro. Jag blev visad, att din bror försökte resa sig under de tunga bördor som på grund av församlingens beklagliga tillstånd hade lagts på honom tills han nästan föll under den tyngd han bar, och lämnade dem för att rädda sitt liv. Jag såg, att Guds omsorg villade över bror och syster R och om deras tro förblev ståndaktig, skulle de fortfarande kunna se Guds frälsning i sitt eget hus och i församlingen.

Jag blev visad kära bror och syster S:s situation. De har gått igenom svårigheter och vågorna har nästan stigit dem över deras huvuden. Trots detta älskade Gud dem och om de bara ville lita på Honom skulle Han föra dem renade framåt från lidandets ugn. Bror S har sett på den mörka sidan och hyst tvivel om att han var ett Guds barn - tvivlat på sin frälsning. Jag såg, att han inte skulle arbeta så hårt för att tro, utan lita på Gud som ett barn litar på sina föräldrar. Han oroar sig för mycket - (98) han låter sina bekymmer föra honom bort från Jesu armar och ger fienden en chans att fresta och besvåra honom. Gud känner kroppens och sinnets svagheter och vill inte kräva mer av honom än Han ger honom kraft till. Han har försökt vara trofast och uppriktig i sin bekännelse. I en del saker i sitt liv har han sviktat, allt på grund av bristande kunskap. Med hänsyn till sina barns uppfostran har han ansett det vara hans plikt att vara sträng och har gått alltför långt med denna fostran. Han har behandlat små förseelser alltför strängt. Denna påverkan har i viss grad vänt sonens tillgivenhet bort från fadern. Under sin sjukdom har bror S haft en sjuklig inbillning. Hans nervsystem har varit helt förstört och han har trott att hans barn inte kände för honom och älskade honom som de skulle. Detta var emellertid en följd av hans sjukdom. Satan önskade fördärva honom och göra hans stackars barn modlösa. Gud anklagar honom emellertid inte för detta. Hans barn har större bördor att bära än många äldre och de förtjänar en disciplin präglad av omsorg, en rättfärdig uppfostran, blandad med sympati, kärlek och stor ömhet.

Modern har haft särskild kraft och visdom från Gud till att uppmuntra och hjälpa sin man och att göra mycket för att binda sina barn till sitt hjärta och stärka deras tillgivenhet till sina föräldrar och för varandra. Jag såg, att barmhärtighetens änglar svävade över denna familj, trots att utsikterna såg så mörka och illavarslande ut. De som innerst inne har haft medkänsla med bror S kommer aldrig

att få anledning att ångra det, för han är ett Guds barn och är älskad av Honom. Församlingens nedsatta tillstånd har varit mycket skadligt för hans hälsa. Jag såg, att han vände blicken mot den mörka sidan, misströstande om sig själv och såg ned i graven. Han får inte lov att dröja kvar vid dessa saker utan skall se på Jesus, som är ett ofelbart mönster. Han måste uppmuntra glädje och mod i Herren - tala om tro, tala om hopp, vila i Gud och inte känna att det krävs svåra (99) tunga ansträngningar från hans sida. Allt som Gud kräver är en enkel tillit - till att falla i Hans armar i all sin svaghet, brustenhet och ofullkomlighet och Jesus kommer att hjälpa den hjälplöse och stärka och bygga upp dem som känner att de i sig själva är mycket svaga. Gud kommer att bli förhålligad genom en sådan persons hängivenhet, genom det tålmod, den tro och lydnad som han ger exempel på. O, detta kommer att ge bevis för den tro som vi bekänner oss till. Det är tröst när vi behöver det. Det ger oss stöd, när varje jordiskt stöd, som har kunnat mätas, har tagits bort.

Jag blev också visad bror T:s situation. Han har försatt sig själv i ett tillstånd som slav, vilket Gud inte har kallat honom till. Gud är inte nöjd när åldrade fäder lämnar sitt förvaltarskap i händerna på ohelgade barn, trots att dessa bekänner sig till sanningen. Men när de medel som Herren har anförtrott Sitt folk sätts i händerna på icke-troende barn, som är fiender till Gud, är Han vanärad, eftersom det som borde stanna kvar i Herrens led nu har kommit in i fiendens led.

Jag säger på nytt, bror T har spelat rollen som bedragare. Han har använt tobak, men ville att hans bröder skulle tro, att han inte använde det. Jag såg, att detta har förhindrat framsteg i hans andliga liv. Han har ett arbete att utföra, i sin framskridna ålder, nämligen att avhålla sig från köttliga lustar som för krig mot själen. Han har älskat sanningen och har lidit för sanningens sak. Nu bör han alltså värdera den eviga lönen, rikedomerna i himlen, det odödliga arvet, härlighetens krona som aldrig kan vissna, så att han med glädje kan offra tillfredsställelsen av den degenererade aptiten, låta konsekvenserna eller lidandet vara aldrig så stora, för att åstadkomma ett reningsarbete i köttet och anden.

Jag blev därefter visad hans svärdotter. Hon är dyrbar i Guds ögon, men hålls i krypande slaveri, är orolig och skälvande, tvivlande och mycket nervös. Denna syster bör inte känna, att hon måste ge sig in under en gudlös ungdom som har färre (100) år på nacken än hon själv. Hon borde komma ihåg att äktenskapet inte utplånar hennes individualitet. Gud har större anspråk på henne än något jordiskt anspråk. Kristus har köpt henne med Sitt eget blod. Hon tillhör inte sig själv. Hon misslyckas med att sätta hela sin tillit till Gud, och underkastar sig att ge upp sin övertygelse, sitt samvete, till en högmodig, härsklusten man, som eldats av Satan närhelst hans sataniska majestät kan verka effektivt genom honom för att terrorisera denna darrande, krympande själ. Hon har så många gånger blivit så uppskrämd att hennes nervsystem brutits ner. Hon är bara ett vrak. Är det Guds vilja, att denna syster skall vara i ett sådant tillstånd att hon inte längre kan tjäna Honom? Nej. Hennes äktenskap var resultatet av ett djävulskt bedrägeri. Trots detta borde hon nu göra det bästa av situationen. Hon bör behandla sin man

med ömhet och göra honom så lycklig hon kan utan att gå emot sitt samvete. Om han fortsätter att göra motstånd, är denna jord nämligen den enda himmel han kommer att få del av. Men att göra avkall på rätten att gå till möten bara för att tillfredsställa en högmodig äkta man, som är besatt av en satanisk ande, är inte i överensstämmelse med Guds vilja. Han önskar att denna skälvande själ skall fly till Honom. Han vill vara en tillflykt för henne. Han vill vara som skuggan från en stor klippa i ett öde land. Ha bara tro, lita på Gud och Han kommer att stärka och välsigna. Alla hennes tre barn är mottagliga för påverkan från sanningen och Guds Ande. Kunde dessa barn vara i lika gynnsam situation som många sabbatshållares barn är, skulle alla bli omvända och anmäla sig till Herrens här.

Jag blev visad en ung flicka från samma plats, som hade lämnat Gud och var insvept i mörker. Ängeln sade: "Det gick bra för henne en tid, men vad hindrade henne?" Jag blev visad bakåt i tiden och såg att omgivningarna var annorlunda. Hon var tillsammans med unga människor som hon själv, som var fyllda av uppsluppenhet och munterhet, stolthet och världslig kärlek. Om hon hade (101) uppmärksammat Kristi ord, hade hon inte behövt överlämna sig till fienden. "Vaka och bed att ni inte kommer i frestelse." (Mark. 14:38) Frestelser kan vara överallt omkring oss, men det innebär inte att vi måste falla för frestelsen. Sanningen är värd allt. Dess inflytande strävar inte mot att förnedra, utan mot att lyfta upp, luttra, rena och föra människan till odödlighet och Guds tron. Ängeln sade: "Vill ni ha Kristus eller världen?" Satan framställer världen i dess mest tilldragande, smickrande charm för de stackars människorna och de stirrar på det och dess glitter och grannlåt fördunklar himlens härlighet och det liv som är lika varaktigt som Guds tron. Ett liv i frid, lycka, utsäglig glädje, som inte känner till sorg, smärta eller död, offras för en kort livstid i synd. Alla som vänder sig bort från jordens nöjen och tillsammans med Mose hellre väljer att lida med Guds folk än att en kort tid njuta av syndiga nöjen och som värdesätter Kristi tillrättavisning mer än världens skatter, kommer tillsammans med den trofaste Mose att få den oförstörbara odödlighetens krona och ärans långt mer betydelsefulla och eviga vikt.

Modern till denna flicka har vid olika tillfällen varit mottaglig för sanningen, men hon förlorade fort denna känsla för sanningen på grund av obeslutsamhet. Hon saknar beslutsamhet, är mycket tveksam och är alltför mycket påverkad av icke-troende. Hon måste vårda den beslutsamhet, själsstyrka och ståndaktighet, som inte kommer att svänga från höger till vänster efter omständigheterna. Hon får inte ha en sådan hållningslöshet. Om hon inte förnyar sig i detta kommer hon lätt att falla i snaran och tas till fånga av Satan i hans vilja. Hon måste visa uthållighet och fasthet i sitt arbete för att övervinna. Annars kommer hon att övervinnas och förlora sin själ. Frälsningsarbetet är inte någon barnlek, som skall hållas fast vid när man vill och överges när man finner för gott. Det är den fasta målsättningen, den outtröttliga ansträngningen, som till sist kommer att vinna (102) segern. Det är den som håller ut till änden som skall bli frälst. Det är de som tåligt fortsätter att göra gott som kommer att ha evigt liv och oförgänglig lön. Om denna kära syster hade varit sann mot sin övertygelse och ägt fasthet när det gällde målet, skulle hon ha haft ett frälsande

inflytande på sin familj, över sin man och hon kunde ha varit till särskild hjälp för sin dotter. Alla som är involverade i detta krig mot Satan och hans här har ett noggrant arbete framför sig. De får inte vara påverkbara som vax, så att elden kan smälta det till vilken form som helst. De måste som trofasta soldater utvärda hårdhet, stå på sin post och vara trogna vid varje tillfälle.

Guds Ande kämpar med denna enda familj. Han vill frälsa dem om någon är villig att bli frälst på det sätt som Han har gjort möjligt. Nu är prövningens tid. Nu är frälsningens dag. I Kristi ställe bönfaller vi dem att låta sig försonas med Gud medan de kan och ödmjukt, med fruktan och bävän, arbeta på sin frälsning. Jag blev visad, att det var Satans verk att hålla församlingen kvar i ett tillstånd av okänslighet, likgiltighet och omedvetenhet, så att de unga kan säkerställas i hans egna led. Jag såg, att de unga var mottagliga för att låta sig påverkas av sanningen. Om föräldrarna kunde överlämna sig själva till Gud och med intresse arbeta på sina barns omvändelse, skulle Gud uppenbara Sig själv för dem och göra Sitt namn stort bland dem.

Jag blev visad bror U:s situation, hur Satan hade fäst sina band omkring honom och lett honom bort från Gud och hans bröder. Bror V har utövat ett inflytande där för att i hög grad fördunkla denne brors förståelse med sin otro. Jag blev visad tillbaka och visad att det bästa tillvägagångssättet inte använts i denne brors fall. Det fanns inte tillräcklig grund för att han skulle uteslutas från församlingen. Han borde ha uppmuntrats, ja, till och med enträget inbjudits till att förena sig med sina bröder i församlingens gemenskap. Han var i bättre tillstånd för att komma in i församlingen än flera som var förenade med den. (103) Han förstod inte saker och ting så klart och fienden använde denna bristande förståelse till hans skada. Gud, som ser till hjärtat, har varit mer tillfreds med Bror U:s liv och uppträdande, än med somliga andras liv som var i församlingen. Det var Herrens vilja, att han skulle komma närmare sina bröder, så att han kan vara en styrka för dem och de för honom.

Bror U:s hustru kan nås av sanningen. I många avseenden är hennes uppträdande inte lika tvivelaktigt som somligas som bekänner sig tro på hela sanningen. Hon får emellertid inte se på misslyckandena och felen hos dem som bekänner sig till bättre saker, utan allvarligt fråga: "Vad är sanning?" Hon kan utöva ett gott inflytande tillsammans med sin följeslagare. Dessa själar, som helgats genom sanningen, kan i Guds kraft vara stöttor i församlingen och utöva ett frälsande inflytande på andra. Dessa dyrbara själar får göra räkenskap inför Gud för det inflytande de utövar. Antingen samlar de med Kristus eller också skingrar de. Gud kräver, att tyngdpunkten av deras inflytande i Hans verk skall vara på sanningens sida. Jesus har köpt dem med Sitt eget blod. De är inte sina egna, ty de har blivit köpta för ett pris. Därför ligger det uppdraget framför dem, att förhålliga Gud i sin kropp och i sin ande, vilka tillhör Honom. Vi utför ett arbete för evigheten. Det är synnerligen viktigt att varje stund utnyttjas till tjänst åt Gud och därigenom till att tillförsäkra sig en skatt i himlen.

Jag blev visad din situation, bror V, i samband med församlingen i ____, för två år sedan. Visionen skildrade förfluten tid, nutid och framtid. När jag reser och står inför människor på olika platser, sänder Herrens Ande klart och tydligt de fall framför mig som jag har blivit visad och levandegör på nytt de saker som tidigare har getts mig. Jag blev visad, att du tog emot sabbaten, även om du motsatte dig viktiga sanningar som hör ihop med sabbaten. Du var inte befast i hela sanningen. Jag såg då, att dina tankar riktades mot otrons, (104) tvivlets och misstrons kanal och du försökte uppnå saker som förmodades stärka otro och mörker. I stället för att söka efter bevis som gör tron starkare, intog du motsatt kurs och Satan riktar dina tankar så att de passar till hans egna avsikter. Du älskar att kämpa och när du kommer ut på slagfältet, vet du inte när du skall lägga ned dina vapen. Du älskar att diskutera och du har njutit av detta tills det har fört dig bort från ljuset och lett dig från sanningen och från Gud, tills du har insvepts i mörker och otro har tagit ditt sinne i besittning. Du har blivit bländad av Satan.

Liksom den trolöse Tomas har du ansett det vara en dygd att tvivla om du inte har ett otvetydigt bevis som tar bort all anledning till tvivel i ditt sinne. Prisade Jesus den tvivlande Tomas, när Han gav honom det bevis Han förklarade att han skulle ha innan han trodde? Jesus sade sedan: "Tvivla inte, utan tro." Tomas svarade och sade till Honom: "Min Herre och min Gud!" Han är nu tvungen att tro. Det finns inget utrymme för tvivel. Jesus säga till honom: "Därför att du har sett mig, tror du. Saliga är de, som tror, fastän de inte ser." (Joh. 20:29). Du presenterades för mig som att du förenade dig med upprorsledaren och hans här för att förarga, förvirra och ta modet från och kullkasta dem som kämpar för det rätta, och som står under Prins Immanuels blodstänkta baner. Jag blev visad, att ditt inflytande hade vänt själar bort från att hålla det fjärde budets sabbat. Du har använt dina talenter och din duglighet till att framställa vapen till att sätta i händerna på Guds fiender, för att bekämpa dem som försöker lyda Gud genom att hålla Hans bud. Medan änglar har sänts ut för att stärka sådant som består, att stå emot och motarbeta ditt inflytande, har de sett med den djupaste sorg på ditt verk på ditt verk att bedröva (105) och ödelägga. Du har fått de stackars, syndfria, heliga änglarna till att gråta.

De, som lever bland de sista dagarnas faror, dagar som karakteriseras av att massorna vänder sig från Guds sanning till villfarelser, kommer att ha ett samvetsgrant arbete för att vända om från villfarelserna som har utarbetats för dem från alla håll och kommer att vara ivriga att bjuda på varje illa omtyckt sanning. De, som vänder sig från dessa villfarelser föraktas, hatas och förföljs av dem som presenterar villfarelserna för folk. Satan befinner sig i krig mot Guds kvarleva, som eftersträvar att lyda Guds bud och hålla fast vid Jesu vittnesbörd. Onda änglar har fått i uppdrag att använda människor som sina representanter på jorden. Dessa kan med framgång påverka andra så att Satans angrepp är mest verksamma mot den kvarleva, som Gud kallar "ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus." (1 Petri 9) Detta är Satan fast besluten att förhindra. Han vill sätta var och en i arbete som vill engagera sig i hans tjänst för att hindra

Guds utvalda folk att visa sin lovprisning av Honom, som har kallat dem från mörkret till Sitt underbara Ljus. Att dölja och täcka över detta Ljus och förorsaka att folk inte sätter sin tillit till det, utan misstror det, är den store upprorsmakarens och hans härs stora verk. Även om Jesus renar Sitt folk åt Sig själv genom att befria dem från alla orättfärdighet, kommer Satan att använda sina krafter till att hindra detta arbete och förhindra att de heliga görs fullkomliga. Han använder inte sin kraft på dem som är helt omslutna av villfarelse och omgärdade av lögn och villfarelse och inte gör någon ansträngning för att ta emot sanningen och lyda den. Han vet, att han är säker på dem, men de som söker sanningen, så att de kan älska och lyda den, är de som tänder hans ondska och upprör hans vrede. Han kan aldrig försvaga dem så länge de håller sig tätt intill Jesus. Därför är han väl tillfreds när han kan leda dem till olydnad.

(106) När vi syndar mot Gud, faller vi som regel en dagsresa efter Jesus. Vi försöker skilja oss från Hans sällskap därför att det är osmakligt, eftersom varje ljusstråle från Hans gudomliga närvaro pekar på den synd vi är skyldig till. Satan jublar över synder, som han har fått själar att begå och han gör mesta möjliga av alla dessa fel och synder. Han berättar dem för Guds änglar och hånar deras svagheter och misslyckanden. Han anklagar i alla avseenden bröderna och han jublar över varje synd och fel som Guds folk luras till att begå. Du, bror V, har i hög grad varit involverad i detta. Du har tagit det som för dig ser ut som fel, svagheter och villfarelser i sabbatshållande adventisters led och har gjort våra trosfiender uppmärksamma på detta, de som för krig mot det sällskap som himmelens änglar tjänar och mot den sak som Jesus, deras försvarare, ivrigt bad om till Sin Fader. Han ropar: ”Skona dem, Fader, skona dem, de är köpta för mitt blod”, och lyfter Sina sårade händer upp till Sin Fader. Du har ådragit dig en stor skuld till Gud. Du har dragit fördelar av de saker som bedrövar Guds folk och vållar det ångest, eftersom de ser några av sitt folk utan helgelse och ofta övervunnen av Satan. I stället för att hjälpa dessa felande själar att göra det som är rätt, har du på ett triumferande sätt gjort deras fel iögonenfallande för dem som hatade dem, därför att de bekände sig hålla Guds bud och hålla fast vid Jesu tro. Du har gjort det mycket svårt för dem, som är engagerade i arbetet med att frälsa den som felar och att uppsöka det bortsprungna färet av Israels hus.

På grund av att Israels folk varit olydigt och lämnat Gud, fick det lov att vara på slutna platser och lida motgång. Deras fiender fick lov att föra krig mot dem, förödmjuka dem och leda dem till att söka Gud i sina svårigheter och sin nöd. ”Sedan kom Amalek och stred mot (107) Israel i Refidim.” (2 Mos. 17:8) Detta ägde rum strax efter det att Israels barn hade tillåtit sig att vara upproriska och knota och klaga på ett orimligt och orättfärdigt sätt mot sina ledare, som Gud hade fostrat och utvalt till att leda dem genom öknen till Kanaans land. Herren ledde deras väg där det inte fanns något vatten, för att pröva dem och se om de, efter att ha fått så många bevis på Hans makt, hade lärt sig att vända sig till Honom i sina lidanden och hade ångrat de gånger då de tidigare hade varit upproriska och klagat på Honom. De hade i sin själviskhet beskyllt Mose och Aron för att föra dem ut ur Egypten och döda dem och deras barn genom hunger, för att de skulle kunna bli rika genom deras egendomar. Genom att göra detta tillskrev

israeliterna människor, det som de hade fått omiskännliga bevis för var från Gud ensam, vilkens makt är obegränsad. Dessa underbara manifestationer på Guds makt, hade Gud gärna sett att de tillskrivit Honom ensam och därmed gjort Hans namn förhärsligt på jorden. Herren förde dem upprepade gånger till samma sorts provningar för att se om de hade lärt sig av Hans behandling och ångrat sin syndiga olydnad och sitt upproriska klagande. I Refidim, där folket törstade efter vatten, var de på nytt högmodiga och visade att de fortfarande hade ett ont otroshjärta, klagade och var upproriska, vilket visade att det fortfarande inte skulle vara tillförlitligt att etablera dem i Kanans land. Om de inte ville förhärsliga Gud i sina provningar och motgångar under sina resor genom öknen med Kanaan i sikte, trots att Gud ständigt gav dem omiskännliga bevis på Sin makt och härlighet, och Sin omsorg om dem, så skulle de inte förhärsliga och ära Honom, då de bosatt sig i Kanaans land, där de skulle vara omgivna av välsignelser och egendomar. Eftersom folket törstade efter vatten, blev de så provocerade, att Mose fruktade för sitt liv.

När Israel blev angripet av amalekiterna, gav Mose order till Josua att kämpa mot deras fiende medan han själv (108) skulle stå med Guds stav i sin hand, med sina händer uppsträckta mot himlen inför folkets åsyn och visa det upproriska knotande Israel, att deras styrka och kraft var i Gud. Han var deras kraft och deras styrkas källa. Det fanns ingen kraft i denna stav, utan Gud arbetade genom Mose. Moses måste få all sin styrka ovanifrån. När han höll upp sina händer, segrade Israel, när han lät sina händer falla, segrade Amalek. När Mose blev trött, måste han få hjälp att hela tiden hålla sina trötta armar uppsträckta mot himlen. Aron och Hur gjorde i ordning en stol till Mose och sedan hjälpte de båda till att hålla hans händer uppsträckta tills solen hade gått ned. Dessa män visade alltså Israel dess plikt att stödja Mose i hans svåra uppgift, så länge han skulle ta emot Guds ord för att förmedla det till dem. Denna handling skulle också visa Israel, att Gud ensam höll deras öde i Sina händer och att det var Han som var deras erkände Ledare. Då sade Herren till Mose: ”Skriv upp detta i boken, så att ni inte glömmer det, och inpränta det hos Josua, ty jag skall utplåna minnet av Amalek så grundligt att det inte finns mer under himlen”... ”HERREN skall strida mot Amalek från släkte till släkte”. (2. Mos. 17:14, 16) Han sade: ”Kom ihåg, vad Amalek gjorde mot dig på vägen, när ni drog ut ur Egypten. Utan att frukta Gud gick han emot dig på vägen och slog din eftertrupp, alla de svaga som hade blivit efter, medan du var trött och utmattad. När därför HERREN, din Gud, har låtit dig få ro för alla dina fiender runt omkring i det land, som HERREN, din Gud, ger dig till besittning som arvedel, då skall du utplåna minnet av Amalek under himlen. Glöm inte detta!” (5. Mos 25:17-19)

När Guds ängel framställde dessa fakta om Israels barns vandringar och erfarenheter, blev jag djupt berörd av Guds särskilda omsorg om Sitt folk. Trots (109) deras fel, deras olydnad och deras uppror, var de alltjämt Guds utvalda folk. Han hade på ett särskilt sätt ärat dem genom att komma ned från Sin heliga boning till Sinai berg och i majestät och härlighet och i fruktansvärd storhet förkunnat de tio budorden i närvaro av hela folket och skrivit dem med Sitt eget finger på stentavlorna. Herren säger om Sitt folk Israel: ”Ty du är ett heligt folk inför HERREN, din Gud, utvalt att vara hans egendomsfolk framför alla andra

folk på jordens yta. Det var inte för att ni var större än alla andra folk som HERREN fäste sig vid er och utvalde er, ni var tvärtom mindre än alla andra folk. Utan det var därför att HERREN älskade er och höll den ed som han hade svurit era fäder som HERREN förde er ut med stark hand och befriade dig ur träldomshuset, ur den egyptiske kungens hand, ur faraos hand. (5. Mos. 7:6-8)

Jag blev visad, att de som försökte lyda Gud och rena sina själar genom lydnad mot sanningen är Guds utvalda folk, Hans moderna Israel. Gud säger till dem genom aposteln Petrus: ”Men ni är *ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar*, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.” Eftersom det var ett brott av Amalek att dra fördel av Israels barns svaghet, trötthet och nöd, att oroa dem och göra dem modlösa, så är det för dig inte någon liten synd att vara iakttagande för att upptäcka Guds plågade folks svaghet, osäkerhet och fel och avslöja dessa för deras fiender. Du har utfört ett uppdrag åt Satan, inte för Gud. Många sabbatshållande adventister i ___ har varit mycket svaga. De har inte varit till någon heder för sanningen för vår tid utan den skulle ha fungerat bättre utan dem. Du har tagit de ohelgade sabbatshållarnas liv som ursäkt för din av tvivel och otro präglade ståndpunkt. Det har också stärkt (110) din otro att se, att somliga av dessa ohelgade personer bekände sig ha en stark övertygelse när det gällde visionerna, försvarade dem när de blev motsagda, försvarade dem med värme, medan de, samtidigt som de bekände sig vara så entusiastiska, ignorerade den undervisning som gavs genom visioner och handlade direkt emot dem. I detta avseende var de en stöttesten för bror U och gav synerna dåligt rykte genom sitt sätt att handla.

Bror V, jag blev visad, att du hade ett stolt hjärta och när du trodde, att dina skrifter föraktades på Reviews kontor, blev din stolthet sårad och du inledde ett krig som liknade när Saulus sparkade mot udden. Du har tagit dem i handen som vänder Guds sanning till en lögn. Du har stärkt syndares händer och varit motståndare till Guds råd för din egen själ. Du har fört krig emot det som du inte hade någon kunskap om. Du har inte varit medveten om vilket arbete du har utfört. Jag såg, att din hustru brottades med Gud i bön. Hennes tro fattade ett stadigt grepp om dig och riktade sig samtidigt mot tronen, genom att hon vädjade till Guds aldrig svikande löften. Hon hade känt sig plågad i sitt hjärta, när hon hade sett dig hålla fast vid ditt krig mot sanningen. Jag blev visad, att du gjorde detta i brist på kunskap, förblindad av Satan. Medan du befann dig i detta krig växte du inte i andlighet och tillgivenhet till Gud. Du hade inte det vittnesbördet att dina vägar behagade Gud. Du hade en iver, men den byggde inte på kunskap. Du hade inte någon erfarenhet av mitt uppdrag, du hade knappt sett mig och hade ingen kunskap om mitt arbete.

Bror V, du har egenskaper som skulle kunna användas till särskild tjänst för församlingen i ___, eller i någon annan församling, om dina talenter ägnades åt att bygga upp Guds verk. Jag såg, att dina barn nu var i ett tillstånd då de kunde präglas av sanningen och Jesus bad för dig, bror V: ”Skona honom ytterligare litet.” Jag såg, att om (111) du vore omvänd till sanningen, skulle du vara en stöttepelare i

församlingen och kunna ära Gud genom ditt inflytande, som helgats genom sanningen.

Jag såg barmhärtighetens änglar sväva omkring bror V. Jag blev visad, att han var starkt bedragen i moraliskt avseende och stod inför Gud i den grupp som har dragits bort från kroppen. Det finns några få bland dem. Dessa kommer att räddas, men de flesta av dem har länge varit ohelgade i sina hjärtan och de noggranna vittnesbörden har varit som ett träldomsok för dem på deras väg. De har kastat av sig oket och behållit sina fördärliga vägar. Gud kallar dig att skilja dig från dem. Befria dig från dem vilkas glädje består i att föra krig mot Guds sanning. Borta från detta kommer en sann karaktär att kunna utvecklas. De är från den grupp som älskar lögn och ljuger.

Om hela ditt intresse är i sanningen och förberedelsearbetet för denna tid, kommer du att bli helgad genom sanningen och ta emot en duglighet för odödlighet. Du riskerar att vara alltför krävande mot dina barn och inte så tålmodig som är nödvändigt. Den genomgripande förberedelsen måste ske hos alla som bekänner sig till sanningen, tills vi står inför Guds tron utan fel och brister, utan någon fläck eller skrynkla eller något sådant. Gud kommer att rena dig om du vill underkasta dig denna reningsprocess.

Nummer 16 (1868) Vittnesbörd för församlingen

Föremål för personliga vittnesbörd.

(112) Kära bröder och systrar: Herren har på nytt manifesterat sig för mig. Den 12 juni 1868 medan jag talade till bröderna i församlingshuset i Battle Creek, Michigan, kom Guds Ande över mig och strax befann jag mig i en vision. Synen var omfattande och utförlig. Jag hade börjat skriva det femte bandet av *Andliga gåvor*; Eftersom jag emellertid hade vittnesbörd av praktisk art, som ni strax skulle ha, lämnade jag detta arbete för att utarbeta denna lilla broschyr.

I denna senaste syn blev jag visad det, som fullständigt rättfärdigar det sätt på vilket jag ger ut mina personliga vittnesbörd. När Herren väljer ut individuella fall och närmare anger deras fel, tar andra, som inte har blivit visade i visionen, det ofta för givet att de är rättfärdiga, eller nästan rättfärdiga. Om en tillrättavisas för ett särskilt fel, borde bröder och systrar rannsaka sig själva omsorgsfullt för att se på vad sätt de har felat och på vad sätt de har varit skyldiga till samma synd. De borde äga en ödmjuk bekännande ande. Om andra tror om dem att de är felfria, blir de inte rena av det. Gud ser till hjärtat. Han testar och prövar själar i dessa ting. När Han tillrättavisar en persons fel, har Han för avsikt att rätta till mängas fel. Om människor emellertid underlåter att själva ta till sig tillrättavisningen, inbillar de sig att (113) Gud går förbi deras fel, därför att Han inte på ett särskilt sätt pekar ut dem och de bedrar sina egna själar och kommer att bli

inspärade i mörker och bli överlämnade till sina egna vägar och följa sina egna hjärtans inbillning.

Många behandlar sina egna själar felaktigt och är kraftigt bedragna när det gäller sitt verkliga tillstånd inför Gud. Han går vägar och använder medel som bäst gagnar Hans avsikt och som prövar vad som finns i Hans bekännande efterföljares hjärtan. Han gör somliga personers fel tydliga så att andra kan bli varnade, och frukta och undvika dessa fel. Genom självrannsakan kan de finna att de gör samma saker som det som Gud fördömer hos andra. Om de verkligen vill tjäna Gud och fruktar att väcka anstöt hos Honom, kommer de inte att vänta på att deras synder skall räknas upp i detalj innan de bekänner och med ödmjuk ånger vänder tillbaka till Herren. De kommer, efter det ljus som har getts till andra, att överge sådana saker som har misshagat Gud. Å andra sidan, om de som inte har handlat rätt, ser att de är skyldiga till just de synder som har tillrättavisats hos andra, men ändå fortsätter med samma ohelgade livsstil därför att den inte särskilt har nämnts, riskerar de sina egna själar och kommer att bli ledda in i fångenskap av Satan enligt hans vilja.

Flyttning till Battle Creek

I den syn som blev mig given den 12 juni 1868, gjordes verkliga ansträngningar. Jag blev visad att ett stort arbete måtte slutföras genom att själar förs till kunskap om sanningen. I varje större eller mindre stad finns personer som skulle omfatta sanningen om den framfördes till dem på ett klokt och förståndigt sätt. Det behövs missionärer bland oss, självupppoffrande missionärer, som liksom vårt stora Föredöme inte vill behaga sig själva, utan leva för att göra gott mot andra.

(114) Jag blev visad, att vi som ett folk har fel och brister. Våra gärningar står inte i överensstämmelse med vår tro. Vår tro vittnar om att vi lever under tillkännagivandet av det mest högtidliga och betydelsefulla budskap som någonsin har getts till dödliga människor. Trots detta faktum kan inte våra ansträngningar, vår iver och vår självupppoffrande anda jämföras med arbetets karaktär. Vi borde vakna upp från de döda. Då kommer Kristus att ge oss liv.

Hos många av våra bröder och systrar finns en stark tendens till att bo i Battle Creek. Familjer har kommit från alla håll för att bo där och många fler har sina blickar riktade åt det hållet. Somliga som har kommit till Battle Creek hade ämbeten i de små församlingar de kom från och deras hjälp och styrka behövdes där. När dessa kommer till Battle Creek och där möter många sabbatshållare, känner de ofta, att deras vittnesbörd inte behövs där. Därför grävs deras andliga gåvor grävs ned.

Somliga väljer Battle Creek på grund av de religiösa privilegier det ger men förundrar sig över sin andliga tillbakagång efter några få månaders vistelse där. Finns det inte någon orsak? Mångas mål har varit att vinna

ekonomiska fördelar - att utföra affärer som kommer att ge större utbyte. Deras förväntningar i just detta kan infrias, samtidigt som de lider andlig brist och blir andliga dvärgar. De bär inte själva någon särskild börda eftersom de känner att de inte hör till. De vet inte var de skall börja arbeta i en så stor församling och blir alltså dagdrivare i Mästarens vingård. Alla de som gör så här ökar enbart arbetet för dem som bär bördan från Guds verk i församlingen. Det är många i Battle Creek, som nästan håller på att bli förtorkade grenar.

Somliga som har varit Guds tjänare och som har erfarenhet av arbetet med sanningen för vår tid, flyttar till Battle Creek och lägger av sin börda. I stället för att känna att de behöver dubbelt så mycket kraft, (115) vaksamhet, bön och flitigt utförande av sina plikter, gör de nästan inget alls. De, som har bördor att bära inom olika ämbeten och inte har tid för några plikter vid sidan av sitt arbete, tvingas ta på sig ansvarfyllda ställningar i församlingen och utföra viktiga och tunga arbetsuppgifter, som annars kommer att förbli ogjorda, eftersom dessa andra inte vill ta på sig dessa ansvarsfulla uppgifter.

Bröder, som vill byta bostadsort, som har Guds härlighet för sin inte syn och är medvetna om att ett personligt ansvar vilar på dem att göra gott mot andra, att gagna och frälsa själar för vilka Kristus inte vägrade att ge ut Sitt dyrbara liv, borde flytta till de städer och byar där det endast finns litet eller inget ljus och där de kan vara till verklig nytta och välsignelse för andra med sitt arbete och sin erfarenhet. Det råder brist på missionärer som kan bege sig till städer och byar och där kan resa sanningens standar, så att Gud kan ha Sina vittnen spridda över hela landet, så att sanningens ljus kan tränga in på platser, dit det ännu inte har nått och sanningens standar kan resas där det ännu inte är känt. Bröderna borde inte samlas i grupper därför att det känns behagligare, utan borde försöka fullborda sin höga kallelse att göra gott mot andra och medverka till åtminstone någon själs frälsning. Men mer än en kan bli frälst.

Det enda målet för detta arbete borde inte bara vara att göra vår lön större i himlen. I detta avseende är somliga själviska. Medvetna om vad Kristus har gjort för oss och hur Han har lidit för syndare, borde vi av ren, osjälvisk kärlek till själar, efterlikna Hans exempel genom att för deras skull offra våra egna nöjen och vår egen bekvämlighet. Den glädje och lycka som Kristus såg fram emot i Sina lidanden, var de stackars syndarnas frälsning. Detta borde vara vår glädje och vår ambition i vår Mästares tjänst. När vi gör detta, behagar vi Gud och visar, som Hans tjänare, vår kärlek och hängivenhet till Honom. Det var Han som först älskade oss och inte nekade oss Sin älskade Son, utan utgav Honom av hela Sitt hjärta till att dö så att vi (116) skulle kunna leva. Kärlek, sann kärlek till våra medmänniskor, visar prov på Guds kärlek. Vi kan avlägga en hög bekännelse, men utan kärlek är den inget värd. Vår tro måste leda oss till att till och med ge våra kroppar till att brännas upp men utan självupppoffrande kärlek, sådan som levde i Jesu bröst och som åskådliggjordes i Hans liv, kommer vi att vara som en ljudande malm och en skrällande cymbal.

Det finns familjer som får andlig kraft av att flytta till Battle Creek. Det är just en plats som hjälper somliga men som är fel plats för andra. Bror och syster A är ett exempel på den grupp människor, som gagnas av att flytta till denna plats. Herren har lett dem till att välja denna väg. Battle Creek var just den plats som gagnade dem och har visat sig vara en välsignelse för hela familjen. Genom att komma hit, har de fått kraft att placera sina fötter stadigt på sanningens plattform och om de fortsätter på den ödmjuka lydnadens stig, kan de glädja sig över den hjälp de har fått i Battle Creek.

Varning till predikanter

I den vision som blev mig given den 12 juni 1868, blev jag starkt imponerad över det stora arbete som skulle utföras för att förbereda ett folk för Människosönens ankomst. Jag såg, att skörden är stor, men arbetarna få. Många, som för närvarande är ute på fältet och arbetar för själars frälsning, är svaga. De har burit tunga bördor, som har bundit dem och har slitit på dem. Trots detta blev jag visad, att alltför stora krafter har använts hos somliga av våra predikanter, - mer kraft än vad som hade behövts. Somliga ber för länge och för högt, vilket tömmer deras svaga krafter och onödigt tär på deras livskraft. Andra gör ofta sina predikningar en tredjedel eller en halv gång längre än de borde. Gör de detta (117) blir de alltför trötta, folks intresse minskar innan predikan tar slut och de förlorar mycket, eftersom de inte kan komma ihåg det. Hälften av det som blev sagt skulle ha varit bättre än mer. Även om alltsammans kan vara viktigt, skulle framgången bli dubbelt så stor om bön och tal var mindre långa. Resultatet skulle uppnås utan så stor trötthet. De använder i onödan den kraft och vitalitet, som det för Guds verks skull är så nödvändigt att bevara. Det är den långdragna ansträngningen, det arbete som utförs efter det att man blivit trött, som slut på krafterna och bryter ner.

Jag såg, att det var detta extra arbete efter det att organismen blivit utmattad, som tog käre bror Sperrys liv och detta förde honom alltför tidigt ned i graven. Hade han arbetat med hänsyn till sin hälsa skulle han för närvarande vara vid liv och arbeta. Det var också denna extra arbetsbörda som gjorde slut på vår käre bror Cransons livskraft och förorsakade att hans nyttiga liv utsläcktes.

Mycket sång, liksom utdragen bön och predikan, är extremt tröttande. I de flesta fall borde våra predikanter inte hålla på mer än en timme. De borde utsluta inledningen och genast gå direkt på ämnet och borde tänka på att avsluta predikan när intresset är som störst. De bör inte fortsätta sina ansträngningar tills åhörarna önskar att de skulle sluta tala. Mycket av detta extra arbete är bortkastat på människor, som ofta är alltför trötta för att kunna tillgodogöra sig det de hör. Och vem kan tala om hur stor förlusten är för de predikanter som arbetar så? I sista hand vinner man ingenting när livskvaliteten försämras på det här sättet.

I början av en utdragen ansträngning är kraften ofta förbrukad. Och just vid den tidpunkt när det finns mycket att vinna eller förlora, kan Kristi invigde tjänare, som har en vilja och ett intresse för att arbeta, inte förfoga över sin styrka. Han har gjort slut på den genom sång, långa böner och utdragna (118) predikningar och segern går förlorad på grund av brist på allvarligt och välplanerat arbete vid rätt tillfälle. Det gyllene ögonblicket har gått förlorat. De intryck folk fick följdes inte upp. Det skulle ha varit bättre om inget intresse hade väckts, eftersom det är mycket svårt att på nytt inpränta sanningen, när övertygelser en gång har blivit motarbetade och övervunna.

Jag blev visad, att om våra predikanter ville vara noggranna med att bevara sina krafter i stället för att göra slut på dem i onödan, skulle deras kloka och välplanerade arbetsinsatser utträta mer på ett år än det skulle utträta genom långa predikningar, böner och sånger, som är påfrestande och tröttnar ut lyssnarna. I det senare fallet kan man ofta inte arbeta som de behöver vid rätt tillfälle, därför att medarbetaren behöver vila och kommer att riskera sin hälsa och sitt liv om han fortsätter sin ansträngning.

Våra kära bröder Matteson och D. T. Bourdeau har här begått ett misstag och borde förnya sig i sitt sätt att arbeta. De borde tala och be kort. De borde genast komma fram till poängen och undvika utmattning på grund av sina arbeten. Genom att göra detta kan de både utträta mer gott och samtidigt ha krafter att fortsätta det arbete de älskar, utan att fullständigt bryta samman.

Se på Jesus

I den vision, som blev mig given den 12 juni 1868, fick jag se Guds folks faror då de såg på bror och syster White och ansåg, att de måste komma till dem för att söka råd. Så borde det inte vara. De är inbjudna av sin medkännande och kärleksrike Frälsare att komma till Honom, när de har tunga bördor att bära. Han kommer att lindra dem. I Honom kommer de att finna vila. Genom att gå med sin förvirring och sina provningar till Jesus, kommer de att finna, att det löfte, som har (119) getts till dem, kommer att gå i uppfyllelse. När de i sin nöd känner den lättnad, som de bara kan finna i Jesus, gör de en erfarenhet som är mycket värdefull för dem. Bror och syster White kämpar för livets renhet. De kämpar för att föra fram frukt till helgelse. Trots detta är de endast felande, dödliga människor. Många kommer till oss med frågan: Skall jag göra detta? Skall jag engagera mig i detta? Eller, med tanke på kläder: Skall jag bära det eller det? Jag svarar dem: Ni bekänner er vara lärjungar till Kristus. Studera noggrant och under bön er käre Frälsares liv, när Han bodde bland människor på jorden. Efterlikna Hans liv. Då kommer ni inte att irra er bort från den smala vägen. Vi vägrar fullständigt att vara ert samvete. Om vi i detalj talar om vad ni skall göra, kommer ni att se på oss för att få vägledning, i stället för att själva att gå direkt till Jesus. Er erfarenhet kommer att grunda sig på oss. Ni måste själva ha en erfarenhet, som skall grunda sig på Gud. Då kommer

ni att kunna bestå mitt i de sista dagarnas faror och bli renade utan att förtäras av den eld av plågor, som alla de heliga måste gå igenom för att få orenheterna avlägsnade från sin karaktär och bli förberedda till att ta emot den slutliga beröringen till odödlighet.

Många av våra kära bröder och systrar tror, att de inte kan ha någon stor samling utan att bror och syster White är med. På många platser inser de att något måste göras för att förmå folk till mer allvar och beslutsam handling i Guds verk och sanningens sak. De har haft predikanter till att arbeta bland sig, men trots detta inser de, att ett större arbete måste utföras och de förväntar sig att bror och syster White skall göra det. Jag såg, att det inte var så Gud ville ha det. Först och främst finns det en otillräcklighet hos en del av våra predikanter. De saknar grundlighet. De tar inte arbetets börda på sig och försöker inte att hjälpa just där människor behöver hjälp. De har inte den urskilningsförmåga, som krävs för att se och känna exakt var folk behöver bestraffas, tillrättvisas, byggas upp och stärkas. (120) En del av dem arbetar i veckor och månader på samma plats och det är i verkligheten mer att göra, när de lämnar platsen än när de började. Den systematiska välgörenheten går trögt. Det är en del av predikantens arbete att hålla denna gren av verket uppe, men eftersom detta inte är angenämt, försummar somliga sin plikt. De talar sanningen utifrån Guds ord, men inpräntar inte i folket nödvändigheten av att lyda. Därför är många hörare men inte görare. Folk känner bristen. Hos dem sätts inte saker och ting på plats utan de ser efter bror och syster White för att rätta till denna brist.

En del av våra tjänande bröder har glidit med utan att gå på djupet i sitt arbete och få grepp om människors hjärtan. De har ursäktat sig med den tanken, att bror och syster White kommer att få fram det som de saknade, att de är särskilt lämpliga för denna uppgift. Dessa män har arbetat, men inte på rätt sätt. De har inte burit bördan. De har inte hjälpt till där det behövs hjälp. De har inte rättat till brister, som behövde rättas till. De har inte satt sig in i människors behov, med hela sitt hjärta, sin själ och sin kraft. Tiden har gått och de har inte fått något ut av det. Problemen med deras brister faller tillbaka på oss. Och de uppmuntrar folk att se på oss och för fram den tanken att ingenting annat än vårt särskilda vittnesbörd kan slutföra uppdraget. Detta är Gud inte tillfreds med. Predikanter borde ta på sig ett större ansvar och inte hysa den tanken, att de inte kan föra fram det budskap, som kommer att hjälpa folk där de behöver hjälp. Om de inte kan detta, bör de stanna i Jerusalem tills de är utrustade med kraft från höjden. De borde inte gå in i ett arbete som de inte kan utföra. De borde gå gråtande fram, bära värdefull säd och glada återvända från sina ansträngningar och föra sina kärvar med sig.

Predikanter borde inpränta i människor nödvändigheten av deras (121) personliga ansträngning. Ingen församling kan blomstra, utan att dess medlemmar utför sin tjänst. Folket måste lyfta upp där predikanten lyfter upp. Jag såg, att det inte kunde uträttas något varaktigt för församlingar på olika platser med mindre än att de kan väckas upp till förståelse av att ett ansvar vilar på dem. Varje lem i kroppen borde känna att hans egen frälsning beror på hans egen personliga ansträngning. Själur kan inte frälsas utan

ansträngning. Predikanten kan inte frälsa folket. Han kan vara en kanal genom vilken Gud kommer att meddela ljus till Sitt folk, men eftersom ljuset har getts, överlämnas det till folket att tillägna sig detta ljus och så i sin tur låta det lysa för andra. Folket borde känna att ett individuellt ansvar vilar på dem, inte bara för att frälsa sina egna själar, utan för att på allvar engagera sig i deras själar frälsning, som fortfarande befinner sig i mörker. I stället för att titta efter bror och syster White, för att de skall hjälpa dem ut ur deras mörker, borde de på allvar hjälpa sig själva. Om de började med att söka upp dem som hade det svårare än de själva och försökte hjälpa dem, skulle det hjälpa dem själva in i ljuset fortare än på något annat sätt. Om folk stöder sig på bror och syster White och litar på dem, kommer Gud antingen att förödmjuka dem mitt ibland er eller att avlägsna dem från er. Ni måste se upp till Gud och lita på Honom. Luta er mot Honom, och Han kommer inte att svika er. Han kommer inte att låta er gå förlorade. Dyrbara är Guds ord. ”Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem.” (Joh. 5:39) Detta är Kristi ord. Inspirationens ord kommer, om de noggrant och omsorgsfullt studeras och omsätts i praktiken, att grundligt utrusta er för allt gott verk. Predikanter och folk måste se på Gud.

Vi lever i en ond tid. De sista dagarnas faror tättnar runt omkring oss. Eftersom laglösheten tar överhand, kallnar kärleken hos de flesta. Hanok vandrade med Gud i tre hundra år. Nu verkar tidens korthet att framhållas som en orsak till att söka rättfärdighet. (122) Skulle det vara nödvändigt att framhålla fasorna på Herrens dag för att tvinga oss till att handla rätt? Vi har Hanok som föredöme. Han vandrade med Gud i tre hundra år. Han levde i en fördärvad tid, då omoral florerade överallt. Trots detta övade han sig i gudsfruktan och i att älska renhet. Hans samtal rörde sig om himmelska ting. Han övade sig i att tänka i dessa banor och han bar prägel av det gudomliga. Ansiktet blev upplyst med det ljus som lyser över Jesu ansikte. Hanok utsattes liksom vi för frestelser. Han var omgiven av ett samhälle som inte var mer vänligt inställt till rättfärdighet, än vårt samhälle är. Själva luften som han inandades var besmittad av synd och omoral, precis som för oss. Trots detta levde han ett heligt liv. Han var obesmittad av de synder som var allmänna i hans samtid. Också vi kan hålla oss rena och obesmittade. Han var ett föredöme för de heliga, som lever i de sista dagarnas faror och omoral. Han blev förvandlad till följd av sin trofasta lydnad mot Gud. På samma sätt kommer också de trofasta som lever och blir kvar, att bli förvandlade. De kommer att flyttas från en syndig och fördärvad värld till himlens rena glädjeämnen.

Guds folks väg borde gå uppåt och framåt mot seger. En som är större än Josua leder Israels arméer. Det finns En mitt ibland oss, just vår frälsnings Anförare, som till vår uppmuntran har sagt: ”Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.” (Matt. 28:20) ”I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.” (Joh. 16:33) Han kommer att leda oss till en säker seger. Det som Gud lovar, förmår Han att uppfylla. Och det uppdrag Han ger Sitt folk att utföra, är Han i stånd till att avsluta genom dem. Om vi lever ett liv i fullkomlig lydnad, kommer Hans löften att gå i uppfyllelse på oss.

Gud kräver, att Hans folk skall lysa som ljus i världen. Det är inte bara predikanterna som fått befallningen att göra detta, utan varje lärjunge till Kristus. Deras samtal bör vara (123) himmelska. Och när de har gemenskap med Gud, kommer de att vilja umgås med sina medmänniskor så att de genom sina ord och handlingar kan ge uttryck för Guds kärlek som inspirerar deras hjärtan. På detta sätt kommer de att vara ljus i världen och det ljus som ges vidare genom dem kommer inte att slockna eller tas bort. Det kommer verkligen att bli mörkt för dem som inte vill vandra i det, men det kommer att lysa desto klarare på deras väg som vill lyda och vandra i ljuset.

Guds Ande, vishet och godhet, uppenbarad i Hans ord, skall exemplifieras av Kristi lärjungar och skall alltså döma världen. Gud ställer krav på Sitt folk allt efter den nåd och sanning som getts till dem. Alla Hans rättfärdiga krav måste helt och fullt uppfyllas. Ansvariga varelser måste vandra i det ljus som lyser på dem. Om de underlåter detta, blir deras ljus till mörker, och deras mörker blir lika stort som deras ljus var rikligt. Samlat ljus har lyst på Guds folk, men många har försummat att följa ljuset och därför befinner de sig i ett tillstånd av stor andlig svaghet.

Det är inte på grund av brist på kunskap som Guds folk nu går under. De kommer inte att bli dömda därför att de inte känner vägen, sanningen och livet. Den sanning som har nått deras förstånd, det ljus som har lyst på själen, men som har försummats eller avvisats, kommer att döma dem. De som aldrig har haft något ljus att förkasta kommer inte under någon dom. Vad kunde mer ha gjorts för Guds vingård än det som har gjorts? Ljus, dyrbart ljus, lyser över Guds folk, men det kommer inte att frälsa dem, såvida de inte helt och fullt lever upp till det och ger det vidare till andra som befinner sig i mörker. Gud kallar Sitt folk till handling. Det är en individuell tjänst som innebär att man bekänner och överger sina synder och återlämnar till Herren det som krävs. En person kan inte göra detta för en annan. Den religiösa kunskapen har ökat. (124) Därmed har i motsvarande grad människornas skyldigheter ökat. Stort ljus har lyst över församlingen och därigenom har de fördömts eftersom de avvisar att vandra i detta ljus. Om de var blinda skulle de vara utan synd. Men de har sett ljus och har hört mycket sanning, men trots detta är de inte förståndiga och heliga. Många har inte ökat i kunskap och sann helighet på årtal. De är andliga dvärgar. I stället för att gå framåt till fullkomlighet, går de tillbaka till mörker och Egyptens fångenskap. Deras tankar upptas inte av gudsfuktan och sann helighet.

Kommer Guds Israel att vakna upp? Kommer alla som bekänner sig frukta Gud att lägga bort alla fel och brister, bekänna varje dold synd för Gud och rannsaka sina själar inför Honom. Kommer de med stor ödmjukhet att granska motiven för varje handling och känna, att Guds ögon ser allt och finna allt som har dolts. Låt granskningen bli grundlig och invigningen till Gud vara hel. Han kräver fullständig överlåtelse av allt vad vi har och vad vi är. Predikanter och folk behöver en ny omvändelse, en förvandling av sinnet, utan vilken vi icke kan vara en doft av liv till liv, utan i stället blir en doft av död till död. Guds folk har stora privilegier. Stort ljus har getts dem, så att de kan nå sin höga kallelse i Kristus Jesus. Trots detta är de

inte det som Gud gärna vill att de skall vara och vad Han avser att de skall vara.

Att skiljas från världen

Kära bröder och systrar: Gud planerade att församlingens ljus skulle öka och bli allt klarare ända till fullkomlighetens dag. Dyrbara löften ges till Guds folk på villkor av lydnad. Om ni, liksom Kaleb och Josua, helt och fullt hade följt Herren, skulle Han ha visat Sin kraft mitt ibland er. Syndare skulle ha (125) omvänt sig och avfallingar ha vunnits tillbaka genom ert inflytande. Till och med fienderna till vår tro kunde inte annat än att medge att Gud var med er, även om de kunde göra motstånd och tala mot sanningen.

Många av Guds bekännande, särskilda folk är så anpassade till världen, att deras särskilda karaktär inte kan märkas utan det är svårt att se skillnaden ”mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom”. (Mal. 3:18) Gud kommer att göra stora ting för Sitt folk om de vill lämna världen och skilja sig från den. Om de ville underkasta sig Hans ledning, skulle Han göra dem till en lovsång över hela jorden. Det Sanna Vittnet säger: ”Jag känner dina gärningar.” (Upp. 3:1) Guds änglar som tjänar dem som skall ärva frälsning känner väl till allas tillstånd och förstår exakt det mått av tro som varje individ äger. Den otro, stolthet, girighet och kärlek till världen, som har existerat i Guds bekännande folks hjärtan, har bedrivit de syndfria änglarna. När de har sett, att svåra och självsäkra synder härskar i många som bekänner sig vara efterföljare till Kristus och att Gud har blivit vanärad genom deras inkonsekventa och oärliga livsstil, har detta fått dem att gråta. De som handlar mest felaktigt, som förorsakar den största svagheten i församlingen och som fläcker ner sin heliga bekännelse, verkar emellertid inte vara oroliga eller överbevisade om skuld, utan tycks känna sig stå på höjden av sin utveckling i Herren.

Många tror att de befinner sig på den rätta grunden, att de har sanningen. De gläder sig över dess klarhet och skryter över kraftiga argument som bevisar det riktiga i vår ståndpunkt. Dessa räknar sig själva tillhöra Guds utvalda, särskilda folk, men har ändå ingen erfarenhet av Hans närvaro och kraft att rädda dem från att ge efter för frestelser och dårskap. Dessa bekänner sig känna Gud, men förnekar Honom ändå genom sina gärningar. Hur stort är inte deras mörker! Hos många har kärlek till världen och (126) hos andra har rikedomens bedrägeri kvävt Ordet och de har blivit ofrukta.

Jag blev visad, att församlingen i ___ har tagit del av den världsliga andan och i alarmerande hög grad blivit ljum. När det görs något för att få ordning på saker och ting i församlingen och föra folket fram till den ställning som Gud vill att de skall ha, kommer en grupp att påverkas av detta arbete och vill göra allvarliga ansträngningar för att pressa sig genom mörkret fram till ljuset. Många är emellertid inte tillräckligt uthålliga i sina ansträngningar

för att inse sanningens helgande inflytande på sina hjärtan och i sina liv. Världens bekymmer upptar deras sinnen i en så hög grad, att självrannsakan och bön i det fördolda försummas. Vapenrustningen har tagits av och Satan har fri tillgång till dem och lamslår deras mottaglighet och får dem att vara intet ont anande mot hans bedrägeri.

Somliga visar inte någon önskan om att lära känna sitt verkliga tillstånd och slippa Satans snaror. De är sjukliga och döende. Då och då värms de av elden från andra, men är ändå nästan så nedkylda av formaliteter, stolthet och världsligt inflytande, att de inte har någon känsla för sitt behov av hjälp.

Det finns många som lider brist på andlighet och de kristna nådegåvorna. En vikt av högtidligt ansvar borde dagligen vila över dem när de ser de vilka farofyllda tider vi lever i och de demoraliserande inflytelser som utövas runt omkring oss. Deras enda hopp om att få del av gudomlig natur är att de flyr undan det fördärv som finns i världen. Dessa bröder behöver en djup och genomgripande erfarenhet av Guds verk. Detta kan endast uppnås genom ansträngning från deras sida. Deras ställning kräver, att de skall ha allvar och oförminskad flit, så att de inte kan finnas sovande på sin post. Satan och hans änglar sover inte.

Kristi efterföljare bör vara rättfärdighetens redskap, arbetare, levande stenar, utsända ljus, så att de kan uppmuntra heliga änglars närvaro. De behöver (127) vara kanaler, genom vilka sanningens och rättfärdighetens ande skall strömma. Många har deltagit så mycket i världens inflytande och ande att de handlar som världen. De har sina sympatier och antipatier och urskiljer inte karaktärens förträffliga egenskaper. Deras uppförande styrs inte av kristenhetens rena principer. Därför tänker de bara på sig själva, sina nöjen och glädjeämnen, på andras bekostnad. De har inte blivit helgade genom sanningen och lägger därför inte märke till likheten mellan Kristi efterföljare världen över. De som är högst älskade av Gud är de, som är minst självsäkra och är smyckade med en saktmodig och stilla ande, de vilkas liv är rena och osjälviska och vilkas hjärtan genom Kristi andes överflödande mått, är benägna för lydnad, rättskaffenhet, renhet och sann helighet.

Om alla var helgade åt Gud, skulle ett dyrbart ljus lysa från dem, ett ljus som direkt skulle påverka alla som kommer i kontakt med dessa människor. Alla behöver emellertid få ett arbete utfört för sig. Somliga är långt från Gud, ombytliga och instabila som vatten. De har ingen uppfattning om uppoffring. När de har lust till någon särskild njutning eller något speciellt nöje, eller något särskilt klädesplagg, tänker de inte efter om de kan klara sig utan detta eller inte, eller om de kan neka sig själva detta nöje och frivilligt uppoffra sig för Gud. Hur många har funderat på att det krävs av dem att de gör ett offer? Även om det kanske blir mindre värt än den rike mannens offer som äger mycket, skulle ändå det som verkligen kostar självförnekelse vara ett värdefullt offer, ett offer till Gud. Det skulle vara en ljuvlig doft och stiga upp från Hans altare som väldoftande rökelse.

De unga har inte rätt att använda sina medel så som de själva vill, utan att ta hänsyn till Guds krav. De borde säga med David: "... för jag vill inte offra åt HERREN, min Gud, brännoffer som jag har fått för intet". (2 Sam. 24:24) Ganska många tillgångar har använts till att göra flera kopior av deras bilder. Kunde alla räkna ut den mängd som har lagts ut (128) till konstnären för sådana saker, skulle det uppgå till en rätt stor summa. Och detta är bara ett av de sätt på vilka medel förslösas och används till självtillfredsställelse, som inte för någon nytta med sig. Genom denna utgift får de inte kläder eller mat, änkan och den faderlöse får ingen hjälp, den hungrige får inte någon mat och den nakne får inte några kläder.

Medan pengar läggs ut på självtillfredsställelse, ges nästan ovilligt snåla offer till Gud. Hur mycket av de ungas lön finner vägen till Guds skattkammare för att hjälpa till att främja själavinnande arbete? De ger litet varje vecka och känner att de gör mycket. De har emellertid ingen känsla av att de är Guds förvaltare över sina små tillgångar i lika hög grad som de rika är över sina större egendomar. Gud har blivit bestulen och de själva har, sedan de tagit hänsyn till sina nöjen och tillfredsställt sin aptit, gett efter utan en tanke på att Han skulle göra en noggrann undersökning av hur de har använt Hans egendom. Så länge dessa utan att tveka tillfredsställer sina påstådda behov och undanhåller Gud det offer som de borde ge, kommer Han inte att acceptera den lilla allmosa, som de lägger i Hans skattkammare, mer än Han accepterade Ananias och hans hustru Safiras, som hade för avsikt att stjäla från Gud genom sina offer.

I allmänhet är de unga bland oss förenade med världen. Däremot är det få som fortsätter att särskilt kämpa mot den inte fienden. Det är bara få som har en allvarlig, innerlig önskan om att lära känna och göra Guds vilja. Endast få hungrar och törstar efter rättfärdighet och få vet något om Guds Ande som en Tillrättavisare eller Tröstare. Var är missionärerna? Var är de som förnekar och uppoffrar sig själva? Var är de som bär korset? Jaget och egenkärleken har utplånat höga och ädla principer. Saker och ting av evighetsvärd har inte någon särskild vikt i deras tankar. Gud kräver, att de var för sig skall komma fram till den punkt där en fullständig överlåtelse sker. "Ni kan inte (129) tjäna både Gud och mammon." (Matt. 6:24) Ni kan inte tjäna självet och samtidigt vara Kristi tjänare. Ni måste dö bort från självet och dö i er kärlek till nöjen och lära er att fråga: "Kommer Gud att vara nöjd med de saker som jag tänker använda mina medel till? Skall jag förhålliga Honom?"

Vi har fått uppmaningen att vare sig vi äter, dricker eller vadhelst vi gör, skall vi göra det till Guds ära. Hur många har samvetsgrant handlat utifrån rätta principer i stället för impulser och ordagrant varit lydiga denna uppmaning? Hur många av ungdomarna i . . . har gjort Gud till sin trygghet och ivrigt sökt att få veta Guds vilja för att kunna praktisera den? Det är många som är Kristi tjänare till namnet men inte är det i praktiken. Där kristna principer får härska är faran liten att begå stora fel, ty själviskhet, som alltid förblindar och bedrar, är underkuvad. Den allvarliga längtan att göra gott mot andra blir så framträdande att det själviska glöms bort. Att ha fasta kristna principer är en oskattbar rikedom. Det är det

renaste, högsta och det mest upphöjda inflytande som människor kan äga. De har en förankring. Varje handling är väl genomtänkt, så att dess inflytande inte skadar eller leder bort från Kristus. Den ständiga frågan är: Herre, hur skall jag bäst tjäna Dig, och förhålliga Ditt namn på jorden? Hur skall jag styra mitt liv så att Ditt namn blir prisat på jorden? Hur kan jag leda andra att älska, tjäna och ära Dig? Låt mig endast längta efter att göra Din vilja. Låt därför min Återlösares ord och föredöme vara ljuset och kraften i mitt hjärta. Så länge jag följer och litat på Honom, kommer Han inte att lämna mig att förgås. Han kommer att bli min glädjes krona.

Om vi av misstag väljer människors visdom i stället för Guds, leds vi bort av deras brist på klokhet. Här är den stora faran för många i _____. De har inte en egen erfarenhet. De är inte vana att själva under bön tänka igenom, med ett opåverkat och fördomsfritt (130) omdöme, de frågor och ämnen som är nya och som alltid är benägna att uppstå. De väntar och ser vad andra skall tänka. Om andra har en annan mening så är detta allt de behöver för att bli övertygade om att den fråga som är aktuell inte har något som helst värde. Även om denna grupp människor är stor, förändrar det på inget sätt det faktum att de är oerfarna och svaga i sitt omdöme, därför att de länge har gett efter för fienden. De kommer alltid att vara liksom svaga barn i det att de vandrar i andras ljus, lever på andras erfarenheter, känner som andra känner och handlar som andra handlar. De lever som om de inte hade någon egen personlighet. Deras personlighet uppgår i andras, och de är endast skuggor av dem som de tror har rätt. Om de inte blir medvetna om sin vacklande karaktär och rättar till den, kommer de att misslyckas med att få del av det eviga livet. De kommer inte att vara vuxna att bemästra de yttersta dagarnas faror. De äger ingen "styrka att stå emot den Onde, ty de vet inte att det är han som påverkar dem. Någon måste ständigt vara vid deras sida för att upplysa dem om en fiende eller en vän nalkas. De är inte andliga och därför kan de inte urskilja andliga ting. De är inte upplysta när det gäller det som har att göra med Guds rike. Varken ung eller gammal är ursäktad när de litat på att någon annan skall ha en erfarenhet i deras ställe. Ängeln sade: "Förbannad är den man, som förtröstar på människor och sätter kött sig till arm. ..." (Jer. 17: 5.) En ädel själv tillit är nödvändig i den kristna erfarenheten och striden.

Män, kvinnor och ungdomar, Gud väntar att ni skall äga moraliskt mod, en fast avsikt, sinnesstyrka och uthållighet. Ni måste vara sådana att ni inte tar andras försäkran för gott, utan självständigt undersöker innan ni tar emot eller förkastar, studerar för att väga bevisen och framlägger det inför Herren i bön. "Om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given." Hör nu villkoret: "Men bed i tro, utan att tvivla; ty den som tvivlar är lik havets (131) våg, som drives omkring av vinden och kastas hit och dit. En sådan människa må icke tänka, att hon skall få något från Herren." (Jak. 1: 5-7.) Denna bön om vishet är inte avsedd att vara en meningslös bön som är borta ur sinnet så fort som själva böneorden är sagda. Det är en bön som uttrycker ett hjärtats starka och ivriga åstundan, som kommer från en medveten brist på sådan insikt som behövs för att få veta vad som är Guds vilja.

Bli inte trött och vackla inte under din väntan efter det att bönen är framburen, även om svaret inte kommer omedelbart. Vackla inte. Håll fast vid löftet: "Trofast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk." (1 Tess. 5: 24.) Var fast i din avsikt liksom den påträngande änkan som med kraft yrkade på sin sak. Är det du beder om viktigt och av stor betydelse för dig? Naturligtvis är det så! Var då inte obeslutsam, ty din tro kanske prövas. Om det du åstundar är värdefullt, är det värt en kraftig och ivrig ansträngning. Du har löftet, vaka därför och bed! Var orubblig och bönen kommer att besvaras! Är det inte Gud som har gett löftet? Om det kostar dig något att få del av det kommer du att uppskatta det så mycket mer när du får det. Det har klart omtalats för dig, att om du är obeslutsam eller obestämd skall du inte alls tänka att du skall få något från Herren. En varning ges här att inte tröttna utan att förtrösta på det givna löftet. Om du beder skall han ge dig rikligt utan att förebrå dig.

Det är här som många begår sitt misstag. De är osäkra om sina avsikter och deras tro sviktar. Det är orsaken till att de inte får något från Herren som är kraftens källa. Ingen behöver leva i mörker och treva sig fram likt en blind, ty Herren har försett oss med ljus om vi bara tar emot det på det sätt Han ger det, och inte väljer vår egen väg. Han fordrar att alla noggrant skall utföra varje dags plikter. I synnerhet väntar Han detta av dem som tar del i det allvarliga och viktiga förlagsarbetet, både av dem som bär större ansvar och de som har mindre. Detta kan göras endast genom att se upp till Gud som ger förmåga att troget (132) göra det som är rätt i Guds ögon. Gör allt som om du styrdes av osjälviska motiv och som om Guds ögon vore synliga för alla, när Han iakttar alla och granskar allas handlingar.

Den synd, som i hög grad härskar, som skiljer oss från Gud och som åstadkommer så mycken smittsam, andlig förvirring, är själviskheten. Det finns endast en väg tillbaka till Herren och det är självförnekelsens väg. Vi förmår intet i oss själva, men då Gud styrker oss, kan vi leva för att göra gott mot andra och på så sätt befria oss från själviskheten. Vi behöver inte resa till främmande länder för att visa vår önskan att överlämna allt till Gud i ett användbart och osjälviskt liv. Det borde vi göra i hemmet, i församlingen och bland dem som vi har gemenskap med, ja, även bland dem som vi gör affärer med. Just på det vanliga livets färdväg är platsen där jaget måste förnekas och hållas under kontroll. Paulus kunde säga: "Jag dör dagligen." Det är själviskhetens dagliga döende i livets små uppgifter som gör oss till segervinnare. Vi borde glömma det själviska i vår önskan att göra gott mot andra. Hos många ser man en stor brist på kärlek till andra. I stället för att troget utföra sin plikt söker många mycket hellre en behaglig tillvaro.

Gud lägger på alla sina efterföljare plikten att genom sitt inflytande och sina gåvor förmedla Hans välsignelse till andra och att söka Hans vishet. Detta kommer att göra det möjligt för dem att göra allt de förmår för dem som kommer inom deras inflytande, för att upphöja deras tankar och känslor. När man verkar för andra upplever man tillfredsställelse. Den inte friden blir tillräcklig belöning. När man behärskas av en hög och ädel längtan att göra något gott för andra, finner man sann lycka i ett

troget utförande av livets många uppgifter. Detta för med sig mer än jordisk belöning. Ty varje trogen, osjälvisk pliktuppfyllelse lägger änglarna märke till, och den lyser i livets minnesbok. I himmelen finns ingen själviskhet, inte heller söker någon där sitt eget nöje, utan alla söker utifrån ren och verklig kärlek, (133) att göra alla himmelska varelser, som är i deras omgivning, lyckliga. Om vi önskar glädja oss över himmelens gemenskap på den nya jorden, måste vi ledas av himmelens principer redan här.

Varje handling i våra liv påverkar andra till det goda eller det onda. Vårt inflytande är antingen riktat uppåt eller nedåt. Det märks, om man följer det, och i större eller mindre utsträckning återges det i andras liv. Om vi genom vårt exempel hjälper andra att utveckla goda principer, ger vi dem helt enkelt kraft att göra det som är gott. De i sin tur utövar samma välsignande inflytande på andra och på så sätt kommer hundratals och tusentals att påverkas av vårt omedvetna inflytande. Om vi genom vårt livs inflytande stärker eller tvingar till aktivitet de onda krafter som behärskar de människor som omger oss, sprider vi deras 'synder och kommer att få avlägga räkenskap för det goda vi kunde ha gjort dem, men som vi inte gjorde, därför att vi inte gjorde Gud till vår styrka, vår vägvisare och vår rådgivare.

Sann kärlek

Sann kärlek är inte en stark, eldig, våldsam lidelse. Den är tvärtom lugn och djup till sin art. Den ser längre än bara till det rent yttre och trakteras endast av egenskap och karaktär. Den är klok och skarpsynt och när det gäller tillgivenhet är den verklig och varaktig. Gud prövar och granskar oss genom livets vanliga händelser. Det är de små detaljerna som visar hjärtats innehåll. Det är de små omsorgerna, de många små händelserna och de enkla artigheterna i livet, som tillsammans utgör summan av lyckan i livet. På samma sätt är det försummelsen av vänliga, uppmuntrande, ömma orden och de små artigheterna i livet, som hjälper till att bilda summan av livets elände och förtvivlan. Det kommer till sist att visa sig, att den självförnekelse som görs av hänsyn till vår omgivnings ve och väl, utgör en stor del av det som står nedtecknat över våra liv i himlen. Och det faktum kommer också att avslöjas att omsorgen om självet, utan hänsyn till andras (134) goda och lycka, inte står utanför vad vår himmelske Fader känner till och beaktar.

Br. B, Herren arbetar för dig och vill välsigna och styrka dig på den rätta vägen. Du förstår sanningens teori och bör samla all den kunskap du kan om Guds vilja och Hans verk, så att du kan förberedas till att fylla en mer ansvarsfull ställning, om Han skulle kräva det av dig, när Han ser, att du därigenom bäst kan förhållas till Hans namn. Det återstår emellertid ännu en erfarenhet för dig att göra. Du är alltför impulsiv och påverkas alltför lätt av omständigheter. Gud är villig att utrusta dig med kraft, göra dig mer stabil och att hjälpa dig, om du allvarligt och ödmjukt söker visdom hos Honom, som inte misstär Sig och som har lovat, att du inte skall söka förgäves.

Om du undervisar andra om sanningen, riskerar du att uttala dig alltför skarpt och på ett sätt, som inte stämmer överens med din korta erfarenhet. Du uppfattar saker och ting på ett ögonblick och kan lätt se sammanhangen i ett ämne. Alla fungerar inte på samma sätt som du och klarar inte detta. Du kommer inte att vara beredd att tåligt och lugnt vänta på dem tills de, som inte kan uppfatta så snabbt, har övervägt bevisen. Du riskerar att alltför snabbt kräva att andra genast skall se och känna all den iver och hela detta behov av att handla som du känner. Om inte dina förväntningar uppfylls, finns det risk för att du blir missmodig och rastlös och önskar dig en förändring. Du måste motarbeta din benägenhet att kritisera och lägga bördor på andra. Håll dig borta från allt, som har en anstrykning av vilja att döma. Det tilltalar inte Gud, att en sådan anda finns hos någon som har lång erfarenhet av att tjäna Honom. Det är på sin plats att de unga visar sig nitiska och ivriga, om de hedrats med ödmjukhet och invärtes prydnad, men om en obetänksam iver och en fördömande ande visas av en ung person, som endast har några få års erfarenhet, är detta i högsta grad opassande och helt klart stötande. Ingenting fördärvar hans inflytande så fort som detta. Vänlighet, mildhet, överseende, tålmod, förmågan att (135) inte lätt bli bitter, utan fördrå allting, hoppas allt och uthärda allt - detta är den frukt, som växer på kärlekens värdefulla träd, som är en himmelsk växt. När detta träd blir omsorgsfullt vårdat, kommer det att visa sig vara ett träd, som ständigt grönskar. Dess grenar kommer inte att dö ut, dess blad kommer inte att vissna. Det är odödligt, evigt, eftersom det ständigt vattnas av dagg från himlen.

Kärlek är en kraft. Intellectuell och moralisk styrka innefattas i denna princip och kan inte skiljas från den. Rikedomens och välståndets makt har en tendens att fördärva och ödelägga. Den fysiska styrkan är stark nog att såra, men den rena kärlekens upphöjdhet och värde består i dess förmåga att göra gott, att inte göra något annat än gott. Vad som är gjort av ren kärlek, om det är aldrig så litet eller ringa i människors ögon, bär frukt med evighetsvärde. Ty Gud värdesätter mera hur mycket kärlek man visar i sitt arbete än hur mycket man utträttar. Kärlek är av Gud. Ett oomvänt sinne kan inte ge upphov till eller frambringa denna planta av himmelskt ursprung som växer och blomstrar endast där Kristus härskar.

Kärlek kan inte existera utan handling, och varje handling förökar, stärker och vidgar den. Kärlek kommer att vinna segern när argument och auktoritet är maktlösa. Kärlek söker inte vinning och belöning, ändå har Gud så förordnat att stor vinning skall bli ett säkert resultat av varje kärlekens gärning. Den har förmåga att vidga sitt inflytande och är tyst i sin verksamhet, men ändå stark och mäktig i sin avsikt att övervinna mycket ont. Den smälter och förvandlar genom sitt inflytande och tar fasta på de syndfullas liv och påverkar deras hjärtan, när varje annat medel har visat sig utan framgång. Varhelst intellektuell eller auktoritativ påtryckning eller makt används och kärlek inte tydligt är med, kommer deras vilja och kärlek som vi söker att nå, att gå i försvars- och motståndsställning och deras motstånd ökar. Jesus var fridens furste. Han kom till denna värld för att lägga under sig både motstånd och auktoritet. Han kunde ha använt både visdom och makt, men de (136) medel han använde och med vilka han övervann det onda, var kärlekens styrka och

vishet. Tillåt ingenting att skilja dina intressen från ditt nuvarande arbete tills Gud anser det lämpligt att ge dig en annan arbetsuppgift inom samma fält. Sök inte lyckan, ty den kommer du inte att finna om du söker den. Sköt din uppgift. Låt trohetens kännemärke finnas på allt du gör och var iklädd ödmjukheten.

"Därför, allt vad I viljen, att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra dem; ty detta är lagen och profeterna." (Matt. 7: 12.) Välsignelsebringande resultat skulle visa sig som följd av en sådan inställning. "Med det mått, som I mäten med, skall ock mätas åt eder." (Vers 2.) Här finner vi starka motiv som skulle tvinga oss att med rena hjärtan älska varandra innerligt. Kristus är vårt föredöme. Han gick omkring bland folk och gjorde gott. Han levde för att skänka välsignelse åt andra. Kärlek förskönade och förädlade alla Hans gärningar. Vi har inte uppmanats att göra för oss själva det som vi vill att andra skall göra för oss, utan vi skall göra för andra det som vi vill att de skall göra för oss under liknande omständigheter. Det mått vi mäter med kommer att användas för oss. Ren kärlek är enkel i sitt sätt att fungera, och den är skild från alla andra handlingsprinciper. Önskan att vinna inflytande och längtan att bli uppskattade av andra kan åstadkomma ett välordnat liv, och ofta en klanderfri livsstil. Självrespekt kan leda oss att undvika det som ser ut att vara ont. Ett själviskt sinne kan stimulera till generösa handlingar och till att lära känna sanningen för vår tid och till ytliga uttryck för ödmjukhet och tillgivenhet, men motiven kan ändå vara bedrägliga och orena. De handlingar som är ett uttryck för ett sådant sinne kan sakna livets väldoft och den sanna helgelsens frukter eftersom de inte styrs av den rena kärlekens principer. Kärleken skulle ömt vårdas och fostras, ty dess inflytande är gudomligt.

Underhållning på institutionen

(137) När underhållningen blev införd på institutionen, visade några i ___ dess ytliga karaktär. De var mycket nöjda och tillfreds. Det passade exakt deras lättsinniga läggning. De trodde att det som rekommenderades för de sjuka också var bra för dem själva och Dr. C är inte ansvarig för alla de resultat, som kommer från de råd hans patienter får. De, som tillhörde olika församlingar runt omkring, var oinvidga och grep efter den första tillstymmelse till en ursäkt för att kunna engagera sig i nöjen, uppsluppenhet och dåraktigheter. Så snart det blev bekant att läkarna på institutionen rekommenderade lek och nöjen för att avleda patienternas sinnen till gladare tankegångar, gick det som en löpeld i halm. De unga i ___ och i andra församlingar tänkte, att det var just sådant de behövde och hos många blev rättfärdighetens rustning lagd åt sidan. När de inte längre var i betsel och tyglar, engagerade de sig ivrigt och uthålligt i dessa saker som om evigt liv berodde på deras iver i detta. Här fanns tillfälle att lägga märke till skillnaden mellan samvetet hos Kristi efterföljare och hos dem som bedragit sig själva. Somliga har inte Guds verk i sitt hjärta. De hade inte fått sant helgelsearbete utfört i sina själar. De hade försummat att

lita på Gud och var vacklande och det behövdes bara ett vågsvall för att slå undan deras fötter och kasta dem hit och dit. Sådana människor visade att de bara ägde litet stabilitet och moralisk självständighet. De hade inte någon egen erfarenhet utan vandrade därför i gnistorna från andras tändmaterial. De hade inte Kristus i sina hjärtan att bekänna inför världen. De bekände sig vara Hans efterföljare, men jordiska och (138) timliga saker höll deras lättsinniga, själviska hjärtan underkuvade.

Det fanns andra som inte tycktes oroa sig för problemet med underhållningen. De hyste en sådan tillit till att Gud skulle göra allt rätt, att deras sinnesro inte blev störd. De beslöt sig för att patienternas regler inte gällde dem. Därför ville de inte bekymra sig. Vad människor i kyrkan eller världen än kunde göra, var ingenting för dem, för vem skall vi följa, frågade de, mer än Kristus? Han har gett oss en befallning att vandra så som Han vandrade. Vi måste leva som om vi såg Honom som är osynlig och göra det vi gör av hjärtat, för Herren och inte för människor.

När sådana saker händer, utvecklas karaktären. Det moraliska värdet kan då värderas rätt. Det är inte svårt att konstatera var de finns, som bekänner sig vara gudaktiga, men ändå har sina glädjeämnena och sin lycka i den här världen. Deras tillgivenhet gäller inte ting som är därovan utan hör jorden till, där Satan regerar. De vandrar i mörker och kan inte hålla av och glädja sig åt himmelska ting, eftersom de inte kan se dem. De står främmande för Kristi liv och deras förstånd är förmörkat. Andliga saker är en dårskap för dem. Deras strävan stämmer överens med den här världens och deras intressen och framtidsutsikter är förenade med världen och med världsliga saker. Om dessa kan komma fram genom att bära de kristnas namn men ändå tjäna både Gud och mammon, är de nöjda. Saker och ting kommer emellertid att avslöja deras hjärtan, som endast är en börda och en förbannelse för församlingen.

Den ande som är i församlingen är sådan att den leder bort från Gud och helighetens väg. Många i församlingen har tillskrivit sin andliga blindhet den påverkan som kommer från de principer som lärs ut på institutionen. Detta är inte helt rätt. Hade församlingen följt Guds råd, skulle institutionen ha varit under kontroll. Ljuset från församlingen skulle ha spritts till denna gren av verket, (139) och villfarelserna skulle inte ha gjort sig gällande som de har. Det har varit församlingens moraliska mörker som har haft det största inflytandet när det gäller att skapa moraliskt mörker och andlig död på institutionen. Om församlingen hade befunnit sig i ett sunt tillstånd, skulle den ha sänt en livgivande och sund ström till denna arm på kroppen. Men församlingen var sjuk och åtnjöt inte Guds välvilja och inte heller ljuset från Hans ansikte. Ett sjukligt och dödligt inflytande har cirkulerat genom hela den levande kroppen tills sjukdomen var synlig överallt.

Käre bror D har inte förstått sitt eget hjärtas tillstånd. Egenkärlek har funnit boning där medan frid, hälsa och stillhet har lämnat det. Vad du nu saknar är inslag av kärleken – kärlek till Gud och kärlek till din nästa. Det liv du nu lever, lever du inte i tillit till Guds Son. Det är en brist på fast tillit, en fruktan för att lägga allt i Guds händer, som om Han inte skulle kunna bevara det som anförtrotts Honom. Du är orolig för att något ont har tänkts

ut som kommer att skada dig om du inte är beredd att försvara dig och börja krig till din egen fördel. Guds barn äger vishet och kraft i förhållande till sin tillit till Hans vishet och kraft. De är starka och lyckliga i proportion till i hur hög grad de har skilt sig från människors vishet och hjälp.

Daniel och Hans vänner var fångar i ett främmande land, men Gud tillät inte deras fienders avund och hat att ta överhand. De rättfärdiga har alltid fått hjälp ovanifrån. Hur ofta har inte Guds fiender förenat sin styrka och sitt förstånd för att fördärva karaktären hos och inflytandet från några få personer som litar på Gud. Men eftersom Herren var för dem, kunde ingen besegra dem. Låt bara Kristi efterföljare vara enade, så kommer de att segra. Låt dem vara skilda från sina avgudar och från världen, (140) så kommer världen inte att skilja dem från Gud. Kristus är vår närvarande, alltid tillräcklige Frälsare. I Honom bor all fullhet. Det är kristnas privilegium att verkligen känna, att Kristus är i dem som känner sanningen. "... detta är den seger som har besegrat världen: vår tro." (1 Joh. 5:4) Allt är möjligt för den som tror och vad vi än önskar oss när vi ber, om vi tror att vi får det skall vi få det. Denna tro kommer att genomtränga det mörkaste moln och förmedla strålar av ljus och hopp till den kraftlöses och misströstandes själ. Det är frånvaron av denna tro och tillit som för med sig förvirring, lidande, fruktan och onda aningar. Gud kommer att göra stora ting för Sitt folk när de sätter hela sin tillit till Honom. "Ja, gudsfruktan i förening med ett förnöjt sinne är verkligen en stor vinning." (1 Tim. 6:6) Ren och obesmittad religion kommer att bli exemplifierad i livet. Det kommer att visa sig att Kristus är en aldrig svikande källa till styrka, en hjälp som är närvarande i varje nödsituation.

Försummelse av Hannah More

I syster Hannah Mores fall blev jag visad, att försummelse av henne är försummelse av Jesus. Hade Guds Son kommit på detta ödmjuka och anspråkslösa sätt, som Han gjorde när Han reste från plats till plats då Han var på jorden, skulle Han inte ha fått något bättre mottagande. Det är kärlekens djupa princip, som bodde i bröstet på den ödmjuka Mannen från Golgata, som behövs. Om församlingen hade levt i ljuset, skulle den ha uppskattat denna ödmjuka missionär, vars hela väsen glödde efter att bli engagerad i Mästarens tjänst. Hennes allra djupaste intresse missförstods. Hennes yttre var just inte sådant som skulle möta ett gillande från ett öga med smak och mode, ty hennes förtrolighet med sträng sparsamhet och fattigdom hade satt sin prägel på hennes utseende. Så fort hennes med möda förtjänade pengar var intjänade, hade de tagit slut genom hjälp till (141) andra, för att få ljus till dem som hon hoppades leda till sanningens kors.

Inte ens Kristi bekännande församling, med dess upphöjda privilegier och höga bekännelser, såg Kristi avbild i detta självförnekande Guds barn, eftersom de avlägsnat sig så långt bort från Kristus att de inte återspeglade Hans bild. De dömde efter hennes yttre utseende och gjorde sig inga

besvär för att se hennes inte prydnad. Här fanns det en kvinna, vars tillgångar på kunskap och äkta erfarenhet i gudsfruktans hemligheter övergick vars och ens som bodde i ___ och vars sätt att närma sig barnen och de unga var tilltalande, undervisande och nyttigt. Hon var inte hård, men korrekt och sympatisk och skulle ha visat sig vara en av de mest dugliga medarbetarna på fältet, som en lärare för de unga och en förständig och duglig kamrat och rådgivare för mödrar. Hon kunde nå hjärtan genom sina allvarliga, realistiska framställningar av händelser i sitt religiösa liv, vilket hon hade helgat till Sin Förlössares tjänst. Om församlingen hade höjt sig över mörker och villfarelse och nått fram till det klara ljuset, skulle deras hjärtan ha dragits ut mot den ensamme främlingen. Hennes böner, hennes tårar, hennes plåga, då hon inte kunde se någon framkomlig väg öppna sig för henne, har blivit sedda och hörda i himlen. Herren erbjöd Sitt folk talangfull hjälp, men de var rika och hade många egendomar och behövde inget. De vände sig bort och förkastade en synnerligen dyrbar välsignelse, som de ändå kommer att känna behov av. Om äldste E hade stått i Guds klara ljus och varit uppfylld av Hans Ande när denna Jesu tjänare, ensam, hemlös och hungrande efter ett arbete att utföra för sin Mästare, fördes fram för att hans uppmärksamhet skulle fästas på henne, då skulle ande ha svarat på ande, som ansikte svarar på ansikte i en spegel. Hans hjärta skulle strax dragit ut efter denna Kristi lärjunge och han skulle ha förstått henne. Så är det också med församlingen. De har befunnit sig i en sådan andlig blindhet, att de inte (142) känner igen den sanne Herdens röst utan har följt en främmandes röst, som har lett dem bort från Kristi färafälla.

Många ser på det stora verk som skall uträttas för Guds folk och deras böner går upp till Honom om hjälp till den stora skörden. Men, om hjälpen inte kommer på just det sätt som de väntar sig, vill de inte ta emot den, utan vänder sig från den, som det judiska folket vände sig från Kristus, när de var besvikna över Hans uppenbarelse. Alltför mycket fattigdom och förödmjukelse utmärkte Hans ankomst och i sin stolthet avvisade de Honom som kom för att ge dem liv. I detta ville Gud att församlingen skulle ödmjuka sina hjärtan och se det stora behovet av att ändra sina vägar inför Honom, så att Han inte skulle hemsöka dem i domen. Många som bekänner sig vara gudfruktiga gör den yttre prydnaden långt mer betydelsefull än den inre. Om församlingen helt hade ödmjukat sig själv inför Herren och rättat till sina tidigare fel så mycket, att de hade kommit Hans sinne till mötes, skulle de inte vara så bristfälliga med att uppskatta en karaktärs högtstående moral.

Hannah Mores ljus har slocknat, när det nu borde ha lyst klart för att lysa upp vägen för många som vandrar på mörka vilseledande och upproriska stigar. Gud kallar på församlingen att den måste väckas från sin slummer och med djupt allvar utforska orsaken till detta självbedrägeri bland bekännare vilkas namn står i församlingsböckerna. Satan vilseleder och bedrar dem i det stora frälsningsuppdraget. Ingenting är mer svekfullt än syndens bedrägeri. Det är den här världens gud som bedrar och förblindar och leder till ödeläggelse. Satan kommer inte öppet med sina frestelser. Han förklarar dessa frestelser så att det ser ut att vara något gott. Han blandar några små framsteg med dårskap och nöjen och bedragna själar

betonar som en ursäkt för att de engagerar sig i dem, att mycket gott skall uppnås. Detta är bara den bedrägliga delen. Satans djävulska knep (143) är maskerade. Bedragna själar tar ett steg, och är därmed beredda att ta nästa. Det är mycket behagligare att följa sina egna hjärtans benägenheter än att stå i försvarsposition och stå emot den listige fiendens första antydning och därmed stänga vägen för hans intrång. O, hur uppmärksam är inte Satan för att se att hans lockelser snabbt tas emot och att se att själar vandrar på den väg som han har berett! Han vill inte att de skall sluta med bön och med sina formella religiösa plikter, ty om de håller fast vid dessa är de mer användbara i hans tjänst. Han förenar sitt sofisteri och sina bedrägliga fallor med deras erfarenhet och bekännelse. På det sättet ger de på ett förunderligt sätt framgång åt hans sak. De hycklande fariséerna bad och fastade och upprätthöll gudfruktiga former, medan de var fördärvade i hjärtat. Satan står i närheten och hånar Kristus och hans änglar med sina smädelser och säger: ”Jag har dem! Jag har dem! Jag har förberett mitt bedrägeri för dem. Här är ditt blod verkningsslöst. Din medling och din kraft och dina underbara gärningar kan lika gärna upphöra. Jag har dem! De är mina! Trots sin höga bekännelse som Kristi undersåtar och trots att de tidigare har åtnjutit ljuset av Hans närvaro, vill jag inför den himmels åsyn, som de talar om, försäkra mig om att de tillhör mig. Det är sådana undersåtar som dessa som jag kan använda för att kunna ödelägga andra.”

Salomo säger: ”Den som förlitar sig på sitt hjärta är en dåre”, (Ordspr. 28:26) och det finns hundratals sådana som kommer att visa sig finnas bland de bekännande gudfruktiga. Aposteln säger, att vi inte skall låta oss överlistas av Satan. O, vilken list, vilken skicklighet, vilken slughet används inte för att leda Kristi bekännande efterföljare till att förena sig med världen, genom att de söker lycka i världens nöjen genom att låta sig bedras med att något gott på det sättet kan vinnas! Därigenom går den ouppmärksamme direkt i nätet och har inbillat sig själva att det inte finns något ont på den vägen. Dessa människors hängivenhet och förståelse är påverkad och detta lägger en liten (144) grund på vilken de bygger den tillit de har till att de är Guds barn. De jämför sig själva med andra och slår sig till ro med att de är litet bättre än många uppriktiga kristna. Men hur lyser Kristi kärlek fram i deras liv? Hur blir dess klara strålar till välsignelse för andra? Var är deras bibel? Hur mycket studeras den? Var är deras tankar? Tänker de på himlen och på himmelska ting? Det är inte naturligt för deras sinnen att gå i den riktningen. För dem är studiet av Guds ord ointressant. Det lyser inte upp och sätter inte deras sinnen i rörelse. Och det naturliga, icke pånyttfödda hjärtat föredrar andra böcker än Guds ord. Deras uppmärksamhet ägnar sig åt självet. De har ingen djup, allvarlig längtan efter ett inflytande av Guds Ande på sinne och hjärta. Gud är inte i alla deras tankar.

Hur kan jag uthärda tanken på att de flesta unga i denna period av världshistorien inte kommer att nå evigt liv! O, att ljuden från instrumentalmusik måtte upphöra och att de inte längre måtte fördriva så mycket dyrbar tid på att behaga sin egen fantasi. O, om de ville ägna mindre tid åt kläder och tomt prat och sända sina allvarliga och kämpande böner upp till Gud om en sund erfarenhet. Det finns ett starkt behov av grundlig självrannsakan i ljuset av

Guds ord. Låt var och en ställa frågan: ”Är jag sund eller är jag fördärvad i mitt hjärta? Är jag pånyttfödd i Kristus eller är jag fortfarande köttslig i mitt hjärta, med nya kläder enbart på utsidan?” Lär dig självbehärskning inför den stora domstolen och rannsaka dig för att se om det finns någon dold synd du vårdar, någon avgud som du inte har offrat. Be, ja, be så som du aldrig tidigare har bett, så att du inte förs bakom ljuset genom Satans bedrägeri och att du inte måtte överlämnas till oaktsam, lättsinnig och fäfång ande och lyssnar till religiösa plikter för att lugna ditt eget samvete.

Det är olämpligt för kristna i varje del av världshistorien (145) att älska nöjen, men hur mycket mer olämpligt är det inte nu, när dramat för denna jords historia håller på att avslutas. Grunden för ditt hopp om evigt liv kan utan tvivel inte läggas för säker. Din själ och din eviga lyckas välfärd beror på om din grund är byggd på Kristus. Medan andra längtar efter jordiska nöjen, så bör ni längta efter den omisskännliga försäkran om Guds kärlek, genom att ni allvarligt och innerligt ropa ”Vem vill visa mig hur min kallelse och min utkorelse utförs på rätt sätt? Ett av de sista dagarnas tecken är att kristna älskar nöjen mer än de älskar Gud. Ta väl hand om din egen själ. Sök omsorgsfullt. Hur få är det inte som efter en noggrann rannsaking kan se upp mot himlen och säga: Jag är inte en av dem som beskrivs på det sättet! Jag älskar inte nöjen mer än jag älskar Gud!” Hur få är det inte som kan säga: ”Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Ty jag har dött och mitt liv är dolt med Kristus i Gud. När Kristus träder fram, Han som är mitt liv, då skall också jag träda fram i härlighet tillsammans med Honom”. (Se Gal. 2:20, Kol. 3:3) Guds kärlek och nåd! O, dyrbara nåd! Mer dyrbar än fint guld. Den upphöjer och förädlar anden över alla andra principer och riktar all sin längtan mot himlen. Även om de som omger oss kan vara fäfänga och söker nöjen och dårskap, har vi vårt umgänge i himlen. Därifrån väntar vi vår Frälsare. Själens sträcker sig mot Gud efter förlåtelse och frid, efter rättfärdighet och sann helighet. Tala med Gud och begrunda att de ting som är ovanligt förvandlar själen till Kristi likhet.

Bön för de sjuka

I fallet syster F behövde en stor insats göras. De som förenade sig i bön för henne behövde själva att något gjordes för dem. Om Gud hade besvarat deras bön (146) skulle det ha betytt deras undergång. I sådana fall av hemsökelse där Satan har kontroll över sinnet, måste man innan man samlas till bön noga rannsaka sitt sinne för att upptäcka om det finns synder som måste ångras, bekännas och överges. En djup ödmjukhet i själen är nödvändig, när man kommer inför Gud, tillsammans med en fast, ödmjuk tilltro till Kristi blods förtjänst. Fasta och bön kan inte åstadkomma någonting när hjärtat är främmande för Gud genom ett felaktigt liv "Nej, detta är den fasta, som jag vill hava: att I lossen orättfärdiga bojor och lösen okets band, att I given de förtryckta fria och krossen sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvillan härbärge, att du kläder den nakne, var du ser honom, och ej drager dig undan för den som är ditt

kött och blod. Då skall ljus bryta fram för dig såsom en morgonrodnad, och dina sår skola läkas med hast, och din rätt skall då gå framför dig och Herrens härlighet följa dina spår. Då skall Herren svara, när du åkallar honom; när du ropar, skall han säga: 'Se, här är jag.' Om hos dig icke får finnas någon som pålägger ok och pekar finger och talar, vad fördärligt är, om du delar med dig av din nödortfört åt den hungrige och mättar den som är i betryck, då skall ljus gå upp för dig i mörkret, och din natt skall bli lik middagens sken. Och Herren skall leda dig beständigt; han skall mätta dig mitt i ödemarken och giva styrka åt benen i din kropp. Och du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter. (Jes. 58:6-11.)

Det är en sinnets reformation som Herren begär - goda gärningar som har sin källa i ett sinne som är fyllt av kärlek. Alla borde noggrant under bön studera de citerade textorden och utforska både motiv och handling. Guds löften till oss har getts på villkor att vi lyder Honom och rättar oss efter Hans fordringar. "Ropa med full hals utan återhåll; häv upp din röst såsom en basun och förkunna för mitt folk deras överträdelse, för Jakobs hus deras synder. Väl söka de mig dag ut och dag in och vilja hava kunskap om mina vägar. Såsom vore de ett folk, som övade rättfärdighet och icke övergav sin Guds rätt, så fråga de mig om rättfärdighetens rätter och vilja, att Gud skall komma till dem: (147) 'Vartill gagnar det, att vi fasta, när du icke ser det, vartill, att vi spåka oss, när du icke märker det?' Men se, på edra fastedagar sköten I edra sysslor, och alla edra arbetare driven I blott på." (Jes. 58: 1-3.)

Dessa ord är riktade till ett folk som har en hög bekännelse, som just är i färd med att bedja och som har sin glädje i andliga övningar, men ändå finns där brister. De förstår att deras böner inte har besvarats. Deras ivriga, allvarliga ansträngningar noteras inte i himmelen och nu frågar de ivrigt varför Herren inte besvarar deras böner. Det är inte därför att det är någon försummelse från Guds sida. Problemet finns hos dem själva. De bekänner sig vara kristna, men de bär inte någon frukt till Guds ära och deras gärningar är inte vad de skulle vara. De försummar helt enkelt att göra något positivt. Om så inte sker, kan Gud inte svara på deras böner. I fråga om förbönen för syster F rådde förvirring av känslor. Några var fanatiska och handlade utifrån impulser. De var uppfyllda av iver som saknade underlag i kunskap. En del tänkte på de stora gärningar, som skulle åstadkommas i detta fall, och började känna sig säkra innan segern var vunnen. Det fanns en hel del av Jehus anda med i spelet: "Far med mig och se, huru jag nitälskar för Herren." (2 Kon. 10: 16.) I stället för denna själv tillit skulle denna sak ha presenterats för Gud i en ödmjuk anda, med misstro till det egna jaget och med ett ångerfullt och förkrossat sinne.

Det visades mig, att i händelse av sjukdom där vägen är klar för att frambära böner för den sjuke, skulle fallet överlämnas åt Herren i lugn förtröstan, inte i en storm av upprörda känslor. Endast Han känner den enskildes förgångna och vet hur hans framtid kommer att bli. Han som känner allas hjärtan vet om den sjuke, om han blir frisk, kommer att förhäriliga Hans namn eller vanära Honom genom att bli eftersläntare och sedan avfalla. Allt vi har rätt att göra är att bedja Gud att den sjuke må

tillfriskna om det är Guds vilja, i tro att Han hör de skäl vi (148) framställer för Honom i vår innerliga bön. Om Herren ser att det är det bästa, kommer Han att besvara våra böner. Men att kräva tillfrisknande utan att underordna sig Hans vilja är inte rätt.

Vad Gud har lovat kan Han utföra. Det arbete som Han ger Sitt folk att genomföra kan Han också utföra genom dem. Om de vill leva efter varje ord Han har talat, kommer varje gott ord och löfte att gå i fullbordan genom dem. Men om de inte når upp till fullkomlig lydnad, är de stora och dyrbara löften långt borta och kan inte nå sin fullbordan.

Allt som kan göras genom bön för en sjuk är att innerligt bönfalla Gud för den sjukas bästa och med fullkomlig tillförsikt låta saken vila i Hans händer. Om vi hyser orättfärdighet i våra hjärtan kan inte Herren höra oss. Han kan göra vad Han vill med Sina egna. Han vill förhäriliga Sig själv genom att verka i och genom dem som helhjärtat följer Honom, så att det kan bli känt att Herren verkar, och att deras gärningar är gjorda i Gud. Kristus sade: "Om någon tjänar mig, så skall min Fader ära honom." (Joh. 12: 26.) När vi kommer till Honom borde vi bedja att vi må kunna förstå och förverkliga Hans avsikt, så att våra önskningar och intressen må vara inneslutna i Honom. Vi borde erkänna och acceptera Hans vilja, inte be Honom ge efter för vår. Det är bättre för oss att Gud inte alltid svarar på våra böner just när vi som mest väntar det och just på det sätt som vi vill. Han vill göra större och bättre ting för oss än att endast följa våra önskningar, ty vår klokhet är ofta oklokhet.

Vi har förenat oss i enträgen bön runt mångas sjukbäddar och har känt det som om de gavs tillbaka från de döda som svar på våra innerliga böner. I dessa böner tänkte vi att vi måste vara positiva. Om vi verkligen trodde, så kunde vi inte bedja om något mindre än livet. Vi vågade inte säga: "Om det kan förhäriliga Gud", av fruktan för att det liknade tvivel. Vi har med ångslan följt (149) dessa som på så sätt har getts tillbaka, som det föreföll, från de döda. Vi har sett en del av dessa, i synnerhet ungdomar som har återfått hälsan, att de har glömt bort Gud och blivit tygellösa i sina liv och bringat sorg och ångest för föräldrar och vänner och dessutom blivit en skam för dem som ångslades och bad. De kom inte att leva för att förhäriliga och ära Gud, utan i stället att vanära Honom genom sitt ogudaktiga liv.

Vi anvisar inte längre vägen för Herren, och inte heller söker vi få Honom att göra som vi vill. Om den sjukas liv kan förhäriliga Herren, ber vi att han må få leva. Om inte, ber vi att det skall ske, inte som vi vill, utan som Gud vill. Vår tro kan vara precis lika fast och mera tillitsfull genom att överlämna vår innerliga önskan till en allvis Gud och, utan upphetsad ångslan, men i fullkomlig tillförsikt, i det att vi litar helt på Honom. Vi har löftet. Vi vet att Han hör oss, om vi ber om något enligt Hans vilja. Våra böner får inte ta formen av befallning, utan av förbön riktad till Honom att göra det som vi önskar av Honom. När församlingen är enad har den både styrka och kraft, men när en del av den är förenad med världen och många hänger sig åt begärelse som Gud avskyr, kan Han endast göra litet för dem. Otro och synd utestänger dem från Gud. Vi är så svaga att vi inte kan bära mycken andlig

framgång, utan att själva ta till oss äran och peka på vår egen godhet och rättfärdighet som orsak till Guds synliga välsignelse. I verkligheten gavs den på grund av vår himmelske Faders stora nåd, kärleksfulla omsorg och medlidande och inte på grund av något gott som fanns i oss.

Vi borde alltid utöva ett inflytande som är helgande på dem som finns omkring oss. Det frälsande och förädlande inflytandet har varit mycket svagt i _____. Många har blandat sig med världen och tagit del i dess anda och inflytande. Denna vänskap har skilt dem från Gud. Jesus har gått en dagsresa före dem. De kan inte längre höra rösten från Hans råd och varningar utan de följer sin egen vishet och sitt eget omdöme. De följer en väg som förefaller dem vara riktig, men som senare visar sig vara dåraktig. Gud kommer (150) inte att tillåta att Hans verk blandas med världslig politik. Världens skarpsinniga, beräknande människor är inte människor som skall inneha ledande ställningar i detta synnerligen högtidliga, heliga verk. Antingen måste de omvändas eller engagera sig i de uppgifter som svarar mot deras världsälskande böjelser och som inte leder till sådana eviga konsekvenser. Gud kommer aldrig att ingå partnerskap med världsliga. Kristus låter var och en göra sitt val: Vill du ha mig eller världen? Vill du tillåta kritik och skam, vara avskild och ivrig att göra goda gärningar, även om du blir hatad av världen. Vill du anta Mitt namn eller vill du välja den aktning, den ära, det bifall och den vinning som världen kan ge och inte ha någon delaktighet i Mig? ”Ni kan inte tjäna både Gud och mammon”.

Prästens mod

Käre bror G: Jag blev visad, att du var mycket bristfällig i dina pastorala plikter. Du saknar väsentliga kvalifikationer. Du har inte någon missionsanda. Du har inte en läggning för att offra din lättja och det bereder dig inget nöje att frälsa själar. Det finns män, kvinnor och ungdomar, som skall föras till Kristus, som skulle omfatta sanningen om de fick ljuset presenterat för sig. I din egen närhet finns det sådana som har öra till att höra.

Jag såg, att du försökte undervisa någon. Just när du behövde uthållighet, mod och kraft, blev du emellertid försagd, missmodig och släppte din uppgift. Du ville ha det bekvämt och bekymmerslöst och tillät ett intresse, som kunde ha ökat, att minska. Det borde ha blivit en insamling av själar, men det gyllene tillfället gick förbi för den gången, därför att du saknade kraft. Jag såg, att om du inte beslutar dig för att ta på dig hela vapenrustningen och är villig att uthärda hårdhet som en god soldat för Kristi kors och känna att du kan lägga ned din energi på och bli använd till att föra själar (151) till Kristus, borde du avsluta din anställning som präst och välja en annan uppgift.

Din själ är inte utvald för uppdraget. Du tar inte på dig verkets börda. Du väljer en lättare lott än den som är

bestämd för en Kristi förkunnare. Han ansåg inte att Hans liv var dyrbart för Honom själv. Han tillfredsställde inte Sig själv, utan levde för andras bästa. Han tillskrev inte Sig själv något anseende utan antog en tjänares gestalt. Det räcker inte att kunna presentera argumenten för vårt synsätt för människor. En Kristi förkunnare måste ha en odödlig kärlek till själar, en självförnekande och självuppoffrande ande. Han borde vara villig att ge sitt liv om det krävs för arbetet med att frälsa sina medmänniskor, som Kristus dog för.

Du behöver en omvändelse till Guds verk. Du behöver vishet och gott omdöme för att komma in i arbetet och för att kunna leda det. Det arbete du utför efterfrågas inte i församlingarna. Du borde bege dig till nya platser och testa ditt arbete. Gå ut med arbetsiver för att omvända själar till sanningen. Om du känner själarnas värde, kommer den minsta antydning om godhet att glädja ditt hjärta och du kommer att kunna hålla ut i det, även om arbetet kan vara mödosamt och besvärligt. När du en gång har kämpat för sanningen, så lämna inte den platsen, om det finns den minsta antydning om något gott. Väntar du dig en skörd utan arbete? Väntar du dig att Satan utan vidare skall låta sina undersåtar gå över från sina led till Kristi led? Han kommer att göra varje ansträngning för att hålla dem bundna i mörkrets kedjor under sitt svarta baner. Kan du vänta dig att vinna seger när det gäller att vinna själar för Kristus utan allvarlig ansträngning, när du har en sådan fiende att möta och kämpa mot?

Du måste ha större mod, mer iver och anstränga dig mer i ditt arbete, annars måste du göra klart för dig att du inte har tagit ditt kall på allvar. En förkunnare som är lätt att göra modlös, är till skada för den sak, som han vill arbeta för. Han gör orätt mot sig själv. Alla som bekänner sig vara Kristi förkunnare bör lära sig (152) vishet genom att studera berättelsen om mannen från Nasaret och likaså Martin Luthers historia och andra reformatorers liv. Deras mödosamma arbete var svårt, men de uthärdade hårda villkor som trofasta soldater för Kristi kors. Du borde inte undvika ansvar. Du borde anspråkslöst visa dig villig att ta emot råd och få undervisning. Sedan du har fått råd från den vise, den kloke, finns det alltid en Rådgivare, vilkens vishet aldrig tar fel. Försumma inte att lägga fram din sak för Honom. Be enträget om Hans vägledning. Han har lovat, att om du saknar vishet och ber Honom om detta, kommer Han att ge generöst och utan förebräelser. Det heliga, högtidliga arbete som vi är engagerade i, kräver helhjärtade, grundligt omvända män, vilkas liv är sammanvävda med Kristi liv. De drar saft och näring från den levande vinstocken och tillväxer i Herren. Även om de inser uppdragets storhet och frestas utbrista: ”Vem räcker till för det här uppdraget?”, kommer de ändå inte att dra sig undan slit och möda, utan kommer att arbeta allvarligt och osjälviskt på att frälsa själar. Om underherdarna är trofasta i alla sina plikter, kommer de att gå in i sin Herres glädje och ha den tillfredsställelsen att se själar frälsta som blivit frälsta i himlen på grund av deras trogna ansträngningar.

Slutenhet i sitt bemötande

Käre bror H: Jag har väntat på ett tillfälle att skriva till dig, men jag har haft förhinder. Efter min senaste vision kände jag det som min plikt att snabbt meddela dig, vad Herren fann för gott att ge mig. Jag blev visad tillbaka i tiden och visades, att det tidigare i årtal, redan före ditt äktenskap, hade funnits en benägenhet hos dig till att åta dig för mycket i det du sysslar med. Du har en habegärets anda, en benägenhet för att vara nogräknad på ett sätt som skadar din andliga tillväxt och starkt skadade ditt inflytande. Din fars familj (153) såg dessa saker snarare från världens ståndpunkt än från den höga upphöjda nivån, som uttalats av vår gudomlige Herre: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd." "Du skall älska din nästa som dig själv." (Matt 22:37, 39) I detta har du brustit. Att vara nogräknad och orättfärdig misshagar Gud. Han kommer inte att överse med fel och synder av detta slag utan en fullständig bekännelse och överlåtelse.

Jag blev visad långt tillbaka i tiden och fick se det ansvarslösa sätt på vilket du betraktade saker och ting. Herren pekade på ditt tillvägagångssätt, den gång då det var något djur som det inte kunde betala sig att behålla. Därför slaktades de och anrättades som föda och fördes till marknaden för att säljas och föras ned i den mänskliga magen. En del av detta ställdes ett tag på vårt bord för att föda vår stora familj under de dagar då vi var fattiga. Du är inte den ende som skall bära skulden för detta. Andra i din familj har lika stor skuld. Det spelar ingen roll om maten var avsedd för oss eller för världsliga människor. Det är principen som inte behagade Gud. Du överträdde Hans befällning. Du älskade inte din nästa så som du älskade dig själv, för du ville inte att samma sak skulle ha gjorts mot dig. Du skulle ha känt dig förolämpad. En girighet leder till denna avvikelse från kristna principer och har fått dig att sjunka ned till att handla på ett sätt som gagnar dig på andras bekostnad.

När frågan om animalisk kost presenterades för mig för fyra år sedan och visade hur litet folk visste om vad de åt för sorts mat i form av köträtter, visades ditt handlingsätt för mig. Följden av att äta dessa sjuka djur blir ett sjukligt blod, sjukdomar och feber. Det visades mig att många sådana exempel dagligen utfördes av världsliga. Du, min käre bror, har inte från din sida sett felet i detta, så som Herren ser det. Du har (154) aldrig känt att det från din sida var en stor synd. Många andra saker av liknande art har skett i ditt liv, som du kommer att finna att den ängel, som nedtecknar vad vi gör, noggrant har skrivit ner och som du kommer att möta på nytt, såvida du inte genom ånger och bekännelse vill ställa dessa saker till rätta.

Jag ombads vänta och se. Jag uppmanades att tala tydligt, ge grundläggande principer och låta dig själv dra slutsatsen. Jag blev visad, att Gud inte särskilt ofta pekar ut de fel som har begåtts av Hans folk, utan när de lyssnar låter Han dem höra grundläggande principer, noggrant preciserade sanningar. Alla borde vara öppna för att låta sig överbevisas så att de kan se, känna och förstå, om de är dömda eller ej. Du har inte handlat tillfredsställande och redligt med din egen själ. Ängeln sade: "Jag vill testa

honom, jag vill pröva honom, jag vill gå emot honom, tills han erkänner Guds hand i den behandling han får."

Jag såg vid detta tillfälle i ____, att de som är knutna till din familj inte handlade rätt. Du visade en noggrannhet som smakade bedrägeri och oärlighet. Du hade inte kunnat ha något inflytande i positiv riktning på den platsen utan att ha först ha gottgjort ditt tidigare handlingsätt genom en fullständig förändring av det sätt du behandlar dina medmänniskor på. Ditt ljus var för folk mörker och ditt inflytande medan du var där var till stor skada för sanningen för vår tid. Du förde skam över sanningen och din småskurenhet resulterade i att ditt namn blev ett ordspråk bland folk. Du faller ofta under många världsliga människors normer när det gäller ärligt handlingsätt. Äldste I kan inte göra något gott i _____. Hans ord är som vatten som spillt på jorden på grund av att han var knuten till dig och deltog i denna småskurna behandling. I många avseenden blev han som en världslig i sina affärsangelägenheter. Han var nogräknad och blev fort egenkär. I många saker ödelade hans tillvägagångssätt det inflytande som han kunde ha haft och han blev inte någon Kristi (155) tjänare. Ängeln sade till mig i den vision som blev mig given i Roshester, New York, år 1866: "Min hand skall föra motgång med sig. Han kan samla, men jag kommer att skingra tills han gottgör sitt förflutna och utför ett rent arbete inför evigheten." Varje sann kristen borde känna sig alltför upphöjd jämfört med den världsliges låga, ömsesidiga, handlingsätt."

Du är inte en egoist. Du älskar att vara givmild, fri, öppenhärtig och generös. Det som är fel med dig är emellertid den ande som nämns i detta brev, nämligen att inte älska sin nästa som sig själv. Det är försummelsen av att se dina fel och ändra dem när det klara och kraftiga ljus, som finns i sanningen, har visat dig din plikt. Du tycker om att visa gästfrihet och Gud kommer inte att överlämna dig till att bedras av mänsklighetens store bedragare, utan skall komma direkt till dig och visa dig var du handlar fel så att du kan gå samma väg tillbaka. Han kallar dig nu till att gottgöra det du gjort fel och komma upp till en högre handlingsnivå och låta beskrivningen av ditt liv vara fri från fläckar av girighet eller kärlek till egen vinning.

Din bedömning av världsliga saker kommer att bli till dårskap om du inte överlämnar allt till Gud. Du och din hustru är inte upplyftande. Er andlighet är inte vad Gud vill att den skall vara. Ni förefaller att vara lamslagna. Trots detta förmår ni båda att utöva ett starkt inflytande för Gud och Hans sanning, om ni smyckar er bekännelse med ett välordnat liv och ett gudfruktigt umgänge med andra. Ofta har ni alltför bråttom och blir då otåliga och irriterade och ger er hjälp på ett brådsakande sätt. Detta är skadligt för er andliga tillväxt.

Tiden är kort och du har inte tid att försena den förberedelse av hjärtat som är nödvändig för att kunna arbeta allvarligt och trofast för din egen själ och för dina vänners och grannars och alla som kommer in under ditt inflytande. Sträva alltid efter att leva i ljuset så att ditt inflytande kan vara helgande för dem du umgås med i (156) affärsangelägenheter eller i umgänge i största allmänhet. Det finns en fullhet i Jesus. Från Honom kan du

få kraft, som kommer att göra det möjligt för dig att vandra just så som Han har vandrade, men du får aldrig överge din kärlek till Honom. Han kräver hela människan, själ, kropp och ande. När du från din sida gör allt vad Han kräver, kommer Han att arbeta för dig och välsigna och styrka dig genom Sin rika nåd.

Att förtrycka den som arbetar för att tjäna pengar.

Käre bror J: Ett stort allvar har vilat på mitt sinne sedan den vision jag fick se fredagkvällen den 12 juni 1868. Jag blev visad att du saknar självkänedom. Du har inte känt dig försonad med det vittnesbörd som gavs om din situation och du har inte lagt ned något omsorgsfullt arbete för att förnyas. Jag blev hänvisad till Jesaja: ”Nej, detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom, och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod”. (Jes. 58:6- 7)

Du får ställa frågan: ”Varför fastar vi, när du inte ser det, varför spåker vi oss, när du inte märker det?” (Jes. 58:3) Gud har talat om orsaken till varför dina böner inte blir besvarade. Du trodde dig finna orsakerna i andras liv och har lagt skulden på dem. Jag såg emellertid att det fanns tillräcklig anledning hos dig själv. Du har en uppgift att utföra med att skapa ordning i ditt eget hjärta. Du borde inse att detta arbete skulle börja med dig själv. Du har undertryckt den nödställda och gynnat dig själv genom att utnyttja det som de nödställda behövde. När det gäller (157) medel, har du varit snål och handlat orättfärdigt. Du har inte ägt den vänliga, ädla och ädelmodiga anda som alltid skulle karakterisera en Kristi efterföljares liv. Du har undanhållit en arbetande kvinna hennes lön. Du såg en fattigt klädd, hårt arbetande person som du visste var samvetsgrann och fruktade Gud. Ändå utnyttjade du henne för att du hade möjlighet att göra det. Jag såg, att visionen och förståelsen för hennes behov försumrades och den lilla lön hon fick utbetald har skrivits ner i himlen som om detta hade gjorts mot Jesus i stället för mot Hans heliga. Som du har gjort mot Kristi minsta lärjunge, det har du gjort mot Honom. Himlen har sett all din snålhet mot dem som har tjänat i ditt hus och det kommer att stå noggrant nedskrivet mot dig, såvida du inte ångrar och gottgör det. Ett felaktigt drag gör mer skada än vad som kan göras o gjort under många år. Om den som handlar fel kunde se vidden av det onda, skulle ångestfulla rop pressas ur hans strupe. När det gäller tillgångar är du självvisk. I Bror K:s fall pekade Guds änglar på dig och sade: ”Allt vad ni har gjort mot en av mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.” (Matt. 25:40)

De tillfällen jag nu har nämnt är inte de enda. Jag önskar, att du kunde se dessa saker som himlen har visat mig. Sinnena är sorgligt bedragna. Det är Kristi religion du behöver. Han behagade inte Sig själv, utan levde för att gagna andra. Du har ett arbete att utföra och du borde inte

förlora tid när du skall ödmjuka ditt hjärta inför Gud och genom ödmjuka bekännelser avlägsna fläckarna från din kristna karaktär. Därefter kan du engagera dig i det högtidliga arbetet för andras frälsning utan att göra så många felaktigheter.

Hur mycket tid har du lagt ned, som du har använt till något som Gud inte har sänt dig till? Sinnen har präglats av intryck, upplevelser har gjorts, som det kommer att krävas mycket arbete för att utradera. (158) Själur kommer att vandra i mörker, förvirring och otro och somliga kommer aldrig att återhämta sig. Blottlägg din själ genom fasta och allvarlig bön, genom djup efterforskning i ditt hjärta, sträng självrannsakan och låt ingen handling undgå din kritiska granskning. Därefter, när ditt själv är dött och ditt liv är fördolt i Kristus, kan du offra dina ödmjuka böner. Om du tar hänsyn till orättfärdighet i ditt hjärta, kommer Herren inte att höra dig. Om Han hade hört dina böner, skulle du vara upphöjd. Satan står ständigt beredd att göra mesta möjliga av det som han har vunnit.

O, hur väsentligt är det inte att trofasthet i det lilla kännetecknar våra liv och att sann renhet visar sig i alla våra handlingar och att vi tänker på att Guds änglar skaffar sig kännedom om varje handling! Det som vi förorsakar andra kommer på nytt att möta oss. En oro borde du alltid bära med dig så att du inte handlar orättvist och egoistiskt. Genom sjukdom och motgång kommer Herren att ta mycket mer ifrån oss än det vi erhåller genom att förtrycka den fattige. En rättfärdig Gud värderar noggrant alla våra motiv och handlingar.

Bror och syster L blev framställda för mig. Kärlek till världen hade i så hög grad gjort slut på sann gudsfruktan och lamslagit sinnets krafter, att sanningen inte kunde ha något förvandlande inflytande på liv och karaktär. Kärlek till världen har stängt deras hjärtan för medkänsla och för hänsyn till andras behov. Dess anda har skilt dem från Gud. Bror och syster, ni har ett arbete att utföra med att komma upp från världens struntprat. Ni behöver allvarligt anstränga er för att övervinna er kärlek till världen, er egoism och er girighet. Detta är synder som för med sig förbannelser över Guds folk. Jag blev på nytt visad vilka ni umgicks med innan ni reste till _____. Ni var där snåla och krävande i ert umgänge med andra och utnyttjade det varje gång ni kunde. Jag försökte finna ädla, självupoffrande och välgörande drag i era liv, men kunde inte. De var så sällsynta. Ert ljus har (159) lyst på ett sådant sätt för andra, att de har känt vämjelse för er och er tro. Sanningen har utsatts för klander på grund av er snålhet och slughet. Mätte Gud hjälpa er att se allt och till att hata detta onda så som Han hatar det. Låt ert ljus lysa så att andra leds till att förhålliga er Fader som är i himlen, när de ser era goda gärningar. Gud har blivit vanärad genom ert tillvägagångssätt, eftersom den är märkt av egenkärlek. Han har alltid ogillat det och kommer att behandla er därefter i domen, såvida ni inte gör er fria från denna småskurenhet och försöker att bli helgade genom sanningen. Tro utan gärningar är död. Tro kommer aldrig att frälsa om den inte ger upphov till gärningar. Gud kräver av er, att ni skall utöva välgörenhet och vara rika på goda gärningar, gärna ge och dela med er till andra och därigenom samla er skatter, som kan bli en god grundval

för den kommande tiden, så att ni kan gripa tag i det verkliga livet.

Jag blev visad, att ni håller daglönsarbetarnas lön nere. Ni har utnyttjat omständigheterna och skaffat er hjälp för den minsta betalningen. Detta har inte behagat Gud. Ni borde givmilt betala för den hjälp ni har fått, allt som de förtjänat. Gud ser och vet det. Han som rannsakar hjärtan känner hjärtats tankar och avsikter. Varje dollar som vunnits på det sättet, kommer om de hålls tillbaka på det sättet att sprida olycka och sorg. Världen, världen, världen, har för er varit ordningen för dagen. Själens frälsning har underordnats. O, om ni kunde i evighetens ljus kunde se precis, hur Gud ser på sådana saker. Då skulle ni bli skräckslagna och inte vila förrän ni gett tillbaka pengarna.

Ni har fått ljus angående hälsoreformen, men tog inte emot det och levde inte upp till det. Ni tillfredsställde aptiten och gav er son en destruktiv lektion genom att låta honom äta vad han själv valde och när han själv ville. Av kärlek till världen fortsatte ni att arbeta för högtryck. Guds hand var flyttad (160) och ni var överlämnade till er egen svaghet. Ni vacklade alltså båda vid gravens rand. Trots detta försummade ni i många avseenden att lära er den läxa som Gud ville att ni skulle lära er. Ni behöll er kärlek till världen. Er själviska kärlek till vinning, ert småskurna, snåla handlingssätt, övergavs inte. Ni värdesatte inte den persons förståelse, vänliga omsorg och vaksamma ömhet, som tog hand om er då ni var sjuka. Om ni hade satt värde på detta, så skulle det ha lett er till att visa en ädel generositet utöver den tarvliga behandling hon fick, som hade varit trogen mot er. Ni har baserat er malt sönder den fattige. (Se Jes. 3:15) Ni har handlat orättvist. ”Den ene strör ut och får ändå mer, den andre snålar, och blir bara fattigare.” (Ordspr. 11:24)

Det föreföll mig som om dessa saker hade presenterats för mig tidigare, att Satan hade haft sådan makt att förblinda sinnen genom kärlek till världen, att till och med bekännande kristna glömde eller miste all känsla för detta faktum att Gud lever och att Hans änglar nedtecknar alla människobarns liv, så att varje enkel, liten handling, står nedskrivna i Livets bok. Varje dag har sin nedteckning över icke uppfyllda plikter, försummelse, egenkärlek, bedrägeri, svek och listighet. Hur många onda gärningar kommer inte att hoppa sig till den slutgiltiga domen! När Kristus skall komma för att ge varje människa efter hennes gärningar gäller orden i Jesaja 40:10: ”Se, han har med sig sin lön, hans segerbyte går framför honom”. Vilken revolution kommer det inte att bli! Hur förvirrad kommer inte somliga att bli, när deras livs handlingar avslöjas på historiens sidor!

”Lyssna mina älskade bröder. Har inte Gud utvalt de fattiga i den här världen till att bli rika i tron och till att ära det rike som han har lovat dem som älskar honom? Men ni föraktar den fattige.” ”Mina bröder, vad hjälper det om någon påstår sig ha tro men saknar gärningar? Kan väl en sådan tro frälsa honom? Om en broder eller syster inte har kläder och (161) saknar mat för dagen och någon av er säger till dem: `Gå i frid, klä er varmt och ät er mätta`, men inte ger dem vad kroppen behöver, vad hjälper det? Så är också tron i sig själv död, när den är utan gärningar.” (Jak. 2: 5-6, 14-17) Ni måste tro på hela sanningen, ty om

dess principer inte kommer till uttryck genom era liv, så kommer er bekännelse inte att frälsa er. Satan tror och skälver. Han är verksam. Han vet att hans tid är kort och han har kommit ned i stor kraft för att utföra sina onda gärningar allt efter sin tro. Men Guds bekännande folk uppehåller inte sin tro genom sina gärningar. De tror att tiden är kort, men trots detta griper de efter den här världens goda, som om världen skulle stå tusentals år som den är nu.

Egoism kännetecknar många människors sätt att handla. ”Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds hjärta förbli i honom?” Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser, utan i handling och sanning. Då vet vi att vi är av sanningen, och vi kan inför honom övertyga vårt hjärta, vad det än anklagar oss för, att Gud är större än vårt hjärta och vet allt. Mina älskade, om hjärtat inte anklagar oss är vi frimodiga inför Gud, och vad vi än ber honom om, det får vi av honom, ty vi håller hans bud och gör det som gläder honom.” (1 Joh. 3:17- 24)

Avstå från själviskhet och arbeta grundligt för evigheten. Sona det förflutna och representera inte den heliga sanning som du bekänner dig till på samma sätt där du nu bor, som du har gjort där du hittills har bott. Låt ert ljus lysa så att andra, när de ser era goda gärningar, leds till att förhålliga vår Fader i himlen. Stå på den eviga sannigens upphöjda plattform. Få ordning på alla era affärsangelägenheter i det här livet i nära överensstämmelse med Guds ord.

Stridslustnad och kamp tillrättavisas.

(162) Käre bror M: När vi mötte dig i ____, var vi spända på att få hjälpa dig och vi var oroliga för att du inte ville ta emot den hjälp du behövde. Jag föreslog, att du skulle komma till vår plats och arbeta tillsammans med oss och andra av Guds dyrbara barn, så att du kunde lära dig de läxor som är så väsentliga för dig innan du blir stark nog för att kunna stå emot de sista dagarnas frestelser och faror. Jag erinrade mig ditt ansiktsuttryck som från en, som Herren hade visat mig, som en person som hade kämpat för att få kontroll över onda vanor, som ledde inte bara till din kropps fördärv utan också till ditt fördärv av det eviga livet efter detta. Du har vunnit stora segrar, men du har fortfarande stora segrar att vinna. Du har en kamp att utkämpa mot inte fiender som kommer att ödelägga både din egen lycka och andras som du umgås med, om de inte övervinns.

De onda dragen i din karaktär måste övervinnas. Du måste ta vara på arbetet med allvarlig, ödmjuk bön till Gud och lägga märke till din hjälplöshet utan Hans särskilda nåd. Sanningens tro har redan utfört en reformation i ditt liv. Ändå är denna förnyelse inte så grundlig att du kan möta Guds måttstock. Du älskar sanningen. Trots detta måste den få ett djupare grepp om ditt liv och påverka dina ord och hela ditt uppträdande. Du har en stor läxa att lära och borde inte förlora tid för att lära dig den. Du har inte

uppfostat dig själv till självkontroll. Här är en särskild seger som du måste vinna. Hos dig finns det fler inslag av strid än av frid. Du behöver utveckla tillmötesgående och sann kristen artighet. "Överträffa varandra i inbördes hedersbevisning." (Rom. 12:10) "Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva." (Fil. 2:3)

(163) Du är mycket stridslysten och du står spänd, beredd att slå tillbaka överallt där du har en möjlighet. Du bemödar dig inte med att se hur nära dina tankar och synpunkter kan överensstämma med andras, utan du är alltid beredd att vara oenig, om det finns någon liten chans för dig att vara det. Detta skadar din egen själ, försenar din andliga tillväxt och bedrövar och sårar inte bara dem som skulle vilja vara dina uppriktiga vänner, utan väcker också avsky hos dem, så att det inte är trevligt och angenämt att umgås med dig, utan besvärligt. För dig är det lika naturligt att anse andras åsikter och synpunkter för sämre än dina, som att du andas. I detta handlar du ofta i hög grad fel, eftersom du inte har all den vishet och kunskap som du ger dig ut för. Du sätter ofta dina åsikter över mäns och kvinnors som har många fler års erfarenheter än du själv och som är långt bättre rustade till att leda och ge kloka bedömningar än du själv. Du har emellertid inte sett dessa obehagliga angrepp och har därför inte sett den dåriga och bittra frukt, som de har gett. Du har länge gett efter för en grälsjuk och stridslysten ande. Ditt särskilda sinnelag leder dig till att jubla över motståndare.

Din uppfostning har varit beklagansvärd. Den har inte varit fördelaktig för din nuvarande religiösa förståelse. Du har fått glömma bort nästan allt och lära dig på nytt. Du har ett häftigt temperament, som bedrövar dina vänner och de heliga änglarna och sårar din egen själ. Detta står helt i motsats till sanningens och sann helighets ande. Du måste lära dig att vårda måttlighet i ditt tal. Självet måste underkuvas och hållas nere. En kristen vill inte eftersträva gnabb och stridigheter ens mot den mest gudlöse och icke-troende. Hur fel är det inte att ge efter för denna ande hos dem som tror på sanningen och som söker efter frid, kärlek och harmoni! Paulus säger: "Håll frid med varandra!" (1 Tess. 5:13) Denna stridslystnad står i motsats till alla himlens principer. I Kristi bergspredikan (164) säger Han: "Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn." "Saliga är de ödmjuka, ty de skall ärva jorden." (Matt. 5:9, 5) Du kommer att få problem vart du än går, om du inte lär dig den läxa som Gud vill att du skall lära dig. Du bör vara mindre självsäker och påstridig med din egen åsikt och du bör ha en elevs vilja att lära. "Bättre en tålmodig man än en hjälte, bättre styra sitt sinne än inta en stad." (Ordspr. 16:32) "Den som är långmodig har gott förstånd, den som är otålig går långt i dårskap." (Ordspr. 14:29) Jakob säger: "En man skall vara snar att höra och sen att tala och sen till vrede. Ty en mans vrede åstadkommer inte det som är rätt inför Gud." (Jak. 1:19-20)

En självsäkerhets ande härskar i dig. Om du hade en större erfarenhet i Guds saker skulle du inse att de frukter du bär är dåliga. De innehåller ingen näring, utan de som får del av dem, fylls med bitterhet. Du måste övervinna din befallande och diktatoriska ande. Jag hyser stora förhoppningar om att du, min käre bror, som har visat att du har mod att möta en fiende inom dig själv och har

självsstyrka att kämpa mot aptitens och de mycket dåliga vanornas fiende, vanor som har omgjordat dig som med stålband, skall gå till verket just här och vinna seger. Du har ägt en hänsynslös ande och du har känt att ingen bekymrade sig särskilt för dig, utan att nästan alla var dina fiender och att det inte spelade någon roll vad det blev av dig.

Sanningen fann dig i ett eländigt tillstånd. Du såg att den var en makt som skulle upphöja dig och ge dig den kraft och styrka som du inte hade. Du grep tag i de ljusstrålar som lyste på dig. Om du nu vill överlämna dig helt till sanningens inflytande, kommer den fullständigt att förvandla och helga dig och förbereda dig för odödlighetens avslutande beröring. Du har många goda karaktärsdrag. Du har ett givmilt hjärta. Gud (165) vill att du skall vara riktig, helt riktig. Du vill inte bli dikterad och styrd. Du vill gärna själv diktera allt. Men du måste ha en ödmjuk och lärvillig ande och vara vänlig, tålig, långmodig, full av mildhet och barmhärtighet.

Vi intresserar oss för dig och vill hjälpa dig. Jag ber dig ta emot dessa rader med en rätt ande och låta dem påverka ditt hjärta och ditt liv på ett passande sätt.

SVAR:

Syster White: Det vittnesbörd jag tog emot i går betraktar jag som en välförtjänt tillrättavising, som jag känner stor tacksamhet för. Jag hoppas allvarligt att kunna vinna seger. Jag har full förståelse för betydelsen av det arbete jag skall utföra och litar på att jag genom Guds hjälpande nåd skall bli i stånd att övervinna.

Ansvariga i församlingen

Kära bror och syster N: Den 12 juni 1868 blev jag visad någonting som gäller er. Ni har ett arbete att utföra, men ni kan inte se det. Ni har inte tagit ert ansvar. Ni borde känna ett större intresse för Guds verk och sak än ni gör. Ni är så förblindade av världens kärlek att ni inte ser hur stort inflytande världen har över er. Ni känner inte att ett särskilt ansvar vilar på er. Inte heller inser ni vikten av den tid och det verk som skall utföras. Ni liknar människor som sover. Enighet ger styrka. Det råder en stor orkeslöshet i församlingen därför att det i den finns så många bakåtsträvande och försagda personer, som inte tar på sig sitt ansvar. Ni utför inte någon tjänst tillsammans med Kristus. De intryck som sanningen borde göra på era hjärtan, utestängs av världens ande.

Det är viktigt att alla nu kommer i gång med sin tjänst och handlar som om de är levande människor, som arbetar för förlorade själars frälsning. Om alla i församlingen ville komma till Herrens (166) hjälp, skulle vi få se en väckelse i Hans verk, som vi aldrig tidigare har fått bevittna. Detta är vad Gud kräver av er och av varje medlem i församlingen. Det har inte lämnats åt er att avgöra om det är bäst för er att lyda Guds kallelse eller inte. Lydnad krävs och om ni inte lyder, kommer ni att stå på det, som är värre

än neutral grund. Om ni inte gynnas av Guds välsignelse, har ni Hans förbannelse. Han kräver, att ni skall vara villiga och lydiga och säger, att ni skall äta det goda i landet. En bitter förbannelse har uttalats över dem som inte kommer till Herrens hjälp. ”Förbanna Meros, säger Herrens ängel, förbanna, ja, förbanna dess inbyggare, därför att de ej kom HERREN till hjälp, HERREN till hjälp bland hjältarna.” (Dom. 5:23) Satan och hans änglar är på plats för att motarbeta varje steg som Guds folk tar framåt. Därför krävs allas hjälp.

Bror och syster N, inflytandet från icke-troende vänner påverkar er mer än ni medvetna om. De ger er ingen kraft, utan mörker och otro. Ni har en personlig tjänst att utföra i Herrens vingård. Ni har tänkt och bekymrat er alltför mycket om er själva. Bered era hjärtan och gör det med allvar. Fråga: ”Herre, vad vill du att jag skall göra?” Gud kräver av er att ni på allvar försöker nå Honom. Han ber, att ni flitigt rannsakar era hjärtan för att upptäcka allt i dem som hindrar er att bära mycket frukt, och allt som kommer att stå tillbaka. Orsaken till att ni inte har mer av Guds Ande är att ni inte med glädje tar på er Kristi kors. I den sista visionen såg jag, att ni var bedragna med hänsyn till styrkan i er kärlek till den här världen. Bekymren för det här livet och rikedomarnas bedrägeri kväver Ordet och ni bär ingen frukt. Gud kräver att vi skall bära mycket frukt. Han vill inte ge befallningar utan att tillsammans med dem också ge kraft att utföra dem. Han kommer inte att utföra vår del av arbetet. Han kräver inte heller att vi skall utföra Hans del. Det är Gud som (167) verkar i oss, men vi måste själva arbeta på vår frälsning med fruktan och bävan. ”Så är också tron i sig själv död, när den är utan gärningar.” (Jak. 2:17) Tro måste understödjas av gärningar. De som utför goda gärningar blir rättfärdiga inför Gud. Du vanäras Gud, om du talar om din fattigdom samtidigt som du äger överflöd. Allt du äger tillhör Honom. Ändå har Han funnit för gott att sätta dig som förvaltare över det för en kort tid. Han testar och prövar dig. Hur kommer du att bestå i denna prövning? Han kommer att kräva Sitt eget med ränta.

Ni har riktat era blickar mot vad ni har gett till olika verksamheter. Det förefaller er storslaget. Men om ni hade utträttat mycket mer, skulle era hjärtan ha vidgats och era händer skulle ha gjort i ordning och delat ut till Guds verk och till de behövande. Ni skulle inte ha gjort mer än det som är er plikt och ni skulle ha varit mycket lyckligare. Gud kallar er att föra ert offer till altaret och inte bara hålla det inom räckhåll utan lägga ned det på altaret. Altaret helgar gåvan när den läggs ned på det och inte tidigare.

Ni är inte så avskilda från världen som Gud kräver. Ni ser och inser inte de faror ni befinner er i. Ni har gått vilse på grund av er kärlek till världen. Ni behöver båda ta en större klunk ur sanningens källa. Om inte ert förhållande till världen förändras så att ni kan ära Gud genom ert inflytande och er förmögenhet, kommer Hans förbannelse att drabba er. Ni kan samla, men Han kommer att skingra. I stället för att er hälsa sprudlar fram, kommer ni att bli som en vissnande gren. Herren kallar på Sina arbetare - människor som kan och vill känna för själars frälsning och som vill offra vad som helst så att de kan bli frälsta. Ingen annan kan utföra denna tjänst i ert ställe. Andras offer kan inte ersätta era offer, hur frikostiga de än är. Det är en

överlåtelse till Gud som ni måste göra och det kan ingen annan göra för er. Det är endast Andens kraft, som är verksam genom en mäktig tro, som kan göra er i stånd till att stå emot de många snaror Satan har lagt (168) ut framför era fötter. Er Återlösares ord och föredöme kommer att vara ljus och kraft för era hjärtan. Om ni vandrar i Hans fotspår och litar på Honom, kommer Han inte att låta er gå förlorade. Ni oroar er alltför mycket för deras ogillande som inte älskar och tjänar Gud. Varför skulle ni vilja bevara vänskapen med er Herres fiender eller låta er påverkas av deras åsikter? ”...vet ni inte, att vänskap med världen är fiendskap mot Gud?” (Jak. 4:4) Om hjärtat var rättsinnigt, skulle det vara en mer beslutsam åtskillnad från världen.

Herren skulle ha utfört ett stort och gott verk i den här trakten förra våren, om alla hade känt behovet av detta arbete och kommit till Herrens hjälp. Det fanns ingen enighet i handling. Alla kände inte att det var nödvändigt att arbeta och att engagera sig i det av hela sitt hjärta. Allt överlämnades inte till Gud. Det visades, att ni var oroliga och förvirrade. En mörk dimma hopade sig över er. Ni ifrågasatte och var inte i stånd att själva ta emot kraft och förmådde inte heller att ge den till andra. Detta är en allvarlig och farofull tid. Det är inte tid för att ägna sig åt avgudar, ingen plats till att samlas omkring Belial eller att visa vänskap mot världen. De, som Gud tar emot och helgar åt Sig själv, är kallade att vara flitiga och trofasta i Hans tjänst, att vara åtskilda och helgade åt Honom. Det är inte en formell gudsfuktan och inte heller ett namn i församlingsböckerna, som konstituerar ”en levande sten” i den andliga byggnaden. Det som förenar själen med Gud är att vara förnyad när det gäller kunskap och sann helighet, att vara korsfäst för världen och levandegjord i Kristus. Kristi efterföljare har ett ledande mål för ögonen, ett stort uppdrag: sina medmänniskors frälsning. Vilket annat intresse som helst borde vara mindre än detta. Detta mål borde omfatta den allvarligaste tänkbara ansträngning och det djupaste intresse.

Gud kräver i första hand hjärtat, hängivenheten. Han kräver, att Hans efterföljare skall hålla av Honom och tjäna Honom av hela sitt hjärta, med hela sin själ och av all sin kraft.

(169) Hans bud och nåd har anpassats till våra behov. Utan dem kan vi inte bli frälsta, oavsett vad vi gör. Han kräver godtagbar lydnad. Offer av tillgångar eller någon tjänst kommer inte att tas emot utan hjärtat. Viljan måste underordna sig. Herren kräver av er en större invigning till Honom och en större skilsmässa från världens inflytande och ande.

”Men ni är ”ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.” (1 Petri 2:9) Kristus har kallat er till att vara Hans efterföljare, till att efterlikna Hans självuppoffrande och självförnekande liv, till att intressera er för det stora frälsningsarbetet för det fallna människosläktet. Ni har ingen riktig känsla för det verk som Gud kräver att ni skall utföra. Kristus är ert föredöme. Det ni brister i är kärlek. Denna rena och heliga princip skiljer den kristnes karaktär och uppträdande från de

världsligas. Gudomlig kärlek utövar en mäktig och renande påverkan. Den finns endast i pånyttfödda hjärtan och strömmar på ett naturligt sätt ut till deras medmänniskor.

”Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra” (Joh. 13:37), säger vår Frälsare. ”Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.” (Joh. 15:13) Kristus har gett oss ett exempel på ren och osjälvisk kärlek. Ni har ännu inte sett er brist i detta avseende och ert stora behov av denna himmelska färdighet, utan vilken era goda avsikter och er iver ingenting betyder, även om de är av den naturen att ni kunde ge era ägodelar för att ge mat åt de fattiga och era kroppar till att brännas. Ni behöver den kärlek till er nästa som är uthållig i långvarigt lidande, som inte lätt låter sig provoceras, som tål allt, tror allt, hoppas allt, uthärdar allt. Utan kärlekens ande kan ingen bli som Kristus. Med denna levande princip i själen kan ingen bli lik världen.

Kristnas uppförande liknar deras Herres. Han (170) fastställde normen och det är vår uppgift att säga, om vi vill samlas omkring den eller inte. Vår Herre och Frälsare lade Sin makt, Sina rikedomar och Sin ära åt sidan och sökte efter oss, för att Han skulle kunna frälsa oss från allt ont och göra oss lika Honom själv. Han ödmjukade Sig själv och tog vår natur på Sig för att vi skulle kunna lära av Honom, efterlikna Hans nästankärlek och Hans självförnekande liv och följa Honom steg för steg till himlen. Ni kan inte motsvara avbilden, men ni kan likna den och efter förmåga göra samma sak. ”Du skall älska Herren din Gud av *hela* ditt hjärta och av *hela* din själ och av *hela* ditt förstånd.” ”Du skall älska din nästa som dig själv.” (Matt. 22:37, 39) En sådan kärlek måste bo i era hjärtan, att ni är beredda att ge denna världens rikedomar och ära, om ni därigenom kan påverka en själ till att engagera sig i Kristi tjänst.

Gud ber er, att ni med den ena handen, tron, skall gripa tag i Hans mäktiga arm och med den andra handen, kärleken, skall nå förlorade själar. Kristus är Vägen, Sanningen och Livet. Följ Honom. Vandra inte efter köttet, utan efter Anden. Vandra, så som Han vandrade. Detta är Guds vilja: Just att ni helgas. Den tjänst som ni har att utföra är att göra Hans vilja, som uppehåller era liv till Sin ära. Om ni arbetar för er egen skull, kan det inte gagna er. Att ni arbetar för andras väl, tänker mindre på er själva och med större allvar helgar allt till Gud, kommer att behaga Honom och belönas med Hans rika nåd.

Gud har inte utvalt er bara till att vaka över och bekymra er för er själva. Ni är kallade till att tjäna andra och vaka över dem och när ni gör det kommer de brister ni har i er karaktär och som behöver rättas till att avslöjas. Det kommer att förstärka de svaga punkter som behöver stärkas. Detta är den del av det arbete vi måste uträtta – inte otåligt, irriterat och ovilligt utan med glädje för att nå kristen fullkomlighet. Att utesluta allt, som inte är helt angenämt, är inte att efterlikna Kristus. (171) Ni borde vara mycket ivriga att söka efter det som förhållig Gud. Hur försiktigt borde ni inte vandra, där er väg nu inte är som den borde vara. Om ni kunde se de rena änglarna med deras klara, undersökande ögon intensivt riktade mot er, för att skriva ned när den kristne förhållig sin Mästare

eller kunde iakttä de onda änglarnas jubel och hånfulla leenden, när de gör upp ett utkast för varje krokig väg och då citerar Skriften som har överträtts och jämför era liv med detta skriftställe, som ni bekänner er följa men som ni avviker ifrån, då skulle ni bli förvånade och oroade för er egen skull. Det kräver hela människan för att kunna vara en tapper kristen. O, vilka blinda och kortsynta varelser vi är! Hur litet urskiljer vi inte av de heliga tingen och hur svagt uppfattar vi inte Hans nåds rikedomar!

En sak vill jag inpränta i er. Ni har Satans särskilda medier tätt knutna till er. Deras kraft och inflytande utövar en uppenbar påverkan på er, eftersom ni inte förblir tillräckligt nära Gud och försäkrar er om änglarnas särskilda hjälp som överträffar andra i styrka. Er enhet med er Herres fiender är överhuvudtaget alltför stark och ni märker inte, att ni riskerar att lida skeppsbrott i er tro. Om ni det allra minsta uppmuntrar Satans frestelser, kommer ni att ställa er själva på hans slagfält och då kommer kampen att bli lång och smärtsam, innan ni kan uppnå seger och kan triumfera i Jesu namn, som har besegrat honom.

Satan har ett stort övertag. Han ägde en ängels underbara intellekt, vilket endast få tänker på. Satan var medveten om sin makt, annars skulle han inte ha gett sig i strid med den allsmäktige Guden, den evige Fadern och Fridens furste. Satan följer uppmärksamt vad som sker och när han finner en person som är särskilt kritisk mot Guds sanning, kommer han till och med att uppenbara kommande händelser för att han skall mera fast säkra en plats i denna människas hjärta. Han som inte tvekade att våga en strid med Honom som håller skapelsen i Sin hand, har (172) ondska nog att förfölja och bedra. Han håller människor fångna i sina snaror i vår tid. Under sin nästan sextusenåriga erfarenhet har han inte förlorat något av skicklighet och förslagenhet. Under hela denna tid har han varit en skicklig iakttagare när det gäller allt som angår människan.

De som med bitterhet stått emot Guds sanning används av Satan som hans redskap eller medier. För dem kommer han att uppenbara sig i förklädnad av någon person, det kan vara en av deras vänner. Han kommer att föröka deras tro genom att använda denne väns ord och återge händelser som just håller på att ske eller som verkligen har ägt rum, men som personen inte vet något om. Ibland, just före ett dödsfall eller en olycka, ger han en dröm, eller visar sig i någon annan persons gestalt och samtalar med mediet, ja, meddelar till och med kunskap. Men detta är en vishet som kommer från mörkrets makter och inte från Gud. Den kunskap som Satan meddelar står i opposition till sanningen. Om det inte tjänar hans syften att förställa sig omger han sig med det ljus som omger änglarna. Till en särskild grupp människor skall han komma för att bekräfta en del av vad Kristi efterföljare tror vara sanning, samtidigt som han uppmanar dem att förkasta andra sanningar som farlig och ödesdiger villfarelse.

Satan är en mästerlig bedragare. Sin djävulska vishet använder han med stor framgång. Han är beredd till och har möjlighet att undervisa dem som förkastar Guds råd till sitt eget fördärv. Det bete han har funnit hjälpa honom att föra människor in i hans nät, kommer han att göra så

lockande och tilltalande som möjligt så att han kan behålla sitt djävulska grepp om dem. Alla som på så sätt blir snärda kommer att genom förskräckliga förluster lära sig hur oklokt det är att sälja himmelen och odödligheten för ett bedrägeri som är så ödesdigert till sina konsekvenser. Vår motståndare, djävulen, saknar inte intelligens och styrka. Han går omkring likt ett rytande lejon, och söker vem han må uppsluka. Han verkar "med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under och med (173) orättfärdighetens alla bedrägliga konster för att bedraga dem som gå förlorade, till straff därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bli frälsta". Därför att de förkastade sanningen "därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bli dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten". (2 Tess. 2: 9-12.) Vi har en mäktig, bedräglig fiende, som vi måste kämpa emot. Vår enda trygghet är i Honom som skall komma och som skall förgöra ärkebedragaren med Sin muns anda och förgöra honom genom Sin tillkommelses härlighet.

Jag anförtror er detta i fruktan för Gud och ber er enträget att resa er upp från de döda. Då skall Kristus ge er liv.

Stolthet hos de unga

Kära Syster O: Jag skulle gärna ha velat tala med dig innan vi lämnade ____, men jag hindrades av många saker. Jag skriver inte med någon större förhoppning om att detta brev skall medföra någon särskild förändring i din livsstil när det gäller din religiösa erfarenhet.

När det gäller dig har jag känt mig djupt bekymrad. Vid mötena i ____, uppehöll jag mig vid allmänna principer och försökte nå hjärtan genom att framföra ett vittnesbörd, som jag hoppades skulle medföra en förändring i ditt religiösa liv. Jag har försökt skriva, som det uppges i *Vittnesbörd* nr. 12, om de faror som de unga befinner sig i. Denna vision blev given i Rochester. Där blev jag visad, att ett misstag hade begåtts i det du fick lära dig som barn. Dina föräldrar hade lärt dig och talat om för dig att du var en naturlig kristen. Dina systrar älskade dig på ett sätt som mer liknade omåttlig beundran än helgelse. Dina föräldrar har haft en ohelig kärlek till sina barn, vilket har gjort dem blinda för deras fel och brister. Tidvis när de har varit litet klarsynta, har detta (174) varit annorlunda. Men du har skämts bort och blivit överöst med beröm i så hög grad att ditt eviga intresse står på spel.

Jag såg, att du saknade självkänedom. Du har en egenrättfärdighet som bedrar dig när det gäller dina andliga färdigheter. Tidvis har du märkt något av Guds Andes påverkan. Du är emellertid främmande för att förvandlas genom sinnets förnyelse. "Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom." (Rom. 12:2). Du har inte gjort denna erfarenhet. Därför

saknar du ankare. Du är inte en kristen, men trots detta har det sagts till dig i hela ditt liv att du är en naturlig kristen. Du har tagit det för givet att du var rättfärdig i dig själv, samtidigt som du var långt ifrån accepterad av Gud. Detta bedrägeri har ökat i takt med din uppväxt och har blivit starkare med din styrka och hotar att visa sig vara din ruin. Dina föräldrar har varit rädda om sina barn och om rapporter om visad likgiltighet har framförts till dem av deras barn, har de blivit intresserade och genast stått upp och visat förståelse för barnen och därmed stått direkt i vägen för deras andliga välfärd.

Du och din syster P har ägt ett stort mått av stolthet, som kommer att vara som en stötesten på Guds dag. Egenkärlek och högmot, stolthet över kläder och utseende, har tagit överhand. Självskhet har hållit dig borta från det som är gott. Ni måste båda erfaras en grundlig omvändelse, en genomgripande förnyelse av sinnet, en genomgripande förvandling. Annars kommer ni inte att få del av Guds rike. Ditt uppträdande, ditt goda utseende och dina kläder kommer inte att innebära någon fördel för dig inför Gud. Det är moraliskt värde som den store JAG ÄR lägger märke till. Bortsett från Kristus finns det inte någon verklig skönhet hos någon person eller karaktär, inte någon verklig fullkomlighet i sätt eller uppträdande utan ödmjukhetens, sympatins och den sanna helighetens helgande nåd.

(175) Jag har blivit visad, att själar kommer att gå förlorade genom din påverkan och ditt exempel. Du har haft ljus och fått privilegier och för dessa måste du avlägga räknenskap. Du är inte naturligt religiös eller uppbygglig, utan måste anstränga dig alldeles extra för att hålla ditt sinne öppet för religiösa saker. Självlet är framträdande hos dig. Din självkänsla är mycket stor, men kom ihåg att himlen ser på det moraliska värdet och värderar karaktären som dyrbar och värdefull genom den inte prydnaden, en saktmodig och stilla andes smycke, som i Guds ögon har stort värde. Elegant klädsel, yttre smycken, personlig charm saknar betydelse jämfört med denna dyrbara färdighet: en ödmjuk och stilla ande. Din kärlek till din egen njutning och tillfredsställelse, din brist på invigning och helgelse, har varit skadlig för många. De som hade avfallit kunde du inte göra något gott, eftersom ditt liv var som alla andra världsliga.

De som besöker ____ går därifrån med intrycket från dig och andra unga som inte gjort egna religiösa erfarenheter, att det inte finns någon verklighet i religionen. Stoltheten stärks hos dem. Kärlek till underhållning, kärlek till lättja och nöjen blir större och man förmår inte urskilja heliga ting. De får det intrycket, att de har varit alltför samvetsgranna och nogräknade, ty om de som lever mitt i det stora verkets centrum inte har påverkats så mycket av de högtidliga sanningar som så ofta förkunnas, varför skulle då de vara så speciella? Varför skulle de vara oroliga för att roa sig själva, när detta föreföll att vara till hjälp för dem i ____ som har större erfarenhet?

De ungas inflytande i ____ sträcker sig så långt som de är kända och deras ohelgade livsföring är legendarisk, och ingen har haft större inflytande i fel riktning än du. Du har vanärat din bekännelse och varit en dålig representant för sanningen. Det sanna Vittnet säger: "Jag känner dina

gärningar. Du är varken varm eller kall. Jag skulle önska att du (176) vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun." (Upp. 3:15- 16) Om du vore kall, skulle det finnas hopp om att du skulle omvändas, men där egenrättfärdighet omger en i stället för Kristi rättfärdighet, är bedrägeriet så svårt att lägga märke till och egenrättfärdigheten så svår att lägga bort, att ett sådant fall är allra svårast att nå. En oomvänd, gudlös syndare befinner sig i en gynnsammare situation än en sådan.

Du är en stötesten för syndare. Din brist på helgelse märks. Du skingrar från Kristus i stället för att samla med Honom. Om Gud vill hjälpa mig att slita av dig dina egenrättfärdiga kläder, kommer jag att ha ett hopp om att du nu kommer att utnyttja tiden och leva ett exemplariskt liv. Du har ofta blivit väckt, men lika ofta har du sjunkit tillbaka till ditt tidigare passiva, egenrättfärdiga tillstånd, med namnet om dig att du lever trots att du är död. Din stolthet hotar att bli din undergång. Gud har talat till dig om detta. Om du inte förändrar ditt liv, kommer lidande att drabba dig och din glädje kommer att bytas ut mot tungsinnighet, tills du ödmjukar ditt hjärta under Guds hand. Gud tar inte emot dina böner. De kommer från ett hjärta, fyllt av stolthet och själviskhet. Du, min kära syster, är fåfång. Du har levt ett liv utan mål, samtidigt som du skulle kunnat vara till välsignelse för både dig själv och alla andra omkring dig, om du hade varit ödmjuk och levt för att välsigna andra. Måtte Gud förlåta dina föräldrar och systrar för deras del i att du har blivit det du är - precis det som Gud inte kan acceptera och som, om du förblir som du är, kommer att vara som strå som bränns upp i eld på Guds dag.

När jag blev visad något om den själviskhet som råder bland dem som arbetar på kontoret, att det fanns en del som bara arbetade för lönens skull, som om de var engagerade i vilken verksamhet som helst, tillhörde ni båda denna grupp. Ni var båda själviska och tänkte på er själva. Ni var (177) ivriga att behaga er själva och att uppnå en högre lön. Denna anda har i hög grad medfört förbannelse över kontoret och Himlen ogillar det. Många har varit alltför ivriga att skaffa sig tillgångar. Allt detta är fel. En världslig anda har kommit in och Kristus har stängt ute. Måtte Gud hysa medlidande med Sitt folk. Jag hoppas också att ni skall omvända er.

Du har haft en lättsinnig anda och varit fåfång och lättsinnig i dina samtal med andra. O, hur sällan har inte Jesus omnämnts! Hans återlösande kärlek har inte framkallat den tacksamhet och lovprisning och de uttryck som var ägnade att lovsjunga Hans namn och Hans odödliga, självupppoffrande kärlek. Vad har ditt samtalsämne varit? Vad har du mest tyckt om att tänka på? Det kan med sanning sägas, att Jesus och Hans självupppoffrande liv, Hans överflödande dyrbara nåd och den förlossning, som Han betalat ett så högt pris för, knappast finns med i alla dina tankar. Däremot upptar lättsinniga saker ditt sinne. Att tillfredsställa dig själv, att uppnå mål i livet som passar dina nöjen, det är ditt sinnes börda. Jag kan bara önska, att du inte hade bekant dig till att ha uppstått med Kristus, ty du har inte levt upp till kraven. "Då ni alltså har uppstått med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högsta sida.

Tänk på det som är där ovan, inte på det som är på jorden. Ty ni har dött, och ert liv är dolt med Kristus i Gud." (Kol. 3:1-3) Ställ följande frågor till dig själv: Har jag levt upp till de krav som den inspirerade aposteln här har lagt fram? Har jag bevisat med mitt liv, genom att dö bort från världen, att mitt liv är dolt med Kristus i Gud? Har jag dött med Kristus? Får jag näring och stöd från Honom som har lovat att vara mig nära och hjälpa mig i varje situation då jag behöver det? Du har en formell religion, men har ingen känsla för din svaghet, ditt fördärv och din uselhet.

"En naturlig kristen!" Denna vilseledande tanke har för (178) många fungerat som en egenrättfärdighetens klädnad och har lett många till ett inbillat hopp i Kristus, som annars inte har någon erfarenhetsmässig kunskap om Honom, av Hans erfarenhet, Hans prövningar och Hans självförnekande och självupppoffrande liv. Deras rättfärdighet som de i så hög grad räknar med är inget annat än smutsiga trasor. Kristus, den älskade Läraren, säger: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig." (Matt. 16:24) Ja, följ Honom genom det som ger ont rykte lika väl som det som ger gott rykte. Följ Hans föredöme genom att hjälpa de mest behövande och dem som saknar vänner. Följ Honom utan att tänka på dig själv, var rik på självförnekelse och självupppoffrande gärningar för att göra väl mot andra. Om du blir hånad så håna inte tillbaka, utan visa kärlek och medkänsla för det fallna människosläktet. Han räknade inte Sitt eget liv som kärt, utan utgav det för oss alla. Följ Honom från den enkla krubban till korset. Han var vårt Föredöme. Han talar om för dig att om du vill vara Hans lärjunge, måste du ta på dig korset, det föraktade korset och följa Honom. Kan du dricka ur den bägaren? Kan ni döpas med det dopet?"

Dina handlingar vittnar om att du är främmande för Kristus. "Inte kan väl en källa från samma åder ge både sött och bittert vatten? Mina bröder, inte kan väl ett fikonträd bära oliver eller en vinstock fikon? Inte heller kan en salt källa ge sött vatten? Är någon bland er vis och förständig, då skall han visa sina gärningar genom ett klokt och vänligt uppträdande. Men bär ni på bitter avund och stridslystnad i ert hjärta, skall ni inte skryta och tala emot sanningen. En sådan vishet kommer inte ovanifrån utan är jordisk, oandlig, ja, demonisk. Ty där avund och stridslystnad råder, där råder också oordning och allt som är ont. Men visheten ovanifrån är först och främst ren, vidare fredlig, mild, foglig, fylld av barmhärtighet och *goda frukter*, opartisk och oppriktig. Rättfärdighetens frukt sås i frid och ges åt dem som skapar frid." (Jak. 3:11-18)

Här står de frukter uppräknade, som bevisar (179) att den som har visat kraft under sin vanding genom livet har mött en förändring - en så markant förändring, att den framställs som död. Från ett levande och aktivt liv till död! Vilken träffande bild! Här behöver ingen gå vilse. Om denna förvandling inte har ägt rum i dig, så vila inte. Sök Herren av hela ditt hjärta. Gör detta till det enda angelägna i ditt liv.

Du har en räkenskap att avlägga för det goda du kunde ha utfört i ditt liv, om du hade varit i den ställning som Gud önskade att du skulle vara och som Han har vidtagit stora

förberedelser för att du skulle befinna dig i. Men du har på denna jord försummat att förhålliga Gud och inte räddat de själar som omger dig, eftersom du inte använt dig av den nåd och kraft, vishet och kunskap, som Kristus har ställt till ditt förfogande. Du kände till Hans vilja, men utförde den inte. Det kommer att krävas en synnerligen tydlig reformation i er båda. Annars kommer ni aldrig att höra Jesus säga: ”Bra, du gode och trogne tjänare.”

På kvällen den 12 juni, sedan jag hade läst upp det föregående i församlingen, blev jag visad, att medan du är bekymmerslös, stolt, egoistisk och likgiltig för själars frälsning, utför döden sitt verk. Den ene efter den andre lämnar dig och läggs ned i graven. Hur har du påverkat dessa som samlades på dina sociala sammankomster? Vad har sagts och gjorts för att leda själar till Kristus? Har du varit beredd att i tid och otid fullgöra hela din plikt. Är du beredd att inför Guds domstol möta dem som du har umgått med på dina sociala sammankomster, särskilt den grupp som har utsatts för påverkan från dig och som dog utan Kristus? Är du beredd att säga, att du är fri från deras blod? Jag skall nämna ett fall, nämligen Q:s. Kommer ingen tillrättavisning från henne att riktas mot dig, du som var omgiven av god påverkan hemifrån, som har haft varje gynnsamt tillfälle att utveckla kristen karaktär, men som inte har känt någon börda för själar? Du utvecklade stolthet, fåfänga och kärlek till nöjen och (180) du medverkade till att vanära din bekännelse och leda denna stackars själ, som har kastats omkring och knuffats av Satan, till att tvivla på att sanningen är verklig och att den kristna religionen är äkta.

Dina intetsägande samtal, i allmänhet med andra unga, var motbjudande. Det fanns inget nobelt och upphöjt i den tankegång du hade. Det var vanligt småprat och tomt prat, det dumma, fåfänga skattet, skämtandet och skojandet. Änglar har skrivit ned de scener du har spelat med i om och om igen. Trots detta har de mest högtidliga vädjanden gjorts till dig. Du har blivit tillrättavisad, klandrad och varnad. Du är mer i behov av mer kritik än andra unga. Du har haft en längre erfarenhet och har större kunskap om sanningen. Du har bott längst i _____. Du var bland de första, som bekände och trodde sanningen och blev Kristi efterföljare och din fåfänga och stolthet har betytt mer vid formandet av de ungas erfarenhet än någon annans. De som har blivit omvända till sanningen har du tagit vid handen, som den var, och förenat dem med världen.

En stor skuld vilar på dig och dina föräldrar, som har fyllt dig med stolthet och dumhet. De har sympatiserat med dig när du kritiserades och har låtit dig förstå att de ansåg det vara obefogat. Du, syster O, har betraktat dig själv som vacker. Dina föräldrar har smickrat dig. Du har sökt vänskap med icke-troende. Bortsett från din bekännelse har dina handlingar varit ofördelaktiga för en klok och ärbär flicka. Men när man tar med i beräkningen, att du bekänner dig vara efterföljare till den saktmodige och anspråkslöse Jesus, har du vanärat din bekännelse. O, min syster, tror du att dessa expediter inte kunde se genom den glans du sprider omkring dig? Trodde du, att de var så betagna av ditt vackra ansikte, att de inte kunde se under ytan och avläsa din verkliga, ytliga karaktär? När du satte lånade (181) smycken från syster R:s varuhus på ditt huvud och sedan visade dig, som om du befann dig på en

utställning framför dessa expediter, tror du då att detta inte märktes? Glömde du att Guds änglar var i närheten och att deras rena ögon läste ditt hjärtas tankar, syften och avsikter lade märke till varje handling och skaffade sig vetskap om varje handling och skrev ned din verkliga, fåfängliga karaktär. Även om du var upptagen av ditt lilla samtal med expediten som du var fascinerad av, eftersom han smickrade din fåfänga, kunde du ha stått framför spegeln och sett gesterna och viskningarna mellan dem som lade märke till dig och log därför att du gav den en sådan löjlig show. Du satte en fläck på sanningens sak. Om du obemärkt hade gått in i det varuhuset en kort stund efter att du hade gått ut och hört samtalen sedan du hade blivit stående så länge som anständigheten tillät, skulle du ha fått vara med om något som du aldrig tidigare har varit med om. Du skulle ha blivit sårad och förödmjukad genom att få veta hur du uppfattades även av fåfänga expediter. Just han som smickrade dig för ditt ansikte skrattade med då hans kollegor skrattade och skämtade åt ditt fåfänga uppförande.

Du måste i _____ påverka i riktning mot det som är gott och till ära för din Återlösare. I stället har du emellertid gjort dig själv till samtalsämne för smickrande expediter och skägglösa ungdomar. Denna opassande livsstil har rätt många lagt märke till och de som har uppfattat dessa motsägelser föraktar dig i sina hjärtan, trots att de kan vara icke-troende och säger sig respektera dig. Du vandrar i Satans fotspår och om inte dina föräldrar vaknar upp och öppnar sina ögon för din dumhet, kommer de att bli delaktiga i din skuld. Synd vilar över dem och över dina systrar på grund av den väg de slagit in på genom att stödja din stolthet och smickra din fåfänga. Om du och dina systrar befann er i ett frälst tillstånd, skulle ni alla känna de ofrälstas fruktansvärda tillstånd. Den dag skall komma, såvida inte en (182) stor förändring inträffar i er, då ni skall höra från många läppar: ”Jag umgås med dessa kristna, men trots detta har de aldrig berättat för mig om den fara jag befinner mig i. De har aldrig varnat mig. Jag trodde att om jag riskerade att gå förlorad, skulle de inte vila vare sig dag eller natt utan att väcka mig så att jag kunde se mitt förlorade tillstånd. Nu har jag gått förlorad. Hade jag varit i deras ställe och hade sett någon i en liknande situation, skulle jag inte vila förrän jag hade gjort deras tillstånd klart för dem och hänvisat dem till den Ende, som kan frälsa dem.” Ni har varit goda och behagliga tjänare åt Satan, samtidigt som ni bekänner er vara Kristi tjänare.

Syster O, du har varit så begeistrad över den uppskattning du har fått, att du inte har haft någon riktig känsla för hur iakttagare har värderat ytligheten i din karaktär. De anser dig vara en kokett kvinna och du har med rätta gjort dig förtjänt av detta rykte. Det skulle ha varit mycket bättre för dig om du hade gett akt på aposteln förmaning: ”Er prydnad skall inte vara något yttre: ... utan hjärtats dolda människa med den oförgängliga skönheten hos en mild och stilla ande. Det är mycket dyrbart i Guds ögon.” (1 Petri 3:3-4)

Dina föräldrar har begått stora misstag i uppfostran av sina barn. De har låtit dem vara befriade från bördor, som det är synnerligen viktigt för dem att bära. Eftersom de valde att tillfredsställa sig själva, fick de lov att stanna

kvar i sängen och dāsade bort morgonens bästa och ljuvligaste timmar, samtidigt som deras överseende föräldrar var uppe och arbetade hårt med livets svårigheter. Dessa barn har inte lärt sig att stå emot sina böjelser och att kämpa mot sina egna önsknningar. De har inte lärt sig att uthärda stränghet. De har i stort sett befriats från plikter i hemmet och detta har varit till skada för dem. De har aldrig lärt sig självförnekelse eller självuppgifring. De skulle inte utsätta sig för att behöva anstränga sig själva för en uppgift som inte motsvarade deras smak. Deras uppfostran är (183) mycket bristfällig. Ändå fyller stolthet - tom, skrytsam stolthet - deras hjärtan. Syster O ansåg sig själv stå över dem hon umgicks med. Hon ansåg att de inte var värda så stor uppmärksamhet och artighet från hennes sida. Dessutom har hon en hårdnackad vilja att göra det hon själv vill, oavsett vad andra önskar, finner lämpligt och har behov av. Hon har en olycklig läggning, som kommer att kasta många skuggor på hennes livsväg och förbittra livet för hennes bästa vänner, om den inte fullständigt övervinns.

Världslighet i församlingen

Kära bröder och systrar i ____: Den 12 juni, 1868 blev jag visad, att kärlek till världen i hög grad intog Guds kärleks plats. Ni bor i ett bra land, ett som är gynnsamt för världslig framgång. Det utsätter er ständigt för risken att era intressen helt upptas av världen, genom att ni samlar på er rikedom. Era hjärtan kommer att vara där era skatter är. Ni bor på en plats där det finns risk för att ni kommer att sjunka allt djupare ned i världen och hela tiden samla saker och ting på hög. Medan ni gör detta, blir sinnet alltmer upptaget av det här livets bekymmer i så hög grad att sann gudsfruktan stängs ute. Få människor inser rikedomens falskhet. De, som bekymrar sig för att skaffa sig tillgångar, är så upptagna av detta, att kristen tro blir något sekundärt i deras liv. Andliga saker värderas inte och efterfrågas inte, eftersom kärlek till vinning har fördunklat den himmelska skatten. Om värdet av evigt liv skulle värderas genom den iver, den uthållighet och det allvar som de visar, som bekänner sig vara kristna, skulle det inte vara hälften så värdefullt som jordiska ägodelar. Jämför de allvarliga ansträngningar som görs för att erhålla jordiska ting med de matta, svaga, ineffektiva (184) ansträngningar som görs för att vinna andlighet och en himmelsk skatt. Det är inte konstigt att vi får så litet upplysande påverkan från den himmelska helgedomen. Våra önsknningar riktar sig inte åt det hållet. De inskränker sig ofta till jordisk verksamhet, sökande efter världsliga saker och försummelse av det eviga. Framgång förblindar ögonen och bedrar själen. Gud kan tala, men jordens avfall hindrar Hans röst från att bli hörd.

Vår åldrige fader T ger sig hän åt den här jordens saker, trots att de borde avlägsnas och han borde mogna för himlen. Det liv han nu lever, borde han leva i tron på Guds Son. Hans tillgivenhet borde gälla det bättre landet. Han borde ha ett allt mindre intresse för jordens förgängliga rikedomar, medan eviga saker, som är av största betydelse, borde uppta hela hans intresse. Dagarna för hans prövotid

är nästan slut. O, hur kort tid återstår inte för att helga sig åt Gud! Hans krafter är uttömda, hans sinne nedbrutet och i bästa fall måste hans tjänster vara svaga. Om de ändå utförs av hela hjärtat och helt, kan de fullständigt accepteras. I din ålder, bror T, har en större själviskhet och en fastare kärlek till denna fattiga världs rikedomar kommit in.

Syster T älskar den här världen. Hon är självisk av naturen. Hon har lidit mycket på grund av fysisk svaghet. Gud lät denna plåga komma över henne men ville ändå inte låta Satan ta hennes liv. Gud avsåg att med denna plågornas smältugn kunna lossa hennes grepp om jordiska rikedomar. Detta var endast möjligt genom lidande. Hon är en av dem vilkas organism har blivit förgiftad av stimulanser. Genom att inta dessa har hon i brist på kunskap gjort sig själv till det hon är. Trots detta tillät inte Gud att hennes liv togs, utan har förlängt hennes prövotidsår och hennes lidande för att hon måtte kunna bli helgad genom sanningen, bli renad, gjort vit och prövad, och genom lidandets smältugn bli fri från sitt slagg och bli mer dyrbar än fint guld, mera än den gyllene guldtackan från Ofir. (185) Kärlek till världen har slagit så djupa rötter i denne brors och denna systers hjärtan, att det kommer att krävas en sträng prövning för att avlägsna dem. Kära bror och syster, ni saknar hängivenhet till Gud. Ni är från era sinnen när det gäller världsliga saker. Världen har kraft att forma era sinnen efter den, medan det andliga och himmelska saknar tillräckligt värde för er för att förvandla sinnet.

Män och kvinnor i ____ , som bekänner sig vara Kristi efterföljare, varför följer ni Honom inte? Varför visar ni en sådan besatthet när det gäller att förvärva en jordisk skatt, som otur och motgång så lätt kan ta ifrån er och varför försummar ni himlens rikedomar, den odödliga, oförgängliga rikedomen?

Jag blev visad bror U:s hustrus situation. Hon vill göra det rätta, men har brister som förorsakar henne själva och hennes vänner många problem. Hon talar för mycket. Hon saknar erfarenhet i det som har med Gud att göra och om hon inte blir omvänd och förändras genom sitt sinnes förnyelse, kommer hon att vara ur stånd till att utstå de sista dagarnas faror. Ett arbete behöver utföras i hennes hjärta. Då kommer tungan att helgas. Det finns mycket tal som är syndigt och borde undvikas. Hon borde sätta en sträng vakt framför sina läppars dörr och hålla tungan som med ett betsel, så att hennes ord inte åstadkommer onda saker. Hon borde sluta tala om andras fel, uppehålla sig vid andras särdrag och avslöja andras svagheter. För vem som helst är ett sådant samtal klandervärt. Det ger inget och är direkt syndigt. Det ser bara till det onda. Fienden vet att om Kristi efterföljare slår in på denna väg, öppnar det vägen för honom att utföra sitt verk.

Jag såg, att där snackesaliga systrar samlas, där är Satan som regel närvarande, ty där kan han finna arbete. Han står litet avsides för att uppelda sinnet och få ut det mesta möjliga av det han vinner. Han vet, att allt detta prat och skvaller och avslöjande av hemligheter och detta analyserande av karaktärer, skiljer själen från Gud. Det betyder död för andlighet och lugna (186) religiös påverkan. Syster U syndar mycket med sin tunga. Hon

borde utöva ett gott inflytande genom sina ord, men hon talar ofta godtyckligt. Ibland ger hennes ord en annan tolkning av saker och ting än de har. Ibland handlar det om överdrifter. Då är uppgifterna felaktiga. Det var inte hennes avsikt att ge en felaktig framställning, men vanan att tala mycket och att tala om saker som inte ger så mycket är så gammal att hon har blivit vördslös och oansvarig med sina ord och ofta inte vet vad hon säger. Detta förstör varje gott inflytande hon kunde utöva. Det är på tiden att en fullständig förnyelse sker i detta. Hennes sällskap har inte blivit värderat så som den kunde ha blivit, om hon inte hade gett efter för detta syndiga sätt att tala.

Kristna bör vara försiktiga med sina ord. De bör aldrig föra ofördelaktiga rykten vidare från en av sina vänner till en annan, i synnerhet inte om de vet om, att det råder brist på enighet mellan dem. Det är grymt att antyda eller insinuera, att man vet en hel del om denna vän eller den bekant, som andra inte vet något om. Sådana antydningar går vidare och gör ett ofördelaktigare intryck än om man öppet talar om fakta utan att överdriva. Hur stor skada har inte församlingen lidit på grund av sådana saker! Dess medlemmars inkonsekventa, oförsiktiga handlingssätt har gjort den fullständigt kraftlös. Tilliten har blivit förrådd av medlemmar i samma församling och ändå hade de skyldiga inte för avsikt att göra skada. Brist på vishet att välja samtalsämnen har åstadkommit stor skada. Samtalen bör röra sig om andliga och gudomliga ämnen, men så har det inte varit. Om umgänget med kristna vänner huvudsakligen används för att utveckla sinne och hjärta, kommer det inte att leda till något som man sedan får ångra, utan man kan se tillbaka på mötet med en positiv tillfredsställelse. Om timmarna däremot används till lättsinnigt och tomt tal och man använder dyrbar tid till att analysera andras vandel och karaktär, kommer den vänskapliga samvaron (187) att visa sig bli en källa till det, som är ont. Ert inflytande kommer då att bli en doft från död till död.

Jag kan inte tala till varje enskild person i er församling som blev visad för mig, men jag såg, att många hade ett stort arbete att utföra. Nästan alla talar för mycket och det är för litet andakt och bön. Många är alltför självupptagna. Tankarna ägnas åt självet och inte åt andras bästa. Satans kraft är i hög grad över er. Ändå finns värdefulla ljus bland er och bland dem som försöker vandra efter Guds vilja. Stolthet och kärlek till världen är de snaror som utgör ett hinder för andlighet och tillväxt i nåd.

Den här världen är inte den kristnes himmel, utan bara Guds verkstad, där vi skall göras lämpliga för att förenas med syndfria änglar i en helig himmel. Vi bör hela tiden uppfostra sinnet till att tänka rätta, osjälviska tankar. Denna uppfostran är nödvändig för att därigenom vänja de krafter vid att användas som Gud har gett oss så att Hans namn blir förhärligat på jorden. Vi är skyldiga att göra räkenskap för alla de goda egenskaper som Gud har gett oss och att använda dessa egenskaper på ett sätt som Han aldrig har avsett vara att visa en nedrig otacksamhet mot Honom. Tjänst för Gud kräver alla våra krafter och vi misslyckas med att gå Guds planer till mötes, om vi inte för dessa krafter upp till en hög nivå av bearbetning och uppfostrar sinnet till kärlek, till att ha himmelska saker i

tankarna och stärka och förädla själens krafter genom rätta handlingar och vara verksamma till Guds ära.

Kvinnor, som bekänner sig frukta Gud, försummar att uppfostra sina tankar. De lämnar dem okontrollerade, till att gå vart de vill. Detta är ett stort misstag. Många verkar inte ha någon mental kraft. De har inte uppfostrat sitt sinne till att tänka, och eftersom de inte har gjort det, antar de att de inte kan göra det. Andakt och bön är nödvändiga för att växa i nåd. Anledningen till att det inte finns mer fasthet bland kvinnor är en minimal mental (188) uppfostran, liten eftertanke. Genom att låta tankarna befinna sig i ett passivt tillstånd, lutar de sig mot andra som får utföra hjärnans arbete, planera och tänka och minnas för dem. Därigenom blir de alltmer ineffektiva. Somliga borde tvinga sig själva att tänka. De borde tvinga det att tänka. Så länge de är beroende av någon som tänker för dem, att klara av deras problem och så länge de vägrar att anstränga sitt sinne med att tänka, kommer deras oförmåga att minnas, att se framåt och skilja mellan saker, att fortsätta. Varje enskild person måste anstränga sig för att uppfostra sitt sinne.

Jag blev visad, att bror V borde söka efter en större andlighet. Du har inte den klara tillit till Gud som du behöver. Du uppfostrar inte dina tankar till att löpa i andlighetens kanal. Du ger efter för alltför mycket tomt och onödigt prat, som skadar din egen själ och skadar ditt inflytande. Du måste värda sinnets klarhet och själsstyrka. Du blir lätt begeistrad, du har starka känslor och uttrycker dig i starka ordalag om vad du gillar och ogillar. Du behöver en bättre tro som kan ha en lugnande inverkan på dig. Du har blivit inbjuden till att lära dig av Kristus, som är saktmodig och ödmjuk i hjärtat. Vilken dyrbar läxa! Om den lärs in väl, kommer den att förvandla hela livet. Lättsinnighet och billigt snack är skadliga för din andliga tillväxt. Du borde söka efter att fullkomna din karaktär och med dina ord och handlingar tala för Gud. Du behöver på allvar söka Herren och ta en större klunk ur sanningens källa, så att dess inflytande kan helga ditt liv. Dina tankar är alltför mycket inriktade mot världen. Du borde visa intresse för det liv som är bättre än det här. Du har ingen tid att förlora. Skynda dig och utnyttja prövotidens få timmar.

Din hustru har varit alltför stolt och självupptagen. Gud har fört henne genom lidandets smältugn för att avlägsna dessa fläckar från hennes karaktär. Hon måste vara mycket försiktig så att lidandets eld inte antänder henne, till ingen nytta. (189) Den borde avlägsna slagget och föra henne närmare Gud och göra henne mer andligt sinnad. Hennes kärlek till världen måste dö. Kärlek till självet måste övervinnas och hennes vilja måste uppslukas av Guds vilja.

Jag blev visad, att kärlek till världen i hög grad har stängt Jesus ute från församlingen. Gud kräver en förändring, en överlåtelse av alla. Om sinnet inte uppfostras till att uppehålla sig vid religiösa ämnen, kommer det att vara svagt och kraftlöst i det avseendet. Men när tankarna uppehåller sig vid världsliga angelägenheter, kommer sinnet att stärkas, eftersom sinnet då har utvecklats i den riktningen och har blivit starkt genom att användas. Orsaken till att män och kvinnor har så svårt för att leva ett religiöst liv är att de inte tränar tankarna i gudsfruktan. De

har tränats till att gå i motsatt riktning. Om inte tankarna hela tiden tränas till att uppnå andlig kunskap och till att försöka förstå gudsfruktans mysterier, är de inte i stånd till att förstå eviga ting, eftersom de saknar erfarenhet i den riktningen. Detta är orsaken till att nästan alla anser det påkostande att tjäna Herren.

När hjärtat är splittrat och för det mesta uppehåller sig vid världsliga saker och jämförelsevis litet vid det som har med Gud att göra, kan den andliga styrkan inte växa särskilt mycket. Världsliga angelägenheter gör anspråk på större delen av sinnet och lägger beslag på dess krafter. Följaktligen finns det här ett allt större krav på intresse och hängivenhet, samtidigt som allt mindre förbehålls till tillgivenhet åt Gud. Det är omöjligt för själen att trivas eftersom bön inte i särskilt hög grad utövas av sinnet. Det räcker inte med bön inom familjen eller offentlig bön. Bön i ensamhet är mycket viktig. Själen är då blottad för Guds undersökande öga och varje motiv granskas noggrant. Bön i det fördolda! Hur värdefull är den inte! Själen kommunicerar med Gud. Dold bön får endast höras av den bönhörande Guden. Inget nyfiket öra skall ta emot (190) bördan av sådana böner. I böner som bes i ensamhet är själen fri från påverkan utifrån, fri från oro. I stillhet, men ändå brinnande, vill den sträcka sig ut efter Gud. Bön i ensamhet feltolkas ofta och dess goda avsikter kommer inte fram genom högröstad bön. I stället för en stilla och lugn tillit till Gud, då själen dras ut i låga, ödmjuka toner, höjs rösten till ett högt röstläge. Upprördhet uppmuntras och den tystlåtna bönen förlorar sitt lugnande, heliga inflytande. Det kommer att vara en storm av känslor, en storm av ord, som gör det omöjligt att urskilja den stilla, svaga röst som talar till själen medan själen engagerar sig i sin hemliga, trofasta, i hjärtat kända tillbedjan. Dold bön, som utförs rätt, ger upphov till mycket gott. Men bön, som bes offentligt inför hela familjen och grannskapet, är inte någon hemlig bön, även om den är avsedd att vara det. Den ger inte gudomlig kraft. Gud ser i det fördolda. Hans öra är öppet för att besvara den bön som kommer från hjärtat. Inflytandet från Honom är ljuvt och tåligt. Genom en stilla, enkel tro rådgör själen med Gud och samlar åt sig gudomliga ljusstrålar till styrka och stöd och till att hålla ut i kamp mot Satan. Gud är vår fasta borg.

Jesus har gett oss dessa ord: Var på er vakt och håll er vakna, ty ni vet inte när husets herre kommer, om det sker på kvällen eller vid midnatt eller på efternatten eller på morgonen. Vaka, så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka!” (Mark 13:35- 37) Vi väntar på och vakar över vår Mästares återkomst, som skall föra morgonen till oss, för att Han inte skall finna oss sovande, då Han plötsligt kommer. Vilken tid hänvisar man här till? Inte till Kristi uppenbarelse på himlens skyar för att finna ett folk som sover. Nej, men till Hans återkomst från Sin tjänst i den himmelska helgedomens allra heligaste, där Han lägger ifrån Sig Sin prästerliga dräkt och ikläder Sig hämndens kläder, och när befallningen lyder: ”Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orene sig, den (191) rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig.” (Upp. 22:11)

När Jesus upphör att gå i förbön för människor, är allas öde för evigt avgjort. Detta är uppgörelsens timme för

Hans tjänare. Solen går ner i mörker för dem som har försummat att förbereda sig för renhet och helighet, vilket gör dem passande för att vänta på att få välkomna sin Herre och kommer inte upp igen. Nådens dörr stängs. Kristi medlartjänst upphör i himlen. Till sist kommer denna tidpunkt plötsligt över alla och de som inte har renat sina själar genom att lyda sanningen befinns vara sovande. De blev trötta av att vänta och vaka. De blev likgiltiga för sin Mästares ankomst. De längtade inte efter Hans uppenbarelse utan tänkte, att de inte längre behövde vaka och vara uthålliga. De hade blivit besvikna i sina förväntningar och skulle kunna bli det igen. De drog den slutsatsen, att det fanns tillräcklig tid för att hinna vakna. De ville vara säkra på att inte missa chansen att tillförsäkra sig en jordisk rikedom. Det skulle vara tryggt att få allt från denna världen de kunde. Och medan de försäkrade sig om detta, tappade de all ängslan och allt intresse inför sin Mästares återkomst. De blev likgiltiga och obekymrade, som om det var lång tid kvar innan Han kom. Men medan deras intresse djupnade när det gällde världslig vinning, avslutades arbetet i den himmelska helgedomen och de var oförberedda.

Om dessa bara hade vetat, att Kristi tjänst i den himmelska helgedomen skulle avslutas så snabbt, hur annorlunda skulle de då inte ha uppfört sig och hur allvarligt skulle de inte ha vakat! Mästaren, som förutser allt detta, ger dem varningar i god tid, med befallning om att vaka. Han redogör tydligt för Sin plötsliga återkomst. Han mäter inte tiden, för att vi skall försumma att omedelbart förbereda oss och i vår maklighet se framåt mot den tidpunkt, då vi tror att Han skall komma och skjuta upp vår förberedelse till dess. ”Vaka därför! Ni vet inte ...” (Mark. 13:35) Ändå misslyckas denna förutsagda ovisshet och plötslighet (192) till sist med att väcka oss från slöhet till allvarlig vaksamhet och att sporra oss till vaksamhet för vår väntade Mästare. De, som inte befinns väntande och vakande är helt överraskade i sin brist på trohet. Mästaren kommer och i stället för att ögonblickligen öppna för Honom, är de instängda i världslig slummer och går till sist förlorade.

Jag blev visad en grupp, som är motsatsen till den som hittills har beskrivits. De väntade och vakade. Deras blick var riktad mot himlen. Mästarens ord var på deras läppar: ”Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka!” ”Vaka därför! Ni vet inte när husets herre kommer, om det sker på kvällen eller vid midnatt eller på efternatten eller på morgonen. Vaka, så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover” Herren antyder att det kommer att bli en fördröjning innan morgonen slutligen gryr. Men han vill inte att de ska ge efter för trötthet eller slappna av i sin ivriga vaksamhet för att morgonen inte gryr över dem som de förväntade. De väntande visades för mig som om de såg uppåt. De uppmuntrade varandra genom att upprepa dessa ord: ”Den första och den andra nattvakten har passerat. Vi är i den tredje nattvakten, vi väntar och vakar inför Mästarens återkomst. Det återstår bara en kort tid av vakan nu.” Jag såg, att några blev trötta. Deras ögon riktades nedåt och de blev upptagna av världsliga saker och blev opålitliga i sitt vakande. De sade: Första gången vi väntade, väntade vi på vår Mästare, men blev besvikna. Vi var helt säkra på att Han skulle komma under den andra vakan, men den tog slut och Han kom icke. Vi kan bli besvikna på nytt. Vi behöver inte vara så nogräknade. Han

kommer nog inte under nästa vaka. Vi befinner oss i den tredje vakan och nu tror vi det är bäst att samla ihop våra jordiska rikedomar, så att förvissas oss om att inte behöva lida brist." Många sov, bedövade av detta livets omsorger, lockade bort från sin väntande och vakande position, av rikedomens bedräglighet.

(193) Änglar visades för mig. Dessa betraktade med intensivt intresse för att lägga märke till de trötta men trogna väktarnas utseende, så att de inte skulle prövas för hårt och digna under den möda och de svårigheter som blivit dubbelt så svåra eftersom deras bröder hade avvikit från sin vakt, och blivit druckna av världsliga omsorger och lockats av världslig framgång. Dessa himmelska änglar sörjde över att de som en gång vakade, genom sin slöhet och brist på trofasthet, skulle öka deras prövningar och bördor som uppriktigt och uthålligt strävade efter att upprätthålla sin väntande, vakande position.

Jag såg att det var omöjligt att ha sina känslor och sitt intresse uppfyllt av världsliga omsorger, att samla världsliga ägodelar, och ändå inta en väntande, vakande position, som vår Frälsare har beordrat. Ängeln sa: "De kan bara försäkra sig om en värld. För att vinna den himmelska skatten måste de offra den jordiska. De kan inte ha båda världarna." Jag såg hur nödvändigt det var att fortsätta i trofast vaksamhet, för att undgå Satans förrädiska snaror. Han leder dem som borde vänta och vaka att ta ett steg mot världen. De har inte för avsikt att gå längre, men detta enda steg förde dem mycket längre från Jesus, och gjorde det lättare att ta nästa. Och på så vis tas steg efter steg i riktning mot världen, tills all skillnad mellan dem och världen är en bekännelse, ett namn bara. De har förlorat sin speciella, heliga karaktär, och det finns inget annat än deras bekännelse som särskiljer dem från de människor omkring dem som älskar världen.

Jag såg, att den ena vakan passerade efter den andra. Borde människor av den anledningen sluta vaka? O, nej! En ständig vaksamhet krävs så mycket mer, eftersom den tid som nu återstår är kortare än den var innan den första vakan var slut. Om vi vakade med oförminskad vaksamhet den gången, hur mycket mer (194) krävs då inte dubbelt så stor vaksamhet under den andra vakan. Efter den andra vakan följde den tredje och nu finns det ingen ursäkt för att minska vår vaksamhet. Den tredje vakan kräver tre gånger så stor vaksamhet. Att bli otåliga nu skulle vara detsamma som att förlora hela den seriösa, uthålliga vaksamhet, som vi hittills har utvisat. Den långa, mörka natten är påfrestande, men morgonen skjuts upp, eftersom så många skulle finnas vara oförberedda, om Herren skulle komma. Orsaken till det långa dröjsmålet har varit Guds ovilja att låta Sitt folk gå förlorat. Men den stund då morgonen bryter in för de trogna och natten för de otrogna, är strax framför oss. Genom att vänta och vaka skall Guds folk visa sin speciella karaktär, hur den skiljer sig från världen. I vår vakande hållning skall vi visa, att vi är riktiga främlingar och pilgrimer på jorden. Skillnaden mellan dem, som älskar världen och dem, som älskar Jesus, är så tydlig, att man inte kan missta sig på den. Medan de världsliga är ivriga och angelägna att tillförsäkra sig jordiska skatter, anpassar sig Guds folk inte till världen, utan visar med sin seriösa, vakande och väntande hållning, att de har låtit sig förvandlas och att deras hem

inte är i den här världen, utan att de i stället söker ett bättre land, som till och med är himmelskt.

Jag hoppas, mina kära bröder och systrar, att ni inte kommer att ögna igenom dessa ord utan att noggrant tänka igenom deras betydelse. När männen från Galiléen stod och såg trofast upp mot himlen, för att om möjligt få en glimt av sin uppfarande Frälsare, stod två män i vita kläder, som blivit sända för att trösta dem i deras förlust av sin Frälsares närvaro. De frågade: "Ni män från Galiléen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen." (Apg. 1: 11)

Gud avser, att Hans folk skall ha sina ögon riktade mot vår Herres och Frälsares Jesu Kristi härliga återkomst. Medan de världsligas uppmärksamhet är (195) riktad mot olika angelägenheter, bör vår uppmärksamhet vara riktad mot himlen. Vår tro bör sträcka sig allt längre in i den himmelska skattkammarens härliga mysterier och få de dyrbara gudomliga ljusstrålarna att lysa in i våra hjärtan, så som de har lyst på Jesu ansikte. Bespottarna härnar dem som väntar och vakar och frågar: "Hur går det med löftet om hans återkomst?" (2 Petri 3:4) "Ni har blivit besvikna. Engagera er nu tillsammans med oss. Då kommer ni att uppnå framgång i världsliga ting. Uppnå vinning, tjäna pengar och bli ärad av världen." De väntande ser uppåt och svarar: "Vi väntar." Och genom att vända sig bort från jordiska nöjen och världslig berömmelse och från rikedomens bedrägeri, visar de sig vara i den ställningen. Genom att vaka blir de starka. De övervinner lättja och egoism och kärlek till maklighet. Lidandets eld flammor upp omkring dem och väntetiden förefaller lång. Ibland blir de bedrövade och deras tro vacklar, men de samlar nya krafter, övervinner sin fruktan och sina tvivel och medan deras ögon är riktade mot himlen, säger de till sina fiender: "Jag vakar, jag väntar på min Herres återkomst. Jag vill ära Honom under påfrestningar, i nöd och svåra tider."

Vår Herres önskan är att vi skulle vara vaksamma, så att vi skulle öppna för Honom omedelbart, när Han kommer och knackar. En välsignelse har uttalats över de tjänare som Han finner vakande. "Han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv komma och betjäna dem." (Luk. 12:27) Vem bland oss i dessa sista dagar kommer att hedras på detta speciella sätt av de församlades Mästare? Är vi beredda att genast öppna för Honom och hälsa Honom välkommen in utan att tveka? Vaka, vaka, vaka. Nästan alla har upphört att vaka och vänta. Vi är inte beredda att genast öppna för Honom. Kärlek till världen upptar våra tankar i så hög grad, att våra ögon inte är vända uppåt, utan nedåt mot jorden. Vi jäktar iväg och engagerar oss ivrigt och med djupt allvar i olika verksamheter, men Gud är bortglömd och (196) den himmelska skattkammaren värdesätts inte. Vi förhåller oss inte väntande och vakande. Kärleken till världen och det bedrägliga med rikedomar förmörkar vår tro och vi längtar inte efter och älskar inte vår Frälsares återkomst. Vi försöker i alltför hög grad att ta hand om oss själva. Vi är ängsliga och saknar i hög grad en fast tillit till Gud. Många oroar sig och arbetar, tänker och planerar, och fruktar för att de skall behöva lida nöd. De kan inte avsätta tid till att be eller till att delta i religiösa möten och i sin omsorg om

sig själva ger de inte Gud någon chans att sörja för dem. Och Herren gör inte så mycket för dem, eftersom de inte ger Honom något tillfälle. De gör för mycket för sig själva och tror och litat för litet på Gud.

Kärleken till världen har ett fruktansvärt grepp om det folk, som Herren har befallt att alltid vaka och be, för att Han inte plötsligt skall finna dem sovande. ”Älska inte världen, inte heller det som är i världen! Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.” (1 Joh. 2:15- 17)

Jag har blivit visad, att Guds folk som bekänner sig tro på sanningen för vår tid, inte intar en väntande och vakande hållning. Deras rikedomar ökar och de samlar skatter på jorden. De blir rika i världsligt hänseende, men inte rika inför Gud. De tror inte att tiden är kort. De tror inte att slutet på allting är nära, att Kristus är vid dörren. De kan bekänna sig ha mycket tro, men de bedrar sina egna själar, eftersom de inte till handling vill omsätta den tro de verkligen har. Deras gärningar visar karaktären av deras tro och vittnar för dem runt omkring att Kristi ankomst inte skall ske i den här generationen. Sådana som deras tro är, sådana kommer deras gärningar att vara. Deras förberedelser görs för att de skall förbli i den här världen. De lägger hus (197) till hus och land till land och är invånare i den här världen.

Den fattige Lasarus, som fick livnära sig på smulor som föll från den rike mannens bord, är att föredra framför dessa bekännare. Om de ägde en äkta tro, skulle de sälja sina ägodelar på jorden i stället för att föröka dem och befria sig från jordens besvärliga ting och överföra sina rikedomar till himlen. Då kommer deras intresse och hjärta att vara där, för en människas hjärta kommer att vara där hennes största rikedomar är. De flesta av dem som bekänner sig till sanningen bär vittne om att det som de värderar högst finns i den här världen. Det är den de bekymrar sig, oroas och arbetar för. Att bevara och föröka sin rikedom är deras livs studium. De har överfört så litet till himlen, köpt så få aktier i den himmelska skatten, att deras tankar inte är särskilt dragna till detta bättre land. De har köpt stora aktier i jordiska företag och dessa investeringar, drar som en magnet deras tankar från det himmelska och oförgångliga till det jordiska och fördärvliga. ”Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.” (Matt. 6:21)

Egoismen innesluter många med järnband. Det är ”min gård”, ”mitt gods”, ”min livsväg”, ”min angelägenhet”. Till och med kraven på allmän medmänsklighet ignoreras. Män och kvinnor som bekänner sig vänta på och älska sin Herres återkomst stänger in sig själva. Det ädla och det gudomliga har de skilt sig från. Kärlek till världen, köttets begär, ögonens lust, stolthet över sitt liv har fäst sig så mycket hos dem att de är blinda. De har fördärvats av världen, men ser det inte. De talar om kärlek till Gud, men deras frukt visar inte den kärlek de ger uttryck för. De stjäla tionde och offergåvor från Honom och Guds tillintetgörande förbannelse vilar över dem. Sanningen har lyst upp deras väg på alla sidor. Gud har på ett förunderligt

sätt arbetat på deras själar frälsning i deras eget hus, men var är deras offer till Honom i tacksamhet för alla tecken på Hans barmhärtighet? Många (198) av dem är lika otacksamma som brutala människor. Offret för människan var oändligt, långt utöver vad det högsta intellekt förmår att fatta, men trots detta är människor, som uppger sig ta del av dessa välgärningar, som förmedlades till dem till ett så högt pris, genomgående alltför själviska för att göra en verklig uppoffring för Gud. Deras tankar uppehåller sig vid världen, världen, världen. I den fyrtionde psalmen läser vi: ”Varför skulle jag frukta under olyckans dagar, när mina förföljares ondska omger mig? De litat på sina ägodelar och berömmar sig av sin stora rikedom. Men sin broder kan ingen friköpa, eller ge Gud lösepenning för honom. För dyr är lösen för hans själ och kan ej betalas till evig tid, så att han skulle få leva för alltid och inte se förgängelsen.” (Psalm 49:6- 9) Om hela världen ville tänka på och i någon mån kunde förstå vilket gränslöst offer som utfördes av Kristus, skulle de känna sig tillrättvisade för sin ängslan och sin oerhörda själviskhet. ”Vår Gud kommer, han skall ej tuga. Förtärande eld går framför honom och kring honom stormar det våldsamt. Han kallar på himlen där ovan och på jorden för att döma sitt folk: ”Församla till mig mina fromma, som sluter förbund med mig vid offer.” (Psalm 50:3- 5) På grund av själviskhet och kärlek till världen har Gud glömts bort och många är fattiga i anden och ropar: ”Mitt stöd, mitt stöd.” Herren har lånat ut medel till sitt folk för att pröva dem, för att testa djupet av den kärlek de bekänner sig ha till Honom. Somliga skulle hellre överge Honom och sin himmelska skatt än att minska sina jordiska ägodelar och sluta förbund med Honom genom offer. Han kräver att de skall göra uppoffringar, men kärleken till världen stänger deras öron och de kommer inte att lyssna.

Jag iakttog för att se vilka av dem som bekände sig tro på Kristi ankomst, som var villiga att offra av sitt överflöd till Gud. Jag kunde se några få ödmjuka och enkla personer som, liksom den fattiga änkan, förnekade sig själva och lade i sina småmynt. Varje sådant offer betraktas av (199) Gud som dyrbara rikedomar. Men de som skaffar sig tillgångar och samlar ägodelar, kommer långt efteråt. De gör jämförelsevis inget av vad de borde. De vägrar att ge till Gud och stjäla från Honom, därför att de är oroliga för att komma i nöd. De vågar inte lita på Gud. Detta är en anledning till att vi, som ett folk, är så sjukliga och att så många har lagts i sina gravar. Begäret finns bland oss. De som älskar världen finns bland oss och också de som undanhåller arbetare deras lön. Människor som inte ägde något av denna världen utan var fattiga och beroende av sina arbeten, har behandlats snällt och orättfärdigt. Den som älskar världen har, med ett hårt ansikte och ett hårdare hjärta, motvilligt betalat den lilla summa som har förtjänats genom hårt slit. Precis så behandlar de sin Mästare, vilkens tjänare de bekänner sig vara. På detta motvilliga sätt lägger de sina offer i Guds skattkammare. Mannen i liknelsen hade ingenstans där han kunde göra av sina ägodelar och Herren avbröt hans onyttiga liv. Så kommer Han att göra med många. Hur svårt är det inte, att i denna fördärvade tidsålder, undvika att bli världslig och självupptagen. Hur lätt är det inte att bli otacksam mot alla goda gåvors Givare. Stor vaksamhet krävs och mycket bön, för att hålla själen i flitigt arbete. ”Var på er vakna, ty ni vet inte när tiden är inne.” (Mark. 13:33)

Vittnesbörd 17(1869): Kristi lidande

(200) För att vi till fullo skall inse frälsningens värde, är det nödvändigt för oss att förstå vad den kostade. Som en följd av en begränsad förståelse av Kristi lidande, visar många en dålig uppskattning av det stora försoningsverket. Den härliga planen att frälsa människan genomfördes på grund av Guds, vår Faders, oändliga kärlek. I denna gudomliga plan ser vi det mest förunderliga uttryck för Guds kärlek till det fallna människosläktet. En sådan kärlek som visas i Guds älskade Sons gåva förvånar de heliga änglarna. "Så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan ha evigt liv." (Joh. 3: 16.)

Frälsaren var Sin Faders härlighets återsken och en direkt avbild av Hans person. Han ägde gudomligt majestät, fullkomlighet och överlägsenhet. Han var jämlik Gud. "Ty det behagade Gud att låta all fullhet ta sin boning i honom." (Kol. 1: 19.) "Han som är till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydlig intill döden, ja, intill döden på korset." (Fil. 2: 6-8.)

Kristus samtycke till att dö i syndarens ställe, så att människan genom (201) ett liv i lydnad skulle kunna undfly Guds lags straff. Hans död omintetgjorde inte lagens giltighet. Den avskaffade inte lagen, och gjorde inte heller dess krav mindre, inte heller förringade den dess heliga upphöjdhet. Kristi död förkunnade Faderns lags rättfärdighet, när han straffar överträdaren, i det att Jesus samtyckte till att lida lagens straff för att frälsa människan från dess förbannelse. Guds älskade Sons död på korset visar Guds lags oföränderlighet. Hans död gör att lagen lyser i större härlighet, gör den upphöjd och ger oss bevis för dess oföränderliga karaktär. "I skolen icke mena, att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har icke kommit för att upphäva, utan för att fullborda." (Matt. 5: 17.)

I Kristus förenades det mänskliga och det gudomliga. Hans uppgift var att försona Gud och människa, att förena det eviga med det förgängliga. Detta var det enda sätt på vilket den fallna människan kunde bli upphöjd, genom Kristi blods förtjänst, och bli delaktig av gudomlig natur. Kristus iklädde sig mänsklig natur, och det gjorde det möjligt för Honom att förstå människors prövningar och sorger samt alla de frestelser som vi anfäktas av. Änglarna var obekanta med synden och kunde inte visa förståelse för människan i hennes särskilda prövningar. Kristus nedlät sig till att ta på sig människans natur och blev frestad i allt liksom vi, för att Han skulle kunna förstå hur Han skulle trösta alla dem som frestas.

När Han var iklädd mänsklig natur kände Han behov av kraft från Sin Fader. Han hade utvalda platser för bön. Han

älskade att ha gemenskap med Sin Fader i bergens ensamhet. Genom dessa vanor styrktes Han för dagens plikter och strider. Vår Frälsare identifierade Sig med våra behov och svagheter i det att Han blev en behövande bedjare, som natt efter natt trängde Gud nära, i det att Han sökte att från Sin Fader få nya förråd av kraft och så kunna gå ut till en ny dags strider, uppfriskad, förnyad och stärkt. (202) Han är vårt föredöme i allt. Han är vår broder i våra svagheter men utan att äga våra onda böjelser. Såsom den Syndfrie avskydde Hans natur det onda. Han utstod själslig ångest och strid i en värld fylld av synd. Hans mänskliga natur gjorde bönen till en nödvändighet och förmån. Han fordrade allt starkare gudomlig hjälp och tröst, vilket Hans Fader var redo att ge Honom, som för människans skull hade lämnat himmelens glädje och valt Sitt hem i en avvisande och otacksam värld. Kristus fann tröst och glädje i sin Faders gemenskap. Här kunde Han avböra Sitt hjärta de sorger som var nära att krossa Honom. Han var en smärtornas man, förtrogen med lidande.

Under dagen arbetade Han ivrigt med att göra gott mot andra, att rädda människorna från fördärv. Han botade de sjuka, tröstade de sörjande, och förde glädje och hopp till de missmodiga. Han återförde döda till livet. Efter att dagens gärning var fullbordad gick Han kväll efter kväll bort från stadens brus och larm. Man kunde se Honom böjd i någon undangömd dunge i ödmjuk bön inför Sin Fader. Vissa gånger lyste månens klara ljus ned över Hans böjda gestalt. Andra gånger insveptes Han i mörkrets töcken, utestängd från allt ljus. Nattens dagg och frost sänkte sig ned på Hans huvud och skägg när Han som en sökande bedjare låg i bön inför Gud. Ofta fortsatte Han Sin bön hela natten. Han är vårt föredöme. Om vi kunde komma ihåg detta och handla på samma sätt, skulle vi vara mycket starkare i Gud.

Om mänsklighetens Frälsare med Sin gudomliga kraft hade behov av bön, hur mycket mer skulle då inte vi svaga, syndiga, dödliga känna det nödvändigt att bedja - ivriga, ständiga böner! När Kristus ansattes allra värst av frestelser, åt Han ingenting. Då Han överlämnade Sig åt Gud genom ivriga böner och fullständig överlåtelse åt Sin Faders vilja, kom Han igenom som Segervinnare. De som bekänner sig till sanningen för vår tid, (203) borde mer än någon annan grupp bekännande kristna handla liksom vårt stora Föredöme i bön.

"Det må vara lärjungen nog, om det går honom såsom hans mästare, och tjänaren, om det går honom såsom hans herre." (Matt. 10: 25.) På våra bord ställs ofta fram delikatesser som varken är hälsosamma eller nödvändiga därför att vi älskar sådant mer än vi älskar självförnekelse, frihet från sjukdom och själslig hälsa. Jesus sökte ivrigt att få kraft från Sin Fader. Detta betraktade Guds Son av större värde, även för Sig själv, än att sitta vid det mest överdådiga bord. Han har gett oss tydliga vittnesbörd om att bön är nödvändig för att kunna ta emot kraft att stå emot mörkrets makter, och göra den gärning som är anförtrodd åt oss. Vår egen kraft är svaghet, men den som Gud ger är mäktig och vill göra varenda en som tar emot den till mer än segervinnare.

Under det att Guds Son böjde sig i tillbedjan i Getsemane örtagård, kom det ut ur Hans porer svett, likt stora

blodsdroppar, på grund av Hans själskval. Det var här som det stora mörkrets förskräckelse omgav Honom. Hela världens syndskuld vilade på Honom. Han led i människans ställe som överträdare av Sin Faders lag. Här var platsen för frestelsen. Guds gudomliga ljus försvann från Hans åsyn och Han stod ensam mot mörkrets makter. I Sin själsångest låg Han utsträckt på den kalla marken. Han kände Sin Faders vrede. Han hade tagit lidandets kalk från skyldiga människors läppar och erbjudit Sig att själv dricka den, och i stället ge människorna välsignelsens bägare. Den vrede som skulle ha drabbat människan föll nu på Kristus.

Jesus hade ofta dragit sig bort till Getsemane med Sina lärjungar för meditation och bön. De var alla väl bekanta med denna avskilda tillflyktsort. Till och med Judas visste vart Han skulle leda mördarskaran för att Han skulle kunna förråda Jesus och överlämna Honom i deras händer. (204) Aldrig tidigare hade Frälsaren besökt denna plats med hjärtat så fyllt av sorg. Det var inte det fysiska lidandet som Guds Son ryggade tillbaka inför, och som i lärjungarnas närvaro tvingade fram dessa klagande ord: "Min själ är djupt bedrövad ända till döds; stannen kvar här och vaken med mig." (Matt. 26: 38.)

Han lämnade Sina lärjungar och gick ett litet stycke längre bort och föll ned på sitt ansikte och bad. Hans själ var i ångest och Han vädjade: "Min Fader, om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig. Dock icke såsom jag vill, utan såsom du vill!" (Vevs 39.) Den förlorade världens synder vilade på Honom och tyngde ned Honom. Det var känslan av Faderns avsky för synden som plågade Hans sinne med sådan ångest att stora svett droppar bröt fram på Hans panna och rullade ned över Hans bleka kinder.

Han reste sig upp, och gick tillbaka till lärjungarna och fann dem sovande. Han sade till Petrus: "Så litet förmådden I då vaka en kort stund med mig! Vaken och bedjen, att I icke mån komma i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt." (Vers 40, 41.) Vid det viktigaste tillfället - då Jesus särskilt bett lärjungarna att vaka med Honom - fann Han dem sovande. Han visste att svåra strider och fruktansvärda frestelser låg framför dem. Han hade tagit dem med sig för att de skulle bli till hjälp för Honom och för att den händelse de skulle bevittna den natten och de lärdomar de skulle få, skulle göra ett outplånligt intryck på deras sinnen. Detta var nödvändigt för att deras tro inte skulle svika dem, och för att de skulle bli styrkta för de prov som låg framför dem.

Men i stället för att vaka med Kristus var de nedtyngda av sorg och föll i sömn. Även den frimodige Petrus, som endast några få timmar tidigare hade deklarerat att han, om så behövdes, skulle lida och dö för sin Herre, hade somnat. Vid detta mycket kritiska (205) ögonblick, när Guds Son behövde deras sympati och hjärtefyllda böner, fann Han dem sovande. De förlorade mycket kraft genom att sova vid detta tillfälle. Frälsaren hade velat stärka dem för det stora trosprov som de snart skulle bli utsatta för. Om de hade använt denna sorgfyllda tid till att vaka tillsammans med sin Frälsare, och i bön till Gud, skulle Petrus inte ha lämnats få sina egna, svaga böjelser att förneka sin Herre i prövningens stund.

Guds Son gick för andra gången bort för att bedja i det Han säger: "Min Fader, om detta icke kan gå ifrån mig, utan jag måste dricka denna kalk, så ske din vilja." (Vers 42.) Återigen kom Han till Sina lärjungar och fann dem sovande. Deras ögon var tunga av sömn. Dessa sovande lärjungar representerar en församling som sover när Guds besöksetid är nära. Det är en tid då mörkrets tjocka moln lägrar sig över mänskligheten. Om man då sover är det mycket ödesdigert.

Jesus har lämnat oss denna varning: "Vaken, ty I veten icke när husets herre kommer, om han kommer på aftonen eller vid midnattstiden eller i hanegället eller på morgonen; vaken, så att han icke finner eder sovande, när han oförtänt kommer." (Mark. 13: 35,36.) Gud väntar att Hans församling skall vaka hur svårt det än är, och hur lång eller kort tiden än blir. Sorg är ingen ursäkt för att vara mindre vaksam. Svårigheter skulle inte leda till vårdslöshet utan till dubbel vaksamhet. Kristus har genom Sitt exempel inriktat församlingen på kraftens källa i tider av nöd, svårigheter och bekymmer. Själva vaksamhetens attityd utmärker församlingen såsom Guds folk. Genom detta tecken är de väntande avskilda från världen och visar att de är pilgrimer och främlingar på jorden.

Återigen vände Sig Frälsaren bort från Sina sovande lärjungar och bad för tredje gången samma ord. Därefter kom Han tillbaka till dem och sade: "Ja, I soven ännu alltjämt och vilen eder! Se, stunden är nära, då Människosonen skall bli överlämnad i syndares händer." (Matt. 26: 45.) Hur grymt för lärjungarna att behöva tillstå att sömnen tillslöt deras ögon och sömnaktigheten minskade deras uppmärksamhet, (206) under det att deras gudomlige Herre uthärdade sådan utsäglig, själslig ångest! Om de hade varit vakna skulle de inte ha förlorat Sin tro när de såg Guds Son dö på korset.

Denna viktiga vaknatt skulle ha utmärkts av deras ädla kamp och bön, vilken skulle ha gett dem kraft att bevittna Guds Sons utsägliga ångest. Det skulle ha förberett dem, när de bevittnade Hans lidande på korset, så att de hade förstått något av den övermäktiga ångestens natur, vilken Han uthärdade i Getsemane örtagård. De skulle vidare ha varit bättre skickade att påminna sig orden Han talade till dem om Sitt lidande, Sin död och uppståndelse. Mitt i denna förskräckliga, mörka och prövande timma, skulle några hoppets strålar ha lyst upp mörkret och uppehållit deras tro.

Kristus hade talat om för dem långt tidigare att detta skulle komma att äga rum, men de förstod Honom inte. Hans lidande var en ohygglig upplevelse för Hans lärjungar och därför behövde de ha vakat i bön. Deras tro behövde ytterligare ha stärkts genom en osynlig kraft när de skulle uppleva mörkrets maktens triumf. Vi kan endast ha en svag aning om den obeskrivliga ångest som Guds Son upplevde i Getsemane, när Han kände Sig skild från Sin Fader på grund av mänsklighetens synder som Han bar. Han blev gjord till synd för det fallna människosläktet. Förnimmelsen av att Hans Faders kärlek var skymd för Honom frampressade från Hans av ångest pinade sinne följande ord: "Min själ är djupt bedrövad ända till döds... Om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig." Därpå tillägger Han med fullkomlig underkastelse för Sin Faders

vilja: "Dock icke såsom jag vill, utan såsom du vill!" (Matt. 26: 38, 39.)

Den gudomlige Gudasonen var vanmäktig, döende. Fadern sände en budbärare som stod Honom nära för att styrka den gudomlige Frälsaren så att Han skulle kunna fortsätta Sin blodbestänkta väg. (207) Kunde människor ha bevittnat den förvåning och sorg som den himmelska änglaskaran kände, när de under tyst sorg såg hur Fadern drog bort Sin kärleks härlighet och ljus från Honom - Sin enfödde Son - skulle de bättre ha förstått hur avskyvärd synden är i Hans ögon. Rättvisans svärd skulle nu riktas mot Hans Son. Han förråddes med en kyss och fördes snabbt till en världslig domstolssal för att där hånas och dömas till döden av syndiga människor. Där blev Guds Son "sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull". Han fick utstå förolämpningar, hån och skamlig misshandel, intill dess "att hans utseende var vanställt mer än andra människors och hans gestalt oansenligare än andra människobarns". (Jes. 53: 5; 52: 14.)

Vem kan fatta en sådan kärlek som här visas! Änglaskaran såg med undran och sorg Honom, som hade varit himmelens majestät och som hade burit härlighetens krona, nu bära törnekronan, ett blödande offer för en ursinnig folkmassa, som hade piskats upp till ett vansinnets hysteri på grund av Satans vrede. Beskåda den tålmodige Smärtornas man! På Hans huvud är en törnekrona. Blodet flöt från Hans sargade hud. Allt på grund av synden! Ingenting kunde ha förmått Kristus att lämna Sin ära, Sitt majestät i himmelen och komma till en syndig värld för att bli föraktad, ringaktad och förnedrad av dem som Han kom för att frälsa, och slutligen lida på korset, utom en evig, försonande kärlek, som för alltid kommer att förbli ett mysterium.

O, förundra er ni himlar, men förvåna dig du jord! Beskåda förtryckaren och den förtryckte! En stor skara människor omringar världens Frälsare. Hån och smädelse blandas med grova, hädiska eder. Hans ringa jordiska härkomst och Hans ödmjuka liv kommenteras av okänsliga brottslingar. Hans krav på att vara Guds Son gjorde överstepräster och de äldste gyckel av. Vulgära skämt och försmädliga ord gick från den ene till den andre. Satan hade full kontroll (208) över Sina tjänares sinnen. För att kunna göra detta effektivt hade Han börjat med de förnämsta prästerna och de äldste och ingett dem religiöst raseri. De drevs av samma sataniska anda som styr den grövsta och mest förhårdade brottsling. Det finns en förvrängd samstämmighet i allas känslor från de hycklande prästerna och äldste till den mest förnedrade. Kristus, Guds Son, leddes framåt och korset lades på Hans skuldror. Vid varje steg Han tog flöt blodet från Hans sår. Omgiven av en fanatisk skara bittra fiender och okänsliga nyfikna, leddes Han bort för att korsfästas. "Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öppnade sin mun, lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippta det - ja, han öppnade icke sin mun." (Jes. 53: 7.)

Hans sorgsna lärjungar följer Honom på avstånd bakom den mordiska hopen. Han spikas fast på korset och hänger utsträckt mellan himmel och jord. Deras hjärtan är nära att brista av ångest under det att deras älskade lärare lider som

en brottsling. Nära korset finns de blinda, skenheliga, trolösa prästerna och de äldste som smädar, skymfar och hånfullt säger: "Du som bryter ned templet och inom tre dagar bygger upp det igen, hjälp dig nu själv, om du är Guds Son, och stig ned från korset." Så talade också överstepräster och de skriftlärde och de äldste hånfulla ord och sade: "Andra har han hjälpt; sig själv kan han icke hjälpa. Han är ju Israels konung; han stige nu ned från korset, så vilja vi tro på honom. Han har satt sin förtröstan på Gud, må nu han frälsa honom, om han har behag till honom; han har ju sagt: 'Jag är Guds Son.'" (Matt. 27: 40 - 43.)

Jesus svarade inte ett ord på allt detta. När spikarna drevs genom Hans händer och när ångestens svett droppar bröt fram på Hans panna, kom från Hans bleka, darrande läppar en bön om förlåtande kärlek för sina mördare: "Fader, förlåt dem; ty de veta (209) icke, vad de göra." (Luk. 23: 34.) Hela himmelen följde denna scen med största intresse. En förlorad världs Återlösare lider människans straff för hennes överträdelser av Faderns lag. Han är i färd med att betala Sitt folks straff med Sitt eget blod. Han betalar Guds heliga lags rättvisa krav. Detta var det medel genom vilket synden, Satan och hans Härskaror kunde utplånas.

Har det någonsin funnits sådant lidande och sorg, som den som vår döende Frälsare uthärdade! Det var känslan av Sin Faders ogillande som gjorde Hans plåga så bitter. Det var inte Hans fysiska lidande som så snabbt gjorde slut på Kristi liv på korset. Det var mänsklighetens syndaskuld och känslan av Sin Faders avsky som var den krossande tyngden. Faderns härlighet och uppehållande närhet hade lämnat Honom och denna förtvivlan pressade mörkrets krossande tyngd på Honom och framtvängde från Hans bleka, darrande läppar ångestens rop: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt. 27: 16.)

Jesus hade tillsammans med Fadern skapat denna värld. Mitt i Guds Sons ångest och lidande var det bara blinda och vilseledda människor som förblev okänsliga. Överstepräster och de äldste smädade Guds Son när Han gick in i sitt dödslidande. Det tycks endast vara naturen som suckar i sympati med sin, blödande, döende upphovsman. Hela jorden darrar. Solen förmörkas. Himmelen mörknar. Änglar har bevittnat lidandets scen intill dess att de inte orkar se mer, och döljer sina ansikten inför denna avskyvärda syn. Kristus är döende! Allt syns hopplöst för Honom! Hans Faders gillande leende är borta och änglarna tillåts inte att lysa upp denna förskräckliga timmas mörker. De kan endast med förvåning bevittna hur deras älskade ledare, himmelens majestät, lider straffet för människans överträdelse av Faderns lag.

Även tvivel ansatte Guds döende Son. Han kunde inte se bortom gravens portar. Inget ljus (210) hopp försäkrade Honom om att Han skulle komma ut från graven som segrare och att Hans Fader skulle godta Hans offer. Världens synd, med all dess förskräcklighet, fick Guds Son känna till det yttersta. Faderns avsky för synden och dess straff, som är döden, var allt Han kunde uppfatta i detta häpnadsväckande mörker. Han frestades att frukta att synden var så avskyvärd för Fadern att den inte kunde försonas av Sonen. Den ohyggliga tanken att Hans Fader för alltid hade lämnat Honom framtvängde detta skärande

rop från korset: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt. 27: 46.)

Kristus kände mycket av det som syndare kommer att känna när Guds vredes "skålar" utgjuts över dem. Fullständig förtvivlan, likt dödens töcken, kommer att sänka sig ned omkring den skyldige och då kommer han att till fullo förstå hur dödsbringande synden är. Frälsningen har blivit köpt åt dem genom Guds Sons lidande och död. Den kan bli deras, om de villigt och glatt tar emot den, men ingen tvingas att lyda Guds lag. Om de vägrar att ta emot den himmelska förmånen och väljer syndens bedrägeri och nöjen, har de gjort sitt val och slutet blir att de får sin lön, som är Guds vrede och den eviga döden. De kommer att för alltid skiljas från Jesu närhet, vars offer de har förkastat. De kommer att ha förlorat ett liv i lycka och offrat den eviga härligheten för en kort tids njutning i synd.

Tro och hopp vacklade i Kristi dödsångest därför att Gud hade undragit Honom vissheten om Sitt bifall och gillande, vilket Kristus hitintills hade haft. Världens Återlösare litade på det vittnesbörd som tidigare hade styrkt Honom, att Hans Fader godtog Hans gärningar och hade behag till Hans arbete. I Sin dödsångest, när Han utgav Sitt dyrbara liv, måste Han i tro lita på Honom som det alltid hade varit Hans glädje att lyda. Han uppmuntras inte av klara, ljusa hoppets strålar. Allt är inneslutet i (211) ett tryckande mörker. Mitt i detta mörker tömmer Återlösaren denna mystiska lidandets bägare ända till botten. Vägrad det ljusa hoppet och tillförsikten i triumfen, vilken kommer att vara Hans i framtiden, utropar Han med hög röst: "Fader, i dina händer befäller jag min ande." (Luk. 23: 46.) Han känner till Faderns karaktär, som innefattar rättfärdighet, nåd och Hans stora kärlek och i underdånighet faller Han i Hans händer. Mitt i naturens häftiga skakningar hör de förvånade iakttagarna den döende Golgatamännens ord.

Naturen deltar i sin upphovsmans lidande. Den bävande jorden, de lösslitna klipporna förkunnade att det var Guds Son som dog. Det kom en förskräcklig jordbävning. Förlåten i templet revs itu uppifrån och ända ned. Förskräckelse grep avrättningsplutonen och åskådarna när de betraktade den av mörker dolda solen och kände hur själva marken under dem skakade, och såg och hörde hur stora klippblock slets loss. Översteprästernas hån och förakt tystades när Kristus överlämnade sin Ande i sin Faders händer. Den förvånade hopen började dra sig bort från platsen, famlande i mörkret för att finna vägen tillbaka till staden. De slog sig för bröstet när de gick därifrån i förskräckelse och vågade knappast tala annat än i viskningar till varandra: "Det är en oskyldig person som har mördats. Tänk, om det verkligen är så att han var den som Han hade påstått - Guds Son?"

Jesus gav inte Sitt liv förrän Han hade fullbordat det verk som Han kom för att fullborda, och utropade i Sitt sista andetag: "Det är fullbordat." (Joh. 19: 30.) Satan var då besegrad. Han visste att hans rike var förlorat. Änglarna jublade när orden uttalades: "Det är fullbordat." Den stora frälsningsplanen, som hade varit beroende av Kristi död, hade så här långt blivit förverkligad. Det var glädje i himmelen att Adams söner genom ett liv i lydnad slutligen

kunde upphöjas till Guds tron. O, vilken kärlek! Vilken obegriplig (212) kärlek som förde Guds Son till jorden för att bli gjord till synd för oss, för att vi skulle kunna bli försonade med Gud och upphöjas till ett liv med Honom i Hans härlighets boningar. Vad är människan, att ett sådant pris skulle betalas för hennes återlösning!

När människor mera helt kan fatta det stora offrets omfattning, det offer som gavs av himmelens majestät i en döende mänsklighets ställe, då kommer frälsningsplanen att bli upphöjd och meditation inför Golgata kommer att väcka levande, heliga och ömma känslor i den kristnes hjärta. Lovprisning till Gud och Lammet kommer att finnas i deras hjärtan och på deras läppar. Stolthet och självupphöjelse kan inte blomma i deras hjärtan som har Golgatascenerna levande i sitt minne. Denna värld kommer att ha ringa värde för dem som uppskattar vad människans återlösning kostar, Guds Sons lidande och död. Denna världens alla rikedomar är inte av tillräckligt värde att återlösa en förlorad människa. Vem kan mäta den kärlek som Kristus kände för en förlorad värld, när Han hängde på korset, i det att Han led för den skyldiga människans synder? Denna kärlek var omätlig och evig.

Kristus har visat att Hans kärlek är starkare än döden. Han förverkligade mänsklighetens frälsning. Trots att Han hade den mest fruktansvärda strid med mörkrets makter, växte Hans kärlek mitt i allt detta starkare och starkare. Han uthärdade att Hans Faders ansikte doldes för Honom intill dess att Han kände Sig så övergiven att Han med bitterhet i Sin själ utropade: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt. 27: 46.) Hans arm bringade frälsning. Priset betalades för människans återlösning, när i den sista själskampen, dessa triumferande ord uttalades, vilka tycktes ge eko igenom hela skapelsen: "Det är fullbordat."

Många som bekänner sig vara kristna blir stimulerade av världsliga företag, och deras intresse vaknar när det gäller nya och spännande nöjen, under det att de är känslökalla och förefaller vara såsom frusna, när det gäller Guds sak. Här är ett ämne för dig som sysselsätter dig med de yttre ting; ett ämne som är av tillräckligt värde för att du skall engagera dig i det. (213) Eviga intressen står här på spel. När det gäller detta ämne är det synd att vara lugn och oberörd. Golgatascenerna framtvingar de djupaste känslor. Du ursäktas om du visar entusiasm. Att Kristus, så fullkomlig och oskyldig, skulle lida en sådan smärtsam död och bära världens synders hela tyngd det kan våra tankar och vår föreställning aldrig till fullo fatta. Längden, bredden, höjden och djupet av en sådan obegriplig kärlek kan vi inte fatta. Att begrunda Frälsarens omätliga kärleks djup borde fylla sinnet, beröra och beveka själen, förfina och upphöja känslorna och fortgående förvandla vår karaktär. Aposteln uttryckte sig så här: "Jag hade beslutit mig för att, medan jag var bland eder, icke veta om något annat än Jesus Kristus och honom såsom korsfäst." (1 Kor. 2: 2.) Vi kan också blicka mot Golgata och utbrista: "Vad mig angår, så vare det fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors, genom vilket världen för mig är korsfäst och jag för världen." (Gal. 6:14.)

När vi begrundar till vilket oändligt pris vår frälsning har blivit köpt, vilket kommer då att bli deras öde, som föraktar en sådan stor frälsning? Vad kommer den att få för straff som bekänner sig vara en Kristi efterföljare, och ändå vägrar att böja sig i ödmjuk lydnad för Återlösarens kraft och som inte tar på sig korset såsom en ödmjuk Kristi lärjunge och följer Honom från krubban till Golgata? Kristus säger: "Den som icke är med mig, han är emot mig, och den som icke församlas med mig, han förskingras." (Matt. 12: 30.)

En del har en begränsad förståelse av försoningen. De tror att Kristus led endast en liten del av Guds lags straff. De menar att även om Guds Son kände Sin Faders vrede hade Han under hela Sitt svåra lidande bevis på Sin Faders kärlek och godkännande, att gravens portar som var framför Honom, upplystes med ett ljus hopp och att Han hade förvisning om Sin framtida härlighet. Här föreligger en stor missuppfattning. Det som orsakade Hans genomträngande ångest var känslan av Sin Faders missnöje. Hans (214) själskamp på grund av detta fick en sådan intensitet att vi endast till en mycket liten del kan förstå denna kamp.

Hos många väcker inte vår gudomlige Herres förnedring, förödmjukelse och offer något större intresse. Det berör inte själen och livet mer än berättelsen om Jesu martyrs död. Många har lidit döden genom långsam tortyr. Andra har lidit korsfästelsens död. På vilket sätt skiljer sig Guds Sons död från dessa? Det är sant att han på korset dog den mest grymma död, men ändå har andra lidit lika mycket för Hans sak så långt som det angår kroppslig tortyr. Varför var då Kristi lidande förskräckligare än de andra har fått ge sina liv för Hans sak? Om Kristi lidande endast hade bestått i fysiska plågor, då var Hans död inte pinsammare än den som martyrererna upplevde.

Men den fysiska plågan var endast en liten del av Guds Sons ångest. Världens synder hade lagts på Honom, därtill kom tyngden av Faderns vrede då Han led straffet för lagöverträdelsen. Det var detta som krossade Hans gudomliga själ. När Fadern dolde Sitt ansikte och känslan av att Hans egen Fader hade övergett Honom kom över Honom, drevs Han till förtvivlan. Den skilsmässa som synden åstadkommer mellan Gud och människan, drabbade i full utsträckning och på det mest känbara sätt den oskyldige, lidande Människosonen på Golgata. Han ansattes av mörkrets makter. Han hade inte en ljusets stråle som upplyste framtiden. Dessutom kämpade Han mot Satans makt. Denne förklarade att Han hade Kristus i Sin hand, att Han var överlägsen Guds Son i styrka, att Fadern inte längre erkände Honom som Sin Son, och att Han inte längre levde i Faderns ynnest mer än Satan själv. Om Han verkligen ännu hade Faderns gillande, varför skulle Han då behöva dö? Gud kunde ju rädda Honom från döden.

Kristus gav inte i något avseende efter för vad denne skoningslöse fiende hade att säga i Jesu bittraste ångest. En stor skara av onda änglar fanns runt (215) omkring Guds Son, ändå tilläts inte de heliga änglarna att bryta igenom deras led eller att ge sig i strid med denne smädande och hånande fiende. Himmelska änglar tilläts inte att betjäna Guds Son och stilla Hans ångest. Det var i denna förskräckliga mörkrets timma, när Hans Fader dolde Sitt

ansikte, skaror av onda änglar omgav Honom och världens synder vilade på Honom, som orden pressades fram från Hans läppar: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig." (Matt. 27:46.)

Martyrernas död kan inte jämföras med den ångest som Guds Son uthärdade. Vi borde tillägna oss en bredare och djupare förståelse för Guds Sons liv, lidande och död. När försoningen förstås på ett rätt sätt, kommer människors frälsning att betraktas på ett helt annat sätt och få ett helt annat värde. Jämfört med allt det som det eviga livet innebär, kommer allt annat att verka oväsentligt. Men hur har inte vår Frälsares råd förkastats! Människor ägnar sig åt världen och själviska intressen har stängt till dörren för Guds Son. Ihåligt skrymteri, stolthet, själviskhet och vinningslystnad, avundsjuka, ondska och andra böjelser har så fyllt mångas hjärtan att Kristus inte får rum.

Han hade evighetens rikedomar, ändå blev Han fattig för vår skull, för att vi genom Hans fattigdom skulle göras rika. Han var klädd i härlighetens ljus och omgavs av den himmelska änglaskaran som väntade på att utträta Hans befallningar. Ändå påtog Han Sig vår natur och kom för att som en gäst och främling leva bland syndiga, dödliga människor. Här är en kärlek som inget språk rätt kan tolka. Det är bortom vår kunskap. Stor är gudaktighetens hemlighet! Våra sinnen skulle få nytt liv och bli upphöjda och hänförda av allt det som uppenbarar Faderns och Människosonens kärlek. Kristi efterföljare skulle här lära sig att åtminstone till en viss grad tänka sig in i vad kärlekens mysterium innebär som en förberedelse till att förena sig med skaran omkring tronen som säger: "Honom, som sitter på tronen, och Lammet tillhör lovet och äran och priset och väldet i evigheternas evigheter." (Upp. 5: 13.)

Varningar till församlingen

Kära bröder i ___: Ni står inte i det ljus som Gud vill. Jag blev visad tillbaka till insamlingen av själar i ___ senaste våren och blev visad att era sinnen inte var förberedda för den uppgiften. Ni förväntade er inte och trodde inte att ett sådant arbete kunde utföras bland er. Men arbetet blev utfört, trots er otro och utan att många av er samarbetade.

När ni hade sådana bevis för att Gud i nåd väntade på Sitt folk, att barmhärtighetens röst inbjöd syndare och avfalliga till Kristi kors, varför förenade ni er då inte med dem som kände en börda för detta arbete? Varför kom ni inte fram för att hjälpa Herren? En del av er verkade vara känslokalla, förvånade och häpna och var inte beredda att helt och fullt delta i arbetet. Många samtyckte till det, men de hade inte sina hjärtan i det. Detta var ett stort bevis på församlingens ljumma tillstånd.

Er världslighet gör er inte benägna att helt öppna era hjärtans dörrar, då Jesus klappar på dem för att söka komma in. Härlighetens Herre, som har återlöst er med Sitt eget blod, väntade vid era dörrar på att få tillträde, men ni öppnade dem inte på vid gavel för att hälsa Honom välkommen. Några öppnade dörren litet grand och tillät en

aning ljus från Hans närvaro att komma in, men hälsade inte den himmelske besökaren välkommen. Det fanns inte plats för Jesus. Den plats, som borde ha varit reserverad för Honom, var upptagen av andra saker. Jesus bad er enträget: "Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig." (Upp. 3:20) Ni hade en uppgift att utföra genom att öppna dörren. Under en viss tid hade ni lust att lyssna och (217) öppna dörren, men också denna lust avtog och ni misslyckades med att säkerställa gemenskapen med den himmelske gäst, som det var er förmån att ha. Det var emellertid några, som öppnade dörren och av hjärtat välkomnade sin Frälsare.

Jesus kommer inte att öppna dörren med tvång. Ni måste själva öppna den och genom ett uppriktigt välkomnande visa, att ni önskar Hans närvaro. Om alla hade utfört ett noggrant arbete med att rensa ut skräp och orenhet och bereda en plats för Jesus, skulle Han ha kommit in och stannat kvar hos er och skulle ha utfört ett omfattande arbete genom er för andras frälsning. Men bortsett från detta var ni inte var förberedda för det arbete, som började bland er med stor kraft. Sådana som hade avfallit vanns tillbaka, syndare blev omvända och det gav ett genljus i området runt omkring. Församlingen vaknade. Om församlingen hade kommit till Herrens hjälp och om vägen hade öppnats för mer arbete, skulle ett verk ha fullbordats i ___ och ___ och i områdena runt omkring, som ni aldrig har sett. Men brödernas sinnen väcktes inte utan de var i hög grad likgiltiga för saken. Några har alltid försökt tillgodose sig själva och kunde inte tänka sig att ha sina tankar på något annat än sig själva vid det här tillfället, även om själars frälsning vara stå på spel.

Herren har lagt bördan på oss. Vi var villiga att ge er allt vi hade den gången, om ni bara hade varit villiga att förena er med oss för att hjälpa Herren. Detta blev emellertid ett avgjort misslyckande. Stor otacksamhet visades för manifestationerna av Guds kraft bland er. Hade ni fått tecknen på Guds barmhärtighet och kärleksfulla godhet som ni skulle, och med tacksamma hjärtan förenat er för att ivrigt samarbeta med den Helige Ande, skulle ni inte befinna er i ert nuvarande tillstånd. Sedan detta värdefulla arbete utfördes bland er, har ni emellertid misslyckats och förtvinat andligt.

(218) Ni förstår fortfarande inte liknelsen om det förlorade fåret. Ni har inte lärt er den läxa som den gudomlige Läraren har avsett att ni skulle lära er. Ni har varit tröga elever. Läs liknelsen i Lukas 15: "Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det? Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar. När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat." (Luk. 15:4-6)

Här fanns exempel på åtskilliga som hade avfallit, som hade befunnit sig i mörker och som hade irrat sig bort från fällan. Men särskilt iögonfallande var bror A:s fall. Alla de ansträngningar gjordes inte, som i vishet skulle ha utförts för att förhindra att han gick vilse, och sedan han hade förrirat sig, gjordes inga ihärdiga ansträngningar för att få

honom tillbaka. I hans fall blev det snarare mer prat om honom än uppriktig sorg över honom. Allt detta höll honom borta från fällan och ledde till att hans hjärta blev mer och mer skilt från hans bröder, vilket gjorde hans frälsning ännu svårare. Hur skiljer sig inte detta sätt att handla från det som herden i liknelse visade, då han var på jakt efter det förlorade fåret. De nittionio lämnades i öknen till att ta hand om sig själva, utsatta för faror. Det ensamma fåret som var skilt från sin hjord, befann sig emellertid i större fara och för att skydda detta enda, lämnades de nittionio.

"Somliga i församlingen bryr sig inte så mycket om ifall Bror A vänder tillbaka. De bekymrade sig inte tillräckligt mycket för att göra sig fria från sin värdighet och stolthet och anstränga sig för att hjälpa honom att finna ljuset. De höll sig undan med sin värdighet och sade: "Vi vill inte gå efter honom; låt honom komma till oss." När han såg vilka känslor hans bröder hade för honom, var det omöjligt för honom att vända om. Om de hade gett akt på den undervisning Kristus hade gett, skulle (219) de ha varit villiga att ge upp sin värdighet och stolthet och sökt upp dem som irrade omkring. De skulle ha gråtit över dem, bett för dem och enträget ha bett dem att vara trofasta mot Gud och sanningen och att stanna kvar i församlingen. Men många känslor var: "Om han vill gå, så låt honom gå."

När Herren sände Sina tjänare för att utföra det arbete för de vilsegångna, som ni borde ha utfört, så var ni inte beredda att ge upp era egna tankar, trots att ni hade bevis för att Herren gav ett budskap om barmhärtighet mot dessa stackars vilsegångna människor. Ni kände ingen vilja att lämna de nittionio och söka efter det förlorade fåret tills det blev funnet och ni gjorde det inte heller. Och när fåret blev funnet och med glädje fört tillbaka till fällan, blev ni då glada? Vi försökte väcka er. Vi försökte att kalla er samman, som herden kallade samman sina grannar och vänner, för att ni skulle kunna glädja er tillsammans med oss, men ni verkade inte vilja. Ni kände att fåret hade gjort ett stort fel genom att lämna fällan. I stället för att glädja er över dess återkomst, var ni angelägna om att få honom att känna att han borde vara väldigt ledsen för att han lämnat den och att han skulle återvända just så som ni tyckte. Och sedan han har kommit tillbaka, har ni känt avund mot honom. Ni har hållit ett öga på om allt var rätt. Somliga har inte varit helt nöjda. De har hyst en ovilja mot att saker och ting är sådana som de är.

Ni saknar självkänedom. Somliga äger en själviskhet, som inskränker deras inflytande och ansträngningar. Det är större glädje i himlen över en syndare som ångrar sig och gör bättring än över er och nittionio rättfärdiga som ingen bättring behöver. Om församlingen hade varit beredd att uppskatta det arbete som Herren utträttar i den, skulle den ha vuxit sig allt starkare efter denna insats. Men i stället för att alla lägger ned hela sin själ i arbetet och känner en särskild, uppriktig iver för att göra allt som står i deras makt för att följa upp vårt arbete, handlade de i hög grad som om (220) arbetet inte angick dem och som om de endast var åskådare, färdiga att misströsta och finna fel varhelst ett tillfälle gavs.

Brors B:s situation visades för mig. Han känner sig olycklig. Han är missnöjd med sina bröder. Han har på nytt

fått den tanken att det var hans plikt att framföra budskapet. Han har förmågan och när det gäller hans kunskap om sanningen är han lämplig. Han saknar emellertid utbildning. Han har inte lärt sig att kontrollera sig själv. Det krävs stor vishet för att umgås med människor och han är inte kvalificerad för den tjänsten. Han förstår teorin, men har inte lärt sig fördragsamhet, tålmod, vänlighet och verklig artighet. Om något händer som stör honom, stannar han inte upp för att tänka igenom vilket som är klokt, att ge akt på det eller att låta det vara tills det skall ägnas full uppmärksamhet. Han bereder sig genast på strid. Han är hård, sträng, anklagande och om något inte passar honom, ställer han genast till bråk.

Hos honom finns mer av stridslystnad än av frid och harmoni. Han har inte förstånd att i rätt tid ge var och en den kost han behöver. ”Sådana som tvivlar skall ni vara barmhärtiga mot och frälsa genom att rycka dem ur elden. Mot andra skall ni också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att ni till och med avskyr deras livklädnad som är nedsmutsad av köttet.” (Judas 1: 22- 23) Bror B har endast liten kunskap om denna skillnad. Han är grov och obetänksam i sitt umgänge med själar. Detta hindrar honom från att bli en vis och omtänksam herde. En herde måste i sin personlighet förena en ädel generositet, mod, själsstyrka, kärlek och mildhet.

Bror B riskerar att bryta ner mer än han kan bygga upp. Han har inte låtit alla sina talanger underordnas Guds vilja. Han har inte förvandlats genom sitt sinnes förnyelse. Han är själv tillräcklig och litar inte helt på Guds nåd. Hans gärningar har inte utförts i Guds kraft. Att vara herde är att ha en mycket viktig, (221) ansvarstygnd ställning. Att föda Guds hjord är en upphöjd och helig gärning. Bror B, Herren anser dig inte lämplig till att vara en ledare för Hans hjord. Om du hade lärt dig självbehärskningens läxa i din religiösa erfarenhet och känt behovet av att lyfta upp ditt sinne och rena ditt hjärta genom Andens helgelse och att underordna alla dina krafter under Guds vilja och att söka efter ödmjukhet och mildhet, skulle du nu vara i stånd till att göra gott och kunna utöva ett inflytande som skulle vara upphöjande och frälsande.

Bror och syster B, ni har ett arbete att utföra för er själva, som ingen annan kan utträtta. Ni har för vana att knota och klaga. Ni måste göra något för att övervinna era naturliga känslor. Lev själva för Gud och var medvetna om att det inte är ni som skall stå till svars för andras fel. Jag såg, bror B, att du med säkerhet kommer att besegras av Satan och lida fullständigt skeppsbrott i din tro, såvida du inte slutar att kritisera och i stället söker efter en ren och obesmittad religion inför Gud. Du behöver upplyftas i dina tankar och i dina samtal. Du behöver en sann omvändelse.

Det gäller liv eller död. Ni borde allvarligt begrunda att ni har att göra med den store Guden och borde alltid komma ihåg, att Han inte är ett barn att leka med. Ni kan inte tjäna Honom när ni vill och låta bli när ni inte har lust. Det innersta i er själ behöver omvändas. Alla som i likhet med dig, min bror, har försummat att växa i Guds nåd och att utveckla helighet i Hans namn, kommer att lida en stor förlust i dessa farornas och prövningarnas dagar. Deras grund kommer att visa sig vara glidande sand i stället för Klippan Kristus Jesus.

Du handlar utifrån impulser. Du känner dig inte försonad med dina bröder därför att du inte sänts ut att förkunna sanningen. Du är inte lämplig för detta förtroende. Det krävs mer än en duglig predikant för att gå i ditt kölvatten och förbinda de sår och blåmärken som din stränga behandling skulle åstadkomma. (222) Gud är inte nöjd med dig och jag fruktar att du kommer att gå miste om det eviga livet.

Du har ingen tid att förlora. Gör stora ansträngningar för att göra dig fri från Satans snara. Du behöver lära dig av Jesus, som är ödmjuk och saktmodig i hjärtat. Då kommer du att finna ro. O, vilket arbete du måste utföra för att utveckla fullständig helighet i fruktan för Gud och för att bli lämplig att umgås med de rena och heliga änglarna. Du behöver ödmjuka ditt hjärta inför Gud och söka efter mildhet och rättfärdighet, så att du kan hållas dold på Herrens våldsamma vredes dag.

Bror B, Herren lät Sin välsignelse vila över dig senaste våren, men du såg inte att det finns ett samband mellan vaksamhet och bön å ena sidan och tillväxt i det gudomliga livet å andra sidan. Du har försummat dessa plikter och resultatet är att du blivit insvept i mörker. Du har befunnit dig i ett tillstånd av ovisshet och misstro och har ofta valt deras sällskap som befinner sig i mörker, dem som Satan använder till att skingra från Kristus. Du kunde leva bland de mest fördärvade och förbli obefläckad och obesmittad, om Gud i Sin försyn hade anvisat dig detta. Men det är farligt för dem som vill ära Gud att finna sitt nöje och sin lust tillsammans med kamrater som inte fruktar Honom. Satan omger alltid sådana med ett stort mörker och om de som bekänner sig tillhöra Kristus frivilligt beger sig ut i mörkret, frestar de djävulen till att fresta dem. Om Herren ber oss att gå ut bland helvetets andar, där mörkret är svartast, för att vi skall göra gott och förhålliga Hans namn, kommer Han att omge oss med Sina änglar och hålla oss obefläckade. Om vi däremot söker syndares sällskap och är tillfreds med deras grova skämt och roas av och finner ett nöje i deras historier, deras sätt att fördriva tiden och deras oanständigheter, då drar de rena och heliga änglarna bort sitt beskydd och överlämnar oss till det mörker vi har valt.

Bror B, jag vill gärna varna dig. Jag vill väcka dig till handling. Jag vill enträget be dig att söka Gud medan Han inbjuder dig att komma till Honom, så att du kan få liv. ”Vaka, be och (223) arbeta”, är den kristnes fältrop. Satan är vaksam i sina ansträngningar. Hans uthållighet är outröttlig, hans iver är allvarligt menad och oförsvagad. Han väntar inte på att hans byte skall komma till honom. Han söker upp det. Hans bestämda mål är att vrida själar ur Kristi hand. Trots detta sover bekännande kristna i sin blindhet, vanvettiga i sina strävanden. Gud är inte i deras tankar. En vaksam fiende är dem på spåren. Ändå befinner de sig inte i fara, eftersom de sätter sin tillit till Gud. Om de emellertid inte gör detta, kommer deras kraft att försvagas och de kommer att övervinnas av Satan.

Bror B, det är farligt för dig att överlämna dig till tvivel. Du får inte tillåta dig själv att gå längre i den riktning du har gått. Du befinner dig i ständig fara. Satan följer dig i spåren och framkallar tvivel och otro. Om du stått säker i

Guds råd, kunde du ha haft ett gott inflytande över dem som nu älskar att umgås med dig.

Den stackars bror C kände Guds Andes påverkan, men saknade erfarenhet. Han ändrade inte helt sina vanor. Han gjorde inte alltid Gud till sin styrka utan hans fötter gled. Det finns ingen likhet mellan Kristus och Beliar. Du kunde ha hjälpt honom, om du hade varit förenad med himlen, vilket du borde ha varit. Din passivitet, ditt sätt att umgås med andra och ditt inflytande har styrkt honom i hans avfall och dämpat samvetets röst inom honom. Ditt uppförande har inte varit någon tillrättavisning av hans nedåtgående kurs. Du skulle kunna göra gott om du levde för Gud. Din kraft är ytterst svag, ditt förstånd är dårskap, men du inser det inte. Du har varit alltför tillfreds med en teori, en korrekt form av lära, men har inte behovet av Guds kraft. Du har försummat den andliga delen av religionen. Hela din varelse borde ropa högt efter Guds Ande - religionens liv och kraft i själen, vilket skulle leda till korsfästelse av självet och en fast förtröstan på din Återlösare.

Du befinner dig i ett fruktansvärt mörker och om du inte reser dig upp i Guds namn och bryter sönder Satans kedjor och försvarar din frihet, kommer du att lida skeppsbrott i tron. Herrens motvilja mot att överge dig är så stor och Hans kärlek till dig är sådan mot dig, att även om ditt liv inte har varit enligt Hans vilja och dina gärningar och dina vägar har motarbetat Honom, nedlåter himmelens Majestät Sig till att be om förmånen att få besöka dig och ge dig Sin välsignelse: "Se, jag står vid dörren och klappar på." (Upp. 3:20) Härlighetens boningar tillhör Honom liksom glädjen över detta himmelska hem. Ändå ödmjukar Han Sig för att söka finna en ingång till ditt hjärtas dörr, så att Han kan välsigna dig med Sitt ljus och bereda dig glädje i Sin härlighet. Hans tjänst består i att uppsöka och frälsa dem som är förlorade och är nära att gå förlorade. Han vill återlösa så många Han kan från synd och död, så att Han måtte kunna upphöja dem till Sin tron och ge dem evigt liv.

Bror B, låt dig övertalas till att resa dig upp och kasta bort ditt tvivel. Vad får dig att tvivla? Orsaken är att du avvikit från Gud, ditt ohelgade liv, ditt skojande och skämtande. Din brist på klarsyn och saklighet äventyrar ditt eviga liv. Kristus inbjuder dig till att vända dig från dessa dårar till Honom. Du växer inte i nåd och i kunskap om sanningen. Du hedrar inte Guds verk. Du upphöjs inte, utan sjunker allt längre ned på skalan. Du formar inte en karaktär för himlen och evigt liv.

Du gör vad du själv har lust till och använder på ett lättsinnigt sätt den tid, som skulle ha använts för din familj, till att lära dina barn Guds vägar och gärningar. Den tid du använder i sällskap som bara skadar dig, skulle ha ägnats åt bön och studiet av Guds ord. Du borde känna att du som familjehuvud har ett ansvar att uppfostra dina barn i Herrens fostran och förmaning. Vilken räkenskap skall du avlägga inför Gud för fel använd tid? Vilket inflytande utövar du över dem som inte (225) fruktar Gud? "Låt ... ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen." (Matt. 5:16) Må Gud smörja dina ögon så du kan se din fara. Jag känner djupt för dig. Mitt hjärta längtar innerligt efter dig. Jag

längtar efter att se dig komma upp till den högre standard som det är ditt privilegium att uppnå. Du kan göra gott. Om du påverkar rätt sida, kommer det att vara effektivt. Bror B, dina fotspår är på en stig som leder utför. "Vänd om, vänd om... Inte vill ni väl dö?" (Hes. 33:11)

Om du fortsätter längre med den livsstil du nu har, kommer du att mista din trohet mot sanningen och Guds Ord. Vaka alltid och be. Helga dig utan förbehåll till Herren. Då blir det inte svårt att tjäna Honom. Du har ett splittrat hjärta. Det beror på att det är mörker och inte ljus som omger dig. Det sista nådebudskapet går nu ut. Det är ett tecken på Guds långmodighet och medkänsla. Kom, inbjudan har nu getts. Kom, för nu är allt färdigt. Detta är nådens sista kallelse. Det som kommer härnäst är hämnden från en vredgad Gud.

Bror B, uppmuntra enkelhet, kärlek, fördragsamhet och en behaglig enighet med dina bröder. Men sälj inte, o, sälj inte det eviga livet så billigt. Om du överger sanningen kommer du aldrig att känna verklig lycka. Du kommer i själva verket att få det förfärligt. Himlen är värd att uppoffra vad som helst för. Bryt sönder Satans band. Jesus inbjuder dig nu. Vill du lyssna till Hans röst? Du måste inta en högre plats än du hittills gjort. Gör det till din första uppgift att vinna himmelriket och Kristi rättfärdighet. Lev för Gud och himlen och den eviga lönen kommer att vara din vid mänsklighetens slut.

Planer på äktenskap

Jag blev visad tillbaka till siste maj, då Herren besökte _____, och blev visad bror D:s situation. Han var inte beredd att delta i detta arbete. Hans sinne och hjärta var någon annanstans. (226) Han hade tankar på att gifta sig och kunde inte lyssna till Jesu inbjudan. "Kom, nu är allt färdigt." (Luk. 14:17) Hans påtänkta äktenskap tog hela hans uppmärksamhet. Han hade ingen tid eller lust att öppna sitt hjärtas dörr för den barmhärtige Besökaren. Hade han gjort detta, skulle Kristus ha gett honom goda råd, som, om han hade tagit emot dem, skulle ha varit ovärderliga för honom. Han skulle i dess rätta ljus ha framställt för honom den stora fara som hotade honom om han gav efter för vad hans egensinniga lust bjöd och åsidosatte Guds ära och ett sunt förnufts beslut. Han skulle ha uppmanat honom att ta sig i akt för att gå i deras fotspår som har avfallit och fördärvats. Men denne bror tog inte hänsyn till de anspråk Gud hade på honom, att han inte skulle göra något utan att rådgöra med Honom som hade köpt honom. Vi har fått lära oss, att vad vi än gör, skall vi göra det till Hans ära.

Gick du, bror D, som en lärjunge, en elev till Kristus, till Honom i ödmjuk, innerlig bön och överlämnade dina vägar till Honom? Du försummade att göra detta. Du undersökte inte alla dina motiv och handlade inte försiktigt för att inte ge upphov till förebråelser mot Kristi, din Återlösares, sak. Du tog inte hänsyn till om detta skulle få den effekten att det ökade din andliga känslighet, sporra

din iver och stärka din ståndaktighet i sanningen och dina ansträngningar att förneka självet. Du var okunnig när det gällde ditt eget hjärta. Guds verk kunde ses i församlingen, men du hade ingen längtan efter den gudomliga Anden. Det som hör ihop med himlen betydde inget för dig. Du var uppfylld av dina nya förhoppningar om att få förena dina intressen med en annans människas. Du tänkte inte på att ett äktenskap skulle påverka dina intressen för livet, hur kort det livet än måste bli.

Du borde ha känt, att du som hade ett eget ont hjärta som behövde underkuvas, inte kunde sättas i förbindelse med ett inflytande som skulle göra det svårare för dig att övervinna (227) självet och göra din väg upp mot himlen mer ojämn. Du har nu gjort din religiösa tillväxt tio gånger svårare än när du var ensam. Det är sant att du kände dig ensam, för du hade förlorat en dyrbar juvel, men om du hade rådgjort med dina bröder och lagt dina vägar i Herrens händer, skulle Han ha öppnat vägen för dig och satt dig i förbindelse med en som kunde vara dig till hjälp i stället för till hinder.

Om du nu ville vända dig ödmjukt till Herren med hela ditt hjärta, kommer Han att ha medkänsla med dig och hjälpa dig. Din styrka har emellertid nyligen försvagats och du är beredd att kompromissa med din tro och din lydnad mot Gud för att behaga din nya hustru. Gud tycker synd om dig, eftersom ditt fördärv är nära om du inte som en trogen Kristi soldat reser dig och på nytt engagerar dig i striden för ett evigt liv. Din enda säkerhet är att hålla dig till dina bröder och få all den styrka du kan från dem för att bli kvar i sanningen. Du håller på att offra sanningen för att uppnå frid och lycka här. Du säljer din själ billigt på marknaden. Nu är det din plikt att göra allt du kan för att göra din hustru lycklig och inte offra sanningens principer. Du bör visa fördragsamhet, tålmod och sann belevnhet. Om du gör det, kan du visa kraften i sann nåd och det inflytande som kommer från sanningen.

Jag blev visad att kärlek till pengar är en snara för dig. Pengar spelar en ganska liten roll, bortsett från det tillfälle de ger att göra gott, välsigna den behövande och främja Guds verk. Det lilla du äger är en snara för dig och om du inte använder dem som en klok och trofast tjänare i din Mästares tjänst, kommer de inte att ge dig något annat än olycka. Du är snål och girig. Du behöver vårda en ädel, givmild anda och skilja din kärlek från världen, Annars kommer du att bli besegrad. Rikedomens bedrägeri kommer att fördärva din själ så mycket att det goda kommer att övervinnas av det onda. Självskhet och kärlek till vinning kommer att segra.

Om du, min käre bror, blir frälst, kommer det verkligen att vara ett nådens mirakel. Hos dig tilltar kärleken till världen. Begrunda noga Kristi ord: *"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd..."* Detta är det största och främsta budet. Det är ett annat, som är likt detta: *"... och din nästa såsom dig själv."* (Luk 10:27) På dessa två bud vilar hela lagen och profeterna. « Min bror, du har varken visat lydnad mot det första eller det andra av dessa bud. Du skulle inte tveka att sträcka dig ut och hjälpa dig själv, även om du visste att det skulle skada din nästa

mycket. Du ser till ditt eget själviska intresse och säger: "Skall jag hålla reda på min bror?" (1Mos. 3:9)

Du samlar dig inte någon skatt i himlen och blir rik inför Gud. Självet och själviska intressen förstör sann gudsfruktan ur din själ. Du böjer dig för den här världens gud. Ditt hjärta fjärrar sig från Gud. En inspirerad författare skriver: "Han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset, din rätt som middagens sken." (Psalm 37:6) En kristens steg kan tidvis förefalla svaga och vacklande, men i sin medvetna svaghet lutar han sig mot den Högste för att få stöd. Han blir stärkt och gör goda framsteg framåt och uppåt mot fullkomlighet. Han vinner dagligen nya segrar och närmar sig den fullkomliga helighetens norm. Hans ögon riktas inte nedåt mot jorden, utan uppåt och har alltid den himmelska Förebilden för ögonen.

Bror D, jordens fördärvliga glitter och grannlåt har fördunklat himlens skönhet och gjort evigt liv till ett värde som endast har litet värde för dig. Som en Kristi tjänare, ber jag dig enträget att vakna upp, så att du kan se var du är. Avkastningen av det du gör nu kommer att vara evig förlust. Till sist kommer du att finna, att du har gjort ett fruktansvärt misstag som aldrig kan avhjälpas.

Nu kan du se dig omkring, ge akt på nådens kall och leva. Gläd dig över att nådetiden inte är slut, utan att du nu kan fortsätta att göra gott, söka efter ära, härlighet, odödlighet och evigt liv. Gläd dig över att hon som har varit din trofasta ledsagare i årtal skall stå upp igen, att dödlighet kommer att uppslukas av livet. Se fram emot uppståndelsens morgon, då hon som har delat dina glädjeämnen och bekymmer i mer än tjugo år skall komma fram ur sitt fängelse. Vill du att hon skall se efter dig förgäves? Skall du saknas, när hennes röst höjs i triumf och segerrop: "Du död, var är din seger? Du död, var är din udd?" (i Kor. 15:55) O, den dagen kommer att medföra ära för de heliga! Ingen skam, ingen tillrättavisning, inget lidande, utan frid, glädje och odödlig lovprisning på varje förlöst tunga! O, om Gud ville tala till ditt hjärta och inpränta i dig det eviga livets värde. Och måtte du bli vägled, min bror, till att alltid ha ett ädelt sinne, så att du troget kan utföra dina förvaltarplikter och ha dina ögon riktade mot Gud, så att Mästaren kan säga till dig: "Bra, du gode och trogne tjänare, ... gå in i din herres glädje. (Matt. 25:25)

Rikedomens faror

Jag blev visad att somliga är bedragna när det gäller dem själva. De ser upp till dem som har mycket rikedom och känner att dessa är de enda som har en kärlek till världen och som riskerar att bli giriga. Men detta stämmer inte. De, som äger rikedomar befinner sig ständigt i fara och måste göra räkenskap för alla de medel som Mästaren har anförtrott dem. Men de, som har litet av den här (230) världen är ofta självupptagna och gör inte det som står i deras makt och som Gud kräver att de skall göra. De har ofta tillfällen att göra gott, men de har så länge bekymrat sig för sig själva och tagit hänsyn till själviska intressen, att de tror att det inte finns något annat sätt att göra det på.

Jag blev visad, att bror och syster E riskerar att deras tankar kretsar alltför mycket omkring dem själva. Särskilt gör syster E detta misstag. Hon har en nästan enorm kärlek till sig själv. Du, min syster, är dåligt förberedd för att motstå farorna på Guds dag. Du följer inte efter det sanna Föredömet, Jesus. I hela Hans liv fanns det inte en självvisk gärning. Du har ett arbete att utföra för dig själv, som ingen annan kan utföra för dig. Avstå från din självkärlek och lär dig Guds vilja och sinnelag. Sträva efter att bli erkänd av Gud. Du är impulsiv och är av naturen lättretad och vresig. Du arbetar långt utöver din styrka. Det finns inget värde i det, ty Gud kräver det inte. Bakom detta ligger självviska böjelser. Dina motiv är inte berömvärda. Du flyr undan ansvar och vaksamhet och du har känt att du skulle favoriseras. Det är beklagligt att du från din barndom har blivit bortskämd och gynnad och att din vilja inte har underordnats. Nu måste du i en mer framskriden ålder utföra det arbete som skulle ha gjorts i din barndom. Din man har gett efter för dina önskningar och gett efter för dina infall, till skada för dig.

Själviskhet, som visar sig på ett antal olika sätt beroende på omständigheter och den enskildes speciella inställning, måste dö. Om du hade barn och var tvungen att bortse från dig själv för att kunna uppfostra dem och vara ett föredöme för dem, skulle det vara en fördel för dig. Du har i ditt hem gjort anspråk på den uppmärksamhet och det tålmod som måste visas mot barn. Denna uppmärksamhet kräver du och vill ha. Däremot har du inte på något sätt tänkt på att det är din plikt att visa omsorg eller att försöka hjälpa andra. Du är viljestark och fast (231) besluten att genomföra dina egna planer. När allt går bra för dig, visar du de frukter som vi väntar oss att en kristen skall bära, men när något går emot dig, blir resultatet det motsatta. Som ett bortskämt barn som förtjänar att straffas, har du ett drag av trotsig egensinnighet. När två människor bildar ett hem, som i ert fall och inte har barn som kräver uppmärksamhet, tålmod, fördragsamhet och äkta kärlek, krävs ständig vaksamhet om inte själviskhet skall ta överhand så att ni själva blir centrum, och ni kräver uppmärksamhet, omsorg och intresse, som ni inte känner att ni har någon skyldighet att ge andra. Omsorgen om barn i en familj gör det nödvändigt att en stor del av tiden tillbringas hemma, vilket ger tillfälle att vårda sinnelag och hjärta i samband med att de husliga sysslorna utförs.

Du försummar att bevara ditt hjärta och försummar att göra gott med de möjligheter som Gud har gett dig. Ditt inflytande skulle kunna vara till nytta, om du kände att något krävdes av dig från dem som behöver hjälp, uppmuntran och styrka. Men du har så länge tagit hänsyn till din egen bekvämlighet att du inte kan glädja dem som omger dig. Du måste lära dig självbehärskning för att dina känslor och tankar skall kunna underordna sig. Ta dig tid till självrannsakan, så att du förmår låta alla dina krafter underordna sig Guds sinne och vilja. Du är instängd i dig själv. Det är varje kristens privilegium att utöva gott mot var och en som han umgås med.

Du, min syster, kommer att få lön efter dina gärningar. Rannsaka grundligt dina motiv och bedöm uppriktigt om du är rik på goda gärningar. Jag blev visad tillbaka till förra våren, när Herren utförde ett gott verk i ___ och dess grannskap. Barmhärtighetens änglar svävade över Hans

folk och hjärtan som inte kände till Gud och sanningen berördes djupt. Herren skulle ha slutfört det verk som Han så nådigt påbörjat, om bröderna hade (232) utfört sitt uppdrag på ett bra sätt. Du hade så länge följt dina egna önskningar och fått allt att rätta sig efter dig, att möjligheten att du kanske inte var lämplig ledde dig till att stänga den dörr som du kunde ha öppnat för att främja Guds verk.

Du gjorde din del och några andra kände att de ville dra sig tillbaka, därför att de fruktade för kostnaderna och räknade med att de skulle förlora mycket tid med att vara närvarande vid mötena om de skulle utföra denna prestation. Kristen iver saknades. En värld låg framför oss i ondska, utsatt för Guds vrede. Fattiga själar hölls fångna av mörkrets furste. Trots detta hade de som borde vakna upp och gå in i den bästa av alla verksamheter, nämligen att frälsa förlorade själar, inte tillräckligt stort intresse för att använda varje resurs de kunde för att resa sig från fördärvets väg och rikta sin uppmärksamhet mot dem som snubblade på livets väg. Evigt liv borde väcka det djupaste intresse i varje kristen. Att vara medarbetare tillsammans med Kristus och de himmelska änglarna i den stora frälsningsplanen! Vilken uppgift kan jämföras med detta! Från varje frälst själ kommer till Gud en ström av härlighet att reflekteras över den frälste och också på den som har varit redskap till Hans frälsning.

Kristen iver

Det finns en högljudd entusiasm, som inte har sina rötter i kunskap utan är blind i sitt sätt att handla och har destruktiva konsekvenser. Detta är inte kristen kärlek. Kristen iver behärskas av principer och är inte krampaktig eller sporadisk. Den är allvarlig, djup och stark och den fyller hela ens själ och väcker de moraliska känslorna till aktivitet. Själars frälsning och Guds rikes intressen är ytterst viktiga angelägenheter. Vad finns det som kräver större allvar än själars frälsning och Guds ära? Här står vi inför hänsynstaganden, som vi inte kan ta lätt på. (233) De är lika viktiga som evigheten. Eviga öden står på spel. Män och kvinnor fattar beslut som gäller deras ve och väl. Kristen entusiasm kommer inte att tömma sig själv på kraft genom att tala, utan kommer att känna och handla kraftigt och effektivt. Kristen iver kommer emellertid inte att handla för att bli sedd. Ödmjukhet kommer att utmärka varje ansträngning och vara märkbar i varje gärning. Kristen entusiasm kommer att leda till allvarlig bön och förödmjukelse och till trohet i plikterna i hemmet. I familjekretsen kommer man att se den mildhet och kärlek, den välvilja och medkänsla, som alltid är frukterna av kristet nit.

Jag blev visad, att du måste ta ett steg framåt. Dina skatter i himlen, syster E, är inte så många. Du är inte rik inför Gud. Måtte Herren öppna dina ögon till att se och ditt hjärta till att känna och få dig att visa kristen iver. O, hur få är det inte som inser själars värde! Hur få är det inte som är villiga att uppoffra sig för att föra själar till kunskap om Kristus! Det pratats mycket, många bekänner

sin kärlek till förlorade själar. Men prat är en billig vara. Det som behövs är allvarlig kristen entusiasm - en iver, som tar sig uttryck genom att utträta något. Alla måste nu arbeta för sig själva och när de har Jesus i sina hjärtan, kommer de att bekänna Honom för andra. En själ, som äger Kristus, kan lika litet avhållas från att bekänna Honom, som Niagaras vattenmassor kan hindras från att strömma utför fallet.

Jag blev visad, att bror F har begravts i världens skräp och avfall. Han kan inte ta sig tid att tjäna Gud, nej, inte ens till att undersöka och be allvarligt för att få veta vad Herren vill att han skall göra. Hans talenter har grävts ner i jorden. Detta livets bekymmer uppslukar hans intresse för eviga saker. Guds rike och Kristi rättfärdighet kommer i andra hand. Han älskar affärer, men jag såg att om han inte ändrar kurs, kommer Guds hand att vara emot honom. Han kan samla, men Gud kommer att skingra. Han skulle kunna göra gott, men många har den uppfattningen, att om deras liv är fyllt av arbetskrävande affärer, kan de inte göra något för själars frälsning, inget för att främja sin Återlösares sak. De säger, att de inte kan göra saker och ting till (234) hälften och därför vänder de sig från religiösa plikter och religiös utövning och gräver ner sig själva i världen. De gör sina affärer till det viktigaste och glömmar Gud och Han är missnöjd med dem. Om några är engagerade i affärer på ett sådant sätt att de inte kan göra framsteg i det gudomliga livet och bli fullkomligt helgade i fruktan för Gud, borde de byta till en affärsverksamhet där de kan ha Jesus med sig varje stund.

Bror F, din bekännelse hedrar dig inte. Din entusiasm är världslig, ditt intresse är ett världsligt intresse. Du håller på att dö andligt. Du inser inte det farliga tillstånd du befinner dig i. Kärlek till världen uppslukar din religion. Du måste vakna, du måste söka Gud och ångra ditt avfall. Ta emot orden i ånger och vänd om till Herren. Dina religiösa plikter har bara blivit en formsak. Du njuter inte av religion, ty denna njutning beror på om man är villig att lyda. Den villige och lydige skall äta av det goda i landet. Du har inte ett klart bevis för att du skall bo tillsammans med Gud i Hans rike. Du deltar emellanåt i de yttre religiösa plikterna, men ditt hjärta är inte med då de utövas. Då och då låter du ett varningens ord undfalla dig till syndare, eller ett ord till förmån för sanningen, men det är motvilligt, som om du gjorde det för en hård herres skull, i stället för att tjäna med ett barns hängivenhet. Om ditt hjärta glöder av kristen iver, kommer de svåraste plikter att bli behagliga och lätta.

Orsaken till att det kristna livet är så svårt för många är att de har ett splittrat hjärta. De är kluvna, vilket gör dem otrygga på alla deras vägar. Om de vore riktigt genomsyrade av kristen entusiasm, vilket alltid blir följden av att man helgar sig till Gud, i stället för det sorgsna ropet, "Jag arme, jag arme", (Jes. 24:16) bör själens språk vara: "Jag vill låta er veta vad han har gjort för min själ." (Psalm 66:16) Även om du är frälst, vilket är mycket tveksamt, med den livsstil du har, hur begränsat kommer inte det goda du gjort att vara? Inte en själ kommer att bli frälst genom din hjälp. Kommer Mästaren att säga till dig: (235) "Bra, du gode och trogne tjänare"? Vad har du utträttat på ett trofast sätt? Hårt arbete i det här livets affärer och bekymmer. Skall detta föra de barmhärtiga

orden från Kristi läppar: "Bra, du gode och trogne tjänare"?"

Min bror, Jesus älskar dig och Han inbjuder dig att vända helt om och lyfta dina ögon upp från jorden och rikta dem mot märket för belöningen för din höga kallelse, som är i Jesus Kristus. Upphör med lättsinnighet och maklighet. Låt ett högtidligt inflytande på den tid vi lever i utövas av dig tills kriget är över. Gå till verket. Om du har helgat ditt liv till Gud, kommer ditt inflytande att ge sig till känna.

Större delen av bror G:s familj befinner sig på den väg som leder utför. Han lever ett planlöst liv. Hon är fylld av dårskap, tomhet och stolthet. Hennes inflytande tjänar inte till att förbättra och leder inte till godhet och helighet. Hon tycker inte om den inskränkning som religion för med sig. Därför vill hon inte överlåta sitt hjärta till dess heliga herravälde. Hon älskar självet, älskar bekvämlighet och söker efter sina egna nöjen. Resultatet kommer att bli sorgligt, verkligen sorgligt, såvida hon inte hon inte helt vänder om och söker uppriktig gudsfruktan. Hon måste utöva ett förmildrande, förädlade och upphöjande inflytande på sina bröder. Gud älskar dessa barn, men de är inte kristna. Om de ville försöka att leva ett ödmjukt kristet liv, skulle de kunna bli ljusets barn och Guds tjänare. De skulle kunna vara missionärer i sin egen familj och i sin umgängeskrets.

De ungas ansvar

Om bara de unga kunde förstå, hur mycket gott det är möjligt för dem att utföra, om de gjorde Gud till sin kraftkälla och vishet, skulle de inte längre följa en vårdslöshetens väg eller vara likgiltiga mot Honom och låta sig påverkas av de oheligas inflytande. I stället för att känna att ett personligt ansvar vilar på dem att göra verkliga ansträngningar (236) för andras bästa, och att leda andra till rättfärdighet, hänger de sig åt att endast söka nöjen för sin egen del. De är onyttiga medlemmar i samhället, och lever liksom fjärlarna utan livsinriktning. De har kanske kunskap om sanningen och tror på den, men omsätter den inte i sina liv. Sådana har en död tro. Deras hjärtan har inte nåtts av Guds budskap, så att det påverkat deras karaktär och därmed deras handlingsmönster, sett ur Guds synpunkt, och därför visar de i sitt handlingssätt inte mer överensstämmelse med Hans vilja än de otroende. Deras hjärtan är inte i harmoni med Guds vilja utan de är tvärtemot i fiendskap mot Honom. De som hänger sig åt nöjen och älskar samvaron med nöjessökare, har en motvilja mot andliga övningar. Kommer Mästaren att säga till dessa ungdomar, som bekänner sig höra Herren till, väl gjort, du gode och trogne tjänare", om de inte är goda och trogna?

De unga är i stor fara. Mycket ont följer av deras val av läsning. Mycken tid går förlorad som borde användas till nyttigt sysselsättning. En del försummar till och med sömnen för att läsa färdigt en enfaldig kärlekshistoria. Världen översvämmas av romaner av alla slag. En del är

inte av så farlig karaktär som andra. En del är omoraliska, dåliga och vulgära. Andra är litet elegantare till sitt innehåll, men alla har ett ödeläggande inflytande. O, om de unga kunde förstå vilket inflytande dessa spännande berättelser har på deras sinnen! Kan du efter en sådan läsning öppna Bibeln och läsa livets Ord med intresse? Finner du inte då Guds bok ointressant? Kärleksromanens stämning är kvar i ditt sinne.

Det är ungdomars plikt att uppmuntra måttlighet. Lättsinne och skämt kommer att leda till andlig fattigdom och förlust av Guds ynnest. Många av er anser att ni inte utövar något dåligt inflytande. På så sätt känner ni er ganska tillfreds, (237) men utövar ni ett gott inflytande på andra? Söker ni i era samtal och i era handlingar att leda andra till Frälsaren, eller om de är Guds barn, söker ni då leda dem till en innerlig gemenskap med Kristus?

Unga människor borde uppöva en anda av hängivenhet och kärlek till Gud. De kan inte förhålliga Gud om de inte ständigt inriktar sig på att fullständigt likna Kristus - att bli fullkomliga i Honom. Låt de kristna karaktärsdragen framträda och överflöda hos er. Ge Frälsaren era bästa och heligaste känslor. Ge Honom en fullständigare och oförbehållsam lydnad för Hans vilja. Han kommer inte att godta något som är mindre än detta. Låt dig inte påverkas i din ståndaktighet av dessa smädares och hånares tankar, vilka har hängett sig få fåfänglighet. Följ din Frälsare vad än människor må säga av ont eller gott om dig. Räkna det allt som en glädje och en helig ära att få bära Kristi kors. Jesus älskar dig. Han dog för dig. Om du inte söker tjäna Honom med din odelade kärlek, kommer du att misslyckas i att nå fram till fullkomlig helighet och gudsfuktan och du kommer att tvingas att till sist höra de förfärliga orden: "Gån bort ifrån mig."

Mammons tjänare

Bror I:s fall är förskräckligt. Denna världen är hans gud. Han dyrkar pengar. Han har inte gett akt på den varning han fick för några år sedan och övervunnit sin kärlek till världen, då han har använt alla sina förmågor. De dollar han sedan dess har sparat ihop har blivit som lika många snören till att snärja hans själ och binda honom till världen. I samma takt som han har blivit rikare har hans begär efter vinning blivit större. Alla hans själs krafter ägnas åt detta enda mål, att tjäna pengar. Detta har varit början i hans tankevärld, hans livs bekymmer. Han har riktat in sin själs alla krafter mot detta enda, tills han har blivit en penningdyrkare i all sin strävan och i alla sina avsikter. Hans motiv är i detta avseende inte sunt. Genom sitt föredöme leder han familjen till att tro att ägodelar skall värderas högre än himmel och evigt liv. I årtal har han uppfostrat sina (238) tankar till att skaffa ägodelar. Han offerar sina eviga intressen för jordens rikedomar. Han tror på sanningen, han älskar sanningens principer och älskar att se andra växa till i sanningen, men han har gjort sig själv till en så stor slav under mammon, att han känner sig tvungen att tjäna denne mästare så länge han lever. Men ju längre han lever, ju mer hängiven kommer han att bli sin

kärlek till vinning, såvida han inte slits bort från denne fruktansvärde gud, pengar. Det kommer att vara som att rycka loss det som ger hans liv ett värde, men detta måste ske om han värdesätter himlen.

Han behöver inte någons kritik, men däremot allas medkänsla. Hans liv har varit ett fruktansvärt misstag. Han har inbillat sig, att han saknar pengar, samtidigt som han är omgiven av överflöd. Satan har skaffat sig tillträde till hans sinne och väckt hans begär och därigenom gjort honom besatt av detta. De högre ädlare krafterna hos honom har i hög grad underordnats denna snåla, egoistiska läggning. Hans enda hopp är att bryta Satans band och övervinna detta onda i sin karaktär. Han har försökt att göra detta sedan hans samvete påverkats, men det är inte tillräckligt. Bara detta att göra en kraftfull ansträngning och att skiljas från en mindre del av hans pengar, och då hela tiden känna att han skiljs från en del av sin själ, är inte en frukt av en sann religion. Han måste uppfostra sitt sinne till goda gärningar. Han måste besluta sig för att motarbeta sin fallenhet att skaffa sig ägodelar. Han måste väva in goda gärningar i hela sitt liv. Han måste vårda en kärlek till att göra gott och övervinna den lilla girighet han har utvecklat.

När bror och syster I bedrev affärer med köpmännen i _____, handlade de inte på ett sätt som behagade Gud. De vill pruta för att få saker och ting så billigt de rimligen kan och uppehålla sig vid en liten skillnad på några få ören och tala om detta, som om pengar var deras *allt*, deras gud. Om de bara kunde bli förda tillbaka dit för att osynliga lyssna till de kommentarer som gjordes när de hade gått, skulle de få en klarare uppfattning om hur girigheten påverkat dem. Vår tro har fått ett dåligt rykte och (239) Gud har blivit hånad av somliga på grund av ett begärligt sätt att handskas med pengar. Änglar vänder sig bort med avsky. Allt i himlen är ädelt och upphöjt. Alla söker andras bästa och deras lycka. Ingen ägnar sig åt sig själv för att ge akt på självet och bekymra sig för detta. Det är alla heliga väsens största glädje att få bevittna glädjen och lyckan hos dem som omger dem.

När dessa änglar kommer för att tjäna dem som är Frälsarens arvingar och blir vittnen till själviskhet, begär, bedrägeri och egennyttan på andras bekostnad, vänder de sig bort i sorg. När de ser dem, som bekänner sig vara arvingar till ett evigt arv, vara så giriga mot dem som inte bekänner sig till någon högre målsättning än att samla jordiska rikedomar åt sig, vänder de sig bort i skam, eftersom helig sanning har blivit förolämpad.

Herren kan inte förhålligas och sanningen kan inte äras bättre än genom att icke-troende ser, att sanningen har utfört ett stort, gott verk i naturligt giriga och pennigkära människors liv. Om det kunde märkas, att sådana människors tro kunde påverka dem till att omforma sina karaktärer och förvandla dem från snåla, egoistiska, bedrägliga och penningkära människor till människor som älskar att göra gott, som söker efter tillfällen att använda sina resurser till välsignelse för andra som behöver välsignelse och som besöker änkor och faderlösa i deras nöd och håller sig själva obesmittade av världen, skulle detta vara ett bevis för att deras religion är äkta. Dessa skulle låta sitt ljus lysa, så att andra som ser deras goda

gärningar skulle ledas till att förhålliga sin Fader som är i himlen. Denna frukt skulle vara till helighet och de skulle vara levande representanter för Kristus på jorden. Syndare skulle bli överbevisade om att det i sanningen finns en kraft som de är främmande för. De som bekänner sig till att vänta och vaka inför sin Herres återkomst bör inte vanära sin bekännelse genom att käbbla om pengar och kämpa för vartenda öre. Sådana frukter växer inte på det kristna trädet.

Bror I, Herren vill inte att du skall gå förlorad. Han vill i stället att du skall gripa tag i Hans kraft och sluta fred med Honom genom att du förenar din vilja med Hans gudomliga vilja. Om en verklighetstrogen bild av ditt sätt att skaffa dig pengar presenterades för dig, skulle du bli förskräckt. Du skulle känna avsky över din snålhet, din girighet, din kärlek till pengar. Du skulle göra det till ditt livs kraftansträngning att försöka uppnå Guds nåds förvandling, vilket skulle förvandla dig till en ny människa. De medel du fick från dina släktingar var en förbannelse för dig. Det ökade bara din giriga läggning och var ytterligare en tyngd som sänker dig mot evig förtappelse.

”Ty kärlek till pengar är en rot till allt ont.” När människor använder sin andes och sin kropps krafter till att vinna rikedomar och är tillfreds med att samla sig rikedomar som de aldrig får användning för och som kommer att visa sig vara till skada för deras barn, missbrukar de sina krafter som Gud har gett dem. De visar att deras karaktärer har blivit låga genom den allt fångslande jakten efter vinning. I stället för att inse vad lycka är, är de olyckliga. De har stängt sina själar för den nödställdes behov och bevisat att de inte har någon medkänsla för den som lider.

Min bror, ditt hjärta är inte okänsligt för andras brister och behov. Du har generösa impulser och du tycker om att ge andra husrum. Ofta har du lätt för att göra något bra för en bror eller granne, men du gör pengar till din gud och riskerar att värdera himlen mindre än du värderar dina pengar. När man skaffar sig pengar befinner man sig alltid i fara såvida inte Guds nåd är den princip som råder i själen. När kristna kontrolleras av himlens principer, kommer de att ge med den ena handen samtidigt som den andra tar emot. Detta är den enda förnuftiga och sunda inställning en kristen kan ha när han har och fortfarande förtjänar pengar. Vi skulle vilja fråga bror (242) I: Vad skall du göra med dina pengar? Du är Guds förvaltare. Du har talenter och tillgångar och kan göra mycket gott med dem. Du kan placera dem i himlens bank genom att bli rik på goda gärningar. Välsigna andra med ditt liv. ”Samla er inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.” (Matt. 6:19-21)

Kom ihåg att de skatter som samlas i himlen inte går förlorade. De är säkrade åt er genom en förständig användning av de medel som himlen har gjort er till förvaltare av. ”Uppmana dem som är rika i den här världen”, säger aposteln, ”att inte vara högmodiga eller sätta sitt hopp till något så osäkert som rikedom, utan till

Gud som rikligt ger oss allt att njuta av. Uppmana dem att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med sig och samla åt sig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det verkliga livet.” (1 Tim. 6:17-19)

Det finns en risk för att ditt liv, bror E, går förlorat och att de gåvor som Gud har gett dig överlämnas till djävulen och att du förs bort fångslad efter hans vilja. Kan du uthärda den tanken? Kan du i detta korta liv välja att tjäna självet och älska dina pengar och så skilja dig från alltsammans och inte ha någon rätt till himlen, ingen rätt till det liv som är evigt? Du har en mäktig strid framför dig, för att kunna skilja din kärlek från den här jordens rikedomar. Där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara. Vaka, be och arbeta är den kristnes fältrop. Jag ber dig enträget: res dig själv upp. Sök efter de ting som varar. Tingen på den här jorden förgår snart. Är du beredd att byta världar? Om du till sist går förlorad, (242) skall du veta vad som förorsakade din undergång - kärlek till pengar. Du kommer att skrika i bitter smärta och ångest: ”O, rikedomars bedräglighet! Jag har förlorat min själ. Jag sålde den för pengar. Min själ och min kropp bytte jag ut för vinnings skull. Jag offrade himlen, därför att jag fruktade att jag måste offra mina pengar för att få den.” Från Mästaren kommer dessa ord att höras: ”Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret här utanför!” Vi hoppas att detta inte kommer att bli ditt öde. Vi hoppas att du kommer att flytta dina skatter till himlen och flytta över din hängivenhet och fästa den vid Gud och den oförgängliga skatten.

Jag har sett att hela familjen i viss mån riskerar att göra som fadern. Syster I, du har redan tagit del av denna ande. Gud hjälpe dig att se det och göra en fullständig förändring. Vårda en kärlek att göra gott. Försök vara rik på goda gärningar. Du kan på många sätt göra mer gott än du gör. Du har ett personligt ansvar inför Gud. Du har skyldighet att göra något, vilket du inte kan befrias från. Upprätthåll en förtrolig vandring med Gud. Be utan uppehåll. Det ligger en stor uppgift framför dig om du vill frälsa din själ. Försök att utöva ett motverkande inflytande på din familj. Fatta ädelmodigt din ståndpunkt för Gud. Din ställning är inte som din mans och du kommer att bli fördömd av Gud om du inte själv handlar. Utför ett ihärdigt arbete för att frälsa din egen själ och för att påverka din familj till frälsning. Låt ditt föredöme visa att din skatt är i himlen, att du har investerat i ett bättre hem och ett bättre liv, som är evigt. Uppfostra ditt sinne till att sätta värde på himmelska ting, till att upphöjas, till att älska Gud och till att visa en villig lydnad för Hans vilja.

Du kan bli frestad. Du kan provas för att se hur stark din tillgivenhet är för den här världens innehåll. Du måste förmås att förstå en sida av ditt hjärta som du ännu inte känner. Gud känner dina problem när du ser din mans och dina barns tillstånd, som så fullständigt saknar frälsande tro. (243) Mycket mer än du erkänner beror på dig. Du bör ta på dig vapenrustningen. Använd inte din dyrbara kraft på tröttande arbete som andra kan utföra. Uppmuntra din dotter till nyttig sysselsättning och till att hjälpa dig att bära livets bördor. Hon behöver uppfostras. Hennes tankar är tomma. Hon behöver överlämna allt till Gud. Därefter kan hon bli duglig och behaga sin Återlösare.

Min syster, arbeta mindre och be och meditera mer. Hos dig borde eviga intressen vara de primära. Må Gud förhindra att dina barn formas till att älska pengar. Äkta förfining och artighet när det gäller vanor kan aldrig finnas i ett hem där själviskhet råder. De som är rätt uppfostrade har alltid hjärnor och hjärtan och visar alltid hänsyn till andra. Sann uppfostran blir inte tillfredsställd av att pryda och visa upp sin kropp. Själens verkliga uppfostran och ädelmod kommer att visa sig i ansträngningar att välsigna och upphöja andra. Dina barn tar lätt på de eviga tingens värde. Mätte Gud väcka dem innan det är för sent och de i ångest måste utropa: "Skörden är förbi, sommaren är slut och vi är inte frälsta".

Bror J, din situation har visats för mig. Du har en ansvarstygnd ställning. Du är betrodd med talenter när det gäller pengar och inflytande. Varje människa har fått en uppgift - något att *uträtta*, inte bara för att engagera sina hjärnor, sina ben och sin muskulatur i arbete i största allmänhet. Det gäller mer än det. Du känner till detta arbete från en världslig ståndpunkt och har en viss erfarenhet av det i form av en religiös insikt. För några år sedan förlorade du emellertid en del tid och nu måste du arbeta snabbt för att vinna tillbaka förlorad tid. Att ha talenter räcker inte. Du måste använda dem så att du inte bara hjälper dig själv utan också Honom som har anförtrott dig dem. Allt vad du har är ett lån från din Herre. Han kommer att kräva det tillbaka från din hand med ränta.

Kristus har rätt till dina gärningar. Du har blivit Hans tjänare av nåd. Du skall inte tjäna dina egna intressen, utan Hans intressen som har gett dig ditt uppdrag. Som en bekännande kristen har du skyldigheter inför Gud. Det är inte i dina egna rikedomar som har fått förtroendet att investera. Om det hade varit det, kunde du ha rådgjort med dig själv om hur du skulle använda dem. Kapitalet tillhör Herren och du är ansvarig för hur du använder dem eller missbrukar dem. Detta kapital kan investeras på olika sätt - placeras på penningmarknaden - så att de ger Herren någon vinst. Om man låter gräva ned dem i jorden, kommer varken Herren eller du att få någon nytta av dem och du kommer att förlora allt som har anförtrott dig. Mätte Gud hjälpa dig, min bror, att inse din verkliga ställning som Guds anställda tjänare. Genom Sitt eget lidande och Sin död har Han betalat lön för att tillförsäkra Sig att du skall vara villig att tjäna och beredd att lyda.

Under de senaste årens påfrestningar har du lidit i ditt sinne och känt det som en hjälp att rikta din uppmärksamhet mer mot världen, för att förvärva ägodelar. Gud har i Sin stora kärlek och barmhärtighet mot dig på nytt fått dig in i Sin fålla. Nya plikter och nytt ansvar har nu lagts på dig. Du har en stor kärlek till den här världen. Du har samlat skatter åt dig på jorden. Nu inbjuder Jesus dig till att överföra dina skatter till himlen, ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara. Rannsaka alltid dig själv när du umgås med dina bröder och med icke-troende. Var trogen mot din bekännelse och bevara i din själ ett förlåtande sinnelag och en offervilja, vilket skall ge ett gott anseende åt den sanning du bekänner dig till.

Du har en ställning där andra ser upp till dig. Du är mer än normalbegåvad. Du har en snabb uppfattningsförmåga och

är djupsinnig. En del av dina bröder har inte handlat förståndigt. De har iakttagit dig och haft medkänsla med dig och önskat att du skulle vara mer givmild med dina tillgångar. De har inte varit nöjda med dig. Det är onödigt att de gör allt detta. Dessa människor (245) saknar mycket och om de är trofasta i den ödmjuka tjänst, som Mästaren kräver av dem, kommer de att få allt de kan få. De kan inte tillåta sig att spilla tid på bekymmer för de andra, som Han har anförtrott ett större uppdrag, samtidigt som de inte utför sitt arbete bra. Medan de intresserar sig så mycket för andras angelägenheter, försummas deras eget arbete och de är verkligen tröga tjänare. De var bekymrade över sina nästas arbete, i stället för det som de själva har anförtrott att utföra.

De tror, att om de bara hade fått ta hand om de fem talenterna, skulle de kunna uträtta mycket mer än han som hade blivit betrodd med dem. Men Mästaren visste bättre än de. Ingen behöver knorra över att de inte kan förhålliga Gud med de talenter Han aldrig har gett dem och som de inte är ansvariga för. De behöver inte säga: "Om jag hade en annan ställning i livet skulle jag göra en massa gott med mitt kapital." Gud kräver inte mer av dem än att de använder det de har, som Förvaltare av Hans nåd. Om den enda talenten, den ödmjukaste tjänsten, helt och fullt helgas åt och utövas för att främja Guds ära, kommer den att vara lika väl mottagen som tillväxten av den största talenten. De olika resurserna har anpassats efter våra olika förmågor. Varje människa har fått enligt sin förmåga. Ingen skall negligera sitt arbete, anse det för så obetydligt att han inte skall göra något särskilt för att utföra det ordentligt. Om han gör detta slarvar han med sitt moraliska ansvar och föraktar de små tingens dag. Himlen fördelar till alla det arbete de skall utföra. Det bör vara deras målsättning att utföra denna uppgift väl, allt efter sin förmåga. Gud kräver att alla, de svaga lika väl som den starkaste, fullbordar det arbete som de fått sig tilldelat. Det intresse som förväntas kommer att stå i proportion till den mängd som anförtrotts.

Var och en borde med flit och intresse fullgöra sin egen uppgift och lämna andra till deras egen Mästare, till att stå eller falla. Det finns alltför många beskäftiga människor i _____, rätt många som (246) iakttar sina bröder och som av samma anledning alltid är svaga. De kommer att frambära vittnesbörd på möten och eftersom de inte har Jesus i sina hjärtan att bekänna sig till, kommer de att försöka att hos sina bröder inpränta deras plikter. Dessa stackars själar känner inte sina egna plikter och trots detta tar de på sig ansvaret att upplysa andra om deras plikter. Om sådana ville sköta sitt eget arbete och ta emot Guds nåd i sina hjärtan, skulle det vara en styrka i församlingen som nu saknas.

Bror J, du kan göra gott. Du har god omdömesförmåga och Gud leder dig ut ur mörkret in i ljuset. Använd dina talenter till Guds ära. Placera dem så på pennigmarknaden att Mästaren kan få tillbaka dem med ränta då Han kommer. Bryt loss dina klängtrådar från jordens värdelösa ting och räta upp dem så att de slingrar sig upp mot Gud. Själars frälsning betyder mer än hela världen. En själ, som blivit frälst till att leva genom evighetens tidsåldrar för att prisa Gud och Lammet, betyder mer än miljoner i pengar. Rikedomar blir värdelösa när de jämförs med själars värde,

som Kristus dog för. Du är en försiktig man och kommer inte att handla obetänksamt. Offra dig för sanningen och bli rik inför Gud. Måtte Herren hjälpa dig att handla så trofast som du bör och att rätt värdesätta eviga ting.

Dina barn behöver få ett djupare nådearbete utfört i sina hjärtan. De behöver uppmuntra nykterhet och fasthet i sin karaktär. Om de är helgade åt Gud, kan de utträtta goda ting och utöva ett inflytande som kan bli frälsande för deras kamrater.

Låt inte den fattige känna att det inte finns något de kan utträtta, därför att de inte äger sina bröders rikedomar. De kan offra på många sätt. De kan förneka sig själva. De kan leva helgade liv och genom sina ord och handlingar kan de ära sin Återlösare. I synnerhet kan systrarna uppvisa ett starkt (247) inflytande om de vill sluta att skvallra och i stället helga sin tid åt vaksamhet och bön. De kan ära Gud. De kan låta sitt ljus lysa så att andra, då de ser deras goda gärningar, kommer att ledas till att förhålliga vår Fader som är i himlen.

Som illustration till att du för din del misslyckades med att komma fram till Guds verk, vilket var din förmån, blev jag hänvisad till dessa ord: "Förbannat", sade Herrens Ängel, "förbannat vare Meroz och de, som bor där, eftersom de inte kom Herren till hjälp bland hjältarna." Domarboken 5:23. Vad har Meroz gjort? Ingenting. Och det var detta som var deras synd. De kom inte Herren till hjälp bland hjältarna.

Känslor och äktenskapsarrangemang

Kära Syster K: I den vision jag fick den sista juni blev jag visad, att du har en fasthet och bestämdhet i din karaktär som smakade litet av envishet och egensinnighet. Du vill inte låta dig ledas, men ändå är du ivrig att lära känna och göra Guds vilja. Du har bedragit dig själv och du har inte förstått ditt eget hjärta. Du har trott, att din vilja var underordnad Guds vilja, men i detta har du inte bedömt saken rätt. Du har mött svårigheter och har låtit dina tankar uppehålla sig vid svikna förhoppningar. För några år sedan tog ditt liv en speciell vändning. Det har verkat som om en rastlöshetens ande vilat över dig. Du har inte varit lycklig, även om det inte har funnits något i din omgivning som har behövt kasta en sådan mörk skugga. Du har inte disciplinerat ditt sinne till att uppehålla sig vid det som är ljust. Du kan utöva ett starkt inflytande till förmån för sanningen, om du bara vill träna dina tankar till att löpa i de rätta banorna. Alla dina ord och handlingar borde vara sådana att de förhålliga din Frälsare, upphöjer Hans kärlek och framhåller Hans skönhet.

Du har fallit för det allvarliga misstag, som är så vanligt i denna fördärvade tidsålder, i synnerhet hos kvinnor. Du är alltför förtjust i det motsatta könet. Du tycker mycket om deras sällskap. Din uppmärksamhet mot dem är smickrande och du uppmuntrar eller tillåter en förtrolighet, som inte alltid stämmer överens med apostlarnas

förmaning, "och håll er borta från allt slags ont." (1 Tess. 5:22)

Du förstår egentligen inte dig själv. Du vandrar i mörker. Du har haft lite med äktenskapsarrangemang att göra. Det är en synnerligen osäker affär, för du känner inte hjärtat och kan göra ett mycket dåligt arbete och därigenom hjälpa den store upprorsmakaren i hans arbete med att sätta ihop par. Han är starkt engagerad i att påverka dem till att förena sina intressen, som absolut inte passar för varandra. Han jublar i detta arbete, för genom detta kan han skapa mer olycka och hopplös smärta för mänskligheten än genom att använda sin skicklighet i någon annan riktning.

Du har skrivit många brev, som har varit mycket påfrestande för dig. Dessa brev har uppehållit sig något vid det som är vår tro och vårt hopp, men blandat med detta har det varit förtroliga frågor och gissningar som gällt om den eller den tänkte gifta sig och antydningar om äktenskap. Du verkar veta avsevärt mycket om tänkbara par och skriver och talar om sådana saker. Detta förorsakar bara brist hos din själ. "Ty vad hjärtat är fullt av, det talar munnen." Luk. 6:45) Du har gjort dig själv stor skada genom att låta dina tankar och samtal uppehålla sig vid kärlek och parförhållanden. Du har inte varit lycklig, ty du har sökt efter lycka. Detta är inte någon lönande verksamhet. När du allvarligt söker göra din plikt och reser dig upp för att tjäna andra, så kommer du att finna ro. Dina tankar uppehåller sig vid dig själv. Dessa tankar måste dras bort från dig själv genom att du lättar andras bekymmer och gör dem lyckliga. Då kommer du att finna lycka och glädje.

Du har en sjuklig fantasi. Du har tänkt dig (249) själv sjuk, men det har varit mer inbillning än verklighet. Du har varit osann mot dig själv. Du har samtalat med unga män och tillåtit dig en frihet som endast skulle tillåtas en bror. Jag blev visad, att ditt inflytande i ___ inte var vad det borde vara. Du tillät ditt sinne att inta en låg nivå. Du kunde prata och skratta och ägna dig åt tomt prat, ovärdigt en kristen. Ditt uppträdande är inte vad det borde vara. Du uppträder som en person utan ryggrad. Du lutade dig till hälften mot andra, vilket är en felaktig hållning för en dam i andras närhet. Ditt sinnestillstånd leder till lättja och till skräck för motion, samtidigt som detta skulle vara ditt bästa botemedel. Du kommer aldrig att tillfriskna om du aldrig lägger bort detta likgiltiga, drömliknande sinnestillstånd och själv reser dig för att *göra något*, för att arbeta innan dagen är slut. Gör något, gör dig också föreställningar och planera. Vänd bort ditt sinne från romantiska planer. Du blandar din religion med en romantisk älskogs känsla, som inte upphöjer, utan förnedrar. Det är inte bara du själv som berörs. Andra skadas av ditt exempel och ditt inflytande.

Du är av naturen hängiven och ödmjuk. Om du ville uppfostra ditt sinne till att uppehålla sig vid de upphöjda ämnen som inte har något med dig själv att göra utan är av himmelsk natur, skulle du kunna användas. Men mycket av ditt liv har slösats bort på drömmar om att göra något stort i framtiden, samtidigt som den plikt du är skyldig att utföra i dag försummas, trots att du uppfattar den som obetydlig. Du har inte varit trofast. Herren kommer inte att anförtro dig något större uppdrag förrän den uppgift som

nu ligger framför dig har blivit uppfattad och utförd med en vilja som utstrålar beredvillighet och glädje. Om inte hjärtat är med i arbetet, kommer det att gå trögt, oavsett vilken uppgift det är. Herren prövar vår förmåga genom att först ge oss (250) små plikter att utföra. Om vi missnöjda och klagande vänder oss bort från dessa, kommer inget mer att anförtros åt oss förrän vi med glädje tar vara på dessa små plikter och utför dem väl. Då kommer större ansvar att anförtros åt oss.

Du har fått förtroendet att förvalta talenter som inte skall slösas bort, utan placeras på ett sådant sätt på penningmarknaden, att Mästaren vid Sin ankomst kan få tillbaka Sitt med ränta. Gud har inte delat ut dessa talenter godtyckligt. Han har delat ut dessa anförtrodda tillgångar efter den kända förmågan hos Hans tjänare. ”Han skall ge var och en efter hans gärningar”. (Rom. 2:6) Han ger opartiskt. Han förväntar sig motsvarande tillbaka. Om alla gör sin plikt i förhållande till sitt ansvar, kommer den summa som de anförtrots att bli fördubblad, oavsett om den är stor eller liten. Deras trohet testas och prövas och deras trofasthet är ett uttryckligt bevis för deras kloka förvaltning och för deras värdighet att anförtros de sanna rikedomarna, även det eviga livets gåva.

Vid konferensmötet i New York, oktober 1868, blev jag visad många som nu inte utträtt något, men som skulle kunna utträtta gott. En grupp presenterades för mig, som inser att de har generösa inte maningar, uppbyggliga känslor och kärlek till goda gärningar. Samtidigt utträtt de ingenting. De äger en känsla av självbelåtenhet och smickrar sig med att de skulle kunna och vilja utföra en stor och bra tjänst, om de fick ett tillfälle eller om omständigheter var gynnsammare. De väntar emellertid bara på tillfället. De föraktar sinnet hos den fattige girigboken, som missunnar de behövande deras lilla svältlön. De ser att han lever för sig själv, att han inte kommer att kallas ut ifrån sig själv för att göra gott mot andra, så att de blir välsignade med inflytelserika talenter och medel som har överlämnats till honom att använda, men inte till att missbrukas, inte heller till att låta bli rostiga eller till att begravas i jorden. De som överlämnar sig själva till girighet och egenkärlek är skyldiga att stå till svars för sina giriga gärningar och är ansvariga för (251) de talenter de missbrukar. Men mer ansvariga är de som har ädelmodiga ingivelser och av naturen är snabba till att se andliga ting, om de förblir passiva och väntar på ett tillfälle, som de tror ännu inte har kommit och trots detta sätter sin beredvillighet i kontrast till den giriges ovilja och inser att de har bättre villkor än deras genomsnittligt besjälade grannar. Sådana bedrar sig själva. Detta faktum att de är utrustade med fler egenskaper som inte används, gör bara deras ansvar större. Om de låter sin Mästares talenter förbli oanvända eller samlar dem utan att deras värde ökar, är deras villkor inte bättre än deras grannars, som de känner ett så stort förakt för. Till dem kommer detta att sägas: Ni kände till er Mästares vilja. Ändå gjorde ni den inte.

Om du hade uppfostrat dina tankar till att uppehålla sig vid upphöjda ämnen, meditera över himmelska ting, kunde du ha utträtt mycket gott. Du kunde ha haft ett inflytande på andras tankar, så att de kunde ha vänt sina själviska tankar och sin benägenhet att älska världen in i

andlighetens kanal. Om din hängivenhet och dina tankar hade underordnats Kristi vilja, skulle du kunna utträtta mycket gott. Din fantasi är sjuklig på grund av att du har låtit den löpa i en förbjuden kanal, att bli drömmande. Dagdrömmeri och romantiskt byggande av luftslott har gjort dig oduglig att använda. Du har levt i en inbillad värld. Du har varit en inbillad martyr och inbillad kristen.

Det finns mycket av denna låga känslsamhet uppblandad med de ungas religiösa erfarenhet i vår tid av världshistorien. Min syster, Gud kräver, att du skall förvandlas. Jag ber dig enträget att höja dina känslor till ett högre plan. Helga dina andliga och fysiska krafter till tjänst åt din Frälsare, som har köpt dig. Helga dina tankar och känslor så att alla dina gärningar kan utföras i Gud.

Du har varit fruktansvärt bedragen. Gud skulle vilja att du noggrant rannsakar varje tanke och varje motiv i ditt hjärta. (252) Behandla din egen själ uppriktigt. Om din hängivenhet hade haft Gud som centrum, vilket Han kräver, skulle du inte ha behövt gå igenom de svårigheter som du har. Det finns en andlig rastlöshet hos dig, som inte kommer att lindras förrän dina tankar har förändrats, inte förrän dagdrömmeri och byggandet av luftslott upphör och du utträtt det uppdrag som hör till vår tid.

Upphör med att arrangera äktenskap och att uttala gissningar om dina vänners äktenskap då du skriver brev. Äktenskapet är heligt, men i vår fördärvade tid ger det ofta rum för det uslaste och skamligaste hos människonaturen. Det har missbrukats i så hög grad att det i dag har blivit ett brott och är ett av de säkraste tecknen på att vi lever i de sista dagarna, på samma sätt som de flesta äktenskap före syndaflo den var ett hån mot Gud. Satan är ständigt sysselsatt med att snabbt få oerfarna unga människor till att ingå äktenskap. Ju mindre vi lovordar de äktenskap, som nu ingås, desto bättre är det emellertid. När äktenskapets heliga natur och de krav som det för med sig, verkligen blir förstådda, kan ett äktenskap också nu bli erkänt av himlen och resultatet kommer att bli lycka för båda parterna och Gud kommer att bli ärad. Måtte Herren göra det möjligt för dig att utföra den uppgift som ligger framför dig.

Jag håller på att skriva om detta felaktiga, bedrägliga arbete som utförs under religionens täckmantel. Köttets lustar har kontrollen över män och kvinnor. Sinnet har blivit fördärvat genom att tankar och känslor har förvanskats. Satans bedragande makt har i så hög grad förblindat ögonen, att dessa fattiga, bedragna själar inbillar sig, att de är andligt sinnade, speciellt helgade, samtidigt som deras religiösa erfarenhet mer består av älskogssjuk sentimentalitet än av själens renhet, sann godhet och ödmjukhet. Sinnet har inte övergett självet. Det har inte tränats upp och blivit upphöjt genom att välsigna andra, genom att göra goda gärningar. ”Men att ta sig an föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen, det är en gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern.” (Jak. 1:27) Sann religion hos människor förädlar sinnet, förfinar smaken, helgar omdömet och gör dess ägare delaktiga av (253) himlens renhet och påverkan. Den leder till att änglarna är dem nära och skiljer dem mer och mer från världens ande och

inflytande.

Battle Creek, Michigan.

Hårdhet i familjens ledning

Bror L, Den siste juni blev jag visad, att det ligger ett arbete framför dig att förändra dina vägar. Du ser inte dig själv. Ditt liv har varit ett misstag. I din familj följer du inte någon förständig och barmhärtig väg. Du är sträng. Om du fortsätter den kurs som du har följt mot din hustru och dina barn, kommer hennes dagar att avkortas och dina barn kommer att vara rädda för dig i stället för att älska dig. Du känner, att din väg består av kristen vishet, men i detta har du bedragit dig själv.

Du har märkliga åsikter när det gäller att leda din familj. Du utövar din myndighet på ett oberoende och egenmäktigt sätt, som lägger band på all frihet runt omkring dig. Du tror, att du är i stånd till att ensam vara familjens överhuvud och känner dig tillräckligt klok och insiktsfull för att kunna bestämma över varje familjemedlem, på samma sätt som en arbetare styr en maskin. Du befäller och tar din myndighet för given. Det skapar sorg i himlen. Du bedrövar Guds änglar. Du har uppfört dig som om endast du var i stånd till självstyre. Ofta har du känt dig upprörd över att din hustru har vågat öppna munnen för att säga emot dina åsikter eller ifrågasätta dina beslut.

Efter mycket långmodighet från hennes sida och tålig väntan på dina infall, har hon satt sig upp emot orättvis maktställning och har blivit nervös och förvirrad och visat förakt för ditt tillvägagångssätt. Du har förorsakat de flesta av hennes demonstrationer och har beskyllt henne för att synda och vara ledd av djävulen, samtidigt som det var du som var den skyldige. Du drev henne nästan till vanvett och hånade henne sedan (254) för det. Hur enkelt skulle det inte ha varit för dig att göra hennes liv trevligt och behagligt. Men det har varit raka motsatsen till detta.

Du har varit ganska lat. Du har inte varit flitig med att använda den kraft som Herren har gett dig. Den är ditt kapital. En förständig användning av denna kraft och uthålliga, flitiga vanor, skulle göra dig i stånd till att uppnå livets bekvämligheter. Du har begått en del misstag. Du trodde att det bara var av ren stolthet som din hustru ville ha det mer bekvämt omkring sig. Du har behandlat henne inskränkt och snålt. Hon behöver få en bättre och mer varierad kost än den hon har fått. Hon behöver också ha saker och ting så bekväma och komfortabla som du kan göra dem, sådant som gör hennes arbete så lätt som möjligt. Men du har sett på saker och ting från en felaktig uppfattning. Du har ansett, att nästan allt som går att äta var gott nog, så länge du själv kunde klara av att äta det och behålla dina krafter. Du har inpräntat i din svaga hustru, hur nödvändigt det var att leva på en enkel och billig kost. Hon kan emellertid inte bilda friskt blod eller starka muskler av den kost som du begränsar dig till, och blomstra. Somliga människor kan inte klara sig med den

kost som andra kan nöja sig med, även om den har lagats på samma sätt.

Du riskerar att bli extremist. Din kropps-konstitution kan omvandla en mycket grov och mager kost till ett gott blod. Dina blodbildande organ är friska. Men din hustru behöver en skonsam och mer varierad kost. Om du skulle låta henne äta samma kost som din kropp klarar av att omvandla till gott blod, så skulle hennes kropp inte förmå att tillägna sig den. Hon saknar vitalitet och behöver en generös och stärkande diet. Hon måste ha näringsrik och stärkande kost. Hon borde ha rik tillgång till frukt och inte begränsas till samma mat dag efter dag. Din hustrus livlina är skör. Hon är sjuklig och de krav hennes kropp ställer, skiljer sig helt från friska människors behov.

Bror L, du äger en betydande värdighet, men har du (255) förtjänat denna värdighet? O, nej! Du har lagt dig till med den. Du har älskat din maklighet. Du och hårt arbete har inte passat ihop. Om du inte hade varit lat i affärer, kunde du ha haft många av livets bekvämligheter som du nu inte kan förfoga över. Du har handlat orätt mot din hustru och dina barn med dina makliga vanor. Timmar som skulle ha använts till allvarligt arbete har du förspillt genom att prata och läsa och ta det lugnt.

Du är lika skyldig att stå till svars för din styrka som rika människor är för sina rikedomar. Ni är båda förvaltare. Var och en har anförtrots en uppgift. Du skall inte missbruka din kraft, utan använda den på ett sådant sätt att du generöst kan förse din familj med vad den behöver och därigenom ge till Gud genom att hjälpa till att göra sanningen för vår tid känd. Du har varit medveten om stoltheten och den yttre prakt och fäfängan i ___ och har känt dig säker på att ditt föredöme inte skulle uppmuntra eller sanktionera denna stolthet och lyx. I dina ansträngningar för detta, har din synd varit lika stor som på den andra sidan.

Du är i hög grad själv skyldig till din religiösa erfarenhet. Du har stått på den ena sidan som åskådare och iakttagit andras fel och brister och byggt upp dig själv därför att du ser fel hos dem. Du har varit noggrann och uppriktig i ditt sätt att handla och eftersom du har sett försumlighet hos andra som bekänner sig till mycket, har du genom principerna för ditt handlande gjort raka motsatsen till deras fel och sagt i ditt hjärta, "Jag är bättre än de". Samtidigt som du stod vid sidan av församlingen, var vaksam och fann fel, gjorde du emellertid ingenting själv. Du kom inte Herren till hjälp för att avhjälpa det onda. Du hade en standard som du bedömde andra efter. Om de inte levde upp till dina idéer, hyste du inte någon sympati med dem, men du hade en självbelåten inställning till dig själv.

Du har varit krävande i din religiösa utövning. (256) Skulle Gud behandla dig på samma sätt som du har behandlat dem som du ansåg begick fel i församlingen och så som du har behandlat din egen familj, skulle ditt tillstånd verkligen vara dåligt. Men en nådig Gud, som hyser stor medkänsla och vilkens kärleksfulla godhet är oföränderlig, har varit förlåtande och har inte kastat bort dig och inte heller skurit bort dig på grund av dina överträdelser, dina talrika villfarelser och ditt avfall. O, nej! Han har hela tiden älskat dig.

Har du verkligen tänkt på att ”med det mått ni mäter med, skall det mätas upp åt er. (Matt. 7:2) Du har sett stolthet och fåfänga och en anda som älskar världen hos några som bekänner sig vara kristna i _____. Detta är ett stort ont och därför att man har gett efter för denna anda, är änglarna bedrövade. De som på detta sätt följer de oheligas föredöme utövar ett inflytande som skingrar från Kristus och samlar själars blod på sina kläder. Om de fortsätter på samma väg kommer de att förlora sina egna själar och kommer en dag att få veta vad det innebär att bära den fruktansvärda bördan av andra själar på sig, själar som har varit ledda på fel spår på grund av dessa oheliga föredömens ohelighet, trots att de bekänner sig vara ledda av religiösa principer.

Du har god anledning till att vara bedrövad över stolthet och brist på enkelhet hos dem som bekänner sig till de bättre sakerna. Du har emellertid iakttagit andra och talat om deras fel och försummat dig själv. Du är inte skyldig att stå till svars för dina bröders synder, såvida inte ditt exempel har fått dem att fela och fått deras fötter att vika av från den smala vägen. Du har ett stort och högtidligt arbete framför dig med att styra och underordna dig själv till att bli saktmodig och ödmjuk av hjärtat och att uppfostra dig själv till godhet, medkänsla för din familj och till att ha den själens ädelmod och sanna högsinhet som föraktar all girighet.

Du har ansett att alltför mycket arbete har lagts ned på församlingshuset och har uppmärksammat den onödiga kostnaden. Det är onödigt att du har dessa särskilda (257) samvetsbetänkligheter. Det är ingenting i detta hus som har ställts i ordning med för mycket omsorg, nit eller ordning. Arbetet är ingalunda för anspråksfullt. Planeringen är inte överdådlig. Tänker de, som är beredda att klaga på detta hus för tillbedjan på, vem det är byggt för? Tänker de på att det har byggts för att vara Guds hus, att det skall tillägnas Honom, att det skall vara ett hus där folk samlas för att möta Gud? Många handlar som om himlens och jordens Skapare, Han som har gjort allt i världen som är underbart och skönt, skulle vara tillfreds med att se ett hus uppfört åt Sig utan ordning eller skönhet. Somliga bygger stora, bekväma hus till sig själva, men har inte råd att spendera mycket på ett hus som de skall tillägna Gud. Varje dollar av de medel de har i sina händer tillhör Herren. Han har lånat ut den till dem för en stund, till att användas till Hans ära. Ändå ger de ut dessa medel till Guds verks främjande på ett sätt som om varje dollar till detta är en fullständig förlust.

Gud vill inte att Hans folk skall använda medel på ett slösaktigt sätt till uppvisning och utsmyckning, men Han vill att de skall visa omsorg, ordning, god smak och enkel skönhet när ett hus inrättas för Honom, där Han skall möta Sitt folk. De som bygger ett hus till Gud bör visa lika mycket större intresse, omsorg och god smak i dess inredning som det syfte som det byggts för är högre och heligare än det som vanliga bostadshus har byggts för.

Herren kan se människors avsikter och syften. De som har höga tankar om Hans karaktär kommer att känna att det är deras högsta nöje att ha allt som har någon kontakt med Honom i det allra bästa arbetet och att visa fram den allra bästa smaken. Men de som motsträvt kan bygga ett

fattigare hus till Gud än de själva skulle vilja bo i, visar sin brist på respekt för Gud och för heliga ting. Deras gärningar visar att deras egna timliga saker har större värde i deras ögon än saker av andligt slag. (258) Eviga saker görs sekundära. Det anses inte väsentligt att ha goda och praktiska saker i tjänsten för Gud, men de anses vara viktiga i det här livets angelägenheter. Människor kommer att avslöja den sanna moraliska tonen i deras hjärtans principer.

Många inom vårt folk har blivit inskränkta. Ordning, renhet, smak och bekvämlighet kallas för stolthet och kärlek till världen. Här begår man ett misstag. Fåfång stolthet, som visar sig i prålig grannlåt och onödiga prydnader behagar inte Gud. Men Han som skapade en skön värld till människan och planerade en underbar trädgård i Eden med all tänkbar variation av träd med frukter och skönhet och som prydde jorden med de vackraste tänkbara blomster av alla slag och nyanser, har gett handgripliga bevis för att Han gläder Sig åt skönhet. Ändå vill Han acceptera det ödmjukaste offer från det fattigaste, svagaste barn, om det inte har något bättre att ge. Det är själens uppriktighet som Herren godtar. Den människa, som Gud har bevarat i Sitt hjärta och upphöjt över allt annat, kommer att ledas till att fullständigt underordna sig Hans vilja och kommer att helt överlåta sig själv till Guds herravälde och regering.

Kortsynta dödliga människor förstår inte Guds vägar och gärningar. Deras ögon är inte riktade uppåt mot Honom som de borde. De har inga höga uppfattningar om eviga saker. De ser bara på dessa ting med dimmig blick. De finner ingen särskild glädje i att meditera över Guds kärlek, himlens härlighet och glans, de heliga änglarnas upphöjda karaktär och Jesu, vår Frälsares, majestät och utsägliga skönhet. De har så länge haft jordiska ting för sin syn att eviga scenerier är vaga och otydliga för dem. De har begränsade uppfattningar om Gud, himlen och evigheten.

Heliga ting sänks ned till samma nivå som vanliga saker. Därför visar de i sitt umgänge med Gud samma snålhet och girighet som när de umgås med sina medmänniskor. (259) Deras offer till Herren är bristfälliga, sjuka eller otillräckliga. De utsätter Honom för samma plundring som sina medmänniskor. Deras tankar når inte upp till en upphöjd moralisk standard, utan stannar kvar på den låga nivån. De inandas hela tiden den orena dimman från jordens lågländer.

Bror L, du härskar med järnhand över din familj. Du är sträng i ditt sätt att styra dina barn. Du kommer inte att vinna deras kärlek med detta sätt att leda. Du är inte öm, kärleksfull, hängiven och vänlig mot din hustru. Du är i stället hård och styr henne med förebråelser och kritik. En välordnad familj behagar Gud och tjänande änglar. Du måste lära dig hur man gör ett hem ordentligt, bekvämt och behagligt. Pryd sedan detta hem med passande värdighet. Då kommer denna anda att tas emot av barnen och ordning, regelbundenhet och lydighet kommer med större lätthet att uppnås av er båda.

Bror L, har du tänkt på vad ett barn är och vart det är på väg? Dina barn är de yngre medlemmarna av Herrens

familj - bröder och systrar, som anförtrotts åt ditt beskydd av din himmelske Fader för att du skall uppfostra och utbilda dem för himlen. När du behandlar dem så grovt som du ofta har gjort, tänker du då på att Gud kommer att ställa dig till svars för denna behandling? Du borde inte behandla dina barn så hårt. Ett barn är inte en häst eller en hund, som skall befallas efter din härsklystna vilja eller under alla förhållanden styras av en käpp eller piska eller av slag med handen. Några barn är så bångstyriga att aga är nödvändig, men i väldigt många fall har situationen gjorts mycket värre med denna uppfostringsmetod.

Du borde behärska dig själv. Tillrättavisa aldrig dina barn då du är otålig eller irriterad eller känner vrede. Straffa dem i kärlek, visa vilken övilja du känner mot att behöva tillfoga dem smärta. Lyft aldrig din hand för att (260) slå utan att du med gott samvete kan böja dig inför Gud och be om Hans välsignelse över den tillrättavisning som du tänker ge. Uppmuntra kärlek i dina barns hjärtan. Ge dem höga och riktiga motiv för självbehärskning. Ge dem inte det intrycket, att de måste underkasta sig kontroll därför att det är din godtyckliga vilja, eftersom de är svaga och du är stark, därför att du är fadern och de är barnen. Om du vill fördärva din familj så fortsätt att härska med rå styrka och du kommer helt säkert att lyckas.

Din hustru är ömsint och lätt att göra upprörd. Hon märker din hårda disciplin och det leder henne till motsatt ytterlighet. Hon försöker motverka din stränghet och du anklagar detta för att vara en stor brist i hennes plikter och hennes kontroll av sina barn. Du anser, att hon är alltför eftergiven, alltför kärleksfull och ömsint. Du kan inte hjälpa henne i detta avseende förrän du har ändrat dig själv och visat den faderliga ömhet som du borde i din familj. Det är denna felaktiga ledning av familjen som leder din hustru till att vara eftergiven. Din natur måste mjukna. Du behöver renas genom Guds Andes påverkan. Du behöver en genomgripande förvandling. Därefter kan du arbeta utifrån rätt ståndpunkt. Du behöver låta kärlek komma in i din själ och låta den få inta den egna värdighetens plats. Självet måste dö.

Din hustru behöver ömhet och kärlek. Herren älskar henne. Hon är mycket närmare himmelriket än du. Men hon dör bit för bit och du är den som långsamt tar hennes liv. Du kan göra hennes liv lyckligt om du vill. Du kan uppmuntra henne till att luta sig mot din stora tillgivenhet, att lita på dig och älska dig. Du vänder hennes hjärta bort från dig. Hon ryggar tillbaka för att öppna alla sin själs känslor för dig eftersom du har behandlat hennes känslor med förakt. Du har förlöjligat hennes fruktan. Du har arrogant fört fram din åsikt trots att det inte fanns något attraktivt i den. Hennes respekt för dig (261) kommer utan tvivel att försvinna om du fortsätter den väg du har slagit in på och när respekten är borta, finns inte kärleken kvar.

Jag ber dig enträget att vända helt om och ödmjuka dig själv och bekänna att du har förorättat din hustru. Hon är inte fullkomlig. Hon har fel, men hon vill uppriktigt tjäna Gud och tåligt stå ut med ditt uppförande mot henne och era barn. Du är snabb till att påpeka din hustrus fel och kan du se en brist gör du det. Hon är svag, men ärar ändå Gud med sin svagare styrka mer än du med dina starka krafter. *Battle Creek, 17. jan. 1869.*

Ett födelsedagsbrev

Min käre son! Jag skriver detta brev på din nittonårsdag. Det har varit en glädje att få ha haft dig hos oss några få veckor. Du är i färd med att lämna oss, men ändå kommer våra böner att följa dig.

Idag slutar ännu ett år av ditt liv. Hur kan du se tillbaka på det? Har du gjort framsteg i ditt andliga liv? Har du växt till i andlighet? Har du korsfäst jaget med dess lustar och begärelser? Har du förökad ditt intresse av att studera Guds ord? Har du vunnit avgjorda segrar över dina känslor och ditt egensinne? Vad är resultatet av ditt liv för det år som har gått in i evigheten och som inte kan återkallas?

När du nu börjar ett nytt år, låt det få bli med ett allvarligt beslut att ha din kurs riktad framåt och uppåt. Låt ditt liv bli mera upphöjt än det har varit hitintills. Gör det till ditt mål att inte söka dina egna intressen och nöjen, utan att arbeta för din Återlösares verks framgång. Förbli inte i en situation där du alltid behöver hjälp och där andra måste vaka över dig och bevara dig på den smala vägen. Du kan (262) bli stark och utöva ett heliggörande inflytande på andra. Du kan välja att vara där dina intressen väcker andra att göra gott, att trösta de sorgsna och stärka de svaga och vara ett Herrens vittne närhelst tillfälle ges. Inrikta dig på att ära Gud i allt, alltid och överallt. Låt din kristendom få gripa in i allt. Var grundlig i det som du företar dig!

Du har inte erfårit Guds frälsande kraft som det skulle ha varit din förmån att få göra, därför att du inte har gjort det till ditt livs mål att ära Kristus. Låt varje föresats du genomför, varje gärning du ger dig in i och varje nöje som du deltar i, ha till syfte att förhålliga Gud. Låt detta få vara ditt hjärtas språk: Jag är din, o Gud. Att leva för dig, att verka för dig och att lida för dig, är det enda jag begär.

Många bekänner sig vara på Herrens sida, men de är det inte, ty inflytandet av deras handlingar är på Satans sida. På vilket sätt skall vi kunna avgöra på vilkens sida vi står? Vem äger hjärtat? Hos vem är våra tankar? Vad tycker vi om att samtala om? Vem är föremål för vår varmaste sympati och vem ägnar vi våra bästa krafter? Om vi är på Herrens sida, är våra tankar hos Honom och våra ljuvligaste tankar gäller Honom. Vi har ingen vänskap med världen, ty vi har helgat allt vi har och är år Honom. Vi längtar efter att bli Honom lika, inandas Hans Ande, göra Hans vilja och behaga Honom i allt.

(263) Du borde inrikta dig på en sådan bestämd målsättning att ingen behöver missa sig på dig. Du kan inte utöva ett inflytande på världen utan beslutsamhet. Dina beslut må vara goda och allvarligt menade, men de kommer att visa sig misslyckade om du inte gör Gud till din styrka och går framåt med en fast beslutsam avsikt. Du skulle ge hela ditt hjärta åt Guds verk. Du borde vara ivrig att få det kristna livets erfarenhet. Ditt liv skulle visa på Kristus.

Du kan inte tjäna både Gud och Mamon. Du är antingen helt på Herrens sida eller på fiendens. "Den som icke är med mig, han är emot mig, och den som icke församlas med mig, han förskingras." (Matt. 12: 30.) En del gör sitt kristna liv till ett misslyckande därför att de är vacklande och inte har beslutsamhet. De är ofta överbevisade och kommer nästan fram till den punkt då de är beredda att överlämna allt åt Gud, men lyckas inte genomföra sitt beslut och faller tillbaka igen. Under sådana förhållanden förhärdas samvetet och blir mindre och mindre påverkligt för Guds Andes inflytande. Hans Ande har varnat och överbevisat men har blivit avvisad till dess att Han bedrövad finner att Han inte längre kan påverka oss. Det går inte att leka med Gud. Han visar oss klart vår plikt, men om vi försummar att följa ljuset blir det mörker för oss.

Gud bjuder oss att samarbeta med Honom i Hans vingård. Börja just där du är. Kom till korset och offra där ditt eget jag, världen och varje avgud. Öppna ditt hjärta fullständigt för Jesus. Du är på en svår plats när det gäller att bevara ditt andliga liv och att utöva ett inflytande som skall leda andra från synd, nöjen och dårskap till den smala vägen, som är färdigställd för Guds återlösta att vandra på.

Gör en fullständig överlåtelse åt Gud. Ge upp allt utan undantag, och sök på så sätt efter friden som övergår allt förstånd. Du kan inte hämta näring från Kristus om du inte är förenad med Honom. Om du inte är i Honom är du en gren som kommer att torka. Du känner inte ditt behov av renhet och sann helighet. Du borde allvarligt känna en längtan efter den helige Ande och borde bedja allvarligt att få del av den. Du kan inte vänta att få del av Guds välsignelser om du inte söker efter dem. Om du använder de medel som finns inom räckhåll skulle din erfarenhet växa i nåd och du skulle nå ett högre liv.

Du har av naturen svårt för att älska andliga ting, men du kan förvärva kärleken genom att öva ditt sinne och din varelses kraft i den riktningen. Gärningens kraft är vad (264) du behöver. Sann utbildning är att använda våra förmågors kraft så att vi uppnår goda resultat. Varför är det så att kristendomen får så litet av din uppmärksamhet, medan världen har din hjärnas, dina bens och dina musklers kraft? Är det därför att hela kraften i din varelse är böjd i den riktningen. Vi har övat oss att ägna oss med allvar och kraft åt världsliga angelägenheter tills det blivit allt lättare för sinnet att gå i den riktningen. Det är därför kristna finner ett kristet liv så hårt och det världsliga livet så lätt. Våra själsförmåigheter har övats att verka i den riktningen. I det kristna livet har man instämt i Guds ords sanningar, men inte utövat dem praktiskt i livet.

Att uppöva religiösa tankar och andliga känslor har inte gjorts till en del av vår fostran. Dessa skulle påverka och styra hela vår varelse. Vanan att göra det rätta saknas. Det förekommer en del tillfälliga handlingar under gynnsamma inflytanden, men att naturligt och snabbt tänka på andliga ting är inte sinnets ledande princip.

Det finns ingen risk att man blir en "andlig dvärg" om sinnet ständigt övas i andliga ting. Men att endast bedja om detta och för detta, kommer inte att tillfredsställa behovet. Du måste vänja sinnet att koncentrera sig på andliga ting. Övning kommer att ge styrka. Många

bekännande kristna är i fara att förlora både denna och den tillkommande världen. Att vara en halv kristen och ett halvt världens barn gör dig endast till en hundraleds kristen och allt det övriga till en världslig människa.

Andlig livsföring är vad Gud kräver, ändå är det tusentals som utropar: "Jag vet inte vad det är för fel. Jag har ingen andlig kraft och jag gläder mig inte över Guds Ande." Och ändå finner man att samma personer blir aktiverade och talträngda, ja, till och med vältaliga, när de talar om världsliga frågor. Lyssna till sådana under en gudstjänst. Kanske kan man få dem att säga ett dussin ord med knappast hörbar röst. De är världens män och kvinnor. De har (265) uppövat världsliga anlag så att deras själsförmåigheter har blivit starka i den riktningen. Ändå är de svaga som små barn när det gäller andliga ting, när de i stället borde vara starka och intelligenta. De älskar inte att samtala om "gudaktighetens hemlighet". De känner inte till himmelens språk och har inte övat sitt sinne så att de är beredda att sjunga himmelens sång. Inte heller gläder de sig över de andliga aktiviteter, som där kommer att fånga allas uppmärksamhet.

Bekännande kristna, världsliga kristna, som utger sig vara kristna, är obekanta med himmelska ting. De kommer aldrig att ledas fram till det nya Jerusalems portar för att ta del i sådana aktiviteter som de hitintills inte har visat särskilt intresse för. De har inte övat sina sinnen att glädja sig i andakt och i meditation om Gud och himmelska ting. Hur skulle de då kunna sysselsätta sig i himmelens tjänst? Hur skall de kunna glädja sig i det andliga, i det rena och i det heliga i himmelen när det inte var deras stora glädje här på jorden? Ändå kommer atmosfären där att vara renheten själv. Men de är obekanta med allt detta. När de i världen strävar med sina världsliga sysselsättningar, vet de exakt vad de skall ta fatt på och vad de skall göra. Eftersom de lägre själsförmåigheterna ständigt används så växer de, medan på samma gång sinnets högre och ädlare krafter inte stärks genom användning och de blir därför oförmögna att på en gång kunna väckas till andlig aktivitet. Andliga ting urskiljs därför inte, ty de ses med världsälskande ögon, som inte kan bedöma värdet och härligheten i det gudomliga framför de timliga tingen.

Sinnet måste utbildas och fostras för att kunna älska renhet. Kärlek till andliga ting måste uppmuntras, om du skall kunna växa till i nådens och i sanningens kunskap. Längtan efter godhet och sann helighet är riktig, så långt som den räcker, men om du stannar vid det, kommer det inte att hjälpa dig alls. Goda avsikter är rätta, men kommer att visa sig vara värdelösa om de inte beslutsamt genomförs. Många kommer att gå (266) förlorade trots att de hoppas och längtar efter att vara kristna, men de gjorde inga allvarliga ansträngningar. När de vägs i domens vågskål kommer de att vara för lätta. Viljan måste övas att fungera i den rätta riktningen. Jag vill vara en helhjärtad kristen. Jag vill lära känna längden, bredden, höjden och djupet av fullkomlig kärlek. Lyssna till dessa Jesu ord: "Saliga äro de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skola bli mättade." (Matt. 5: 6.) Kristus har gjort omfattande förberedelser för att tillfredsställa själens hunger och törst efter rättfärdighet.

Kärlekens rena beståndsdelar kommer att öppna själen för högre insikter och ökad kunskap om gudomliga ting, så att den inte kommer att nöja sig med något mindre än dess fullhet. De flesta bekännande kristna har inte någon känsla för den andliga styrka de skulle ha kunnat få om de hade varit lika ambitiösa nitiska och uthålliga i att vinna kunskap i andliga ting som de är att vinna småskurna, förgängliga ting i detta livet. Många som bekänner sig vara kristna har varit tillfredsställda med att vara andliga dvärgar. De är inte inriktade på att som sitt första mål söka Guds rike och dess rättfärdighet. Därav följer att ett gudfruktigt liv är ett mysterium för dem som de inte kan fatta. De känner inte Kristus genom en kunskap som kommer av upplevelse.

Låt de människor som är tillfredsställda med sin förkrympta och bristfälliga insikt i andliga ting helt plötsligt förflyttas till himmelen och där kunna iaktta det höga, heliga och fullkomliga tillstånd, som alltid råder där. - Där är var och en fylld av kärlek, varje ansikte strålar av glädje, den hänförande musiken och den sköna sången uppstiger till Guds och Lammets ära, ett ständigt utflöde över de heliga av ljus, som utgår från Honom som sitter på tronen. Låt dem upptäcka att det finns en ännu högre och större glädje att uppleva, ty ju mer de tar emot glädjen i Gud, desto mer förökas deras förmåga att dela den högre och eviga glädjen och på så sätt kunna erhålla ett nytt (267) och större förråd från den outtömliga härlighetens utsägliga källa. - Skulle en sådan person, frågar jag mig, kunna blanda sig med den himmelska skaran och ta del i sångerna och uthärda den rena, upphöjda och hänryckta härlighet som utgår från Gud och Lammet? O, nej! Deras prövotid hade förlängts under årtal för att de skulle lära sig himmelens språk och så bli "delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen". (2 Petr. 1: 4.)

Men de hade sina egna själviska angelägenheter, där de använde sina sinnens krafter och hela sin varelses energi. De menade sig inte ha råd att helhjärtat tjäna Gud och göra detta till sin uppgift. Världsliga företag fick komma i första hand och ta det bästa av deras krafter, medan de endast ägnade en flyktig tanke åt Gud. Kommer sådana personer att förvandlas efter det slutliga avgörandet: "Den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig?" En sådan tid kommer.

De som har fostrat sina sinnen att med glädje ta del i andliga övningar är de som kan förvandlas utan att bli överväldigade av himmelens renhet och enastående härlighet. Du kan ha god kunskap om de sköna konsterna, du kan vara insatt i vetenskap av olika slag, du kan vara mycket skicklig i musik och författarskap, ditt uppförande må behaga dina vänner, men vad har detta att göra med din beredelse för himmelen? På vilket sätt kan detta förbereda dig att stå inför Guds domstol?

Låt inte någon bedra dig. Gud låter inte gäcka sig. Inget utom helighet kan bereda dig för himmelen. Det är endast en innerlig och praktisk fromhet som kan ge dig en ren och upphöjd karaktär och göra dig lämplig att inträda i Guds närhet, Han som bor i ett otillgängligt ljus. Den himmelska karaktären måste förvärvas här på jorden, ty annars kan du inte få den alls. Börja därför på en gång. Försök inte intala

dig att en tid skall komma när du kan göra allvarliga ansträngningar (268) lättare än nu. Varje dag ökar ditt avstånd från Gud. Bered dig för evigheten med ett sådant nit som du ännu inte har visat. Öva ditt sinne att älska Bibeln, att älska bönemöten, att älska meditation och, framför allt annat den stund då sinnet har gemenskap med Gud. Bli himmelskt sinnad om du skall förena dig med himmelens sångkör i boningarna därovan.

Ett nytt år börjar nu i ditt liv. Ett nytt blad vänds i boken som förs av den antecknande ängeln. Vad kommer att stå antecknat på dess sidor? Skall det där stå om försummelse mot och ouppfyllda plikter till Gud? Gud förbjude det! Låt det inte där få stå antecknat sådant som du kommer att skämmas över att få uppenbarat inför både människor och änglar. (Greenville, Michigan den 27 juli 1868.) Greenville, Michigan, 27. juli, 1868.

Rikedomens bedrägeri

Käre syster M! När Herren visade mig din situation, riktades mina tankar tillbaka i tiden när du kom till tro på Jesu snara återkomst. Du väntade på och älskade att tänka på Hans återkomst.

Din man var av naturen en hängiven och ädel man, men han litade på sin egen styrka, vilket var svaghet. Han kände inget behov av att göra Gud till sin styrka. Berusande dryck har förlamat hans hjärna och till sist förlamat de högre krafterna i hans sinne. Hans gudfruktiga mandom blev offrad för att förnöja hans törst efter starka drycker.

Du uthärdade motstånd och missbruk, men ändå var Gud din styrkas källa. Medan du litade på Honom, uppehöll Han dig. I alla dina prövningar tilläts du inte att bli besegrad. Hur ofta har inte de himmelska änglarna, när du misströstad, stärkt dig genom att ge dig levande skildringar från Skriften om Guds aldrig svikande kärlek och vittna om att Hans kärleksfulla godhet inte ändrar sig! (269) Du litade på Gud. Det var din mat och dryck att göra din himmelske Faders vilja. Tidvis hade du en fast tillit till Guds löfte och sedan skulle din tro på nytt prövas till det yttersta. Guds handlingar föreföll mystiska, men du hade för det mesta bevis för, att Han såg på ditt lidande och inte ville göra dina bördor tyngre än vad du kunde stå ut med.

Mästaren såg, att du inte var helt passande för Hans himmelska rike. Han lämnade dig inte i den brinnande ugnen så att lidandets eld kunde förtära dig. Som en som luttrar och renar silver, höll Han Sina ögon riktade mot dig och iakttog reningsprocessen tills Han kunde urskilja Sin avbild i dig. Även om du ofta har märkt lidandets eldsflamma tändas på dig och du tidvis har trott att den skulle förtära dig, har Guds kärleksfulla godhet ändå varit lika stor dessa gånger som då du var fri och triumferade i Honom. Ugnen skulle rena och förädla dig men inte förtära och ödelägga.

Jag såg dig kämpa mot fattigdom då du sökte att försörja dig själv och dina barn. Många gånger visste du inte vad

du skulle göra, och framtiden syntes mörk och oviss. I din nöd ropade du till Herren och Han tröstade och hjälpte dig så att hoppets ljusstrålar lyste upp din omgivning. Hur dyrbar var inte Gud för dig vid sådana tillfällen, och hur ljuvlig var inte Hans uppehållande kärlek! Du kände det som om du hade en dyrbar skatt i förvar i himmelen. När du tänkte på Guds lidande barns lön, vilken tröst gav det dig inte att känna att du kunde göra anspråk på Honom som din Fader!

Din situation var i själva verket värre än om du hade varit änka. Ditt hjärta var plågat av denna onda livsstil som din man hade. Men hans förföljelser, hans hotelser och våld, fick dig inte att lita på ditt eget förstånd och därför glömma Gud. Långt därifrån, du kände förståndigt nog din svaghet, och insåg att du inte klarade att bära dina bördor, (270) och att du medveten om din svaghet fann lindring genom att lägga ned dina tunga bördor hos Jesus, den store Bördobäraren. Hur mycket har du inte värnat om varje ljusstråle från Hans närvaro! Hur stark har du inte känt Hans styrka! När en storm av förföljelse och grymhet oväntat bryter lös över dig, lät inte Herren dig bli besegrad, utan i dessa svåra tider uppnådde du kraft, ro och frid, vilket var ett under för dig.

När smädande anklagelser och hån, som är grymmare än spjut och pilar, har fallit ned över dig, har påverkan från Guds Ande på ditt hjärta lett dig till att tala lugnt och besinningsfullt. Det var inte naturligt att göra det. Det var frukten av Guds Ande. Det var Guds nåd, som stärkte din tro bland alla hjärtlidanden på grund av uppskjutna förhoppningar. Nåden stärkte dig inför striderna och strapatserna och gav dig seger. Nåden lärde dig att be, att älska och ha tillit, trots dina ogynnsamma omgivningar. När du upprepade gånger har märkt, att dina böner har besvarats på ett särskilt sätt, kände du inte att det var på grund av någon egen förtjänst, utan på grund av ditt stora behov. Din nöd var Guds tillfälle. Ditt liv under dessa svåra dagar bestod av att du förtröstade på Gud. Och uttrycken för Hans särskilda räddning då du befann dig i de mest prövande uppgifterna liknade oasen i öknen för den svage och uttröttade resenären.

Herren lämnade dig inte till att förgås. Han väckte ofta vänner till att hjälpa dig då du minst väntade det. Guds änglar betjänade dig genom att de steg för steg ledde dig upp bort från den ojämna stigen. Du var nedtyngd av fattigdom, men detta var den minsta svårighet du skulle kämpa mot. När N utövade sin makt för att racka ned på dig och skada dig, kände du att den bågare du skulle dricka verkligen var bitter och när han nedlät sig själv till brottslighet och du blev utsatt för våld och förolämpad i ditt eget hus, skapade han en (271) avgrund mellan sig själva och dig som aldrig kan glömmas. Då uppväckte Herren vänner till dig i ditt smärtsamma lidande och din förvirring. Han lämnade dig inte ensam utan hans kraft blev given till dig och du kunde säga: "Herren är min hjälpare." (Hebr. 13:6)

Genom alla dina prövningar, som aldrig helt har avslöjats för andra, har du haft en vän som aldrig sviker, som har sagt: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt. 28:20) Medan Han var på jorden, kom Han alltid i beröring med mänskligt lidande. Även om Han nu har farit

upp till Sin Fader och tillbeds av änglar som snabbt lyder Hans bud, känner Hans hjärta, som älskade, visade medkänsla och sympatiserade med, inte till någon förändring. Det förblir ett hjärta med oföränderlig ömhet. Denne samme Jesus kände till våra prövningar och lät dig inte kämpa ensam mot frestelser, slåss mot ondska och till sist bli överväldigad av bördor och sorger. Genom Sina änglar har Han viskat till dig: "Frukta inte, ty jag är med dig", (Jes. 41:10) "Jag är ... den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheternas evigheter. (Upp. 1:18) Jag känner dina bekymmer. Jag har själv lidit dem. Jag känner till dina strider. Jag har själv erfarenhet av dem. Jag känner dina frestelser. Jag har själv stött på dem. Jag har sett dina tårar. Jag har också gråtit. Dina jordiska förhoppningar har grusats, men lät trons ögon vara upplyfta och genomtränga slöjan och där förankra ditt hopp. Den evige försäkran skall vara din, att du har en vän som håller sig närmare än en bror.

O, min kära syster, om du bara kunde se, på det sätt jag har sett det, Guds vägar och gärningar manifesterade i alla dina svårigheter och prövningar under den tidigare delen av din erfarenhet i tron, när du var pressad av fattigdomens hand, då skulle du aldrig kunna glömma Honom, utan din kärlek skulle växa till liksom din iver att vara outtröttlig i att främja Hans ära.

Till följd av dina lidanden och särskilda prövningar, har din hälsa sviktat. Vännerna till Guds verk var endast få, (272) och många av dem var fattiga, och du kunde bara hysa en liten förhoppning för dem som du omgavs av. Du såg på dina barn och ditt utfattiga, hjälplösa tillstånd och ditt hjärta blev nästan frustrerat. Vid den tiden var du, förmäddes du, genom påverkan från adventister som hade förenat sig med Shakers, som du hyste tillit till eftersom de hade varit dina vänner när du behövde det, att gå in i den sekten för en tid. Men Guds änglar lämnade dig inte. De hjälpte dig och bildade som en mur av eld omkring dig. Särskilt beskyddade de heliga änglarna dig från den förföriska påverkan som råder i detta folk. Medlemmarna av Shakers trodde att du ville förena dig med dem och de trodde, att om de kunde få dig att bli en av dem, skulle du vara till stor hjälp för deras sak, eftersom du skulle bli en brinnande medlem av deras gemenskap. De skulle ha gett dig en framträdande ställning bland dem. Några av medlemmarna i Shakers har fått andliga tillkännagivanden om att du av Gud var bestämd att träda fram i deras sällskap, men att du var en som inte kunde påskyndas, utan vänlighet skulle ha ett positivt inflytande där makt eller påtryckning skulle leda till att deras förhoppningar grusades.

Magnetism utövades på ett kraftfullt sätt bland dem. Därigenom inbillade de sig att du skulle se på saker och ting på samma sätt som de. Du var inte medveten om alla de knep och bedrägerier som de använde för att uppnå sitt mål. Herren beskyddade dig. Det var som om det var en cirkel av ljus omkring dig, ljus utsänt av hjälpare änglar, så att det mörka som omgav dig inte överskuggade ljuscirkeln. Herren öppnade vägen för dig så att du kunde lämna detta bedragna samfund och du kom oskadd ut med dina trosprinciper lika rena som när du kom in bland dem.

Du hade mycket ont i din sjuka arm. Du hade vänt (273) dig åt olika håll för att få hjälp. Du hade samtyckt till att låta en kvinna pröva sin inbillade skicklighet på dig. Denna kvinna var ett särskilt ombud för Satan. Du miste nästan ditt liv genom hennes experiment. Det gift som fördes in i din kropp, var tillräckligt för att dräpa den mest robuste person. Här ingrep Gud på nytt. Annars hade du fått offra livet.

Varje medel du hade använt för att bli frisk hade misslyckats. Inte bara din arm blev sjuk utan hela din kropp. Dina lungor blev angripna och du var snart nära att dö. Vid den tiden kände du att endast Gud kunde befria dig. En sak ytterligare kunde du göra. Du kunde följa apostelns anvisning i Jakobs femte kapitel. Du slöt där ett förbund med Gud, att om Han ville skona ditt liv så att du kunde fortsätta att ta hand om dina barn, skulle du vara till för Herren och endast Honom skulle du tjäna. Du skulle inviga ditt liv till Hans ära. Du skulle använda din kraft till att främja Hans verk och göra gott på jorden. Änglar har skrivit ner det löfte som där gavs till Gud.

Vi kom till dig i ditt stora lidande och gjorde anspråk på Guds löfte till ditt bästa. Vi vågade inte se efter under, för om vi hade gjort detta, skulle vi ha varit som Petrus, som Herren befallde att komma till Sig på vattnet. Han skulle ha hållit sina ögon riktade uppåt mot Jesus, men han tittade nedåt på de stora vågorna och hans tro sviktade. Vi grep lugnt och fast enbart om Guds löften, utan hänsyn till utseende och gjorde genom tro anspråk på välsignelsen. Jag fick på ett särskilt sätt se att Gud arbetade på ett underbart sätt och du var beskyddad genom ett barmhärtighetens mirakel, till att vara ett levande minnesmärke över Hans helande makt, till vittne för Hans vidunderliga gärningar för människobarnen.

Vid det tillfället kände du en mycket avgörande förändring, du löstes ur din fångenskap och glädje och lycka fyllde ditt hjärta i stället för tvivel och (274) nöd. Lovprisning till Gud fyllde ditt hjärta och dina läppar. ”O, vad har Herren gjort!” utbrast din själ. Herren hörde sina tjänares böner och reste dig upp till att fortsätta leva och uthärda prövningar, till att vaka och vänta på Hans återkomst och till att förhärliga Hans namn. Fattigdom och bekymmer tyngde hårt på dig. När mörka moln tidvis hade omgett dig, kunde du inte upphöra att be denna bön: ”O, Gud, har du övergett mig?” Men du var inte övergiven, även om du inte kunde se någon öppen väg framför dig. Herren ville, att du skulle lita på Hans kärlek och barmhärtighet mitt ibland moln och mörker, likaväl som i solsken. Tidvis skulle molnen skingras och ljusstrålar lysa igenom för att stärka ditt förtvivlade hjärta och föröka din vacklande tillit. Då skulle du på nytt fästa din skälvanande tro på din himmelske Faders tillförlitliga löften. Du skulle ofrivilligt ropa: ”O Gud, jag vill tro. Jag vill lita på dig. Du har hittills varit min Hjälpare och du kommer inte att överge mig nu.”

När du hade vunnit seger och ljus på nytt lyst över dig, kunde du inte finna ord för att uttrycka din uppriktiga tacksamhet till din himmelske Fader. Du tänkte då att du aldrig mer skulle tvivla på Hans kärlek eller misströsta om Hans omsorg. Du sökte inte för maklighetens skull. Du ansåg inte hårt arbete vara någon börda, om bara vägen

skulle öppnas för dig så att du kunde ta hand om dina barn och beskydda dem från den orättfärdighet som råder i världen i vår tid. Det var ditt hjärtas börda, att få se dem vända sig till Herren. Du bad enträget till Gud för dina barn med starka rop och med tårar. Du hyste en *så stark* önskan om deras omvändelse. Ibland ville ditt hjärta förtvivla och bli orkeslöst och du ville frukta att dina böner inte skulle bli hörda. Då ville du på nytt helga dina barn till Gud och ditt långtande hjärta ville på nytt lägga dem på altaret.

När de kom in i armén, följde dina böner dem. På ett underbart sätt beskyddades de från skada. De kallade det god tur, men en mors böner från en bekymrad och betungad själ, när hon kände den fara hennes barn befann sig i och rädslan för att deras unga liv skulle avbrytas utan hopp till Gud, hade mycket att göra med att de blev beskyddade. Hur många böner sändes inte upp till himlen om att dessa söner måtte bli bevarade till att lyda Gud och helga sina liv till Hans ära! I din ängslan för dina barn bad du Gud enträget om att få dem tillbaka igen och du ville ännu mer allvarligt försöka leda dem in på helighetens väg. Du tänkte att du skulle arbeta mer trofast än du någonsin hade gjort.

Herren lät dig uppfostras genom motgång och lidande, så att du skulle kunna uppnå en erfarenhet som är dyrbar för dig själva och andra. Under dessa fattigdomens och prövningarnas dagar älskade du Herren och du älskade religiösa förmåner. Kristi nära ankomst var din tröst. Det var ett hopp som var levande för dig att du snart skulle få vila från arbetet och nå ett slut på alla dina prövningar, när du insåg att du inte har slitit och släpat eller lidit för mycket. Aposteln Paulus förklarar nämligen: ”Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och vara i evighet”. (2 Kor. 4: 17)

Att möta Guds folk är nästan som att besöka himlen. Hinder avskräcker dig inte. Du kan vara trött och känna hunger efter jordisk mat, men du kan inte vara utan andelig kost. Du säker på allvar efter Guds nåd och du söker inte förgäves. Gemenskap med Guds folk är den rikaste välsignelse du kan glädja sig åt.

I din kristna erfarenhet avskydde din själ tomhet, stolthet och överdriven uppvisning av dig själv. När du såg hur stora tillgångar som användes bland bekännande kristna för att kunna visa upp och uppfostra stolthet, sade ditt hjärta och dina läppar: (276) ”O, om jag bara hade de resurser som används av dem som inte är trogna i sitt förvaltarskap. Då skulle jag känna det som ett av de största privilegier att hjälpa de behövande och att hjälpa till att främja Guds verk.”

Du märkte ofta Guds närvaro då du på ditt ödmjuka sätt försökte upplysa andra om sanningen för de sista dagarna. Du hade själv erfärit sanningen. Det som du hade sett, och hört, och erfärit och fått bevitna, visste du inte var påhittat. Du glädde dig över att berätta för andra, under privata samtal, om det förunderliga sätt som Gud leder Sitt folk på. Du berättade på ett så övertygande sätt om Hans sätt att handla, att det överbevisade dem som lyssnade på dig. Du talade som om du hade kunskap om de saker som

du påstod. När du talade till andra om sanningen för vår tid, längtade du efter mer betydelsefulla tillfällen och ett mer vidsträckt inflytande, så att du skulle kunna göra många i mörkret uppmärksamma på det ljus som hade lyst upp din väg. Tidvis såg du på din fattigdom, ditt begränsade inflytande och att dina bästa ansträngningar ofta blev missförstådda av de vänner som bekände sig till sanningen för vår tid och du var nära att tappa modet.

Någon gång gjorde du i din osäkerhet felbedömningar och det fanns sådana som borde ägt den kärlek som inte ger plats för några onda tankar, som iakttog dig och förmodade onda saker och gjorde mesta möjliga av de fel som de trodde sig finna hos dig. Jesu kärlek och ömma medkänsla drogs emellertid inte tillbaka utan var ditt stöd i ditt livs prövningar och förföljelser. Himmelriket och Kristi rättfärdighet var det som var avgörande för dig. Ditt liv var ödelagt av ofullkomligheter, eftersom det är mänskligt att fela, men utifrån det som Herren har funnit för gott att visa mig av din avskräckande omgivning från din tid i fattigdom och nöd, känner jag inte till någon som skulle ha kunnat hålla fast vid en felfriare kurs (277) än den du gjorde, om de hade varit i samma situation som du befann dig i, i fattigdom och förvirrande svårigheter. Det är lätt för dem som är förskonade från svåra prövningar som andra är underkastade, att se på och ställa frågor och anta onda saker och finna fel. Somliga är snabbare att kritisera andra för att fullfölja en viss kurs än till att ta ansvar och säga vad som skall göras eller att visa på ett riktigare tillvägagångssätt.

Du blev förvirrad. Du visste inte vad du skulle tro på. Det är bara några få sabbatshållare i ___ med omnejd som utövar ett frälsande inflytande. Några av dem som bekände sin tro var inte till någon heder för sanningen för vår tid. De samlade inte med Kristus, utan skingrade. De kunde tala högt och länge, men deras hjärtan fanns inte med i vad det gjorde. De var inte helgade genom den sanning de bekände sig till. Dessa, som inte hade någon rot i sig själva, övergav sin tro. Hade de gjort detta vid ett tidigare tillfälle, skulle det ha varit bättre för sanningens sak. Som en följd av detta, drog Satan nytta av dig och förberedde vägen för ditt avfall.

Jag gjordes uppmärksam på din önskan att äga pengar. Du tänkte ofta: "O, om jag bara hade pengar skulle jag inte använda dem fel! Jag skulle vara ett exempel för dem som är giriga och snåla. Jag skulle visa dem de stora välsignelser som finns att få när man gör gott." Din själ avskydde begärelsen. Du hade sett dem som ägde mycket av denna världens goda och hur de har stängt till sina hjärtan för de behövandes rop. Då sade du: "Gud kommer att straffa dem. Han kommer att ge dem lön efter deras gärningar." Du hade sett de rika leva i sin stolthet, och hur de har omslutit sina hjärtan med självviskhet såsom med järnband. Då kände du att de var fattigare än du själv, även om du led brist och nöd. Du har sett dessa penningstolta människor, som bar sina huvuden högt, därför att pengar är makt, och du kände sorg (278) över dem och på intet sätt var du frestad att byta plats med dem. Ändå önskade du dig välstånd för att du skulle kunna använda pengarna så att det skulle bli en tyst anklagelse mot de giriga.

Herren sade till sin ängel som hitintills hade betjänat dig: "Jag har prövat henne i fattigdom och lidande och hon har inte skilt sig från mig och inte heller gjort uppror mot mig. Nu vill jag pröva henne med framgång. Jag vill uppenbara för henne en sida i det mänskliga hjärtat som hon inte är bekant med. Jag skall visa henne att pengar är den farligaste fiende hon någonsin mött. Jag skall uppenbara för henne rikedomens bedrägeri, att den är en snara även för dem som känner sig trygga eller frälsta från självviskhet och skyddade från självupphöjelse, överflöd, stolthet och att älska människors smicker."

Därefter visades för mig hur en väg öppnades för dig att förbättra dina levnadsförhållanden så att du så småningom fick medel, vilka du tidigare hade tänkt att använda på ett klokt sätt och till Guds ära. Hur ängsligt vakade inte din betjänande ängel över dig för att se hur du skulle bestå detta nya prov. Under det att medel började komma i dina händer, såg jag dig gradvis och nästan omärkligt skilja dig från Gud. De tillgångar som hade anförtrotts dig använde du för din egen bekvämlighet, för att omge dig med detta livets goda. Jag såg änglarna se på dig med längtansfylld sorg och med sina ansikten till hälften bortvända och med avsky lämna dig. Ändå uppfattade du inte deras närvaro, och på den väg du följde tog du inte hänsyn till din änglavakt.

Din nya ställnings angelägenheter och bekymmer upptog din tid och uppmärksamhet och din plikt mot Gud togs det inte någon hänsyn till. Jesus hade köpt dig för Sitt eget blod. Du var inte din egen. Din tid, din kraft och de medel du handlade med tillhörde allesamman din Frälsare. Han har varit din trofaste Vän, din styrka och ditt stöd, när alla andra vänner har visat sig vara ett brutet strå (dåliga vänner). Du har återgäldat Guds kärlek och givmildhet med otacksamhet och glömska.

Din enda säkerhet var en absolut tillit till Kristus, din Frälsare. Det fanns ingen säkerhet för dig borta från korset. Hur svag verkade inte mänsklig styrka i detta sammanhang! O, hur tydligt att det inte finns någon verklig kraft utom den som Gud tilldelar dem som litar på Honom! En bön som sänts upp till Gud i tro har mer kraft än en förmögenhet av mänskligt förstånd.

Då du fick framgång genomförde du inte de beslut som du hade fattat i motgångens tid. Rikedomens bedräglighet kom dig att avstå från dina avsikter. Dina omsorger blev allt fler. Ditt inflytande vidgades också. När de behövande befriades från sitt lidande så ärade de dig och du kom att älska berömmet. Du bosatte dig i en populär stad och menade att det var nödvändigt för att du skulle få framgång i dina affärer, för att bevara ditt inflytande, och för att din omgivning skulle stå i klass med din ekonomiska ställning. Men du gick för långt. Du lät dig ledas alltför mycket av andras omdöme och åsikter. Du förlösade dina pengar alldeles onödigt, endast för att tillfredsställa ögonens begärelse och din egen stolthet. Du glömde bort att du förvaltade Herrens pengar. Du tänkte inte på att din ängel antecknade dina handlingar och att du en dag skulle rodna, när dessa ställdes fram för dig igen. Ängeln sade, när han pekade på dig: "Du förhärligade dig själv, men inte Gud." Du var även stolt över att det stod i din makt att köpa sådana ting.

En stor summa har använts till onödiga saker som endast kunde användas till att visa upp och sporra fåfänga och stolthet som kommer att vålla samvetsbetänkligheter och skam. Om du hade haft himlens krav i ditt sinne och hade gjort en korrekt disponering av de medel som anförtrotts åt dig att förvalta, genom att hjälpa den behövande och främja sanningen för vår tid, skulle du ha samlat dig skatter i himlens skattkammare och skulle ha varit (280) rik inför Gud. Tänk igenom hur många tillgångar du har investerat där inte någon av dem har varit till någon verklig nytta. Ingen fick mat eller kläder och ingen hjälpte till att se felet i hans sätt att handla, så att han skulle kunna vända sig till Kristus och leva.

Du har gjort stora investeringar i osäkra företag. Satan förblindade dina ögon så att du inte kunde se, att dessa företag inte skulle ge dig något tillbaka. Den verksamhet som rör det eviga livet väckte inte ditt intresse. Här kunde du ha använt dina medel utan att ta några risker, inte möta några besvikelser och till sist få ta emot ett enormt utbytte. Här kunde du ha gjort investeringar i himlens ofelbara bank. Här kunde du ha skänkt bort dina rikedomar där ingen tjuv bryter sig in eller något rost förtär. Detta företag är evigt och är lika mycket mer upphöjt än någon annan jordisk verksamhet som himlen är upphöjd över jorden.

Dina barn var inte lärjungar till Kristus. De var vänner till världen och deras naturliga hjärtan ville vara som världsligas. Ögonens lust och livets högmod och glans styrde dem och har i viss mån påverkat dig. Du har försökt behaga och tillfredsställa dina barn med större allvar än att behaga och förhållande till Gud. Du har glömt bort Guds krav på dig och det som Hans verk saknar. Egenkärlek har föranlett dig att använda pengar på smycken till dig själv och dina barn. Du tänkte inte på att de pengarna inte var dina, att de bara var utlånade till dig för att testa och pröva dig, för att se om du skulle undvika det onda som du hade lagt märke till hos andra. Gud gjorde dig till förvaltare åt Honom och när Han kommer och gör räkenskap med Sina tjänare, vilken redogörelse kan du då ge för din förvaltning?

Din tro och barnsliga tillit till Gud började avta så snart som medlen började flyta in. Du lämnade inte Gud på en gång. Ditt avfall skedde gradvis. Du upphörde med morgon- och aftonandakt därför att det inte alltid (281) passade. Din sonhustru prövade dig på ett egendomligt och retsamt sätt, vilket var en av orsakerna till att du kände det besvärande att fortsätta med familjeandakterna. Ditt hem blev ett hem utan bön. Dina affärer blev det väsentligaste för dig och Herren och Hans sanning kom i andra hand. Se tillbaka till din tidigare erfarenhets dagar. Skulle de prövningarna ha drivit dig bort från familjebönen?

Just här, när du försummade **munnens hörbara bön**, förlorade du ditt inflytande i hemmet, som skulle ha kunnat bevaras. Det var din plikt att erkänna Gud i din familj, och att inte ta hänsyn till konsekvenserna. Dina böner skulle ha framburits till Gud både morgon och afton. Du skulle ha varit såsom en präst i ditt hem i det att du bekände dina och dina barns synder. Hade du varit trogen skulle Gud, om Han fått vara din ledare, inte lämnat dig åt ditt eget omdöme.

Medlen användes i onödan och för att andra skulle se. Över denna synd som du hade sett hos andra hade du känt dig djupt bedrövad. När du på detta sätt använde pengarna, rövade du från Gud. Då sade Herren: "Jag skall förskingra. Jag skall tillåta att hon för en tid vandrar på de vägar hon själv väljer. Jag skall förblinda hennes omdöme och frånta henne hennes vishet. Jag skall visa henne att hennes styrka är svaghet, och hennes vishet är oförstånd. Jag skall förödmjuka henne och öppna hennes ögon, så att hon kan se hur långt hon har avvikit från mig. Om hon inte då helhjärtat vill vända om till Mig och på alla sina vägar erkänna Mig, då skall min hand förskingra. Både moderns och barnens stolthet kommer att brytas ned så att fattigdom på nytt kommer att bli deras lott. Mitt namn skall bli upphöjt. Människors höghet skall slås ned och deras stolthet skall bli till intet."

Den ovan nämnda visionen gavs den 25 december 1865 i staden Rochester, New York. Siste juni blev jag visad att Herren behandlade dig med kärlek, att Han nu inbjöd dig till att ömvända dig till Honom så att du skulle kunna leva. Jag blev visad, att du i åratal har känt, att du befann dig i ett tillstånd av avfall. Om du hade blivit (282) helgad till Gud skulle du ha kunnat utföra ett gott stort arbete genom att låta ditt ljus lysa för andra. Var och en har fått ett uppdrag att utföra för Mästaren. Var och en av Hans tjänare har anförtrotts särskilda gåvor eller talenter. "En gav han fem talenter, en annan två, och en tredje en talent, - var och en efter hans förmåga." Varje tjänare har något som han har fått sig något anförtrott som han har ansvaret för och de olika förtroendena har mätts upp efter våra olika förmågor. Gud har inte varit partisk då Han fördelade gåvorna. Han har delat ut talenterna i förhållande till Sina tjänares kända krafter och Han förväntar Sig något motsvarande tillbaka.

I din tidigare erfarenhet gav Herren dig inflytandets gåva, men Han gav dig inte pengar och därför väntade Han inte att du i din fattigdom skulle ge det du inte hade. Lik den fattiga änkan gav du vad du kunde. Om du hade insett din egen situation, skulle du ha känt dig ursäktad med att göra mindre än du gjorde. När du var sjuk förväntade Sig inte Gud att du skulle vara lika aktivt verksam som före sjukdomen. Även om ditt inflytande och dina tillgångar var begränsade, godtog Gud ändå dina ansträngningar att göra gott och hjälpa till att sprida Hans budskap med det du hade, och inte med det du inte hade. Herren förkastar inte den minsta offergåva som ges med allvar och villighet.

Du har ett ivrigt temperament. Iver i en god sak är prisvärd. I dina tidigare prövningar och bekymmer fick du erfarenheter som blev till nytta för andra. Du var nitisk i Guds tjänst. Du älskade att komma med förklaringar till din inställning för den som inte trodde på evangeliets sanning. Du kunde tala med övertygelse därför att dessa ting var verkligheter för dig. Sanningen var en del av din varelse och de som lyssnade till din ivriga vädjan tvivlade inte heller på din ärlighet, utan (283) var övertygade om att det var så som du sade.

Under Guds försyn vidgades ditt inflytande, och därför har Gud sett det lämpligt att pröva dig genom att ge dig pengar. Du har därmed ställts under ett dubbelt ansvar. När förhållandena i ditt liv började bli bättre, sade du: "Så snart

jag har kunnat skaffa mig ett hem, skall jag börja ge till Guds verk." Men när du hade fått ett hem, såg du att så mycket behövde förbättras för att allting omkring dig skulle bli modernt och tilldragande. Du glömde Herren och Hans krav på dig och du var mindre benägen att hjälpa till med Guds verk än du var under din fattiga och bekymmersamma tid.

Du sökte vänskap med världen och skilde dig allt mer från Gud. Du glömde Kristi uppfordran: "Tagen eder till vara för att låta edra hjärtan förtyngas av omåttlighet och dryckenskap och timliga omsorger, så att den dagen kommer på eder oförtänt." (Luk. 21: 34.) "Därför, den som menar sig stå, han må se till, att han icke faller." (1 Kor. 10: 12.)

Det finns tre vaksamhetens ord i det kristna livet, vilka man måste ta hänsyn till om inte Satan skall få grepp om oss, nämligen: Vaka, bed och arbeta. Bön och vaksamhet är nödvändigt för framsteg i det andliga livet. Det har aldrig funnits en tid i ditt livs historia som varit viktigare än den nuvarande. Din enda trygghet ligger i att du lever som en väktare. Vaka och bed alltid. O, vilket skydd ger det inte mot frestelser och mot faran av att falla i denna världens snaror! Hur ivrig skulle du inte ha varit i verksamhet under de senaste åren, när ditt inflytande var så omfattande.

Kära syster, människornas beröm och smicker, såsom det är i världen, har haft ett större inflytande på dig än du varit medveten om. Du har inte förmerat dina gåvor. Du är av naturen kärleksfull och (284) generös. Dessa karaktärsdrag har använts till en viss grad, men inte som Gud hade väntat. Att endast äga dessa utomordentliga gåvor är inte nog. Gud väntar att de ständigt skall vara i bruk, ty genom dessa välsignar Han dem som behöver hjälp och Han leder Sitt verk vidare till frälsning för människor.

Herren kommer inte att vara beroende av giriga själar för att ta sig an de verkligt fattiga. Han kommer inte heller att låt dem stödja Hans verk. Sådana människor är alltför inskränkta. De skulle klaga över att behöva ge den minsta lilla penninggåva till de nödställda. De skulle alla vilja att Guds verk skulle begränsas så att det mötte deras begränsade tankar. Att spara på medel skulle vara den mest framträdande tanken för dem. Deras pengar skulle för dem vara mer värda än de dyrbara själar som Kristus dog för. Deras liv är, så långt som det gäller Gud och himlen, sämre än en tom plats. Gud kommer inte att anförtro Sitt viktiga verk till dem.

Förbannat", sade Herrens Ängel, "förbannat vare Meroz och de, som bor där, eftersom de inte kom Herren till hjälp bland hjältarna." Domarboken 5:23. Vad har Meroz gjort? Ingenting. Och det var detta som var deras synd. De kom inte Herren till hjälp bland hjältarna.

. Guds förbannelse kom över dem för att de ingenting hade gjort. Människan med ett själviskt sinnelag och sin inskränkthet är ansvarig för sin girighet, men de som har vänligt sinnade känslor, generösa impulser och en kärlek till själar bär ett tungt ansvar, för om de låter dessa talenter förbli oanvända och slösas bort, placeras de i samma grupp

som icke trofasta tjänare. Att bara ha dessa gåvor är inte tillräckligt. De som har dem borde inse, att deras plikter och ansvar är större.

Mästaren kommer att kräva att alla förvaltare avlägger en räkenskap för sin förvaltning, att de visar vad de har fått ut av de talenter som har anförtrotts dem. De som får belöningar kommer inte att tillskriva sig själva någon förtjänst för vad de med iver har åstadkommit. (285) De kommer att ge Gud all ära. De talar om det som tilldelats dem, som "Ditt pund", inte som sitt eget. När de talar om vad de förvärvat, är de noga med att tala om varifrån det kommer. Kapitalet ökade i värde genom Mästaren. De har på ett framgångsrikt sätt gjort affärer med det och ger tillbaka kapitalet med räntan till Givaren. Han belönar deras ansträngningar som om förtjänsten tillhörde dem, trots att de har den givmilde Givarens nåd och barmhärtighet att tacka för alltsammans. Hans ord av fullständigt gillande lyder i deras öron: "Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje." (Matt. 25:23)

Till dig, min syster, har överlämnats gåvor bestående av inflytande och pengar och därför är ditt ansvar mycket stort. Du borde handla försiktigt och i Guds fruktan. Din klokhet är svaghet, men den klokhet som kommer ovanifrån är mycket stark. Herren vill lysa upp ditt mörker och på nytt ge dig glimtar av de himmelska skatterna för att du skall få en möjlighet att jämföra värdena i de båda världarna, och därefter lämnar Han åt dig att välja mellan denna världen och de eviga besittningarna. Jag såg att det ännu fanns tillfälle för dig att vända om. Jesus har återlöst dig med Sitt eget blod och väntar att du skall använda dina gåvor i Hans tjänst. Du har inte ännu förhärdat dig mot den helige Andes inflytande. När Guds sanning framställdes för dig, så möttes den av genklang i ditt hjärta.

Jag såg, att du borde studera mycket mer. Du borde inte göra något överilat. Låt Gud vara din Rådgivare. Han älskar dina barn och det är riktigt att du borde älska dem, men det är inte riktigt att ge dem den plats i din tillgivenhet som Herren gör anspråk på. De har goda impulser och generösa avsikter. De har ädla karaktärsdrag. Om de bara ville se sitt behov av en Frälsare och böja sig ned inför korsets fot, skulle de kunna utöva ett gott inflytande. Nu älskar de nöjen mer (286) än Gud. Nu står de i fiendens led, under Satans svarta baner. Jesus inbjuder dem till att komma till Honom och lämna fiendens led och till att stå under Kristi kors' blodbestänkta baner.

Detta kommer för dem att se ut som en tjänst som de inte kan utföra, eftersom det kommer att krävas en rätt stor självförnekelse. De har ingen erfarenhetsmässig kunskap om vägen. De, som har engagerat sig i sitt lands krig och har underkastats en soldats strapatser, slit och faror, borde vara de sista som tvekar och visar feighet i detta stora krig för evigt liv. I det här fallet kommer de att kämpa för en livets krona och ett odödligt arv. Deras lön kommer att vara säkrad och när kriget är slut kommer deras vinst att vara evigt liv, oblandad lycka och en evig härlighetsvikt.

Satan kommer att motsätta sig varje ansträngning de kan göra. Han kommer att framställa världen för dem i dess mest attraktiva ljus, som Han gjorde för världens Frälsare

när han frestade Honom under fyrtio dagar i öknen. Kristus övervann alla Satans frestelser och det kanske dina barn kommer att göra också. De tjänar en hård mästare. Syndens lön är döden. De har inte råd att synda. De kommer att finna att det är en dyr affär. De kommer till sist att gå evigt förlorade. De kommer att gå miste om de boningar som Jesus har gått för att ställa i ordning åt dem som älskar Honom och kommer gå miste om det liv som mäter sig med Guds liv. Och detta är inte allt. De kommer att lida under en kränkt Guds vrede för att de dragit sig undan att tjäna Honom och gett alla sina ansträngningar till Hans värste fiende. Dina barn har ännu inte fått ta emot det klara ljuset och fördömelse följer först efter att ljusets förkastats.

Om alla bekännande kristna var uppriktiga och allvarliga i sina ansträngningar att verka för Guds ära, vilket uppror skulle det då inte bli i fiendens led. Han vill inte att själar skall bli frälsta. Han vill inte att hans makt (287) över dem skall brytas. Satan låtsas inte bara. För honom är det allvar. Han ser att Kristus inbjuder själar att komma till Honom så att de skall kunna få liv och han är allvarlig och ivrig i sina ansträngningar att hindra dem att ta emot inbjudan. Han vill inte lämna några medel oprövade för att hindra dem att lämna hans led och stå i Kristi led. Varför kan inte Jesu bekännande efterföljare göra lika mycket för Jesus som Hans fiender gör emot Honom? Varför gör de inte allt de kan? Satan gör allt vad han kan för att hålla själar borta från Kristus. Han var tidigare en ärad ängel i himlen och även om han har förlorat sin helighet, har han inte förlorat sin makt. Han utövar sin makt med ett fruktansvärt resultat. Han väntar inte på att hans byte skall komma till honom. Han jagar efter det. Han går fram och tillbaka på jorden som ett rytande lejon och söker vem han kan uppsluka. Han har inte alltid ett lejons glupska utseende, utan när han skall arbeta förställer han sig till en ljusets ängel för att få bättre resultat. Han kan snabbt byta ut lejonets rytande till de mest övertygande argument eller till den svagaste viskning. Han har legioner av änglar till hjälp i sitt arbete. Han döljer ofta sina snaror och lockar genom tilldragande bedrägerier. Han charmar och vilseleder många genom att smickra deras fäfänga. Genom sina ombud presenterar han världens nöjen i ett tilldragande ljus och strör frestande blommor på vägen till helvetet. På det sättet charmas och ödeläggs själar. Efter varje steg framåt på den sluttande vägen, har Satan några särskilda frestelser som leder dem ännu längre in på den felaktiga vägen.

Om dina barn var styrda av religiösa principer, skulle de äga motståndskraft mot den omoral och det fördärv som omger dem i vår fördärvade tid. Gud kommer att vara en stärkande borg för dem, om de vill sätta sin tillit till Honom. "... såvida man inte sökte skydd hos mig för att sluta fred med mig." (Jes. 27:5) Herren kommer att vara ledare för de unga om de ville tro och lita på Honom.

Min kära syster, Herren har varit mycket nådig mot dig och din familj. Du har ett ansvar inför din himmelske Fader att prisa och förhärliga Hans heliga namn på jorden. För att du skall kunna fortsätta i Hans kärlek, borde du ständigt verka för att få ett stilla, ödmjukt sinne, vilket är så värdefullt i Herrens ögon. Din kraft i Gud kommer att tillväxa när du helgar allt åt Honom, så att du med

tillförsikt kan säga: "Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Männe bedrövelse eller ångest eller förföljelse eller hunger eller nakenhet eller fara eller svärd?" "Ty jag är viss om, att varken död eller liv, varken änglar eller andefurstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken någon makt i höjden eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre." (Rom. 8: 35, 38, 39.)

Självbedragna unga

Bror O: Jag har i en vision blivit visad vilka faror de unga befinner sig i. Din situation blev visad för mig. Jag såg, att du inte hade framhållit din bekännelse. Du kunde ha gjort något gott och ditt exempel kunde ha varit till välsignelse för de unga som du har umgåtts med, men, ack! Det innersta i din själ har inte varit omvänt till Gud. Om du hade gått den väg en konsekvent kristen går på, skulle dina släktingar och vänner ha påverkats av din gudfruktiga väg och följt i dina fotspår. Min bror, ditt hjärta har det inte rätt ställt med Gud. Dina tankar är inte upphöjda. Du låter dina tankar gå in i fel kanal. Ditt uppträdande har inte tagit en ren, upphöjd ton. Dina vanor har varit sådana, att de skadar din fysiska hälsa och har medfört död för din andlighet. Du kan inte ha framgång i religiösa saker förrän du är omvänd.

När du erkänner Guds krafts förvandlande inflytande på ditt hjärta, kommer det att kunna ses i ditt liv. Du har saknat en religiös erfarenhet, men det är inte för sent för dig att nu söka Gud med det synnerligen allvarliga och djupt kända ropet: "Vad skall jag göra för att bli frälst? Du kan aldrig bli en sann kristen förrän du är fullständigt omvänd. Du har varit en som älskat världen mer än Gud. Du har sökt efter nöjen, men har du funnit verklig lycka i detta? Du har försökt att göra dig behaglig för unga oerfarna flickor. Du har haft dina tankar så mycket på dem att du inte kunde rikta dem uppåt mot Gud och himlen. "Gör era händer rena, ni syndare och rena era hjärtan, ni tvehågsna!" (Jak. 4:8) Denna förmaning kan tillämpas på dig. Du behöver lära dig Guds vägar, vilja och gärningar. Du behöver ren och obesmittad religion. Du behöver vårda känslor av tillbedjan. Upphör med att göra ont och lär dig att göra gott. Guds välsignelse kan inte vila över dig förrän du blir mer lik Kristus.

Jag plågas när jag ser bristen på gudsfruktan hos de unga. Satan tar tankarna och vänder dem till en kanal som är fördärvad. Ett självbedrägeri utmärker många unga. De tror att de är kristna, men de har aldrig blivit omvända. Innan detta arbete har utförts i dem, kommer de inte att förstå gudsfruktans mysterium. Det finns ingen frid för de onda. Gud kräver sanning och uppriktighet i hjärtat. Han ser er och har medkänsla med er och alla de unga som ivrigt följer barnsliga bagateller och slösar bort dyrbar tid på värdelösa saker. Kristus har köpt er till ett högt pris och ger er ära och härlighet om ni vill ha det, men ni vänder er bort från det dyrbara löftet om evigt liv till jordens torftiga och otillfredsställande nöjen.

Ditt arbete i denna riktning kommer inte att vara till någon nytta, men däremot en stor förlust. Syndens lön är döden.

Liv och himmel ligger framför (290) dig, men du tycks inte känna till dess värde. Du har inte mediterat över himlens dyrbara ting. Om någon vänder sig bort från Kristi ovärderliga kärlek, om himlen, härligheten och evigt liv betraktas ha litet värde, vilka motiv kan vi då presentera för att påverka? Vilka orsaker finns det då till hänryckning? Kommer dåraktiga idrottsgrenar och en rad medryckande nöjen då att attrahera sinnet och skilja människan från Gud och göra hjärtat okänsligt för gudsfruktan?

O, jag ber dig, som har så litet intresse för heliga ting, att noggrant rannsaka ditt eget hjärta. Vilken bön vill du sända upp till Gud för ditt världsliga, ohelgade liv? På den fruktansvärda dagen kommer du inte att ha någon bön att sända upp. Du kommer att vara stum. Tänk, o, tänk, under de timmar då du söker nöjen på att alla dessa saker får ett slut. Om du hade en riktig syn på livet, oändligt liv med Gud, hur fort skulle du då inte ändra ditt sinnelag, ditt sätt att handla och ditt sällskap och vända kraften i din hängivenhet mot Gud och himmelska ting. Hur beslutsamt skulle du inte förakta att ge efter för frestelser som har bedragit och fångat dig. Hur ivriga skulle inte dina ansträngningar vara för att uppnå detta välsignade liv. Hur allvarliga och uthålliga skulle inte dina böner till Gud vara för att Hans nåd måtte förbli över dig, för att Hans kraft måtte ge dig stöd och hjälpa dig att stå emot djävulen. Hur flitig skulle du inte vara att utnyttja varje religiös förmån för att lära känna Guds vägar och vilja. Hur noggrann skulle du inte vara med att meditera över Guds lag och att mäta ditt liv med dess krav. Hur rädd skulle du inte vara för att du skulle synda i ord och handling och hur allvarlig för att växa i nåd och sann helighet. Dina samtal skulle inte handla om bagateller, utan om himlen. Då skulle härliga och eviga ting öppna sig för dig och du skulle inte vila förrän du vuxit till mer i andlighet. Men jordiska ting ställer krav på din uppmärksamhet och Gud glöms bort. (291) Jag ber dig enträget att vända helt om och söka efter Herren, så att Han må bli funnen av dig. Kalla på Honom medan Han är nära.

Sann omvändelse

Käre bror P: Då jag var i ____ för ett år sedan, arbetade vi för ditt bästa. Jag hade blivit visad vilka faror du befann dig i och vi var ivriga att få rädda dig. Vi ser emellertid att du inte har haft kraft att genomföra de beslut som togs där. Jag är bekymrad över situationen och fruktar att jag inte har varit så trofast som jag borde ha varit med att lägga fram allt för dig, som jag kände till om din situation. En del saker undanhöll jag dig. Medan jag var i Battle Creek i juni, blev jag på nytt visad, att du inte gjorde några framsteg och att anledningen till att du inte gjorde framsteg var, att du inte har lämnat något rent spår efter dig. Du finner ingen glädje i religion. Du har gått bort från Gud och rättfärdigheten. Du har sökt lycka på fel väg, i förbjudna nöjen och du har inte moraliskt mod att bekänna och överge dina synder så att du skulle kunna finna nåd.

Du betraktade inte synd som avskryvd i Guds ögon och övergav den. Du misslyckades med att utföra ett noggrant arbete och när fienden kom in med sina frestelser, stod du inte emot honom. Om du hade sett hur motbudande synden var i Guds ögon, skulle du inte så snabbt ha gett efter för frestelse. Du var inte så grundligt omvänd att du avskydde ditt syndiga liv och din dårskap. Synd föreföll dig fortfarande vara behaglig och du ville inte överge dess bedrägliga nöjen. Det innersta i din själ var inte omvänt och du förlorade snart det du hade vunnit.

Din personliga fåfänga liksom många andras har varit ett särskilt hinder för dig. Du har älskat beröm. Detta har varit en snara för dig. Dina bekännande vänner har tyckt mycket om ditt sällskap, (292) och det har tillfredsställt dig. Sinnessvaga, sympatiska kvinnor har berömt dig och visade sig tycka om ditt sällskap. Du har lagt märke till en entusiasmerande kraft över dig i deras sällskap. När du använde den tid till att söka nöjen som skulle ha använts till din familj, märkte du inte att Satan vävde sitt nät omkring dina fötter.

Satan har lagt ut frestelser för varje steg i ditt liv. Du har inte varit så sparsam med medel som du borde. Du hatar gnidenhet. Detta är i sin ordning, men du går till den motsatta ytterligheten och ditt sätt att agera har utmärkts av slösaktighet. Kristus gav Sina lärjungar en lektion när Han utspisade de fem tusen. Han utförde ett stort mirakel och bespisade den jättestora folkskaran med fem bröd och två små fiskar. Efter att alla hade blivit mätta, betraktade Han ändå inte det som blivit över som betydelselöst, som om det var under Hans värdighet att lägga märke till det. Han som hade makt att utföra ett så märkligt mirakel och gav mat till en så stor församling, sade till Sina lärjungar: ”Samla ihop de stycken som har blivit över, så att inget blir förstört”. (Joh. 6:12) Detta är en lektion för oss alla och en som vi inte skulle ignorera.

Du har ett stort arbete framför dig och du har inte råd att slösa bort ett enda ögonblick utan bör ta vara på det. Bror P, jag är orolig för din skull, men jag vet att Gud fortfarande älskar dig, även om du varit egensinnig och gått din egen väg. Om Han inte hade en särskild kärlek till dig skulle han inte ha visat mig vilka faror du befinner dig i så som Han har. Du har ägnat dig åt att skoja och skämta med män och kvinnor som inte fruktar Gud. Sinnessvaga och principlösa kvinnor har hållit dig kvar hos sig och du var som en tjusad fågel. Du verkar vara fascinerad av dessa ytliga personer. Guds änglar var på ditt spår och har noggrant skrivit ned varje felaktig handling, varje ögonblick du lämnade dygdens stig.

Ja, varje handling har varit uppenbar för Gud, Kristus och (293) de heliga änglarna, hur dold du än kan ha trott att du var då de utfördes. En bok har skrivits om alla människobarns gärningar. Inte en enda punkt i denna nedteckning kan döljas. För överträdaren finns det endast ett villkor. Uppriktig ånger och bekännelse av synd och tro på Kristi renande blod, kommer att leda till förlåtelse och ”förlåten” kommer att stå vid Hans namn.

O, min bror, om du hade gjort ett genomgripande arbete för ett år sedan! Skulle det gångna året då ha behövt vara så innehållslöst? Du kände till din Mästares vilja, men

gjorde den inte. Du befinner dig i en farlig situation. Dina känslor är förslöade när det gäller andliga angelägenheter. Du har ett skadat samvete. Ditt inflytande samlar inte, utan skingrar. Du har inget större intresse för religiösa utövningar. Du är inte någon lycklig man. Din hustru skulle förena sina intressen med Guds folk om du skulle gå ur vägen för henne. Hon behöver din hjälp. Skall ni tillsammans ta itu med denna uppgift?

Den siste juni såg jag att ditt enda hopp om att kunna bryta kedjan som gör dig till fånge var en flyttning från din umgängeskrets. Du hade gett efter för Satans frestelser tills du var en svag människa. Du älskade nöjen mer än du älskade Gud och du färdades ständigt på en väg som sluttade. Jag har varit besviken över att du fortsatte vara lika likgiltig som du har varit i årtal. Du har haft kunskap om och fått erfara Guds kärlek. Det har varit din glädje att göra Hans vilja. Du har haft din glädje i att studera Guds ord. Du har punktligt infunnit dig till bönemötena. Ditt vittnesbörd har kommit från ett hjärta som kände till Guds kärleks livgivande påverkan. Men du har förlorat din första kärlek.

Gud kallar dig nu till ånger, till att vara ivrig i ditt uppdrag. Din eviga lycka kommer att avgöras utifrån den väg du nu väljer. Kan du avvisa de inbjudningar från nåden som nu ges till dig? Kan du välja din egen väg? Vill du vårda stolthet och fåfänga och till sist förlora din själ? Guds ord (294) talar tydligt om för oss att endast få kommer att bli frälsta och att den största delen av dem som också är kallade, kommer att visa sig vara ovärdiga till evigt liv. De kommer inte att ha någon del i himlen, utan kommer att ha sin del tillsammans med Satan och erfara den andra döden.

Män och kvinnor kan undvika detta öde om de vill. Det är sant att Satan är den store upphovsmannen till synd. Detta ursäktar ändå inte någon människa för att hon syndar, ty han kan inte tvinga människor till att göra något ont. Han frestar dem till att göra det och får synd till att se lockande och trevlig ut, men han måste överlåta till deras egen vilja om de vill eller inte. Han tvingar inte människor till att bli berusade, han tvingar dem inte heller till att utebli från religiösa möten, men han framställer frestelser på ett sådant sätt att det lockar till ondska och det står människan fritt att ta emot eller avvisa.

Omvändelse är ett verk som de flesta inte uppskattar. Det är något stort som sker då ett jordiskt, syndälskande sinne förvandlas och leds till att förstå Kristi utesägbara kärlek, Hans tilltalande nåd och Guds fullkomlighet, så att sinnet fylls av gudomlig kärlek och öppnas för himmelens hemligheter. När den omvända förstår dessa ting, kommer hans förra liv att synas avskyvärt och motbjudande. Han hatar synden och tar emot Kristus med ett förkrossat hjärta inför Gud, så att Kristus blir hans liv och glädje. Han överger det som tidigare var hans lust. Han har fått ett nytt sinne, hans kärlek riktas mot nya ting, nya intressen och en ny vilja. Hans sorg, längtan och kärlek är ny. Köttets begärelse, ögonens begärelse och det han var stolt över i det liv, som han ditintills föredragit framför Kristus, vänder han sig nu bort ifrån och Kristus blir det mest tilldragande i hans liv - hans glädjes krona. Himmelen, som tidigare inte hade någon dragningskraft, har nu fått

både värde och härlighet. Han betraktar den som sitt framtida hem, där han skall få se, älska och prisas Kristus som har återlöst honom med sitt dyrbara blod.

Helighetens verk, som tidigare föreföll så tröttande, är nu (295) hans glädje. Guds ord, som tidigare uppfattades som tråkigt och ointressant, är nu hans utvalda studium - ja, hans livs rådgivare. Det är ett brev till honom från Gud. Brevet bär den Eviges underskrift. Hans tankar, hans ord och handlingar jämförs med denna regel och provas därefter. Han darrar för dess befallningar och de hotelser som där finns, men på samma gång griper han tag om dess löften och stärker sin själ genom att tillämpa dem på sig själv. Han väljer gemenskapen med de rättfärdiga, men de ogudaktiga, som han en gång älskade att umgås med, har han inte längre någon glädje av. Han sörjer nu över de synder, som han en gång skrattade åt. Fåfängliga och själviska tankar förkastas, men nu lever han för Gud och är rik på goda gärningar. Detta är den helgelse som Gud kräver. Inget mindre än detta kan Han godta.

Jag ber dig, min broder, att noggrant utforska ditt hjärta och ställa dig frågan: "Vilken väg färdas jag på, och var kommer den att sluta?" Du har orsak att vara glad över att ditt liv inte klippts av under den tid då du inte hade något hopp om evigt liv. Gud förbjöd att du längre skulle försumma detta verk och så förgås i dina synder. Uppmuntra inte din själ med ett falskt hopp. Du ser inget sätt varpå du kan komma i gemenskap med Gud igen utom att ödmjuka dig, och det kan du inte godta. Kristus framställer för dig, ja, även för dig, min felande broder, ett nådens budskap: "Kommen, ty nu är allt redo." (Luk. 14: 17.) Gud är redo att ta emot dig och att förlåta dig alla dina överträdelse, om du endast vill komma till honom. Även om du har varit avfällig och har skilt dig från Gud och hållit dig borta från Honom så länge, vill Han möta dig nu. Ja, 'himmelens Majestät inbjuder dig att komma till Honom för att du skall få liv. Kristus är redo att rena dig från synden om du kommer till Honom. Vilken vinning har du haft av att tjäna synden? Vilken vinning har du haft i att tjäna köttet och den onde? Är det inte dålig lön du har fått? O, vänd om, vänd om, ty inte vill du väl dö?

(296) Du har varit övertygad många gånger, och vid många tillfällen har samvetet pinat dig. Du har gjort så många beslut och gett så många löften och ändå dröjer du och vill inte komma till Kristus för att du må få liv. O, att ditt hjärta måtte bli berört av allvaret denna gång, så att du må vända om och leva! Kan du inte höra den sanne Herdens röst i detta budskap? Hur kan du stå emot? Ringakta inte Gud, ty annars lämnar han dig att gå dina egna felaktiga vägar. Det gäller liv eller död för dig. Vilket väljer då? Det är en fruktansvärd sak att strida mot Gud och stå emot Hans vädjan. Du kan åter få Guds kärlek brinnande på ditt hjärtas altare såsom du tidigare upplevde det. Du kan åter komma in i gemenskapen med Gud såsom du många gånger tidigare har upplevt den. Om du vill rensa upp i spåren bakom dig, kan du återigen få uppleva Hans nåds rikedom och ditt ansikte kan återigen utstråla Hans kärlek.

Det krävs inte av dig att du bekänner dina synder för dem som inte vet något om dig och dina fel. Det är inte din uppgift att offentligt bekänna något som kommer att leda

otroende att känna glädje, men gör det till dem som det angår och som inte kommer att dra nytta av dina misstag. Bekänn i överensstämmelse med Guds ord och låt dem bedja för dig, då kommer Gud att godta ditt verk och att hela dig. För din själs skull uppmanar jag dig att utföra ett noggrant verk för evigheten. Lägg bort din stolthet, din fåfänga och gör ett uppriktigt arbete, Kom tillbaka till fällan! Herden väntar att ta emot dig. Ångra dig och gör återigen sådana gärningar som du först gjorde, och kom på nytt in i Guds ynnest.

Mannens och hustruns plikter

Bror R: Den siste juni presenterades din situation för mig i en vision. Jag har emellertid varit så hårt pressad av arbete, att jag omöjligt kunde skriva ut de saker om dig som visats mig. Jag vill skriva ned det jag måste skriva, (297) innan jag hör något om er situation, ty Satan kan så tvivel i era sinnen. Det är hans uppgift.

Jag blev visad tillbaka till den tidigare delen av ditt liv och blev visad, att Gud hade varit mycket nådig emot dig och upplyst dina ögon så att du kunde se Hans sanning, genom att rädda dig undan ditt farliga tillstånd med tvivel och osäkerhet och lägga en grund för din tro och hjälpa ditt sinne att stödja sig på Hans Ords eviga sanningar. Han satte dina fötter på Klippan. Under en period kände du dig tacksam och ödmjuk, men för någon tid har du skiljt dig själv från Gud. När du var liten i dina egna ögon, då var du älskad av Gud.

Musik har varit en snara för dig, du är belastad av självuppskattnings. Det är naturligt för dig att ha höga tankar om din egen förmåga. Att undervisa i musik har varit till skada för dig. Många kvinnor har anförtrott dig sina familjeproblem. Detta har också varit till skada för dig. Det har upphöjt dig och lett dig till ännu högre självvaktning.

I din egen familj har du intagit en upphöjd och närmast arrogant ståndpunkt. Det finns brister hos din hustru, som du är medveten om. De har fört till två dåliga resultat. Hon är inte en hushållerska av naturen. Hon måste få någon utbildning i den riktningen. Hon har förbättrats något och borde allvarligt anstränga sig för att bli ännu bättre. Hon saknar ordning, smak och renhet i sitt hushåll och även i kläderna. Det skulle behaga Gud om hon uppfostrade sina tankar i de saker där hon har brister. Hon har ingen god ledning av sin familj. Hon är för eftergiven och kan inte hålla fast vid sina beslut. Hon låter sig styras av sina barns önskningskrav och överlämnar sin omdömesförmåga till dem. I stället för att försöka bli bättre i dessa avseenden, eftersom det är hennes plikt att göra det, vill hon gärna finna ett tillfälle till, eller en ursäkt för att befria sig själv från husliga plikter och ansvar. I stället låter hon andra utföra hennes uppgifter i hennes familj - uppgifter som hon annars själv skulle lära sig att tycka om (298) att göra. Hon saknar självtillit. Hon är blyg och tillbakadragen och misströstar om sig själv. Hon har en mycket dålig

uppfattning om det hon själv gör och det avskräcker henne från att göra mer. Hon behöver uppmuntran, hon behöver milda och kärleksfulla ord. Hon har en god anda. Hon är saktmodig och tyst och Herren älskar henne, men hon bör anstränga sig för att rätta till dessa dåliga saker som gör familjen olycklig. Att praktisera dessa saker kommer att ge henne tillit till sin egen förmåga att rätt utföra sina plikter.

Du och din hustru är oeniga om sättet att leda. Du tycker om ordning och noggrannhet och har en god smak och en ganska god ledning. Som äkta man är du ganska hård och sträng. Du misslyckas med att uppmuntra självförtroende och förtroelighet hos din hustru. Hennes brister har fått dig att betrakta henne som obetydligare än du själv. Det har också fått henne att tänka så om dig. Gud värdesätter henne mycket högre än du själv, för Gud är dina vägar krokiga. För sin mans, barns och andras skull, skulle hon försöka att rätta till sina brister och förbättra sig i de saker där hon nu har brister. Hon kan göra det om hon försöker tillräckligt.

Gud är missnöjd med oordning, slapphet och ytlighet, oavsett vad det gäller. Detta är allvarliga brister som ofta medför att mannens känslor för hustrun gradvis avtar, när mannen älskar ordning, väluppfostrade barn och ett välordnat hem. En hustru eller mor kan inte göra hemmet trevligt och lyckligt om hon inte har sinne för ordning och renlighet, uppträder med värdighet, och har förmåga att leda sina barn på ett bra sätt. Därför måste alla som brister i dessa avseenden anstränga sig för att korrigera (299) sina brister. Självdisciplin kan åstadkomma mycket för dem som saknar dessa väsentliga egenskaper. Syster R ger upp när det gäller dessa brister och tror att hon inte kan göra mer än hon gör. När hon har satts på prov och inte kan se någon avgjord förbättring hos sig själv, misströstar hon. Så får det inte vara. Hennes och hennes familjs lycka beror på om hon reser sig och med iver och allvar arbetar på att genomföra en beslutsam reformation i dessa avseenden. Hon måste skaffa sig tillit och beslutsamhet, ikläda sig sin kvinnliga roll. Hennes natur är att dra sig undan allt oprövat. Ingen kan vara mer beredd och villig än hon, om hon tror att hon kan lyckas. Om hennes nya ansträngningar misslyckas, måste hon försökta på nytt. Hon kan vinna sin mans och sina barns respekt.

Jag blev visad, att självupphöjelse har fått bror R att handla fel. Han har i sin familj och mot sin hustru visat en viss överlägsenhet som upplevs som stränghet. Detta har medfört att hon sluter sig för honom. Hon kände, att hon inte kunde närma sig honom utan har i sitt gifta liv varit mer som ett barn, som var rädd för en sträng och överlägsen far, än som en hustru. Hon har älskat, respekterat och avgudat sin man trots hans brist på tillit. Min bror, du bör ändra din attityd till att uppmuntra din blyga och förskrämda hustru så att hon vågar stödja sig mot din stora tillgivenhet. Detta skulle ge dig en möjlighet att på ett fint och kärleksfullt sätt rätta till de fel hon har, i proportion till i hur hög grad du förmår göra detta, och att inspirera henne till självtillit.

Jag blev visad, att du inte hade den kärlek till din hustru som du skulle. Satan har dragit fördel av hennes brister och dina fel, så att han kan arbeta på att ödelägga din familj. Du har låtit din hustrus blygsel och skamsenhet

komma in i ditt hjärta och din respekt har blivit allt mindre för den du har lovat att älska och stödja tills döden skiljer er åt.

Risk med att anförtro familjeproblem

Den 25 oktober 1868 blev din situation på visad för mig. Jag blev visad, att onda tankar och orättfärdiga önskningar har lett fram till olämpliga handlingar och till överträdelse av Guds bud. Du har vanärat dig själv, din hustru och Guds verk. Du borde ha utövat ett inflytande för det goda i Guds verk. Men ett felaktigt handlingssätt i saker som du trodde var rätt obetydliga har lett till mer ont.

Bror R, du riskerar nu att lida totalt skeppsbrott i din tro. Du har begått en mycket stor synd. Din synd att försöka dölja detta och att förblinda deras ögon som har misstänkt att du har handlat fel, har blivit tio gånger större. Alla har inte handlat så klokt och med så mycket kärlek och omsorg som Herren skulle ha önskat att de hade gjort, för att du skulle kunna återlösas. Men när du försökte ta på dig en min av sårad oskyldighet, trodde du då att Gud inte kunde se ditt felaktiga handlande? Trodde du att Han som skapade människan av stoft från jorden och blåste in Sin livsande i hennes näsa, inte förmår se hjärtats handling och avsikt? Du har trott, att om du skulle bekänna dina synder skulle du förlora din ära - ditt liv, som det var. Du trodde att dina bröder inte skulle hysa någon tillit till dig. Du har inte sett saker och ting i deras rätta ljus. Det är en skam att synda, men alltid en ära att bekänna sin synd.

Guds änglar har noggrant skrivit ned varje handling, oavsett hur hemlig du än har trott att den var då du begick den. Gud ser människans motiv och alla hennes gärningar. Varje människa kommer att bli belönad efter hurdana hennes gärningar har varit, oavsett om de varit goda eller onda. Det som en människa sår kommer hon också att skörda. Grödan kommer inte att slå fel. Skörden är säker (301) och riklig. Du har försökt förblinda dina bröder när det gäller ditt handlingssätt. Hur kunde du göra detta, när du visste, att du var skyldig i Guds ögon? Om du värdesätter din själs frälsning, så gör ett genomgripande arbete inför evigheten.

Du måste göra ett rent spår bakom dig genom en omfattande bekännelse. Du behöver en djupgående omvändelse - en förvandling av självet genom att ditt sinne förnyas. Din egenkärlek måste övervinnas. Din självvakning måste övervinnas. Du måste lära dig att värdesätta andra högre än dig själv. Din höga uppfattning om din egen förmåga måste överges och du måste uppnå en saktmodig och stilla ande, som har ett stort värde i Guds ögon.

Du har haft en anda som har fört dig bort från rättskaffenhetens väg och nu befinner du dig i svårigheter. Tvivel, fruktan och förtvivlan griper tag i dig. Det finns bara en utväg och det är genom bekännelse. Ditt enda hopp är att falla på Klippan och krossas. Om du inte gör det, kommer den med säkerhet att falla över dig och smula sönder dig till pulver. Det är nu du kan rätta till dina fel. Det är nu du kan gottgöra ditt förflutna. Med hjälp av ett liv i godhet och sann ödmjukhet kan du nu vandra i din familj och vara accepterad och godkänd av Gud. Måtte Herren hjälpa dig, att med tanke på domen, arbeta för ditt

liv. Käre bror, jag känner ett djupt intresse för dig. Du har en tid vandrat i mörker. Du har inte på en gång kommit in i det mörka tillstånd där du befinner dig. Du har gradvis lämnat ljuset. Du blev först ivrig och därefter tog Herren Sin kraft från dig, eftersom du kände dig tillräcklig i din egen kraft.

Du har varit mycket intresserad av musik. Detta har gett oförsiktiga, oförståndiga kvinnor ett tillfälle och de har anförtrott dig sina problem. Detta har tillfredsställt din stolthet, men det har varit en snara för dig. Det har öppnat en dörr för Satans inflytande. Du har inte gjort vad du skulle. Du hade ingen rätt att lyssna på det som talades till dig i olika familjer. Dessa (302) kontakter har fördärvat ditt sinne, ökat din självkänsla och lett till onda tankar. Du har tillåtit dig själv att bli en biktader för några sentimentala kvinnor som ville möta förståelse och söka stöd hos andra människor. Om de hade haft ett sunt omdöme och stått självständiga, haft ett mål i livet, och älskat att göra gott för andra, skulle de inte ha befunnit sig i ett tillstånd där de kände behov av att träffa någon för att få sympati.

Du känner inte det mänskliga hjärtats bedrägeri. Du känner inte Satans list och bedrägeri. Några som länge har varit uppmärksamma på din förståelse, har en sjuklig inbillning, en trånande, sentimental, ständig iver efter att skapa sensation och åstadkomma ett stort ståhej. Somliga är otillfredsställda med sitt äktenskapsliv. Det innehåller inte tillräckligt mycket romantik. Novelläsning har förvrängt hela den goda smak de tidigare hade. De lever i en inbillad värld. Deras inbillningar skapar en man för dem som bara existerar i romaner och noveller. De pratar om obesvarad kärlek. De är aldrig nöjda eller lyckliga, därför att deras inbillning skapar en bild av livet som är orealistisk. När de möter livets realiteter och kommer ned till det verkliga livets enkelhet och tar itu med sina familjers problem, vilket är en kvinnas uppgift, då kommer de att finna tillfredsställelse och lycka.

Du har uppehållit dig vid orätta tankar. Dessa tankar har burit frukt. "Vad hjärtat är fullt av, det talar munnen. (Matt. 12:34) Dina ord är inte alltid kyska, rena och upphöjda. "Låt inget oanständigt tal komma över era läppar." (Ef. 4:29) Svek finns alltför ofta i din mun - plumpa, billiga uttryck, som kommer från ett hjärta, som är intresserat av perverterade tankar och onda önskningar.

Dina fötter har under en tid vänt sig bort från rättskaffenhetens och renhetens väg. Du vet att din livsstil har gjort Gud missnöjd, att du överträder Hans heliga lag. (303) Du vet att dessa saker inte kan döljas. Gud vill inte låta Sitt folk bli vilselett på grund av dig. Din stora synd består i att du försäkrar dig om förståelse från deras sida, som inte förstår dina krokiga vägar och därigenom splittrar omdömet hos det folk som bekänner sig tro på sanningen. Vi hyser medkänsla med dig. Mitt hjärta värker för din skull. Jag ser inget annat än undergång framför dig, inget annat än ett fullständigt trons skeppsbrott.

Vill du dölja dina synder och trotsigt framhärda i detta? Gud säger att du inte kommer att vinna framgång. Den som däremot bekänner sina synder och överger sin synd skall finna nåd. Vill du välja döden? Vill du stänga

himmelriket för dig själv, därför att du inte vill överge ditt syndiga högmod? Ditt enda hopp är att bekänna på vilket sätt du har svikit. Gud har låtit ljus lysa över din väg. Vill du välja den väg som kommer att ödelägga dig själv? Vill du kasta bort sanningen, därför att den inte vill ge dig stöd i din orättfärdighet? O, ta emot uppmaningen: "riv sönder era hjärtan, inte era kläder". (Joel 2:13) Gör ett genomgripande arbete för evighetens skull. Gud kommer att vara barmhärtig mot dig. Han kommer att ta emot din enträgna bön för din skull. Han kommer inte att förakta ett förkrossat och ångerfullt hjärta. Vill du vända om? Vill du leva? Din själ är värd att bli frälst. Den är värdefull. Vi vill gärna hjälpa dig.

Jag såg att du inte är lycklig. Du vilar inte. Du känner dig pressad men ändå vägrar du att gå den enda väg som kommer att ge dig hjälp och hopp. Ditt tillstånd är eländigt och du skadar Guds verk mycket. Förutom att ditt inflytande skadar dig själv kommer det också att fördärva andra.

Om du vägrar komma till Gud och bekänna din synd så att Han kan hela dig, finns det inget hopp för dig eller din stackars familj i framtiden. Olycka kommer att följa i syndens fotsår. Guds hand kommer att vara emot dig och Han kommer att överlämna dig till Satans kontroll och du kommer att ledas som en fånge efter hans vilja. Du vet inte vilken väg du skall gå. Du (304) kommer att vara som en människa på havet utan ankare. Guds sanning är ett ankare. Detta ankare bryter du dig bort från. Dina eviga intressen offras för köttets lustar, ögonens lustar och stolthet över sig själv. Du befinner dig på den punkt där du bryter de band som skulle rädda dig från fullkomligt fördärv. I försöket att rädda ditt liv genom att dölja dina fel, förlorar du det. Om du nu ödmjukar dig själv inför Gud, bekänner dina fel och vänder tillbaka till Honom av hela ditt hjärta, kan din familj bli lycklig. Om du inte vill göra detta, utan väljer din egen väg, är det slut på din lycka.

Du har ett stort verk att utföra. Du har varit för slapp i ditt uppträdande. Dina ord har inte varit upphöjda, kyska och rena. Du har varit skiljd från det gudomliga och dyrkat de låga lidelserna. Ditt sinnes intellektuella och ädla krafter har förts till underkastelse under de djuriska passionerna. Du har under en tid inte försökt att ge ditt liv rätt inriktning. Du har inte hållit dig utanför varje skugga av det som är ont. Det är inte längre säkert för dig att fortsätta på samma väg.

Du har inte älskat din hustru som du skulle. Hon är en god kvinna. Hon har i viss mån sett vilken fara du befinner dig i. Men du har stängt dina öron för hennes varningar. Du trodde hon var svartsjuk, men hon är inte sådan. Hon älskar dig och kommer att ha tålmod med dig och förlåta och älska dig, oavsett de grova fel du har gjort dig skyldig till mot henne, om du bara vill vända om till ljuset och göra upp med det förflutna. Du måste genomgå en sann omvändelse. Om du inte får detta, kommer alla dina tidigare ansträngningar att lyda sanningen inte att frälsa dig och inte heller att dölja dina tidigare fel. Jesus kräver en genomgripande reformation. Då kommer Han att hjälpa dig och välsigna dig och älska dig och utplåna alla dina synder med Sitt eget dyrbara blod. Du kan sona ditt

förflutna. Du kan slå in på rätta vägar och fortfarande vara till ära för Guds verk. Du kan utträtta sådant som är gott om du fattar tag i Guds kraft (305) och i Hans namn arbetar - för sin egen frälsning och för andras bästa.

Din familj kan bli den lyckligaste tänkbara. Din hustru behöver din hjälp. Hon är som en klängande vinranka. Hon vill luta sig mot din styrka. Du kan hjälpa henne och leda henne fram. Du bör aldrig kritisera henne. Kritisera henne aldrig om hennes ansträngningar inte är vad de borde vara. Ge henne snarare uppmuntran med milda och kärleksfulla ord. Du kan hjälpa din hustru att bevara sin värdighet och självrespekt. Beröm aldrig andras insatser eller handlingar inför henne så att hon känner sig otillräcklig. I detta avseende har du varit för hård och okänslig. Du har varit artigare mot dina anställda än mot henne och har satt dem över henne i hemmet.

Gud älskar din hustru. Hon har lidit, men Han har lagt märke till allt, bedömt allt och kommer inte att betrakta dig som fri från skuld för de sår du har tillfogat henne. Det är varken rikedom eller intelligens som ger lycka. Det är moraliskt värde. Sann godhet räknas som betydelsefull i himlen. Det tillstånd som den moraliska hängivenheten befinner sig i avgör människans värde. En människa kan ha ägodelar och förstånd och ändå vara värdelös, eftersom godhetens glödande eld aldrig har brunnit på hans hjärtas altare, därför att hans samvete har svettats, svärtats ned och skrynklat av själviskhet och synd. När köttets lust styr människan och de onda lidelserna av köttlig natur får lov att härska, uppmuntras den skepsis mot den kristna trons sanna fakta. Tvivel kommer till uttryck som om det var en särskild dygd att tvivla.

Salomos liv kunde ha varit märkligt ända till sitt slut om dygderna hade bevarats. Men han avstod från denna särskilda nådegåva på grund av liderligt begär. I sin ungdom såg han upp till Gud efter vägledning och litade på Honom och Gud valde för honom och gav honom en vishet som överraskade världen. Hans makt och (306) förstånd prisades över hela landet. Men hans kärlek till kvinnor var hans synd. Denna lidelse kontrollerade han inte som fullvuxen. Hans hustrur förledde honom till avguderi och när han började gå utför livets slutning, avlägsnades den vishet Gud hade gett honom och han förlorade sin karaktärsfasthet och blev mer som lättsinniga ungdomar, som vacklade mellan rätt och fel. Genom att överge sina principer, har han försatt sig själv i en ond cirkel och därigenom skiljt sig från Gud, hans krafts källa och grundval. Han hade övergett principerna. Vishet hade varit mer värt för honom än guldet från Ophir. Men, ack! Lustfyllda passioner tog hem segern. Han blev vilseledd och ruinerad av kvinnor. Vilken lektion om vaksamhet! Vilket vittnesbörd om nödvändigheten av Guds kraft ända till slutet.

I striden mellan den medfödda syndiga naturen och frestelsen utifrån led även den vise och kraftfulle Salomo nederlag. Det minsta avsteg från den striktaste redbarhet är farlig. "Avhåll er från allt ont." (1 Tess. 5: 22.) När en kvinna berättar om sina familjebekymmer och klagar över sin make för en annan man bryter hon sitt äktenskapslöfte. Hon drar vanära över sin man och river ner den mur, som byggts upp för att skydda äktenskapets helgd. Hon slår upp

dörren på vid gavel och bjuder Satan att komma in med sina lömska frestelser. Det är så Satan vill ha det. Om en kvinna kommer till en kristen broder och berättar för honom om sina bekymmer, sina besvikelser och svårigheter, skulle han råda henne, att om hon behöver anförtro sig åt någon, skulle hon välja någon av systrarna till sin förtrogna. Då sker inte något ont, genom vilket Guds sak kan lida skada.

Kom ihåg Salomo. Bland många folk fanns det inte någon kung som han, älskad av Gud. Men han föll. Han leddes bort från Gud och fördärvades genom att ge efter för våldsamma lidelser. Detta är denna tidsålders förhärskande synd och dess (307) spridning är fruktansvärd. Bekännande sabbatshållare är inte rena. Det finns de som bekänner sig tro på sanningen men är fördärvade i hjärtat. Gud kommer att pröva dem och deras dårskap och synd kommer att avslöjas. Ingen annan än den rene och ödmjuka kan vistas i Hans närhet. ”Vem får gå upp på HERRENS berg? Vem får träda in i hans helgedom? Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som inte vänder sin själ till lögn och inte svär falskt.” ”Herre, vem får vistas i ditt tält, vem får bo på ditt heliga berg? Den som lever fullkomligt och handlar rättfärdigt, den som talar sanning av hjärtat, den som inte baktalar med sin tunga, inte handlar illa mot sin nästa och inte vanäras sin granne, den som föraktar den förkastlige men ärar dem som fruktar HERREN, den som inte bryter sin ed om än det blir till egen skada, den som inte driver ocker med sina pengar och inte tar mutor för att fälla den oskyldige. Den som handlar så skall aldrig vackla.” (Psalm 15)

Brev till en föräldralös pojke

Käre vän: I den vision jag senast fick, såg jag att du hade fel och brister, som du behövde rätta till. Det är nödvändigt för dig att se detta, innan du skall göra de ansträngningar som krävs för att rätta till dem. Du har mycket att lära dig innan du kan forma en god, kristen karaktär, som Gud kan godta. Ända från din barndom har du varit en egensinnig pojke, benägen att gå dina egna vägar och att göra vad du själv har lust till. Du har inte tyckt om att låta din vilja och dina önskningsformer av dem som har haft omsorg om dig. Detta är den erfarenhet du måste göra.

Din fara ökar genom den längtan efter oberoende och självsäkerhet - tillsammans med din av naturliga skäl bristande erfarenhet - som unga människor i din ålder har lätt för att lägga sig till med (308) när de inte har sina egna kära föräldrar till att vaka över sig och sätta själens ömtaliga känsloträngar i rörelse. Du känner att det nu är dags för dig att själv tänka och handla. ”Jag är en ung man och inte längre ett barn. Jag har förmåga att skilja mellan rätt och fel. Jag har rättigheter och jag vill kämpa för dem. Jag klarar att själv planera vad jag skall göra. Vem har rätt att lägga sig i mina planer?” Detta har varit en del av dina tankar och du har uppmuntrats av unga som är ungefär lika gamla som du.”

Du känner att du måste hävda din frihet och handla som en man. Dessa känslor och tankar leder till fel handlingar. Du har inte en anda som underordnar sig. Vis och rikt välsignad är den unge man som anser det vara hans plikt att se upp till sina föräldrar, om han har några, och som betraktar sin vårdnadshavare eller dem som han lever tillsammans med, som rådgivare, som tröstare och i viss mån som sina härskare och som låter sitt hems restriktioner och kontroll bli kvar över sig. Ett barns oberoende är prisvärt. Att vilja ta på sig sin börda och inte vara beroende av att äta andras bröd, är rätt. Det är en ädel och generös ambition, som dikterar önskan att vara självförsörjande. Flitiga vanor och enkelhet är en nödvändighet.

Dina omständigheter har varit alltför ogynnsamma för att du skulle ha kunnat utveckla en god kristen karaktär, men nu har du möjlighet att antingen bygga upp ett gott rykte eller att förstöra det. Det senare tror vi inte att du vill göra. Du är emellertid inte fri från frestelser. Inom en enda timme kan du slå in på en väg som därefter kommer att kosta dig många bittra och ångerfulla tårar. Genom att ge efter för frestelser, kan du stöta bort hjärtan från dig, mista den respekt och uppskattning du har skaffat dig från dem du umgås med och dessutom fläcka ner din kristna karaktär. Du måste lära dig att underordna dig. Du räknar det som under din värdighet att ha plikter att utföra i ditt hem - rutinsysslor och små ärenden. Du har en direkt motvilja mot dessa små krav, (309) men du bör lära dig älska att göra just dessa saker som du är så ovillig att göra. Tills du har lärt dig det, kommer du inte att vara välkommen att hjälpa till någonstans. När du har engagerat dig i dessa nödvändiga små saker, utträttar du en större tjänst än om du höll på med stora affärer och mödosamt arbete.

Jag har nu ett fall i tankarna om en person som framställdes för mig i en vision. Han försummade dessa små saker och kunde inte intressera sig för små plikter, för att försöka underlätta arbetet för dem som var inomhus. Det var allt för små uppgifter. Han har nu en familj, men han har fortfarande samma ovilja mot att befatta sig med dessa små men ändå betydelsefulla plikter. Resultatet är att en stor börda vilar på hans hustru. Hon har många små saker att göra, om de inte ska förbli ogjorda, och den mängd bekymmer som hon måste ta itu med på grund av sin mans brist håller på att bryta ner hennes kropp. Han kan inte övervinna detta onda lika lätt nu som när han var ung. Han försummar de små plikterna och misslyckas med att hålla allting snyggt och trivsamt och kan därför inte bli någon framgångsrik lantbrukare. ”Den som är trogen i smått är också trogen i stort.”

Syriern Naaman sökte råd hos Guds profet om hur han skulle kunna bli botad från sin motbjudande sjukdom, spetälskan. Han fick rådet att bege sig till Jordan och doppa sig sju gånger i dess vatten. Varför följde han inte genast Elisás, Guds profet, anvisningar? Varför vägrade han att göra det som profeten befälldes? Han gick klagande tillbaka till sina tjänare. I sin sorg och besvikelse blev han kolerisk och i vrede vägrade han att följa den ödmjuka plan som Guds profet hade gjort upp. ”Jag trodde’, sade han, ’att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla HERRENS, sin Guds, namn och föra sin hand fram och

åter över stället och så ta bort spetälskan. Är inte Damaskus floder, Abana och Parpar, bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna tvätta mig i dem för att bli ren?' (310) 'Så vände han om och for sin väg i vrede.' Hans tjänare sade: "Min fader, om profeten hade begärt *något svårt* av dig, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu då han endast sagt till dig: Tvätta dig, så blir du ren!" (2 Kon. 5:11-13) Ja, denne store man ansåg det vara under hans värdighet att gå ned i den oansenliga Jordanfloden för att tvätta sig. De floder som han nämnde och önskade bada i var förskönade av omgivande träd och lunder, och avgudar var uppsatta i dessa lunder. Många samlades vid dessa floder för att dyrka sina avgudar. Därför skulle det inte innebära någon förödmjukelse för honom. Men det var detta att följa profetens särskilda anvisningar som skulle förödmjuka hans stolthet och högmod. Villig lydnad skulle medföra det resultat, han önskade. Han tvättade sig och blev botad.

Ditt fall liknar i vissa avseenden Naamans. Du tänker inte på att du måste nedlåta dig till trohet i de små sakerna för att utveckla en kristen karaktär. Även om de saker du kallas att utföra är obetydliga i dina ögon, är de ändå plikter som du måste utträtta så länge du lever. En försummelse av dessa saker kommer att medföra en stor brist i din karaktär. Du, min käre pojke, bör uppfostra dig själv till trohet i det lilla. Om du inte gör detta kan du inte behaga Gud. Du kan inte vinna kärlek och tillgivenhet om du inte gör just det som du blir ombedd att göra, villigt och med glädje. Om du vill, att de som du bor tillsammans med skall tycka om dig, måste du visa dem kärlek och respekt.

Det är din skyldighet att göra allt som står i din makt för att underlätta den systers bördor som du lever tillsammans med. Du ser henne, blek och svag, laga mat till en stor familj. Varje extra uppgift som hon måste utföra sliter på henne och minskar hennes vitalitet. Hon har inga unga händer och fötter att gå små ärenden med. De tog emot dig i sin familj uttryckligen för att du skulle göra de här sakerna, vilket de vid det tillfället talade om för dig och oss. Om du nu underlåter att göra det som de tror skall hjälpa dem mest och i stället väljer att (311) följa din egen vilja på ett oberoende sätt efter eget val, måste du gå miste om din plats och de måste ha någon som vill utföra de saker som du anser vara för obetydliga för dig att göra. Nu utför du ett större och tyngre arbete än din styrka tillåter. Du vill gärna utföra en mans arbete. Du har en egen stark vilja som du måste ge upp. Du måste dö bort från självet, korsfästa självet, vinna seger över självet. Du kan inte vara en sann Kristi efterföljare om du inte målmedvetet tar itu med detta arbete.

Jag såg, att du inte ägde en naturlig aktning och respekt för dem som är äldre än du. Du borde vara trogen i de små ärenden och plikter som du får i uppgift att utföra och inte klaga över dem som om de var en ett gift. Du kan inte själv se hur obehaglig och fränstötande du gör dig själv. På det sättet kan du inte själv bli lycklig och inte heller göra dem lyckliga som du omges av. Du bör hålla i minnet att Gud kräver av dig, att du som Hans tjänare, skall vara trogen, tålig, vänlig, hängiven, lydig och visa respekt. Du kan inte uppnå kristen fullkomlighet om du inte har en fullständig kontroll över dig själv. Du tillåter känslor att komma upp i

ditt hjärta som är syndiga och som är till stor skada för dig och som tenderar att uppmuntra en hård och trotsig anda, som är helt olik Kristi anda, vilkens liv du har befallts att efterlikna.

Min käre pojke, börja om på nytt, fast besluten att med Guds hjälp följa de saker som är sanna, värda att älska och har gott rykte. Låt gudsfruktan, förenad med kärlek och tillgivenhet för dem som omger dig, märkas i allt vad du gör. Var pålitlig och noggrann. Gör dig fri från all slapphet och lättja. Ha en bestämd plats för allting och lägg allt på dess plats. Var tillmötesgående, vänlig, glad och behaglig. Då kan du finna en väg till deras hjärtan som du umgås med. Håll alltid en sak i minnet: Ingen ung man kan behäskas av en rätt anda som inte respekterar kvinnor och (312) försöker att lindra deras bekymmer. Det är det värsta tecken som kan finnas hos en ung man, att han betraktar det som under hans värdighet att underlätta kvinnors arbete. Sådana män är skadade, märkta. Ingen kvinna skulle vilja överlämna sitt liv till en sådan mans vård, eftersom han aldrig kommer att bli en omsorgsfull, hänsynsfull make.

Pojken är den vuxne mannens mönster. Jag ber dig enträget att vända helt om. Gör allt som behöver göras av små plikter av olika slag, hur obehagliga de än skulle kunna vara. Då kommer du att möta de människors gillande som du umgås med. Dessutom – vilket är ännu mer prisvärt – kommer du att ha Guds godkännande. Du kan inte vara en kristen med mindre än att du är en pålitlig tjänare i det lilla. Om du ber och eftersträvar att göra ditt bästa för att utföra en plikt, kommer Gud att välsigna och hjälpa dig. När Jesus kommer för att ta Sina trogna till Sig, vill du då att han skall säga till dig: "Bra, du gode och trogne tjänare"? Vill du att alla svagheter skall ha avlägsnats från din karaktär, så att du kan befinnas vara utan fel inför Guds tron? Om du vill detta, har du ett arbete att utföra för dig själv som ingen annan kan utföra för dig. Du har ett personligt ansvar inför Gud. Du kan vandra i ljuset och dagligen få kraft från Gud att övervinna varje svaghet och till sist vara bland de trofasta, sanna och heliga i Guds rike. Ge inte efter för frestelse. Satan vill plåga dig och försöka styra ditt sinne, så att han kan leda dig in i synd. "Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er. Närma er Gud, så skall han närma sig er." (Jak. 4:7)

Kom ihåg, att Guds ögon alltid vilar på dig. När du svarar respektlöst, ser och hör Gud dig. Den tid kommer när alla skall dömas efter de gärningar de utfört. Du kommer att ha en roll att spela i domen. Jesus kommer antingen att ta emot dig eller att förkasta dig. Fly till Honom för att få kraft och nåd. Han vill hjälpa dig, att bli din Vägledare i din ungdom och ge dig kraft så att du kan välsigna andra genom (313) din påverkan. Gud älskar dig och kommer att frälsa dig om du följer Hans fastlagda väg, men om du gör uppror och väljer din egen väg, kommer det att leda till att du går evigt förlorad. Be mycket, ty bön är en av de mest väsenliga skyldigheterna. Utan den kan du inte upprätthålla en kristen vandring. Den upphöjer, stärker och förädlar. Bön är själens samtal med Gud.

Tro inte, att du för ett ögonblick kan upphöra med dina ansträngningar eller din vaksamhet. Det kan du inte. Studera flitigt Guds ord, så att du inte är okunnig om

Satans bedrägeri och så att du kan lära känna frälsningsvägen bättre. Din vilja måste underordnas Guds vilja. Sök inte efter din egen glädje, utan deras glädje som finns omkring dig. Söker du ditt eget blir du inte lycklig. Kom till Jesus med alla dina behov och brister och be i enkel tillit om Hans välsignelse. Lita på Gud och försök att handla utifrån principer, som har stärkts och förädlats av stora beslut och en beslutsamhet när det gäller avsikt och mål, som funnits endast i Gud.

Du bör inte låta dig provoceras så lätt. Låt inte ditt hjärta bli själviskt, utan låt det vidgas av kärlek. Du har ett arbete att uträtta som du inte får försumma. Uthärda hårdhet som en god soldat. Jesus känner varje människas kamp, varje prövning och varje smärtas kval. Han kommer att hjälpa dig, ty Han var prövad i allt som vi, men Han syndade inte. Gå till Honom, käre pojke, med dina bördor. Anförro dig inte till någon och berättat inte för någon om dina problem, utom till oss. Gör Jesus till din Bördobärare och sök efter en djupare erfarenhet i religiösa angelägenheter. Mätte Gud hjälpa och välsigna dig, är min uppriktiga bön.

Mina ömmaste sympatier har väckts för föräldralösa. Du har faktiskt inget hem. Graven har tagit din far och din mor och i ditt barndomshem bor andra människor. Du kan inte ha så tydliga minnen av din far och din mor, som fruktade Gud. Du minns att du ibland vållade henne sorg. Du hade inte lärt dig att underordna dig. Du har endast (314) delvis lärt dig den läxan. Men dina föräldrars böner om att du måtte vara bland dem som älskar och fruktar Gud, har blivit hörda i himlen.

O, detta är en kall och självupptagen värld! Dina släktingar, som borde ha älskat och hjälpt dig för dina föräldrars skull om det inte var för din egen skull, har i sin egoism slutit sig inom sig själva och är inte särskilt intresserade av dig. Men Gud vill vara dig närmare och dyrbarare för dig än någon av dina jordiska släktingar kan vara. Han kommer att vara din vän och kommer aldrig att överge dig. Han är en far för den faderlöse. Hans vänskap kommer att innebära en skön frid för dig och kommer att hjälpa dig att frimodigt bära din stora förlust. Försök att göra Gud till din Fader och du kommer aldrig att sakna en vän. Du kommer att utsättas för prövningar, men var uthållig och sträva efter att pryda din beaktelse. Du kommer att behöva Guds nåd för att kunna klara det, men Guds medkännande ögon är riktade mot dig. Be mycket och allvarligt, tro att Gud kommer att hjälpa dig. Var på din vakt mot lättretlighet och grinighet och mot en anda av irritation. Tålmod är en dygd som du behöver vårda. Sök efter hjärtats fromhet. Var en pålitlig kristen. Visa en kärlek till renhet och ödmjuk enkelhet och låt detta vävas in i ditt liv.

Genom att uppfostra dig själv till gudsfruktan och kärlek mot alla omkring dig, kan ditt liv bli ett nyttigt och lyckligt liv och ditt föredöme kan bli sådant att andra påverkas till att välja helighetens ödmjuka väg. Visa alltid moraliskt mod att göra det som är rätt och som ärar din Frälsare. Jag ber dig enträget, käre pojke, att söka efter sann helighet.

Den bångstyrige medlemmen

Kära syster S: Något som gäller dig har visats för mig. Du har ingen känsla för ditt verkliga tillstånd. Du behöver ett djupt och genomgripande nådens arbete i ditt hjärta. Du behöver ställa i ordning ditt hjärta och ditt hus. Ditt föredöme (315) i din familj är inte värt att efterlikna. Du når upp till en låg standard, men misslyckas med att nå upp till vår gudomlige Herres upphöjda nivå. Du tycker om att göra besök och talar och säger många saker som är opassande för en kristen. Dina uttalanden är överdrivna och kommer ofta långt bort från sanningen. Dina ord och handlingar kommer att döma dig på den sista dagen. Genom dem kommer du att rättfärdiggöras eller genom dem kommer du att dömas. Din uppfostran har inte varit av en förädlade karaktär. Därför är det nu synnerligen nödvändigt att du nu uppfostrar och utbildar dig själv till tankarnas och handlingarnas renhet. Träna dina tankar så att det blir lätt för dem att dröja kvar vid rena och heliga saker. Vårda en kärlek till andlighet och sann gudsfruktan.

Din konversation är ofta lågtstående. Du bedrar din egen själ och detta bedrägeri kommer att visa sig vara ödesdigert, såvida du inte vaknar upp och ser dig själv sådan som du är och vänder dig till Gud med sann ödmjukhet i sinnet. Du är benägen att gå vilse. Din son har inte genom egen erfarenhet någon kunskap om Gud eller om sanningens heliga krav. Hans föräldrar har inbillat honom, att han är kristen, men han är den sämste tänkbare representanten för sabbatshållande kristna. Gud förbjude, att vi erkänner sådana som Kristuslika. Du uppfostrar inte din pojke. Han är egensinnig och intolerant. Han har bara en svag aning om sant tillmötesgående eller ens om vanlig artighet. Han är grov och ovärdad, kärlekslös och inte älskvärd. Du säger till andra, att han är en kristen och därigenom vanärar du Kristi sak. Denne pojke är på god väg att bli uppfostrad till hycklare. Han har ingen kontroll över sig själv. Trots detta inbillar du honom att han är kristen.

Reformarbetet måste börja med dig. Du bör bli ren i dina samtal och lära dig sköta ditt hem, tycka om dina plikter i hemmet, hålla av din man och ditt barn. Du bör eftersträva att planera din tid så att du inte överanstränger dig. De lätta plikterna i hemmet som du skall utföra, kan (316) du klara utan att överanstränga dig, om du tränar dig att vara uthållig och flitig. Men du har ett arbete att utföra när det gäller att styra din tunga. Den är en liten lem och skryter över mycket, men den behöver nådens tyglar och självkontrollens betsel för att hindra den att prata på okontrollerat. Dina samtal är anstötliga och du njuter av mycket lätt sinnigt prat. "Låt inget oanständigt tal komma över era läppar, tala bara det som är gott och blir till välsignelse där sådan behövs, så att det blir till glädje för dem som hör på." (Ef. 4:29)

Mätte Herren övertyga dig om detta när du läser dessa rader. Jag ber dig enträget att ta på dig en hustrus och mors ödmjuka värdighet. Ett ansvar vilar på fadern. Du borde koncentrera dina krafter på att styra din son, som går på den väg som leder till fördärv. Du borde allvarligt söka efter den inte prydningen, just saktmodets och fridens prydning, som i Guds ögon är mycket värdefull. Med tålmod, nåd och en blid ödmjukhet kan du lära din

stackars vilselede pojke kristendomens första principer i kristen tro och sann artighet eller kristen hövlighet. Du är ofta häftig och högröstad. O, hur viktigt är det inte att du inser att detta arbete skall utföras, innan det är för sent! Nu inbjuder Jesus dig, för att du skall komma till Honom och lära av Honom, ty Han är saktmodig och ödmjuk i hjärtat. Det löfte Han har gett dig är pålitligt, så att du skall finna vila hos Honom. Du har ett stort arbete att utföra. Bedra inte din egen själ, utan rannsaka dig själv i evighetens ljus. Sådan som du nu är, är det omöjligt för dig att bli frälst.

Syster S, din man skulle kunna vara till mycket nytta i församlingen om ditt inflytande var vad det borde vara. Men med ditt exempel och ditt inflytande är han inte lämplig för att påverka församlingen med ett helgande inflytande. Hemmets påverkan åstadkommer mer än att motverka hans strävanden att göra gott. Du är fullständigt okvalificerad som hustru till församlingens föreståndare. Gud kallar dig till förnyelse. Din (317) man har ett arbete att utföra för att skapa ordning i sitt hjärta och i sitt hem. När han är omvänd, då kan han stärka sina bröder.

Som en familj behöver ni helgas genom sanningen. Kära syster, vill du se det arbete, som skall göras för dig och ta itu med det utan dröjsmål, så att ditt inflytande kan bli till frälsning? Arbeta på din frälsning med fruktan och bävan. Gå i ishett dem till mötes som är utanför, genom att sona din tid. ”Ert tal skall alltid vara vänligt, kryddat med salt, så att ni vet hur ni bör svara var och en.” (Kol. 4:6) ”För övrigt, bröder, allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas *dygd* och förtjänar *beröm*, tänk på allt sådant.” (Fil. 4:8)

Det finns tillräckligt många nyttiga ämnen att meditera över och samtala om. Den kristnes samtal borde vara i himlen, när vi söker Frälsaren. Meditation över himmelska angelägenheter är nyttiga och kommer alltid att åtföljas av den Helige Andes frid och tröst. Vår kallelse är helig, vår bekännelse är upphöjd. Gud renar åt Sig ett särskilt folk, som är ivrigt att göra goda gärningar. Han sitter och renar och luttrar silvret. När slagg och beck har avlägsnats, så kommer Hans bild att återspeglas fullständigt i oss. Då kommer Kristi bön för Sina lärjungar att bli besvarad i oss: ”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning”. (Joh. 17:17) När sanningen har ett helgande inflytande på våra hjärtan och våra liv, kan vi ge Gud en tjänst som Han kan godta och som förhärmlig Honom här på jorden, genom att vi har fått del av gudomlig natur och undgått det fördärv som finns i världen genom begär.

O, hur många kommer inte att visa sig vara oförberedda, när Mästaren kommer för att göra upp med Sina tjänare?! Många har vaga tankar om vad en kristen egentligen är. Då kommer egenrättfärdighet (318) inte att vara till någon nytta. Endast de kan bestå provet som visar sig ha iklätt sig Kristi rättfärdighet och är genomsyrad av Hans ande och vandrar så som Han vandrade, med renhet i sitt liv och sitt hjärta. Deras konversation skall vara helig och då kommer orden att kryddas med nåd.

Mätte Herren hjälpa er som en familj att få saker och ting i ordning och att lyftas i livet så att alla era handlingar är er bekännelse.

Tröst i sorgen

Kära syster T: Jag har fått kännedom om dina problem och skyndar mig att skriva några få rader. Min kära syster, jag har det bästa tänkbara bevis för att Herren älskar dig. I min senaste vision fick jag se din situation bland andras. Jag såg, att du tidigare har plågats på grund av andras felaktiga uppträdande, men samvetsgrann som du är och ivrig att alltid få klarhet i vad som är rätt, var du mycket känslig och ansåg att din situation var värre än den var.

Du har plågats ganska länge av sjukdom. Du är en nervös person, som lider av matsmältningsbesvär (dyspeptiker). Hjärnan hör nära ihop med magen och dess krafter har ofta tagits i anspråk för att hjälpa de försvagade matsmältningsorganen, så att den i sin tur blir försvagad, pressad och överfylld. I det tillståndet är ditt sinne förmörkat och uppehåller sig för det mesta vid den mörka sidan och inbillar sig, att Gud inte finner behag i dig. Du har trott, att ditt liv var meningslöst, att det har varit fyllt av fel och felaktiga handlingar. Kära syster, ditt sjukliga hälsotillstånd leder dig till denna förtvivlan och denna modlöshet. Gud har inte övergett. Hans kärlek är nu riktad mot dig. Jag såg, att du borde lita på Honom som ett barn överlämnar sig själv i sin mors armar. Gud är barmhärtig och god och full av medömkan och medkänsla. Han har inte vänt sig bort från dig.

Du är mycket känslig. Du känner djupt och har inte haft kraft att skaka av dig bekymmer, rådvillhet och besvikelser. Jag såg, att Gud skulle vara till mycket hjälp för dig just nu om du bara ville sätta din tillit till Honom, men du gräver ned dig så djupt i dina bekymmer, att din dyrbare, kärleksfulle Frälsares armar inte når dig. ”Han, som inte skenade sin egen Son utan utlämnade Honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?” (Rom. 8:32) Vilket dyrbart löfte är inte detta? Vi kan kräva mycket av vår gode himmelske Fader. Stora välsignelser har reserverats för oss. Vi måste tro på Gud, vi måste lita på Honom och därigenom förhärmliga Hans namn. Om vi under tiden överväldigas av fienden, kastas vi inte bort, blir inte svikna och förkastade av Gud. Nej; Kristus kommer från Guds högra hand, Han, som också går i förbön för oss. ”... om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig.” (1 Joh. 2:1)

Jag vill gärna säga, min syster, du får inte lov att kasta bort all tillit. Du stackars, skälvande själ, vila i Guds löften. Gör du detta, kommer fiendens kedjor att brytas, hans list kommer att vara förgäves. Ta ingen hänsyn till fiendens viskningar. Gå fri, du förtryckta själ. Var vid gott mod. Säg till ditt stackars förtvivlade hjärta: ”Sätt ditt hopp till Gud, ty jag skall åter få tacka honom, min frälsning och min Gud.” (Psalm 42:12) Jag vet att Gud älskar dig. Sätt din tillit till Honom. Tänk inte på det som för med sig sorg och plåga. Vänd dig bort från varje obehaglig tanke och tänk på den dyrbare Jesus. Dröj i dina tankar kvar vid Hans frälsande makt, Hans odödliga, oförlikneliga kärlek till dig, just dig. Om du inte kan lita på din egen tro, så lita på

andras tro. Vi tror och hoppas för dig. Gud accepterar vår tro i ditt ställe.

Du har försökt att göra det rätta och Gud hyser medömkan och medkänsla för dig. Var glad och säg farväl till mörker och tvivel. Ger du efter för detta tvivel, vanärar du Gud. I tron finns frid och glädje i den Helige Ande. Tro (320) för med sig frid. Tillit till Gud för med sig glädje. Tro, tro! Min själ säger: tro. Vila i Gud. Han kan ta vara på det som du anförtrot åt Honom. Han kommer att göra dig till mer än segerherre med hjälp av Honom som har älskat dig. Måtte Herren välsigna och stärka din skälvande tro, är vår bön. Vi skickar dessa få rader till dig och tror att de måtte göra dig gott.

En självcentrerad, diktatorisk anda

Käre bror U: I min senaste vision blev jag visad, att du skulle behöva ge akt på dig själv med ängsligt vaksam omsorg om inte ditt säregna temperament skulle styra dig. Du gjorde fel, när du bad för syster V i samma diktatoriska och högdragna anda, som har varit ditt livs förbannelse. Du närmade dig hotfullt bror W, när du med hänsyn till dina tidigare fel borde vara kravlös och försynt. Det kommer att vara mycket svårt för dig att övervinna din vana att hålla ögonen på andra och lägga märke till små saker och tala öppet på ett bestämt, kritiserande sätt. Allt detta har du inget med att göra. Just när du är övertygad om att du har vunnit en liten seger i den riktningen, står dörren öppen för ett större fiasko. Det finns ingen annan säkerhet för dig än att hela tiden kontrollera dig själv och tåligt behärska din själ. Du kan inte utföra något stort arbete, men kan utföra något litet gott i Guds verk, om du gör det på rätt sätt. Ditt inflytande behöver emellertid inte skada. Om du bevaras och helgas åt Gud, kan du få förmåga att säga ett tröstande och lugnande ord och vittna om Guds stora rikedomar och Jesu odödliga kärlek.

Låt ditt hjärta mjukna och smälta under Guds Andes gudomliga påverkan. Du bör inte tala så mycket om dig själv. Detta kommer nämligen inte att göra någon stark. Du borde (321) inte sätta dig själv i centrum och inbilla dig att du hela tiden måste bry dig om dig själv och förmå andra att bry sig om dig. Rikta dina tankar bort från dig själv in i en annan sundare kanal. Tala om Jesus och låt självet gå. Låt det sänkas ned i Kristus och låt detta vara ditt hjärtas språk: "... nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig." (Gal. 2:20) Jesus vill vara en hjälp för dig vid varje tillfälle du nu behöver den. Han kommer inte att låta dig kämpa ensam mot mörkrets krafter. O, nej, Han har sört för hjälp från Honom som har makt att frälsa till det yttersta.

Var inte självcentrerad. Övervinn dina nycker och infall, dina små egenheter. Försök att endast representera Jesus. När du talar och ber vid ett möte, så gör det inte för länge. Du har gjort fel i det avseendet. Detta kan du råda bot på. Långa tal och långa böner är skadliga för dig själv och gagnar inte dem som lyssnar. Du måste arbeta noggrant för

att övervinna det. Ändå kan du klara det om du lugnt engagerar dig i uppgiften. Här behöver du vara vaksam mot dig själv. Du är orolig, jäktad och nervös. Detta måste du också övervinna.

Du har en allvarlig, ivrig vilja att göra det som är rätt och att få Guds bifall. Fortsätt dina allvarliga, uthålliga ansträngningar och tappa inte modet. Var tålrig, kritiser aldrig. Låt aldrig fienden lura dig bort från din vaksamhet. Var på din vakt och ägna dig åt bön. Var också vaksam efter din bön. Det hårda arbetet är ditt eget, ingen kan utföra detta arbete för dig. Ta vara på Guds kraft och i den mån du kan se dina tidigare fel i ditt liv, så gottgör den tiden.

En glömsk åhörare

Käre bror Y: I den vision jag senast fick, fick jag se att du inte förstår dig själv. Du har ett arbete att utföra för dig själv som ingen kan göra för dig. Din erfarenhet av (322) sanningen är kort och du har inte varit helt omvänd. Du värderar dig själv högre än du kan bära. Jag blev visad tillbaka till ditt tidigare liv. Ditt sinne var inte upphöjt, utan uppehöll sig vid ämnen som inte var ämnade att leda dig till det som är rent. Du har haft fördärvliga vanor som har fläkat ned din moral. Du har varit alltför förtrolig mot det motsatta könet och har inte uppträtt hederligt. Du skulle passa väl in om det uppmuntrades till större förtrogenhet mellan män och kvinnor, mycket enligt Dr. A:s teorier. Ditt inflytande i ___ var inte bra. Du var inte någon lämplig person på den platsen. Ditt lättsinniga och ytliga umgänge med andra gjorde dig olämplig att utöva en god påverkan. Din musik var sådan att den inte uppmuntrade till högre tankar och känslor utan snarare försämrade dem.

Sedan några veckor tillbaka har ditt inflytande förbättrats, men du saknar principfasthet. Du brister i mycket och i en del saker måste du veta att du gör fel. Din ungdoms oförnuft har satt sin prägel på dig. Du kan aldrig återfå det som du har förlorat genom arena vanor. Dessa har i så hög grad satt dina känslor ur funktion att du inte kan urskilja heliga saker. Med din nuvarande erfarenhet kan du inte motstå frestelser. Du kan inte uthärda prövningar. Du är inte helgad genom sanningen. Du har tagit emot sanningen, men den har inte fått behärska dig och förvandla dig genom att förnya ditt sinnelag. Du är en människa som har bedragit sig själv. O, jag ber dig enträget, fortsätt inte att bedra dig själv när det gäller ditt verkliga tillstånd! Du har inte känt dig djupt övertygad på grund av dina synder. Du har inte i ödmjukhet sökt efter Herren med ångestfyllt hjärta för att få dina synder utplånade. Du kunde inte se att dina vägar var så syndiga inför Gud. Därför har reformarbetet inte heller utförts i din själ.

Du har klätt dig i din egen rättfärdighets klädnad för att (323) dölja syndens missbildning, men det är inte något botemedel. Du vet inte vad sann omvändelse är. Den

gamla människan är inte död i dig. Du har en formell gudsfruktan, men inte Guds renande kraft. Du kan tala och skriva bra och gör det också och så långt dina ord når fram, är de möjligen korrekta, men hjärtats sanna språk talas inte. Du känner dig själv väl nog för att veta detta. Du befinner dig i en farlig situation, men Gud känner medömkan med dig och vill frälsa dig om du faller helt förkrossad ned för Hans fötter och du inser din orenhet och uselhet, din själs fördärvade tillstånd, utan Guds förvandlande kraft.

Min bror, jag vill inte ta modet från dig, utan få dig att rannsaka dina motiv och handlingar i evighetens ljus. Bryt dig loss från Satans snara. Jag ber dig, förled inte någon till att se dig i ett mer upphöjt ljus än du kan bära, för när detta bedrägeri avlägsnas och ditt sanna själv visar dig som du är, kommer det att bli en reaktion. Du har Guds Andes överbevisning och känner sanningens kraft när du lyssnar till den, men dessa heliga intryck, som får dig att mjukna, försvinner och du är en glömsk lyssnare. Du är inte rotad och stärkt i sanningen. Du ansåg, att det var bäst för dina intressen att ta emot sanningen, men du har ännu inte någon erfarenhet av dess helgande inflytande. Nu vill vi enträget be dig att du inte låter dig bedras, Gud kan man inte bedra. Det är inte för sent för dig att bli en kristen, men handla inte utifrån impulser. Överväg varje rörelse noga och bedra inte din egen själ.

Medel mot sentimentalitet

Kära syster B: I den vision jag fick ta emot den 12 juni, blev din situation visad för mig. Du befinner dig i ett bedrävligt tillstånd, inte så mycket på grund av din nuvarande sjukdom, trots att du inte är frisk, utan på grund av inbillad (324) oförmåga att arbeta. För åtskilliga år sedan blev jag visad att du lät dina tankar uppehålla sig för mycket vid dina pojkar. Du har ofta gjort dem till ditt samtalsämne och dina tankar har gått i en bana som inte är bra för din andliga tillväxt. Du har fallit in i en tankebana som har fått dåliga konsekvenser. Du har skadat och missbrukat din egen kropp och dragit på dig själv ett försvagat andligt tillstånd. Du har gett efter för en älskogssjuk tanke- och känslöbana tills du nästan är förstörd till själ och kropp. Din nedsatta prestationsförmåga är mycket besvärande för dig. Att utföra nyttiga sysselsättningar som att utföra plikter i hemmet och att delta i nyttigt arbete, skulle snabbare kunna övervinna detta sjukliga sentimentala tillstånd än andra medel kan.

Du har fått för mycket medkänsla. Det har varit ett stort misstag att ta ifrån dig allt ansvar. Nästan alla dina tankar rör sig omkring dig själv. Du är irriterad och dina tankar uppehåller sig vid tråkiga saker och skildrar ditt tillstånd som mycket dåligt och du har också bestämt dig för i ditt sinne att du aldrig kan få det bra förrän du är gift. I ditt nuvarande sinness tillstånd är du inte lämplig för äktenskap. Det finns ingen som vill ha dig i ditt nuvarande hjälplösa och oanvändbara tillstånd. Om någon skulle föreställa sig att han älskade dig, skulle han vara värdelös, eftersom för

ingen förnuftig man för ett ögonblick skulle kunna tänka sig att visa sin tillgivenhet till en så oanvändbar person.

Det mörka och tungsinta sinness tillstånd, som får dig att gråta och känna att livet inte är önskvärt, är resultatet av att du låter dina tankar gå i en oren bana, över förbjudna ämnen, samtidigt som du ger efter för vanor som ständigt och säkert underminerar din konstitution och förbereder dig för en alltför tidig ålderdom. Det skulle ha varit mycket bättre för dig om du aldrig hade kommit till _____. Din vistelse på denna plats har skadat dig. Du uppehöll dig vid din skröplighet och blandade dig i ett sällskap som utövade ett fördärvligt inflytande. Miss C var en fördärvad, ondsint (325) kvinna. Hennes sällskap med dig ökade det onda som redan fanns i dig. "För goda seder är dåligt umgänge ett fördärv." För närvarande är ditt tillstånd godtagbart i Guds ögon. Ändå inbillar du dig att du inte vill leva. Om din uttryckta önskan går i uppfyllelse och ditt liv tar slut, kommer din sak faktiskt att vara hopplös. Du är inte förberedd vare sig för den här världen eller för nästa.

Du inbillar dig, att du inte kan gå, rida eller överhuvudtaget motionera och du sitter fast i en kall och död apati. Du är en sorg och ett bekymmer för dina undfallande föräldrar och inte till någon tröst för dig själv. Du kan ta dig samman, du kan arbeta, du kan skaka av dig denna fruktansvärda likgiltighet. Din mor behöver din hjälp. Din far behöver den bekvämlighet du kan ge honom. Dina bröder behöver en vänlig omsorg från sin äldre syster. Dina systrar behöver din undervisning. Men här sitter du på slöhetens stol och drömmer om obesvarad kärlek. För din egen själs skull, sluta upp med denna dårskap! Läs din bibel så som du aldrig tidigare har läst den. Engagera dig i hemmets plikter och göra dina överbelastade, överanstängda föräldrars bekymmer lättare. I början kan du kanske inte göra så mycket, men för varje dag växer den uppgift du har satt upp för dig själv. Detta är det säkraste hjälpmedlet mot ett sjukligt sinne och en missbrukat kropp.

Om du är allvarlig och stabil i dina avsikter, kommer ditt sinne i viss mån att tillfriskna för att uppehålla sig vid hälsosammare och renare projekt. Självskhet har degenererat dig till att bli så oansvarig att du inte vet hur du skall uppföra dig. I stället för att styra dina handlingar utifrån förnuft och principer, låter du dig ledas av varje liten och ögonblicklig impuls. Detta får dig att verka ombytlig och föränderlig. Andra försöker förgäves att glädja dig, för du kan inte glädje dig själv ens om alla dina önskningar blev uppfyllda. Du är ett vankelmodigt barn och har gjort dig själv sjuk genom din egen egoism.

Detta olyckliga tillstånd är resultatet av oförståndig medkänsla och smicker. Du har haft ett väldigt gott sinnelag, men det har råkat i obalans genom att det letts in på denna felaktiga bana. Nu är du inte mycket mer än en nolla i ett sällskap. Så behöver det inte vara. Du kan göra sådant för dig själv, som ingen annan kan göra för dig. Du har skyldigheter att utföra, men du har så länge gett efter för en hjälplöshet att du inbillar dig att du inte kan utföra dem. Det är viljan som fattas. Du har kraften, men inte viljan.

Du längtar starkt efter kärlek. Jesus frågar efter din hängivenhet. Om du vill helga dig till Honom, kommer Han att befria dig från hela denna sjukliga, känslomässiga, orena kärlek som du finner på sidorna i en novell. I Jesus kan du älska med värme och djupt allvar. Denna kärlek kan växa till i djup och vidgas utan gräns och utsätter inte kroppens hälsa eller sinnets styrka för fara. Du behöver kärlek till Gud och din nästa. Du måste vakna upp. Du måste skaka av dig den villfarelse som vilar över dig och söka efter ren kärlek.

Ditt enda hoppet för det här livet och det liv som är bättre är att allvarligt söka efter Jesu sanna religion. Du har ingen religiös erfarenhet. Du behöver omvändas. Då kommer ditt apatiska, makliga, egenkära tungsinne att ge plats för gladlythet, som kommer att vara till glädje för kropp och sinne. Kärlek till Gud kommer att tillförsäkra dig kärlek till din nästa och du kommer att ta itu med livets plikter med ett djupt, osjälviskt intresse. Rena principer borde styra dina handlingar. inte frid kommer att föra in också dina tankar på en sund bana. Helga dig själv till Gud. Annars kommer du aldrig att vinna det liv som är bättre.

Du har plikter att utföra för dina föräldrar. Du bör inte bli missmodig om du i början blir trött. Det kommer inte att leda till en ständig belastning. Dina föräldrar blir ofta oerhört trötta. Det kommer inte att vara hälften så skadligt för dig att bli mycket trött av nyttigt arbete som det är för dig när dina tankar sysselsätter sig med dig själv och du trösteäter och blir förtvivlad. Om du noggrant utför dina plikter hemma, genom att fylla din plats⁽³²⁷⁾ så fördelaktigt du kan, även om det görs på ett ödmjukt och enkelt sätt, kommer det verkligen att lyfta dig upp. Detta gudomliga inflytande behövs. I detta finns frid och helig glädje. Det har en läkande kraft. Det kommer i hemlighet och utan att det märks att lindra själens sår och även kroppens lidanden. Ett fridfullt sinne, som kommer från rena och heliga motiv och handlingar, kommer att medföra en fri och livskraftig vår för alla kroppens organ.

Inre frid och ett samvete, befriat från vrede mot Gud, kommer att påskynda och stärka intellektet som dagdroppar på späda plantor. Viljan är då rätt styrd och kontrollerad och är mer avgjord och ändå befriad från trots. Meditationerna är angenäma eftersom de är helgade. Den klarhet som du kommer att ha i ditt sinne, välsignar alla du umgås med. Frid och ro kommer med tiden att bli naturliga och kommer att återspegla sina dyrbara strålar på alla omkring dig, för att på nytt återspeglas på dig. Ju mer du kan glädja dig åt denna himmelska frid och sinnets ro, desto mer kommer den att öka. Det är en livgivande, levande glädje som inte invagar alla moraliska krafter i en dvala, utan väcker dem till större aktivitet. Fullkomlig frid är en himmelsk egenskap som änglar har. Måtte Gud hjälpa dig att få del av denna frid.

Plikten mot föräldralösa

Kära bror och syster D: Ert senaste besök och samtal med mig har gett upphov till många tankar, som jag inte kan låta bli att skriva ned något om på papper. Jag är mycket ledsen över att E inte alltid har uppfört sig korrekt, men

när ni tänker efter så kan ni inte förvänta er fullkomlighet hos unga i hans ålder. Barn gör misstag och de behöver en hel del lugn och uthållig undervisning.

Att han kunde hysa känslor som inte alltid var rätta är inte mer än man kan vänta sig av en pojke i hans ålder. Ni måste komma ihåg att han inte har någon far eller mor, ingen som han kan anförtro sina känslor, sina bekymmer och frestelser åt. Varje människa känner att hon måste ha någon som kan visa henne förståelse. Denne pojke har kastats hit och dit och jagats från den ena platsen till den andra. Han kan ha många fel, han kan handla slarvigt med stor självständighet och han kan sakna respekt. Å andra sidan är han ganska företagsam och med rätt undervisning och vänlig behandling, har jag den största tillit till att han inte kommer att göra oss besvikna i våra förväntningar, utan kommer att göra oss gentjänster för allt det arbete som lagts ned på honom. Om vi tänker på de ogynnsamma omständigheter han befinner sig i, så tror jag att han är en mycket god pojke.

När vi bad er ta hand om honom, gjorde vi det därför att vi var övertygade om att det var er uppgift och att ni skulle bli välsignade genom det. Vi förväntade oss inte, att ni skulle göra det bara för att få nytta av den hjälp ni fick från pojken, utan att ni skulle bli till hjälp för honom. Vi förväntade oss att ni skulle utföra en skyldighet mot en föräldralös, vilket är en uppgift som varje sann kristen bör sträva efter och vara ivrig att utföra, en uppgift, ett uppoffrande uppdrag, som vi trodde det skulle göra er gott att ta itu med, om ni utförde det med glädje, med detta för ögonen att vara ett redskap i Guds händer, som frälser en själ från Satans snara, som räddar en son, vilkens far har helgat sitt dyrbara liv till att leda själar till Guds Lamm, som tar bort världens synd.

Utifrån det som har visats mig, har sabbatshållare endast en vag känsla av hur mycket plats världen och egenkärleken intar i deras hjärtan. Om ni vill göra gott och förhålliga Gud, finns det många sätt ni kan göra det på. Ni har emellertid inte känt att detta var resultatet av sann religion. Detta är den frukt som varje träd skall ge. Ni har inte känt att det krävs av er, att ni skall vara intresserade av andra, att ni skall göra deras problem till era egna och visa ett (329) osjälviskt intresse för just dem som behöver hjälp. Ni har inte räckt ut era händer för att hjälpa de mest behövande, de mest hjälplösa. Hade ni era egna barn som ställde krav på er omsorg, tillgivenhet och kärlek, skulle ni inte vara så instängda i er själva och era egna intressen. Om de som inte har några barn, men som Gud har gjort till förvaltare av Sina medel, ville öppna sina hjärtan och ta hand om barn som behöver kärlek, omvårdnad, tillgivenhet och hjälp med denna världens goda, skulle de bli långt lyckligare än vad de nu är. Så länge ungdomar som saknar en faders medlidsamma omvårdnad och en moders ömma kärlek, är utsatta för det fördärvliga inflytandet i dessa sista dagar, är det någons plikt att vara i fars och mors ställe för någon av dem. Lär er att ge dem kärlek, tillgivenhet och medkänsla. Alla som bekänner sig ha en Fader i himmelen, som de hoppas sörjer för dem och till sist tar dem till det hem som han berett för dem, borde känna en allvarlig förpliktelse att vara vänner till dem som inga vänner har, fäder och mödrar till de föräldralösa, hjälp åt änkor och vara till någon praktisk nytta i denna värld

genom att tjäna mänskligheten. Många har inte betraktat denna sak i dess rätta ljus. Om de lever endast för sig själva, får de inte heller mer kraft än den som behövs till detta.

De unga, som växer upp bland oss sörjer man inte för så som man borde. Somliga av bröderna måste ha skyldigheter som de inte är villiga eller beredda att se eller utföra. Rädsla för att göra det obekvämt för sig själva är för många tillräcklig ursäkt. Guds dag kommer att avslöja uppgifter som inte har utförts – själar som har gått förlorade därför att den själviske inte ville ta på sig besväret att intressera sig för andras bästa.

Jag blev visad, att om en bekännande kristen skulle odla en större kärlek och visa vänlig hänsyn genom att bry sig om andra, skulle de få det fyrfaldigt tillbaka. Gud lägger märke till det. Han vet vilket mål vi lever för och om vår livsföring är den allra bästa (330) för den stackars, fallna mänskligheten eller om våra ögon ser allt och alla oklart utom när det gäller våra egna intressen och vårt eget stackars jag. Jag ber här, för Kristi skull, för era egna själers skull och för de ungas skull, att ni inte skall ta så lätt på detta som många gör. Det är en svår, allvarlig sak och påverkar ert intresse för Kristi rike, i lika hög grad som dyrbara själers frälsning är inblandad. Varför är det inte en uppgift som Gud lägger på er som är i stånd till att ge något till de hemlösa, även om de kan vara likgiltiga och odisciplinerade? Skall ni bara bemöda er om att arbeta när ni kommer att få största möjliga nytta och nöje själva? Det är inte tillfredsställande för er att negligera den gudomliga välvilja som himlen erbjuder er, om ni vill ta er an dem som behöver er omsorg utan i stället låter Gud klappa förgäves på er dörr. Han står där i den fattige personens, den hemlöse föräldralöses och de plågade änkors ställe, som behöver omsorg, förståelse, kärlek och uppmuntran. Om ni inte gör detta mot dessa, skulle ni inte göra det mot Kristus om Han var på jorden.

Kom ihåg er tidigare uselhet, er andliga blindhet och det mörker som omslöt er före Kristus, innan en öm, kärleksfull Frälsare kom till er hjälp och nådde ut till er där ni var. Om ni låter dessa tillfällen gå förbi utan att ge påtagliga bevis för er tacksamhet över denna förunderliga och förbluffande kärlek som en medkännande Frälsare utövar mot er, som var främlingar i det israelitiska samhället, finns det risk för att ännu större mörker och förtvivlan skall komma över er. Nu är det er sanningstid. Ni kommer att få skörda det ni sår. Utnyttja varje tillfälle till att göra gott. När dessa privilegier utnyttjas är det som ett övergående regn, som kommer att vattna och friska upp er. Grip varje tillfälle inom er räckvidd att göra gott. Overksamma händer kommer att bärga en klen skörd. Vad lever äldre människor (331) för om inte för att visa omsorg om unga och hjälplösa? Gud har anförtrott dem åt oss som är äldre och är rika på erfarenhet och Han kommer att ställa oss till svars om våra skyldigheter i detta sammanhang försummas. Men om vårt arbete inte blir uppskattat! Om det många gånger visar sig bli ett misslyckande och bara visar sig bli framgångsrikt en enda gång. Denna enda gång kommer att väga tyngre än alla de nederlag som ni tidigare fått utstå.

Det är emellertid få människor som har en riktig uppfattning om vad ordet kristen omfattar. Det är att vara lik Kristus, att göra gott mot andra, att överge all själviskhet och att låta våra liv utmärkas av osjälviska goda handlingar. Vår Frälsare kastar själar in i församlingens armar, som de osjälviskt skall kunna ta hand om och uppfostra för himlen och därigenom bli medarbetare till Honom. Församlingen stöter emellertid ofta bort dem, ut på djävulens slagmark. En medlem kommer att säga, ”Det är inte min skyldighet”, och komma med dåliga ursäkter. ”Nåväl”; säger en annan, ”Det är inte heller min uppgift”. Till sist är det ingen som upplever det som sin uppgift, utan själen överlämnas till att gå under, utan att någon bryr sig om det. Det är varje kristens plikt att gå in i denna självförnekande, självupppoffrande verksamhet. Kan inte Gud komma tillbaka till deras magasin och utöka deras hjordar, så att de blir större i stället för att minska? ”Den ene strör ut och får ändå mer, den andre snålar och blir bara fattigare.”

Men varje människas arbete måste prövas och bedömas och han belönas efter hur det arbete är som han har utfört. ”Ära Gud med dina ägodelar och ge honom det första av all din gröda. Dina lador skall då fyllas av riklig skörd och dina pressar flöda över av vin.” (Ordspr. 3:9, 10) ”Nej, detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan (332) ditt kött och blod.” Läs följande vers och lägg märke till den rika lön som utlovas till dem, som gör detta. ”Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast.” (Jes. 58: 6- 8) Här är ett gränslöst rikt löfte för alla som vill engagera sig för deras situation som behöver hjälp. Hur kan Gud komma in och välsigna och ge framgång till dem som inte visar något speciellt intresse för några andra än sig själva och som inte använder det som har anförtrotts dem för att förhärliga Guds namn på jorden?

Syster Hannah More är död och dog som en martyr på grund av själviskheten hos ett folk som bekänner sig till att söka härlighet, ära, odödlighet och evigt liv. Skild från troende under den senaste kalla vintern, avled denna självupppoffrande missionär därför att inget hjärta var tillräckligt givmilt för att ta emot henne. Jag anklagar ingen. Jag är ingen domare. Men när hela jordens Domare skall göra rannsakan, kommer några att bli anklagade. Vi är alla inskränkta och uppslukade av vår egen själviskhet. Måtte Gud slita bort detta förbannade täcke och ge oss ett barmhärtigt inre, hjärtan av kött, ömhet och medkänsla. Detta är min bön, framförd av en pressad, ångestfylld själ. Jag är övertygad om att ett arbete måste uträttas för oss. Annars kommer vi att befinnas vara för lätta på Guds dag.

Med hänsyn till E, ber jag er innerligt att inte glömma att han är ett barn, med enbart ett barns erfarenhet. Jämför inte en stackars, svag pojke med er själva och förvänta er inte lika mycket av honom som av er. Jag tror fullt och fast på att det står i er makt att göra det som är rätt mot denne föräldralöse pojke. Ni kan sporra honom, så att han inte upplever sitt arbete som trist och utan får lindring genom litet uppmuntran. Ni, min bror och syster, kan glädjas åt att kunna förlita er på varandra. Ni kan förstå varandra,

intressera er för varandra och underhålla varandra och tala med varandra om era svårigheter och problem. Ni har något att uppmuntra varandra med, medan han är ensam. Han är en tänkande pojke, men har (333) ingen att anförtro sig till eller att ge ett uppmuntrande ord till mitt i sin modlöshet och sina svåra prövningar, som jag vet att han har, lika väl som de som har kommit högre upp i åren.

Om ni sluter er för varandra, är det självisk kärlek, utan beskydd av himmelsk välsignelse. Jag hyser starka förhoppningar om att ni skall älska denne föräldralöse pojke för Kristi skull, så att ni känner att era ägodelar inte är annat än värdelösa om de inte används till att göra gott med. Gör gott, var rika på goda gärningar, beredda att dela med er och samtala med andra och därmed samla er skatter, som kan bli en god grund vid den tid som skall komma, så att ni kan finna ett fäste i evigt liv. Ingen kommer att skörda det eviga livets lön utan självupppoffring. En döende far och mor lämnade sina juveler i församlingens förvar för att de skulle bli undervisade om Guds verk och bli passande för himlen. När dessa föräldrar skall se efter sina kära och en visar sig saknas på grund av försummelse, vad skall då församlingen svara? Den är i hög grad ansvarig för dessa föräldralösa barns frälsning.

Av allt att döma har ni inte vunnit pojkens förtroende och tillgivenhet, därför att ni inte har gett honom mer påtagliga bevis för er kärlek genom att göra honom motiverad. Om ni inte kan använda pengar, skulle ni ju åtminstone kunna uppmuntra honom genom att låta honom få veta att ni inte är likgiltiga för hans situation. Att kärlek och tillgivenhet bara skall visas från den ena sidan är en stor missuppfattning. Hur mycket tillgivenhet har ni själva lärt er att visa? Ni är alltför slutna för varandra och känner inte att det är nödvändigt att omge sig med en mildhetens atmosfär, som kommer från en ädel karaktär. Bror och syster F lämnade sina barn i församlingens förvar. Barnen har massor av rika släktingar som ville ta hand om barnen, men de är inte troende och om de får ta hand om dem eller bli barnens vårdnadshavare, kommer de att leda deras hjärtan bort från sanningen in i villfarelse, (334) och därigenom riskera deras frälsning. Eftersom dessa släktingar inte fick lov att ta hand om barnen, blev de missnöjda och har inte gjort något för dem. Föräldrarnas tillit till församlingen är något som bör besinnas och inte glömmas bort på grund av själviskhet.

Vi är synnerligen intresserade av dessa barn. Ett av dem har redan utvecklat en vacker kristen karaktär och gift sig med en evangeliets tjänare. Och nu tar hon själv på sig tunga uppgifter inom församlingen, som tack för den omsorg och de uppgifter som andra har tagit på sig för henne. Hon blir nu uppsökt av mindre erfarna som vill ha råd och anvisningar och de går inte förgäves. Hon visar en sann kristen ödmjukhet, med passande värdighet, som endast kan inge respekt och tillit hos alla som känner henne. Dessa barn står mig lika nära som mina egna. Jag skall inte förlora dem ur sikte och inte heller upphöra att visa omsorg om dem. Jag älskar dem uppriktigt, ömt och hängivet.

Vädjan till predikanter

Den 2 oktober 1868 blev jag visad det stora och högtidliga arbete som ligger framför oss med att varna världen för den kommande domen. Vårt föredöme kommer, om det stämmer överens med den sanning vi bekänner oss till, att frälsa några få och fördöma många, eftersom de lämnas utan ursäkt på den dag då allas öde kommer att avgöras. De rättfärdiga skall vara beredda för det eviga livet och syndare, som inte vill lära känna till Guds vilja och vägar, är dömda till undergång.

Alla som förkunnar sanningen för andra helgas inte genom den. Några har bara en svag uppfattning om verkets heliga karaktär. De försummar att lita på Gud och att få alla sina gärningar utförda i Honom. Det innersta i deras själar har inte blivit omvänt. De har inte i sitt dagliga liv erfärut gudsfuktans hemlighet. De talar om odödliga sanningar, viktiga som evigheten, (335) men är inte noggranna med och ivriga att ha dessa sanningar invävda i sina själar och att ha dem som en del av sig själva, så att de kan påverka andra genom vad de gör. De är inte så förenade med dessa principer som dessa sanningar inskräper, att det är omöjligt att skilja någon del av sanningen från dem.

Hjärtats och livets helgelse är det enda som är acceptabelt för Gud. Ängeln sade, då han pekade på de tjänare som inte gör det rätta: "Gör era händer rena, ni syndare, och rena era hjärtan, ni tvehågsna!" (Jak. 4:8) "... rena er, ni som bär HERRENS kär." (Jes. 52:11) Gud kräver att själen skall vara ren och att hon skall vara sann i sitt inte genom att hela människan förnyas till sitt sinne genom den Helige Andes påverkan. Inte alla predikanter är trogna i Guds verk. Alla har inte hela sitt hjärta med i detta. De handlar lika likgiltigt som om de hade tusentals år på sig till att arbeta för själar. De håller sig borta från svåra uppgifter och ansvar, bekymmer och försakelser. Självförnekelse, lidande och trötthet är inte behagligt eller bekvämt. Somliga tänker på hur de kan befria sig själva från tungt arbete. De tänker på sin egen bekvämlighet och hur de skall kunna tillfredsställa sig själva, sina hustrur och sina barn. Det arbete som de har att sköta har de nästan förlorat ur sikte.

Gud kräver själens ödmjukhet och ödmjuka bekännelser från predikanter, vilkas gärningar inte har utförts i Honom. Jag har blivit citerad av män som hade någon världslig verksamhet. De har fått klart för sig att om de skall nå sitt mål, måste de anstränga sig mycket. De offrar hemmets ro och kärlek och uthärdar umbäranden. De är ihärdiga, energiska och brinnande. Våra predikanter visar inte ens hälften så stor iver som dessa gör, som förvissar sig om jordisk framgång. De är inte lika uppmärksamma på sitt mål och inte heller lika allvarliga i sina bemödanden. De är inte lika uthålliga och inte lika villiga att förneka sig själva, som de som engagerar sig i världsliga sysselsättningar.

Jämför dessa två verksamheter. En är säker, evig, varaktig som Guds liv. Den andra tillhör detta livet (336) och är föränderlig och förgänglig. Om människor lyckas i sina

ambitiösa strävanden, stinger det som de uppnår dem ofta som en orm och drar dem ned i fördärvet. O, varför skall det finnas en så stor motsättning i ivern hos dem som har med de världsliga angelägenheterna att göra och den andra som har med en himmelsk angelägenhet att göra? Den ene arbetar för en skatt här som är fördärvlig och upplever under sin kamp mycket lidande för sådant som ofta är en källa till mycket ont. Den andre anstränger sig för att rädda dyrbara själar, vilket himlen kommer att ge sitt bifall åt och som kommer att belönas med himmelska rikedomar. Detta medför inte någon risk, de riskerar inte att lida några förluster utan vinsterna och fördelarna är tillförlitliga och oerhört stora.

De som i Kristi ställe bönfäller själar om att låta sig försonas med Gud, borde genom principer och föredöme visa ett okuvligt intresse för själars frälsning. Deras allvar, uthållighet, självfömekelse och uppoffring borde överträffa deras allvar och flit som vill tillförsäkra sig jordisk vinning, lika mycket som själen är mer dyrbar än jordiskt skräp och målet är mer upphöjt än jordiska angelägenheter. Alla jordiska verksamheter är obetydliga jämfört med det själavinnande arbetet. Jordiska saker är inte varaktiga, trots att de kostar så mycket. En enda själ som blir frälst kommer att lysa i himmelriket genom hela evigheten.

En del predikanter sover och folket sover också, men Satan är klarvaken. Det offras endast litet för Gud eller sanningen. Predikanter måste visa ett gott föredöme. I sin tjänst bör de visa, att de sätter ett oändligt högt värde på eviga saker och att jordiska saker överhuvudtaget inte kan jämföras med dem. Det finns predikanter som förkunnar sanningen för vår tid, som måste bli omvända. Deras förståelse måste bli större, deras hjärtan måste renas, deras hängivenhet måste centreras till Gud. De borde framställa sanningen på ett sätt som kommer att väcka intellektet till att uppskatta dess överlägsenhet, renhet och helighet. För att göra detta, bör de ha mål i tankarna som (337) upphöjer och som har ett renande, upplivande och upphöjande inflytande på sinnet. De måste ha sanningens renande eld brinnande på sina hjärtans altare, som påverkar och präglar deras liv. Därefter kan de gå ut vart de vill, till dem som befinner sig i okunnighet och mörker och upplysa dem med det ljus som finns i dem och som lyser omkring dem.

Predikanter måste uppfyllas av samma ande som deras Mästare, då Han var på jorden. Han gick omkring och gjorde gott, välsignade andra med Sitt inflytande. Han var en man som visste vad smärta och lidande var. Predikanter bör ha en klar uppfattning om eviga ting och om vilka krav Gud ställer på dem, för de kan påverka andra och framkalla en kärlek till att tänka på himmelska ting.

Predikanter bör studera sin Bibel. Är de sanningar som de behandlar mäktiga? I så fall bör de försöka behandla dem skickligt. Deras tankar bör vara klara och starka och deras ande brinnande. Annars kommer de att försvaga kraften i den sanning som de behandlar. Genom att behandla sanningen på ett tamt och färglöst sätt genom att bara upprepa teorin utan att själva påverkas av den, kan de aldrig omvända människor. Även om de skulle leva lika länge som Noa, skulle deras ansträngningar förbli utan resultat. Deras kärlek till själar måste vara stark och deras

iver brinnande. Ett ointressant, okänsligt sätt att framställa sanningen på kommer aldrig att väcka män och kvinnor ur deras dödsbringande sömn. De måste genom sitt sätt att vara, genom sina handlingar och ord och genom sin förkunnelse och bön visa, att de tror att Kristus står vid dörren. Män och kvinnor lever i den sista prövningens tid och är trots detta obekymrade och omtöcknade och predikanter har ingen förmåga att väcka dem, därför att de själva sover. Sovande förkunnare talar till ett sovande folk!

Ett stort arbete måste utföras för predikanter för att de skall kunna förkunna sanningen på ett framgångsrikt sätt. Guds ord borde studeras grundligt. All annan läsning (338) är mindre betydelsefull än denna. Ett omsorgsfullt studium av Bibeln kommer inte nödvändigtvis att utesluta all annan religiös läsning, men om inte Guds Ord studeras under bön, kommer all läsning som har en tendens till att leda tankarna bort från det att uteslutas. Om vi studerar Guds ord med intresse och ber för att förstå det, kommer nya skönheter att kunna ses på varje rad. Gud kommer att uppenbara den dyrbara sanningen så klart att sinnet kommer att få det verkligt gott. Det kommer att vara en ständigt sann njutning genom att dess tröstande och förädlade sanningar uppenbaras för oss.

Hembesök utgör en viktig del av predikantens tjänst. Han bör sträva efter att tala med alla medlemmar i familjen, oavsett om de bekänner sig till sanningen eller inte. Det är hans uppgift att förvissa sig om allas andliga tillstånd och han bör leva så nära Gud att han kan ge råd, förmana och tillrättvisa med omsorg och i vishet. Han bör ha Guds nåd i sitt eget hjärta och alltid ha Guds ära för ögonen. All tanklöshet och lättja är uttryckligen förbjudna i Guds ord. Hans konversation bör vara himmelsk, hans ord bör vara kryddade med nåd. Allt smicker bör läggas bort, för det är Satans verk att smickra. Stackars svaga, fallna människor tänker i allmänhet tillräckligt mycket på sig själva och behöver ingen hjälp i den riktningen. Att smickra dina predikanter är olämpligt. Det vilseleder sinnet och leder inte till saktmod och ödmjukhet. Ändå älskar män och kvinnor att få beröm och alltför ofta händer det att predikanterna tycker om det. Deras fåfänga tillfredsställs genom detta och den har visat sig vara en förbannelse för många. Tillrättavisning skall värderas högre än smicker.

Det är inte alla som förkunnar sanningen, som erkänner att deras vittnesbörd och föredöme är avgörande för själars öde. Om de är opålitliga i sin tjänst och blir världsösa i sitt arbete, kommer resultatet att bli att själar går förlorade. Om de är självuppoffrande och trofasta i det arbete som Mästaren har gett dem att utföra, kommer de att vara redskap till mångas frälsning. Somliga (339) låter bagateller skilja dem från arbetet. Dåliga vägar, regnväder eller småsaker därhemma är tillräckliga ursäkter för dem för att de skall sluta sitt arbete för själar. Och ofta görs detta vid den viktigaste tidpunkten för att verkets skall kunna utvecklas vidare. När ett intresse har väckts och folkets tankar har berörts, lämnas intresset till att dö ut, därför att predikanten väljer ett behagligare och lättare missionsfält. De som väljer att handla så, visar tydligt att de inte har tagit på sig uppdragets börda. De vill bli burna av folket. De är inte villiga att uthärda försakelser och strapatser, vilket alltid är en sann herdes lott.

Somliga har ingen erfarenhet av att ta itu med arbetet även om det är av livsviktig betydelse. De går inte in i det med den iver och det allvar som skulle visa att de utför ett uppdrag som måste tåla att bli prövat i domen. De arbetar för mycket i sin egen kraft. De sätter inte sin tillit till Gud och därför utmärks alla deras ansträngningar av fel och brister. De ger inte Herren någon möjlighet att göra något för dem. De vandrar inte i tro, utan i vad de ser. De vill inte gå fortare eller längre än de kan se. De verkar inte förstå att detta att våga riskera något för sin tros skull är en del av deras religiösa erfarenhet.

En del lämnar sitt hem för att arbeta med evangelisation, men handlar inte som om den sanning de talar om är verklighet för dem. Deras handlingar visar, att de inte själva har upplevt sanningens frälsande kraft. När de stigit ned från talarstolen, visar de att de inte bär någon börda för sanningen. De arbetar ibland till synes för att göra nytta, men oftast utan att göra nytta. Sådana känner sig ändå berättigade till den lön de får, som om de själva har förtjänat den, trots att deras brist på helgelse har kostat mer arbete, bekymmer och själskval hos de medarbetare som har burit bördan av arbetet på sig. (340) Dessa är inte några lönande arbetare. Men de vill gärna själva bära detta ansvar.

Ofta är det så att predikanter är benägna att göra besök enbart bland kyrkorna och använder sin tid och sina krafter på platser där deras arbete inte gagnar någon. Ofta har församlingarna gjort mer framsteg än de predikanter som arbetar i dem och skulle vara gynnade av att dessa predikanter höll sig borta från dem och gav dem tillfälle att arbeta, att bygga upp församlingarna i stället för att bara riva ner dem. Sanningens teori framställs om och om igen, men den är inte åtföljd av Guds livgivande kraft. De visar en apatisk likgiltighet. Detta smittar ifrån sig och församlingarna förlorar sitt intresse och sin börda för andras frälsning. På så sätt vaggas predikanterna genom sin förkunnselse och sitt exempel folk till sömns och till en köttslig trygghet. Om de ville lämna församlingarna, gå ut på nya marker och arbeta på att upprätta nya församlingar, skulle de förstå sin begåvning och vad det kostar att föra själar fram till att ta ställning för sanningen. Då skulle de också kunna se hur försiktiga de borde vara, så att deras föredöme och inflytande aldrig kan försvaga eller ta modet från dem, som det kostat så mycket hårt arbete under bön för att bli omvända till sanningen. ”Var och en skall pröva sina egna gärningar. Han behåller då för sig själv det som är värt att vara stolt över och jämför sig inte med andra.”

Församlingarna ger av sina medel för att stödja predikanterna i deras gärning. Vad kan de då göra för dessa medel? En del predikanter arbetar månad efter månad och utträttar så litet att församlingarna tappar modet. De kan inte se att något blir gjort för att omvända själar till sanningen och medlemmarna i församlingen blir inte heller mer andliga eller brinnande i sin kärlek till Gud och Hans sanning. De som har med heliga saker att göra bör ägna sig helt åt denna uppgift. De bör ha ett osjälviskt intresse för det och (341) en brinnande kärlek till förlorade själar. Om de inte har detta har de missuppfattat sin mission och bör sluta med att undervisa andra, för de gör mer skada än de överhuvudtaget kan göra gott. Ibland visar en del

predikanter upp sig själva, men ger inte hjorden den föda som den håller på att gå under av brist på.

Det finns hos somliga en förkärlek för att dra sig undan mötsättningar. De är rädda för att komma in på nya områden på grund av det mörker och det motstånd de väntar sig att få möta. Detta är feighet. Folket måste mötes där det är. De behöver upprörande appeller och praktiska lika väl som undervisande predikningar. Regler som exemplifieras av exempel kommer att ha ett kraftigt inflytande.

En trofast herde kommer inte att sörja för sitt eget bästa och sin egen bekvämlighet, utan kommer att arbeta för fåren. I detta stora uppdrag kommer han att glömma bort sig själv, i sitt sökande efter det förlorade fåret kommer han inte att se sig själv som trött, kall och hungrig. Han har endast ett mål för ögonen: att frälsa det förlorade och kringvandrande fåret, oavsett hur mycket det kommer att kosta honom själv. Hans lön kommer inte att påverka honom i hans arbete. Den kommer inte heller att vända honom bort från hans uppgifter. Han har fått sitt uppdrag från himlens Majestät och han väntar sin lön först när det uppdrag han fått sig anförtrott har utförts.

De, som går in i läraryrket, förbereder sig för arbetet. De utbildar sig genom att gå i skola och intressera sig för studierna. De kan inte undervisa barn och unga i vetenskap om de inte är duktiga på att instruera dem. Innan de ägnar sig åt läraryrket, måste de gå igenom ett examensprov inför kompetenta personer. Det är ett viktigt arbete att ha med de ungas sinnen att göra och att på rätt sätt undervisa dem i vetenskap. Hur mycket viktigare är då inte en predikanttjänst! Trots detta går många in i detta angelägna uppdrag att intressera män och kvinnor för Kristi skola, där de skall lära sig hur de skall forma sina karaktärer för himlen. De behöver själva studera. En del som går in i predikantgårningen känner inte att de har en börda att bära för Guds verk. De har fått felaktig (342) uppfattning om en predikants kvalifikationer. De har trott att det bara krävs litet noggrant studium inom vetenskapen eller i Guds ord för att bli predikant. Somliga som undervisar om sanningen för vår tid har inte satt sig in i sina biblar. Deras bibelkunskap är så bristfällig, att det är svårt för dem att rätt citera ett skriftställe ur minnet. När de blundar för hur tafatt de betar sig och hur bortkomna de är, syndar de mot Gud. De felciterar Skriften och tillskriver Bibeln saker som inte står skrivna i den.

Somliga som hela sitt liv har vägletts av känslor har trott att en utbildning eller en ingående kunskap om Skriften inte spelade någon roll bara man hade Anden. Men Gud sänder aldrig Sin Ande för att sanktionera okunnighet. Personer, som inte har någon kunskap och befinner sig på en plats där det är omöjligt för dem att få det, kan Herren hysa medömkan med och välsigna, och Han gör det också, och ibland har Han godheten att fullkomna Sin kraft i deras svaghet. Han gör det emellertid till dessas uppgift att studera Hans ord. Brist på kunskap i vetenskap är ingen ursäkt för att försumma bibelstudium, för de ord som har inspirerats av Gud är så tydliga att den olärde kan förstå dem.

Av alla människor på jordens yta, borde de som har hand om högtidliga sanningar för dessa farofyllda tider förstå sina Biblar och sätta sig in i vår tros vittnesbörd. Om de saknar kunskap om Livets ord har de ingen rätt att åta sig att undervisa andra om Livets väg. Predikanter bör göra allt de kan ”för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor.” (2 Petri 2:5- 7) Några av våra predikanter tar avgångsexamen när de knappast har lärt sig de första grunderna i Kristi lära. De som är ambassadörer för Kristus, som representerar Honom och ständigt ber själar låta sig försonas med (343) Gud, borde utbildas till att förkunna vår tro på ett förståndigt sätt och kunna ge skäl för sin tro i mildhet och gudsfruktan. Kristus säger: ”Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.” (Joh. 5:39)

Predikanter som lär ut impopulära sanningar kommer att bli angripna av människor som drivits av Satan och som, liksom sin mästare, med lätthet kan citera Skriften. Skall inte Guds tjänare kunna klara av att liksom Satans tjänare umgås med det inspirerade Ordet? De bör, liksom Kristus, kunna möta bibelord med bibelord. O, att de som tjänar i heliga saker måtte vakna upp och, liksom de ädla medlemmarna i församlingen i Berea, dagligen rannsaka Skrifterna. Bröder i tjänsten, jag ber er att alltid studera Skrifterna under ödmjuk bön med ett vist hjärta, så att ni kan ge en fullkomligare undervisning till andra om Livets väg. Era råd, böner och exempel måste vara en smak från liv till liv, annars är ni inte lämpliga till att visa andra Livets väg.

Mästaren kräver att alla Hans tjänare skall utnyttja de förmågor och talenter som Han har gett dem. Men hur mycket mer kommer Han inte att kräva av dem som bekänner sig förstå Livets väg och som tar på sig ansvaret att leda andra dit? Aposteln Paulus förmanade Timoteus: ”Du mitt barn, hämta kraft i den nåd som finns hos Jesus Kristus. Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli *ustrustade* att under visa andra.” (2 Tim. 2:1)

De ärofulla resultat som följer med Kristi utvalda tjänargärning var följden av att ha Herren Jesu död i sina koppar. En del av dem som vittnade om Kristus var olärda och okunniga människor, men nåd och sanning rådde i deras hjärtan, inspirerade och renade deras liv och styrde deras handlingar. De var (344) levande representanter för Kristi sinnelag och ande. De var levande kristusbrev, kända och lästa av alla människor. De var hatade och förföljda av alla som inte ville ta emot den sanning de hade förkunnat och som föraktade Kristi kors.

Onda människor kommer inte att motsätta sig en formell gudsfruktan och inte heller att avvisa en populär förkunnargärning som inte ger dem något kors att bära. Det naturliga hjärtat kommer inte att göra något allvarligt motstånd mot en religion som inte har något som får lagens överträdare att skälva eller lägga en kommande doms fruktansvärda realiteter på deras hjärtan och samveten. Det är Andens bevisning och Guds kraft som väcker ett motstånd och leder det naturliga hjärtat till

uppror. Den sanning, som frälser själen kan inte endast komma från Gud, utan Hans Ande måste förmedla dess förbindelse till andra, annars faller den maktlös då den möter motstånd. O, att sanningen ville falla från Guds tjänares läppar med en sådan kraft att den bränner en väg till folks hjärtan!

Predikanter måste utrustas med krafter från höjden. När sanningen, i sin enkelhet och styrka, som den är i Jesus, sätts in mot världens anda och fördömer dess spännande nöjen och bedrägliga charm, kommer det tydligt att synas, att det inte råder någon överensstämmelse mellan Kristus och Beliar. Det naturliga hjärtat kan inte urskilja sådant som kommer från Guds Ande. En oinvigd, ohelgad predikant, som framställer sanningen utan att hans hjärta brinner för den utan i sin själ är oberörd av de sanningar han talar till andra, kommer bara att göra skada. Varje ansträngning han gör kommer bara att sänka standarden.

Själviska intressen måste uppslukas av en djup omsorg om andras frälsning. En del predikanter har arbetat inte för att de inte vågade göra annat, inte heller på grund av att de kände en nöd för människors frälsning, utan endast för att tjäna pengar. Ängeln sade: ”Om ändå någon av er ville stänga tempeldörrarna, så att de inte förgäves tänder upp eld på mitt altare! Jag hr inte behag till er, säger HERREN Sebaot, offergåvorna från er hand finner jag ingen glädje i.” (Malaki 1:10)

Det är fullständigt fel att köpa varje gärning, som utförs för Herren. Herrens skattkammare har tömts av dem som enbart har varit till skada för Guds verk. Om predikanter gav sig helt åt Guds verk och helgade alla sina krafter till att bygga upp Hans verk, skulle de inte sakna något. Vad angår världsliga saker, har de en bättre andel än deras Herre och bättre än Hans utvalda lärjungar, som Han sände ut för att frälsa förlorade människor. Vårt stora Föredöme, som var i Sin Faders härliga strålgång, blev föraktad och förkastad av människor. Förebråelser och falskhet följde Honom. Hans utvalda lärjungar var levande exempel på Din Mästares liv och Ande. De blev ärade med slag och fängelse och det blev till sist deras lott att bekräfta sin tjänst med sitt blod.

När predikanter är så intresserade av sitt uppdrag att de älskar det som en del av sin existens, då kan de säga: ”Vad kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: *För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår*. Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.” (Rom. 8:35- 39)

”Jag uppmanar nu de äldste bland er, jag som själv är en av de äldste och vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdar för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var

föredömen för hjorden. När den högste Herden uppenbarar sig skall ni få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar.

Moralisk orenhet

(346) Det visades för mig att vi lever mitt ibland de yttersta dagarnas faror. Därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Begreppet "de flesta" syftar på Kristi bekännande efterföljare. De är påverkade av det rådande avfallet och har avfallit från Gud, men det är inte alls nödvändigt att de skall låta sig påverkas på detta sätt. Orsaken till förfallet är, att de inte är helt fria från denna laglöshet. Deras kärlek till Gud avtar och blir kallare därför att laglöshet och orättfärdighet är vitt utbredd. Detta visar att de till en viss grad är delaktiga i denna orättfärdighet, ty annars skulle den inte påverka deras kärlek till Gud och deras nit och iver för Hans verk.

En förskräcklig bild av förhållandet i världen har visats för mig. Omoral finns överallt, Tygellöshet är vår tids särskilda synd. Aldrig har ogudaktighetens hydra lyft sitt deformerade huvud med sådan fräckhet som nu. Folket tycks vara okänsligt och de som älskar renhet och sann godhet är nästan missmodiga på grund av syndens fräckhet, kraft och utbredning. Ogudaktigheten som vi ser finns överallt, hör inte hemma endast bland otroende och smädare. Jag skulle önska att så vore fallet, men det är inte så. Många människor som bekänner Kristus är skyldiga. Ja, till och med de som påstår sig vänta på Hans uppenbarelse är inte mer beredda för denna händelse än Satan själv. De renar sig inte från all orenhet. De har tjänat lustan så länge att det är naturligt för deras tankar att vara orena och deras fantasi fördärvad. Det är lika omöjligt att tvinga deras sinnen att röra sig kring de rena och heliga ting, som det skulle vara att tvinga flodernas vattenmassor att rinna uppströms.

(347) Ungdomar och barn av båda könen hänger sig åt moralisk orenhet och praktiserar denna avskyvärda, själs- och kroppsörgörande last. Många bekännande kristna är så avtrubbade av denna ovana att deras moraliska känslighet inte kan väckas till att förstå att det är synd. Om de fortsätter med denna synd, kommer det säkra resultatet att bli fullständig ödeläggelse av både kropp och själ. Människan, den mest högtstående varelsen på jorden, formad till Guds avbild, förvandlar sig själv till ett djur! Hon gör sig själv oanständig och fördärvad. Varje kristen måste lära sig att behärska sina drifter och låta sig styras av principer. Om hon inte gör detta, är hon ovärdig att bära det kristna namnet.

Trots att en del har en hög bekännelse, förstår de inte det syndiga i denna självförnedring och dess säkra resultat. Sedan länge grundlagda vanor har förblindat deras uppfattning. De förstår inte det övermåttan syndiga i denna förnedrande synd, som försvagar kroppen och som skadar hjärnans nervkraft. Moraliska principer blir ytterligt svaga när de kommer i konflikt med etablerade vanor. Allvarliga budskap från himmelen kan inte göra ett kraftfullt intryck

på de sinnen som inte är skyddade mot eftergifter för denna förnedrande last. Hjärnans känsliga nerver har förlorat sin friska tonus genom sjuklig retning att tillfredsställa en onaturlig längtan efter sinnliga njutningar. Hjärnans nerver som förmedlar impulser till hela systemet är de enda kanaler genom vilka himmelen kan överbringa budskap till människan och påverka hennes inte liv. Vad som än stör den elektriska aktiviteten i nervsystemet förminska de livgivande krafternas effekt och resultatet blir att sinnets känslighet dödas. När man begrundar dessa fakta, hur viktigt är det då inte för Guds tjänare och folk, som bekänner sig höra Gud till, att de må framstå rena och obesmittade av denna själs förnedrande last!

Min själ har varit nedböjd av ångest, under det jag har fått se Guds folks svaga ställning. När laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Det (348) finns endast få bekännande kristna som betraktar denna sak i dess rätta ljus och som håller den rätta kontrollen över sig själva när de flestas åsikter och vanor inte längre fördömer dem. Hur få är det inte som håller tillbaka sina böjelser därför att de känner sig vara moraliskt ansvariga att göra det och därför att de fruktar Gud, och vet att Han ser allt. Människans högre förmågor är förslavade under böjelserna och drifterna.

En del erkänner det onda i syndiga eftergifter, men ändå ursäktar de sig själva genom att säga att de inte kan övervinna drifter. Det är ett förskräckligt medgivande för varje person som bekänner Kristi namn. Var och en som åkallar Herrens namn, han vände sig bort från orättfärdighet." (2 Tim. 2: 19.)

Varför finns denna svaghet? Det är därför att de djuriska böjelserna har förstärkts genom vanan tills de har vunnit herravälde över de högre krafterna. Människor brister i principer. De är andligen döende därför att de så länge har lekt med sin naturliga böjelse att deras förmåga till självkontroll verkar ha försvunnit. Deras naturs lägre drifter styr dem, och det som borde vara den härskande kraften har blivit tjänare under fördärvliga böjelser. Själens hålls i den djupaste fångenskap. Kärlek till eller eftergift för kroppens njutning har förkvävt längtan efter helighet och andlig tillväxt.

Min själ sörjer över de ungdomar vars karaktär skall formas i denna fördärvade tid. Jag bävar för deras föräldrar också, ty det har visats för mig, att de rent allmänt inte förstår sitt ansvar när det gäller att fostra sina barn att vandra den väg de borde vandra. Man följer i stället vanor och mode och barnen lär sig snart nog att följa dessa och därmed blir de fördärvade. Samtidigt är deras föräldrar förlamade och omedvetna om faran. Därför är mycket få ungdomar fria från fördärvliga vanor. (349) De befrias från kroppsarbete i mycket hög grad beroende på fruktan att bli överansträngda. Föräldrarna bär själva de bördor, som deras barn borde bära.

Överansträngning är skadligt, men resultatet av oföretagsamhet bör fruktas ännu mer. Sysslolöshet leder till eftergift för fördärvliga vanor. Sysselsättning tröttrar inte en femtedel så mycket som självtillfredsställelsens ödeläggande vana. Om enkelt, välplanerat arbete tröttrar era barn, då kan ni, föräldrar, vara säkra på att det finns

någonting förutom deras arbete, som irriterar deras kropp och åstadkommer en känsla av ständig trötthet. Ge era barn fysiskt arbete, som tvingar deras nerver och muskler till övning. Den trötthet som åtföljer sådant arbete kommer att minska deras böjelse att ge sig in i dessa skadliga vanor. Sysslolöshet är en förbannelse. Den leder till tygellösa vanor.

Många fall har visats för mig, och när jag i min syn har sett deras inte liv, har min själ blivit sjuk och känt avsmak för det mänskliga hjärtats ruttenhet hos sådana som bekänner sig höra Gud till och talar om förvandling för himmelen. Jag har ofta frågat mig själv: Vem kan jag lita på? Vem är fri från missgärning?

Min make och jag höll vid ett tillfälle möten där man önskade våra sympatier för en broder som led av tbc. Han var blek och medtagen. Han bad Guds folk om förbön. Han berättade att hans familj var sjuk och att han hade förlorat ett barn. Han talade med rörelse om sin sorg. Han sade att han hade väntat en längre tid att få träffa broder och syster White. Han hade trott, att om de bad för honom skulle han bli frisk. Efter det att mötet hade avslutats, gjorde bröderna oss uppmärksamma på detta fall. De talade om att församlingen underhöll dem, att hans hustru var sjuk och att hans barn hade dött; Bröderna hade samlats i hans hus och förenats i bön för den lidande familjen. Vi var mycket uttröttade och hade arbetets bördor på oss under mötena, och önskade slippa denna uppgift.

Jag hade beslutat mig för att inte engagera mig i bön för någon såvida inte Herrens Ande skulle ge råd i saken. (350) Jag hade fått se, att det fanns så mycket orättfärdighet överallt, till och med bland bekännande sabbatsfirare, att jag inte ville förena mig i bön för några vilkas bakgrund jag inte hade någon kännedom om. Jag förklarade orsaken. Bröderna försäkrade mig att så långt som de visste, var denne en värdig broder. Jag talade några ord med den man som hade begärt våra förböner för hans tillfrisknande, men kunde inte känna mig fri. Han grät och sade att han hade väntat på att vi skulle komma och han kände sig förvissad att om vi bad för honom skulle han få hälsan tillbaka. Vi sade till honom, att vi inte kände till hans liv och att vi hellre ville att de som kände honom skulle bedja för honom. Han bad oss så enträget att vi beslöt oss för att ta hänsyn till hans situation och framställa det för Herren den kvällen, och om vägen föreföll klar, skulle vi bevilja hans önskan.

Den kvällen böjde vi oss i bön och framställde hans sak inför Herren. Vi bad innerligt att vi skulle få veta Guds vilja angående honom. Allt vi önskade var att Gud skulle bli förhärligad. Önskade Herren att vi skulle bedja för denne lidande man? Vi lämnade bördan åt Herren och lade oss till vila. I en dröm visades den mannens liv klart och tydligt. Hans väg visades för oss ända från barndomen, och att om vi skulle bedja till Herren skulle Han inte höra oss, ty Han hade orättfärdighet i sitt hjärta. Nästa morgon tog vi mannen avsides och talade om för honom att vi var ledsna att vi inte kunde bifalla hans önskan. Jag återgav min dröm, vilken han erkände vara sann. Han hade praktiserat självtilfredsställelse från sina pojkar och uppåt

och han hade fortsatt därmed även som gift man, men han sade att han skulle försöka att bryta sig loss ifrån det.

Den mannen hade en sedan länge grundlagd vana som han måste övervinna. Hans moraliska principer var så svaga, att när han kom i strid med de sedan länge stadfästa eftergiftens (351) vanor så övervanns han. De lägre passionerna hade vunnit herravälde över hans högre natur. Jag frågade honom om hans inställning till hälsobudskapet. Han svarade, att han inte kunde leva efter det. Hans hustru skulle exempelvis kasta grahamsmjöl ut genom dörren om det fördes in i huset. Denna familj hade fått hjälp av församlingen. Böner hade också framburits för dem. Deras barn hade dött, hustrun var sjuk och maken och fadern ville lämna sitt fall åt oss, för att vi skulle föra honom fram inför en ren och helig Gud, för att Han skulle göra ett under och bota honom. Den moraliska känsligheten hos denne man var förlamad.

När de unga antar syndiga vanor, medan de ännu är förbara, kommer de aldrig att få kraft att helt och på rätt sätt utveckla fysisk, intellektuell och moralisk karaktär. Här var en man som förnedrade sig själv dagligen och ändå vågade han träda inför Guds ansikte och be Gud om ökad kraft som han så syndigt förbrukade och vilken, om den hade bifallits, skulle blivit förbränd på lustans altare. Hur långt sträcker sig Guds tålmod! Om Han skulle ... handla med människorna enligt deras fördärvade idéer, vem skulle då kunna leva i Hans åsyn? Vad skulle ha hänt om vi hade varit mindre försiktiga och burit denne mans fall inför Gud medan han ännu utövade sin synd, skulle Herren då ha lyssnat? Skulle Han ha svarat? "Ty du är icke en Gud, som har behag till ogudaktighet; den som är ond får icke bo hos dig. De övermodiga bestå icke inför dina ögon; du hatar alla ogärningsmän." "Om jag hade förehaft något orätt i mitt hjärta, så skulle Herren icke höra mig." (Ps. 5: 5,6; 66: 18.)

Detta är inte något enstaka fall. Inte ens hans äktenskapsförhållande var tillräckligt att skydda denne man från hans sedan ungdomen förvända vanor. Jag önskar att jag kunde vara övertygad om att sådana fall som det jag har berättat om är enstaka fall, men jag vet att de är vanliga. Barn till föräldrar som styrs av sådana onda böjelser får en dålig start. Vad kan man vänta av sådana barn annat än att de skall förfalla ännu djupare än föräldrarna? Vad kan väntas av den uppväxande generationen? (352) Tusenden är totalt utan principer. Just dessa är de som ger upphov till nya generationer med lika dåliga och förvända böjelser. Vilket arv! Tusentals människor släpar sig fram med sina principiösa liv, befläcker dem de umgås med, och förevigar sina förnedrande passioner genom att överföra dem till sina barn. De tar på sig ansvaret för att ge dem sin egen karaktärs prägel.

Jag återkommer till de kristna. Om alla som bekänner sig lyda Guds lag vore fria från överträdelse, skulle min själ känna sig befriad, men så är det inte. Det finns till och med en del, som bekänner sig helighålla alla Guds bud, som gör sig skyldiga till synden att ha sexuella förbindelser utanför äktenskapet. Vad kan jag säga för att väcka deras känslolösa sinnen? Moraliska principer blir, om de strikt genomförs, själens enda skyddsvakt. Om det någonsin

funnit en tid när kosten borde vara av mycket enkelt slag, så är det nu. Köttmat skulle inte serveras åt våra barn. Dess inflytande påverkar och stärker de lägre böjelserna och har en tendens att försvaga de moraliska krafterna. Spannmålsprodukter och frukt, som bereds utan fett och i så naturligt tillstånd som möjligt, skulle vara den mat som sätts fram på deras bord, vilka bereder sig för förvandling för himmelen. Ju mindre upphetsande dieten är, desto lättare kan drifterna kontrolleras. Eftergift för smaken borde inte ske utan hänsyn till den fysiska, intellektuella och moraliska hälsan.

Eftergift för de lägre böjelserna kommer att leda många att stänga sina ögon för ljuset, ty de fruktar att de kommer att se synder som de inte är villiga att överge. Alla kan se om de vill. Om de väljer mörker hellre än ljus, kommer inte deras brott att bli mindre. Varför studerar inte människorna så att de blir upplysta om de ting, som på ett så avgörande sätt påverkar deras fysiska, intellektuella och moraliska styrka? Gud har gett dig en kropp att ha omsorg om och att bevara i allra bästa kondition till Hans tjänst och ära. Era kroppar är inte era egna. "Veten I då icke, att eder kropp är (353) ett tempel åt den helige Ande, som bor i eder, och som I haven undfattet av Gud, och att I icke ären edra egna? I ären ju köpta, och betalning är given. Så förhärligen då Gud i eder kropp." (1 Kor. 6: 19, 20.) "Veten I icke att I ären ett Guds tempel och att Guds Ande bor i eder? Om nu någon fördärvar Guds tempel, så skall Gud fördärva honom; ty Guds tempel är heligt, och det templet ären I." (1 Kor. 3:16, 17.)

Vittnesbörd 18 (1870): Kristen avhållsamhet

(Framförd o Battle Creek, 6 mars 1869 och rapporterad av U. Smith)

"Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den Helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!" (1 Kor. 6:19, 20.)

Vi är inte våra egna. Vi har blivit köpta för ett högt pris - genom Guds Sons lidande och död. Om vi kunde fatta detta och helt förstå det, skulle vi känna ett stort ansvar vila på oss och göra vårt yttersta för att vara i det bästa hälsotillstånd, så att vi skulle kunna ge Gud en fullkomlig tjänst. Men när vi väljer en livsföring som fördärvar vår vitalitet, minskar vår styrka eller fördunklar vårt intellekt, syndar vi mot Gud. Genom en sådan livsföring förhärligar vi inte Honom i vår kropp och ande, som tillhör Honom, utan begår något som Han betraktar som ett stort fel.

Har Jesus gett Sig själv för oss? Har ett högt pris betalats för att återköpa oss? Är det så att vi inte är våra egna? Är det sant att vår varelses alla gåvor, vår kropp och ande, allt vi har och allt vi är tillhör Gud? Det är så! När vi förstår detta, vilket ansvar lägger det inte på oss inför Gud att se till att vi är i ett sådant hälsotillstånd att vi kan ära Honom här på jorden, i vår kropp och ande, som tillhör Honom.

(355) Vi tror utan minsta tvivel att Kristus snart kommer igen. Detta är inte otroligt för oss utan en verklighet, vi tvivlar inte på det. Och vi har under många år inte tvivlat på att den lära vi har hållit oss till är sanningen för vår tid, och att vi närmar oss domen. Vi förbereder oss för att möta Honom som åtföljs av heliga änglar, och som kommer att kunna ses på himmelens skyar. Han skall då fullborda verket för de trogna och rättfärdiga, genom att ge dem odödlighetens gåva. När Han kommer, kommer Han inte för att rena oss från våra synder, för att rätta till våra karaktärsbrister, eller för att bota vår karaktärs svagheter och anlag. Om det arbetet skall utföras för oss över huvudet taget, måste detta verk ha blivit utfört innan denna stund kommer.

När Herren kommer fortsätter de som är heliga att helga sig. De som har bevarat sin kropp och sin ande i helgelse och ära, kommer då att ta emot odödlighetens gåva. Men de som är orättfärdiga, ohelgade och orena, kommer att förbli så för alltid. Ingenting kommer då att göras för att rätta till deras brister och ge dem helgade karaktärer. Heliggöraren kommer då inte att sitta ned för att fortsätta sin reningsprocess i det att Han tar bort deras synd och fördärv. Detta är sådant som måste göras under denna förberedelsens tid. Det är nu som detta verk måste utföras för oss.

Vi tar emot Guds sanning med våra olika själsförmögenheter och när vi kommer under sanningens inflytande, åstadkommer den det verk för oss som är nödvändigt för att ge den moraliska lämpligheten för härlighetens rike och för gemenskapen med himmelens änglar. Gud arbetar på vår fullkomning. Många av oss är som grova stenblock som kommer direkt från stenbrottet. Men när vi tar fasta på Guds sanning påverkar dess inflytande oss. Den lyfter oss och tar bort från oss varje brist och synd av vilken natur den än må vara. På så sätt bereds vi att se konungen i Hans skönhet och slutligen förenas med de rena, himmelska änglarna i härlighetens rike. Det är här detta verk måste utföras med oss. Det är också här vår kropp och vår ande skall förberedas för odödlighet.

Vi lever i en värld som är i opposition mot rättfärdighet, karaktärens renhet och tillväxt i nåden. Var vi än ser upptäcker vi fördärv, orenhet och av synden sargade människor. Vilken är nu den uppgift som vi skall ta itu med här innan vi tar emot odödlighetens gåva? Det är att bevara vår kropp helig och vår ande ren, så att vi må stå fram obefläckade i de sista dagarnas fördärv som vi har omkring oss. Om nu detta verk skall bli utfört, måste vi engagera oss i det nu på en gång, helhjärtat och med vårt bästa förstånd. Självskheten borde inte få inflytande över oss. Guds Ande borde ha fullständig kontroll över oss och leda oss i alla våra handlingar. Om vi har en rätt förståelse för himmelen och för kraften som kommer från ovan, skulle vi känna Guds Andes heliggörande inflytande på våra hjärtan.

När vi har försökt framställa hälsoprinciperna för våra bröder och systrar, och har talat till dem om hur nödvändigt det är att äta och dricka och göra allt vad vi gör till Guds ära, har många genom sina handlingar sagt: "Det angår väl ingen annan om jag äter och dricker det ena eller

det andra. Vadhelst vi gör tar vi konsekvenserna av själva."

Kära vänner! Ni har storligen misstagit er. Ni är inte de enda som lider av ert felaktiga levnadssätt. De som ni umgås med får också till en viss grad dela konsekvenserna av era fel såväl som ni själva. Om ni själva lider på grund av omåttlighet ifråga om ert sätt att äta och dricka, så påverkas också vi som är i er närhet, eller som har gemenskap med er, av era svagheter. Vi får också lida på grund av ert felaktiga levnadssätt. Om det har ett inflytande som förminskar sinnets och kroppens krafter, så får vi som är i er närhet lida därav. Om ni, i stället för att ha Andens uppehållande kraft, är nedstämda, så kastar ni en skugga över alla som är i närheten. Om vi är ledsna, deprimerade och har bekymmer, så kunde ni, om ni hade varit i ett rätt hälsotillstånd, ha haft en klar hjärna att visa oss vägen ut ur svårigheterna och tala (357) uppmuntrande och tröstande ord till oss. Men om era hjärnor är så fördunklade genom felaktigt levnadssätt att ni inte kan ge oss ett vettigt råd, kommer vi då inte att möta förluster? Påverkar inte ditt inflytande på ett allvarligt sätt oss alla? Vi har en god tilltro till vårt eget omdöme, men ändå önskar vi ha rådgivare, "men där de rådvisa äro många, där går det väl". (Ords. 11: 14.) Vi önskar att vårt livs väg skall se förnuftig ut för dem som vi älskar, och vi önskar att söka deras råd, och att de skall vara lämpliga att ge det med ett klart förstånd. Men inte bryr vi oss om ert omdöme om ni är totalt uttröttade därför att krafterna har tagits från hjärnan, för att användas till att ta hand om den olämpliga mat som ni stoppat i er, eller då ni fått för mycket av lämplig mat. Skulle vi bry oss om sådana personers omdöme? Deras omdöme är fördunklat av olämpliga kostvanor. Därför påverkar ert levnadssätt oss alla. Det är omöjligt för er att ha en felaktig livsföring utan att andra får lida därav.

"I veten ju, att fastän de som löpa på tävlingsbanan allasammans löpa, så vinner allenast en segerlönen. Löpen såsom denne, för att I mån vinna lönen. Men alla som vilja deltaga i en sådan tävling pålägga sig återhållsamhet i alla stycken: dessa för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi för att vinna en oförgänglig. Jag för min del löper alltså icke, såsom gällde det ert ovisst mål; jag kämpar icke likasom en man, som hugger i vädret. Fastmer tuktar jag min kropp och kuvar den, för att jag icke, när jag predikar för andra, själv skall komma till korta vid. provet." (1 Kor. 9: 24-27.)

De som deltog i tävlingslöpning för att få lagerkransen, vilken betraktades som en särskild ära att få, var måttliga i allt, så att deras muskler och hjärnor, och allt övrigt skulle vara i den allra bästa form vid löpningen. Om de inte var måttliga i allt, hade de inte den spänst som de kunde haft om de hade varit det. Om de var återhållsamma, kunde de löpa loppet framgångsrikt och vara säkrare på att få lagerkransen.

(358) Men trots all deras återhållsamhet - alla deras ansträngningar att disciplinera sig själva genom en noggrann diet, för att komma i den bästa form - sprang de i denna jordiska tävling endast på en förhoppning. De kunde ha gjort det allra bästa de förmådde och ändå inte få äretecknet, ty en annan kunde komma aningen före och ta

hem priset. Endast en person fick priset. Men i den himmelska tävlingen kan vi alla löpa och alla kan även få del av priset. Det finns ingen osäkerhet, ingen risk i det fallet. Vi måste alla klä oss i den himmelska nådens välsignelser och med vårt öga riktat uppåt mot odödlighetens krona, alltid ha den verkliga förebilden framför oss. Han var en "smärtornas man och förtrogen med krankhet". Det ödmjuka, självförsakande liv som vår gudomlige Herre levde skall vi ständigt ha för våra ögon. När vi söker att likna Honom och håller våra blickar på segerlönen, kan vi löpa loppet med visshet. Vi vet att om vi gör det allra bästa vi förmår skall vi med säkerhet vinna lönen.

Människor underkastar sig självmant försakelse och disciplin för att tävla och söka vinna en förgänglig segerkrans, en som förgås på kort tid, och som endast är ett äretecken för andra dödliga. Men vi skall löpa i en tävling vars mål är odödlighetens krona och evigt liv. Ja, ett långt högre pris - härlighetens eviga pris - kommer att överräckas till oss när löpningen är över. "Men vi", säger aposteln, "för att vinna en oförgänglig." Om de som engagerar sig i en tävling här på jorden, i det att de söker att vinna en förgänglig segerkrans, kan vara måttliga och återhållsamma i allt, skulle då inte vi vara det, som för vår inte syn har en oförgänglig krona, härlighetens eviga pris, och ett liv, som jämförs med Guds liv, att vänta? När vi har detta stora företag framför oss, skulle då inte vi "med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd? Och må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare." (Hebr. 12: 1-2.) Han har visat oss vägen och lämnat Sina fotspår som kännemärken på vägen. Det är den (359) stig som Han har vandrat, och vi har möjlighet att tillsammans med Honom uppleva både självförnekelse och lidande, och följa den stig som har Hans eget blods kännetecken.

"Jag för min del löper alltså inte, såsom gällde det ett ovisst mål; jag kämpar icke likasom en man som hugger i vädret. Fastmer tuktar jag min kropp och kuvar den." Här finns det en uppgift för varje man, kvinna och barn att utföra. Satan söker ständigt att få behärska kropp och ande. Men Kristus har köpt er, och därför är ni Hans egendom. Er uppgift är nu att samarbeta med Kristus och med heliga änglar som gör tjänst åt er. Er uppgift är nu att bevara kroppen och att leda den till underkastelse. Om ni inte gör detta kommer ni förvisso att förlora det eviga livet och odödlighetens krona. Och ändå säger somliga: "Inte behöver väl andra bekymra sig för vad jag äter eller dricker?" Jag har visat er vilken betydelse ert levnadssätt har för andra människor. Ni har sett att det betyder mycket för det inflytande ni utövar i er familj. Det betyder mycket för era barns karaktärsfostran.

Som jag tidigare har sagt, lever vi i en fördärvad tid. Det är en tid när Satan förefaller att ha nästan fullkomlig kontroll över de sinnen som inte är helt överlätna åt Gud. Därför är det ett mycket stort ansvar som vilar på föräldrar och målsmän som har barn att uppfostra. Föräldrar har tagit på sig ansvaret när de gav livet åt barnen; och vad är nu deras plikt? Låt mig säga det till er, att ett tungt ansvar vilar på dessa föräldrar. "Alltså, vare sig I äten eller dricken, eller vadhelst annat I gören, så gören allt till Guds ära." (1 Kor. 10: 31.) Gör du detta när du förbereder maten

för ditt bord och inbjuder familjen att ta del av den?" Sätter du fram för dina barn endast den mat som du vet kommer att ge dem den allra bästa hälsa? Är det sådant som kommer att ställa dem i det allra bästa förhållande till livet och hälsan? (360) Är det den mat som du har studerat dig fram till som du sätter fram för dina barn? Eller bryr du dig inte om deras framtida bästa och sätter framför dem ohälsosam, irriterande mat?

Låt mig få säga dig, att barnen är födda med onda tendenser. Satan tycks ha kontroll över dem. Han behärskar deras unga sinnen och de är fördärvade. Varför handlar fäder och mödrar som om de var apatiska? De misstänker inte att Satan sår ond säd i deras familjer. De är så blinda, bekymmersfria och vårdslösa som det över huvud taget är möjligt. Varför vaknar de inte upp och läser och studerar dessa ämnen? Aposteln säger: "Vinnläggen eder. . . om att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet." (2 Petr. 1: 5, 6.) Här är det verk som varje bekännande Jesu Kristi efterföljare måste utföra. Detta är det kristna livets kedjereaktion.

Kapitel efter kapitel har blivit öppnat för mig. Jag kan utpeka barnfamilj efter barnfamilj i detta hus, var och en är lika fördärvad som helvetet självt. Några av dem bekänner sig vara Kristi efterföljare och ni, deras föräldrar, är lika likgiltiga som om ni var förlamade.

Jag har sagt att en del av er är själviska. Ni har inte förstått vad jag menade. Ni har försökt förstå vilken sorts mat som skulle smaka bäst. Det som styrt er har varit smak och njutning, i stället för Guds ära, och en önskan att göra framsteg i det gudomliga livet och att bli fullkomligt heliga i fruktan för Gud. Ni har låtit er vägledas av er egen njutning, er egen aptit och medan ni har gjort detta, har Satan vunnit en seger, vilket han brukar göra i sådana fall och han har hela tiden omintetgjort era ansträngningar.

Somliga av era fäder har låtit barnen undersökas av en läkare för att få veta vad som hindrar dem, men jag skulle inom två minuter kunnat tala om för er vad som var fel. Era barn (361) är fördärvade. Satan har fått kontroll över dem. Han har gått förbi er, medan ni som står i Guds ställe för att värna om dem tog det med ro och var slöa och sömninga. Gud har befallt er att uppfostra barnen i Herrens fruktan och förmaning. Men Satan har kommit rakt in före er och han har bundit dem med de starkaste banden. Trots detta fortsätter ni att sova. Måtte Gud visa barmhärtighet både mot er och era barn, för ni behöver allesammans Hans barmhärtighet.

Om ni hade gått med i hälsoreformen och om ni i er tro hade visat dygd och i dygden visat insikt och i insikten visat avhållsamhet, kunde allt ha varit mycket annorlunda. Men ni har bara delvis reagerat på den orättfärdighet och det fördärv som råder i era egna hem. Ni har bara öppnat era ögon en aning och sedan på nytt lagt er att sova. Tror ni att änglar kan komma in i era bostäder? Tror ni, att era barn är mottagliga för helig påverkan med det som är hos er? Jag kan berätta om familj efter familj som är nästan helt under Satans kontroll. Jag vet att detta är sant och jag önskar att människor skall vakna innan det för evigt är för

sent och finna själarnas blod, även sina egna barns blod, på sina kläder.

Några av dessa barns sinnen är så försvagade, att de endast har en tredjedel av den klarhet de kunde ha haft, om de var dygdiga och rena. De har kastat bort detta genom eget missbruk. Just här i denna församling vimlar det av fördärv. Då och då förekommer sång eller underhållning. Varje gång jag hör talas om detta, känns det som om jag klär mig i säckväv. "O, att mitt huvud vore en vattenbrunn, och mina ögon en källa av tårar! Då skulle jag gråta dag och natt över de slagna hos dottern mitt folk." (Jer. 9:1) "Herre, skona ditt folk." (Joel 2:17) Jag känner mig betryckt. Jag utkämpar en själskamp som jag inte förmår beskriva för er. Ni sover. Skulle dundret och eldslågorna från Sinai (362) förmå att väcka den församlingen? Skulle det förmå att väcka era fäder och mödrar till att påbörja ett reformationsarbete i era egna hem? Ni borde undervisa era barn. Ni skulle lära dem hur de kan fly undan ondskan och fördärvet i vår tid. Men i stället för att göra detta är det många av er, som bara tänker på något att äta. Ni sätter både smör, ägg och kött på bordet och barnen äter av detta. Den mat de får, består av just sådana saker som hetsar upp deras djuriska drifter och sedan kommer ni till mötena och ber Gud att välsigna era barn. Hur högt när era böner? Ni har en uppgift att utföra först. När ni har gjort allt som Gud har gett er i uppdrag att göra, kan ni med frimodighet ropa till Gud om den särskilda hjälp, som Gud har lovat att ge er.

Ni borde studera måttlighet i allting. Ni måste studera det med tanke på vad ni äter och vad ni dricker. Men ni säger: "Andra har inte att göra med vad jag äter och dricker eller vad jag sätter på mitt bord." Jo, det angår andra i hög grad, såvida ni inte tar era barn och stänger in dem eller flyttar ut i en öken där ni inte blir till besvär för andra och där era oroliga, moraliskt fördärvade barn inte kan påverka någon destruktivt.

Många som har tagit emot hälsobudskapet har avstått från allt skadligt, men betyder det att de, därför att de har avstått från alla skadliga födoämnen, kan äta hur mycket de vill!? De slår sig ned vid bordet och i stället för att tänka på hur mycket de borde äta, ger de efter för aptiten och äter för mycket. Magen har nu fullt upp för resten av dagen att söka klara av den uppgift och det besvär den fått. All den mat som har stoppats ned i magen, och som kroppen inte kan tillgodogöra sig, är en börda för den. Det hindrar den levande maskinen. Systemet blir igenslaggat och kan inte på ett framgångsrikt sätt utföra sitt arbete. (363) De vitala organen utsätts för onödiga ansträngning, och hjärn- och nervkraften måste tas i bruk av magen för att hjälpa matsmältningsorganen att göra sig av med en mängd mat, som inte är till någon nytta för kroppen.

På så sätt minskas hjärnkraften, därför att den måste hjälpa magen med dess tunga börda. Och vad blir resultatet av denna onödiga förbrukning av livskraft? En sugande känsla av utmattning kommer över dig, och därför tror du att du måste äta mer. Denna känsla kanske kommer just innan det är tid för mat nästa gång. Vad är orsaken till detta? Kroppen har släpat sig igenom sitt arbete och är totalt uttröttad. Som följd därav känner du nu denna

matthetskänsla. Nu tror du att magen säger: "Mer mat", när den i sitt uttröttade tillstånd i stället säger: "Ge mig vila."

Magen behöver vila inför nästa uppgift, för att ersätta den förlorade energin. Men i stället för att tillåta den en tids vila, så tror du att den behöver mer mat, och på så sätt förorsakar du matsmältningen ytterligare en börda, och vägrar den dess välbehövliga vila. Det är likt en man som arbetar ute på fältet hela förmiddagen så att han är trött. När han då kommer in vid middagstiden och säger att han är trött och utmattad, säger du då åt honom att gå ut och arbeta igen, så att han får vila. Det är på det sättet som du behandlar magen! Den är totalt utmattad. Men i stället för att låta den få vila stoppar du dit mer mat, så att den i sin tur måste låna krafter från andra delar av kroppen för att bistå magen i dess matsmältningsarbete.

Många av er har tidvis märkt en domning runt hjärnan. Ni har inte haft lust att ta itu med någon uppgift som kräver andlig eller fysisk aktivitet, förrän ni har vilat ut efter känslan av denna börda som belastat er kropp. Därefter kommer på nytt denna känsla av att allt är förlorat. Men ni säger att det är mat som saknas och ger (364) magen en dubbel belastning att ta itu med. Men förhärliigar ni Gud med er kropp och er ande, som tillhör Honom, genom att äta en så stor mängd mat, även om ni är noggranna med kvalitén på er mat? De som fyller sin mage med så mycket mat och alltså belastar den naturliga organismen, kan inte uppskatta sanningen om de skulle höra den och dröjt kvar vid den. De kan inte väcka hjärnans domnade känslor till att se värdet av försoningen och det stora offer som har gjorts för fallna människor. Det är omöjligt för sådana människor att sätta värde på den stora, dyrbara och ytterst rika belöning som de har att vänta som vinner seger över sin aptit. Den djuriska delen av vår natur bör aldrig överlämnas till att behärska vår moral och vårt intellekt.

Hur påverkar vi vår mage då vi överbelastar den? Den försvagas, matsmältningsorganen försvagas och resultatet blir sjukdomar, med alla dess negativa konsekvenser. Om några tidigare har varit sjuka, kommer de nu att öka sina svårigheter och försvaga sin livskraft varje dag de lever. De utsätter sina vitala krafter för onödig aktivitet för att smälta den mat de fyller sina magar med. Vilket fruktansvärt tillstånd att befinna sig i! Av erfarenhet vet vi något om problem med matsmältningen (dyspepsi). Vi har haft det i vår familj och vi anser att det är en sjukdom man bör känna respekt och fruktan för. När en person blir helt igenom en dyspeptiker, lider han mycket mentalt och fysiskt. Hans vänner måste också lida, såvida de inte är lika okänsliga som djur. Trots detta vill ni påstå: "Det angår inte er vad jag äter eller hur jag lever mitt liv"!? Lider någon av dem som umgås med människor som har problem med sin matsmältning? Gör bara något som på något sätt stör dem. Hur naturligt är det inte att bli irriterad! De mår dåligt och det förefaller dem som om deras barn är mycket besvärliga. De kan inte tala lugnt till dem och kan inte heller, utan särskild ynnest, handla lugnt i sina familjer. Alla omkring dem påverkas av den sjukdom de har. Alla måste lida av konsekvenserna av deras klenhet. De kastar (365) en mörk skugga omkring sig. Påverkar då era mat- och dryckesvanor inte andra? Visst gör de det. Och ni bör vara mycket noggranna med att bevare er själva vid bästa hälsa så att ni kan ge Gud en

fullkomlig tjänst och göra er plikt i samhället och för er familj.

Men även hälsoreformatorer kan handla fel när det gäller mängden mat. De kan äta omätligt mycket av hälsosam mat. En del väljer fel kvalitet. De har aldrig tagit ståndpunkt för hälsoreformen. De har valt att äta och dricka det som de tycker om och gör det när det passar dem. Därigenom skadar de sin kropp. Och inte bara det, utan de skadar sina familjer genom att sätta fram en ohälsosam kost på sina bord som kommer att förstärka deras barns djuriska lidelser och medför att de bara bryr sig ytterst litet om himmelska angelägenheter. Föräldrarna stärker alltså sina barns djuriska och minskar deras andliga krafter. Vilket stort straff måste de inte till sist få! Och sedan är de förvånade över att deras barn är så svaga moraliskt!

Föräldrar har inte gett sina barn den rätta uppfostran. Ofta visar de samma fel och brister som man ser hos deras barn. De äter fel och detta drar deras nervenergi till magen, så att de inte har någon kraft att använda för andra saker. De kan inte riktigt styra sina barn på grund av sina egen otålighet. De kan inte heller undervisa dem om den rätta vägen. Kanske tar de alltför hårt itu med dem och ger dem irriterat ett slag. Jag har sagt, att detta att ruska om ett barn innebär att man skakar ner två onda andar i barnet, samtidigt som det bara skakar ut en enda. Om ett barn gör något som är fel, kommer det bara att göra saken värre om man ruskar om det. Det kommer inte att dämpa eller kuva barnet. När kroppen inte mår bra, när cirkulationen är försvårad och när nervbanornas energi har fullt upp med att ta hand om dålig mat, eller för stor mängd av mat som ändå är bra, saknar föräldrar självbehärskning. De kan (366) inte resonera utifrån orsak och verkan. Här ligger orsaken till varför de i varje handling i sin familj skapar fler problem än de kan lösa. De verkar inte förstå och kunna resonera utifrån orsak till verkan och de går till arbetet som blinda människor. De verkar handla som om det skulle förhärliiga Gud på ett särskilt sätt om de handlar som vilda människor och löser problemen med hårdhet och våld om något skulle bli fel i deras familjer.

Vilka är våra barn? De är bara våra yngre bröder och systrar i den familj som Gud erkänner som Sin. Vi har att göra med medlemmar i Herrens familj. Och eftersom deras behov har anförtröts åt oss, hur noga borde vi då inte vara med att uppfostra dem för Herren, så att vi när Mästaren kommer kan säga: "Se, Herre, här är vi, och barnen som Du har gett oss." Kan vi då säga: "Vi har försökt att utföra vårt uppdrag och vi har försökt att göra det bra?"

Jag har sett mödrar i stora familjer som inte kunnat se de närmast liggande uppgifterna i sina egna familjer. De ville bli missionärer och utföra något storverk. De sökte för sig själva en hög ställning, men försummade att ta hand om just den uppgift Herren hade gett dem att utföra. Hur viktigt är det då inte att hjärnan är klar! Hur nödvändigt är det inte att kroppen är så fri som möjligt från sjukdomar, för att vi skall kunna utföra den gärning som himmelen har utsett åt oss att utföra, och fullborda den på ett sådant sätt att Mästaren kan säga: "Rätt så, du gode och trogne tjänare. När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres

glädje." (Matt. 25: 21.) Mina systrar, förakta inte de få uppgifter som Herren har överlåtit åt er att göra. Utför varje dags uppgifter så, att då ditt liv en gång skall gås igenom, du inte behöver skämmas över vad den antecknande ängeln har noterat.

Men vad skall vi säga om en näringsfattig kost? Jag har talat om hur viktigt det är att maten både kvantitativt och kvalitativt är i överensstämmelse med hälsans lagar. Men vi rekommenderar inte en näringsfattig diet. Det har visats mig att många intar en felaktig inställning till hälsobudskapet och, väljer en alltför bristfällig kost. De söker leva på billig mat med dålig kvalitet, samt tillredd utan omsorg eller hänsyn till kroppens behov av näring. Det är viktigt att maten skall beredas med omsorg, så att aptiten, om den inte är förvänd kan godta den. Därför att vi på grund av principskäl förkastar kött, smör, kryddor, ister och sådant som irriterar magen och fördärvar hälsan, får vi aldrig tro, att det saknar betydelse vad vi äter.

Det är några som går till ytterligheter. De måste äta precis så mycket och av den kvaliteten samt endast hålla sig till två eller tre olika födoämnen. De sätter endast fram några få rätter på bordet för sina familjer att äta. Om man endast äter en liten mängd och inte heller den är av bästa kvalitet tillför den inte kroppen det som kommer att ge tillräcklig näring åt den. En näringsfattig diet kommer att försämra hälsan. Jag vill nämna Syster A:s fall. Detta fall visades mig för att visa en ytterlighet. Två klasser framställdes för mig: Först de som inte levde upp till det ljus Gud hade gett dem. De började med reformen därför att någon annan gjorde det. Själva förstod de inte metoden. Det är många av er som bekänner sig till sanningen och som har tagit emot den därför att någon annan gjorde det och för ert liv kunde ni inte ange något skäl. Det är därför ni är lika svaga som vatten. I stället för att väga era motiv i evighetens ljus, i stället för att ha en praktisk kunskap om principerna som grund för allt vad ni gjorde, i stället för att gräva till botten och själva bygga på en riktig grund, vandrar ni i (368) gnistorna som tänts av någon annan. Och detta kommer ni att misslyckas med, likaväl som ni har misslyckats med hälsoreformen. Om ni hade handlat utifrån principer skulle ni inte ha gjort detta.

Det är svårt att få somliga att förstå att det är nödvändigt att äta och dricka till Guds ära. Eftergift för aptiten påverkar dem i livets alla förhållanden. Det kan man se i deras familj, i deras församling, vid bönemöten och på deras barns uppförande. Det har varit deras livs förbannelse. Det är svårt att få dem att förstå sanningen för dessa yttersta dagar. Gud har på ett frikostigt sätt sörjt för uppehälle och lycka för alla sina skapade varelser. Om Hans lagar aldrig överträdades, och alla levde i harmoni med den gudomliga viljan, skulle de uppleva hälsa, frid och lycka i stället för bedrövelse och ständiga besvär.

En annan klass som har tagit emot hälsoreformen är mycket sträng. De intar en ståndpunkt och håller hårdnackat på denna ståndpunkt och för nästan allt ut över fältet. Syster A var en av dessa. Hon var inte medkännande, älskvärd och hängiven som vår gudomliga Herre. Rättvisa och rättfärdighet var nästan allt hon kunde se. Hon gick längre än Dr. Tall. Hennes patienter måste till

och med lämna henne för att hon var tvungen att äta. Hennes dåliga kost gav henne ett dåligt blod.

Kött försämrar hälsan. Koka kött med kryddor och ät det i feta puddingar och pajer och du kommer att undergräva din hälsa. Kroppen ansträngs alltför mycket när den söker göra sig av med denna sorts mat. Köttpuddingar och pickles är sådant som vi aldrig skulle äta. Är det nu dålig kvalitet på maten och den därtill tillagats på ett olämpligt sätt, samt i för små mängder, kan den naturligtvis inte ge en tillfredsställande näring. Köttmat och fet mat eller näringsfattig kost kommer att ge samma resultat.

För att övergå till mjölk och socker, känner jag personer som har blivit skrämde av hälsobudskapet, och som säger (369) att de inte vill ha något med det att göra, därför att jag talat emot en riklig användning av dessa ting. Förändringar skall göras med stor omsorg och därför borde vi gå framåt både försiktigt och klokt. Vi vill välja en sådan kurs, som talar för sig själv till förståndiga människor. Stora mängder mjölk och socker, som äts tillsammans, är mycket skadligt. Det orenar hela systemet. Djuren som har gett mjölken är inte alltid friska. De kan vara sjuka. En ko kan se frisk ut på morgonen, men vara död innan kvällen. Då var hon naturligtvis sjuk också på morgonen och mjölken var också olämplig, men ni visste inte om det. Djurvärlden är sjuk. Kött är sjukdomsalstrande. Kunde vi veta att djuren var vid fullkomlig hälsa, skulle jag rekommendera att folk åt kött hellre än stora mängder mjölk och socker. Det skulle inte göra den skada som mjölk och socker gör. Socker slammar igen systemet. Det hindrar den levande maskinens funktion.

Det var ett fall i Montcalm Land, Michigan, som jag vill hänvisa till. Personen var inte någon ädelt sinnad, osjälvisk människa. Han var 183 cm lång och såg ståtlig ut. Jag blev kallad till honom därför att han var sjuk. Jag hade nyligen talat med honom om hans livsstil. "Jag kan inte uthärda utseendet av dina ögon", sade jag. Han åt mycket socker. Jag frågade honom varför han gjorde det. Han sade att han hade slutat äta kött och visste inte vad han annars skulle äta om han inte skulle äta socker. Hans kost gjorde honom inte mätt, helt enkelt därför att hans hustru inte visste hur man skulle laga mat. Några av er skickar era nästan vuxna döttrar till skolan för att studera vetenskap innan de vet hur man lagar mat, trots att detta borde vara det allra viktigaste. Här var en kvinna som inte visste hur man lagar mat. Hon hade inte lärt sig hur man lagar hälsosam mat. Hustrun och modern hade inte tillräckliga kunskaper i denna viktiga del av sin utbildning och till följd av detta blev det dåligt tillredd mat som inte förmådde täcka kroppens behov. Socker äts (370) i överdriven mängd, vilket försätter hela organismen i ett sjukligt tillstånd. Mannens liv offrades i onödan på grund av dålig mat. Då jag besökte den sjuke mannen försökte jag att tala om för dem så gott jag kunde hur man skulle lyckas och snart började han långsamt bli bättre. Han började emellertid oklokt nog att använda sina krafter igen innan han klarade av det, åt litet grand av den mat som inte hade rätt kvalitet och blev kraftlös på nytt. Den här gången fanns det ingen hjälp för honom. Hans kropp verkade vara en levande förrutnad massa. Han avled som offer för dålig mat. Han

försökte att få socker att ersätta god mat och alltsammans blev bara värre av det.

Jag sitter ofta ned vid bordet med bröder och systrar och ser att de använder stora mängder mjölk och socker. Denna kombination slamar igen systemet, irriterar matsmältningsorganen och påverkar hjärnan. Vadhelst som hindrar det levande maskineriets aktiva rörelser hindrar också hjärnan lika snabbt. Från det ljus som getts mig vet jag att socker, när det används rikligt, är mer skadligt än kött. Förändringar borde göras försiktigt. Frågan skulle behandlas på ett sätt som inte leder dem som vi önskar undervisa och hjälpa, att vända sig emot det med motvilja på grund av förutfattade meningar.

Våra systrar vet inte alltid hur de skall tillaga maten. Till dem ville jag säga: Jag skulle söka mig till en hushållsskola för vegetarisk kost och stanna där så länge det behövs för att bli väl insatt i konsten att laga en god och näringsrik mat. Det är en plikt att veta hur man skall laga mat och det är likaså en plikt att undervisa era döttrar därom. Jag uppskattar min sömmerska och jag värdesätter min sekreterare, men min kock som väl vet hur han skall bereda en välsmakande och närande, hälsosam mat fyller den viktigaste platsen bland dem som hjälper till i min familj.

Mödrar, det finns inget som leder till mer ont än att ta bördorna från era döttrar och inte ge dem något särskilt att göra och låta dem själva välja vad de vill göra, kanske litet virkning eller något annat fint handarbete som kan sysselsätta dem. Låt dem använda lemmar och muskler. Om de tycker det är tråkigt, än sen då? Är inte ni trötta av ert arbete? Kommer tunga uppgifter att skada era barn, mer än det skadar er, om de inte är alltför tunga? Faktiskt inte. De kan komma över sin trötthet med en god natts sömn och vara beredda att börja med nästa dags arbete. Det är en synd att låta dem växa upp i lättja. Sodoms synd och ödeläggelse var ett överflöd på bröd och sysslolöshet.

Vi skall arbeta utifrån en korrekt ståndpunkt. Vi skall arbeta som män och kvinnor som måste ställas inför rätta. Och när vi tar emot hälsoreformen bör vi ta emot den med plikt känsla. Inte därför att någon annan har tagit emot den. Jag har inte ändrat mina matvanor det minsta sedan jag gick över till hälsoreformen. Jag har inte tagit ett enda steg tillbaka sedan ljuset från himlen första gången lyste på min väg. Jag slutade genast med att äta kött och smör. Samtidigt började jag att äta bara två gånger om dagen. Och detta har jag praktiserat samtidigt som jag hela tiden har varit engagerad i tröttande hjärnarbete från tidig morgon och till solnedgång på kvällen. Jag gick över till att äta två gånger om dagen utan att ändra mitt arbete. Jag har lidit mycket på grund av sjukdom och haft förlammingsanfall fem gånger. I månader har vänster arm varit bunden till sidan, därför att jag hade så starka smärtor i hjärtat. När jag gick över till kostreformen, vägrade jag att ge efter för aptiten. Jag ville inte låta aptiten härska över mig. Skulle aptiten hindra mig från att uppnå bättre hälsa och större livskraft, så att Gud skulle kunna bli ärad genom det? Skulle aptiten stå hindrande i vägen för mig ett enda ögonblick? Aldrig! Jag har lidit av intensiv hunger. Jag var en stor köttätare. Men när jag var nära att svimma, lade jag armarna över magen och sade: "Jag vill inte

smaka en enda munsbit kött. Jag vill inte äta annat än sund, enkel mat. Annars vill jag inte äta överhuvudtaget." Bröd var motbjudande för mig att äta. (372) Jag kunde sällan äta en bit så stor som en dollar. En del saker i reformen kunde jag klara mycket bra, men när jag kom till brödet kände jag en särskild aversion mot det. Då jag gjorde dessa förändringar var jag tvungen att utkämpa en speciell kamp. De första två eller tre måltiderna kunde jag inte äta. Jag sade till magen: "Du kan vänta tills du kan äta bröd." Om en liten stund kunde jag äta både vanligt bröd och också grahamsbröd. Grahamsbröd hade jag aldrig tidigare kunnat äta men nu smakade det bra och jag hade inte tappat aptiten.

När jag skrev *Andliga gåvor* band tre och fyra, var jag ofta helt utmattad av alltför mycket arbete. Jag såg då att det var nödvändigt att göra en radikal förändring i mina levnadsvanor. När jag hade vilat ut några dagar, kände jag mig bättre igen. Jag slutade att överanstränga mig av princip. Jag tog ställning för hälsoreformen av princip. Sedan dess fram till nu har ni, mina bröder, inte hört mig rekommendera en extrem syn på hälsoreformen, som jag har varit tvungen att ta tillbaka. Jag har inte rekommenderat några andra principer än de som jag praktiserar i dag. Jag rekommenderar till er en sund och närande kost.

Jag tycker inte att det är någon förlust att avstå från sådana saker som bara ger en dålig andedräkt och en vämjelig smak i munnen. Är det verkligen självuppförfing att sluta med sådana orena saker och gå över till ett tillstånd där allt är sött som honung, där ingen dålig eftersmak bildas i munnen och ingen känsla av utmattning i magen? Det brukade jag för det mesta ha. Jag har fått mer än nog av detta i den tid som ligger bakom oss. Jag har gång på gång svimmat med mitt barn i armarna. Jag upplever ingenting av detta nu. Skulle jag kalla detta för självuppförfing att ge avkall på detta, när jag kan stå framför er så frisk som jag är i dag? Det finns knappt en kvinna på hundra som kan klara det ansträngande arbete som jag har. Men jag har handlat efter principer och inte efter impulser. Jag handlade eftersom jag trodde att Gud samtycka till det steg, som jag tänkte ta för att få ett bättre hälsotillstånd och för att jag skulle kunna ära Gud i min kropp och min ande, som hör Gud till.

Vi kan ha variation av god och sund mat som tillagas på ett hälsosamt sätt och så att den blir smaklig för alla. Om ni, systrar, inte vet hur ni skall tillaga mat, råder jag er att lära er det. Det är av stort värde att känna till hur man bereder maten. Det är fler människor som gått förlorade på grund av dålig matlagning än ni har en aning om. Det åstadkommer klenhet, sjukdom och dåligt lynne. Kroppsfunktionerna kommer i oordning och de himmelska tingen upptäcks inte. Det finns mer religion i en limpa gott bröd än många av er tror. Det finns mer religion i god matlagning än ni har en aning om. Vi önskar att ni skulle lära er vad god religion består i för att praktisera det i era familjer. Många gånger när jag varit borta från mitt hem har jag vetat att brödet på bordet och maten i allmänhet skulle skada mig, men jag var tvungen att äta något för att uppehålla livet. Ur himmelens synpunkt är det synd att ha sådan mat. Jag har lidit på grund av brist på lämplig mat. En person som har dålig mage kan man bjuda på frukt av

olika sorter, men inte för många vid ett mål. På så sätt kan man variera kosten, så att den smakar bättre, och efter det att man ätit kommer man att må väl.

Jag är överraskad över att många av er äter mellanmål, efter allt det ljus som har getts på denna plats! Ni bör aldrig låta en enda munbit passera era läppar mellan era regelbundna måltider. Ät det ni bör, men ät det i en måltid och vänta sedan till nästa. Jag äter så mycket som är nödvändigt för att tillfredsställa kroppens behov. Men när jag reser mig från bordet, har jag lika god aptit som när jag började äta. Och när nästa måltid börjar, är jag beredd att ta min portion och ingenting mer. Om jag skulle äta en dubbel portion nu, bara därför att maten smakar så gott, hur skulle jag då kunna böja mina knän och be Gud att hjälpa mig i arbetet med att skriva, när jag på grund av mitt frosseri inte skulle vara i stånd till att finna en enda god idé eller ha en klar tanke. Skulle jag kunna be Gud att ta sig an den onödiga belastningen på min mage? Det skulle vara att vanära Gud. Det skulle vara att be om att få äta så som jag har lust till. Nej, jag äter bara så mycket (374) som jag tror är rätt. Sedan kan jag be Honom att ge mig kraft att utföra det arbete som Han har gett mig att utföra. Jag vet att Gud har hört mina böner och gett mig svar, när jag har bett på detta sätt.

Återigen, när vi äter omåttligt, syndar vi mot våra kroppar. Om sabbaten, i Guds hus, kommer storätarna att sitta och sova när Guds ord förkunnas. De kan varken hålla sina ögon öppna eller uppfatta de högtidliga och allvarliga predikningarna. Tror ni att sådana förhållningar Gud i sina kroppar och i sin ande, som tillhör Honom? Nej, de vanäras Honom. Och dyspeptikern - vad är det som har gett honom problem med matsmältningen? I stället för att iaktta regelbundenhet, har han låtit aptiten styra sig och har ätit mellan måltiderna. Kanske har han inte himlens livgivande luft till hjälp i arbetet med matsmältningen, om han har ett stillasittande arbete, och han har kanske inte haft tillräckligt mycket motion för sin hälsa.

En del av er känner det som om ni skulle vilja ha någon som kunde tala om för er hur mycket ni borde äta. Så borde det inte vara. Vi bör handla utifrån en moralisk och religiös ståndpunkt. Vi skulle vara nyktra och återhållsamma i allt, därför att framför oss väntar himmelska skatter och en oförstörbar krona. Nu vill jag säga till mina bröder och systrar: Jag borde ha moraliskt mod att inse min egen ställning och att härska över mig själv. Jag skulle inte vilja att någon annan gör det. Ni äter för mycket och känner er sorgsna över det, och därför kretsar era tankar omkring vad ni äter och dricker. Ät endast det som ni behöver, och lämna sedan bordet med en känsla av att ni handlar rätt mot Gud och inte behöver ha dåligt samvete. Vi tror inte på att fullständigt utestänga frestelser från varken barn eller vuxna. Vi har alla en strid framför oss och vi måste komma i en sådan ställning att vi kan stå emot Satans frestelser. Vi vill veta att vi har kraft i oss själva att göra det.

När vi nu varnar er för att äta för mycket, till och med (375) av den kvalitativt sett allra bästa maten, vill vi också varna dem som lätt går till ytterligheter, att inte sätta upp felaktiga principer och sedan söka få alla med på dessa. Det finns några som börjar som hälsoreformatorer, som

inte är lämpliga att ta del i någon annan verksamhet, och som inte har tillräckligt förstånd att ta hand om sina egna familjer eller att sköta sina uppgifter i församlingen. Vad gör de nu? Jo, de ger sig in på uppgiften att verka som hälsoreformatorer, som om de skulle kunna göra det med framgång. De påtar sig ansvaret för sin verksamhet och tar människors liv i sina händer, när de i verkligheten inte vet något om sådan verksamhet.

Jag höjer min röst mot dessa som sätter igång och behandlar sjukdomar i det att de påstår sig göra det enligt hälsobudskapets principer. Gud förbjude att vi skulle bli föremål för deras experiment! Vi är alltför få. Det är ett alltför ärelöst krig att dö i. Må Gud befria oss från sådana faror! Vi behöver inte sådana lärare och botare. Låt dem som vet något om människokroppen försöka behandla sjukdomar. Den himmelske Läkaren var fylld av medlidande. Denna anda behöver de ha som skall ta hand om de sjuka. En del som tänker bli läkare är ofördragsamma, själviska och envisa. Det går inte att lära dem något. Det kan bero på att de aldrig gjort något som varit värt att göra. De har inte lyckats i livet. De vet inget som verkligen är värt att veta och ändå har de börjat en verksamhet efter hälsobudskapets principer. Vi har inte råd att låta sådana personer ta livet av den ene och den andre. Nej, det har vi inte råd med!

Vi vill alltid göra det rätta. Vi vill leda vårt folk fram till en rätt inställning när det gäller hälsobudskapet. Aposteln säger: "Låt oss rena oss från allt som befläckar vare sig kött eller ande, i det vi fullborda vår helgelse i Guds fruktan." (2 Kor. 7: 1.) Vi måste vara rättfärdiga för att kunna stå fasta i dessa yttersta dagar. Vi behöver klara hjärnor och sunda sinnen i friska kroppar. Vi borde med allvar börja arbeta för våra barn, ja, för varje medlem i våra familjer. Skall vi inte ta fatt på arbetet från den rätta utgångspunkten? Jesus kommer, och om vi slår in på en kurs, blinda för dessa yttersta dagars upplyftande sanningar, hur kan vi då helgas genom sanningen? Hur kan vi beredas för odödlighet? Må därför Herren hjälpa oss, så att vi som aldrig förut kan börja verka just här.

Vi har talat om att ha en mötesserie på den här platsen och ta itu med arbetet för folk. Men vi vågar inte lägga våra armar under era för att lyfta er. Vi vill att ni skall börja detta reformationsarbete i era egna hem. Vi vill ha dem som har hållit sig i bakgrunden att komma fram. Ni måste börja arbeta. Och när vi ser att ni själva har börjat arbeta, kommer vi in och stöder det. Vi hoppas kunna reformera era barn, så att de kan bli omvända till Kristus och att reformationens ande kan spridas ut i er mitt. Men när ni är dubbelt döda och kan ryckas upp med rötterna, vågar vi inte ta på oss arbetet. Då vill vi hellre gå till en icke-troende församling där det finns hjärtan som vill ta emot sanningen. Sanningens börda ligger över oss. Det är tillräckligt många som vill höra sanningen och vi längtar efter att vara där vi kan säga den till dem. Vill ni hjälpa oss med att arbeta för er själva?

Måtte Herren hjälpa er att känna det som ni aldrig tidigare har känt. Måtte Han hjälpa er att dö till självet och få in reformationens ande i era hem, så att Guds änglar kan komma in i er mitt för att hjälpa er och att ni måtte bli lämpliga för att förvandlas för himlen.

Ytterligheter i hälsoreformen

Vid tiden för den årliga konferensen i Adams Center, New York, den 25 okt. 1868, blev jag visad att bröderna i ___ var mycket förvirrade och i stor nöd på grund av B:s och C:s tillvägagångssätt. De som har Guds verk i sina hjärtan kan inte annat än att känna en iver för dess framgång. Jag blev visad att dessa personer inte var pålitliga. De hade extrema åsikter och ville köra hälsoreformen i botten. De följde inte en kurs som syftade till att korrigera och reformera dem som var omätliga kosten. Deras inflytande skulle framkalla vämjelse hos såväl troende som icke-troende och skulle driva dem längre bort från reformen, i stället för att föra dem närmare den.

Våra synpunkter skiljer sig i allmänhet kraftigt från de världsligas. De är inte populära. De flesta människor vill förkasta vilken teori som helst, hur förnuftig den än måtte vara, om den medför begränsningar av aptiten. Man låter smaken råda i stället för förnuft och hälsa. Alla som överger de gamla vanorna och försvarar reformen, kommer att motarbetas och betraktas som galna, räknas som mentalt sjuka och extrema. Låt dem slå in på vilken följdriktig väg de vill. Men när människor, som försvarar reformen går till ytterligheter och motsäger sig själva i sitt sätt att handla, skall inte folk ha skulden för om de känner avsky för hälsoreformen. Dessa ytterligheter gör mer skada på några få månader än de kan bygga upp under ett helt liv. Genom dem råkar hela vår trosteori i dåligt rykte och de kan aldrig få dem som är vittnen till sådana visningar av så kallade hälsoreformer till att tro att det finns något gott i det. Dessa människor utför ett arbete som Satan älskar se att det fortsätter.

De, som försvarar en impopulär sanning borde vara de mest konsekventa i sin livsföring och borde vara ytterst noggranna med att undvika ytterligheter. De bör inte arbeta för att se hur mycket de kan avlägsna sig från andra människors synsätt, utan (378) i tvärtom se hur nära de kan komma dem som de vill reformera, så att de kan hjälpa dem fram till det synsätt som de själva sätter så stort värde på. Om de gör det, kommer de att följa en linje som till uppriktiga, förnuftiga mäns och kvinnors bedömning, kommer att rekommendera den sanning de försvarar. Dessa kommer att tvingas inse, att det finns en följdriktighet i den fråga som gäller hälsoreformen.

B:s uppförande i hans egen familj blev visad för mig. Han har varit hård och härsklysten. Han tog emot hälsoreformen under bror C:s verksamhet och intog liksom han en extrem ståndpunkt. Eftersom hans sinne inte är välbalanserat, har han gjort grova fel och konsekvenserna av hans sätt att handla kan tiden aldrig utplåna. I några böcker fann han stöd för sitt radikala synsätt och började föra ut den teori, som han hade hört bror C försvara. Båda krävde, att alla andra skulle samlas kring den fana som de hade rest. B krävde att hans familj blint skulle underkasta sig hans stränga regler, men misslyckades själv med att behärska sina djuriska benägenheter. Han levde inte själv efter sina stränga ideal och han vann inte seger över sin

kropp. Hade han tillägnat sig större kunskaper om hälsoreformens grundläggande principer, skulle han ha förstått, att hans hustru inte hade en sådan hälsa, att hon kunde få friska barn. Han lät sig ledas av sina obehärskade lidelser utan att resonera utifrån orsak till verkan.

Innan barnen föddes, behandlade han inte sin hustru så som en gravid kvinna bör behandlas. Han införde sina stränga regler för henne, i överensstämmelse med bror C:s idéer, vilka visade sig vara till stor skada för henne. Han sörjde inte för att hon fick tillräckligt med god och närande mat till sig själv och barnet. Han förstod inte att hon måste ha näring till två liv i stället för ett. Ett annat liv var beroende av henne, men hon fick inte den närande, hälsosamma mat som var så nödvändig för att stärka hennes hälsa. Den mat hon fick, var otillräcklig såväl när det gällde kvantitet som kvalitet. Hennes kropp krävde en varierad, närande och god kost. Barnen kom till världen med dåligt blod och svaga matsmältningsorgan. Av den magra kost som modern blev tvungen att äta, (379) kunde hon inte producera gott blod till barnen och de barn som hon födde, var fyllda med vätska.

Det tillvägagångssätt som maken, barnens far, visade, förtjänar den strängaste kritik. Hans hustru led brist på hälsosam och närande mat. Hon hade inte tillräckligt med mat och kläder för att göra det bekvämt för sig. Hon har burit en börda som har varit plågsam att bära. Han blev till Gud, till samvete och vilja för henne. Det finns personer som vill göra uppror mot denna påtvungna auktoritet. De vill inte underkasta sig en sådan övervakning. De blir trötta av denna press och sätter sig upp emot den. Men så var det inte i det här fallet. Hon har stått ut med att han har varit hennes samvete och försökt att känna det som om det var det bästa. En kränkt natur kan emellertid inte så lätt undertryckas. Hennes krav var allvarliga. Naturens krav på mer näring ledde henne till att be mer enträget, men utan effekt. Hennes önsningar var få, men det togs ingen hänsyn till dem. Två barn har offrats för hans blinda oriktiga uppfattning och okunniga trångsynthet. Skulle intelligentia människor behandla stumma djur så som han har behandlat sin hustru när det gäller mat, skulle samhället ta saken i egna händer och ställa dem inför rätta.

Först och främst borde B inte ha begått ett så grovt brott som att skaffa barn till denna värld, som hans förnuft måste säga honom att de skulle vara sjuka, eftersom de skulle få ett dåligt arv från sina föräldrar. De måste få ett dåligt arv överförda till sig. Deras blod måste bli fyllt med tuberkulös kroppsvätska från båda föräldrarna, i synnerhet fadern, vilkens vanor har varit sådana att blodet och hela hans organism försvagas. Inte bara dessa stackars barn får tuberkulösa tendenser i dubbel mening, utan vad värre är, de kommer att ha faderns mentala och moraliska brister och moderns brist på sund självständighet, moraliskt mod samt kraft. Världen är redan belastad med personer av detta slag, som måste falla lägre ned på skalan över (380) fysisk, mental och moralisk styrka än sina föräldrar, därför att deras tillstånd och miljö inte ens är lika gynnsamma som deras föräldrars var.

B förmår inte ta vara på en familj. Han kan inte underhålla sin hustru som hon bör underhållas och borde aldrig ha haft någon. Hans äktenskap har varit ett stort misstag. Han

har gjort livet olyckligt för sin hustru och har förorsakat större elände genom att låta barn födas åt dem. Några av dem existerar och det är nästan allt.

De som bekänner att de är kristna borde inte ingå äktenskap utan att först ha tänkt igenom saken noga under bön. Från en himmelsk synvinkel bör de överväga om Gud kan bli ärad genom giftermålet. Sedan bör de i rätt tid tänka över vilka följder varje äktenskaplig förmån kan föra med sig. Helgade principer bör ligga till grund för varje steg som tas. Innan de skaffar barn, borde de tänka över om Gud blir ärad eller vanärad genom det. Från första stund i äktenskapet och genom alla år av äktenskapligt samliv borde de söka ära Gud. I lugn och ro borde de tänka över, hur de ska kunna förse barnen med det de behöver. De har ingen rätt att sätta barn till världen för att de ska bli en börda för andra. Kan de försörja sin familj genom något fast yrkesarbete, så att de inte behöver ligga andra till last? Om inte, begår de ett brott genom att sätta barn till världen, som kommer att lida brist på god vård, mat och kläder. I denna tid med stress och moraliskt fördärv tänker man inte över vad man gör. Man rycks med av lust och lidelse och vill inte behärska sig, även om svaghet, elände och död blir resultatet av att lustarna får styra. Kvinnor blir tvungna att leva med svårigheter, plågor och lidande på grund av män som inte behärskar sina drifter. Dessa män kallas äkta män, men det vore riktigare att kalla dem odjur. Mödrar släpar sig fram och har det bedrövt. Nästan hela tiden håller de barn i sina armar och på alla (381) sätt försöker de klara av att stoppa bröd i deras munnar och se till att de får kläder på kroppen. Ett sådant elände har ständigt vuxit och fyller världen.

Det finns inte mycket verklig, äkta, hängiven, ren kärlek. Denna dyrbara vara är mycket sällsynt. Lidelse förväxlas med kärlek. Många kvinnor blir offer för våld. De blir kränkta i sin fina, ömma känslighet på grund av att deras män behandlar dem brutalt. Han, som hon kallar make, har tillåtits att göra detta inom äktenskapets ramar. Hon finner att hans kärlek är så låg och lumpen att hon känner äckel.

Riktigt många familjer lever ett mycket olyckligt liv. Det beror på att mannen och fadern tillåter det djuriska i sin natur att behärska hans förstånd och moral. Följden är att man ofta känner sig trist och nedtryckt i familjen, men man har sällan haft en känsla av, att det är resultatet av ett felaktigt handlingsmönster. Det har man inte förstått. Vi har högtidliga förpliktelser mot Gud, att hålla vår ande ren och våra kroppar friska, så att vi kan vara till nytta för mänskligheten och ge Gud en fullkomlig tjänst. Aposteln uttalar dessa varnande ord: ”Synden skall därför inte härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär.” (Rom. 6:12) Han driver oss framåt genom att tala om att ”alla som tävlar underkastar sig i allt hård träning”. (1 Kor. 9:25) Han förmanar alla som kallar sig kristna ”att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud”. (Rom. 12:1) Han säger att ”jag slår min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte själv på något sätt skall komma till korta vid provet, när jag predikar för andra.” (1 Kor. 9:27)

Ett fel som är ganska vanligt, är att kvinnorna inte gör någon förändring i sin livsstil under graviditeten. Under denna viktiga period bör den blivande modern få mindre

arbete och ansvar. Stora förändringar äger rum i hennes kropp. Det kräver en större mängd blod och därför måste hon ha rikligt med god mat, närande kost, som kan ombildas till gott blod. Om hon inte blir rikligt försedd med närande mat, kan hon inte (382) bevara sin fysiska styrka och barnet får inte den kraft det behöver. Hennes kläder kräver också uppmärksamhet. Kroppen måste skyddas mot att bli kall. Hon borde inte kalla vitalitet och livskraft till det yttre för onödigt för att avhjälpa bristen på tillräckliga kläder. Om en blivande mor inte får rikligt med hälsosam, närande kost, kommer hon att få för litet och för dåligt blod. Hennes cirkulation kommer att bli dålig och hennes barn kommer att lida av samma brist. Det kommer att leda till en oförmåga hos hennes efterkomma när det gäller att tillägna sig mat som den kan omvandla till bra blod för att tillföra kroppen näring. Moderns och barnets framgång och lycka beror i hög grad på god, varm klädsel och tillförsel av näringsrik kost. Under graviditeten ställs det extra stora krav på moderns krafter och detta måste man ta hänsyn till och sörja för.

Å andra sidan är föreställningen att kvinnan, på grund av det särskilda tillstånd hon befinner sig i kan låta sin aptit ta överhanden, ett misstag som grundar sig på seder och bruk, men inte på sunt förnuft. Kvinnans aptit i detta tillstånd kan variera och vara ojämn och svår att tillfredsställa. Den allmänna uppfattningen tillåter henne att unna sig vad hon än önskar, utan att fråga förnuftet om det hon äter kan ge hennes kropp näring och hennes barn kraft att växa. Maten borde vara närande, men borde inte innehålla några stimulanser. Den allmänna uppfattningen säger att om hon längtar efter kött, ättiksinläggningar, kryddrika rätter eller köttpajer, så låt henne äta det. Hon behöver bara följa sin egen aptit. Detta är emellertid ett stort misstag och ställer till stor skada. Denna skada kan inte värderas. Om det någonsin finns behov av en enkel kost och särskild noggrannhet med dess kvalitet, så är det just under denna viktiga period.

Kvinnor som har fasta principer och som har fått en god uppfostran, kommer att fortsätta att leva på en enkel kost också under graviditeten. Sådana förnuftiga kvinnor kommer att minnas, att ett annat liv är beroende av dem och de kommer att vara mycket försiktiga i alla sina vanor, särskilt med kosthållet. De bör inte äta en kost som är stimulerande och har lågt näringsvärde, (383) bara för att den smakar gott. Det finns alltför många rådgivare som är beredda att övertala dem till att göra saker som förnuftet säger, att de inte bör göra.

Det föds sjuka barn, därför att föräldrarna har gett aptiten fria tyglar. Kroppen kräver inte den stora variation av rätter som sinnet och lusten uppehåller sig vid. Det är ett stort misstag att anse, att man utan vidare kan äta vad som helst om man bara har lust att göra det. Kristna kvinnor bör avvisa en sådan tanke. Fantasin får inte lov att avgöra vad kroppen behöver. De som låter smaken råda, kommer att få lida straffet för att ha överträtt hälsans lagar. Och inte nog med det. De oskyldiga barnen kommer också att få lida för detta.

De blodbildande organen kan inte ombilda kryddor, köttpajer, ättiksinläggningar och ohälsosamt kött till bra blod. Om magen fylls med så många olika saker, tvingas

matsmältningsorganen att anstränga sig till det yttersta för att utföra sina uppgifter och för att befria organismen från dessa stimulerande ämnen. Genom att njuta av sådana saker kommer en blivande mor att handla orätt mot sig själv och lägga grunden för ett sjukligt tillstånd hos sitt eget barn. Om hon väljer att äta vad hon har lust till och det som fantasin lockar henne till, utan att ta hänsyn till konsekvenserna, måste hon lida. Det oskyldiga barnet måste också lida på grund av hennes tanklöshet.

Stor omsorg bör visas för att göra moderns omgivning behaglig och lycklig. Mannen och fadern har ett särskilt ansvar för att göra allt som står i hans makt för att underlätta hustruns och moderns bördor. Han bör bära så mycket som möjligt av den börda hennes tillstånd medför. Han bör vara vänlig, artig, förekommande och öm och särskilt uppmärksam på alla hennes behov. Inte hälften av den omsorg visas kvinnor när de är gravida, som visas djur i stallet.

B har lämnat mycket övrigt att önska. När hans hustru befann sig i sitt bästa hälsotillstånd försågs hon inte med hälsosam kost och lämplig klädsel. När hon senare behövde extra varma kläder och mer enkel men näringsrik kost, fick hon varken det ena eller det andra. (384) Kroppen behövde näringsmedel som kunde ombildas till bra blod. Mannen vägrade emellertid att ge henne det hon behövde. En måttlig mängd mjölk och socker och litet salt, vitt bröd som fått jäsa med jäst för omväxlingens skull, grahamsmjöl som tillagats på ett antal olika sätt av andras händer än hennes egna, enkel kaka med russin, rispudding med russin, katrinplommon och fikon då och då, och många andra rätter som jag kan nämna, skulle ha gjort henne gott. Om han inte kunde få tag på några av de här sakerna, skulle litet av husets vin inte ha skadat henne. Det skulle ha varit bättre för henne att få det än att inte få det. I en del fall skulle till och med en liten mängd av det minst skadliga köttet ha gjort mindre skada än att lida av ett starkt behov av det.

Det blev visat för mig att både B och C har vanärat Guds verk. De har satt skamfläckar på det, som aldrig helt kan utplånas. Jag blev visad vår käre bror D:s familj. Om denne bror hade fått lämplig hjälp i rätt tid, skulle alla medlemmar i hans familj ha varit i livet i dag. Det är ett under att inte landets lagar har ingripit i detta fall av misshandel. Den familjen höll på att gå under av brist på mat, - vanlig, enkel kost. De hade verkligen svultit i ett land med överflöd. En person utan erfarenhet hade varit deras rådgivare. Den unge mannen i familjen dog inte av sjukdom utan av svält. Vanlig mat kunde ha stärkt kroppen och hållit alla dess funktioner i gång.

I fall med svår feber, kan en kort tids fasta sänka febern och göra behandlingar med vatten mer effektiva. Men läkaren, som har ansvaret för behandlingen, måste förstå den verkliga orsaken till patientens lidanden. Han måste se till att den sjuke inte fastar så länge att han förlorar krafter. Medan febern rasar, kan näringstillförsel irritera och stimulera blodet. Men så fort febern är över, bör patienten få näring på ett försiktigt, klokt sätt. Om det varar för länge innan patienten får mat, kommer magens behov av näring (385) att ge feber. Så fort patienten får en lagom mängd mat med rätt kvalitet, kommer febern emellertid att

sjunka. Det visar att magen då behöver något att arbeta med. Om patienten säger att han bestämt vill ha mat även under sitt febertillstånd, är det mindre skadligt att tillgodose hans önskan med en måttlig mängd enkel föda än att låta honom ligga och svälta. Om patienten inte kan samla sina tankar kring något annat, kommer det inte att skada honom att få litet enkel och lättsmält mat.

De, som tar andras liv i sina händer, måste vara människor som utmärkt sig genom framgång i livet. De måste vara människor med omdömesförmåga och förstånd, människor som kan visa sympati och djup medkänsla, människor vilkas hela väsen berörs när de blir vittne till lidanden. En del människor, som misslyckats med allting annat i livet, tar på sig en läkares uppgift. De tar mäns och kvinnors liv i sina händer, trots att de inte har någon erfarenhet. De läser sig in en plan som någon haft framgång med och godtar den och tillämpar den sedan på dem som litat på dem så att de faktiskt ödelägger den sista livsgnistan. Trots detta lär de sig inget av detta, utan går lika optimistisk bara vidare till nästa fall och följer samma rigida behandling. Somliga patienter kan ha tillräcklig motståndskraft för att stå emot den fruktansvärda påfrestning de utsätts för, och överlever. Då tar nybörjaren åt sig själv äran, trots att det inte beror på honom. Allt beror på Gud och en kraftig konstitution.

Bror C har innehaft en ovärdig ställning som stöd för B. Han har varit hjärna för honom och har bistått som stöd och uppbackning. Dessa två människor är fanatiker när det gäller hälsoreformen. Bror C vet mindre än han tror att han gör. Han har bedragit sig själv. Han är självisk och inskränkt då han presenterar sitt synsätt. Han är inte läraktig. Han har inte underordnat sin vilja. Han är inte en person med ett ödmjukt sinne. En sådan person kan inte bli läkare. Han har fått litet kunskap genom att läsa, men (386) det räcker inte. Erfarenhet är nödvändig. Vårt folk är för litet till antalet för att offras så billigt och skamligt under en sådan människas experiment. Det finns överhuvudtaget för många dyrbara själar som skulle falla offer för deras rigida synpunkter och uppfattningar innan de skulle ge upp, erkänna sina fel och lära sig förstånd genom erfarenhet.

Bror C är alltför stel och viljestark och alltför ovillig att lära sig, för att Herren skall kunna använda honom till att utföra något särskilt i Hans verk. Han är alltför egensinnig för att låta några få offrade liv ändra hans kurs. Han kommer att hålla fast vid sitt synsätt och sina idéer ännu mer envist. Dessa människor kommer ändå till sin sorg att få göra den erfarenheten, att de skulle kunna vara mer läraktiga och inte driva igenom sina extrema åsikter oavsett vad konsekvenserna blir. Samfundet kommer att klara sig lika bra utan dem och på det hela taget litet säkrare, om båda dessa människor fick sysselsättning inom någon annan verksamhet, där liv och hälsa inte utsätts för risker på grund av deras sätt att handla.

Det är ett stort ansvar att ta en människas liv i sin hand. Och att låta detta dyrbara liv offras på grund av misskötsel är fruktansvärt. Fallet med bror D:s familj är fruktansvärt. Dessa människor kanske kan ursäkta sitt handlingsätt, men det kommer inte att rädda Guds verk från skam och inte heller att föra den son tillbaka som led och dog på grund av matbrist. Litet gott vin och mat skulle ha fått

honom upp från hans dödsbädd och fört honom tillbaka till hans familj. Fadern skulle också snart ha räknats till de döda om man hade gett honom samma behandling som man gav sonen, men ett lämpligt råd från en närvarande läkare från hälsoinstitutet räddade honom.

Det är dags att något blev gjort för att hindra sådana nybörjare från att ta ledningen och göra sig till talesmän för hälsoreformen. Deras handlande och ord kan sparas. Dessa fanatiker gör större skada än det är möjligt för de klokaste och mest intelligenta hälsoarbetare att bygga upp igen. Det är omöjligt för de duktigaste och bästa (387) talesmännen för hälsoreformen att kunna avhjälpa den fördom som folk har fått mot hälsoreformen på grund av det nedbrytande arbete som dessa två män har utfört. Det är inte lätt att få hälsoreformen in på rätt spår igen på de platser där de har varit verksamma. Efter detta har det också blivit mycket svårare att kunna nå de icke-troende med sanningen om sabbaten och vår Frälsares snara återkomst. De mest dyrbara sanningar blir åsidosatta och folk tycker inte att det är värt besväret att lyssna till dem. Dessa fanatiker som har orsakat så stor skada, räknades i allmänhet för att vara representanter för hälsoreformen och för att vara sabbatshållare. Det vilar ett stort ansvar på dem som på detta sätt har blivit en stötesten för icke troende.

Bror C behöver en genomgripande omvändelse. Han kan inte se sig själv. Om han hade mindre självkänsla och mer ödmjukhet, skulle hans kunskap kunna användas praktiskt. Han har ett arbete att utföra för sig själv som ingen annan kan göra för honom. Han vill inte lämna ut sina åsikter eller sitt omdöme till någon levande människa, såvida han inte är tvungen till det. Han har karaktärsdrag som är mycket olyckliga och som borde övervinnas. Han har en större räkenskap att avlägga än B och hans situation är värre än hans, ty han är mer intelligent och har mer kunskap. B har varit skuggan av hans tankar.

Bror C har en stark vilja. Hans anhängare och motståndare är mycket starka. Om han börjar på fel spår och fullföljer vad han har föresatt sig i stället för att handla förståndigt och någon presenterar hans fel för honom, så är han så ovillig att erkänna att han gjort fel och har slagit in på fel kurs, att han kommer att tänka ut någon sorts ursäkt för att få andra att tro att han, när allt kommer omkring, har ganska rätt. Detta är anledningen till varför han har varit överlämnad till sitt eget omdöme och sin egen visdom, som är dumhet.

I sin fars familj har han inte varit till någon välsignelse, utan en orsak till bekymmer och sorg. Hans vilja underordnades inte då han var barn. (388) Han hade en sådan ovilja mot att öppet erkänna att han hade gjort misstag och handlat fel, att han, för att komma ut ur svårigheterna, satte sina tankar i arbete för att finna någon ursäkt, som han smickrade sig med inte var någon direkt lögn. Hellre detta än att ödmjuka sig själv så mycket som till att erkänna sina fel. Denna vana har följt honom in i hans religiösa erfarenhet. Han har en särskild förmåga att vända bort sakens kärna genom att försvara glömska, när han många gånger väljer att glömma.

Hans släktingar och vänner kunde ha vägletts in i sanningen om han befann sig där Gud skulle velat ha

honom. Men hans fast beslutna vägar har gjort honom vresig. Han har använt sanningen som något att gräla om. Trots motstånd från hans far har han talat om bibliska ämnen i sin fars familj och har använt de mest motbjudande ämnen att gräla om, i stället för att i all ödmjukhet och med en odödlig kärlek till själar, försöka att vinna dem för sanningen och föra dem till ljuset.

När han har använt ett felaktigt tillvägagångssätt, som av allt att döma misspryder en lärjunge till den ödmjuka och saktmodige Jesus, och har vetat att hans ord och handlingar inte stämde överens med sanningens helgande påverkan, har han ständigt envist försvarat sig, tills hans ärlighet har blivit ifrågasatt. Han har gjort den dyrbaraste sanningen för de sista dagarna motbjudande för sina vänner och släktingar. Han har visat sig vara en stötesten för dem. Hans undanflykter, hans blinda tro och de extrema synsätt han har antagit har vänt fler själar bort från sanningen än hans bästa ansträngningar har fört till den.

Hans stridslystnad, hårdhet och självuppskattning är stor. Han kan inte välsigna några församlingar med sitt inflytande innan han har blivit omvänd. Han kan se andras fel och vill ifrågasätta den enes och den andres uppförande om de inte helt ger sitt stöd åt det som han kan presentera. Om någon däremot tar emot det som han försvarar, kan och vill han inte se deras fel. Detta är inte rätt. Han kan ha rätt i många avseenden, men han har (389) inte det sinnelag som var i Kristus. När han kan se sig själv som han är och vill rätta till bristerna i sin karaktär, då kommer han att kunna låta sitt ljus lysa så för människor, att de, när de ser hans goda gärningar, kan förhålliga vår Fader som är i himlen. Hans ljus har lyst på ett sådant sätt, att människor har förklarat det för mörker och vänt sig bort från det i avsky. Självet måste dö och han måste vilja vara läraktig, annars blir han lämnad till att följa sina egna vägar och fyllas med sina egna gärningar.

”Och en Herrens tjänare skall inte strida utan vara vänlig mot alla, skicklig att undervisa och tålig när han får lida. Han skall i ödmjukhet tillrättavisa sina motståndare. Kanske ger Gud dem omvändelse, så att de kommer till insikt om sanningen och nyktrar till och slipper loss ur djävulens snara, där de hålls fångna, så att de gör hans vilja.” (2 Tim. 2:24- 26) ”Att inte förolämpa någon utan hålla frid och vara tillmötesgående och visa vänlighet mot alla människor.” (Titus 3:2) ”Herren Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredd att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger”. (1 Petri 3:15)

Bror C vill att *hans* sinne skall styra över andra och om han inte har denna förmån är han inte nöjd. Han är inte någon fredsstiftare. Hans uppförande kommer att skapa mer förvirring och misströstan i en församling än tio personer kan motverka. Hans speciella temperament är sådant, att han kommer att skapa sprickor och finna fel hos alla andra utom hos sig själv. Han kommer inte att växa till förrän han lärt sig den läxa, som han skulle ha lärt sig för årtal sedan, sinnets ödmjukhet. I hans ålder kommer han att lära sig den läxan till ett högt pris för självet. I hela hans liv har han försökt bygga upp sig själv, att frälsa sig själv, att beskydda sitt eget liv. Hans ansträngningar har misslyckats varje gång.

Vad bror C behöver, är att få det bedrägliga skenet borttaget från sina ögon, så att han kan se, med ögon upplysta av Guds Ande, in i hans hjärta och pröva varje motiv, och inte låta Satan ge en felaktig färg åt hans sätt att handla. (390) Hans ställning är extremt riskfylld. Han måste fort och beslutsamt vända sig till det rätta, annars kommer han att bedra både andra och sig själv. Han behöver få det innersta i sin själ omvänt, underordnat och förvandlat genom att hans sinne förnyas. Då kan han göra gott. Men han kan aldrig komma in i ljuset förrän han vårdat en ödmjuk beknännelses anda och beslutsamt börjar rätta till sina fel och, så långt han kan, ta bort den skam han har fört över Guds verk.

De ungas sensualitet

Käre bror och syster E: Bortsett från några brådskande brev, som inte kunde vänta, har det gått en tid sedan jag tog min penna för att skriva något. Det kan inte längre uppskjutas. Jag har i månader känt en börda som gjort mitt sinne så modfällt, att det nästan har krossat mig. Det som gör mig mest modlös är att jag oroar mig för att allt jag skriver inte kommer att åstadkomma mer gott än vad vårt allvarliga, ivriga och tunga arbete i ___ förra vintern och våren har gjort. Den hopplösa uppfattning jag har fått av saker och ting på den platsen har nästan hållit min penna stilla och min röst tyst. Mina händer har försvagats och mitt hjärta tryckts ner av att se att inget har vunnits genom de långt utdragna aktiviteterna på den platsen. Jag är nästan utan hopp, när det gäller att våra ansträngningar skall vara så framgångsrika att de kan väcka vårt sabbatshållande folks känslor så att de ser den upphöjda ställning som Gud kräver att det skall inta. De ser inte religiösa angelägenheter från en upphöjd ståndpunkt. Sådant är ert tillstånd.

Herren har i en vision visat mig något av det sedefördärv som finns överallt. Ondska, kriminalitet och sensualitet existerar också på höga platser. Även de församlingar som bekänner sig till att hålla Guds bud finns det syndare och hycklare. Det är synd – inte prövningar eller lidanden, som skiljer Gud från Hans folk och gör det omöjligt för själen att njuta och förhårliga (391) Honom. Det är synd som fördärvar själen. Synd och moraliskt fördärv förekommer i den sabbatshållande familjen. Moralisk smitta har mer än något annat bidragit till mänsklighetens degeneration. Den praktiseras i oroande hög grad och medför nästan alla slags sjukdomar. Till och med mindre barn och spädbarn, som är födda med naturligt förekommande irritation i könsorganen, finner tillfällig lindring genom att beröra dem, vilket bara ökar irritationen och leder till upprepning av handlingen, tills det har skaffat sig en vana, som ökar med åldern. Dessa barn, som vanligtvis är små och obetydliga, får medicin av läkare och drogas, men det onda upphör inte. Orsaken finns kvar.

Föräldrar tvivlar som regel på att deras barn förstår något av denna lastbarhet. I väldigt många fall är det föräldrarna som är de egentliga syndarna. De har missbrukat sina förmåner inom äktenskapet och genom tillfredsställelse har

de stärkt sina djuriska begär. Och när dessa stärks, blir de moraliska och intellektuella förmågorna svaga. Det andliga har dominerats av det djuriska. Barnen har fötts med starkt utvecklad djurisk fallenhet. Föräldrarnas eget karaktärsavtryck har getts till dem. De känsliga organens onaturliga aktivitet framkallar irritation. De blir lätt upphetsade och en ögonblicklig lindring upplevs när de används. Men det onda ökar oavbrutet. Utarmningen av kroppen märks. Hjärnkrafterna försvagas och minnet blir alltmer bristfälligt. De barn som föds till dessa föräldrar kommer nästan utan undantag att ta den dolda ondskans motbjudande vanor ganska naturligt. Äktenskapets förbund är heligt, men vilken mängd av begär och förbrytelser täcker den inte över! De som, därför att de är gifta, känner sig fria att fördärva sina kroppar genom avskryvård eftergift för djuriska lidelser, kommer att få sin förnedrande livsstil bevarad åt eftervärlden genom sina barn. Föräldrarnas synder kommer att straffas på deras barn, eftersom föräldrarna har präglat dem med sina egna liderliga lustar.

De, som har blivit helt inarbetade i denna livsnedbrytande last, har sällan ro, förrän de har berättat för sina kamrater om sin hemliga synd. Genast väcks nyfikenheten och kunskapen om lasten går vidare från den ene till den andre av de unga och från barn till barn, tills det knappt finns någon, som inte känner till utövandet av denna fördärvliga synd.

Era barn har praktiserat själv- tillfredsställelse tills drivkraften i hjärnan har blivit så stor, i synnerhet i din äldste sons fall, att deras sinnen har blivit allvarligt skadade. Det ungdomliga intellektets skärpa dämpas. De moraliska och intellektuella krafterna försvagas, samtidigt som den lägre delen av er natur har fått övertaget. Därför vänder sig din son med vämjelse från religiösa saker. Han har förlorat sin förmåga till självbehärskning och har allt mindre vördnad för heliga saker och mindre respekt för något av andlig karaktär. Ni har lagt skulden till detta på er miljö, men ni har inte känt till den verkliga orsaken. Det kan sägas att er son bär ett mera sataniskt avtryck än ett gudomligt. Han älskar synd och ondskas framför sann godhet, renhet och rättfärdighet. Det är en bedräglig bild.

Effekten av sådana vulgariserande vanor är inte densamma hos alla. Det finns en del barn som har en stark moralisk styrka, som umgås med barn som praktiserar själv- tillfredsställelse, och som därigenom har invigts i denna last. Effekten på sådana kommer alltför ofta att vara att det gör dem melankoliska, irriterade och svartsjuka. Trots detta behöver dessa inte mista sin respekt för religiös gudsdyrkan och behöver inte visa någon särskild otro när det gäller andliga saker. De kommer tidvis att lida starkt av samvetsförebåelser och kommer i sina egna ögon att känna sig mindervärdiga och förlora sin självrespekt.

Bror och syster, ni är inte klara för Gud. Ni har försummat att göra er plikt hemma, i er egen familj. Ni har inte kontrollerat era barn. Ni har i hög grad försummat att känna till (393) och göra Guds vilja och Hans välsignelse har inte vilat över er familj. Bror E, du har varit egenkär. Du har haft en hög självuppskattning. Du har trott att du hade en hög grad av ödmjukhet, men du har inte förstått dig själv. Dina vägar är inte rätta inför Gud. Ditt inflytande och ditt föredöme har inte stämt överens med din

bekännelse. Du har många fel att finna hos andra. Du ser avvikelser från det rätta i dem, men du är blind för samma sak hos dig själv.

Syster E har varit långt borta från Gud. Hennes hjärta har inte genom nåd underordnat sig. Hennes kärlek till världen och det som finns i världen, har stängt hennes hjärta för Guds kärlek. Hennes kärlek till kläder och utseende har hållit henne borta från det goda och förmått henne att rikta sina tankar och sin tillgivenhet mot dessa ytliga ting. Otro har stärkts i hennes hjärta och hon har haft allt mindre kärlek till sanningen och kunde bara se litet av den sanna gudsfruktans enkelhet. Hon har inte uppmuntrat en tillväxt av kristna nådegåvor. Hon har inte älskat ödmjukhet eller helgelse. Hon har tagit deras fel som bekänner sig som helgade i sanningen och gjort deras andliga brister, deras villfarelser och deras synder till en ursäkt för att hon själv hade en läggning som älskade världen. Hon har varit på sin vakt mot dem, som var anslutna till ___ och som var ivriga att ta på sig församlingens bördor och har ursäktat sina egna nederlag med deras fel genom att säga att hon inte var sämre än de. De och de personerna i god ställning gjorde det och det och hon hade lika stor rätt som de. De och de levde inte enligt hälsoreformen bättre än hon. De köpte och åt kött och de hade höga ställningar i församlingen och med sådana föredömen var hon naturligtvis ursäktad för att hon gjorde likadant.

Detta är inte det enda tillfället, då försummelse att följa det ljus som Herren har gett har sökt ett skydd bakom andras fel. Det är en skam för intelligenta män och kvinnor (394) att de inte har någon högre norm än den som bristfälliga människor kan ge. Den livsstil som de människor visar som de umgås med, anses av somliga vara en tillräcklig ursäkt för att de själva nöjer sig med samma livsstil, trots att den är ofullkomlig. Många kommer att vackla på grund av någon ledande broders inflytande. Om han avviker från Guds råd och hans föredöme genast tas efter av de oinvidiga, kommer dessa att känna sig befriade från att behöva följa några restriktioner. De har nu funnit en ursäkt och deras ohelgade hjärtan gläder sig åt att de kan ge efter för sina önskningar och ta ett steg närmare en gemenskap i världslig anda, där de kan njuta dess nöjen och tillfredsställa sin aptit. Därför sätter de sådana saker på sitt bord som inte är de mest hälsosamma och som de har fått lära sig att de skall avstå från, för att tillförsäkra sig själva ett bättre hälsotillstånd.

Det har pågått en strid i mångas hjärtan ända sedan hälsoreformen först presenterades. De har känt samma uppror som Israels barn gjorde när deras aptit inskränktes på deras vandring från Egypten till Kanaan. Bekännande efterföljare till Kristus, som hela sitt liv har låtit sig ledas av vad de själva upplever som behagligt och av sina egna intressen, sin egen bekvämlighet och sin egen aptit, är inte beredda att ändra sina vanor och sitt liv till Guds ära och att efterlikna sitt ofelbara Föredömes självuppoffrande liv. Kristna har fått ett fullkomligt exempel att efterlikna. Kristi efterföljares ord och handlingar är den kanal genom vilken sanningens och helighetens rena principer överförs till världen. Hans efterföljare är jordens salt och världens ljus.

Syster I, du kan inte förstå hur många välsignelser du har gått miste om genom att göra andras fel till förmildrande balsam för ditt samvete när du försummat din plikt. Du har bedömt dig själv i jämförelse med andra. Deras krokiga stigar och deras brister har varit din lärobok. Men deras fel, deras dumheter och (395) synder, gör inte din olydnad mot Gud mindre syndig. Vi beklagar, att de som borde ge dig kraft i dina ansträngningar att övervinna din egenkärlek, ditt högmod, din fåfänga och din önskan att behaga världsliga människor, endast har varit ett hinder på grund av deras egen brist på andlighet och sann gudsfruktan. Vi kan inte säga hur mycket vi beklagar att de som borde vara självförnekande kristna är så långt från att uppnå normen. De, som borde vara uthålliga, rika på Guds gärningar, är försvagade på grund av Satan, därför att de fortsätter att hålla sig på ett så stort avstånd från Gud. De får inte Hans nåds kraft, genom vilken de skulle kunna övervinna sina naturliga svagheter och genom att uppnå klara segrar i Gud kunna visa dem, som har en svagare tro, vägen, sanningen och livet.

Det som har gjort oss mest modlösa har varit att se dem i ___, som har haft åratals erfarenheter i Guds sak och verk, bli berövade sin styrka på grund av sin egen trolöshet. De är överlistade av fienden i nästan alla angrepp. Gud skulle ha gjort dessa personer starka, liksom trofasta vaktposter som bevakar borgen, om de hade vandrat i det ljus Han hade gett dem och förblivit trofasta i sitt uppdrag, genom att försöka lära känna och utföra hela Guds vilja. Satan kommer utan tvekan att genom sina villfarelser bedra dessa skyldiga själar och få dem att tro att de gör ganska rätt när allt kommer omkring. De har inte begått några svåra, fränstötande synder och de måste, trots allt, befinna sig på rätt grund och Gud kommer att acceptera deras gärningar. De ser inga särskilda synder som de behöver ångra, inga synder som kräver någon särskild förödmjukelse, ödmjuk bekännelse och hjärtats förkrosselse. Villfarelsen hos sådana är verkligen stark, när de kan förväxla den formella gudsfruktan med kraften ovanifrån och inbilla sig själva att de är rika och ingenting behöver. Den förbannelse som uttalades över Meros vilar över dem: ”Förbanna Meros”, säger HERRENS ängel, förbanna, ja, förbanna dess inbyggare, därför att de ej kom HERREN till hjälp, HERREN till hjälp bland hjältarna.” (Dom. 5:23)

Min syster, ursäkta inte dina fel därför att andra också handlar fel. På Guds dag kommer du inte framföra detta som en ursäkt för att du inte har format din karaktär för himlen, att andra inte visar helgelse och andlighet. Samma brister som du har upptäckt hos andra finns hos sig själv. Och detta faktum, att andra var syndare gör inte dina synder mindre allvarliga. Både de och du kommer, om ni fortsätter med er nuvarande oförmåga, att skiljas från Kristus och kommer tillsammans med Satan och hans änglar att straffas med evig förintelse undan närvaron av Herren och i Hans härlighets kraft.

Herren har satt upp utförliga villkor för dig, som innebär att om du skulle söka Honom och följa det ljus Han ville ge dig, så skulle du inte falla på vägen. Guds ord gavs till dig som en lykta för dina fötter och ett ljus på din stig. Om du snubblar, sker det därför att du inte har sökt råd hos din Vägledare, Guds ord, och gjort detta dyrbara ord till regel

för ditt liv. Gud har inte som exempel gett dig någon människas liv, hur gott och till synes felfritt hans liv än måtte vara. Om du gör som andra gör och handlar som andra handlar, kommer du till slut att lämnas kvar utanför den Heliga Staden, tillsammans med en vidsträckt mängd människor som har gjort likadant som du, följt ett mönster som inte Herren gav dem och som är förlorade precis som du kommer att gå förlorad.

Det som andra har gjort eller kan göra i framtiden, kommer inte att göra ditt ansvar eller din skuld mindre. Du har fått en Förebild, ett felfritt liv som kännetecknades av självförnekelse och osjälvisk generositet. Om du vänder dig bort från detta korrekta, detta fullkomliga mönster och tar emot ett ofullkomligt, som klart har framställts i Guds ord som ett du bör avsky, kommer ditt sätt att handla att få sin förtjänta lön. Ditt liv kommer att bli ett fiasko.

En av de största orsakerna till förfallet i församlingen i ___ är, att de bedömer sig själva med varandra och (397) jämför sig med varandra. Det är bara ett fåtal som har den levande principen i din själ och som tjänar Gud med blicken riktad mot Hans härlighet. Många i ___ kommer inte att ge sitt samtycke till att låta sig frälsas på Guds särskilda sätt. De kommer inte att göra sig det besväret att arbeta för sin egen frälsning med fruktan och bävan. Det senare upplever de inte och framför att göra sig omaket med att få en erfarenhet genom personlig ansträngning, kommer de hellre att löpa den risken att stödja sig mot andra och lita på deras erfarenhet. De kan inte samtycka till att vaka och be, att leva för Gud och endast för Honom. Det är behagligare att leva i lydnad mot självet.

Församlingen i ___ är fylld med sina egna avfallna och de behöver inte drömma om framgång, förrän de som nämner Kristi namn är noga med att överge all synd, tills de lär sig att avvisa det onda och välja det goda. Vi behöver vaka och be utan uppehåll, ty en snara har lagts ut på vår stig och vi kan finna något av Satans påfund när och var vi minst förväntar oss det. Om vi inte vid den särskilda tidpunkten inte vakar k bön, kommer vi att fångas av fienden och lida en avgjord förlust.

Vilket ansvar vilar inte på oss som föräldrar! Tänk så litet du har lagt märke till betydelsen av denna uppgift! Hjärtats stolthet, förkärlek för uppvisning och njutning av aptiten har upptagit era tankar. Dessa saker har betytt mest för dig och tryckt sin avskyvärda bild på dina barns karaktär. Men du har varit så förblindad av denna världens gud, så bedövd när det gäller andliga och gudomliga ting, att du inte kunde urskilja de övertag Satan har vunnit och inte heller hans handlande i er familj.

Ni har satt barn till världen, som inte har varit med och bestämt om sin existens. Ni har i hög grad tagit på er ansvaret för deras framtida lycka (398) och eviga väl. Oavsett om ni känner det eller inte, vilar det på ert ansvar att uppfostra dessa barn för Gud – att med svartsjuk omsorg vara vaksamma mot den onde fiendens första närmande och vara beredda att resa upp en fana mot honom. Bygg en mur av bön och tro omkring era barn och var flitiga i er vaksamhet mot detta. Ni kan inte ett ögonblick vara säkra mot satans angrepp. Ni har ingen tid att vila från vaksamt, allvarligt arbete. Ni bör inte ett

ögonblick sova på er post. Detta är ett utomordentligt viktigt krig. Det har en betydelse för evigheten. Det gäller liv eller död för er och er familj. Er enda säkerhet är att vara förkrossade i era hjärtan inför Gud och uppsöka himmelriket som små barn. Ni kan inte vinna seger i detta krig om ni fortsätter på den väg ni har slagit in på. Ni är inte särskilt nära himmelriket.

En del som inte har bekänt sig till Kristus är närmare Guds rike än många bekännande sabbatshållare i ____. Ni har inte bevarat er själva i kärlek till Gud och lärt era barn att frukta Herren. Ni har inte varit flitiga och lärt dem sanningen, när ni reser er och när ni sätter er, när ni går ut och när ni kommer in. Ni har inte lagt band på dem. Ni ser på andra barn och tröstar er genom att säga: ”Mina barn är inte värre än deras.” Detta kan vara sant, men skall andras försummelser att göra sin plikt minska styrkan hos de krav som Gud på ett särskilt sätt har inpräntat hos er som föräldrar? Han har gett er ett ansvar att föra dessa barn till Honom. Deras frälsning är i hög grad beroende av den uppfostran de får i sin barndom. Detta ansvar kan andra inte ta. Det är ert ansvar, enbart ert, som föräldrar. Du måste ge all den hjälp du kan för att medverka till detta högtidliga och betydelsefulla arbete, men när ni har gjort detta, är det en makt över varje mänsklig medhjälpare, som kommer att arbeta i er genom (399) de medel som det är ert privilegium att använda. Gud vill komma till er hjälp och ni kan lita på Hans kraft. Denna kraft är obegränsad. Mänskliga medhjälpare kan inte föra seger med sig, men Gud kan göra dem fruktbarande genom att arbeta i och genom dem.

Du har ett arbete att utföra genom att hålla ordning i ditt hem. Rena, syndfria änglar kan inte glädje sig över att komma in i en bostad, där det utövas så mycket synd. Du sover på din post. Ting som är mindre viktiga har upptagit dina tankar som ursäkt för de saker som är viktigare. Det bör vara ditt livs första uppgift att söka efter himmelriket och dess rättfärdighet. Då har du löfte om att allt annat också skall ges dig. Det är detta du har försummat i din familj. Om du hade kämpat för att du och de dina skulle kunna gå in genom den trånga porten, skulle du med allvar ha samlat varje ljusstråle som Herren har låtit lysa på din stig och du skulle ha värnat om dem och vandrat i dem.

Du har inte tagit hänsyn till det ljus som Herren så nådigt har gett dig när det gäller hälsoreformen. Du har känt att du ville sätta dig upp emot det. Du har inte insett betydelsen av det, inte sett någon anledning till att ta emot det. Du har inte känt någon vilja att stå emot din aptit. Du kunde inte se Guds visdom i det ljus Han gett, när det gäller att begränsa aptiten. Allt du kunde se var besväret med att förneka din smak. Herren har låtit Sitt Ljus lysa över oss i dessa sista dagar för att det mörker som har samlats från tidigare generationer på grund av syndiga njutningar, i någon grad skulle kunna avlägsnas och att de onda konsekvenserna av bristande självbehärskning i mat och dryck skulle kunna minska.

I sin visdom har Herren velat föra Sitt folk till en sådan ställning att de kunde skiljas från världen i anda och praktik, för att deras barn inte så lätt skulle ledas till avgudadyrkan och smittas av det rådande (400) fördärvet i vår tid. Det är Guds avsikt att troende föräldrar och deras

barn skulle stå fram som levande representanter för Kristus och söka det eviga livet. Alla som har fått del av gudomlig natur, kommer att fly undan det fördärv som kommit in i världen genom begäret. Det är omöjligt för dem som ger efter för aptiten att uppnå kristen fullkomlighet. Du kan inte väcka dina barns moraliska känslor när du inte är noggrann då du väljer deras mat. De bord som föräldrar vanligen förbereder till sina barn är en snara för dem. Deras kost är inte enkel och har inte lagats på ett hälsosamt sätt. Maten är ofta kaloririk och ger feber och har en tendens till att irriterar och fresta på magens känsliga slemhinnor. De djuriska tendenserna stärks och tar herraväldet, medan de moraliska och intellektuella krafterna försvagas och blir tjänare åt de lägre lidelserna. Ni borde försöka laga enkel men ändå närande kost. Köttträtter och dyra kakor som tillagats med kryddor av olika slag är inte den mest hälsosamma och näringsrika kosten. Ägg borde inte sättas på era bord. De är till skada för era barn. Frukt och sädeslag som tillagats på ett enkelt sätt, är det mest hälsosamma och kommer att ge den bästa näringen till kroppen utan att skada intellektet.

Regelbundna måltider är mycket viktigt för kroppens hälsa och sinnets klarhet. Era barn bör endast äta sina måltider på bestämda tider. De bör inte få lov att komma bort från denna bestämda regel. När du, syster E, håller dig borta från ditt hem, kan du inte styra dessa viktiga saker. Din äldste son har redan försvagat hela sin kropp och lagt grunden till en kronisk sjukdom. Ditt andra barn följer nära i hans spår och inte något av dina barn är säkert mot detta onda.

Du kan bli oförmögen att få sanningen från dina barn (401) med hänsyn till deras vanor. De som praktiserar någon hemlig last kommer att ljuga och bedra. Dina barn kan bedra dig, eftersom du inte är i ett tillstånd där du vet om de försöker leda dig på avvägar. Du har så länge varit förblindad av fienden att du knappt har en enda ljusstråle till att urskilja mörkret. Det är ett stort, ett högtidligt och betydelsefullt arbete du genast måste utföra, att ställa ditt eget hjärta och hus i ordning. Din trygga väg är att ta itu med det arbetet. Inbilla dig inte så att du tror att detta har framställts för dig i ett förstärkt ljus. Jag har inte satt färg på bilden. Jag har gett dig de fakta som kommer att bestå vid prövningen i domen. Vakna upp, vakna upp! Jag ber er enträget, innan det är för sent att rätta till felet och du och dina barn går förlorade i det allmänna fördärvet. Ta itu med det högtidliga arbetet och tag varje ljusstråle till hjälp, som du kan få, som har lyst på din väg och som du inte har älskat. Börja rannsaka ditt liv och din karaktär, med hjälp av det ljus som nu lyser, som om du stod framför Guds domstol. ”Jag uppmanar er ... att hålla er borta från de köttliga begären som för krig mot själen”, är aposteln förmaning. (1Petri 2:11) Moraliskt fördärv och korruption finns i överflöd på varje hand och om du inte äger mer än mänsklig styrka att förlita dig på för att motstå en så kraftig ond ström, kommer du att bli övervunnen och störta ned med strömmen mot förtappelse. Utan helighet kommer ingen människa att se Gud.

Herren testar och prövar Sitt folk. Guds änglar lägger märke till karaktärens utveckling och väger det moraliska värdet. Prövningstiden är nästan slut och ni är inte beredda. O, om varningens ord kunde brinna i era själar!

Håll er redo! Håll er redo! Arbeta medan dagen varar, för natten kommer då ingen kan arbeta. Befallningen kommer att gå ut: Den som är helig, låt honom förbli helig och den som är oren, låt honom fortsätta att vara ohelig. Allas öde kommer att avgöras. Några få, (402) ja, endast några få av de många, många människor, som bor på jorden, kommer att bli frälsta till evigt liv, medan alla, som inte har fullkomnats genom att lyda sanningen, kommer att dömas till den andra döden. O, Frälsare, fräls vad Du köpt med Ditt blod! är mitt ängsliga hjärtas rop.

Jag fruktar i hög grad för dig och för många som bekänner sig tro sanningen i _____. O, rannsaka, rannsaka flitigt era egna hjärtan och gör ett genomgripande arbete för domens skull! Jag plågas i mitt hjärta när jag tänker på hur många barn till sabbatshållande föräldrar som ödelägger själ och kropp med hemliga laster. Nära dig finns en familj som avslöjar sina dåliga vanor såväl genom sina kroppar som genom sina sinnen. Dessa barn är direkt på väg mot förtappelse. De har gjort sig själva dåliga och har lärt många andra denna last. Den äldste pojken har blivit förkrympt, fysiskt och mentalt, därför att han har gett efter för dåliga seder och bruk. Det lilla förstånd han har fått är i dåligt skick. Om han fortsätter att utöva detta onda, kommer han till sist att bli idiotisk. Varje tillfredsställelse av barn som har vuxit upp är något fruktansvärt ont och kommer att ge upphov till onda konsekvenser, som att försvaga kroppen och förståndet. Men hos dem som ger efter för dessa fördärvliga onda saker innan de har vuxit upp, är de onda konsekvenserna mer tydligt markerade och att tillfriskna från dessa konsekvenser är nästan hopplöst. Kroppsbyggnaden är svag och förkrympt, musklerna är slappa, ögonen blir små och förefaller periodvis svullna. Minnet är inte tillförlitligt utan liknar ett såll och oförmågan att koncentrera tankarna på studier blir större.

Till dessa barns föräldrar vill jag säga: Ni har satt barn till världen som är en förbannelse för samhället. De är oregerliga, lidelsefulla, stridslystna och våldsamma. Deras inflytande på andra är fördärvligt. De har präglats av faderns karaktär, hans låga lidelser. Hans oöverbärgda våldsamma temperament återspeglas i dem. Dessa föräldrar borde för länge sedan ha flyttat ut på landet och därigenom skiljt sig och (403) sina barn från det samhälle de ändå inte kan hjälpa, utan endast göra skada. Oavbruten flit på en gård skulle ha visat sig vara en välsignelse för dessa barn och ständig sysselsättning så långt de orkade, skulle ge dem mindre tillfälle att fördärva sina egna kroppar genom att missbruka sig själva och skulle ha beskyddat dem från att lära sig en massa av dessa djävulska trick. Hårt arbete är en stor välsignelse för alla barn, i synnerhet för den grupp, vilkas sinnen visar en naturlig tendens till lastbarhet och fördärv.

Dessa barn har förmedlat mer kunskap om lastbarhet i _____ än alla predikanter och människor, som bekänner sig frukta Gud, tillsammans kan motverka. Många som har lärt sig av era barn vill hellre gå förlorade än att styra sina lidelser och sluta söka tillfredsställelse genom synd. En fördärvad människa kan så mer ond säd under en kort period än många kan rycka upp med roten under ett helt liv. Dina barn är ett ordstäv i deras mun som hånar sanningen. Dessa är barn till sabbatshållare, men de är i allmänhet värre än barn till världsliga. De har mindre

förfining, mindre självrespekt. Bror F har inte varit till ära i Guds verk. Hans häftiga temperament och allmänna inflytande har inte visat tecken på att höja utan till att sänka ned till en lägre nivå. Guds verk har fått dåligt rykte på grund av hans brist på omdöme och förfining. Det skulle ha varit mycket bättre för sanningens sak om hans familj för länge sedan hade flyttat till en mindre viktig post, där de skulle ha varit mer isolerade och deras inflytande kunde ha märkts mindre. Deras barn har levt i sanningens ljus och har haft förmåner som få barn har haft. Trots detta har de inte blivit hjälpta under hela denna tid, utan har mer och mer tillvuxit och förhärdats i fördärv. Om de flyttade skulle det bli till välsignelse för församlingen och för samhället och för hela familjen. Ett fast arbete på landet skulle vara en välsignelse för far och barn, om de ville utnyttja lantlivets fördelar.

Jag såg, att bror G:s familj behöver få ett mycket stort arbete utfört för sig. H och I har gått mycket långt i det brott som består av självmisshandling. Det gäller i synnerhet H, som har gått så långt när det gäller att utöva denna synd att hans förstånd har påverkats, hans synskärpa har försvagats och sjukdom har drabbat honom. Satan har nästan full kontroll över hans stackars pojkes tankar, men hans föräldrar är inte tillräckligt vakna för att se detta onda och dess konsekvenser. Hans förstånd har försämrats, hans samvete har förhärdats, hans moraliska mottaglighet har gjorts okänslig och han kommer att vara ett lätt offer för dåliga vänner som vill leda honom till synd och brottslighet. Bror och syster G, vakna, jag ber er! Ni har inte tagit emot ljuset om hälsoreformen och handlat utifrån det. Om ni hade behärskat er aptit, skulle ni ha besparats mycket onödigt arbete och många utgifter. Och, vilket är långt mer väsentligt, ni skulle ha befunnit er i en mycket bättre fysisk form och haft en väsentligt högre grad av intellektuell styrka för att kunna sätta värde på de eviga sanningarna. Genom att utöva en sådan självkontroll kunde ni ha haft en klarare hjärna till att pröva och bedöma bevisen för sanningen och ni skulle ha varit bättre skickade och förberedda för att berätta för andra om grunderna för det hopp som bor i er. Den kost ni använder är inte av den enkla, hälsosamma kvalitet som kan ge er det bästa blodet. Dåligt blod kommer utan tvekan att fördunkla de moraliska och intellektuella begreppen och dessutom väcka och stärka de lägre drifterna i kroppen. Ingen av er har råd till en kost som verkar upphetsande, eftersom det kommer att ske på bekostnad av kroppens hälsa och er egen och era barns själsliga välfärd.

Ni sätter mat på bordet som belastar matsmältningsapparaten, hetsar de djuriska drifterna och försvagar både moraliska och intellektuella förmågor. Fet kost och köttträtter är inte bra för er. Om ni kunde se köttets verkliga tillstånd och de levande djur som köttet kommer från, skulle ni vända er bort i avsky och aldrig mer äta kött. Köttet som ni äter, kommer kanske från djur som har varit så sjuka att de skulle ha dött av sig (405) själva, om de inte hade slaktats. Men medan det ännu fanns liv i dem, blev de slaktade och sålda till mat. Genom att äta kött för ni direkt in vätskor och gifter av värsta slag i er kropp och ändå lägger ni inte märke till det. Ni älskar att ge efter för aptiten. Ni har denna läxa att lära er: "Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära." (1 Kor. 10:31)

Jag bönfäller er för Kristi skull att skapa ordning i ert eget hem och i era egna hjärtan. Låt sanningen, som är av himmelskt ursprung, helga er både till själ, kropp och ande. Håll er borta från "de köttliga begären som för krig mot själen." (1 Petri 2:11) Bror G, dina matvanor visar en tendens till att stärka dina lägre drifter. Du har inte den kontroll över din kropp som du är skyldig att ha för att kunna göra din helgelse i gudsfruktan fullkomlig. Måttlighet i dina vanor måste tillämpas innan du kan bli en tålig man. Kom ihåg att du i hög grad har präglat dina barn med din egen karaktär. Du bör ge akt på dig själv och inte vara hård och sträng, eller otålig. Behandla dem bestämt, men ändå tåligt, kärleksfullt, med medkänsla, så som Jesus har behandlat dig. Var försiktig med hur du kritiserar. Ha tålmod med dina barn, men håll dem ändå tillbaka. Detta har du i alltför hög grad försummat. Du har inte tillrättaviserat dem på rätt sätt, inte haft fullständig kontroll över ditt eget sinne. Ett stort arbete måste utföras för er båda.

Bror G, om du hade fortsatt från kraft till kraft och följt det ljus som Herren har gett, skulle Han nu ha utvalt dig till redskap för rättfärdigheten. Du har talenter, du har förmågor. Du kan arbeta för Guds härlighet, men du har inte överlämnat dig helt till Gud. O, om du bara ville söka fridsamhet, söka Kristi rättfärdighet, så att du kunde bli dold på Herrens våldsamma vredes dag!

Min käre bror och min kära syster, ni borde enas om att med uthållighet ta itu med att rätta till er felaktiga vägledning av era barn. Syster G har varit alltför eftergiven. Trots detta kan ni tillsammans och i (406) kärlek göra mycket även nu, för att binda era barn till era hjärtan och undervisa dem om den goda och rätta vägen. Ni har ett arbete att utföra genom att skapa ordning i era egna hjärtan och hem. Ni bör vårda ett samstämmigt uppträdande. Guds Andes förvandlande inflytande kan utföra ett stort verk för er båda och kommer att förena era hjärtan och era ansträngningar för reformarbetet i er egen familj. All klagan, allt knotande och all överilad irritation bör upphöra. Dess verkan försvagar er båda och ödelägger det inflytande ni måste utöva om ni skall kunna uppfostra era barn för himlen.

Satan behärskar nu fältet. Era stackars barn är hans fångar. Han har tagit kontrollen över deras sinnen och får dem att förnedras. Deras moraliska känslighet verkar vara lamslagen. De har praktiserat självtillfredsställelse och har glatt sig över sina synder. Sådana pojkar kan förgifta hela grannskapet eller samhället och deras skadliga inflytande kommer att utsätta alla för fara som kommer i kontakt med dem i skolan. Era barn är fördärvade till kropp och själ. Dåliga vanor har präglat era äldsta barn. De är fördärvade, djupt fördärvade, av synd. Den djuriska läggningen dominerar, medan moralen och intellektuella förmågor är mycket svaga. De lägre lidelserna har samlat kraft genom praktisk utövning, medan samvetet har förhärdats och bränts. Det är ett sådant inflytande som omoral kommer att ha på de mentala krafterna. De som överlämnar sig till att arbeta på att fördärva sina egna kroppar och sinnen stannar inte här. Till sist kommer de att visa sig vara villiga till nästan alla slags brott, eftersom deras samvete är brända. Föräldrar har inte varit ens halvvakna för att kunna inse sitt ansvar som lämpliga föräldrar. De är försumliga i sina

uppgifter. De lär inte sina barn, att dessa farliga vanor är syndiga och undergräver deras dygd. Innan föräldrarna vaknar upp, finns det inget hopp för deras barn.

Jag skulle kunna nämna många andras fall, men vill avstå från det, (407) med undantag för några få exempel. J är en farlig kamrat. Han är föremål för denna omoral. Hans inflytande är dåligt. Guds nåd har inget inflytande på hans hjärta. Han har ett gott förstånd och hans far har anförtrott honom mycket för att hjälpa honom att finna jämvikt, men enbart mentala krafter är ingen garanti för en anständig livsstil. Brist på religiös principfasthet gör honom fördärvad i hjärtat och slug i sina försyndelser. Hans inflytande är skadligt överallt. Han håller inte fast vid sina principer utan är stolt över sin skepsis. Han talar insiktsfullt om religiösa saker med dem som är i hans egen ålder och med dem som är yngre än han själv och spexar och skämtar om sanningen och Bibeln. Denna kunskap, som han gör anspråk på att äga, påverkar andras sinnen destruktivt och får unga människor till att skämmas över sanningen. Sådana kamrater borde helt undvikas, eftersom det är den enda säkra vägen. Unga flickor är förälskade i denne unge man, Också några som bekänner sig vara kristna föredrar ett sådant sällskap.

K är en pojke som kan formas, om hans omgivning påverkar honom i rätt riktning. Han behöver ett riktigt föredöme. Om de unga som bekänner sig till Kristus ärar Honom genom sin livsstil, kan de utöva ett inflytande som kommer att motverka det skadliga inflytandet från sådana unga som J. Men de unga har i allmänhet inte mer kristen tro än de som aldrig har nämnt Kristi namn. De avstår inte från synd. En vaken, intelligent pojke som J kan utöva ett starkt dåligt inflytande. Om denna intelligens kontrollerades av god moral och rättskaffenhet, skulle det innebära ett starkt inflytande för det goda, men om den vacklar genom brist på moral, kan dess onda inflytande på personer de umgås med inte uppskattas och den kommer med säkerhet att sänka honom ned i förtappelse. Ett gott förstånd som är fördärvat formar ett mycket dåligt hjärta. En lysande begåvning som helgats genom den Helige Ande utövar en dold kraft och sprider ljus och renhet över alla som den lycklige innehavaren till detta umgås med.

Om en pojke med sådana andliga förmågor som J:s skulle vilja överlämna sitt hjärta till Kristus, skulle det vara hans frälsning. Med hjälp av en ren (408) kristen tro skulle hans förstånd ledas in i en sund kanal och hans mentala och moraliska krafter kommer att bli livskraftiga och harmoniska. Samvetet kommer, upplyst av gudomlig nåd, att bli skarpt och rent, viljan och begären kommer att kunna styras och han kommer att ledas till uppriktighet och öppenhet i varje handling i livet. Utan religiösa principer kommer denne pojke att bli listig och slug på ett ont sätt och kommer att förgifta alla han umgås med. Jag varnar alla unga att ta sig i akt för denne unge man, om han fortsätter att se med förakt på religionen och Bibeln. Ni kan inte vara för försiktiga i hans sällskap.

L har också blivit fördärvad av att umgås med de pojkar som inte utövar ett rätt inflytande. J och K är inte goda kamrater för honom, för han är lätt att påverka i felaktig riktning. ___ är inte den bästa platsen för honom. Hans vanor, seder och bruk är inte rena. Han praktiserar

självtilfredsställelse. På grund av detta och hans kärlek till onda kamraters sällskap, kommer de önskingar som hjälper till att forma en dygdig karaktär och till att säkerställa tillträde till himlen att försvagas. De unga som önskar odödlighet måste stanna upp där de är och inte tillåta en oren tanke eller handling. Orena tankar leder till orena handlingar. Om Kristus är ämnet för deras begrundande, kommer tankarna i stor omfattning att skilja sig från allt som leder till orena handlingar. Sinnet kommer att stärkas genom att uppehålla sig vid upphöjda ämnen. Om det uppfostras till att löpa i renhetens och helighetens kanal, kommer det att bli sunt och livskraftigt. Om det tränas till att uppehålla sig vid andliga ämnen, kommer det att upplevas naturligt att göra detta. Denna dragningskraft från tankar på himmelska saker kan emellertid inte vinnas utan en tro på Gud och en allvarlig, ödmjuk tillit till Honom för att få den kraft och nåd som kommer att vara tillräcklig för varje nödsituation.

Livets renhet och en karaktär som formats efter den gudomliga Förebilden uppnås inte utan allvarliga ansträngningar och fasta principer. En person som tvivlar kommer inte att uppnå (409) kristen fullkomlighet. En sådan kommer att bli vägd på en våg och befinns vara för lätt. Som ett rytande lejon, söker Satan efter sitt byte. Han testar sin list på varje intet ont anande ung människa. Trygghet finns endast hos Kristus. Det är endast genom Hans nåd som Satan kan avvisas. Satan intalar de unga, att det finns massor av tid, så att de kan ge efter för synd och omoral den här gången och sedan aldrig mer. Att ge efter för synd kommer emellertid att förgifta hela deras liv. Våga er inte en enda gång ut på förbjuden mark. I dessa riskfyllda, onda dagar, då lockelser till omoral och fördärv förekommer överallt, låt de ungas djupt kända rop upphöjas mot himlen: "Hur kan en ung man bevara sitt liv rent?" Och måtte hans öron öppnas och hans hjärta inrikta sig på att följa den undervisning han får i detta svar: "När han håller sig till ditt ord." (Psalm 119:9) Endast genom att lita på Gud kan de unga vara trygga i denna besudlade tid. Utan gudomlig hjälp kommer de att vara oförmögna till att kontrollera sina lustar och begär. I Kristus finns den hjälp som behövs, men hur få är det inte, som vill gå till Honom för att få den. När Jesus var här på jorden, sade han: "Men ni vill inte komma till mig för att få liv." (Joh. 5:40) Alla kan segra i Kristus. Med aposteln kan ni säga: "Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss." (Rom. 8:37) Och återigen: "I stället slår jag min kropp och tvingar den till lydnad." (1 Kor. 9:27)

Jag har nedtecknat bror E:s och hans familjs fall, därför att detta illustrerar många familjers verkliga tillstånd och Gud skulle vilja att dessa familjer skulle ta emot detta som om det hade skrivits ned speciellt för deras bästa. Det finns många andra fall jag skulle kunna ange, men jag har redan nämnt tillräckligt många. Unga flickor går i allmänhet inte fria från förbrytelsen att missbruka sig själva. De praktiserar det och, som en följd av detta, ödeläggs deras kroppskonstitution. Några som är nära vuxen ålder riskerar att lamslå sin hjärna. Moraliska och förståndsmässiga krafter försvagas och lamslås redan när de djuriska (410) böjelserna finner tillgång till kropp och själ och fördärv dem. De unga, oavsett om det är en pojke eller en flicka, kan inte vara kristna om de inte slutar praktisera denna djävulska last, som ödelägger kropp och själ.

Många av de unga är ivriga bokälskare. De läser allt som de kan få tag i. Spännande kärlekshistorier och oanständiga bilder har en demoraliserande påverkan. Noveller konsumeras ivrigt av många. Till följd av detta blir deras fantasi medsmutsad. I olika lokaler och försäljningsställen finns ofta fotografier av nakna kvinnor till salu. Dessa avskyvärda bilder visas också på salonger och hänger på väggarna i de affärer, som handlar med graveringar. Vi lever i en tid, då moraliskt fördärv ökar överallt. Ögonens lust och låga lidelser väcks genom att se och läsa. Hjärtat demoraliseras genom fantasin. Tankarna finner glädje i att fördjupa sig i scener, som väcker de lägsta och simplaste lidelserna. Dessa syndiga bilder, betraktade med en orenad fantasi, ödelägger moralen och får vilseledda, förblindade människor till att ge de köttliga lustarna fritt utlopp. Sedan följer synden och brottsligheten, som drar människor, som skapats till Guds avbild, ned till djurens nivå och leder dem till sist till evig förtäppelse. Undvik att läsa och att se sådant som kommer att inge dig orena tankar. Utveckla de moraliska och intellektuella förmågorna. Låt inte dessa ädla krafter krympa och förvridas genom att barnen läser sagoböcker. Jag känner starka personligheter som har förlorat sin jämvikt och fått sitt sinne nästan lamslaget på grund av okontrollerad läsning.

Jag vädjar till föräldrar att kontrollera sina barns läsning. Mycket läsning kommer bara att göra skada. Låt i synnerhet inga magasin och tidningar, som innehåller kärlekshistorier, ligga på era bord. Det är omöjligt för ungdomar att ha en sund sinnesstämning och rätta religiösa principer, om de inte finner en glädje i att läsa Guds ord. Denna bok (411) innehåller de mest fängslande historier, som visar vägen till frälsning genom Jesus Kristus och är en vägvisare till ett ädlare och bättre liv. De skulle samstämmigt kalla den för den mest intressanta bok, de någonsin hade läst, om deras fantasi inte hade ödelagts av spännande historier av uppiktad karaktär. Ni, som förväntar er, att er Herre skall komma för andra gången för att förvandla era dödliga kroppar och för att forma dem så att de blir lika Hans härlighetskropp, måste uppnå en högre nivå när det gäller er livsstil. Ni måste handla utifrån en högre ståndpunkt än ni hittills har gjort. Annars kommer ni inte att vara bland dem, som tar emot dödlighetens fulländade gåva.

Sann kärlek i hemmet

Bror M: På Adams Center blev jag visad, att du i hög grad saknade en osjälvisk anda när du var på institutionen. Du utövade inte det inflytande du skulle. Du kunde ha låtit ditt ljus lysa där. Det gjorde du emellertid inte. Du misslyckades med att visa omtanke och att ta ansvar. Du tycker inte om aktiv träning. Du älskar att ha det makligt. Du och hårt arbete står i strid mot varandra. Detta är egoism. Du lät institutionens egendom förfalla och förstöras, trots att det var din uppgift att se till att de hölls i gott skick och att allt var i sin ordning och blev bevarat med största intresse och omsorg, som om det var ditt eget. Du var en otrogen förvaltare. Varje gång du tillät dig att

delta i nöjen, spelade krocket eller något liknande, använde du tid som du fick betalt för och som inte tillhörde dig själv. Du skulle lika gärna kunna ursäktas för om du skulle ta pengar som du inte hade förtjänat och använt dem på dig själv.

Bröderna Loughborough, Andrews, Aldrich och andra kände dig inte. De värdesatte dig högt. Du kunde inte fylla (412) den plats de anställde dig för att fylla. De gjorde inte en rätt bedömning när de betalade dig så mycket för ditt arbete. Du förtjänade inte de pengar du fick. Du var mycket långsam och led av brist på energi. Du var inte tillräckligt intresserad av att vakna upp för att se och arbeta utan saker och ting försumrades fruktansvärt av dig.

Min bror, du är långt borta från Gud. Du befinner dig i ett avfall. Du har inget ädelt moraliskt mod. Du överlämnar dig till dina egna önsknings i stället för att förneka dig själv. I jakten på lycka har du besökt platser som Gud inte kan godta och när du gör detta har du försvagat din egen själ. Min bror, du har mycket att lära. Du ger efter för aptiten och du äter mer än kroppen förmår ombilda till gott blod. Det är synd att äta för mycket, även om maten är av god kvalitet. Många anser, att när de inte äter kött och de fetare matsorterna, kan de äta så mycket de vill av enkel, hälsosam mat. Men detta är ett missförstånd. Många som bekänner sig vara förespråkare för hälsoreformen, är inget annat än frossare. De lägger så stora bördor på matsmältningsorganen att kroppen blir uttröttad då den anstränger sig för att smälta den. Konsumtion av för mycket mat har ett deprimerande inflytande på tankeverksamheten. Hjärnans nervenergi måste sättas in för att hjälpa magen i dess arbete. Att äta för mycket, även om det handlar om den enklaste kost, förlamar hjärnans känsliga nerver och därigenom försvagas hjärnans vitalitet. Att äta för mycket utgör en större belastning på organismen än att arbeta för mycket. Sinnets energier utmattas effektivare genom omåttligt ätande än genom omåttligt arbete.

Matsmältningsorganen får aldrig belastas vare sig genom matens kvalitet eller dess mängd. Organismen blir överansträngd när den måste ta sig an överflödigt mat. All mat som organismen inte behöver för att bilda gott blod, är överflödigt och blir bara en belastning på kroppen. Denna överflödiga mat kan inte ombildas till vare sig kött eller blod, utan blir (413) en belastning för levern och försätter hela organismen i ett sjukligt tillstånd. Magen blir överansträngd i sitt försök att göra sig av med den. Därigenom uppstår det en känsla av matthet, som lätt förväxlas med hunger. Utan att ge matsmältningsorganen tid att vila efter ett ansträngande arbete, tas deras energi på nytt i anspråk för att ta itu med en ny överdådig måltid och matsmältningsapparaten måste börja arbeta igen. Kroppen får mindre näring från stora måltider, även om de består av hälsosam kost, än från lagom stora måltider som intas på bestämda tider.

Min bror, din hjärna arbetar mycket trögt. En man som äter så mycket som du gör, bör vara sysselsatt med fysiskt arbete Motion är mycket viktig för matsmältningen och för att hålla både kropp och sinne i god form. Du har behov av fysiskt arbete. Du rör på dig och använder din kropp som om den var gjord av trä och som om det inte fanns någon

elasticitet i den. Nyttig, aktiv motion är vad du behöver. Motion kommer att ge ditt sinne ny kraft. Men du måste se till att du inte ägnar dig åt alltför kraftig motion och inte heller åt alltför intensiva studier direkt efter en tung måltid. Att göra detta är att kränka hälsans lagar. Direkt efter en måltid ställs det stora krav på nervenergin. Hjärnans energi sätts i verksamhet för att hjälpa magen. Matsmältningsprocessen hindras om hjärnan eller kroppen sätts in i tungt arbete direkt efter en måltid. Den energi i organismen som behövs för en bestämd uppgift, dirigeras därigenom om till att ta itu med en annan uppgift.

Du behöver tillämpa måttlighet i allting. Vårda sinnets högre och ädlare förmågor. Då kommer de djuriska böjelserna att minska i kraft. Det är omöjligt för dig att växa i till i andlig kraft, så länge aptiten och lidelserna inte fullständigt behärskas. Aposteln Paulus säger: ”I stället slår jag min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte själv på något sätt skall komma till korta vid provet, när jag predikar för andra.” (1Kor. 9:27)

Res dig upp, min bror, jag ber dig om detta och låt så Guds Ande få lov att tränga djupare in än bara till det yttre. Låt Anden tränga ned till de djupa källorna för allt vad du gör. Du saknar fasta principer och en bestämd handlingsförmåga såväl i andliga som i timliga ting. Du saknar allvar i dina ansträngningar. Många är för lätta i andlighetens vågskål, därför att de inte vill förneka sin aptit. Hjärnans nervkraft har försvagats och nästan lamslagits på grund av frosseri. När sådana människor går till Guds hus på sabbaten, kan de inte hålla ögonen öppna. De allvarliga vädjandena förmår inte väcka deras blytung, okänsliga intellekt. Sanningen blir kanske förkunnad på ett djupt levande sätt, men den förmår ändå inte väcka deras moraliska känslor eller upplysa deras förstånd. Har sådana människor tänkt igenom hur de kan ära Gud i allting?

Det är omöjligt att ha klara uppfattningar om eviga ting om inte sinnet har lärt sig att uppehålla sig vid upphöjda ämnen. Alla lidelser måste helt underordnas den moraliska styrkan. När män och kvinnor bekänner sig till en stark tro och allvarlig andlighet, vet jag att deras bekännelse är falsk om de inte har fått sina lidelser under kontroll. Gud kräver detta. Orsaken till att ett sådant andligt mörker råder är att sinnet nöjer sig med en låg nivå och inte riktas uppåt till den rena, heliga och himmelska kanalen.

Jag såg med avseende på din familj, Bror M, att ni inte var lyckliga. Din hustru är besviken och du har varit besviken. Din hustru förväntade sig att finna en ädlare person i dig, kultiverad och förfinad. Hon har varit mycket olycklig. Hon är mycket stolt. Hennes familjerelationer på hennes mors sida är ganska samvetsgranna, men stolta och aristokratiska. Hon har stor delaktighet i dessa karaktärsdrag. Hon är inte öppen. Det är inte naturligt för henne att gå fram och visa känslor. Hon ser på känslorna mellan man och hustru som svaga och barnsliga. Hon har känt att om hon visade känslor, skulle (415) det inte besvaras av en fin upphöjd kärlek, utan av lidelsernas lägre ordning och att dessa skulle stärkas och inte den rena, djupa, heliga kärleken.

Din hustru borde anstränga sig mycket för att komma ut ur sitt tillbakadragna, förfinade, reserverade sätt och

bemöda sig om enkelhet i allt vad hon gör. Och när dina högre förmågor och anlag väcks i dig och stärks genom att de används, kommer du bättre att kunna förstå kvinnans behov. Du kommer att förstå att själen behöver kärlek av en högre och renare ordning än den som råder i de djuriska lidelsernas ordning. Dessa lidelser har stärkts i dig genom att du uppmuntrat dem och praktiserat dem. Om du nu under fruktan för Gud låter din kropp underordna sig och försöker gå din hustru till mötes med ren, upphöjd kärlek, kommer behoven i hennes natur att bemötas. Ta hennes hjärta till ditt hjärta, sätt stort värde på henne.

Du har varit höjd till skyarna och intagit en plats över din hustru. Du har inte förstått dig själv. Du har haft en hög uppfattning om din religiösa erfarenhet och tillväxt i det gudomliga livet. Detta har varit ett hinder i stället för en hjälp för din hustru. Hon var rädd för dig, hon fruktade, att du inte riktigt förstod dig själv och att du skulle gå alltför fort. Ert äktenskap har inte varit lyckligt. Ni har inte passat för varandra. Din hustru har en förskrämd, ängslig och introvert natur. Du har fullständigt misslyckats med att förstå henne. Hon tvekar och är rädd för att gå framåt, därför att hon är rädd för att det skall gå för snabbt. Hon behöver själv tillit och borde uppmuntras till självständighet.

Bror M, du uppmuntrar inte din hustrus tillit. Du saknar artighet och oföränderlig, vänlig aktning för henne. Du visar någon gång kärlek, men det är en egoistisk kärlek. Den är ingen grundregel hos dig som når djupt ned och understöder allt vad du gör. Det handlar inte om en osjälvvisk kärlek, som hos dig framkallar en ständig omtanke om henne och en omsorg om att ha henne i ditt sällskap, så att du därmed visar henne att du föredrar hennes sällskap (415) framför andras. Du har sökt dina egna nöjen, låtit henne stanna ensam och ofta ledes hemma. Du har uppfört dig så innan ni flyttade till den här platsen och du har fortsatt att göra så fastän du i mindre grad har saknat tillfällen eller ursäkt.

Din hustru skulle inte vilja låta dig veta, att hon lagt märke till dina svagheter. Hon är rädd för dig. Om du hade haft en verklig kärlek, vilket är naturligt för henne, skulle du ha funnit genklang i hennes hjärta. Du är för kall och envis. Tidvis har du visat hängivenhet, men det har inte väckt kärlek tillbaka, eftersom du inte har varit artig och uppmärksam och visat en kärleksfull aktning för din hustru, genom att se till hennes lycka. Du har alltför många gånger känt dig fri att gå ut och förlusta dig själv utan att fråga vad hon vill och vad som skulle göra henne lycklig.

Äkta, ren kärlek är värdefull. Den är himmelsk i sin påverkan. Den är djup och beständig. Den är inte krampaktig eller tillfällig i sina manifestationer. Den är inte en självvisk lidelse. Den bär frukt. Den kommer att leda till ständiga strävanden för att göra din hustru lycklig. Om du har denna kärlek, kommer det att bli naturligt för dig att sträva efter detta. Det kommer inte att visa sig vara av tvång. Om du går ut ensam för att ta en promenad eller delta i ett möte, kommer det att vara lika naturligt för dig som att du andas att ta din hustru med dig och försöka göra henne lycklig i ditt sällskap. Du anser hennes andliga förmågor vara mindre än dina egna, men jag såg att Gud var mer nöjd med hennes andlighet än den du själv har. Du

är inte din hustru värdig. Hon är för god för dig. Hon är en bräcklig och känslig planta. Hon har behov av omsorg på ett ömt sätt. Hon vill på allvar göra Guds vilja. Men hon har en högmodig ande och är skygg och ryggar tillbaka för tillrättavisning. Det är som döden för henne att vara föremål för observation eller kommentarer. Låt din hustru bli älskad, ärad och beskyddad i äktenskapslöftets fulla innebörd och hon kommer att kunna överge detta reserverade, anspråkslösa tillstånd som är naturligt för henne.

Låt bara en kvinna märka att hon är uppskattad av sin man (417) och dyrbar för honom, inte enbart därför att hon är nyttig och praktisk i hans hem, utan därför att hon är en del av honom själv. Då kommer hon att vara mottaglig för hans tillgivenhet och återspegla den kärlek hon får. Låt din hustru vara föremål för din särskilda och uppriktiga uppmärksamhet. När du känner det så som Gud vill, kommer du att uppleva dig själv som förlorad utan din hustrus sällskap. Du tror att hennes tro inte är värd att ha, men ändå är det den som kommer att ge ett snabbare svar än den tro du har.

Bror M, du förstår inte en kvinnas hjärta. Du resonerar inte från orsak till verkan. Du vet att din hustru inte är så lycklig och glad som du gärna skulle vilja se henne vara, men du undersöker inte problemet. Du analyserar inte ditt uppförande för att se om inte problemet ligger hos dig själv. Älska din hustru. Hon hungrar efter djup, uppriktig, upplyftande kärlek. Låt henne få det handgripliga beviset för att hennes omsorg och intresse för dig, som kommer till uttryck genom hennes uppmärksamhet för ditt välbefinnande, blir värdesatt och besvarat. Sök efter hennes uppfattning och godkännande i vad du än företar dig. Respektera hennes omdöme. Känn inte att du vet allt som är värt att veta.

Ett hem med kärlek i, där kärlek uttrycks med ord, blickar och handlingar, är en plats där änglar tycker om att visa sin närvaro och helgar scenen med ljusstrålar från härligheten. Där upplevs de enkla plikterna i hemmet som behagliga. Under sådana omständigheter kommer inga av livets plikter att vara obehagliga för din hustru. Hon kommer att utföra dem med glädje och kommer att vara som en solstråle för dem som omger henne och hon kommer i sitt hjärta att bära en lovprisning till Herren. För närvarande känner hon att hon inte har ditt hjärtas tillgivenhet. Du har gett henne anledning att känna det så. Du utför de plikter som är nödvändigast för dig som familjens överhuvud, men det brister en del. Du har en allvarlig brist på kärlekens värdefulla inflytande som leder till vänlig omsorg. Kärlek borde märkas i blickar och uppträdande och höras i röstens tonläge.

Din hustru vågar inte öppna sitt hjärta för dig, för så snart hon ger uttryck för en uppfattning som skiljer sig från din, stöter du den ifrån dig. Du talar så kraftfullt att hon inte har mod att säga något annat. Du är inte helhjärtad. Du intar en ställning över henne och håller fast vid en ståndpunkt som om hennes bedömning, uppfattning och åsikt inte hade någon betydelse. Du anser din andliga utrustning vara långt större än hennes. Min bror, du känner inte dig själv. Gud ser till hjärtat, inte till orden eller bekännelsen. Det yttre väger inte lika tungt för Gud som

för människor. Ett ödmjukt hjärta och en förkrossad ande är vad Gud värdesätter. Vår Frälsare känner till varje själs livsproblem. Han dömer inte efter utseendet, utan rättfärdigt.

Du har en fel inställning. När du intar en ståndpunkt, tänker du inte ordentligt igenom saken och överväger konsekvenserna av att hålla fast vid dina åsikter. Du väver på ett oberoende sätt in dem i samtal och böner, trots att du vet att din hustru är oenig med dina uppfattningar. I stället för att visa respekt för hennes känslor och hänsynsfullt undvika sådana ämnen där du vet att ni är olika, vilket en äkta make borde göra, har du varit framfusig och uppehållit dig vid anstötliga ämnen och har visat en envishet när det gäller att uttrycka dina åsikter utan hänsyn till några av dem som omger dig. Du har ansett att andra inte hade någon rätt att hävda åsikter som skilde sig från dina. Sådana frukter växer inte på det träd som Kristus har planterat.

I Syster N:s fall såg du inte saker och ting i deras rätta ljus. Om hon hade blivit botad som svar på dina och andras böner, skulle det ha visat sig vara till fördärv för mer än två eller tre av er. En vis Gud hade uppsikt över detta. Han kunde läsa hjärtats motiv och avsikter.

Din hustru har lika mycket rätt till sin uppfattning som du har till din. Hennes äktenskapsförhållande utplånar inte hennes identitet. Hon har ett personligt ansvar. Du kommer inte att känna dig fri (419) förrän du avlägsnar saker och ting från hennes väg och visar en mer kärleksfull, Kristuslik omsorg gentemot henne och betraktar andra i samma ljus som du själv vill bli betraktad i. Det återstår fortfarande för dig att lära dig tillämpa Pauli råd: "Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva." (Ef. 2:3) "Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning. Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren." (Rom. 12:10)

Ledning av bönemöten

Jag blev visad, bror M, att du behöver få en stor uppgift utförd för dig, innan du kan utöva ett inflytande inom församlingen, genom att tillrättavisa deras fel eller att undervisa. Du äger inte den ödmjukhet i sinnet som kan nå Guds folks hjärtan. Du är exalterad. Du behöver rannsaka dina motiv och dina handlingar för att se om dina ögon är riktade enbart mot Guds härlighet. Varken bror O eller du är särskilt lämpliga för att möta de ungas behov och församlingens behov i största allmänhet. Ni når inte ned till den enkelhet som krävs för att förstå det bästa sättet att hjälpa dem. Det påverkar inte dig och bror O på bästa sätt att ni lämnar era stolar och sätter er på plattformen framför folk. När ni intar den positionen, känner ni att ni måste säga eller göra något som hör hemma i den position ni har intagit. I stället för att stå upp och bara säga några få ord, gör ni ofta långa yttranden, som verkligen skadar mötet. Många känner sig lättade när ni sätter er ner. Om ni var på landet, där det bara fanns några få till att göra tiden uppbygglig, så skulle sådana yttranden passa bättre.

Herrens verk är omfattande och det behövs visa människor för att engagera sig i detta. Det behövs människor som kan anpassa sig efter folkets behov. Om ni

föväntar er att kunna hjälpa (420) folket, får ni inte lov att inta en ställning över dem, utan just nere bland dem. Detta är bror O:s stora fel. Han är för hård. Det är inte naturligt för honom att vara enkel och anspråkslös. Han resonerar inte utifrån orsak till verkan. Han kommer inte att vinna tillgivenhet och kärlek. Han når inte ned till barnens förståelse och talar inte på ett sätt som berör dem, vilket skall smälta sin väg till hjärtat. Han står upp och talar till barnen på ett vist sätt, men det gör dem inte gott. Hans kommentarer är generellt för långa och tröttsamma. Ibland skulle en fjärdedel av det han säger påverka barnens sinnen mer.

De, som undervisar barnen, bör undvika omständliga förklaringar. Korta och klara kommentarer kommer att utöva ett gott inflytande. Om det är mycket som måste sägas, så gör det kortfattat vid olika tillfällen. Några få väl valda ord då och då kommer att vara till större nytta, än om alltsammans ges på en enda gång. Om man talar länge, blir barnens sinnen trötta. För mycket tal får dem att avsky andlig undervisning, precis som för mycket mat belastar magen och minskar aptiten, och till och med kan leda till att man tappar matlusten. Människors sinnen kan överbelastas av för mycket orerande. Arbetet för församlingen, och i synnerhet för de unga, bör vara bud på bud, bud på bud, ljud på ljud, ljud på ljud, lite här, lite där. Ge sinnen tid att tillägna sig de sanningar du ger dem som föda. Barn måste dras till himlen, inte hårt, utan mycket milt.

Battle Creek, Michigan, den 2 okt 1868.

Vikten av självbehärskning

Käre bror P: Jag har åtskilliga gånger försökt skriva till dig, men har lika många gånger blivit förhindrad. Jag skall inte längre skjuta upp det. Jag har under några dagar känt mig speciellt ängslig för din skull. Den siste juni blev jag visad något som rörde dig. Jag blev förd tillbaka i tiden och blev visad din ostadiga och kringflackande tillvaro. Du var utan Gud. Du hade haft ett hårt och oansvarigt liv. Jag såg emellertid att Gud i Sin barmhärtighet många gånger sparade ditt liv när det verkade som om ingen människa genom sin kraft och sitt förstånd kunde skydda det. Du framstår nu som ett barmhärtighetens mirakel. Trots att ditt liv har befunnit sig i överhängande fara, har Kristus, din Försvare, gått i förbön för dig: ”Fader, skona hans liv litet till. Han har varit ett ofruktbart träd, som har sugit näring ur jorden, men hugg inte ned det. Jag vill tåligt vänta litet längre och se om det inte kommer att bära frukt. Jag vill påverka hans hjärta med sanningen. Jag vill överbevisa honom om synd.”

Jag blev visad, att Herren öppnade vägen för dig till att lyda och tjäna Honom. Dina steg styrdes västerut, där dina omgivningar skulle vara gynnsammare för tillväxt i nåden och där det skulle vara mindre svårt för dig att dana en karaktär för himlen. Du kom in i vår familj och blev mottagen i våra hjärtan. Allt detta gav Herren order om. Du hade inte den erfarenhet som var nödvändig för att leva ett liv som Herren kunde godta. Du var placerad på en

plats där du på några få månader kunde erhålla mer ljus och en mer korrekt kunskap om sanningen för vår tid, än du kunde ha fått på årtal om du hade stannat kvar i öst.

Vår medkännande Överstepräst kände till dina svagheter och dina fel och överlämnade dig inte för att utan erfarenhet kämpa mot den store fienden i ogynnsamma omgivningar. Om du stannat kvar i skulle du inte ha (422) bevarat sanningen. Det motstånd du skulle ha mött, skulle ha väckt din stridslustnad och du skulle ha vanärat sanningen med i en överilad anda och sedan, när hinder uppkom på din kristna resa, skulle du ha blivit missmodig och övergett sanningen. Du har mycket att vara tacksam för. Ditt hjärta borde fyllas med tacksamhet mot din kärleksfulle Frälsare för Hans barmhärtighet mot dig, som så länge har skymfat Hans namn.

Jag blev visad, att du var en oslipad sten från stenbrottet, som behövde mycket tillhuggning, avpassning och polering, innan den kunde fylla en plats i den himmelska byggnaden. Något av detta arbete har blivit utfört för dig, men, o, det finns fortfarande mycket arbete som måste göras! Du har varit mycket olycklig. Du har upplevt livets råa sida. Du har inte upplevt mycket lycka, men det var du som stod i ditt eget ljus och utestängde dig själv från det goda. I din ungdom uppmuntrade du en anda av missnöjdhet. Du ville inte låta dig styras. Du valde din egen väg, oavsett andras bedömning och råd. Du ville inte underkasta dig din styvfar, eftersom du ville följa din egen väg. Han förstod inte vilket sätt som var bäst att leda dig på och du var fast besluten att inte respektera hans auktoritet. Så fort han talade till dig, intog du försvarsställning. Din stridslustnad var stor och du ville slå allt och alla som korsade dina planer. Även när förslag gavs dig om ett bättre tillvägagångssätt i dina planer och ditt arbete, ville du omedelbart fly. Du trodde du blev kritiserad, trodde att du blev klandrad och grämde dig över dem som var dina verkliga vänner. Din inbillning var sjuklig. Du trodde att alla var emot dig och att du hade ett utomordentligt hårt öde. Det har varit hårt, men det är vad du själv har gjort det till. Ditt uppförande mot din styvfar var olämpligt. Han förtjänade inte den behandling av dig som han fick. Han hade fel (423) och hade begått felsteg, men när du var vaken för att se dessa i dåligt ljus, såg du inte dina egna fel. Genom Guds försyn var din hustru lamslagen av sjukdomar. Hon var en högmödig kvinna, men hon ångrade sina synder och hennes ånger godtogs av Gud.

Din väg har skyddats på den högra och vänstra sidan för att förhindra din utveckling mot förtappelse. Herren har fört din oregerliga, otämjbara anda till att underkasta sig Honom. Genom en blandning av dom och barmhärtighet har du förts till ånger. Liksom Jonas flydde du från dina plikter här och nu, till havet. I Sin försyn inskräpte Gud din väg med hjälp av prövningar. Du kunde inte uppnå framgång och bli lycklig, eftersom du inte kunde lämna självet bakom dig. Du tog självet och synden med dig. Du höll fast vid en otillfredsställd och rastlös anda och ville inte utföra plikterna på din stig. Du önskade dig en förändring, något mer betydelsefullt uppdrag. Du blev till din natur omkringflackande.

Den dyrbare Frälsarens blick har varit riktad mot dig. Annars hade du blivit överlämnad åt ditt instabila tillstånd, eller åt dina synder, till att bli utsvävande i din karaktär och ynkelig i dina omständigheter. När du var i främmande land och när du var sjuk, insåg du med sorg ditt förtvivlade, tröstlösa tillstånd. Du har tagit dig igenom långa nätter och tröttsamma dagar med rastlöshet och smärta, borta från din mor och dina systrar, utan något annat än främmande händer som vänligt kunde tjäna dig och utan något kristet hopp som kunde ge dig stöd.

Du sökte lycka, men fann den inte. Du nonchalerade din mors råd och hennes böner om att inte överträda Guds bud. Tidvis har denna försummelse vållat dig bitterhet. Men jag kan inte gå in på varje detalj, för jag är inte stark. Jag vill uppehålla mig vid det mest väsentliga av det som visades för mig.

Jag såg, att ett arbete ligger framför dig som du inte kan förstå. Det är att dö till självet, att korsfästa självet. Du har ett häftigt och (424) uppbrusande temperament, som du måste lära dig att behärska. Du har ädla karaktärsdrag, som kommer att ge dig vänner om inte din häftighet sårar dem. Du visar en stark tillgivenhet till dem som visar intresse för dig. När du uppfattar saker och ting på rätt sätt är du samvetsgrann, men ofta handlar du utifrån impulser, utan att stanna upp och tänka.

Du bedömer andra och kommenterar deras vägar och vanor, trots att du inte förstår deras ställning eller deras arbete. Du ser saker och ting från din ståndpunkt och är sedan beredd att ifrågasätta eller fördöma deras tillvägagångssätt, utan att öppet iakttä allt från alla sidor. Du har ingen kunskap om andras uppgifter och bör inte känna ansvar för deras handlingar, men göra din plikt och överlämna andra till Herren. Var tålig, bevara friden och lugnet i ditt sinne och var tacksam.

Jag såg, att Herren hade gett dig ljus och erfarenhet, så att du skulle kunna se synden i att ha en överilade anda och inse vikten av att kontrollera dina passioner. Lika säkert som du underlåter detta, lika säkert kommer du att gå miste om evigt liv. Du måste övervinna denna sjukliga inbillning. Du är extremt känslig och om ett ord sägs till fördel för något som går emot den livsväg du har valt, blir du sårad. Du känner att du blir kritiserad och att du måste försvara dig själv, rädda ditt liv. I din allvarliga ansträngning att rädda ditt liv, går du miste om det. Du har ett arbete att utföra genom att dö bort från självet och vårda en omsorg och ett tålmod. Övervinn den tanken, att du inte utnyttjas rätt, att du är förorättad, att någon vill pressa eller skada dig. Du genomskådar falska ögon. Satan förleder dig till att ta dessa förvanskade synsätt på saker och ting.

Käre bror P, i Adams Center blev ditt fall på nytt visat för mig. Jag såg, att du alltid underlät att utöva sann självbehärskning. Du har ansträngt dig, men dessa ansträngningar har bara nått det yttre, de har inte berört handlingarnas (425) ursprung. Ditt häftiga temperament skapar ofta uppriktig och smärtsam ånger och självförebåelser. Denna hetlevrade anda kommer, om den inte undertrycks, att växa till en vresig, kverulerande anda. Detta håller faktiskt i viss mån på att ske hos dig. Du vill

vara beredd att bli förnärad över allting. Om någon stöter till dig på gångbanan, blir du förnärad och ett anklagande ord kommer över dina läppar. När du kör på gatan och inte har fri körbana, kommer du ett ögonblick att känna dig uppriven. Om du ombeds att väja till fördel för andra, blir du irriterad och förargas och känner det som om din värdighet har blivit kränkt. Du kommer att visa alla den synd du har angripits av. Ditt ansiktsuttryck kommer att visa en otålighet och din mun kommer alltid att visa sig beredd för ett vredgat ord. Liksom när någon använder tobak är total avhållsamhet från denna dåliga vana det enda säkra medlet. En fullständig förändring måste äga rum hos dig. Du känner ofta att du måste vara mer försiktig. Du säger beslutsamt: "Jag vill vara lugnare och tåligare" men därigenom rör du bara vid det onda på dess utsida. Du samtycker till att behålla lejonet och att vakta det. Du måste gå längre än till detta. Endast principfasthetens styrka kan fördriva denna ödeläggande fiende och föra frid och lycka med sig.

"Du har upprepade gånger sagt: "Jag kan inte styra mitt temperament." "Jag måste säga något." Du saknar en fridsam och ödmjuk anda. Självet lever helt och hållet och du står ständigt på vakt för att skydda det mot förödmjukelse eller hån. Aposteln säger: "Ty ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud." (Kol. 3:3) De som har dött bort från självet kommer inte att känna sig beredda och kommer inte lika gärna att visa motstånd mot allt som kan irritera. Döda människor kan inte känna. Du är inte död. Om du var det och ditt liv var dolt i Kristus, skulle tusen saker som du nu lägger märke till och som plågar dig, gå förbi som om det inte var värt att lägga märke till. Du skulle då gripa tag i det eviga och skulle stå över det här livets obetydliga prövningar.

"En sådan eld är tungan, en värld av ondska bland våra lemmar." (Jak. 3:3) "Förstånd gör en människa tålmodig, det är hennes ära att förlåta försyndelser." (Ordspr. 19:11) "Den som är långmodig har gott förstånd, den som är otåligen går långt i dårskap." (Ordspr. 14:29) "Bättre en tålmodig man än en hjälte, bättre styra sitt sinne än inta en stad." (Ordspr. 16:32) "En människa skall vara snar att höra och sen att tala och sen till vrede. Ty en mans vrede åstadkommer inte det som är rätt inför Gud." (Jak. 1:19, 20) Den, som har vett spar sina ord, en förståndig man håller huvudet kallt." (Ordspr. 17:27)

Vår stora Förebild blev upphöjd till att vara jämställd med Gud. Han var en hög Befälhavare i himlen. Alla de himmelska änglarna gladdes sig över att buga sig för Honom. "Och när han låter den Förstfödde träda in i världen, säger han också: *Alla Guds änglar skall tillbe honom.*" (Hebr. 1:6) Jesus tog på Sig vår natur och lade Sin härlighet, Sitt majestät och Sin rikedom åt sidan för att utföra Sin mission, för att frälsa det som är förlorat. Han kom inte för att låta Sig tjänas, utan för att tjäna andra. Jesus gav inte tillbaka när Han blev skymfad, misshandlad och hånad. "När han blev smäddad, smädade han inte igen." (1 Petri 2:23) Trots att människors grymhet förorsakade Honom smärtsamma strimmor och sår, hotade Han inte, utan överlämnade Sig till Honom som dömer rättfärdigt. Aposteln Paulus förmanar sina bröder i Filippi: "Var så till sinnes som Kristus Jesus var. Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom

segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa.” (Fil. 2: 4-7) Är tjänaren förmer än sin herre? Kristus har gett Sitt liv som en Förebild och vi vanäras Honom när vi blir avundsjuka på grund av varje uttryck för förakt och är beredda att harnas över varje orättfärdighet, oavsett om den är inbillad eller verklig. Det är inte bevis på ett ädelt sinne när man är beredd att försvara självet och beskydda sin egen värdighet. Vi skulle (427) hellre lida orätt hundra gånger än att sära själen genom att hämnas eller genom att ge luft för vår vrede. Det finns kraft att hämta hos Gud. Han kan hjälpa. Han kan ge nåd och himmelsk visdom. Om du ber i tro, skall du få, men du måste vaka i bön. Vaka, be och arbeta bör vara ditt motto.

Din hustru skulle kunna vara till välsignelse om hon bara ville ta på sig det ansvar, som det är hennes plikt att ta på sig. Men hon har undvikit allt ansvar i sitt liv och riskerar nu att bli påverkad, i stället för att påverka dig. I stället för att ha ett lugnande, upplyftande inflytande på dig, riskerar hon att tänka som du tänker, handla som du handlar, utan att nå ned djupt nog för att styras av principer i allt vad hon gör. Du visar medkänsla för var och en och hjälper, dessvärre, alla andra att uppfatta saker och ting på ett felaktigt sätt. Hon kan utöva ett inflytande för det som är gott, men har en anda av andlig slöhet och lättja. Hon vill inte göra goda gärningar om det inte är behagligt. Vad var Meros' synd? Det var att de ingenting gjorde. Det var inte på grund av stora överträdelser som de blev fördöma, utan för att de inte kom Herren till hjälp.

Jag blev visad, att din hustru inte förstår sig själv. I sin ungdom ville hon inte visa andra omsorg och är inte heller inställd på att göra det nu. Hon är benägen att stötta sig mot andra, snarare än på sin egen kraft. Hon har inte vårdat ett ädelt oberoende. Hon borde för årtal sedan ha uppfostrat sig själv till att bära bördor. Hon är inte frisk. Hon är benägen till sysslolöshet och visar inga tendenser till aktivitet. Hon har inte förmåga att sätta sig själv i arbete om hon inte ser att hon måste. Hon äter nästan dubbelt så mycket som hon borde. Allt vad hon tar in i sin mage, utöver det som hennes kropp kan ombilda till gott blod, blir till avfall och belastar naturen när det kastas. (428) Hennes organism är belastad med en massa saker som hindrar henne i hennes arbete, hämmar maskineriet och försvagar livskrafterna.

Att ge organismen mer mat än den kan ombilda till gott blod ger upphov till en osund blodkvalitet och i mycket högre grad än arbete eller fysisk aktivitet. Denna alltför stora mängd mat skapar ett trist omtöcknat tillstånd. Hjärnans nerver skall hjälpa de organ som smälter maten och är alltså hela tiden överbelastade, försvagade och lamslagna. Detta lämnar efter sig en känsla av matthet i huvudet och kommer en dag att utsätta din hustru för en förlamning. Vad hon behöver är inte att sluta arbeta. Ingenting skulle kunna var så farligt för henne som att fortsätta att vara där hennes fysiska krafter inte skulle behöva användas i aktivt arbete. Fysisk träning är mycket viktigt. Det kommer att stärka hennes kropp och sinne. När hon väcks till att ta ansvar för sin ställning och ser de fördelar som kommer av att ha ett mål i livet, kommer hon inte att vara lika benägen till att sjunka ned i lättja och till att fly från svårigheter. Hon lägger inte ned sitt hjärta i det

hon gör. Därför rör hon sig nästan som en maskin och upplever arbetet som en börda. Hon kan inte, när hon känner det så, förverkliga och ta emot det nya liv och den kraft, som det är hennes privilegium att ha. Hon saknar ande och kraft. Hon visar en alltför stor tendens till att förlora sig i sysslolöshet och blytung likgiltighet. Det tunga slöhetstillstånd som hon upplever kan bara övervinnas genom en sparsam kost, fullständig kontroll över aptiten och alla hennes begär och genom att ställa krav på hennes *vilja* till att hjälpa henne börja med fysisk träning. Hon saknar vilja att sätta i gång kraften i nerverna så hon kan stå emot lättja.

Syster P, du kan aldrig bli till nytta i världen om inte dina föresatser är starka nog för att göra det möjligt för dig att övervinna denna ovilja mot att visa omsorg och bära bördor. När du dagligen använder de krafter du har inom dig, kommer arbetet att bli mindre svårt, tills det blir naturligt för dig att göra dina plikter och vara omsorgsfull och flitig. Du kan vänja dig vid att tänka, (429) när du lägger en mindre börda på din mage. Denna börda belastar hjärnan.

Du borde också ha ett mål i livet. Där det inte finns något mål, finns det en tendens till lättja, men där det finns ett tillräckligt betydelsefullt mål i sikte, kommer alla mentala krafter att spontant aktiveras av sig själva. För att göra livet framgångsrikt, måste tankarna ständigt riktas mot livsmålet och inte lämnas att irra omkring och upptas av betydelselösa saker eller tillfredsställas av fåfänga grubblerier, som är frukten av att ha flytt från sitt ansvar. Att bygga luftslott fördärvar sinnet.

Ta itu med den uppgift som är din nu. Visa att du är villig att utföra den, av hela ditt hjärta. Du borde besluta dig för att göra något som kräver såväl mental ansträngning som fysiska krafter. Ditt hjärta borde vara med i det arbete du nu gör. Den uppgift som nu ligger framför dig är det arbete, som Himlen vill att du skall utföra. Att drömma om en uppgift långt bort och föreställa sig en plan för framtiden, kommer att visa sig vara ofruktbart och kommer att göra dig olämplig för den uppgift, hur obetydlig den än må vara, som Himlen nu sätter fram för dig. Det borde inte vara din strävan att utföra ett stort uppdrag, utan att i stället med glädje och på ett bra sätt utföra den uppgift du utför i dag. Talenter har anförtrotts till dig att förvalta för att fördubblas. Du är ansvarig för om de används rätt eller missbrukas. Du skall inte eftersträva stora ting för att utföra ett stort uppdrag, utan för att utföra din lilla uppgift. Låt dina talenter växa till, även om de är få och låt en känsla av ansvar inför Gud för att de används rätt vila över dig.

Du skall inte räkna med att kunna undvika smärta och trötthet i livets svårigheter och problem. Guds Son tog mänsklig gestalt. Han var ofta trött i Sin kropp och ande. Han sade: ”Så länge det är dag måste vi göra hans verk som har sänt mig. Natten kommer då ingen kan arbeta. (Joh. 9:4) Du bör sluta att drömma dig långt bort och leda dina tankar till de plikter du nu har och utföra dem med glädje.

Den här världen är inte den kristnes himmel. Den är bara en plats där man görs lämplig för himlen. Den är scenen

för vår livskamp, våra konflikter och sorger, och det är viktigt att vi alla har ett fast grepp om den värld som är bättre, där det kommer att finnas frid, glädje och lycka, som skall njutas för alltid, när krigen är över. Jag såg att ni båda löper större risk att lida skeppsbrott i tron om ni var tillsammans, därför att ni då skulle se saker och ting i ett felaktigt ljus. Ni har båda ett stort arbete att utföra för er själva, men ni riskerar att göra era ögon blinda för varandras fel. Syster P borde vara uppmärksam på att inte väcka sin makes stridslustnad, genom att med avsikt att bli förstådd, berätta för honom om de anledningar hon tycker sig ha till att känna sig missnöjd. Han ser saker och ting i ett starkt ljus och känner djupt för sådant som inte är värt att bry sig om. Hon måste lära sig detta och förstå att det är i klokt att inget säga. Hon behöver lära sig uthållighet. Det är mycket lättare att få en sak att fastna i huvudet än att få den ut ur sitt sinne när den har slagit rot. Det är lättare att uppehålla sig vid ett förmodat fel än att återställa en god relation eller att kontrollera sina känslor när de nu har väckts.

Bror P har egenskaper som skulle vara utmärkta om de renades genom en ren religions upplyftande inflytande. Han kan bli till nytta. Endast uppriktig gudsfruktan kan ge honom förmåga att utföra sina plikter i den här världen och göra honom lämplig för himlen. En himmelsk karaktär måste uppnås på jorden, min bror, annars kommer du aldrig att få den. Därför bör du genast engagera dig i den uppgift som du skall utföra. Du bör arbeta allvarligt på att uppnå en lämplighet för himlen. Lev för himlen. Lev av tro.

Bror P, du är en oslipad sten, men en skicklig Fackmans hand vilar över dig. Skall du låta Honom hugga och slipa dig och polera dig till den byggnad som byggs utan ljudet från yxa och hammare? Inte ett slag skall slås efter provningstidens slut. Du måste nu, medan provningstiden varar (431), antingen övervinna ditt häftiga temperament eller slutgiltigt skiljas från Gud.

Jesus älskar er båda och vill frälsa er om ni vill bli frälsta på det sätt som Han själv har bestämt. Ni måste ha en erfarenhetsmässig religion om ni verkligen hungrar och törstar efter den. Gå till Gud i tro och ödmjukhet och be. Då kommer ni att få det. Kom emellertid ihåg att lärjungen inte står över sin Mästare och att tjänaren inte heller står över sin Herre. Ni skall värna om den underdanighet och ödmjukhet i ert sinne som var i Kristus.

Battle Creek, Michigan, 9 febr. 1869.

Flit och sparsamhet

Kära bror och syster R: Jag har sökt efter ett tillfälle att skriva till er, men har varit sjuk och ur stånd att skriva till någon. Jag vill emellertid försöka skriva några rader nu på morgonen.

När jag blev visad de plikter som vilar på Guds folk när det gäller de fattiga, särskilt änkor och föräldralösa, blev

jag visad att min man och jag riskerade att ta på oss bördor som inte Gud har lagt på oss och därigenom försvaga vårt mod och vår kraft genom att öka våra bekymmer och vår ängslan. Jag såg, att min man gick längre när det gällde er än det var hans plikt att göra. Hans intresse för er förmådde honom att ta på sig en börda som sträckte sig längre än hans plikt och som inte har varit till någon nytta för er, utan som hos dig har skapat en svaghet att bli beroende av dina bröder. Ni förväntar er att de skall hjälpa och gynna er, samtidigt som ni inte arbetar lika hårt som de och inte heller alltid hushållar så som de känner att det är deras plikt att göra.

Min bror och syster, det visades för mig att ni har mycket att lära. Ni har levt över era tillgångar och har inte lärt er att hushålla. När ni tjänar mycket, vet ni inte hur ni skall göra för att de skall räcka så länge som möjligt. Ni följer er smak och er aptit, i stället för att vara försiktiga och använda ert förstånd. Tidvis lägger ni stora summor (432) på mat som era trossyskon inte har råd med. Pengarna strömmar på det hela taget lätt ut ur era fickor.

Syster R har en dålig hälsa. Hon ger efter för sin aptit och belastar i allt för hög grad sin mage. Hon överbelastar den genom att äta för mycket och ger den en kost som inte är bäst lämpad för att förse hennes kropp med näring. Hennes mat intas i våldsamma mängder och hon rör sig bara obetydligt. Därigenom belastas organismen hårt. Enligt det ljus som Herren har gett oss, är enkel kost det som bäst kan tillförsäkra oss hälsa och krafter. Motion är nödvändig för hennes hälsa.

Självförnekelse är en läxa som ni båda fortfarande måste lära er. Begränsa din aptit, bror R. Gud har gett dig en tillgång i form av krafter. Det är mer värt för dig än pengar och borde värdesättas högre. Styrka kan inte köpas för guld eller silver, hus eller jord. Det är en stor styrka du äger. Gud kräver att du på ett förståndigt sätt använder den styrka Han välsignat dig med. Du är Hans förvaltare i lika hög grad som en person med pengar. Det är lika felaktigt av dig att inte utnyttja din styrka på bästa sätt som det är av en rik att girigt hålla tillbaka sina rikedomar för att det är angenämt. Du anstränger dig inte så som du borde för att försörja din familj. Du kan det och gör det om arbetet är helt tillrättalagt för dig, men du anstränger dig inte själv för att du känner att det är din plikt att använda tiden och styrkan till det som är mest fördelaktigt och i fruktan för Gud.

Du har varit i en bransch som tidvis skulle ge dig stora inkomster. När du har tjänat ihop pengar har du inte försökt spara med tanke på tider då pengar inte så lätt kunde förtjänas, utan du har använt mycket på inbillade behov. Om du och din hustru hade förstått att det var en uppgift som Gud lagt på er att förneka er smak och era önskningar, och att vidta åtgärder för framtiden i stället för att bara leva för ögonblicket, kunde ni nu ha haft (433) ett välstånd och er familj kunde ha haft ett bekvämt liv. Ni har en läxa att lära som ni inte borde dra er undan att lära er. Det är att gå långt för att bara uträtta obetydligt.

Syster R har lutat sig alltför mycket mot sin man. Hon har hela sitt liv varit alltför beroende av sympati från andra, tänkt på sig själv och gjort sig själv till centrum. Hon har

blivit alltför bortskämd och har inte skaffat sig något självförtroende. Hon har inte varit till den hjälp för sin man, i världsliga saker, som hon skulle kunna vara. Hon måste lära sig att leva med sin fysiska bräcklighet och inte uppehålla sig vid den så som hon gör. Hon måste själv kämpa livets strid. Det vilar ett personligt ansvar på henne.

Syster R, du har levt på ett felaktigt sätt. Du tillåter dig att läsa vad som helst och allting. Dina tankar har inte mått väl av så mycket läsning. Dina nerver har blivit upprivna av att du så länge hastigt har jagat genom historien. Om dina barn stör dig medan du håller på med detta, så blir dina ord irriterade och otåliga. Du saknar självkontroll och misslyckas därför med att hålla kvar dina barn med ett fast, stadig hand. Du handlar utifrån impulser. Du skämmer bort dem och ger efter för dem och sedan blir du irriterad och skäller ut dem och är hård. Detta ombytliga sätt är mycket skadligt för dem. De behöver en fast, stadig hand, eftersom de är oberäkneliga. De behöver en regelbunden, vis och klok uppfostran.

Du kunde bespara dig själv mycket förvirring om du ville ta på dig en kvinnas roll och handla utifrån princip och inte av impuls. Du har inbillat dig att din man måste dela dina idéer, att du inte kunde stå ensam. Du bör inse att hans uppgift är att försörja sin familj. Du bör förmå dig själv till att förneka dina önskningar och begär och inte få honom att känna att han måste anpassa sig efter dig. Du har en roll att spela genom att bära livets bördor. Du måste vara tapper och äga själsstyrka. Var en kvinna, inte ett egensinnigt barn. Du har blivit bortskämd och har fått dina bördor burna åt dig för länge. Det är nu din plikt att förneka dina önskningar och din egen vilja och (434) att handla utifrån principer, för din familjs nuvarande och framtida goda. Du mår inte bra, men om du ville vårda en förnöjsamhet och ett glatt sinne, skulle det hjälpa dig att ta bättre vara på det här livet och också på det kommande livet.

Bror R, det är din plikt att på ett noggrant och förståndigt sätt använda den styrka som Gud har gett dig.

Syster R, din hjärna är trött och överbelastad av läsning. Du borde förneka din läggning att fylla ditt sinne med allt som det kan sluka. Din livstid har inte använts på det bästa sättet. Du har inte hjälpt dig själv och inte heller dem som omger dig. Du har lutat dig mer mot din mor än vad som har varit bra för dig. Om du hade varit mer hänvisad till de krafter du har inom dig själv och ägt ett större självförtroende, skulle du vara lyckligare. Nu måste du bära dina egna bördor så gott som du kan och uppmuntra din man till att bära sina under hans arbete.

Om du hade förnekat ditt intresse för läsning och för att försöka tillfredsställa dig själv, hade använt mer tid till försiktig fysisk träning och hade varit noggrann med att äta lämplig, näringsrik kost, kunde du ha undgått mycket lidande. En del av detta lidande har varit inbillat. Om du hade samlat dig till att stå emot din klenhet och till att ge efter för svagheder, skulle du inte ha fått några krampanfall. Dina tankar skulle då ha dragits bort från dig själv till dina husliga plikter och till att hålla ordning och reda i ditt hem och göra det vackert och smakfullt. Mycket läsning och att du låtit dina tankar att avledas av många

småsaker, har lett till att du försummat dina barn och dina husliga plikter. Dessa är just de plikter som Gud har gett dig att utföra.

Du har haft för stort medlidande med dig själv. Du har tänkt på dig själv och uppehållit dig vid dina dåliga känslor. Min syster, ät mindre. Börja arbeta fysiskt och ägna dina tankar åt andliga ting. Låt inte dina tankar dröja kvar vid dig själv. Vårda en förnöjsam och glad anda. (435) Du pratar för mycket om oväsentliga saker. Du samlar inte någon andlig kraft genom det. Om de krafter som används till prat i stället ägnades åt bön, skulle du få ta emot andlig styrka och skapa musik i ditt hjärta för Gud.

Du har varit styrd av känslor, inte av plikt och princip. Du har överlämnat dig åt hemlängtan och skadat din hälsa genom att ge efter för oro. Dina vanor är inte sunda. Du behöver bättra dig. Ingen av er är villig att arbeta som andra arbetar, eller äta som dina bröder äter. Om det står i er makt att få saker, så har ni dem. Det är er plikt att hushålla.

Som kontrast till dig presenterades syster S:s fall. Hon har en svag hälsa och har två barn att försörja med sitt lågavlönade sömnadsarbete. Under många år fick hon knappt någon hjälp alls. Hon led av dålig hälsa. Trots detta bar hon själv sina bekymmer. Här var verkligen ett föremål för barmhärtighet. Se nu på ditt eget fall. En man med en liten familj och utrustad med mycket kraft. Ändå är ni hela tiden skyldiga andra något. Det är helt fel. Ni har en läxa att lära er. Hos syster S handlar livets kamp om sparsamhet. Här är ni med en stark mans krafter och kan ändå inte klara er själva. Ni har ett arbete att utföra. Ni borde ha en enhetlighet när det gäller kost. Lev alltid lika enkelt som era bröder. Genomför hälsoreformen i era liv.

Jesus utförde ett mirakel och bespisade fem tusen. Sedan lärde Han ut en viktig läxa om sparsamhet: "Samla ihop de stycken som har blivit över, så att inget blir förstört." (Joh. 6:12) Plikter, viktiga plikter vilar på er. "Stå inte i skuld till någon." (Rom. 13:8) Om ni var svaga och inte klarade av att arbeta, så skulle era bröder vara skyldiga att hjälpa er. Allt ni behövde från era bröder när ni flyttade var en god start. Om du var så ambitiös som du borde vara och du och din hustru ville samtycka till att leva av era tillgångar, kunde ni (436) ha undgått att hamna i förlägenhet. Du måste arbeta för liten lön lika väl som för hög lön. Flit och sparsamhet skulle ha försatt din familj i en mycket gynnsammare situation än den här. Gud vill, att du troget skall förvalta din styrka. Han vill att du skall använda den så att din familj övervinner era brister och ert beroende av andra.

Battle Creek, Michigan, 22 mars 1869.

Motstånd flammar upp

Kära syster T: Jag har blivit visad att det har funnits ett fel i ditt religiösa liv. Du har ägt en alltför stridslysten anda. Samtidigt som det är ditt privilegium att tänka och handla

självständigt, har du gått för långt. Du har varit mer självständig än ödmjuk. Du har uppfört dig på ett sådant sätt att du irriterar mer än du lugnar och tröstar. Det har varit nödvändigt för dig att äga fasthet för att kunna försvara sanningen, men du har ofta misslyckats med att äga den saktmodighet och den stilla ande som Gud värderar högt. I din familj har du mött motstånd och en tydlig avsmak för sanningen, men du har inte bemött dessa prövningar på bästa sätt. Du har talat för mycket och varit alltför bestämd. Du har blandat för litet kärlek och ömhet i ditt arbete för din familj, i synnerhet mot din man. Du riskerar att föra saker och ting till ytterligheter, överdriva saker och ting och såra i stället för att bota. Varhelst du kan ge upp din egen uppfattning utan att offra sanningens principer, är det bäst att du gör det, även om du tror att du har rätt. Du har ett ansvar, en identitet, som inte kan förenas med din mans. Ändå finns det ett band som gör er till ett. I många avseenden skulle det vara mycket bättre för din man, dina barn och dig själv om du var mer foglig. Du är (437) alltför krävande. Du försöker inte vinna dem som är olika dig. Du är snabb till att lägga märke till när du har ett övertag och gör mesta möjliga av det. Om du ägde mer tålmodighet blandat med mild kärlek och om du för Kristi skull gick förbi många saker utan att ta upp dem och ta dem med hem på ett sätt som skapar obehag, skulle ditt inflytande vara större och angenämare. Du behöver kärlek, öm medkänsla och tillgivenhet.

Du ser sanningen. Därefter sätter du gränser för hur den ene och den andre skall omsätta detta i praktiken. Om de misslyckas med att nå upp till den gräns du satt, känner du att du vill dra dig undan från dem. Du kan inte vinna dem som kamrater. Kärleken till dem slocknar i ditt hjärta, fastän de är lika nära det som är rätt som du själv. Du skaffar dig fiender när du borde skaffa dig vänner. Du är brinnande och positiv i ditt temperament, och när du ser punkter av sanning, för du dem till ytterligheter. På det sättet stöter du bort personer, i stället för att vinna dem och binda dem till ditt hjärta. Du ser på de obehagliga karaktärsdragen hos dem du umgås med och dröjer kvar vid deras skenbara självmotsägelser och fel och förbiser med deras försonande drag. Jag blev hänvisad till detta skriftställe: "För övrigt, mina bröder, allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, *tänk* på allt sådant." (Fil. 4:8) Här, min kära syster, är något som du med fördel kan meditera över och tänka på. Se på de goda dragen hos dem du umgås med och se så litet som möjligt på deras fel. Du är alltför stridslysten och kastar ur dig saker i förvirring och strid. Du måste ändra ditt liv och din karaktär om du någonsin skall bli klassad med dem som får höra orden: "Saliga är de som skapar fred, de skall kallas Guds barn." (Matt. 5:9) Låt inget annat än vänliga och kärleksfulla (438) ord falla från dina läppar med hänsyn till dina familjemedlemmar eller församlingen.

Du behöver öppna ditt hjärta för kärlek, för den kärlek som finns dold i Jesu bröst. Skulle din Frälsare behandla dig som du behandlar dem som inte liknar dig, skulle du med säkerhet befinna dig i ett sorgligt tillstånd. Ditt fall skulle nästan vara hopplöst. Men jag tackar Herren för att vi har en barmhärtig överstepräst som kan känna Sig berörd av känslan av våra svagheter. Du har haft problem med andra och uppfört dig på ett sätt som himlen inte kan

godkänna. Du har ett arbete att utföra genom att låta Guds nåds mildrande inflytande påverka ditt hjärta. Sök saktmod, sök rättfärdighet.

Du ivrar för sanningen. Du älskar den och vill investera något i den. Detta är i sin ordning, men var försiktig så att de regler du ger andra stärks av ditt exempel. Du måste söka efter fred. Detta kan du göra utan att offra en enda av sanningens principer. Du har rasat och kämpat dig fram på din väg och nu behöver du utöva inflytande på andra, som är mjukare, mildare och lugnare, i stället för att framkalla ett motstånd. Du har haft ett stort själförtroende och uppskattat dig själv högt. Nu behöver du upphöja Jesus och efterlikna Hans anspråkslösa liv, som alltid förde frid med Sig.

Du, min syster, kommer att visa dig vara en prövning för Guds folk om du inte är villig att lära dig och ta emot råd. Du får inte fortsätta att tro att du vet allt. Du har ännu mycket kvar att lära dig innan du kan bli fullkomlig inför Gud. Den mildaste och bästa läxa man kan lära sig är ödmjukhetens. "Ta på er mitt ok och lär av mig", säger den ödmjuka Nazaréen, "ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar." (Matt. 11:29) Denna lektion i mildhet, tålmodighet, uthållighet och kärlek har du kvar att lära dig och att praktisera. Du kan bli till välsignelse. Du kan hjälpa dem som behöver hjälp, men du måste lägga bort ditt måttband, (439) för det skall du inte använda. Han som dömer felritt och som förstår vår fallna, fördärvade naturs svaghet, sätter själv normen. Han väger på helgedomens våg och Hans noggranna mått skall vi alla acceptera.

Du uppför dig fel mot din man. Du behöver vårda en större vänlighet och större hänsyn mot honom. Du är alltför krävande. Du går till ytterligheter och skadar din egen själ och sanningen. Du gör sanningen fränstötande och får själar att vara rädda för den. Låt kärlek göra dina ord milda och överensstamma med dina handlingar. Då kommer du att finna en förändring hos dem du umgås med. Det kommer att råda frid, enighet och harmoni i stället för strid, avund och oenighet. Låt kärlek och mildhet utövas i synnerhet mot din familj och ni kommer att få ta emot en stor välsignelse.

En vädjan till församlingen

Den 2 oktober blev jag visad Guds bekännande folks sanna tillstånd. Många av dem befann sig i stort mörker och föreföll att trots detta vara likgiltiga för sitt sanna tillstånd. Känslorna hos många verkade vara ur funktion då det gällde andliga och eviga ting, medan deras sinnen tycktes vara helt vakna när det gällde deras världsliga angelägenheter. Många värnade om avgudar i sina hjärtan och utövade synd som skiljde dem från Gud och fick dem att vara mörkrets människor. Jag såg, att det endast var få som stod i ljuset och ägde omdömesförmåga och andlig klarhet så att de kunde upptäcka dessa stöttestenar och avlägsna dem från vägen. Människor som står i mycket ansvarsfulla ställningar i centrum för arbetet är sovande. Satan har paralyserat dem för att hans planer och knep inte

skall upptäckas, när han är sysselsatt med att fånga, bedra och ödelägga.

Somliga, som har ställningar som väktare för att varna folket vid fara, har slutat hålla uppsikt och lutar sig makligt tillbaka. De är opålitliga väktare. De förblir passiva när deras listige fiende går in i borgen och framgångsrikt arbetar på att riva ned det som Gud har befallt skall byggas upp. De ser att Satan bedrar de oerfarna och inget ont anande. Ändå tar de det hela med ro, som om de inte hade något särskilt intresse av detta, som om detta inte angick dem. De förstår inte att det är farligt. De ser ingen anledning till att slå larm. För dem verkar det som om allting är bra och de ser inte att de behöver utstöta de troget varnande basuntoner som de hör framföras i de tydliga vittnesbörden, för att visa folk deras överträdelse och Israels hus deras synder. Dessa tillrättavisningar och varningar stör de sovande, makliga vaktposternas frid. De är inte nöjda. De säger i sina hjärtan, om än inte med ord: "Allt detta är omotiverat. Det är för strängt, för hårt. Dessa människor är förvirrade och uppjagade i onödan och vill inte ge oss någon vila eller ro. "Ni tar på er för mycket, ni ser att hela församlingen är helig, varenda en av dem." De vill inte att vi skall ha det bekvämt och uppleva frid eller lycka. Det är bara aktivt arbete, slit och oupphörlig vaksamhet som kommer att tillfredsställa dessa oresonliga, olämpliga väktare. Varför profeterar de inte behagliga saker och ropar: Frid, frid? Då skulle allt gå jämnt framåt."

Så har många människor det. Och Satan jublar över sin framgång med att styra så många kristna bekännares tankar. Han har bedragit dem, paralyserat deras känslor och planterat sitt helvetes fana precis mitt ibland dem och de är så fullständigt bedragna att de inte inser att det är han som har gjort det. Folk har inte satt upp utskurna bilder, men deras synd är ändå inte mindre i Guds ögon. De dyrkar mammon. De älskar världslig vinning. En del av dem vill offra något av sitt samvete för att uppnå sitt mål. Guds bekännande (441) folk är själviskt och egenkärt. De älskar saker som hör den här världen till och visar sympati med mörkrets gärningar. De finner behag i orättfärdighet. De älskar inte Gud och inte heller sin nästa. De är avgudadyrkare och är värre, långt värre, i Guds ögon än hedningar som tillber utskurna bilder och inte har någon kunskap om en bättre väg.

Kristi efterföljare har uppmanats att komma ut från världen och att skilja sig från och inte röra vid det orena och de har löfte om att bli den Högstes söner och döttrar, medlemmar av den himmelska familjen. Men om dessa villkor inte har uppfyllts från deras sida, kommer de inte och kan de inte göra det möjligt att löftet infrias. En bekännelse till kristen tro betyder ingenting i Guds ögon. En sann ödmjuk och villig lydnad mot Hans anspråk är däremot utmärkande för de barn Han har tagit upp i Sin familj, mottagarna av Hans nåd och Hans stora frälsning. Dessa kommer att vara särskilda, ett skådespel för världen, för änglar och för människor. Deras speciella, heliga karaktär kommer att kunna märkas och kommer tydligt att skilja dem från världen, från dess känslor och begär.

Jag såg, att endast få bland oss motsvarar denna beskrivning. Deras kärlek till Gud består av ord, den yttrar

sig inte i handling och i sanning. Deras sätt att handla, deras gärningar, vittnar om dem att de inte är ljusets barn utan mörkrets. Deras gärningar har inte blivit utförda i Gud, utan i själviskhet och i orättfärdighet. Deras hjärtan är främmande för Hans förnyande nåd. De har ingen erfarenhet av den förvandlande kraft som leder dem till att vandra så som Kristus vandrade. De, som är levande grenar i det himmelska vinträdet kommer att få del av vinstockens sav och näring. De kommer inte att vara vissnade grenar utan frukt, utan kommer att ge prov på liv och livskraft och kommer att blomstra och bära frukt till Guds ära. De kommer att vara noggranna med att överge all synd och med att fullkomna sin helighet i fruktan för Gud.

Liksom det gamla Israel har församlingen varit olydig mot sin Gud genom att (442) överge ljuset, försumma sina plikter och missbruka sitt upphöjda privilegium som innebär att vara speciell och helig i sin karaktär. Hennes medlemmar har brutit sitt förbund, i vilket de lovat att leva för Gud och endast för Honom. De har förenat sig med dem som är själviska och älskar världen. De har värnat om stolthet och kärlek till nöjen och synd och Kristus har lämnat dem. Hans Ande har undertryckts i Hans församling. Satan arbetar sida vid sida med bekännande kristna, men de saknar i så hög grad andlig omdömesförmåga att de inte kan upptäcka honom. De har inte tagit på sig bördan av sitt uppdrag. De högtidliga sanningar som de bekänner sig tro på är inte verkliga för dem. De har ingen sann tro. Män och kvinnor kommer att leva ut hela den tro i handling, som de faktiskt har. Av deras frukt skall ni känna dem. Inte deras bekännelse, utan den frukt de bär, visar trädets karaktär. Många har någon form av gudaktighet, deras namn är inskrivna i församlingens protokoll, men de har en nedfläckad nedteckning i himlen. Den ängel, som gör anteckningarna, har noggrant skrivit ned deras gärningar. Varje självisk handling, varje felaktigt ord, varje försummad plikt och varje dold synd med all listig förställning, har noggrant antecknats i den nedtecknande ängels anteckningsböcker.

Riktigt många som bekänner sig vara Kristi tjänare tillhör inte Honom. De bedrar sina själar till sitt eget fördärv. Även om de bekänner sig som Kristi tjänare, lever de inte i lydnad mot Hans vilja. "Vet ni inte att om ni ger er till slavar, då är ni hans slavar och det är honom ni lyder, antingen under synden, vilket leder till död, eller under lydnaden, vilket leder till rättfärdighet." (Rom. 6:16) Många lyder en annan mästare även om de bekänner sig vara en Kristi tjänare och dagligen arbetar mot den Mästare som de bekänner sig tjäna. "Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon." (Matt. 6:24)

Jordiska och egoistiska intressen engagerar Guds bekännande folks (443) själ, sinne och styrka. I alla avsikter och syften är de mammons tjänare. De har ingen erfarenhet av en korsfästelse från världen, med dess känslor och begär. Det är endast få bland de många som bekänner sig som Kristi efterföljare som med aposteln ord kan säga: "För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket

världen är korsfäst för mig och jag för världen.” ”Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig.” (Gal. 6:14, 2:19, 20) Om villig lydnad och sann kärlek utmärker Guds folks sätt att leva, kommer deras ljus att lysa med en helig klarhet för världen.

De ord som Kristus riktade till Sina lärjungar tillägnades alla som tror på Hans namn: ”Ni är jordens salt. Men om saltet förlorar sin sälta, hur skall man då göra det salt igen? Det duger bara till att kastas ut och trampas ner av människor.” En bekännelse om gudsfruktan utan den levande principen är fullständigt värdelös, precis som salt utan dess bevarande egenskaper. En principlös bekännande kristen är en lögn, en skamfläck för Kristus, en vanära för Hans namn. ”Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg. Inte heller tänder man ett ljus, som sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset. Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen.” (Matt 5:13- 16)

Guds folks goda gärningar har ett mäktigare inflytande än ord har. Genom deras redbara liv och osjälviska handlingar leds iakttagaren till att vilja äga samma rättfärdighet som ger så goda frukter. Han dras till den kraft från Gud som förvandlar självupptagna mänskliga varelser till den gudomliga avbilden och Gud äras, Hans namn förhärsligas. Men Herren (444) vanäras och Hans sak vanäras då Hans folk lever i slaveri under världen. De lever i vänskap med världen och är Guds fiender. Deras enda hopp om frälsning är att de skiljer sig från världen och av hela sitt hjärta håller fast vid sin särskilda, heliga och speciella karaktär. O, varför vill inte Guds folk rätta sig efter de villkor som finns nedskrivna i Hans ord? Om de ville gör detta, skulle de inte undgå att lägga märke till de strålande välsignelser som fritt ges av Gud till den som är ödmjuk och lydig.

Jag blev bestört när jag fick se det fruktansvärda mörkret hos många av medlemmarna i våra församlingar. Bristen på sann gudsfruktan var så stor att de var mörkrets och dödens kroppar, i stället för att vara ljus för världen. Många bekände sig älska Gud, men i sina gärningar förnekade de Honom. De varken älskade, tjänade eller löd Honom. Deras egna egoistiska intressen var det primära. Hos en hel del verkade det vara en alarmerande brist på principer. De behärskades av ett oheligt inflytande och verkade inte ha några rötter inom sig själva. Jag frågade vad dessa ting innebar. Varför förekom en sådan brist på andlighet? Varför var det så få som hade en levande erfarenhet av religiösa angelägenheter? Jag blev hänvisad till profetens ord: ”De människobarn, dessa män har låtit sina eländiga avgudar få insteg i sina hjärtan och har ställt upp framför sig sådant som förleder dem till synd. Skulle jag verkligen låta sådana fråga mig tillråds? Säg därför till dem: Så säger Herren, HERREN: Var och en av Israels hus som släpper in eländiga avgudar i sitt hjärta och ställer upp framför sig det som förleder honom till synd och sedan kommer till profeten, honom skall jag, HERREN, ge svar efter vad han förtjänar för sina många avgudars skull. Så skall jag gripa Israels folk i hjärtat, därför att de alla har vikit bort från mig genom sina avgudar.” (Hes. 14:3- 5)

Guds folk blev framställt för mig i ett avfallet tillstånd. Deras öga riktar sig inte enbart mot Guds härlighet. Deras egen ära är iögonfallande. De försöker förhärsliga sig själva (445) och kalla sig själva kristna. Hjärtats helighet och livets renhet var det stora temat i Kristi undervisning. I Hans bergspredikan, efter att Han specificerat vad vi måste göra för att bli välsignade och vad vi inte får lov att göra, säger Han: ”Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig.” (Matt. 5:48)

Fullkomlighet, helighet, inget mindre än detta skulle göra dem framgångsrika när de skulle framföra de principer som Han hade gett dem. Utan denna helighet är det mänskliga hjärtat egoistiskt, syndigt och omoraliskt. Helighet kommer att leda dess ägare till att bli fruktbara och rika på goda gärningar. Han kommer aldrig att bli trött på att göra gott, han kommer inte heller att se efter att bli befordrad i den här världen. Han kommer att se framåt mot att få bli befordrad till den tid då himlens Majestät skall upphöja de heliga till Sin tron. Då skall Han säga till dem: ”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.” (Matt. 25:34) Herren räknar sedan upp den självförnekelse och barmhärtighet, medkänsla och rättfärdighet, som Han har visat i Sina gärningar. Hjärtats helighet kommer att ge upphov till riktiga handlingar. Det är bristen på andlighet och helighet som leder till orättfärdiga handlingar, till avund, hat, svartsjuka, onda misstankar och alla hatfyllda och avskyvärda synder.

Jag har i fruktan för Gud försökt att för Guds folk framställa de faror de befinner sig i och deras synder och har med mina svaga krafter bemödat mig om att efter bästa förmåga väcka det. Jag har uttalat mig om överraskande saker, som skulle ha ingett dem skräck och rädsla och ha lett dem till att ivrigt ångra sina synder och sina överträdelser, om de trodde. Jag har utifrån det som har visats mig framställt för dem, att endast några få av dem som nu bekänner sig tro på sanningen till sist skulle bli frälsta - inte därför att de inte kunde bli frälsta, utan därför att de inte ville bli frälsta på det sätt som Gud själv har bestämt. Den väg som nu har märkts ut av vår gudomlige Herre är för smal och dess port är för trång för att släppa in dem, (446) så länge de griper efter världen eller värnar om sin själviskhet och all slags synd. Det finns ingen plats för dessa saker och trots detta är det endast få som vill samtycka till att skiljas från dem, så att de kan gå på den smala vägen och gå in genom den trånga porten.

Kristi ord är tydliga: ”Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte kunna det.” (Luk. 13:24) Alla som bekänner sin kristna tro är inte kristna av hela sitt hjärta. Det finns syndare i Sion nu precis som förr i tiden. Jesaja talar om dem med hänvisning till Guds dag: ”Syndarna i Sion blir förskräckta, bävan griper de gudlösa. Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld? Vem kan bo vid en evig glöd? Den, som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar det som vinnas genom förtryck och som avhåller sina händer från att ta mutor, den som stoppar till sina öron för att inte höra om blodgärningar och sluter sina ögon för att inte se det onda, han skall bo på höjderna, klippfästen skall vara hans värn. Sitt bröd skall han få, vatten skall aldrig fattas honom.” (Jes. 33:14- 16)

Det finns nu hycklare som kommer att skälva när de får se sig själva. Deras eget elände kommer att förtära dem på den dag som snart kommer över oss, en dag då, ”Herren kommer ut ur sin boning för att straffa jordens invånare.” (Jes. 26:21) O, denna skräck kan nu gripa tag i dem, så att de kan få en levande känsla av sitt tillstånd och vakna upp medan det finns barmhärtighet och hopp, bekänna sina synder och kraftigt ödmjuka sina själar inför Gud, så att Han kan förlåta deras överträdelse och hela deras avfall! Guds folk är oförberett för de riskfyllda och påfrestande scenerna framför oss, oförberedda för att stå rena från ondska och begär i denna fördärvade tidsålders faror och moraliska fördärv. De har inte rättfärdighetens rustning på sig och är oförberedda på att kämpa mot den förhärskande orättfärdigheten. Många lyder inte Guds (447) bud, ändå bekänner de sig till att göra det. Om de ville vara trofasta och lyda alla Guds lagar skulle de ha en kraft som skulle överbevisa deras hjärtan som saknar tro.

Jag har försökt att göra min plikt. Jag har pekat ut särskilda synder hos några. I Guds vishet blev jag visad att allas synder och fel inte skulle avslöjas. Alla skulle ha tillräckligt mycket ljus för att kunna se sina synder och fel, om de ville det och på allvar ville lägga bort dem och göra sin helighet fullkomlig i fruktan för Herren. De kunde se vilka synder Gud lade märke till och tillrättavisade andra för. Om dessa värnade om sig själva, skulle de veta att de avskyddes av Gud och var skilda från Honom, och att om de inte på allvar och med iver började lägga bort detta skulle de överlämnas åt mörker. Gud är för ren för att se orättfärdighet. En synd är i Hans ögon lika allvarlig vid ett tillfälle som vid ett annat. Inget undantag kommer att göras av en opartisk Gud. Dessa individuella vittnesbörd riktar sig till alla som är skyldiga, även om inte deras namn sätts ut i det framförda vittnesbördet, Om enskilda personer förbiser och döljer sina egna synder därför att deras namn inte särskilt har nämnts, kommer de inte att uppnå framgång hos Gud. De kan inte växa i sitt gudomliga liv, utan det kommer att bli allt mörkare, tills himlens ljus helt dras bort.

De, som bekänner sig frukta Gud men ändå inte är helgade genom den sanning de bekänner sig till, kommer inte att väsentligt ändra sin livsstil, som de vet är förhatlig inför Gud, eftersom de inte är underkastade den rannsaking som innebär att de blir personligt tillrättavisade för sina synder. De ser, genom andras vittnesbörd, sitt eget fall noggrant visas upp. De värnar om samma onda saker. Genom att fortsätta med sin syndiga livsstil, våldför de sig på sina egna samveten, förhärdar sina hjärtan och blir egensinniga, på samma sätt som om vittnesbördet var riktat direkt till dem. Genom att fortsätta och (448) vägra att lägga bort sina synder och rätta sina fel genom ödmjuk bekännelse, ånger och ödmjukhet, väljer de sin egen väg och överlämnas till denna och blir till sist fångar under Satans vilja. De kan bli riktigt djärva eftersom de förmår dölja sina synder för andra och eftersom Guds dom inte kommer över dem på ett sätt som kan ses. I den här världen förefaller de vara framgångsrika. De kan bedra stackars kortsynta dödliga och bli betraktade som mönster för fromhet trots att de syndar. Men Gud kan inte bedras. ”Därför att domen inte genast fällt över det onda, styrks människors barn att göra det som är ont. Men även om syndaren hundra gånger gör det som är ont och lever länge, så vet jag ändå: Det går väl för de gudfruktiga

– de fruktar ju Gud – men illa för den orättfärdige.” (Pred. 8:11- 13) Även om en syndares liv kan förlängas på jorden, förlängs det inte till den nya jorden. Han kommer att bli en av dem som David nämner i sin psalm: ”Ännu en liten tid och den ogudaktige finns ej mer, när du ser efter hans plats är han borta. Men de ödmjuka skall ärva landet. (Psalm 37:10)

De ödmjuka och ångerfulla har löfte om att få möta barmhärtighet och sanning, men syndare och upproriska förbereds för domen. ”Rättfärdighet och rätt är din trons fäste, nåd och sanning står inför ditt ansikte.” (Psalm 89: 14) Ett syndigt och ogudaktigt folk kommer inte att undgå Guds vrede och det straff de har gjort sig förtjänta av. Människan har fallit och det kommer att bli ett livslångt arbete, det kan vara kortare eller längre, att tillfriskna från det fallet och att genom Kristus återfå den gudomliga avbild, som hon har förlorat på grund av synd och fortsatt lagöverträdelse. Gud kräver en genomgripande förvandling i själ, kropp och ande för att hon skall återfå det tillstånd som gick förlorat genom Adam. Herren sänder nådigt ljusstrålar för att visa människan hennes sanna (449) tillstånd. Om hon inte vill vandra i ljuset känner hon sig tillfreds i mörkret. Hon vill inte komma till ljuset för att inte hennes gärningar skall tillrättavisas.

N. Fullers fall har berett mig mycket sorg och andlig ångest. Att han skulle överlämna sig själv till Satans kontroll för att handla så ogudaktigt som han har gjort är förfärligt. Jag tror att Gud har planerat att detta fall av hyckleri och skurkaktighet skulle komma fram i ljuset så som nu har skett, för att det skulle bli en varning för andra. Här är en människa som kände till Bibelns lära och som hade lyssnat till *Vittnesbörderna* då de i hans närvaro framställdes av mig mot just de synder som han utövade. Mer än en gång har han hört mig tydligt tala om de synder som är allmänt utbredda i vår generation, hur det vimlar av moraliskt fördärv överallt, hur låga begär behärskade män och kvinnor i allmänhet och hur den mörkaste brottlighet ständigt utövades bland folkmassorna, och hur de stank av sitt eget moraliska fördärv. De formella församlingarna är fyllda av oanständigheter och äktenskapsbrott, kriminalitet och mord, som ett resultat av djuriska, vållustiga begär. Sådana saker hålls emellertid hemliga. Predikanter på höga poster är skyldiga. Trots detta övertäcker en kåpa av gudsfruktan deras mörka gärningar och de fortsätter år efter år med sitt hyckleri. Synderna i de nominella församlingarnas synder har nått upp till himlen och de som är ärliga i sina hjärtan kommer att föras fram till ljuset och lämna dessa församlingar.

Utifrån det ljus Gud har gett mig, bedöms omoral och äktenskapsbrott av ett stort antal första- dags adventister som synder som Gud blundar för. Dessa synder utövas i stor omfattning. De inser inte Guds krav på dem. De har brutit mot den store Jehovas lag och lär ivrigt sina åhörare att göra likadant genom att förklara att Guds lag har upphävts och inte ställer några krav på dem. Enligt denna fria syn på saker och ting, förefaller synd inte att vara så väldigt syndigt. ”Genom (450) lagen ges insikt om synd.” (Rom. 3:20) Vi bör förvänta oss att finna människor bland dessa, som kommer att bedra och ljuga och ge lösa tyglar åt lustfyllda begär. Män och kvinnor, som erkänner att de tio budorden är bindande, och som håller det fjärde budet

heligt, bör emellertid leva ut alla de tio budordens principer i sina liv, som getts i förfärande upphöjdhet från Sinai.

Sjundedags adventister, som bekänner sig vänta på och älska Kristi återkomst, borde inte följa de världsligas livsstil. Dessa utgör ingen bedömningsgrund för dem som vill hålla buden. De bör inte heller efterlikna de förstadays adventister, som vägrar erkänna Guds lag utan trampar den under fötterna. Denna grupp borde inte vara deras bevis. De adventister som håller buden har en särskild, upphöjd ställning. Johannes såg dem i en helig vision och beskrev dem på följande sätt: "I detta visar sig de haligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus." (Upp. 14:12)

Herren slöt ett särskilt förbund med det gamla Israel: "Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min. Ni skall för mig vara ett rike av präster och ett heligt folk. Detta är vad du skall tala till Israels barn." Han riktar Sig till Sitt laglydiga folk i dessa sista dagar: "Men ni är ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörker till sitt underbara ljus." (1 Petri 2:9) "Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen." (1 Petri 2:9. 11)

Inte alla som bekänner sig hålla Guds bud håller sina kroppar i helgelse och ära. Det högtidligaste budskap, som någonsin har getts till dödliga människor, har anförtratts åt detta folk och de kan utöva ett kraftfullt inflytande om de (451) vill helgas genom det. De bekänner sig stå på den eviga sanningens upphöjda plattform och hålla alla Guds bud. Därför är deras brott, om de ger efter för synd, tiofaldigt större till sin omfattning än de gruppers synd som jag har nämnt, eftersom dessa inte äger kunskap om att Guds lag är bindande för dem. De som bekänner sig hålla Guds lag vanäras Honom och riktar på ett speciellt sätt förebråelser mot sanningen genom att överträda dess föreskrifter.

Det var den allmänna utbredningen av denna synd, äktenskapsbrott, i det gamla Israel, som ledde till den tydliga demonstrationen av Guds klara missnöje över dem. Hans domar följde sedan nära efter deras avskyvärda synd. Tusentals föll och deras förorenade kroppar lämnades kvar i öknen. "Men de flesta av dem hade Gud inte behag till. De föll och låg kringspidda i öknen. Det som hände dem har blivit ett varnande exempel för oss, för att inte vi liksom de skall ha begär till det onda. Bli inte heller avgudadyrkare som en del av dem. Det står ju skrivet: *Folket satte sig ner för att äta och dricka och steg upp för att dansa.* Låt oss inte heller begå otukt, som en del av dem gjorde, och därför föll tjugotre tusen på en enda dag. Och låt oss inte fresta Kristus, som en del av dem gjorde, de dödades av ormar. Knota inte heller, så som en del av dem gjorde, de dödades av fördärvaren. Det som hände dem tjänar som exempel och skrevs ner för att varna oss som har världens slut inpå oss. Därför skall den som menar sig stå, se till att han inte faller." (1 Kor. 10 5- 12)

Sjundedagsadventisterna skulle framför alla andra folk i världen vara ett föredöme i fromhet, heliga både i hjärtat och i sina samtal. Jag berättade för. ___ att av det folk som Gud utvalt till sin särskilda skatt fordrades att de skulle leva på en högre nivå, vara förfinade, helgade, delaktiga av gudomlig natur, i det att de undflyr den förförelse som genom lustan finns i (452) världen. Skulle de som har en så hög bekännelse hänge sig åt synd och ogudaktighet, skulle deras skuld bli mycket stor. Herren tillrättavisar en människas synd för att andra må ta varning och frukta för att göra detsamma.

Varningar och förmaningar ges inte till de felande bland sjundedagsadventisterna därför att deras liv är i större behov av anmärkning än andra samfunds bekännande kristnas liv. Inte heller därför att deras exempel eller handlingar är värre än de adventisters, som inte vill lyda Guds lags fordringar, utan därför att de har större ljus och genom sin bekännelse har blivit Guds särskilda, utvalda folk, i det att de har Guds lag skriven i sina hjärtan. De uttrycker sin lojalitet mot himmelens Gud genom att ge lydnad för Hans regerings lagar. De är Guds representanter på jorden. Varje synd som finns hos dem skiljer dem från Gud, och på ett särskilt sätt vanäras Hans namn genom att ge fienderna till Hans heliga lag orsak att anmärka på Hans sak och Hans folk, vilka Han har kallat att vara "ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk" (1 Petr. 2: 9), för att de skall förkunna Hans härliga gärningar.

Det folk som är i strid med Guds lag, och som anser det som en särskild dygd att tala, skriva och handla på det mest bittra och ofina sätt för att visa sitt förakt för lagen, kan ändå komma med upphöjda beklännelser om Guds kärlek och till synes ha ett starkt kristet nit på samma sätt som de judiska översteprästerna och de äldste. Likväl kommer de att på Guds stora dag få höra från himmelens majestät: "Befunnen för lätt." "Vad som kommer genom lagen är kännedom om synden." (Rom. 3: 20.) Den spegel som skulle uppenbara för dem deras karaktärs brister, är de upproriska mot, därför att den pekar på deras synder. Ledande adventister som har förkastat ljuset, är upptända av vrede mot Guds heliga lag på samma sätt som den judiska nationen var det mot Guds Son. De lever i en svår förvillelse, i det att de bedrar andra och själva blir bedragna. De vill inte komma till ljuset, därför att deras gärningar då skulle bli fördömda. Sådana vill inte låta sig undervisas. Herren tillrättavisar och leder det folk rätt som bekänner sig helighålla Hans lag. Han utpekar deras synder och lägger i dagen deras ogudaktighet, därför att Han önskar skilja alla synder och orättfärdiga gärningar från dem, för att de skall fullkomnas i helighet och i fruktan och så vara beredda att dö i Herren eller förvandlas för mötet i skyn. Gud tillrättavisar och förebrår dem för att de skall renas, helgas och lyftas för att slutligen kunna upphöjas inför Hans egen tron.

Äldste Fuller har hört det offentligt framförda vittnesbördet om att Guds bekännande folk inte var helt heligt, utan att en del var moraliskt fördärvade. Gud försökte att upphöja dem, men de vägrade att komma upp till en hög handlings nivå. De fördärvade djuriska lidelserna behärskade dem och deras moraliska och intellektuella krafter blev dominerade och gjordes till deras

tjänare. De, som inte styr sina djuriska lidelser kan inte förstå försoningen eller rätt värdesätta själen. Frälsningen upplevs inte och förstås inte. Tillfredsställandet av deras djuriska lidelser är deras högsta mål. Gud kommer inte att acceptera något annat än renhet och helighet. En fläck, en skrynkla, en brist i karaktären kommer att utestänga dem från himlen för evigt, från all dess härlighet och rikedomar.

Allt som är möjligt att göra har gjorts för alla som uppriktigt, med allvar och noggrannhet utför arbetet på att uppnå fullkomlig helighet i fruktan för Gud. Kraft, nåd och himmelsk salighet har ställts till förfogande genom Kristus, för att av tjänande änglar förmedlas till dem som skall ära frälsning. Ingen är så obetydlig, så fördärvad och usel, att de inte i Jesus, som dog för dem, kan finna kraft, renhet och rättfärdighet, när de överger sina synder, upphör med sitt orättfärdiga liv och med sitt hjärtas fulla avsikt vänder sig till den levande Guden. Han väntar på att få ta av dem deras kläder, som har fläckats ned och blivit smutsiga av synder, och klä dem i rättfärdighetens vita, rena kläder. Han inbjuder dem till att leva och inte dö. I Honom kan de blomstra och trivas. Deras grenar (454) kommer inte att vissna eller sakna frukt. Om de förblir i Honom, kan de dra sav och näring från Honom, bli uppfyllda av Hans Ande, vandra som Han vandrade, segra som Han segrade och bli upphöjda till att sitta på Hans högra sida.

Äldste Fuller har blivit varnad. De varningar som har getts till andra har fördömt honom. De synder som andra har tillrättavissats för var också tillrättavissningar för honom och gav honom tillräckligt mycket ljus för att han skulle förstå hur Gud såg på överträdelse av det slag som han begick. Ändå ville han inte omvända sig från sin onda livsstil. Han fortsatte att utöva sitt fruktansvärda, ogudaktiga arbete och fördärvade kropparna och själarna i sin hjord. Satan hade stärkt de begärliga lidelser som denna människa inte behärskade, och använde dem för sin sak, till att leda själar till död.

Samtidigt som han bekände sig till att hålla Guds lag, överträdde han på det mest hänsynslösa sätt dess klara föreskrifter. Han har överlämnat sig till att tillfredsställa sinnlig njutning. Han har sålt sig själv till att använda ondskan. Vad kommer en sådan människas lön att bli? Guds förtrytelse och vrede kommer att straffa honom för synd. Guds hämnd kommer att väckas mot alla dem, vilkas begärliga lidelser har dolts under en prästrock. Samtidigt som han gav sig ut för att vara herde för hjorden, ledde han hjorden till en säker undergång. Dessa fruktansvärda resultat är frukten av ett köttligt sinne, ”köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. (Rom. 8:7).

Jag blev hänvisad till detta skriftställe: ”Synden skall därför inte härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. Ställ inte era lemmar i syndens tjänst, som vapen åt orättfärdigheten, utan ställ er själva i Guds tjänst. Ni som var döda men nu lever, ställ era lemmar i Guds tjänst som vapen åt rättfärdigheten.” (Rom. 6:12- 13) Bekännande kristna! Om ni inte får mer ljus än det som finns i denna text, kommer ni att vara utan ursäkt för att låta er styras av djuriska lidelser.

Guds ord är tillräckligt för att upplysa det mest (455) omtöcknade sinne och kan förstås av dem som vill förstå det. Trots detta kommer en del av dem som bekänner sig göra Guds ord till föremål för sitt studium, att leva i direkt motsättning till dess klara lära. För att människor inte skall ha någon ursäkt, ger Gud då klara och tydliga vittnesbörd, och för dem tillbaka till det ord de har försummat att följa. Ändå vänder sig de, som tjänar sina egna lustar, bort från hela dess ljus. De vill inte överge sin syndiga livsstil, utan fortsätter att söka njutning i en orättfärdig livsstil inför Guds hotelser och hämnd på dem som gör något sådant.

Jag har länge tänkt tala med mina medsystrar och berätta för dem utifrån det som Herren då och då har visat mig, nämligen att de gör mycket som är fel på detta område. De är inte tillräckligt noggranna med att avhålla sig från allt ont som förekommer. De visar inte försiktighet i sitt uppträdande, så som kvinnor bör göra om de ger sig ut för att frukta Gud. Deras ord är inte så väl valda och taktfulla som man kunde förvänta sig av kvinnor som har tagit emot Guds nåd. De är alltför förtroliga mot sina kristna bröder. De uppehåller sig runt omkring dem, visar dem ständig uppmärksamhet och verkar söka deras sällskap och blir lätt smickrade av mäns intresse. Utifrån det ljus Gud har gett mig, är det tydligt att våra systrar borde uppträda på ett helt annat sätt. De borde vara mer tillbakadragna och mindre djärva och lägga sig vinn om att uppträda mer blygsamt och omdömesgillt. Både bröder och systrar hänger sig åt alltför muntra och uppsluppna samtal när de träffas. Kvinnor som kallar sig kristna ägnar sig åt skämt och skoj, vitsar och skratt. Det passar inte för en kristen och det bedrövar den Helige Ande. Dessa sätt att uppträda avslöjar brist på sann kristen uppfostran. Det bidrar inte till att göra dem starka i Herren, utan förorsakar stort mörker. De visar bort himlens rena, heliga änglar och sänker dem som deltar i dessa lättsinnigheter ned till ett lågt plan.

Våra systrar bör lägga sig vinn om att verkligen vara undergivna. De bör inte vara framfusiga och djärva utan tillbakadragna och anspråkslösa och välja sina ord med omsorg. De bör vårda taktfullhet. Att vara vänlig, öm, medkännande, förlåtande och ödmjuk skulle vara passande och glädja Gud. Om de intar en sådan hållning kommer de inte att besväras av en olämplig uppmärksamhet från män, vare sig i församlingen eller utanför. Alla kommer att känna att det finns en helig cirkel av renhet runt omkring dessa gudfruktiga kvinnor, som beskyddar dem från all opassande närgångenhet.

Hos en del kvinnor som ger sig ut för att frukta Gud, finns det en obetänksam frigjordhet som leder till felaktigt handlande och synd. Men de gudfruktiga kvinnor som är upptagna av det som gör livet rent och stärker den moraliska finkänsligheten, kommer inte så lätt att föras bort från dygdens och rättskaffenhets stig. De har ett starkt försvar mot Satans spetsfundigheter och kommer att vara beredda att stå emot hans förföriska knep.

Skrytsamhet, världslighet, ögats begär och köttets lusta hör ihop med den otursförföljdes fall. Det som tilltalar det naturliga hjärtat och det köttliga sinnet intresserar han sig för. Om köttets lustar hade utrotats ur deras hjärtan skulle de inte vara så svaga. Om våra systrar ville inse nödvändigheten av att rena sina tankar och aldrig tillåta sig

att vara likgiltiga för ett uppträdande som leder till opassande handlingar, skulle de till sist inte behöva fläcka ner sin renhet. Om de såg saker och ting så som Gud har framställt dem för mig, skulle de ha en sådan avsky för orena handlingar, att de inte skulle vilja finnas bland dem som faller för Satans frestelser, oavsett vem han väljer som sitt offer.

En predikant kan arbeta med andliga, heliga saker och ändå inte vara helig i sitt hjärta. Han kan ge sig själv till Satan och låta honom utföra onda handlingar och fördärva själar och kroppar i sin hjord. (457) Om kvinnor och unga som bekänner sig älska och frukta Gud blev stärkta av Hans Ande, om de hade övat upp sina sinnen till tankarnas renhet och lärt sig att undvika allt ont som möter dem, skulle de vara trygga mot alla opassande försök till närmanden och vara säkra för det fördärv som härskar runt omkring dem. Aposteln Paulus skrev om sig själv: ”I stället slår jag min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte på något sätt skall komma till korta vid provet, när jag predikar för andra.” (1 Kor. 9:27)

Om en predikant inte är herre över sina lägre lustar och inte följer apostlarnas exempel, utan vanäras sin kallelse och sin tro genom att ens nämna syndens njutning, bör inte våra gudfruktiga systrar för ett ögonblick inbilla sig att synd och överträdelse mister det minsta av sin avskyvärda syndighet genom att deras predikant vågar inlåta sig på det. Att män i ansvarsfulla ställningar visar att de är förtroliga med synden, minskar inte på något sätt skulden eller syndens förfärliga avskyvärdhet i sinnena. Synd bör framstå exakt lika syndig, lika avskyvärd, som den hittills hade blivit betraktad och de som har ett rent och ädelt sinne borde avsky och vända sig bort från dem som ger efter för synd, på samma sätt som de skulle fly från en orm, vars bitt var dödligt.

Om våra systrar hade upphöjda tankar och ett rent hjärta, skulle de möta alla förföriska och skamliga närmanden även från predikantens sida, med ett så avgjort avslag att det aldrig skulle upprepas. Människors sinnen måste bli fruktansvärt förvirrade av Satan när de kan lyssna till förförarens stämma därför att han är en predikant och av den anledningen bryter mot Guds tydliga och klara bud och inbillar sig själva att de inte begår någon synd. Har vi inte Johannes' ord: ”Den som säger: 'Jag känner honom', och inte håller fast vid hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom.” (1 Joh. 2:4) Vad säger lagen? ”Du skall inte begå äktenskapsbrott.” (2 Mos. 20:14) När en människa, som bekänner sig hålla Guds heliga lag och i sin tjänst har hand om (458) heliga saker, drar fördel av den ställning som anförtrotts honom och försöker ge efter för sina djuriska begär, borde detta faktum i sig självt vara nog för att en kvinna som bekänner sig frukta Gud skall kunna inse, att trots att hans bekännelse är upphöjd som himlens, kommer ett orätt förslag från honom från Satan som förklätt sig till en ljusets ängel. Jag kan inte tro att Guds ord är i deras hjärtan som har så lätt för att ge upp sin oskuld och dygd till begärets altare.

Mina systrar, undvik till och med det ondas utseende. I denna fördärvade tid, som stinker av korruption, är ni inte säkra om ni inte är reserverade. Dygd och ärlighet är

sällsynta. Jag vädjar till er som Kristi efterföljare, som avlägger en så upphöjd bekännelse, som värnar om anspråkslöshetens och ärlighetens dyrbara, ovärderliga ädelsten. Detta kommer att vakta dygden. Om ni har något hopp om att ansluta er till de rena, syndfria änglarnas sällskap och bo i en atmosfär där det inte finns den minsta fläck av synd, så värna om dygd och ärlighet. Inget annat än renhet, helig renhet, kommer att hålla stånd mot den stora granskningen, uthärda Guds dag och bli mottagen i en ren och helig himmel.

Även den minsta antydning som inbjuder dig till att ge efter för synd eller till att tillåta den minsta otillbörliga frihet gentemot dig, bör du avvisa som en förnärmelse, oavsett varifrån den kommer. En kyss på din kind, vid en olämplig tidpunkt och på en olämplig plats bör få dig att avvisa Satans sändebud med avsky. Om det gäller en man i en betrodd ställning, en som har med heliga ting att göra, är synden tio gånger större. Det bör få varje gudfruktig kvinna att dra sig tillbaka med förfäran, inte bara på grund av den synd han vill locka henne till att begå, utan också på grund av den skurkaktiga och hycklande hållningen från en som folket ser upp till och ärar som Guds tjänare. Han har med heliga ting att göra och döljer trots detta sitt hjärtas lågsinhet under prästkappan. Var rädd för allt av denna sorts förtrolighet. Var säker på att den minsta infallsväg till det är bevis på (459) en eggande tankegång och ett lustfyllt öga. Om den minsta uppmuntran ges i den riktningen, om någon av de nämnda friheterna tolereras, kan det inte ges ett bättre bevis för att era tankar inte är så rena och kyska som de borde vara och att synd och överträdelser tilltalar er. Ni förnedrar er upphöjda, moraliska kvinnlighet och ger omiskännliga bevis för att en låg, djurisk, allmän lidelse och lust har fått lov att bo i era hjärtan och aldrig ha blivit korsfäst.

När jag har blivit visad riskerna för dem som bekänner sig till bättre ting och de synder som förekommer bland dem, - en grupp som annars inte förväntas vara i riskzonen för dessa besmittande synder - har jag blivit ledd till att fråga: Vem, o Herre, skall bestå när du visar Dig? Endast de som har rena händer och rent hjärta skall bestå på dagen för Hans återkomst.

Jag känner mig driven av Herrens Ande att enträget uppmana mina systrar som bekänner sig frukta Gud att värna om ett ärbart uppförande och en passande tillbakadragenhet med blygsel och nykterhet. Det frihetsbegrepp som råder i dessa tider med avfall, får aldrig prägla Kristi efterföljare. Den form för intimitet som mer och mer griper omkring sig, hör inte hemma hos kristna som skall förbereda sig för att uppnå odödlighet. Om lössläpplighet, orenhet, äktenskapsbrott, förbrytelser, ja, till och med mord är drag som hör till ordningen för dagen bland dem som inte känner sanningen, och som vägrar att inrätta sina liv efter bibliska principer, hur viktigt är det då inte att de som kallar sig efterföljare till Kristus och som har gemenskap med Gud och Hans heliga änglar, visar dem en bättre och ädlare väg! Hur viktigt är det inte att de genom sin kyskhet och höga moral står i skarp kontrast till dem som låter sig behärskas av djuriska lidelser!

Jag har frågat: När skall de ungdomliga systrarna handla anständigt? Jag vet att det inte är någon markant

förändring till det bättre förrän föräldrarna inser vikten av att uppfostra sina barn mer korrekt. Lär dem att handla tillbakadraget och försynt. Undervisa dem så att de blir till nytta, till att vara hjälpsamma, (460) till att tjäna andra, snarare än till att bli upppassade och betjänade.

Satan styr i allmänhet de ungas tankar. Era döttrar lär sig aldrig självförnekelse och självbehärskning. De är bortskämda och deras stolthet och fåfänga får näring. De får lov att följa sina egna önsknings till de blir egensinniga och trotsiga. Alltför ofta står föräldrarna rådvilla och hjälplösa när det gäller att rädda sina barn från fördärv. Satan leder dem till att bli ett ordspråk i otrogna människors mun, på grund av deras frejdiga uppträdande och brist på ärbardhet och anspråkslöshet. På samma sätt blir de unga pojkar överlämnade åt sig själva. De har knappt kommit upp i tonåren innan de börjar intressera sig för flickor i sin egen ålder, följa dem hem och förälska sig i dem. Och föräldrarna är så fullständigt slavbundna genom sin egen släpphänthet och sin missriktade kärlek till sina barn att de inte vågar följa tydliga riktlinjer för att förändra sina barns livsstil och tillrättavisa sina alltför lättsinniga barn i denna alltför lättsinniga tid.

För många unga damer är pojkar deras samtalsämne. För de unga männen är det flickor. ”Vad hjärtat är fullt av, det talar munnen.” (Matt. 12:34) De talar för det mesta om det som deras tankar mest rör sig om. Den ängel som för protokoll skriver ned orden från dessa pojkar och flickor som bekänner sig ha en kristen tro. Hur förvirrade och skamsna kommer de inte att bli, när de möter dem på nytt på Guds dag! Många barn är fromma hycklare. De ungdomar som inte har avlagt någon trosbekännelse stöter på dessa hycklare och blir förhårdade mot varje ansträngning som kan göras, av dem som är intresserade av deras frälsning. Det bör finnas utvalda människor i centrum för arbetet, människor som man i varje nödsituation kan lita på att de håller ställningarna, människor som är osjälviska, rika på generositet och alla goda gärningar, vilkas liv är dolda i Gud och som anser att det bättre livet är mer värt än mat och kläder. ”Är inte (461) livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?” (Matt. 5:25) Gud kallar på de trofasta väktarna just i arbetets centrum, som kommer att älska de själar som Kristus dött för och som kommer att känna en börda för själar som är nära att gå förlorade, se framåt mot den lön som kommer att bli deras, när de går in i sin Herres glädje och får se själar frälsta till att genom deras hjälp leva så länge som Gud kommer att leva och vara lyckliga, evigt lyckliga, i Hans härliga rike. O, om vi kunde väcka fäder och mödrar till att inse sin plikt! O, om de djupt inom sig kunde känna att ansvaret vilar på dem! Då skulle de förekomma fienden och vinna dyrbara segrar för Jesus. Föräldrar har inte detta klart för sig. De skulle noggrant rannsaka sina liv, analysera sina tankar och motiv och se om de har varit försiktiga i sitt sätt att handla. De borde vara ytterst vaksamma för att se om deras föredöme i samtal och uppträdande har varit sådant som de skulle vilja att deras barn skulle efterlikna. Renhet och redbarhet borde lysa ut från deras ord och deras sätt att behandla sina barn.

Jag har sett familjer där mannen inte har visat den tillbakadragenhet och upphöjda, gudalika manlighet som bör präglade en Kristi lärjunge. Han har misslyckats med att

visa den vänlighet, ömhet och omtänksamhet mot sin hustru, som han inför Gud och änglar har lovat att älska, respektera och ära, så länge de båda lever. Den flicka som han har anställt för att utföra arbetet, har varit frigjord och framfusig nog för att kunna rätta till hans hår och tillgivet visa honom uppmärksamhet, och han känner sig smickrad, dåraktigt smickrad. I sitt förhållande till sin hustru är han inte längre lika öppen hjärtig som han en gång var. Vi kan vara helt säkra på att Satan har ett finger med i detta spel. Respektera den hjälp du anställt, behandla honom eller henne vänligt och hänsynsfullt, men gå inte längre. Låt ditt uppförande vara sådant att inga steg i riktning mot förtrolighet visas från deras sida. Om du har vänliga ord och omtänksamma handlingar att ge, är det alltid tryggt att ge dem till din hustru. Det kommer att bli till stor välsignelse för henne och göra hennes hjärta lyckligt, för att sedan återspeglas tillbaka till dig.

Jag har också blivit visad, att hustrun har låtit sina sympatier, sitt intresse och sin tillgivenhet gå till andra män, som kan vara medlemmar av familjen. Hon gör dessa till sina förtrogna, visar att hon föredrar deras sällskap, och delger dem sina bekymmer och kanske sina privata familjeangelägenheter.

Detta är helt felaktigt. Satan är orsaken till detta. Om du inte är blir orolig och stannar upp precis där du är nu, kommer han att leda dig i fördärvet. Du kan inte vara alltför försiktig och iaktta alltför stor reservation i den här saken. Om du har ömma kärleksfulla ord och vänlig uppmärksamhet att ge, så låt dem ges till honom som du har lovat inför Gud och änglar att älska, respektera och ära medan ni båda lever. Hur ofta har inte människors liv blivit tungt och bittert för att de murar som skall skydda den enskilda familjens privatliv och som skall värna om renhet och helighet, har brutits ner! En tredje person vinner hustruns förtrolighet och blir invigd i hennes privata familjeförhållanden. Detta är Satans knep för att skapa avstånd mellan mannen och hustrun. Om det bara kunde bli slut med detta! Hur många svårigheter skulle vi inte besparas? Stäng in kunskapen om varandras fel i era hjärtan. Gå till Gud med era problem. Han kan ge er rätt råd och säker tröst, som kommer att vara ren och fri från bitterhet.

Jag känner till ett antal kvinnor som har ansett att deras äktenskap var en olycka. De har läst noveller tills deras föreställningar blivit sjukliga och de lever i en värld för sig själva. De räknar sig själva som känsliga personer, överlägsna, förfinade varelser. De föreställer sig att deras män inte är lika förfinade, att de inte har dessa förfinade egenskaper och därför inte kan uppskatta deras egen förmodade dygdighet och förfinade väsen. Av denna anledning ansåg sig dessa kvinnor sig vara stora (463) martyrer. De har talat om detta och tänkt på det tills de är nästan från vettet. De föreställer sig att de står över andra dödliga och det stämmer inte med deras fina känslighet att umgås med vanliga människor. Dessa kvinnor gör sig själva till dårar och deras män riskerar att sätta tilltro till att de är andra överlägsna.

Utifrån det Herren har visat mig, har kvinnor i denna grupp fått sina föreställningar förvrängda av novelläsning, dagdrömmier och luftslott och lever i en inbillad värld.

De för inte sina egna idéer ned till livets vanliga, nyttiga plikter. De går inte in i de tunga uppgifter som ligger framför dem på deras stig och försöker göra ett lyckligt, ljust och trevligt hem för sina män. De låter hela tyngden vila på dem och bär inte sina egna bördor. De förväntar sig att andra föregriper deras önskningar och gör det för dem, samtidigt som de tillåter sig att finna fel och ifrågasätta dem alltefter som det passar. Dessa kvinnor har en kärlekskrank sentimentalitet och de tror hela tiden att de inte är uppskattade, eftersom deras män inte ger dem all den uppmärksamhet de förtjänar. De föreställer sig att de är martyrer.

Sanningen är, att om de ville visa sig nyttiga, skulle deras värde uppskattas, men när de uppträder på ett sådant sätt att de hela tiden drar andras sympati och uppmärksamhet till sig, utan att samtidigt känna någon skyldighet att ge tillbaka, utan bara är reserverade, kalla och otillgängliga, utan att ta på sig några uppgifter för andra och utan att hysa medkänsla med deras svårigheter, kan det bara finnas obetydligt i deras liv som går att uppskatta. Dessa kvinnor har uppfostrat sig själva till att tänka och handla som om det var en stor förnedring för dem att gifta sig med den man de gifte sig med och att deras fina varelse aldrig skulle bli helt uppskattad. De har uppfattat saker och ting helt felaktigt. De är inte värda sina män. De är en ständig börda för deras omsorg och tålmod, samtidigt som de borde vara hjälpare och lyfta (464) livets bördor tillsammans med dem, i stället för att drömma om ett orealistiskt liv från noveller och kärleksromaner. Mätte Herren visa medkänsla med de män som är bundna till sådana oanvändbara, som endast lämpar sig för att bli uppvakad, att andas, äta och klä sig.

Dessa kvinnor som tror de är sådana känsliga, förfinade varelser blir till mycket onyttiga hustrur och mödrar. Ofta är fallet att de håller tillbaka sin tillgivenhet från sina män, som är nyttiga och praktiska män och visar stor uppmärksamhet mot andra män och drar med sin älskogssjuka sentimentalitet till sig andras förståelse, berättar för dem om sina bekymmer, sina problem, sin strävan efter att få utföra ett upphöjt uppdrag och avslöja det faktum att deras äktenskap är en besvikelse, ett hinder för att de skall kunna utföra det uppdrag som de hoppades få utföra.

O, vilket elände existerar inte i familjer som skulle kunna vara lyckliga! Dessa kvinnor är en förbannelse för sig själva och en förbannelse för sina män. Samtidigt som de tror sig själva vara änglar, gör de sig själva till dårar och är inget annat än tunga bördor. De vanliga hushållsplikterna som Herren har överlämnat till dem att utföra, lämnar de åt sitt öde, och är rastlösa och beklagar sig och säker alltid efter ett lätt och mer upphöjt och trevligare arbete. I tron att de är änglar, är de ändå bara människor. De är lättirriterade, retliga, missnöjda och avundsjuka på sina män eftersom större delen av deras tid inte tillbringas med att vänta på dem. De beklagar sig över att de själva blir försummade om deras män gör just det arbete de bör göra. Satan får lätt tillgång till denna grupp. De har ingen verklig kärlek till någon annan än sig själva. Ändå intalar Satan dem att om en sådan var deras make, skulle de verkligen vara lyckliga. De är lätta offer för Satans

bedrägeri, lätta att förleda till att vanära sina egna män och till att överträda Guds lag.

Till kvinnor som beskrivs på detta sätt skulle jag vilja säga: Ni kan skapa eller ödelägga er egen lycka. Ni kan göra er situation (465) lycklig eller outhärdlig. Den väg ni väljer i era liv kommer att skapa lycka eller elände för er själva. Har dessa personer aldrig tänkt på att deras män måste bli trötta på dem med deras oduglighet, retlighet, sätt att finna fel och deras lidelsefulla gråtanfall när de ser på sin situation med självömkan? Deras lättirriterade läggning har verkligen skjutit bort deras mäns tillgivenhet och drivit dem till att söka sympati, lugn och tröst någon annanstans än hemma. En giftig atmosfär råder i deras bostad och hemmet är för dem vad som helst utom en plats för vila, frid och lycka. Mannen är föremål för Satans frestelser och hans tillgivenhet riktar sig mot förbjudna föremål och han lockas till överträdelser och slutligen till att gå förlorad.

Kvinnors uppdrag och mission är stor, i synnerhet för dem som är hustrur och mödrar. De kan vara till välsignelse för alla omkring dem. De kan ha ett starkt inflytande för sådant som är gott om de vill låta sitt ljus lysa så att andra kan ledas till att förhärliga vår himmelske Fader. Kvinnor kan ha ett förvandlande inflytande om de bara vill samtycka till att ge upp sina egna vägar och sin egen vilja till Gud och låta Honom styra deras sinnen, hängivenhet och tillvaro. De kan utöva ett inflytande som har en benägenhet att rena och förfina dem som de umgås med. Men denna grupp är som regel inte medveten om vilken makt de har. De utövar omedvetet ett inflytande som verkar vara naturligt för ett heligt liv, från ett pånyttfött hjärta. Det är den frukt som växer naturligt på det goda trädet i den gudomliga planteringen. Självet glöms bort, införlivat i Kristi liv. Att vara rik på goda gärningar är lika naturligt som att andas. De lever för att göra andra gott och ändå kan de säga: Vi är odugliga tjänare.

Gud har bestämt en kvinnas mission. Om hon, på sitt ödmjuka sätt, men ändå efter bästa förmåga, gör en himmel av sitt hem och trofast och kärleksfullt utför sina plikter för sin man och sina barn, och alltid försöker låta ett heligt (466) ljus lysa från sitt nyttiga, rena och moraliskt goda liv till upplysning för alla omkring sig, utför hon det uppdrag Mästaren har gett henne och hon kommer att få höra dessa ord från Hans gudomliga läppar: Bra, du gode och trogne tjänare. ... Gå in i din Herres glädje". (Matt 25:23) Dessa kvinnor, som villigt gör vad deras händer kan finna att uträtta, som med glädje hjälper sina män att bära deras bördor och uppfostrar deras barn till Gud, är missionärer i högsta mening. De är engagerade i en viktig gren av det stora verk som skall utföras på jorden för att bereda människor för ett högre liv och de kommer att få ta emot sin lön. Barnen skall uppfostras för himlen och bli dugliga till att lysa i rättssalarna i Herrens rike. När föräldrar, i synnerhet mödrar, har en sann känsla för detta viktiga, ansvarstygda uppdrag som Gud har gett dem att utföra, kommer de inte att vara så mycket engagerade i sådant som angår deras grannar, som de inte har något med att föra. De kommer att känna så stort bekymmer för sina egna barn att de inte får tid att tillrättavisa sina grannar. Sladder och nya rykten är en fruktansvärd förbannelse för grannar och församlingar.

Två tredjedelar av problemen i alla församlingar kommer från denna källa.

Gud kräver, att alla troget skall utföra sina dagliga plikter. Detta försummas i hög grad av en hel del bekännande kristna. Särskilt har den grupp jag har nämnt förlorat sin plikt i vår tid ur sikte, en grupp som föreställer sig att de är mer förfinade än deras medmänniskor runt omkring dem. Det faktum att de tänker så bevisar att de tillhör en lägre ordning, är trångsynta, inbiliska och egoistiska. De känner sig upphöjda över de anspråkslösa och ödmjuka, sådana som Jesus säger att Han har kallat. De försöker alltid att försäkra sig om en position, att bli uppskattade, att bli hedrade för att de gör något storartat som andra inte kan. Men det strider mot naturen i deras förfinade väsen (467) att umgås med den ödmjuka, den olycklige. De missförstår orsaken totalt. Orsaken till varför de avskyr någon av alla dessa plikter som inte är så angenäma, har sina rötter i deras starka självishet. Det kära självet är centrum för alla deras handlingar och motiv.

Jag blev hänvisad till himlens majestät. När Han, som änglar tillbad, Han som är rik på ära, glans och kärlek, kom till jorden och inrättade Sig själv i människors gestalt, anförde Han inte Sin förädlade natur som en ursäkt för att hålla Sig borta från den olycklige. I Sitt uppdrag blev Han satt bland de lidande, de fattiga, plågade och behövande. Kristus förkroppsligade förfining och renhet. Han var ett upphöjt liv och en upphöjd karaktär. Ändå fanns Han i Sin tjänst inte bland människor med höga titlar, inte bland de mest ärade i den här världen, utan hos de föraktade och behövande. Jag kom, sade den gudomlige Läraren, 'för att uppsöka och frälsa det som var förlorat' (Luk 19:10). Ja, himlens Majestät fann man alltid i färd med att hjälpa dem som hade störst behov av hjälp. Måtte Kristi exempel få ursäkterna på skam hos den klass som dras så till sina egna stackars jag, att de anser det vara under deras värdighet med deras förfinade smak och höga kallelse att hjälpa de mest hjälplösa här. Dessa har intagit en ställning, som är högre än deras Herre och till sist kommer de att bli häpna över att finna sig själva lägre än den lägsta grupp, som deras förfinade, känsliga naturer var chockerade över att behöva blanda sig med och arbeta för. Det är sant att det inte alltid är angenämt att förena sig med Mästaren och bli hans medarbetare när det gäller att hjälpa den grupp, som har störst behov av hjälp, men det är den tjänst som Kristus ödmjukade Sig själv för att göra. Är tjänaren förmer än sin Herre? Han har gett exemplet och ålägger oss att efterlikna det. Det kan vara obehagligt, men plikten påbjuder ändå att just sådant arbete skall utföras.

Trofasta och utvalda människor behövs i spetsen för uppdraget. De som inte har haft någon erfarenhet av att bära bördor och som inte vill göra den erfarenheten, bör inte på något sätt leva där. Människor som vill vaka över (468) själar på ett sätt som om de måste avlägga räkenskap önskas. Fäder och mödrar i Israel önskas till denna viktiga post. Låt de själviska och egenkära, de njugga, giriga själarna finna en plats där deras eländiga karaktärsdrag inte kommer att vara lika tydliga. Ju mer isolerade sådana är, desto bättre för Guds verk. Jag vädjar till Guds folk, var de än befinner sig: Vakna upp till ert uppdrag. Lagg på hjärtat, att vi faktiskt lever mitt i de sista dagarnas faror.

Jag hoppas att N. Fullers fall kommer att väcka er, fäder och mödrar, till att se nödvändigheten av ett genomgripande arbete i era hus, bland er själva och era barn, så att inte någon av er måtte bli så bedragen och fördärvad av Satan när det gäller synd som denne stackars synnerligen ömkansvärde man har blivit. De som har deltagit i brottslighet tillsammans med honom skulle annars aldrig överlämnas till villfarelse och undergång, om de hade en god känsla för moral och renhet och närt en ständig och levande rädsla för synd och orättfärdighet. Samtidigt som vi lever under och förkunnar det mest högtidliga budskap som någonsin har getts till människor, och förmedlar Guds lag som en prövning av karaktären och som den levande Gudens sigill, överträder de dess heliga föreskrifter. Samvetet hos sådana som gör sådant är fruktansvärt förhärdat. De har motstått Guds Andes påverkan tills de kan använda den heliga sanningen som en mantel för att dölja sin fördärvade själs missbildning under. Denna människa har blivit fruktansvärt bedragen av Satan. Han har tjänat ogudaktiga lidelser samtidigt som han har bekänt sig vara utvald till Guds verk och arbeta med heliga saker. Han har ansett sig själv som frisk trots att det inte fanns någon sundhet i honom.

Det har berört mitt hjärta mycket djupt, när jag har sett hur stark påverkan är, när de köttsliga begären behärskar mer än allmänbegåvade, intelligenta män och kvinnor. De skulle kunna sysselsätta sig med allt möjligt gott och utöva ett starkt inflytande om de inte var slavbundna av låga begär. Min tillit till människorna (469) har blivit djupt skakad. Det har visats för mig, att personer med ett till synes gott uppförande, som inte tog sig oförsvarliga friheter gentemot det andra könet, gjorde sig skyldiga till denna hemliga synd nästan varje dag i sitt liv. De har inte avhållit sig från denna fruktansvärda synd ens medan de mest högtidliga möten har hållits. De har lyssnat till allvarliga och gripande föredrag om domen, som verkade föra dem fram inför Guds domstol, där de skälvde och darrade av fruktan. Knappt en timme skulle emellertid förflyta innan de skulle vara upptagna av sin förhållande älsklingssynd och orenade sina kroppar. De var i så hög grad slavar under detta fruktansvärda brott, att de verkade utan kraft att kontrollera sina lidelser. Vi har arbetat allvarligt för några, vi har enträget vädjat till dem, vi har gråtit och bett för dem. Ändå visste vi, att de syndiga vanorna hade fått makt över dem och att dessa synder har begåtts mitt under alla våra ansträngningar och vår smärta.

På grund av svåra sjukdomsanfall eller en stark överbevisning har somligas samveten väckts och har plågat dem så mycket att det har lett dem till att ödmjukt bekänna detta. Andra är lika skyldiga. De har utövat denna synd nästan hela sitt liv och i sitt nedbrutna tillstånd och med sitt dåliga minne, skördar de följderna av denna onda vana. Ändå är de för stolta för att erkänna. De är tysta och hemlighetsfulla och har inte visat några samvetsbetänkligheter på grund av denna stora synd. Mitt förtroende för sådana kristnas erfarenhet är mycket liten. De förefaller att vara känslökalla inför för Guds Andes påverkan. Det heliga och det vanliga är för dem samma sak. Det vanliga utövandet av ett ont, som var så lågt att deras egna kroppar besmittas, har inte fått dem att fälla bittra tårar och känna någon djup ånger i sina hjärtan. De känner det som om deras synd enbart angår dem själva. Här gör de ett misstag! Om de är sjuka till kropp eller sinne kommer andra att

känna det och lida. Fantasin bär skulden, minnet är dåligt, (470) de begår misstag och det finns en ofullkomlighet överallt som allvarligt påverkar dem som de bor tillsammans med och umgås med. Besvikelse och sorg upplevs över att andra har lagt märke till detta.

Jag har nämnt dessa fall för att illustrera makten i denna ondska som fördärvar kropp och själ. Hela sinnet har överlämnats till låga lidelser. De moraliska och intellektuella förmågorna undertrycks av de djuriska krafterna. Kroppen blir orkeslös, hjärnan försvagas. Det som avlagras för att ge kroppen näring blir förstört. Organismens avfall är stort. De fina hjärnnerverna används till onaturliga aktiviteter, ömtöcknas och lamslås. De moraliska och intellektuella krafterna försvagas, samtidigt som de djuriska tendenserna stärks och utvecklas ytterligare genom att de används. Aptiten för ohälsosam kost skriker efter att tillfredsställas. När personer ger sig hän åt självmisbruk är det omöjligt att väcka deras moraliska känslor så att de uppskattar eviga saker eller känner glädje över andliga aktiviteter. Orena tankar griper och styr fantasin och fånglar sinnet och därefter uppstår en önskan om att utöva orena handlingar som är nästan omöjlig att behärska. Om sinnet uppfostrades till att betrakta de upphöjda ämnena, skulle fantasin uppfostras till att tänka på rena och heliga ting, och den skulle stärkas mot denna fruktansvärda släpphänhet, som fördärvar kropp och själ. Den skulle genom uppfostran bli van vid att hålla sig till det höga, det himmelska, det rena, det heliga. Det låga, fördärvade och avskyvärda skulle inte upplevas som tilldragande.

Vad kan vi säga om dem som lever mitt i sanningens upplysande ljus och ändå varje dag praktiserar och följer en syndig och brottslig livsstil? Förbjudna, spännande nöjen är tilldragande för dem och griper tag i dem och styr dem. Dessa finner nöje i orättfärdighet och synd och måste gå under utanför Guds stad, tillsammans med alla avskyvärda ting.

Jag har försökt att väcka föräldrar till att inse sin plikt, men ändå sover de. Era barn begår synd i hemlighet och de bedrar er. Ni sätter en så fullständig tilltro till dem att ni tror att de är för goda och oskyldiga för att utöva hemliga synder. Föräldrar daltar med och skämmer bort sina barn och tillåter sig att vara stolta över dem, men råder inte över dem med fasthet och beslutsamhet. De är så rädda för sina barns viljestyrka och envishet att de fruktar att komma i konfrontation med dem. Underlåtenhetens synd, som blev dömd i Elias fall, kommer att vara deras synd. Petri förmaning är synnerligen värdefull för alla som strävar efter odödlighet. Han vänder sig till dem som har samma dyrbara tro:

"Simon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, hälsar dem som i och genom vår Guds och Frälsarens, Jesu Kristi, rättfärdighet har fått sig beskärd en lika dyrbar tro som vi. Nåd och frid föröke sig hos eder, i kunskap om Gud och vår Herre Jesus Kristus. Allt det som leder till liv och gudsfruktan har Hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om Honom som har kallat oss medelst Sin härlighet och underkraft. Genom dem har Han ock skänkt oss Sina dyrbara och mycket stora löften, för att I skolen i kraft av dem bliva delaktiga av gudomlig natur och

undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Vinnläggen eder just därför på allt sätt om att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmänlig kärlek. Ty om detta finnes hos eder och mer och mer förökas, så tillstodjer det eder icke att vara overksamma eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus. Den åter, som icke har detta, han är blind och kan icke se; han har förgätit, att han har blivit renad från sina förra synder. Vinnläggen eder därför, mina bröder, så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören, skolen I aldrig någonsin komma på fall. (472) Så skall inträdet i vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, eviga rike förlänas eder i rikligt mått." (2 Petr. 1: 1-11.)

Vi lever i en värld där både ljuset och kunskapen överflödar, och ändå finner vi många som gör anspråk på att ha en lika dyrbar tro, men som är medvetet okunniga. Ljus finns omkring dem och ändå tar de det inte till sig. Föräldrar inser inte nödvändigheten av att skaffa sig upplysning, att få kunskap och att omsätta det i sitt äktenskapliga liv. Om de följde apostelns uppmaning och levde på tillväxtens plan, skulle de inte vara utan frukt i kunskapen om Herren Jesus Kristus. Men många förstår inte helgelsens verk. De syns tänka att de har uppnått allt som finns att uppleva, när de i verkligheten endast har lärt de första grunderna. Helgelsen är ett fortgående verk. Det uppnås inte på en timme eller på en dag för att sedan bevaras utan någon ansträngning från vår sida.

Många föräldrar skaffar sig inte kunskap som de borde i sitt äktenskap. De är inte på sin vakt för att inte Satan skall kunna dra nytta av dem och styra deras sinnen och liv. De ser inte att Gud fordrar av dem att de skall bevara sitt äktenskapliga liv från överdrifter. Men mycket få vet att det är en kristen plikt att behärska sina drifter. De har förenat sig i äktenskap med sitt hjärtas val och därför tänker de, att äktenskapet helgar deras eftergift för de lägre böjelserna. Till och med män och kvinnor som bekänner sig höra Gud till ger fria tyglar åt sina lustfyllda böjelser, och de har ingen tanke på att Gud håller dem ansvariga för hur de förbrukar väsentlig energi. Detta försvagar deras livskraft och försvagar hela deras kropp.

Äktenskapsförbundet döljer synder av mörkaste slag. Människor som bekänner sig höra Gud till förnedrar sina egna kroppar genom eftergift för fördärvade drifter och på så sätt sänker de sig själva under (473) djurens nivå. De missbrukar de krafter vilka Gud har gett dem att bevara i helgelse och ära. Hälsa och liv offras på ett altare för förnedrande böjelser. De högre och ädlare krafterna underläggs de köttliga böjelserna. De som på så sätt syndar är inte bekanta med resultatet av sina vägar. Kunde alla se den mängd lidande, vilket människor drar över sig själva genom deras egna syndfulla eftergifter, skulle de väckas, och åtminstone en del skulle avsky den syndiga vägen, vilken för med sig sådana fruktade resultat. En så beklaglig tillvaro har för en stor klass människor till följd att döden för dem är bättre än livet. Många dör en för tidig död på grund av att deras liv offras i vanärande handlingar - i överdriven njutning genom att tillfredsställa de köttliga

begären. Ändå, därför att de är gifta, tror de inte att de begår någon synd.

Män och kvinnor, ni kommer en dag att lära er vad lusta är och resultatet av dess tillfredsställelse. Drifter av en sådan låg kvalitet kan likaväl finnas i äktenskapsförhållandet som utanför det. Aposteln Paulus uppfordrar äkta män att älska sina hustrur "såsom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne". "På samma sätt äro männen pliktiga att älska sina hustrur, då dessa ju äro deras egna kroppar; den som älskar sin hustru, han älskar sig själv. Ingen har någonsin hatat sitt eget kött; i stället när och omhuldar man det, såsom Kristus gör med församlingen." (Ef. 5: 25, 28,29.) Det är inte en ren kärlek som tvingar en man att göra sin hustru till ett instrument för att betjäna sin egen lusta. Det är de köttsliga drifterna som gör anspråk på eftergifter.

Hur få män är det inte som visar sin kärlek på ett sådant sätt som aposteln uttrycker det: "I män, älsken edra hustrur, såsom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne till att helga henne genom att rena henne (inte orena henne)... fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig." (Vers 25-27.) Detta är den kärlekens kvalitet i ett äktenskapsförhållande som Gud erkänner såsom helig. Kärlek är en ren och helig princip, men lustfyllda böjelser vill inte tillåta återhållsamhet och vill inte ta emot förståndets kontroll och diktat. Den är blind för konsekvenserna och den tänker inte från orsak till verkan. Många kvinnor lider av stor svaghet och kronisk sjukdom därför att deras kropps lagar har blivit åsidosatta. Naturens lagar har man trampat under fötterna. Hjärn- och nervkraften har kastats bort av män och kvinnor, därför att den har använts på ett onaturligt sätt för att tillfredsställa de lägre böjelserna. Detta förskräckliga monster - den förnedrande, låga driften - har getts det fina namnet kärlek.

Många bekännande kristna, som jag kunde se för min inte syn, föreföll sakna moralisk återhållsamhet. De var mera djuriska än gudomliga. Ja, faktum är att de var helt och hållet lika djur. Män av denna typ förnedrar sin hustru som de har lovat att älska och ha omsorg om. Hon används såsom ett instrument för att tillfredsställa låga och köttsliga böjelser. Ett stort antal kvinnor går med på att vara slavar under syndiga lustar. De håller inte sina kroppar i helgelse och ära. Hustrun behåller inte den värdighet och självrespekt som hon hade före sitt äktenskap. Denna heliga institution skulle ha bevarat och ökat hennes kvinnliga respekt och heliga värdighet. Men hennes rena, upphöjda, gudalika kvinnlighet har blivit förbrukad på de lägre böjelsernas altare. Den har offrats för att behaga hennes make. Hon förlorar snart respekten för sin man, som inte ens har aktning för de instinkter djuren följer. Äktenskapet blir ett bittert ok, ty kärleken dör ut och ofta finner vi att tivel, själviskhet och hat intar dess plats.

Ingen man kan verkligen älska sin hustru när hon tålmodigt går med på att bli hans slav och betjäna hans förvända böjelser. I hennes passiva underkastelse, förlorar hon det värde som hon en gång hade i hans ögon. Han ser henne neddragen från allt upphöjt till en låg nivå. Snart kommer han att misstänka, att hon lika fogligt kommer att gå med på att bli förnedrad av någon annan, som av honom själv. Han tvivlar på hennes karaktärsfasthet och renhet,

tröttnar på henne och söker nya objekt för att väcka och intensifiera sina fördärvade drifter. Guds lag bryr man sig inte om. Dessa män är värre än djur. De är demoner i mänsklig skepnad. De känner inte till den sanna helgande kärlekens upphöjda och förfinade principer.

(475) Hustrun blir också svartsjuk på sin man och misstänker att om tillfällen skulle ges, skulle han vara lika villig att söka kontakt med någon annan än henne. Hon ser att han inte kontrolleras av samvetet eller av gudsfruktan. Alla dessa heliga barriärer har brutits ned av lustfyllda passioner. Allt som är gudalikt i maken har gjorts till att tjäna den lägre, djuriska lustan.

Världen är fylld med människor av denna sort. Nätta och smakfulla, ja, dyrbara hem är endast kamouflerade helveten. Föreställ dig om du kan, hurudana barn sådana föräldrar kommer att få. Kommer inte barnen att sjunka ännu lägre på skalan? Föräldrarna präglar sina barn med sina egna karaktärer. Därför får de barn som föds av sådana föräldrar ära från dem sinnets kvalitet, vilket är av den låga, förnedrande sorten. Satan ger näring åt allt som leder till fördärv. Frågan som kommer för oss här är: Skall en hustru känna sig tvungen att visa fullständig lydnad för sin makes krav, när hon ser att ingenting utom de lägre drifterna styr honom, och när hennes förstånd och omdöme är övertygat om att hon skadar sin kropp, vilken Gud har gett henne att äga i helgelse och ära, och att bevara såsom ett levande offer åt Gud?

Det är inte ren, helig kärlek som leder en hustru att tillfredsställa sin makes sinnliga böjelser på bekostnad av hälsa och liv. Om hon äger sann kärlek och vishet söker hon att vända hans sinne bort ifrån tillfredsställandet av de lustfyllda drifterna till högre andliga tankar genom att sysselsätta sig med intressanta andliga ämnen. Det kan hända att det är nödvändigt att ödmjukt och kärleksfullt förklara, även med risk för missnöje, att hon inte kan förnedra sin kropp genom att ge efter för sexuella överdrifter. Hon skulle på ett fint och mjukt sätt påminna honom om, att Gud har första och största rätten till hela hennes varelse, och att hon inte kan förbise detta krav, eftersom hon måste hållas ansvarig på Guds stora dag. "Veten I då icke, att eder kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i eder och som I haven undfått av Gud, och att I icke ären edra egna? I ären ju köpta, och betalning är given. Så förhärligen (476) då Gud i eder kropp." (1 Kor. 6: 19, 20.) "I ären köpta, och betalning är given; bliven icke människors trälar." (1 Kor. 7: 23.)

Om hon vill fördjupa sina känslor och i helgelse och ära bevara sin förfinade, kvinnliga värdighet, kan en kvinna göra mycket genom sitt omdömesgilla inflytande för att helga sin make och på så sätt fullfölja sin viktiga kallelse. När hon gör så, kan hon frälsa både sin man och sig själv och på så sätt utföra ett dubbelt verk. I denna sak, som är så ömtålig och svår att handha, är det nödvändigt med mycken vishet och tålmod, såväl som moraliskt mod och fasthet. Kraft och nåd kan erhållas genom bön. Verklig kärlek måste bli hjärtats förhärskande princip. Endast kärlek till Gud och till maken kan vara den rätta grunden för handling.

Om hustrun intar den attityden, att det är hennes makes förmånsrätt att ha full kontroll över hennes kropp och att forma hennes sinne som det passar hans i varje avseende, och så att det löper i samma riktning som hans eget, då ger hon ifrån sig sin egen individualitet. Hennes identitet förloras och hon går helt upp i sin makes. Hon är blott och bart en robot, som kan påverkas och kontrolleras av hans vilja - en skapelse gjord för hans njutning. Han tänker för henne, beslutar för henne och handlar i hennes ställe. Hon vanäras Gud genom att inta en sådan passiv ställning. Hon har ett ansvar inför Gud, vilket det är hennes plikt att bevara.

När en hustru låter både sin kropp och själ kontrolleras av maken, i det att hon är passiv under hans vilja i allt och offerar sitt samvete, sin värdighet och även sin identitet, då förlorar hon tillfället att utöva ett mäktigt inflytande för det goda, vilket hon kunde använda för att upphöja sin man. Hon kunde uppmjuka hans hårda natur och hennes helgande inflytande kunde utövas på ett sådant sätt att det förfinar och renar, samt leder honom att sträva efter att allvarligt behärska sina drifter och vara mer andligt sinnad, för att de må tillsammans bli delaktiga av gudomlig natur (477) i det att de undkommer den förgängelse som på grund av lustan finns i världen.

Inflytandets makt kan vara stor och leda sinnet in på höga och ädla ämnen, i stället för de låga och sinnliga eftergifterna, som det av nåden opåverkade hjärtat helt naturligt söker. Om hustrun känner att hon, för att kunna behaga sin make, måste sänka sig ned till hans plan, och när köttsliga böjelser är den principiella grunden för hans kärlek och det som kontrollerar hans handlingar, då misshagar hon Gud. Hon misslyckas då att utöva ett heliggörande inflytande på sin make. Om hon känner att hon måste underordna sig hans köttsliga passioner utan ett ord av invändning, då förstår hon inte sin plikt varken mot honom eller Gud. Sexuella överdrifter kommer på ett effektivt sätt att fördärva kärleken till ett andligt liv, tömma hjärnan på de substanser som behövs för att ge näring åt systemet och att på det mest effektiva sätt göra slut på livskraften. Ingen kvinna skulle hjälpa sin make i denna sortens självödeläggelse. Han kommer inte att göra det om han är upplöst och har sann kärlek till Honom.

O, att jag kunde få alla att förstå sin plikt mot Gud att bevara sin organism både andligt och fysiskt i den allra bästa kondition för att kunna ge sin Mästare en fullkomlig tjänst. Må den kristna hustrun avhålla sig från att både i ord och handlingssätt uppegga sin makes köttsliga drifter. Många har ingen kraft att förslösa i denna riktning. Från sin ungdom och uppåt har de en försvagad hjärna och har ytterligare tömt sin kropps livskraft genom att tillfredsställa de köttsliga passionerna. Självförnekelse och nykterhet skulle vara det äktenskapliga livets nyckelord.

Ju mer de köttsliga begärelserna får härska, desto starkare kommer de att bli och desto häftigare kommer deras krav att vara. Må gudfruktiga män och kvinnor vakna upp inför sin plikt. Låt gudfruktiga män och kvinnor vakna upp till sin plikt. Många, som bekänner sig vara kristna, lider av förflamning och känslolöshet i nerver och hjärna till följd av sin brist på självbehärskning i detta avseende. Ruttenhet i ben och märg råder hos många, som anses som goda

män, som ber och gråter och som innehar höga positioner, men vilkas besmittade kroppar aldrig kommer att gå in genom portarna till den himmelska staden.

O, att jag kunde få alla att förstå sin plikt mot Gud att bevara sin kropp både andligt och fysiskt i den allra bästa kondition för att kunna ge sin Mästare en fullkomlig tjänst. Må den kristna hustrun avhålla sig från att vare sig i ord eller handlingssätt uppegga sin makes köttsliga drifter. Många har ingen kraft att förslösa i denna riktning. Från sin ungdom och uppåt har de en försvagad hjärna och har ytterligare tömt sin kropps livskraft genom att tillfredsställa de köttsliga passionerna. Självförnekelse och nykterhet skulle (478) vara det äktenskapliga livets nyckelord. Då kommer barnen de har fått föda inte att visa en tendens till att vilja försvaga sina moraliska och intellektuella organ och att stärka de djuriska. Omoral hos barnen är nästan allmän. Finns det inte någon orsak? Vem har gett dem denna karaktärsstämpel? Måtte Herren öppna allas ögon så att alla kan se att de står på en osäker grund!

Utifrån den bild som visades mig av fördärvet hos män och kvinnor som bekänner sin kristna tro, har jag fruktat att jag helt skulle förlora min tillit till mänskligheten. Jag har sett att en fruktansvärd slöhet råder nästan överallt. Det är nästan omöjligt att väcka dem som verkligen bör väckas, så att de har någon rimlig känsla av den makt som Satan har över sinnena. De inser inte vilket fördärv som utbreder sig runt omkring dem. Satan har förblindat deras sinnen och invaggat dem i köttslig trygghet. Misslyckandena i vår ansträngning att få andra att inse vilka stora risker som omger själar, har ibland fått mig att frukta att mina tankar om det mänskliga hjärtats fördärv är överdrivna. Men när fakta läggs fram för oss och visar den tragiska missbildningen hos någon som har vågat ta emot en tjänst i heliga ting samtidigt som han är fördärvad i sitt hjärta, någon vilkens av synd fläckade händer har vanhelgat Herrens kärlek, är jag säker på att jag icke har förstorat upp bilden alltför starkt.

Jag har framburit ett mycket starkt vittnesbörd, både i skrift och i tal, i hopp om att väcka Guds folk till förståelse för att de har i kommit in i farliga tider. Jag har i grund och botten känt mig sjuk på grund av den likgiltighet som de personer visat som borde förstå Satans gärningar och som borde vakna upp och vara på sin vakt. Jag har sett att Satan förleder människosinnet, även hos dem som bekänner sig till sanningen, så att de ger efter för fruktansvärd otuktssynd. Det mänskliga sinnet svänger inte på ett ögonblick över från renhet och helighet till orenhet, synd och överträdelse. Det tar tid att förvandla det mänskliga till det gudomliga (479) och det tar också tid att sänka det som har skapats till Guds avbild ned till en primitiv, satanisk nivå. Vi förvandlas genom att se. Trots att hon är skapad till Guds avbild, kan människan uppfostra sitt sinne så att den synd tilltalar henne som hon en gång inte ville begå. När hon upphör att vaka och be, slutar hon att vakta sitt sinnes borg, sitt hjärta, och ger sig in i synd och överträder Guds bud. Vårt tankeliv förnedras och det är omöjligt att höja detta över moralisk förvillelse, eftersom det uppfostras till att göra de moraliska och intellektuella krafterna till slavar, och leder dem till underkastelse under starka lidelser. Vi måste hela tiden föra en kamp mot vår syndiga natur. Gud kommer att hjälpa oss och lyfta oss

upp genom Sin nåd. Han kommer ständigt att försöka vända våra sinnen uppåt och lära oss att tänka på rena och heliga ting.

Många bekännande sabbatshållare behärskar inte sin kropp. Somliga, vilkas sinnen alltid har varit fördärvade, har antagit sabbaten. Och när de antar sanningen, känner de inte, att de måste omvända sig helt och fullständigt förändra sin livsstil. De har i årtal följt ett icke pånyttfött hjärtas vanor och har gett efter för sin köttsliga naturs fördärvade lidelser, som hade förstört Guds avbild hos dem och besmittat allt de rörde vid. Därför kommer hela deras framtida liv att bli alltför kort för att de skulle kunna gå uppför Petri stege mot kristen fullkomlighet och förbereda sig för sitt inträde i Guds rike. Det är emellertid inte många som känner att de inte kan blir frälsta på grund av sin bekännelse till sanningen, såvida de inte helgas genom sanningen som svar på vår gudomlige Herres bön till Sin Fader: ”Helga dem i sanningen”. Män och kvinnor som bekänner sig vara Kristi lärjungar och håller alla Guds bud måste i sina dagliga liv känna den sanna kampandan för att kunna gå in genom den trånga porten. De som känner en vända är de enda som enträget kommer att be om att kunna passera den trånga porten och gå den smala väg, som (480) leder till evigt liv, till en fullständig glädje och evig tillfredsställelse. De som enbart försöker gå in kommer aldrig att kunna komma in. Mångas kristna liv kommer inte att innebära någon större ansträngning än att de enbart försöker, och deras enda lön kommer att bli att de finner att det är fullständigt omöjligt för dem att komma in genom den trånga porten.

Jag har blivit förvånad över att se hur många familjer som är förblindade av Satan så att de inte har någon känsla för gärningar, hans knep och bedrägerier, som utövas mitt ibland dem. Föräldrar verkar vara omtöcknade av den ondes lamslående inflytande och ändå tror de att allt är i sin ordning. Jag har blivit visad, att Satan försöker förnedra deras tankar som förenas i äktenskap, så att han kan stämpla sin egen hatfulla bild på sina barn. Eftersom de har ingått äktenskap, tror många att de kan tillåta sig att behärskas av djuriska lidelser. De förleds av Satan, som bedrar dem och förmår dem att fördärva denna heliga institution. Han är mycket nöjd med den låga nivå som deras sinnen intar, för han har mycket att vinna i den riktningen. Han vet att om han kan väcka de djuriska lidelserna och få dem att öka, har han inget att vara bekymrad över med tanke på deras kristna erfarenhet, för de moraliska och intellektuella förmågorna kommer att vara underordnade, medan de djuriska vanorna kommer att dominera och behålla herraväldet: och de djuriska lidelserna kommer att stärkas då de används, medan de ädlare egenskaperna blir allt svagare.

Han kan forma deras kommande generation snabbare än han kunde forma föräldrarna, för han kan styra föräldrarnas tankar så att han genom dem kan ge sin egen karaktärs stämpel på deras barn. På det sättet föds deras barn med mer djuriska lidelser i den kommande generationen, samtidigt som deras moraliska förmågor endast är svagt utvecklade. Dessa barn behöver den mest omsorgsfulla uppfostran för att få fram de moraliska krafterna, stärka och utveckla dem, så att de kan ta ledningen. Men Satans gärningar läggs inte märke till.

Hans list förstås (481) inte. Barnen uppfostras inte för Gud. Deras moral och religiösa utbildning försummas. De djuriska lidelserna stärks hela tiden, samtidigt som de moraliska förmågorna försvagas.

Somliga barn börjar utöva självbesmittelse i späda ålder och när de blir äldre växer deras lustfyllda lidelser med deras tillväxt och blir starkare med deras styrka. Deras tankar befinner sig inte i vila. Flickor vill ha sällskap med pojkar och pojkar med flickor. Deras uppträdande är inte reserverat och anspråkslöst. De är fräcka och framfusiga och tar sig otillbörliga friheter. Självmissbrukets vanor har förnedrat deras tankar och fördärvat deras själar. Avskryvda tankar och läsning av noveller, kärlekshistorier och dåliga böcker sporrar deras fantasi och just sådana passar deras förnedrade tankar. De tycker inte om att arbeta och när de engagerar sig i någon uppgift, klagar de över trötthet. De har ont i ryggen. De har huvudvärk. Finns det inte någon tillräcklig orsak? Är de utmattade på grund av arbete? Nej, nej! Ändå ger föräldrarna efter för dessa barn då de klagar och befriar dem från arbete och ansvar. Detta är det värsta de kan göra mot dem. Därigenom tar de bort den enda barriär som förhindrar Satan från att få fri tillgång till deras försvagade sinne. Nyttigt arbete i någon omfattning skulle vara ett skydd mot den kontroll av dem som han beslutat dig för att utöva.

Vi har en viss kunskap om Satans sätt att arbeta och hur väl han lyckas med det. Utifrån vad som har visats mig, har han omtöcknat föräldrarnas sinnen. De är tröga till att inse att deras egna barn kan göra misstag och synda. En del av dessa barn bekänner sig vara kristna och föräldrarna sover, fruktar ingen fara, trots att deras barns kroppar och själar nästan är förstörda. En del föräldrar är inte ens noga med att ha sina barn hos sig när de är i Guds hus. Unga flickor deltar i möten och tar kanske sin plats tillsammans med sina föräldrar, men oftast längre bak i (482) församlingen. De brukar finna en ursäkt för att lämna huset. Pojkar förstår detta och går ut före eller efter det att flickorna har gått och sedan, när mötet slutar, följer de dem hem. Föräldrarna har verkligen inte gett dem rådet till detta. På nytt framförs ursäkter för att gå och pojkar och flickor samlas på marknadsplatserna eller någon annan isolerad plats och roar sig där en förhållandesvis lång tid, utan att ha något erfaret öga på sig för att skydda dem. De efterliknar äldre män och kvinnor.

Detta är en nöjeslysten tid. Små pojkar och flickor som börjar visa varandra uppmärksamhet trots att de båda borde vara i barnkammaren och ta emot undervisning om ett anspråkslöst uppträdande. Vad blir följden av denna vanliga blandning? Ger det större renhet hos de unga som samlas på det sättet? Nej, verkligen inte! Det ökar de första lustfyllda lidelserna. Efter sådana möten är de unga som förryckta av djävulen och överlämnar sig själva till sina usla utövningar.

Föräldrar sover och vet inte att Satan har planterat sitt helvetes fana precis i deras hem. Jag vägledes till att fråga: vad kommer det att bli av de unga i denna fördärvade tid? Jag upprepar, föräldrarna sover. Barnen är förblindade genom en älskogssjuk sentimentalism och sanningen har ingen förmåga att rätta till det som är fel.

Vad kan göras för att stoppa onskans ström? Föräldrar kan göra mycket om de vill. Om en ung flicka som just har blivit tonåring blir alltför förtroligt tilltalad av en pojke i hennes egen ålder, eller äldre, bör hon lära sig att bli så förbittrad över detta att något sådant försök till närmande aldrig någonsin kommer att upprepas. När en flickas sällskap ofta söks av pojkar eller unga män, är något fel. Den unga flickan behöver en mor som visar henne hennes plats, för att hålla henne tillbaka och lära henne vad som är lämpligt för en flicka i hennes ålder.

Den korrupperande lära som har rått, att könen ur hälsosynpunkt måste förenas, har fått skadliga konsekvenser. När föräldrar och (483) målsmän visar en tiondel av den skarpsinnighet som Satan har, kan denna förening av könen bli mer oskyldig. Sanningen är den att Satan har stor framgång med att förhäxa de ungas sinnen och blandningen av pojkar och flickor ökar bara det onda tjugo gånger mer. Låt pojkar och flickor hållas sysselsatta i nyttigt arbete. Om de är trötta, är de mindre benägna att fördärva sina egna kroppar. Det finns inget hopp för de unga, såvida det inte de äldres tankar och sinnelag fullständigt förändras. Omoral har präglat pojkars och flickors karaktärsdrag och vad görs nu för att hindra denna tillväxt av detta onda? Pojkar och unga män tillåts och sporras till att ta sig de mest oförsänkda friheter mot flickor och unga kvinnor. Måtte Gud väcka fäder och mödrar till att allvarligt arbeta på att förändra denna förskräckliga situation. Det är min bön.

Jag har tittat igenom *Vittnesbörden* som getts till sabbatshållare och jag är överraskad över Guds nåd och Hans bekymmer för Sitt folk genom att Han ger dem många varningar, som visar vilka faror de befinner sig i och ger dem den upphöjda ställning som Han vill att de skall ha. Om de ville hålla sig till Hans kärlek och skilja sig från världen, skulle Han låta Sin särskilda välsignelse vila över dem och låta Sitt ljus lysa runt omkring dem. Deras goda inflytande kan märkas på varje gren i Guds verk och på varje del av missionsfältet. Om de misslyckas med att möta Guds sinnelag och fortsätter att ha en så liten känsla för uppdragets upphöjda karaktär som de tidigare har haft, kommer deras inflytande och föredöme emellertid att visa sig vara en fruktansvärd förbannelse. Då kommer de att skada och enbart skada. Dyrbara själars blod kommer att upptäckas på deras kläder.

Vittnesbörden med varningar har upprepats. Jag frågar: Vem har brytt sig om dem? Vem har varit ivrig att ångra sina synder och sin avgudadyrkan och på allvar trängt sig fram mot märket för vad Guds höga kallelse i (484) Kristus Jesus har kostat. Vem har visat Guds invärtes verk, vilket leder till självförnekelse och ödmjuk självuppoftning? Vem av dem som har blivit varnade, har skiljt sig så mycket från världen och dess sjukdomar och lustar, att de visar en daglig tillväxt i nåden och i kunskapen om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus? Vem finner vi bland de aktiva, som känner en börda för församlingen? Vem ser vi, som Gud på ett särskilt sätt använder och som Gud arbetar genom för att höja standarden och för att föra församlingen upp till den, så att de kan pröva Herren och se om Han inte vill utgjuta Sin välsignelse för dem?

Jag har ängsligt väntat och hoppats, att Gud skulle utgjuta Sin Ande över några och använda dem som rättfärdighetens redskap till att uppväcka Hans församling och skapa ordning i den. Jag blev nästan förtvivlad när jag år efter år har sett en större avvikelse från den enkelhet som Gud har visat mig borde karakterisera Hans efterföljares liv. Det har varit allt mindre intresse för och hängivelse till Guds verk. Jag ber: På vilket sätt har de som bekänner sig hysa förtroende för *Vittnesbörden* försökt leva efter det ljus som har getts till dem? På vilket sätt har de tagit hänsyn till de varningar som har getts? På vilket sätt har de gett akt på den undervisning de har fått?

Jag såg, att stora förändringar måste ske i mångas hjärtan och liv, innan Gud kan arbeta i dem med Sin kraft till andras frälsning. De måste förnyas till Guds avbild, i rättfärdighet och sann helighet. Då kommer kärlek till världen, egenkärlek och varje mål i livet, som syftar till att upphöja självet, genom Guds nåd att förändras och användas i ett särskilt uppdrag för att frälsa själar som Kristus dog för. Ödmjukhet kommer att ersätta stolthet och överlägsen självkärlek och självuppskattning kommer att bytas ut mot fridsamhet. Varje kraft i människans hjärta kommer att styras av oegennyttig kärlek till alla människor. Jag såg, att Satan kommer att vakna när de på allvar inleder reformationsarbetet för sig själva. Han vet (485) att dessa personer, om de är helgade till Gud, skulle kunna ge prov på styrkan i Hans löften och förverkliga en kraft som är verksam i dem, som fienden inte skulle kunna förneka eller stå emot. De skulle förverkliga Guds liv i sina liv.

Särskilt en familj har behövt alla de fördelar de kunde få från kostreformen, men trots detta har just dessa familjemedlemmar fullständigt återfallit. Kött och smör har de använt generöst och kryddor har de inte helt uteslutit. Denna familj kunde ha fått stor nytta av en närande, välplanerad kost. Familjens överhuvud behöver enkel, närande mat. Han satt mycket stilla och hans blod flöt långsamt genom hans kropp. Han kunde inte, som andra, få glädje av nyttig motion. Därför borde hans kost ha varit av rätt kvalitet och mängd. Denna familj har inte skött sin kost på rätt sätt. De har inte haft regelbundna måltider. De borde ha haft bestämda tider för varenda måltid. Maten skulle ha lagats på ett enkelt sätt utan animaliskt fett. Husmor borde ha bemödat sig om att göra måltiderna näringsrika, nyttiga och inbjudande. I denna familj liksom i många andra, har man lagat särskilt god mat för gäster. Många rätter har lagats och ofta varit alltför tunga och gästerna frestades att äta för mycket. Men när det sedan är vardag utan gäster, förbereder man inte måltiderna lika noggrant. Då blir kosten ganska mager och innehåller för litet näring. De tyckte inte att det var så noga när det bara var till dem själva. Måltiderna i den här familjen sattes ofta ihop och äts snabbt och man följde inga bestämda tider. Alla medlemmar i familjen led mer eller mindre av en sådan hushållning. Våra husmödrar begär en stor synd då de dukar fram så överdådigt för sina gäster och de handlar fel mot familjens egna medlemmar genom att ge dem en kost som är så snålt tilltagen att den inte kan täcka deras behov av näring.

Brodern som det handlar om kände en brist i sin kropp. Han fick inte tillräcklig näring och trodde att kött skulle ge

honom (486) de krafter han behövde. Om han hade fått den omsorg han behövde, så att hans bord hade dukats på bestämda tider med näringsrik kost, skulle alla naturens behov ha blivit rikligt tillgodosedda. Smör och kött är stimulerande. Dessa har skadat magen och förvänt smaken. Hjärnans känsliga nerver har belastats och den djuriska aptiten stärkts på bekostnad av moraliska och intellektuella gåvor. Dessa högre krafter, som borde styra, har försvagats, så att eviga ting inte har kunnat urskiljas. Förlamning har omtöcknat det andliga och heliga. Satan glädde sig över att se hur lätt han kan komma in genom aptiten och kontrollera förståndiga män och kvinnor, som av Skaparen egentligen har avsetts utföra ett gott och stort uppdrag.

Det ovan beskrivna fallet är inte ett isolerat fall. Om det var det, skulle jag inte presentera det här. När Satan får makt över sinnet, hur snabbt förbleknar då inte det ljus och den undervisning som Gud i Sin nåd har gett oss och trampas under fötterna! Hur många konstruerar inte ursäkter och framställer nöd som inte existerar bara för att skjuta ljuset åt sidan och trampa det under fötterna! Jag talar av erfarenhet. Det största hindret för hälsoreformen är att vårt folk inte lever efter den. De säger på fullt allvar att de inte kan leva efter hälsoreformen utan att förlora sin kraft och energi.

Men i alla sådana fall kan vi se att det finns goda grunder till varför de inte kan leva enligt hälsoreformen. De praktiserar den inte och har aldrig varit noggranna med sina principer, och därför kan de inte dra några fördelar av den. Några har gjort det stora felet, att när de har slutat äta kött, så har de inte förstätt att de måste ersätta köttet med den bästa frukt och de finaste grönsaker de kan få tag i, tillagade i deras mest naturliga tillstånd, fria från animaliskt fett och kryddor. Om de bara ville handskas förnuftigt med de rika gåvor som Gud har omgett oss med, skulle både föräldrar och barn med ett rent samvete tillsammans ivrigt engagera sig i hälsoarbetet. De skulle njuta av enkel kost och sedan (487) bli i stånd att tala insiktsfullt om hälsoreformen. De som inte har blivit omvända till hälsoreformen och aldrig riktigt har praktiserat den, kan inte heller bedöma dess fördelar. De, som då och då avviker och äter en gödd kalkonstek eller andra kötträtter, får en förvänd aptit och kan inte bedöma hälsoreformens välsignelser. De låter sig ledas av smaken och inte av principerna.

Jag har ett vackert dukat bord vid alla tillfällen. Jag gör ingen skillnad för gäster, om de är troende eller icke troende. Jag tänker aldrig låta mig överraskas eller vara oförberedd på att ta emot en eller ett halvt dussin gäster, som kan råka komma in. Jag har som regel tillräckligt mycket enkel, hälsosam mat, som kan stilla hungern och ge kroppen näring. Om någon skulle vilja få mer än detta, står det dem fritt att finna det någon annanstans. Jag har varken smör eller kött på bordet. Kakor har jag sällan. I allmänhet har jag god tillgång på frukt, gott bröd och grönsaker. Vi har som regel många gäster och alla som deltar i våra måltider mår bra och blir bättre av den. Våra gäster kommer inte med en epikureansk, njutningslysten aptit. De uppskattar och njuter av de gåvor som vår Skapare har gett oss.

En märklig likgiltighet för detta viktiga ämne visas av dem som befinner sig nära verkets centrum. Brist på fasthet när det gäller hälsoreformens principer är en verklig måttstock för deras karaktär och andliga styrka. De brister i grundlighet i sin kristna erfarenhet. Samvetet tas det ingen hänsyn till. Grunden eller orsaken till varje rätt handling som finns och arbetar i det förnyade hjärtat, garanterar lydnad utan yttre eller egoistiska motiv. Sanningens ande och ett gott samvete är tillräckligt för att inspirera och styra deras motiv och ledning som lär av Kristus och är lika Honom. De, som inte av princip har någon religiös styrka i sig själva, påverkas lätt av andras exempel i en felaktig riktning. De, som aldrig har lärt sig (488) sin plikt från Gud och själva känner till Hans avsikter för dem, är inte pålitliga i tider med svåra konflikter med mörkrets makter. De behärskas av yttre och tillfälliga saker. Världsliga män behärskas av världsliga principer. De kan inte uppskatta några andra. De som är kristna bör inte styras av dessa principer. De bör inte försöka utföra någon plikt på grund av någon annan tanke än en kärlek till att lyda varje Guds krav, som har sin grund i Hans ord och som befalls av ett upplyst samvete.

I det förnyade hjärtat kommer det att finnas en fast princip om att lyda Guds vilja, därför att där finns en kärlek till det som är rätt och gott och heligt. Det kommer inte att finnas någon tvekan, inte någon diskussion med smaken, eller någon undersökning om vad som är lämpligt eller bekvämt, inte heller om att välja en viss livsstil därför att andra gör det. Var och en lever för sig själv. Allas sinnelag som är förvandlade av nåd kommer att vara öppna förmedlare, som ständigt tar emot ljus, nåd och sanning ovanifrån och leder det vidare till andra. Deras gärningar är fruktbara. Deras frukt går mot helighet och till sist evigt liv.

Mycket få har emellertid en erfarenhetsmässig kunskap om det helgande inflytandet av de sanningar som vi bekänner oss till. Deras lydnad och helgelse har inte stämt överens med deras ljus och privilegier. De har ingen realistisk känsla för den plikt de har att vandra som ljusets barn och inte som mörkrets barn. Om det ljus som har getts till dessa hade getts till Sodom och Gomorra, skulle de ha ångrat sig i säck och aska och skulle ha undgått Guds tydliga vrede. Det kommer att bli skonsammare för Sodom och Gomorra på domens dag än för dem som har varit privilegierade med det klara ljuset och har haft en omfattande mängd uppgifter, men inte har dragit nytta av det. De har försummat den stora frälsning som Gud i nåd var villig att (489) ge. De är så förblindade av djävulen att de faktiskt anser sig själva som rika och i gunst hos Gud, samtidigt som det Sanna Vittnet förklarar, att de är eländiga, ömkansvärda, fattiga, blinda och nakna.

Ett kors att acceptera sanningen

Syster U: Jag känner i viss mån till ditt speciella temperament, din nervositet, din försiktighet, dina farhågor och din brist på tillit och hopp. Jag känner med dig i dina mentala lidanden, eftersom du inte kan se allt om vår

ställning och vår tro så klart som du skulle önska. Vi vet att du är strängt samvetsgrann och tvivlar inte på att om du kunde få höra alla punkter i sanningen för vår tid och överväga bevisen för dig själv, skulle du bli etablerad, stärkt och bestämd, så att motstånd eller tillrättavisning inte skulle flytta dig från den säkra grunden. Eftersom du inte har haft det privilegium som många andra har haft genom att delta i möten och själva erfara de vittnesbörd som följer med den förkunnelse av sanningen för vår tid, som vi håller helig, är vi desto mer bekymrade för dig. Våra hjärtan sträcker sig mot dig och vår kärlek till dig är uppriktig och innerlig. Vi är rädda för att du i dessa de sista dagarnas faror kan lida skeppsbrott. Bli inte bedrövad över att jag skriver så. Du kan inte på samma sätt som jag vara fullt medveten om Satans knep och listighet. Hans bedrägerier är många. Hans snaror är omsorgsfullt och slugt förberedda för att snärja den oförsiktige och intet anande. Vi vill att du skall undgå hans list. Vi vill att du skall vara helt och hållet på Herrens sida, och älska, vänta och med djupt allvar längta efter vår Frälsares återkomst på himmelens skyar.

Sedan du började hålla sabbat, har många saker hänt som gör dig missmodig. Ändå hoppas vi att dessa saker (490) inte kommer att skilja dina tankar från de viktiga sanningarna om de sista dagarna. Även om sanningens försvarare inte alla gör vad de borde göra, därför att de inte är helgade i den sanning som de bekänner sig till, är sanningen densamma. Dess glans har inte mattats. Även om dessa står mellan sanningen och dem som inte helt har tagit emot den och deras mörka skugga för en tid kan tyckas överskugga dess klara glans, gör den det inte i verkligheten. Sanningen av himmelskt ursprung är inte förmörkad. Den lever, för den är odödlig.

Min älskade syster, håll fast vid sanningen. Skaffa dig en egen erfarenhet. Du har en personlighet. Du är skyldig att avlägga räkenskap för det sätt på vilket du, oberoende av alla andra, använder det ljus som lyser på din väg. Andras brist på helgelse kommer inte att vara någon ursäkt för dig. Detta, att de förvanskar sanningen genom sitt felaktiga sätt att handla, därför att de inte är helgade genom den, kommer inte att göra dig mindre ansvarig. En högtidlig plikt vilar över dig att höja sanningens norm, att bära den högt. Även om normbäraren blir svag och faller, överge inte den dyrbara normen till att släpa i dammet. Grip tag i den och bär den högt, också när ditt goda namn är i fara, eller din världsliga ära eller ditt liv, om det krävs. Min högt respekterade syster, jag ber dig enträget att se upp. Grip tag i din himmelske Faders hand. Jesus, vår Försvare, lever för att vara vår Medlare. Vilka som än förnekar tron genom sina oheliga liv, kommer detta inte att förändra sanningen till en lögn. "Guds fasta grund består och har detta sigill: *Herren känner de sina* och: *Var och en som känner Herrens namn skall hålla sig borta från orättfärdigheten.*" 2 Tim. 2:19) "*Vaka och bed att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.*" (Mark. 14:38) Då och då är jag rädd att dina fötter skall slinta, att du skall vägra att vandra på den ödmjuka, raka och smala väg som leder till evigt liv i härlighetens rike.

Jag lägger fram för dig vår gudomliga Herres självförnekande, ödmjuka och uppoffrande liv. Himlens

Majestät, härlighetens (491) Konung, lämnade Sina rikedomar, Sin prakt, Sin heder och ära och nedlät Sig till ett liv i ödmjukhet, fattigdom och skam, för att frälsa den syndiga människan. "... som för den glädje som låt framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen." (Hebr. 12:2) O, varför är vi så känsliga för prövningar och tillrättavisningar, för skam och lidande, trots att vår Herre har varit ett sådant föredöme för oss? Vilka skulle vilja gå in i sin Herres glädje, samtidigt som de var ovilliga att ta del av Hans lidanden? Vad! - Tjänaren är ovillig att bära den ödmjukhet, skam och tillrättavisning, som Mästaren osjälviskt bar för honom! Tjänaren viker tillbaka inför ett liv i ödmjukhet och uppoffring som är för hans egen eviga lyckas skull, genom vilket han till sist kan få en ytterst stor lön, ja, en evig lön! Mitt hjärtas språk är detta: Låt mig få del av Kristi lidanden, så att jag till sist kan dela härligheten med Honom.

Guds sanning har aldrig varit populär i världen. Det naturliga hjärtat bryr sig aldrig om sanningen. Jag tackar Gud för att vi kan ge avkall på kärlek till världen och hjärtats stolthet och allt som visar en tendens till avguderi, för att bli efterföljare till Mannen från Golgata. De som lyder sanningen kommer världen aldrig att älska och ära. När Han vandrade i ödmjukhet bland människobarnen, hördes dessa ord från den gudomlige Lärarens läppar: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig." (Luk. 9:23) Ja, följa vårt Föredöme. Sökte Han efter människors pris och ära? O, nej! Skall vi då söka efter pris och ära från världsliga?

De, som inte älskar Gud, kommer inte att älska Guds barn. Lyssna till orden i den himmelska undervisningen: "Ve er, när alla människor talar väl om er." "Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i (492) himlen." (Matt. 5:11, 12) "Men ve er, ni rika! Ni har fått ut er tröst." (Luk. 6: 24) I Johannes evangelium finner vi på nytt Kristi lära: "Och det befäller jag er att ni skall älska varandra. Om världen hatar er skall ni veta att den har hatat mig innan den hatar er. Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen. Därför hatar världen er. Kom ihåg vad jag har sagt: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er. Har de bevarat mitt ord, skall de också bevara ert ord." (Joh. 15:17- 16:20) "Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen." (Joh. 17:14- 16)

Vi läser i 1 Joh. 2:14: "Älska inte världen, inte heller det som är i världen. I Pauli brev till romarna ber han dem enträget, att vid Guds nåd frambära sina kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud. "Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är gott och fullkomligt och som behagar honom." (Rom. 12:2) Och Jakob förklarar: "Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap med Gud. Den som vill vara världens vän blir Guds fiende." (Jak. 4:4)

Jag ber er att noga ge akt på undervisningen i Pauli brev till galaterna: "Är det människor jag nu försöker få på min sida – eller Gud? Eller försöker jag ställa mig in hos människor? Om jag fortfarande ville vara människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare." (Gal. 1:10) Jag är rädd att du riskerar att lida skeppsbrott i tron. Du anser att du måste offra något för att lyda sanningen. Vi tror att du har offrat en del, men om du hade varit noggrannare i detta, (493) skulle inte dina fötter snubbla, eller din tro vackla. Jag menar nu inte det du offrat av dina tillgångar, utan det som ligger oss närmare, nämligen sådant som skulle kosta dig en mer smärtsam kamp än att ge bort av dina medel, nämligen sådant som på ett speciellt sätt rör vid självet. Du har inte övergett din stolthet, din kärlek till den icke troende världens bifall. Du tycker om att höra människor tala väl om dig.

Du har inte tagit emot och praktiserat sanningen i dess enkelhet. Jag är rädd för att du har känt det som om du nedlät dig till att ta emot den impopulära sanning som framhålls av sabbatshållande adventister. Du har till viss grad försökt att behålla världens ande men ändå ta emot sanningen. Det är omöjligt. Kristus kommer inte att acceptera något annat än hela hjärtat, den fullständiga hängivenheten. Vänskap med världen är fiendskap med Gud. När du vill leva så att du undgår klander och förebråelser, försöker du inta en ställning över din lidande Herre. Och medan du är sysselsatt med detta, är du skiljd från din Fader i himlen, du byter ut Hans kärlek mot något som inte är värt att få.

Jag har känt mig betryckt i min ande för din skull, min syster, och också för din man. När jag grep min penna för att skriva, förmedlades tydligt till mig i vilka situationer ni befinner er. Jag ser klart vad ni riskerar, er rådvillhet och era tvivel. Allt har varit till din nackdel, syster U, ända sedan du har försökt lyda Guds lag. Men inget har varit ett så stort hinder för er båda som er stolthet. Ni tycker båda om att synas. Detta har ingen plats i god, ödmjuk religion. Jag såg att ni båda hade ett eldprov att gå igenom, att ni båda skulle testas och prövas. I denna kamp skulle Satan ihärdigt sträva efter att göra era ögon blinda för era eviga intressen och skulle framhålla fördelarna med den tid som pågår nu, detta lilla korta liv som är så osäkert. Ni skulle få se tjusningen i det här livet och om ni inte avstod från att vilja synas och skiljde er från sådant som behagar världen (494) skulle ni inte kunna behålla Guds kärlek. Jesus presenterades för mig, pekade på himlens skönhet, försökte dra era ögon från den här världen och sade: "Vilket vill ni välja, *mig* eller *världen*? Ni kan inte ha både Mig och kärleken till världen. Vill ni offra Honom som dog i ert ställe för att få känna stolthet i era liv, för världens skatter? Välj mellan Mig och världen. Världen har ingen del i Mig."

Jag såg att dina fötter stappade, din tro vacklade. Tvivel och otro slöt sig omkring dig och ljuset från Jesus lämnade dig. Fåfånga är en av vår fördärvade naturs största grundstenar och Satan vill alltid locka med den. Det saknades inte personer som var beredda att hjälpa Satan i hans arbete med att smickra dig, att framställa dina förmågor och det inflytande du skulle kunnat ha i samhället och att framhålla att det skulle vara en stor förlust för dig att förena dina intressen med ett folk som

har en ödmjuk tro och blanda dig med en samhällsklass, som de anser vara dig underlägsen. För dig har det förefallit som om du har gjort ett stort offer för sanningen. Det är sant, att de stora massor som äger inflytande inte väljer att offra sin världsliga ambition, att skilja sin tillgivenhet från världen och att styra sina steg in på den smala, ödmjuka väg, som den lidande Mannen från Golgata gick på. De anser sina förmågor och sitt inflytande vara alltför dyrbara att helga till Guds verk, alltför dyrbara för att ges tillbaka till den Givares ära som har lånat ut dessa förmågor för att de skulle förökas och ges tillbaka till Honom, både kapital och räntor. De vill hellre offra de eviga fördelarna än de timliga som de hoppas att vinna. På grund av människors smicker vill de vända sig bort från Herrens, himlens och jordens Skapares, bifall och vill förverka all rätt till ära som kommer ovanifrån. Hur få är det inte som inser vad som är till deras bästa! Du värdesätter det icke. Jesus har, genom ett liv med enastående lidande och en vanärande död, öppnat en väg, genom vilken människan kan följa i Hans fotspår och (495) till sist upphöjas till Hans tron och ta emot odödlighet och evigt liv som lön. För ett liv i lydnad kommer hon att ta emot ett odödligt arv, en obesmittad skatt som inte upphör.

I Pauli första brev till korintierna läser vi: "Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. Det står ju skrivet: *Jag skall göra de visas vishet om intet, och de förständigas förstånd skall jag slå ner.*" "Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt och svagt har Gud uvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud." (1 Kor. 1: 18, 26- 29) Ni har Kristi exempel, Hans anspråkslösa liv utan ståt eller storhet. Är tjänaren *förmerän* sin Herre?

Kära syster, du har ett gott sinnelag och kan göra gott. Du kan vara som ett ankare för din man och en styrka för många andra. Men om tvekar mellan två synsätt, utan att ha förlikat dig med Guds ödmjuka verk, kommer ditt inflytande tillsammans med din man att utövas i fel riktning. Hur lyder Guds ord? Vänd dig bort från människors åsikter till lagen och till vittnesbördet. Uteslut alla världsliga betraktelsesätt. Fatta ditt beslut för evigheten. Överväg vittnesbördet för denna betydelsefulla tid. Vi skall bestämt inte förvänta oss att bli fria från prövningar och förföljelse när vi följer vår Frälsare, för det är deras lön som följer Honom. Han förklarar tydligt att vi kommer att lida förföljelse. Våra jordiska intressen måste underordnas de eviga. Lyssna till Kristi ord: "Petrus sade till honom: 'Se, vi har lämnat allt och (496) följt dig.'" "Jesus sade: 'Amen säger jag er: Ingen lämnar hus eller bröder eller systrar eller mor eller far eller barn eller åkrar för min och evangeliets skull utan att få hundrafalt igen. Här i världen får de hus, bröder, systrar, mödrar, barn och åkrar, mitt under förföljelser, och i den tillkommande tidsaldern evigt liv.'" Här är eviga intressen inberäknade.

Inbilla dig inte att alla hinder för att skaffa dig ägodelar skulle avlägsnas om du skulle överge sanningen. Det är vad Satan intalar dig. Det är hans knep. Om Guds välsignelse vilar över dig, därför att du har överlämnat allt till Honom, kommer du att lyckas och bli rik. Om du vänder dig bort från Gud, kommer Han att vända Sig bort från dig. Hans hand kan skingra fortare än du kan samla. ”Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men tar skada till sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?” (Matt. 16:26)

Du, min kära syster, behöver en genomgripande omvändelse till sanningen, som skall döda självet. Kan du inte lita på Gud? Var snäll och läs Matt. 10:25- 40. Skulle du också vilja läsa Matt. 6:24- 34 samtidigt som du ber i ditt hjärta. Låt dessa ord göra intryck på ditt hjärta: ”Därför säger jag er: Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?” (Matt. 6:25) Här hänvisas det till det liv som är bäst. Med kroppen menas den inte prydnad, som genom Kristi fridsamhet och rättfärdighet gör syndiga människor värdefulla i Hans ögon, som Henok var, och som berättigar dem till att ta emot den fulländande beröringen av odödlighet. Vår Frälsare hänvisar oss till himlens fåglar, som inte sår, inte skördar och inte heller samlar in i lador. Ändå föder deras himmelske Fader dem. Sedan säger Han: ”Är ni inte värda mycket mer än de? ... Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er att inte ens (497) Salomo i all sin prakt var så klädd som en av dem.” (Matt. 6: 26– 29) Dessa liljor tillfredsställer i sin enkelhet och oskuld Guds sinnelag bättre än Salomo i hans dyrbara utsmyckning men utan himmelsk prydnad. ”Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på marken, som står i dag och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har!” (Matt. 6: 30) Kan du inte lita på din himmelske Fader? Kan du inte lita på Hans barmhärtiga löften? ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. (Matt. 6:33) Vilket värdefullt löfte! Kan vi inte lita på detta? Kan vi inte hysa en ovillkorlig tillit, och veta att Han som har lovat detta är trofast? Jag ber dig att på nytt låta din vacklande tro gripa tag i Guds löften. Förtrösta av hela ditt hjärta på dem, ty de kommer inte, kan inte, svika.

Vittnesbörd 19 (1870)

- En framställning för predikanter

Kära bröder: Den 25 oktober blev jag visad att inte alla som säger sig vara kallade till att lära ut sanningen är kvalificerade för detta heliga uppdrag. Några är långt från att kunna möta Guds sinnelag och vilja. Somliga tillåter sig att vara lättjefulla i världsliga saker och deras religiösa liv präglas av andlig lättja. Där det saknas ihärdig energi och jämn uthållighet i världsliga saker och affärsangelägenheter, kommer samma brist att märkas i andliga ting.

Somliga av er är familjeöverhuvuden och era exempel och ert inflytande formar era barns karaktärer. Ert föredöme kommer att följas av dem i högre eller mindre grad och er brist på grundlighet ger andra ett dåligt exempel. Men era brister är mer märkbara i Guds verk och tjänst. Era familjer har känt denna brist och lidit på grund av den. De har saknat många saker som flitig verksamhet och uthållighet kunde ha gett. Men denna brist har märkts och upplevts i Guds verk och tjänst i lika mycket högre grad som Hans verk har större betydelse än sådant som hör till det här livet.

En del predikanter inflytande är inte bra. De har inte noggrant gett akt på sina roller och därmed gett folk ett (499) föredöme när det gäller flit. De använder stunder och timmar i lättja, som aldrig kan kallas tillbaka, när de en gång har gått in i evigheten. Somliga är naturligt slöa, vilket gör det svårt för dem att uppnå framgång med vad de företar sig. Denna brist har varit sedd och känd i hela deras religiösa erfarenhet. De som handlar fel är inte de enda förlorarna. Andra får lida för deras svagheter. I denna sena tid har många en läxa att lära sig som borde ha lärts på ett mycket tidigare stadium.

En del studerar inte sin Bibel noggrant. De har inte lust att ägna sig åt studiet av Guds ord. Till följd av denna försummelse har de gjort stor skada i sin tjänst och har i sina prästerliga ansträngningar inte utträttat en tiondel av det som de kunde ha gjort, om de hade insett nödvändigheten av att noggrant koncentrera sig på studiet av Ordet. De kunde ha blivit så förtroliga med Skrifterna och så berikade med bibelargument, att de kunde ha mött motståndare och därigenom gett skäl för vår tro, så att sanningen kunde ha triumferat och tystat deras opposition.

De, som gör tjänst i Ordet måste ha en så grundlig kunskap i detta Ord som de överhuvudtaget kan skaffa sig. De måste hela tiden söka, be och lära sig, annars kommer Guds folk att gå framåt i kunskapen om Hans ord och vilja och lämna dessa bekännande lärare långt bakom sig. Vem kan undervisa människor, som har lärt sig mer än sina lärare? Alla dessa predikanter ansträngningar kommer att vara fruktlösa. Folket behöver undervisa dem mer fullkomligt i Guds Ord, innan de har förmåga att undervisa andra.

Somliga kunde nu ha varit noggranna tjänare om de hade använt sin tid väl och känt att de måste avlägga räkenskap inför Gud för den tid de har missbrukat. De har gjort Gud missnöjd för att de inte har varit flitiga. Självtillfredsställelse, egenkärlek och självisk maklighet har hållit (500) en del borta från det goda, hindrat dem från att uppnå kunskap i Skrifterna, så att de kan vara helt utrustade för goda gärningar. Somliga värdesätter inte tiden utan har slösat bort timmar i sängen, som kunde ha använts till bibelstudium. Det finns några få punkter som de mest har uppehållit sig vid och som de är förtrogna med så att de kan tala om dem så att de får ett gynnsamt mottagande, men med detta har de i hög grad låtit saken bero. De har inte känt sig helt tillfreds med sig själva och tidvis har de insett sina brister. Trots detta har de inte vaknat upp tillräckligt för sitt brott att försumma att bekanta sig med Guds Ord, som de bekänner sig lära ut. Människor är besvikna på grund av deras likgiltighet. De får inte den

insikt som de kunde ha fått av dem och som de förväntar sig att få från Kristi tjänare.

Genom att stå upp tidigt och hushålla med sin tid, kan predikanter få tid att noggrant studera Skrifterna. De måste ha uthållighet och inte låta sig hindras i sin målsättning, utan flitigt använda sin tid till studium av Ordet och till sin hjälp få fram de sanningar, som andra, genom sitt mödosamma arbete, har fått fram till dem och som de genom flitiga, uthålliga försök, har förberett för deras händer. Det finns predikanter som har arbetat hårt i årtal och lärt ut sanningen till andra, medan de själva inte är förtrogna med de starka ståndpunkterna i vår ställning. Jag ber dessa att göra något åt sin lättja. Den är en ständig förbannelse för dem. Gud kräver, att de skall göra varje ögonblick produktivt med något gott för dem själva eller för andra. ”Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.” (Rom. 12:11) ”Den som är försumlig i sitt arbete är en broder till rövaren”. (Ordspr. 18:9)

Det är viktigt, att Kristi tjänare inser att det är nödvändigt att utveckla sig själv, för att framhäva sin bekännelse och behålla en klädsam värdighet. Utan mental uppföstran kommer de med (501) säkerhet att handla fel i allt vad de företar sig. Jag har blivit visad att det finns en avgjord brist hos somliga som förkunnar Guds Ord. Gud är inte tillfreds med deras vägar och tankar. Deras slarviga sätt att citera Skriften vanärar deras bekännelse. De gör anspråk på att vara lärare i Ordet, men trots detta citerar de inte Skriften rätt. De som helt och fullt ställer sig till förfogande för att förkunna Ordet bör inte göra sig skyldiga till att inte citera texten korrekt. Gud kräver att alla Hans tjänare skall vara noggranna.

Kristi religion vill exemplifieras av dess innehavare genom deras liv, samtal och gärningar. De starka principerna kommer att visa sig vara ett ankare. De som är Ordets lärare borde vara goda exempel när det gäller fromhet och föredömen för hjorden. Deras exempel borde tillrättavisa lättja, sysslolöshet, brist på flit och sparsamhet. Religionens principer kräver flit, driftighet, sparsamhet och ärlighet. ”Lämna redovisning för din förvaltning”, kommer snart alla att få höra. Bröder, vilken räkenskap skulle ni kunna avlägga, om Mästaren skulle visa Sig nu? (Luk. 16:2) Ni är inte beredda. Ni skulle få göra upp räkningen tillsammans med de slöa tjänarna, lika säkert som de existerar. Dyrbara ögonblick ges alltid till er. Jag ber er enträget att ta vara på tiden.

Paulus förmanade Timoteus: ”Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar sanningens ord.” ”Avvisa dumma och meningslösa dispyter. Du vet att de föder strider, och en Herrens tjänare skall inte strida utan vara vänlig mot alla, skicklig att undervisa och tålrig när han får lida. Han skall i ödmjukhet tillrättavisa sina motståndare. Kanske ger Gud dem omvändelse, så att de kommer till insikt om sanningen och nyktrar till och slipper loss ur djävulens snara, där de hålls fångna, så att de gör hans vilja.” (2 Tim. 2:15, 23-26)

För att utföra det uppdrag som Gud kräver av dem, behöver predikanter utbildas för sin ställning. (502) Aposteln Paulus talar i sitt brev till kolosserna, på följande

sätt om sin tjänargärning: ”Dess tjänare har jag blivit i kraft av det uppdrag Gud har gett mig för er räkning, att överallt predika Guds ord, den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet - Kristus i er, härlighetens hopp. Honom predikar vi genom att förmana varje människa med all vishet, för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus. För det målet arbetar och kämpar jag i hans kraft, som kraftigt verkar i mig.” (Kol. 1:25-29)

Gud kräver ingen mindre förståelse av och hängivenhet till tjänargärningen av Sina tjänare som lever så nära slutet på allting. Han kan inte acceptera Sina tjänares tjänst med mindre än att de i sina egna hjärtan förverkligar den sanningens kraft och liv som de ger till andra. Han kommer inte att acceptera något mindre än allvarlig, effektiv och ivrig tjänst av hjärtat. Vaksamhet och fruktbarhet krävs för detta stora uppdrag. Gud vill ha osjälviska tjänare, sådana som vill vara verksamma med osjälvisk välvilja och ge sitt odelade intresse till tjänsten.

Bröder, ni saknar hängivenhet och helgande till uppdraget. Era hjärtan är själviska. Era brister måste avhjälpas, annars kommer ni härefter att möta en ödesdiger besvikelse - ni kommer att gå miste om himlen. Gud tar inte lätt på försummelse av troget utförande av den tjänst som Han har anförtrott Sina tjänare. En varaktig kraft och en ständig tillit till Gud saknas hos många som är verksamma med att utföra uppdraget. Följden av denna brist är att de som har dessa egenskaper måste bära ett tungt ansvar, och de är tvungna till att tydligt kompensera bristerna hos dem, som skulle kunna bli dugliga tjänare, om de skulle vilja bli det. Det finns några få som arbetar (503) dag och natt. De avstår från vila och social gemenskap. Det frestar på hjärnan till det yttersta. Var och en utför två personers arbete, och sliter ner sina dyrbara liv för att utföra det arbete som andra skulle gör, men inte gör. En del är alltför lata för att göra sin del. Många predikanter beskyddar sig själva omsorgsfullt från bördor och förblir passiva och utträttar nästan ingenting. Därför utträttar de extra mycket, som ser själarnas värde, som uppskattar heligheten i uppdraget och känner att detta måste gå framåt. De sätter in extra kraftiga ansträngningar och använder sin hjärnkraft och till att hålla arbetet i gång. Om intresset för uppdraget och helgelsen till det var lika fördelade och om alla som påstår sig vara predikanter ivrigt satte in sitt intresse helt och fullt på uppdraget och inte sparade sig själva, skulle pressen på det lilla antal allvarliga, gudfruktiga tjänare, som på kort tid sliter ned sina liv, kunna lindras. Deras kraft kunde bevaras så att den, när den verkligen behövdes, skulle kunna ge dubbelt så mycket och långt större resultat än det som nu utförs under press på grund av överväldigande omsorg och ångslan. Herren är inte tillfreds med denna olikhet.

Många som säger sig vara kallade av Gud till att tjäna i ord och lära känner inte att de inte har rätt till att vara lärare om de inte är fullständigt utrustade genom ett allvarligt och flitigt studium av Guds ord. Somliga har försummat att skaffa sig kunskap om de enkla utbildningsgrenarna. En del kan inte ens läsa rätt, andra citerar Skrifterna fel och åter andra skadar Guds verk

genom sin uppenbara brist på utrustning för det uppdrag som de försöker utföra och ger sanningen ett dåligt rykte. Dessa ser inte att det är nödvändigt att använda och utveckla sitt intellekt, och att i synnerhet vårda förfining utan tillgjordhet, och att söka nå upp till den sanna upphöjdheden i en sann karaktär. De säkra och effektiva medlen till att uppnå detta är att överlämna sin själ till Gud. Han kommer att (504) styra intellektet och känslorna så att de kommer att koncentrera sig på det gudomliga och eviga. Då kommer de att ha energi utan att därför handla överilat. Alla sinnets krafter och hela människan kommer att upphöjas, renas och styras in i den högsta, heligaste kanalen. Från den himmelske Lärarens läppar hördes dessa ord: *"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd"*. (Matt. 22:37) När denna underordning under Gud har skett, kommer sann ödmjukhet att pryda varje handling, samtidigt som de som på detta sätt är förenade med Gud och Hans himmelska änglar kommer att ha en passande värdighet med doft av himlen.

Herren kräver att Hans tjänare skall vara handlingskraftiga. Det tilltalar Honom inte att se dem likgiltiga och lata. De säger sig ha bevis för att Gud särskilt har utvalt dem till att undervisa människor om Livets väg. Trots detta är deras samtal inte fruktbara. De visar att de inte bär på tyngden av uppdraget. Deras egna själar har inte fått kraft genom de mäktiga sanningar som de förmedlar till andra. Somliga förkunnar dessa sanningar, som har så stor betydelse, på ett så likgiltigt sätt att de inte kan påverka människor. "Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft". (Ordspr. 9:10) Människor som Gud har kallat måste lära sig att anstränga sig, att arbeta allvarligt och med outtröttlig iver för Honom, för att dra själar ut ur elden. När predikanter märker att sanningens kraft är verksam i deras egna själar och får deras egen varelse att darra av spänning, då kommer de att ha kraft att påverka hjärtan och visa att de helt och fullt tror på de sanningar som de förkunnar för andra. De borde bevara själars värde i minnet och de oöverträffade djupen i en Frälsares förtjänster i sinnet. Detta kommer att väcka själen så att den med David kan säga: "Mitt hjärta brann inom mig. Medan jag grubblade, brann det som en eld." (Psalm 39:4)

Paulus förmanar Timoteus: "Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, (505) i kärlek, i trohet och renhet. Fortsätt att föreläsa Skriften och att förmana och undervisa tills jag kommer." "Tänk på detta och lev i detta, så att alla kan se dina framsteg. Ge akt på dig själv och på din undervisning, och håll troget ut med den. När du gör det, frälsar du både dig själv och dem som lyssnar på dig." (1 Tim. 4:12- 13, 15- 16) Vilken oerhört stor betydelse är inte här förknippad med Guds tjänares liv! Hur nödvändigt är det inte att noggrant studera Hans ord, så att han själv kan helgas genom sanningen och utrustas så att han kan undervisa andra.

Bröder, ni har som uppgift att ge exempel på sanningen genom ert sätt att leva. Men de som tror att de har ett uppdrag att utföra genom att undervisa andra om sanningen är inte alla omvända och helgade genom sanningen. Somliga har felaktiga föreställningar om vad

som utmärker en kristen och om de medel genom vilka en fast religiös erfarenhet fås. Ännu mindre förstår de vilka egenskaper Gud kräver, att Hans tjänare skall ha. Dessa människor är inte helgade. De har då och då en flyktig känsla, som ger dem intryck av att de faktiskt är Guds barn. Detta beroende av intryck är ett av Satans särskilda bedrägerier. De som tränas så gör sin religion beroende av omständigheter. Fasta principer saknas. Inga är levande kristna om de inte har dagliga erfarenheter av att Gud är verksam och dagligen praktiserar självförnekelse, bär sina kors med glädje och följer Kristus. Varje levande kristen kommer dagligen att göra framsteg i sitt gudomliga liv. När han går framåt mot fullkomlighet, erfår han en omvändelse till Gud varje dag. Denna omvändelse är inte fulländad innan han uppnår en kristen fullkomlig karaktär, en fullständig förberedelse inför den slutliga beröringen av odödlighet.

Gud bör vara våra tankars högsta mål. Meditation över Honom och bön till Honom lyfter själen och stimulerar våra sinnesrörelser. Försummelse av meditation och bön (506) leder med säkerhet till att ens religiösa intresse minskar. Då blir vår tanklöshet och lättja märkbar. Religion är inte enbart en sinnesstämning, känsla. Det är en princip som är invävd i alla dagliga uppgifter och alla livets angelägenheter. Inga överväganden görs, inga sysslor utförs som kommer att hindra att denna princip förverkligas. För att bevara en ren och obesmittad religion, är det nödvändigt att vara tjänare, som är uthålliga i sina ansträngningar. Vi måste själva göra något. Ingen annan kan utföra våra uppgifter. Ingen annan än vi själva kan med fruktan och bävan arbeta på vår frälsning. Detta är det uppdrag som Herren har överlåtit åt oss att utföra.

En del predikanter som bekänner att de är kallade av Gud har själars blod på sina kläder. De är omgivna av avfalliga och syndare och känner inget ansvar för dessa själar. De visar en likgiltighet när det gäller deras frälsning. Somliga befinner sig i ett så sömnlignande tillstånd att de inte verkar ha någon känsla för en evangelisk förkunnares uppgift. De tänker inte på att de som andliga läkare måste ha en förmåga att vägleda själar som är sjuka på grund av synd. Arbetet med att varna syndare, att gräta över dem och be tillsammans med dem, har försummats tills många själar befinner sig bortom all hjälp. Somliga är döda i sina synder och kommer i domen att stå med sina anklagelser för sin skuld ansikte mot ansikte inför dem som kunde ha frälst dem, men inte gjorde det. Opålitliga tjänare, vilket straff gäller inte er!

Kristi tjänare behöver en ny smörjelse, så att de tydligt kan urskilja heliga ting och ha klara uppfattningar om den heliga, oklanderliga karaktär som de själva måste forma för att vara föredömen för hjorden. Ingenting av det vi i egen kraft kan göra kommer att föra oss upp till den höga standard, där Gud kan acceptera oss som Sina representanter. Enbart en fast tillit till Gud och en stark och aktiv tro kommer att fullborda det uppdrag som Han kräver skall utföras i oss. Gud kallar på arbetare. Det är uthållighet i att göra gott (507) som kommer att forma karaktären för himlen. Vi måste enkelt, hängivet och kärleksfullt vädja till människor, att de skall förbereda sig för Guds dag. Somliga behöver mötas av en enträgen vädjan innan de ändrar sig. Låt uppdraget kännetecknas av

saktmod och ödmjukhet, men ändå av ett allvar, som kommer att förmå dem att förstå, att dessa ting är en verklighet och att de måste välja mellan liv och död. Själars frälsning är inte att leka med. Guds tjänares uppträdande inför Gud bör vara seriöst och karakteriseras av enkelhet och sann artighet, men han bör ändå ge akt på sin iver i det uppdrag som Mästaren har överlämnat till honom att utföra. Bestämd uthållighet när det gäller rättskaffenhet, ett sinne som tränats till att vara disciplinerat för religiös helgelse och himmelska ting, kommer att föra med sig störst lycka.

Om vi gör Gud till vår tillit, står det i vår makt att styra tankarna i dessa saker. Genom fortsatt övning kommer vår tillit att stärkas när det gäller att övervinna fienderna och att underordna självet, tills en fullständig förvandling skett och lidelserna och aptiten helt kommer att underordnas. Då kommer renhet att råda i hemmet och utanför och när vi engagerar oss i att vara verksamma för själar, kommer en kraft att vara verksam i våra ansträngningar. Den ödmjuka kristne kommer att ha heliga stunder som inte är krampaktiga, oregelbundna eller vidskepliga, utan lugna och fridfulla, djupa, pålitliga och allvarliga. Guds kärlek, utövandet av helighet, kommer att vara tilltalande när underordnandet under Gud är fullständigt.

Orsaken till att Kristi tjänare inte har mer större framgång i sitt uppdrag är att de inte är osjälviskt helgade till sitt uppdrag. Somligas intresse är splittrat. De är kluvna i sin inställning. Det här livets bekymmer upptar deras uppmärksamhet och de inser inte hur heligt tjänarens uppdrag är. Dessa kan klaga över mörker, stor otro, opålitlighet. Orsaken till detta är, att de inte har det rätt ställt med Gud. De ser inte betydelsen av att helga sig helt och fullt (508) till Honom. De tjänar i viss mån Gud, men i högre grad sig själva. De ber endast lite.

Himlens Majestät bad mycket till Sin Fader under Sin jordiska tjänst. Han var ofta böjd hela natten i bön. Han var ofta fylld av bekymmer när Han kände mörkrets krafter i den här världen och Han lämnade stadens jäkt och den bullriga trängseln för att söka en tillbakadragen plats och ägna Sig åt förbön. Oljeberget var den tillflyktsort som Guds Son föredrog för Sina andakter. När folkmängden hade lämnat Honom för nattens ensamhet, vilade Han ofta inte, trots att Han var trött efter dagens uppgifter. I Johannes evangelium läser vi: "Sedan gick var och en hem till sitt, och Jesus gick ut till Oljeberget." Jesus sov inte medan staden låg tyst och lärjungarna hade gått hem till sina hem för att få en stärkande sömn. Hans gudomliga böner steg upp till Hans Fader från Oljeberget om att Hans lärjungar måtte hållas borta från de onda påverkningar som de dagligen skulle möta i världen och att Hans egen själ skulle stärkas och få kraft till den följande dagens plikter och prövningar. Hela natten bad denne gudomlige Lärare medan Hans efterföljare sov. Nattens dagg och frost föll på Hans i bön nedböjda huvud. Han har gett Sina efterföljare ett föredöme .

Himlens Majestät befann Sig ofta i allvarlig bön under Sitt uppdrag. Han besökte inte alltid Oljeberget, eftersom Hans lärjungar hade lärt känna den plats Han föredrog att dra Sig tillbaka till och ofta följde med Honom. Han valde nattens stillhet, där det inte skulle finnas någon som avbröt

Honom. Jesus kunde bota den sjuke och uppväcka den döde. Han var själv en källa till välsignelse och kraft. Han befallde också stormarna och de löd Honom. Han var inte befläckad av fördärv och var främmande för synd. Trots detta bad Han och gjorde det ofta under höga rop och tårar. Han bad för Sina lärjungar och för Sig själv och identifierade sig själv med våra behov, våra svagheter och våra brister (509), vilka är så vanliga hos människor. Han var i hög grad en bödens man, som inte hade vår mänskliga, fallna naturs lidelser, men kände medlidande med våra svagheter, frestad i allt som vi. Jesus stod ut med en kamp som krävde hjälp och stöd från Hans Fader.

Kristus är vårt föredöme. Om Kristi tjänare blir frestade och kraftigt får brottas med Satan, så var det likadant för Honom som inte kände till synd. Han vände Sig till Sin Fader i stunder, då Han plågades. Han kom till jorden så att Hans kraft skulle kunna bana en väg, på vilken vi skulle kunna finna nåd och kraft till att hjälpa i varje stund av nöd, om vi följer Hans exempel genom att be ofta och allvarligt. Om Kristi tjänare ville efterlikna detta föredöme, skulle de besjålas av Hans Ande och änglar komma att tjäna dem.

Änglar tjänade Kristus. Trots detta gjorde deras närvaro inte Hans liv lätt och fritt från svåra konflikter och våldsamma frestelser. Han blev frestad på alla sätt som vi frestas på, men förblev utan synd. Om tjänare får erfara prövningar, bekymmer och frestelser när de arbetar i det uppdrag som Mästaren har bestämt dem till, skulle de då bli modlösa, när de vet att det finns En som har uthärdat allt detta för dem? Borde de kasta bort all sin tillit för att de inte ser allt det som de förväntar sig av sitt arbete? Kristus arbetade med djupt allvar för Sin egen nation. Hans ansträngningar föraktades emellertid av dem som Han kom för att frälsa och de dömde Honom till döden, som kom för att ge dem liv.

Det finns ett tillräckligt stort antal predikanter, men en stor brist på tjänare. Tjänare, som samarbetar med Gud, har en känsla för uppdragets helighet och av de svåra strider som de måste möta för att kunna utföra det framgångsrikt. Guds medarbetare kommer inte att bli svaga och förtvivlade på grund av sitt uppdrag, oavsett hur svårt det än kan bli. I sitt brev till romarna säger Paulus: "Då vi nu har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi jublar i hoppet (510) om Guds härlighet. Men inte bara det, vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålmod, tålmodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss." (Rom. 5:1-5) "I Honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda". (Kol. 2:3) Vi är utan ursäkt om vi inte själva utnyttjar de stora åtgärder som har vidtagits för oss, så vi inte skall behöva sakna något. Att undvika lidande, beklaga sig under svårigheter gör Guds tjänare svaga och odugliga till att ta ansvar och bära bördor.

Alla som står oförskräckta i stridens frontlinje måste få erfarenhet av Satans särskilda krigföring. När de märker hans angrepp, kommer de att fly till sin Borg. De känner sitt behov av särskild kraft från Gud och de tjänar i Hans

kraft. Därför är det inte de som upphöjs genom de segrar de vinner, utan leder dem i tro till att stödja sig mer tryggt på Honom som har makt. Djup och innerlig tacksamhet till Gud väcks i deras hjärtan och de gläder sig åt den seger de får erfarenhet av när de pressas av fienden. Dessa villiga tjänare vinner en erfarenhet och formar en karaktär som kommer att ära Guds verk.

Vår tid är en tidsperiod med högtidliga privilegier och helig tillit till Guds tjänare. Om dessa tjänare troget bevarar sin tillit, kommer den trofaste tjänarens lön att vara stor när Mästaren kommer att säga: "Lämna redovisning för din förvaltning." Det allvarliga slitet, det osjälviska arbetet, de tåliga, de uthålliga ansträngningarna, kommer att generöst belönas. Jesus kommer att säga: Från och med nu kallar jag er inte längre tjänare, utan vänner, gäster. Mästarens gillande ges inte på grund av storslagenheten i det uppdrag de har utfört, därför att många saker har åstadkommits, utan på grund av trohet också i små och obetydliga saker. Det är inte de stora resultat som vi uppnår, utan de motiv som driver oss, som betyder något för Honom (511). Han värdesätter godhet och trofasthet mer än arbetets storslagenhet.

Jag har blivit visad, att många i högsta grad riskerar att misslyckas med att uppnå fullkomlig helighet genom fruktan för Herren. Predikanter riskerar att förlora sina egna själar. Somliga som har förkunnat sanningen för andra kommer själva att kastas bort därför att de inte har utvecklat en kristen karaktär. I sitt uppdrag frälser de inte själar och frälser inte ens sina egna. De ser inte betydelsen av att lära känna sig själva och ha självkontroll. De vakar inte och ber, så att de inte faller i frestelse. Om de skulle vaka, skulle de känna sina svaga punkter, där det är mest troligt att de angrips av frestelser. Under vaksamhet och bön kan deras svaga punkter bli så bevakade att de kan bli de starkaste och de kan råka i frestelse utan att övervinnas. Varje efterföljare till Kristus bör dagligen rannsaka sig själv, så att han helt kan lära känna sitt eget uppförande. Nästan alla brister när det gäller att rannsaka sig själva. Denna försummelse är direkt farlig för dem som bekänner sig vara språkrör för Gud. De har den riskfyllda ställningen att ansvarsfullt ta emot ord från Gud och ge dem vidare till Hans folk. En sådan persons dagliga uppförande har ett stort inflytande på andra. Om han har framgång i sin tjänst, vägleder han sina nyomvända till sin egen låga standard och det är sällan som de når upp till en högre norm. Deras predikants sätt att handla, hans ord, hans gester och uppträdande, hans tro och hans moral anses vara ett mönster för alla sabbatshållande adventister. Om de tar efter Hans mönster som har lärt dem sanningen, tror de att de alla lever upp till sin plikt.

Det är mycket i en predikants uppförande som han kan förbättra. Många ser och känner sin begränsning, men förefaller trots detta att vara likgiltiga för vilket inflytande de utövar. De är medvetna om sitt agerande när de utför det, men låter det sedan falla i (512) glömska och förändrar sig därför inte. Om predikanter noggrant ville tänka igenom varje dags handlingar och eftertänksamt se tillbaka på dem, i avsikt att lära känna sina egna vanor, skulle de få en bättre självkänedom. Genom att noggrant gå igenom alla sina dagliga omständigheter skulle de lära känna sina egna motiv och vilka principer som påverkar

dem. Den dagliga tillbakablicken på våra handlingar för att se om vårt samvete godkänner eller fördömer, är nödvändig för alla som vill uppnå fullkomlighet i sin kristna karaktär. Många handlingar som uppfattas som goda gärningar, till och med välgörenhet, visar sig, om de noggrant undersöks, vara utförda utifrån felaktiga motiv. Många tar emot bifallsyttringar för goda egenskaper som de inte har. Hjärtats Rannsakare granskar motiven. De handlingar som värderas så högt av människor antecknas av Honom som handlingar som springer fram ur själviska motiv och uselt hyckleri. Varje handling i våra liv bedöms av Honom som söker nå människors hjärtan, utifrån de motiv som har gett upphov till dem, oavsett om de är utmärkta och värda beröm eller om de förtjänar kritik.

Även en del predikanter som försvarar Guds lag har bara en liten självkänedom. De grubblar inte över sina motiv och undersöker dem inte. De ser inte sina fel och synder, eftersom de inte uppriktigt och med allvar gör sig en bild av sina liv, sina handlingar och sin karaktär, enskilt och som helhet, och jämför dem med Guds heliga lag. Guds lags krav förstår de inte helt och de lever dagligen i överträdelserna av den lag de säger sig respektera. "Genom lagen", säger Paulus, "ges insikt om synd." "Men det var först genom lagen jag lärde känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: *Du skall inte ha begär.*" (Rom. 3:20, 7:7) En del som arbetar i ord och lära har inte någon praktisk förståelse av Gud och dess heliga anspråk, eller om Kristi försoning. De behöver själva bli omvända innan de kan omvända syndare.

Den trogna spegelbild, som avslöjar bristerna i (513) karaktären, försummas. Därför finns det abnormiteter och synd. De är uppenbara för andra, även om de inte förstås av dem som gör fel. Självskhetens förhatliga synd förekommer i hög grad, även hos somliga som bekänner sig vara helgade åt Guds verk. Om de skulle jämföra sin karaktär med Hans krav, särskilt med den höga normen, Hans heliga, rättfärdiga och goda lag, skulle de, om de var uppriktiga, ärliga sökare, kunna förvissa sig om att de är fruktansvärt otillräckliga. Somliga är emellertid inte villiga att se tillräckligt långt eller djupt nog för att se sina egna hjärtans fördärv. De lider brist i många avseenden. Trots detta förblir de av fri vilja okunniga om sin skuld och är så upptagna av sina egna intressen, att Gud inte visar någon omsorg om dem.

Somliga är inte naturligt hängivna och borde därför uppmuntra och värda en vana att noggrant rannsaka sina egna liv och sina egna motiv och borde särskilt ta vara på en kärlek till religiösa andakter och tyst bön. De hörs ofta tala om tvivel och otro och dröjer kvar vid de förunderliga strider de har utkämpat mot känslor de inte kan tolka. De uppehåller sig vid det nedslående som något som i så hög grad påverkar det goda: Deras tro, hopp och mod för sanningen och den definitiva framgången för det arbete och den sak som de är engagerade i, som om det skulle ligga ett särskilt värde i att vara på de tvivlandes sida. Många gånger är det som om de verkligen njuter av att kretsa omkring den icke-troendes ställning och som om de stärkte sin otro med varje omständighet de kan få tag i, som ursäkt för sitt mörker. Till dessa vill jag säga: Ni skulle hellre genast komma ned och lämna Sions murar, tills ni blir omvända människor och goda kristna. Innan ni

tar på er ansvaret som predikanter, kräver Gud att ni skall skilja er från den här världens kärlek. Lönen för dem som fortsätter vara i denna tvivlande ställning kommer att bli densamma som för ängsliga och icke-troende.

Men vad är orsaken till detta tvivel, detta mörker och (514) denna otro? Jag svarar: dessa människor har det inte rätt ställt med Gud. De behandlar inte sina egna själar ärligt och uppriktigt. De har försummat att vårda personlig fromhet. De har inte skiljt sig från all själviskhet och från synd och syndare. De har misslyckats med att studera Herrens självförnekande och självuppoftande liv och har inte efterliknat Hans rena, heliga och självuppoftande föredöme. Den synd som lätt anfäktar stärks genom underlåtenhet. Genom sin egen försummelse och synd har de skiljt sig från den gudomliga Lärarens sällskap och Han är en dagsresa framför dem. I sitt sällskap har de lata, lättjefulla, avfallna, icke-troende, vanvördiga, otacksamma, oheliga och dessas följeslagare, de onda änglarna. Är det att undra på att sådana befinner sig i mörker eller att de tvivlar på läran? ”Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.” (Joh. 7:17) Han skall känna en visshet i denna fråga. Detta löfte borde jaga bort allt tvivel och alla frågor. Det innebär skilsmässa från Kristus som föder tvivel. Han åtföljs av allvarliga, ärliga, sanna, trofasta, ödmjuka, saktmodiga och rena, som helgas, upplyses, renas och beskyddas av heliga änglar, klädda i himlens rustning, eftersom de är nära förbundna med himlen.

Något mer övertygande bevis för att en person befinner sig på stort avstånd från Jesus, försummar att be enskilt och att leva ett rättfärdigt liv, än detta att han talar om tvivel och otro därför att hans omgivning inte är gynnsam. Sådana personer har inte Kristi rena, sanna, fläckfria religion. De har något falskt som reningsprocessen helt kommer att förbränna som slagg. Så snart Gud prövar dem och testar deras tro, vacklar de och blir orkeslösa, först vajar de åt ett håll och sedan åt ett annat. De har inte den oförfälskade tro som Paulus hade, att kunna känna glädje i motgång, ”eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte, ty (515) Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som han har gett oss.” (Rom. 5:3) De har en religion som ändrar sig efter omständigheterna. Om alla omkring dem är starka i tron och har mod på grund av den framgångsrika spridningen av den tredje ängels budskap och inget särskilt inflytande går emot dem, då förefaller det som om de har en viss tro. Men så snart de möter motgång och arbetet blir tyngre och allas hjälp behövs, då förväntar sig dessa stackars själar att allt skall misslyckas, trots att de kan vara bekännande förkunnare av evangeliet. Detta hindrar i stället för att hjälpa.

Om avfallet kommer och det blir uppror, hör ni dem inte med uppmuntrande ord och oberörd glädje säga: Bröder, bli inte oroliga, var vid gott mod. ”Guds fasta grund består och har detta sigill: *Herren känner de sina*”. (2 Tim. 2:19) Människor som på detta sätt påverkas av omständigheter borde stanna i sina hem och använda sina fysiska och mentala krafter till en mindre ansvarstygnd ställning, där de inte måste möta ett så kraftigt motstånd. Om allt är

lugnt, kan de uppfattas som mycket goda, helgade människor. Men det är inte dessa som Mästaren kommer att sända ut för att utföra Hans uppdrag, för detta motarbetas av Satans sändebud. Satan och hans här av onda änglar kommer också att ställas upp mot dem. Gud har vidtagit förberedelser för de människor som Han har kallat att utföra Hans verk, så att de kan komma ut som segerherrar i varje strid. De som följer Hans ledning kommer aldrig att övervinnas.

Herren talar genom Paulus i Ef. 6:10-18. Där berättar Han för oss hur vi skall bevärma oss mot Satan och hans agenter: ”Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. (516) Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt. Stå alltså fast, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Tag dessutom trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Tag emot frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds ord. Gör detta under ständig åkallan och bön och bed alltid i Anden. Vaka därför och håll ut i bön för alla de heliga.

Vi är engagerade i ett upphöjt, heligt uppdrag. De som bekänner sig vara kallade till att lära ut sanningen till dem som befinner sig i mörker skulle inte vara otrons och mörkrets representanter. De bör leva nära Gud, där de helt och fullt kan vara ljus i Herren. Orsaken till att de inte är det är att de själva inte lyder Guds ord. Därför ger de uttryck för tvivel och missmod, när endast trons ord och helig glädje skulle höras.

Det är religion predikanter behöver, en daglig omvändelse, ett odelat, osjälviskt engagemang i Hans verk och tjänsten för Honom. Det måste finnas en självförnekelse och all avund, alla onda tankar, allt hat, all fiendskap, ondska och otro måste läggas bort. En fullständig omvändelse behövs. Somliga har förlorat vårt Föredöme ur sikte, den lidande Mannen från Golgata. I Hans tjänst skall vi inte förvänta oss bekvämlighet, ära och storhet i det här livet, ty Han, himlens Majestät, tog inte emot det. ”Han var föraktad och övergiven av människor, var smärtornas man och förtrogen med lidande. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och hemsökt. Slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.” (Jes. 53:3-5) Kommer vi med Hans exempel för våra ögon att välja att undvika korset och låta oss behärskas av omständigheterna? Skall vår iver, vår glöd, vara upptänd endast när vi är omgivna av dem som är vakna och hänförda av Guds uppdrag och Hans verk?

Kan vi inte vara uthålliga i Gud och låta vår omgivning vara nog så obehaglig och hindrande? ”Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom

för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: *För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår.* Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. Ty jag är viss om, att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.” (Rom. 8:31- 39)

Många predikanter har inte ett odelat intresse för Guds verk. De har bara investerat lite tid i Hans verk och eftersom de har så få aktier i sanningens utbredande frestas de lätt att lämna det. De är inte etablerade, stärkta, avgjorda. Den som förstår sin egen karaktär väl och som känner till den synd som lättast besvärar honom och de frestelser som har lätt för att övervinna honom, bör inte i onödan utsätta sig för dem och inbjuda frestelserna genom att han ger sig in på fiendens mark. Om plikten kallar honom när omständigheterna inte är gynnsamma, kommer han att få en särskild hjälp från Gud och alltså gå väl rustad för en konflikt med fienden. Självkännedom kommer att rädda många från att falla för svåra frestelser och beskydda många mot ett vanhedrande nederlag. För att lära känna oss själva är det nödvändigt att vi noggrant rannsakar motiven och principerna för vårt uppförande, (518) och jämför våra handlingar med den norm för plikter som har uppenbarats i Guds ord. Predikanter bör uppmuntra och vårda välgörenhet.

Jag blev visad, att en del av dem som arbetade på vårt förlagskontor, på vår hälsoinstitution och i tjänsten har arbetat enbart för löns skull. Det finns undantag. Alla är inte skyldiga till detta, men bara några få verkar inse att de måste avlägga räkenskap för sitt förvalterskap. Resurser som hade helgats åt Gud för att främja Hans verk har slösats bort. Fattiga familjer, som har erfarenhet av sanningens helgande inflytande och som därför satte stort värde på denna sanning och var tacksamma mot Gud för den, har trott att de kunde och skulle undanhålla sig själva också det nödvändiga i livet, för att kunna föra sina offergåvor till Herrens skattkammare. Några har avstått från klädesplagg som de verkligen behövde för att få det bekvämt. Andra har sålt sin enda ko och gett de pengar de fick för den till Gud. I sin uppriktighet har de med många tacksamhetens tårar, för att de fick privilegiet att göra detta för Guds verk, böjt sig ned inför Herren med sina offergåvor och anropat Honom om Hans välsignelse över offergåvorna när de bär fram dem. De ber att de ska vara medel till att föra ut kunskap om sanningen till själar i mörker. De medel som ges till detta har inte alltid använts så som den självuppoftande givaren tänkte sig det. Egenkära människor med habegär, som inte själva hade en självuppoftande och självförnekande anda, har handlat trolöst med de medel som förs in i skattkammaren och de har rövat från Guds skattkammare genom att ta emot medel som de inte har förtjänat på hederligt sätt. Deras ohelgade, hänsynslösa ledning har slösats bort och

förskingrat medel som helgats till Gud under böner och tårar.

Jag blev visad att den ängel, som för anteckningar, noggrant skriver upp varje offergåva som helgats åt Gud och lagts i skattkammaren. Han antecknar också det slutliga resultatet av medel som ges på det sättet.

Guds öga känner till varje öre som helgas till Hans verk och givarens villighet eller brist på vilja. Givarens motiv skrivs också upp. De självuppoftande och helgade som ger det tillbaka till Gud som tillhör Honom, på det sätt som Han kräver, kommer att belönas efter sina gärningar. Även om sådana helgade medel missbrukas, så att de inte förverkligar det mål som givaren avsåg, - Guds ära och själs frälsning, - kommer inte de att gå miste om sin lön, som gav sina offergåvor i uppriktig omsorg om själar, med Guds ära för ögonen.

De, som på felaktigt sätt använt medel som getts till Gud, kommer att avkrävas räkenskap för sin förvaltning. Somliga har själviskt behållit medlen på grund av sin kärlek till egen vinning. Andra har inte något känsligt samvete. Det har tystnat för att de så länge har slagit vakt om sin själviskhet. De ser heliga och eviga ting från en låg ståndpunkt. Eftersom de länge fortsatt att göra onda gärningar verkar deras känslighet att ha trubbsats av. Det verkar omöjligt att lyfta deras synsätt och känslor till den högre nivå som klart framställts i Guds ord. Om inte en genomgripande förändring sker genom att sinnet förnyas, kommer denna grupp inte att finna någon plats i himlen. De, som har varit själviska och handlat felaktigt och inte ens har ansett Guds skattkammare vara helig, kan inte uppskatta de heligas renhet och helighet i himmelriket eller värdet av den rika härlighet, den eviga lön, som reserverats för de trofasta övervinnarna. Deras tankar har så länge gått i en låg, självupptagen kanal, att de inte kan förstå det som hör evigheten till. De sätter inte värde på frälsning. Det verkar omöjligt att lyfta deras hjärtan till att riktigt uppskatta frälsningsplanen eller värdet av försoningen. Själviska intressen har lagt beslag på hela människan. Som en magnet håller de tankarna och kärleken bundna nere på en låg nivå. En del av dessa personer kommer aldrig att nå upp till en fullkomlig kristen (520) karaktär, eftersom de inte inser värdet och nödvändigheten av en sådan karaktär. Deras tankar kan inte höjas upp så att de kommer att lockas av helighet. Egenkärlek och själviska intressen har så förvanskat deras karaktär, att de inte kan skilja det heliga och eviga från det vanliga. Guds verk och Hans skatter är inte mer heliga för dem än vanliga affärer eller resurser som getts till världsliga ändamål.

Uppgifter i den riktningen binder alla som bekänner sig vara Kristi efterföljare. Guds lag inskräper deras plikt mot sina medmänniskor: ”Du skall älska din nästa som dig själv.” (Matt. 22:39) När någon försummar att vara rättfärdig, barmhärtig och göra goda gärningar mot sin medmänniska, har en del så förhärdat sina hjärtan, att de kan gå ännu längre och stjäla från Gud utan samvetsqual. Stänger sådana sina ögon och sin förståelse för detta faktum, att Gud vet och ser varje handling och det motiv som driver dem till den? Han har Sin lön med Sig och Hans uppdrag ligger framför Honom, att ge till varje människa i förhållande till hennes gärningar. Varje god

och varje orätt handling och dess effekt på andra människor har Han gjort ett utkast till, som rannsakar hjärtan och för Vilken varje hemlighet är uppenbar. Och lönen kommer att bli i förhållande till de motiv, som ledde till handlingen.

Trots de upprepade varningarna och tillrättavisningarna från Herren till dem som har haft ansvarsfulla ställningar, har de gått sina egna vägar och väglets av sitt eget oheliga omdöme. Till följd av detta har Guds verk lidit skada och själar har vänt sig bort från sanningen. Alla som är skyldiga kommer att möta en fruktansvärd uppteckning på dagen för det slutliga straffet. Om de någonsin blir frälsta, kommer det att ske utan någon allmän ansträngning från deras sida. De måste kunna se sitt tidigare liv och bli friköpta. Om man uppriktigt går in i detta arbete och uthålligt följer upp det med odelat allvar, kommer man att få framgång, men (521) många kommer inte att lyckas därför att det allvar de lägger ned i början av arbetet dör ut och blir till håglöshet och sorglöshet. Först är deras ansträngningar riktiga, när de har en viss känsla för sitt tillstånd. De försöker emellertid glömma den tid som gått och hoppar över den utan att ta upp stötestenarna och göra ett grundligt arbete. Deras ånger är inte någon äkta sorg. Och genom sitt inflytande har Gud blivit vanärad och själar som Kristus har dött för har gått förlorade. De gör sporadiska ansträngningar och visar stor känslighet, men detta faktum att ansträngningarna upphör och att denna känsla snart går över och följs av ointresserad likgiltighet, visar att Gud inte är helt med i uppgiften. För en tid arbetade man på känslorna, men detta arbete nådde inte tillräckligt djupt för att ändra de principer som styrde deras handlingar. De är lika benägna att förledas till samma felaktiga väg som de var allra först, innan de har kraft att stå emot Satans list, utan är föremål för hans bedrägeri.

En uppriktig kristens liv är alltid framgångsrikt. Inget står stilla eller går tillbaka. Det är ert privilegium att ”uppfyllas med kunskap om hans vilja, med all andlig vishet och insikt, så att ni kan leva värdigt Herren och i allt behaga honom, när ni bär frukt i alla slags goda gärningar och växer till i kunskapen om Gud. Hans härlighets makt skall då styrka er och ge er all kraft till att vara uthålliga och tåliga i allt. Med glädje skall ni då tacka Fadern, som har gjort er värda att få del i det arv som de heliga har i ljuset.” (Kol. 1.9- 12)

Jag ber enträget alla och särskilt dem som tjänar i ord och lära, att helhjärtat överlämna sig till Gud. Helga era liv till Honom och var verkligen föredömen för hjorden. Nöj er inte längre med att förbli andliga dvärgar. Låt inte ert mål vara något mindre än att låta er kristna karaktär fullkomnas.

Låt era liv vara osjälviska och fria från klander och förebråelser, så att de alltid kan vara en levande tillrättavisning av dem som är självupptagna och vilkas hängivenhet verkar gälla deras jordiska rikedomar. Gud give att ni måtte styrkas i överensstämmelse med Hans härlighets rikedomar, att Han ”skall ge kraft och styrka åt er inte människa genom sin Ande, och att Kristus genom tron skall bo i era hjärtan och ni skall bli rotade och grundade i kärleken. Ni skall då tillsammans med alla de heliga kunna förstå bredden och längden och höjden och

djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Så skall ni bli helt uppfylld av all Guds fullhet.” (Ef. 3:16- 19)«

Motion och frisk luft

Vid människans skapelse avsåg Herren att hon skulle vara aktiv och duglig. Trots detta lever många i den här världen som oanvändbara maskiner, som om de knappt existerade. De lyser inte upp någons väg. De är inte till välsignelse för någon. Deras liv är enbart en börda för andra. När det gäller deras inflytande till det rätta, är de enbart riktiga nollor. Däremot talar de med tyngd för den felaktiga sidan. Rannsaka noggrant sådana personers liv och det går knappt att finna en enda god gärning. När de dör, dör också deras eftermäle. Deras namn blir snart bortglömt, eftersom de inte kan leva vidare genom sann godhet och rättskaffens handlingar, inte ens i sina vänners kärlek. Hos sådana personer har livet varit ett misstag. De har inte varit trofasta förvaltare. De har glömt att deras Skapare ställer krav på dem och att Han har avsett att de skall vara aktiva när det gäller att göra gott och vara till välsignelse för andra genom sitt inflytande. Själviska intressen attraherar sinnet och leder dem till att glömma Gud och sin Skapares avsikter.

Alla som bekänner sig vara Jesu efterföljare borde känna en plikt att bevara sina kroppar vid bästa (523) hälsa, så att deras tankar kan vara klara så att de förstår himmelska saker. Sinnet behöver kontrolleras, för det har starkast inflytande på hälsan. Fantasin leder ofta fel och när den får lov, ger den upphov till stränga former av sjukdomar hos den som drabbats. Många dör av sjukdomar som för det mesta är inbillade. Jag känner till åtskilliga som har dragit på sig verkliga sjukdomar därför att de påverkats av inbillade föreställningar.

En syster bars av sin man från stol till säng och från rum till rum, därför att hon trodde att hon var för svag för att gå. Men så som saken senare har framställts för mig, kunde hon ha gått lika bra som jag själv om hon hade trott det. Om en olycka hade inträffat, - om huset hade börjat brinna eller om något av hennes barn hade befunnit sig i uppenbar fara att mista livet genom fall, - skulle denna kvinna ha väckts av omständigheternas kraft och skulle ha gått ganska lätt och raskt. Hon kunde promenera vad gäller hennes fysiska styrka, men en sjuklig inbillning fick henne att dra den slutsatsen att hon inte kunde och hon väckte inte viljans kraft för att stå emot detta bedrägeri. Hennes fantasi sade: Du kan inte gå och det är klokast att du inte försöker. Sitt stilla, dina ben är så svaga att du inte kan stå. Om denna syster hade använt sin viljestyrka och väckt sina lamslagna och slumrande krafter, skulle detta bedrägeri ha avslöjats. Eftersom hon gav efter för sin inbillning, tror hon förmodligen än i dag att när hon var så hjälplös, var hon det av nödvändighet. Men detta var inget annat än ett infall från hennes fantasi, som ibland spelar underliga spratt hos sjuka människor.

Somliga är så rädda för luft att de vill svepa in sina huvuden och kroppar tills de ser ut som mumier. De sitter inomhus, är normalt passiva, och oroar sig för att de skall trötta ut sig själva och bli sjuka om de motionerar antingen inomhus eller ute under bar himmel. De skulle kunna ta för vana att träna ute i friska luften varje (524) vacker dag, om de bara tänkte så. Fortsatt passivitet är en av de största orsakerna till en svag kropp och ett svagt sinne. Många är sjuka, som borde ha ganska god hälsa och alltså ha en av de rikaste välsignelser de skulle kunna njuta av.

Jag har visats, att många som förefaller svaga och alltid beklagar sig, inte är så dåliga som de inbillar sig. En del av dessa har en stark vilja, som skulle vara ett starkt medel till att styra inbillningen och därigenom motverka sjukdom, om de använde denna starka vilja i rätt riktning. Men ofta används viljan i fel riktning och de envisas med att vägra ta reson. Denna vilja har avgjort saken. De är invalider och vill ha den uppmärksamhet som invalider bör få, oberoende av andras bedömning. Jag har visats mödrar som behärskas av sjuklig inbillning, en påverkan som man och barn känner av. Fönstren måste hållas stängda därför att modern känner luften. Om hon är det minsta förkyld och hon ändrar sin klädsel något, tror hon att hennes barn måste behandlas på samma sätt. Därigenom berövas hela familjen fysisk motståndskraft. Alla berörs av ett temperament och skadas fysiskt och mentalt av den sjuka inbillningen hos en kvinna, som betraktar sig själv som hela familjens bedömningsgrund. Kroppen kläds efter en sjuklig inbillnings lynnighet och förses med en mängd lager som försvagar organismen. Huden kan inte fullgöra sin uppgift. Den väl utstuderade vanan att undvika luft och kroppsrörelser stänger porerna, - de små öppningar genom vilka kroppen andas, - och gör det omöjligt att göra sig av med orenheter genom den kanalen. Detta arbete lastas över på lever, lungor, njurar o.s.v. Dessa inte organ blir tvungna att utföra hudens uppgift. Dessa personer drar på sig sjukdomar genom sina dåliga vanor. Trots detta kommer de att hålla fast vid sitt eget sätt att handla, då de ställs inför ljus och (525) kunskap. De drar följande slutsats: "Har vi inte försökt detta och förstår vi det inte genom egen erfarenhet?" Men den erfarenhet, som en inbillningssjuk person med en verklighetsfrämmande fantasi har gjort, borde inte väga så tungt för någon.

Den årstid, som mest bör fruktas av sådana som bor tillsammans med dessa invalider, är vintern. Det är faktiskt vinter, inte bara utomhus utan också inomhus, för dem som är tvungna att bo i samma hus och sova i samma rum. Dessa offer för en sjuklig inbillning stänger in sig själva och stänger fönstren, för luften påverkar deras lungor och deras huvuden. De inbillar sig något. De förväntar sig att bli förkylda. De blir också förkylda. Inga argument kan få dem att tro, att de inte förstår filosofin i det hela. "Har de inte fått bevis för det?" lyder deras argument. Det är sant att de har bevisat en sida av frågan, - genom att hålla fast vid sin egen livsstil, - och ändå blir de förkylda om de utsätts det allra minsta. Lika ömtåliga som små babys är, kan dessa inte tåla något. Trots detta går de vidare och fortsätter att stänga dörrar och fönster och hålla sig till kakelugnen och njuter av sitt lidande. De har verkligen erfarenhet av att deras tillvägagångssätt inte är bra för dem utan har ökat deras problem. Varför vill inte sådana låta förnuftet påverka deras omdöme och styra deras fantasi? Varför inte då försöka handla tvärtom och på ett skonsamt

sätt få fysisk motion och luft utomhus, i stället för att stanna inomhus dag efter dag, mer som en bunt torra saker än som en levande varelse?

Den största orsaken, om än inte den största, till varför många blir invalider, är att blodet inte cirkulerar fritt och att de förändringar som är nödvändiga i kroppsvätskan för liv och hälsa inte äger rum. De har inte gett sina kroppar fysisk ansträngning och inte heller sina lungor föda, som är ren, frisk luft. Därför är det omöjligt för blodet att förnyas och det fortsätter sin väg trögflytande genom organismen. Ju mer vi rör oss, desto bättre kommer blodcirkulationen att bli. Det är fler människor som dör av brist på (526) aktivitet än av överansträngning. Det är väldigt många fler än de som slits ut. De som vänjer sig vid lämplig motion ute i friska luften kommer i allmänhet att ha en god och livskraftig cirkulation. Vi är mer beroende av den luft vi andas än av den kost vi äter. Män och kvinnor, unga och gamla, som vill vara friska och som vill njuta av ett aktivt liv, borde komma ihåg att de inte kan ha detta utan ett bra kretslopp. Oavsett vilket arbete och vilka vanor de har, borde de besluta sig för att träna under bar himmel så mycket de kan. De bör följa det som en religiös plikt att övervinna de hälsotillstånd som har hållit dem inspärrade och berövat dem träning ute i friska luften.

En del invalider blir egensinniga och låter sig inte överbevisas om hur stor betydelse daglig motion utomhus har, som kan tillföra dem ren luft. Eftersom de är rädda för att bli förkylda, håller de år efter år fast vid att leva på sitt eget sätt och i en atmosfär som nästan helt saknar vitalitet. Det är omöjligt för denna grupp att få en frisk cirkulation. Hela organismen lider av brist på träning och ren luft. Huden försvagas och blir mer känslig för en förändring i atmosfären. Mer kläder sätts på och rummet värms upp mer. Nästa dag kräver de lite mer värme och lite mer kläder för att känna sig helt varma. På det sättet rättar de sig efter varje skiftande känsla tills de bara har lite livskraft att stå emot kölden med. Någon frågar: "Vad skall vi göra? Vill du att vi skall fortsätta att vara förkylda?" Om ni tar på er kläder, så låt det räcka med lite och träna om möjligt för att få den värme ni behöver. Om ni verkligen inte kan utföra fysisk träning, så värm er vid elden. Men så snart ni är varma, så ta av er extra kläder och gå bort från elden. Om de som kan, ville börja med en aktiv sysselsättning för att leda tankarna bort från sig själva, skulle de i stort sett glömma bort att de var kalla och skulle inte ta skada. Ni borde sänka er rumstemperatur så fort (527) ni har uppnått er naturliga värme. För invalider som har svaga lungor, finns det inget värre än en överhettad luft.

Invalider berövar sig alltför ofta solljus. Det är ett av naturens mest hälsobringande medel. Det är en mycket enkel men fördenskull inte någon modern medicin, att njuta av strålarna från Guds solljus och göra våra hem vackra med dess närvaro. Modet har störst skuld till att solljuset stängs ute från sällskapsrum och sovrum genom att gardiner dras för och fönsterluckor stängs, som om dess strålar ödelade liv och hälsa. Det är inte Gud som har fört de många lidanden över oss som människor ärver. Vår egen dårskap har fått oss att undvika de saker som är dyrbara, de välsignelser som Gud har gett och som, om de används rätt, är oerhört värdefulla när det gäller att uppnå

hälsa. Om ni vill ha hem som är vackra och inbjudande, så gör dem ljusa med luft och solsken. Ta bort era tunga gardiner, öppna fönstren, kasta rullgardiner och markiser och njut av det rika solljuset, även om det är på bekostnad av färgerna på era mattor. Det dyrbara solljuset kan bleka era mattor, men det kommer att ge en sund färg på era barns kinder. Om ni har Guds närvaro och har allvarliga, kärleksfulla hjärtan, kommer ett enkelt hem, som gjorts ljust av luft och solljus och vänligt av osjälvisk gästfrihet, att för er familj och för den trötte resenären, att vara en himmel här nere.

Många har lärt sig från barndomen att nattluft är direkt skadligt för hälsan och därför måste utestängas från deras rum. Till sin egen skada stänger de fönster och dörrar till sina sovrum för att skydda sig själva mot nattluften, som de säger är så farlig för hälsan. I detta är de bedragna. Under kvällens kyla kan det vara nödvändigt att akta sig för kylan genom extra kläder, men de bör ge sina lungor luft.

En gång reste vi en höstkval i en fullproppad vagn. Luften blev starkt förorenad då så (528) många andedräkter blandades. Utandningen från lungor och kroppar gav hos mig upphov till en synnerligen kväljande känsla. Jag öppnade mitt fönster och njöt av den friska luften, när en dam med allvarligt och bönfällande tonfall ropade: "Stäng fönstret. Du kommer att bli förkyld och bli sjuk, för nattluften är ohälsosam." Jag svarade: "Madame, vi har ingen annan luft i den här vagnen eller utanför den, än nattluften. Om du vägrar att andas in nattluften, så måste du sluta att andas. Gud har gett sina skapade varelser luft att andas in på dagen och samma luft, fast lite kyligare, på natten. På natten har du ingen möjlighet att andas in något annat än nattluft. Frågan är: Skall nattluften vi andas in vara ren, eller har den blivit bättre av att ha andats ut och in? Är det för vår hälsas skull som vi andas in en förorenad nattluft i den här vagnen? Det som andats ut från människors lungor och kroppar genomsyrat av tobak och alkohol, förorenar luften och utgör en hälsorisk. Trots detta sitter nästan alla passagerare lika likgiltiga som om de andades in den renaste luft. Gud har i Sin vishet sørjt för oss, att vi på natten skulle andas in nattluft och på dagen dagsluft. Om vi inte håller oss till Guds plan utan låter vårt blod förorenas, har våra felaktiga vanor gjort oss sådana. Men nattluften, som andas in på natten, kommer inte av sig självt att förgifta människans liv." Många lider av sjukdomar därför att de vägrar att ta emot den rena nattluften i sina rum om natten. Himlens friska, rena luft är en av de rikaste välsignelser vi kan njuta av.

En annan dyrbar välsignelse är lämplig motion. Det finns många slöa, passiva människor som inte har lust att arbeta fysiskt eller motionera, därför att det tröttar ut dem. Vad gör det att det tröttar ut dem? Anledningen till varför de blir trötta är att de inte stärker sina muskler genom att använda dem. Därför blir de trötta. Sjukliga kvinnor och flickor ägnar sig hellre åt någon lätt sysselsättning, som virkning, (529) broderi eller något annat handarbete, än att börja med något fysiskt arbete. Om sjukliga personer skulle vilja bli friska, borde de inte sluta med fysisk träning, eftersom deras muskelsvaghet och deras svaghet över huvudtaget då kommer att öka. Bind upp din arm och använd den inte, försök bara några veckor. Gör den sedan

fri. Du kommer då att upptäcka att den är svagare än den som du har använt måttligt under samma tid. Passivitet har samma effekt på hela muskelsystemet. Blodet förmår inte att stöta bort de orenheter som det kunde ha gjort om en aktiv cirkulation hade satts i gång genom fysiskt arbete.

När vädret tillåter, bör alla som överhuvudtaget kan, gå ut under den öppna himlen varje dag, sommar och vinter. Men kläderna bör passa för fysiskt arbete och fötterna bör vara väl skyddade. En promenad skulle även på vintern vara nyttigare för hälsan än all den medicin läkarna kan ordinera. För dem som kan gå, är promenad att föredra framför ridning. Muskelnerna och blodådrorna kan då utföra sin uppgift. Vitaliteten kommer att öka, vilket är så avgörande för hälsan. Lungorna kommer att få den träning de behöver, eftersom det är omöjligt att gå ut i en vintermorgons uppfrysande luft utan att fylla lungorna med luft.

Några tror faktiskt att rikedomar och överksamhet är en välsignelse. Men när en del personer har blivit rika eller oväntat har fått ett arv, förändras deras aktiva vanor, de använder inte sin tid till arbete, de lever bekvämt och det ser ut som om det är slut på deras användbarhet. De blir rastlösa, ängsliga och olyckliga och deras liv tar snart slut. De som alltid är sysselsatta och med glädje går för att utföra sina dagliga uppgifter, är de lyckligaste och friskaste. Nattens vila och ro ger deras trötta kroppar en ostörd sömn. Herren visste vad som behövs för människans lycka när Han gav henne ett arbete att utföra. Domen att människan måste slita för sitt bröd och löftet om framtida lycka och härlighet, kom (530) båda från samma tron. Båda är välsignelser. Modemedvetna kvinnor är värdelösa för alla avsikter med det mänskliga livet. De har bara en obetydlig karaktärsstyrka, bara en svag moralisk vilja eller fysisk energi. Deras högsta mål är att bli beundrade. De dör för tidigt och blir inte saknade, eftersom de inte har välsignat någon.

Motion kommer att hjälpa matsmältningen. Att ta en promenad efter maten, hålla huvudet upprätt, dra tillbaka skuldrorna och motionera måttligt, kommer att bli till stor nytta. Sinnet kommer att avledas från självet till allt vackert i naturen. Ju mindre uppmärksamheten riktas mot magen efter måltiden, desto bättre. Om ni hela tiden oroar er för att maten skall skada er, kommer den alldeles säkert att göra det. Glöm självet och tänk på något glädjande.

Många har den felaktiga uppfattningen, att om de har blivit förkylda, måste de vara noga med att undvika utomhusluft och öka temperaturen inomhus tills det är överdrivet varmt. Organismen kan försvagas, porerna täppas till av dålig luft och de inte organen mer eller mindre lida av inflammation, eftersom blodet har kylts ned från ytan och omsluter dem. I en sådan situation, av alla möjliga situationer, borde lungorna inte berövas ren och frisk luft. Om ren luft någonsin behövs, är det när alla delar av organismen är sjuka, såsom lungor eller mage. En lagom mängd aktivitet skulle föra blodet till ytan och därigenom lugna de inte organen. Uppiggande, men inte våldsamt träning som utförs med glatt humör ute i friska luften, skulle främja cirkulationen, ge en hälsosam rodnad på huden och sända blodet, som vitaliserats av den rena luften, ut till händer och fötter. Den sjuka magen kommer

att finna lindring genom motion. Läkare råder ofta patienter att besöka främmande länder, gå till källorna eller att vistas ute på havet för att få hälsan tillbaka. I nio fall av tio skulle de få tillbaka hälsan och spara tid och pengar om de i stället ville äta måttligt och med glädje engagera sig i hälsosam motion. Fysisk träning och (531) en fri och riklig användning av luft och solljus, - välsignelser som himlen ger till alla gratis, - kommer att ge ljus och styrka åt den utmärklade patienten.

En stor grupp kvinnor håller sig hela tiden nära kakelugnen, inandas oren luft halva eller tre fjärdedelar av tiden, tills hjärnan upphetas och halvt lamslås. De bör gå ut och träna varje dag, även om något inomhus måste försummas. De behöver den kyliga luften till att lugna sina hjärnor med. De behöver inte gå till sina grannar för att skvallra, utan bör ha som mål att göra något gott, och arbeta för att gagna andra. Då kommer de att bli ett föredöme för andra samtidigt som det verkligen gagnar dem själva.

Fullständig hälsa beror på en perfekt cirkulation. Särskild uppmärksamhet bör ägnas armar och ben, så att de är lika noggrant påklädda som bröstet och området runt hjärtat, där värmen är störst. Föräldrar, som klär sina barn, så att armar och ben är nästan eller helt bara, offerar sina barns hälsa och liv för modets skull. Om armar och ben inte är lika varma som kroppen, blir blodomloppet inte likartat. När armar och ben, som sitter långt från de livsviktiga organen, inte är ordentligt klädda, pressas blodet upp till huvudet och förorsakar huvudvärk eller näsblod, eller det uppstår en känsla av fullhet omkring bröstet, som framkallar hosta eller hjärtklappning på grund av för mycket blod där eller magen får mycket blod, vilket ger matsmältningsbesvär.

För att följa modet klär mödrar sina barn, så att armar och ben nästan är helt bara. Kylan tvingar blodet ut ur dess naturliga bana och in i de inte organen, så att cirkulationen av blodet förändras och sjukdom framkallas. Vår Skapare skapade inte armar och ben till att vara oskyddade som ansiktet. Herren sörjde för att ansiktet fick en oerhört stor cirkulation, eftersom det måste kunna visas. Han sörjde också för att ben och fötter fick stora blodådror och nerver, så att de skulle kunna rymma mycket (532) av människans cirkulation, så att extremiteterna skulle kunna vara lika varma som kroppen. Armar och ben bör vara så väl påklädda, att det får blodet att strömma till. Satan har funnit på de moden, där extremiteterna är bara och kylan tvingar blodet bort från dess ursprungliga bana. Och föräldrar böjer sig för modets altare och klär sina barn, så att blodådror och nerver drar sig samman, så att de inte uppfyller Guds avsikt med dem. Följden blir i allmänhet kalla händer och fötter. Föräldrar, som följer modet i stället för förståndet, kommer att få ge Gud en redovisning för att på detta sätt ha ödelagt sina barns hälsa. Ofta offeras själva livet för modets gud.

Barn som kläds efter modet tål inte att gå ut i friska luften om inte vädret är mildt. Därför stannar föräldrar och barn inne i de dåligt ventilerade rummen och är rädda för luften utanför. Nåväl, det får de väl göra med sin eleganta klädstil. Om de ville klä sig förnuftigt och ha moraliskt mod att ta ståndpunkt för rätt sida, skulle de inte utsätta sig

för hälsorisker genom att gå ut sommar och vinter och arbeta fritt ute i friska luften. Men om de lämnades att ostört välja sin livsstil, skulle många snabbt sluta att offera sina egna och sina barns liv. Och de som är tvungna att ha omsorg om dem kommer att lida. Den sjuka som styrs av inbillning måste man känna fruktan för. Alla som lever i samma hus som hon blir svaga. Mannen förlorar sin mentala kraft och blir sjuk i förtid, en anseelig del av hans tid. Hans fru berövar honom himlens livgivande, friska luft. Men de stackars barnen, som tror att modern vet vad som är rätt, är de största offren. Moderns felaktiga uppförande har försvagat henne själv och om hon är nedkyld, sveper hon in sig i flera lager kläder och gör likadant med barnen, i tron att de också (533) måste vara kalla. Dörrar och fönster är stängda och rumstemperaturen ökas. Barnen är ofta små och svaga och har inte någon hög grad av moraliskt värde. Man och barn är alltså inspärade för vintern, slavar under en kvinnas föreställningar, som styrs av inbillning och som ibland har en stark vilja. Medlemmarna i en sådan familj är dagliga martyrer. De offerar hälsan för en inbilsk, klagande och knotande kvinnas infall. De lider i hög grad av brist på luft, som skulle göra dem starka och ge dem kraft och vitalitet.

De, som inte använder sina ben varje dag, kommer att märka en svaghet när de försöker använda dem. Blodådrorna och musklerna klarar inte av sitt arbete och att hålla hela det levande maskineriet i gång, så att varje organ i kroppen gör sin del. Benen kommer att stärkas när de används. Måttlig fysisk aktivitet varje dag kommer att stärka musklerna, som utan fysisk aktivitet blir slappa och svaga. Genom dagligt aktivt fysiskt arbete under bar himmel, kommer också levern, njurarna och lungorna att stärkas till att utföra sitt arbete. Ta viljekraften till hjälp. Detta kommer att stå emot förkylning och ge nervsystemet kraft. På kort tid kommer ni alltså att märka det goda med fysiskt träning och ren luft, så att ni inte skulle kunna leva utan dessa välsignelser. Era lungor, som saknar luft, kommer att vara som en utsvulten person som saknar mat. Vi kan faktiskt leva längre utan mat än utan luft, som är den föda som Gud har försett våra lungor med. Betrakta den därför inte som en fiende, utan som en dyrbar välsignelse från Gud.

Om sjuka tillåter sig att ge näring åt en sjuklig inbillning, kommer de inte bara att slösa bort sina egna krafter, utan också deras livskraft som har omsorg om dem. Jag råder sjuka systrar, som har vant sig vid en massa kläder, steg för steg lägga bort dem. Somliga av er lever bara för att äta (534) och andas och misslyckas med att leva upp till det som de har skapats för. Ni borde ha ett upphöjt mål i livet och försöka vara nyttiga och verksamma i era egna familjer och bli dugliga medlemmar i samhället. Ni borde inte kräva uppmärksamhet av familjen för att få stå i centrum. Ni bör inte heller i stor skala dra till er andras sympatier. Gör din del när det gäller att ge kärlek och sympati till den olycklige. Kom ihåg att de själva upplever smärta och provningar som är svåra för dem. Se efter om ni inte genom förstående och kärleksfulla ord kan lätta deras bördor. Genom att välsigna andra, kommer ni själva att få välsignelse.

Den som, så långt som möjligt, engagerar sig i att göra andra gott och i praktisk handling visar sitt intresse för

dem, lindrar inte bara det mänskliga livets ondska genom att bära deras bördor, utan bidrar samtidigt i hög grad till sin egen själs och kropps hälsa. Goda gärningar är ett arbete som gynnar både givare och mottagare. Om ni glömmar bort självet i er iver för andra, vinner ni seger över era svagheter. Den tillfredsställelse ni märker genom att göra gott kommer att hjälpa er mycket när det gäller att återfå fantasins sunda ton. Nöjet i att göra gott ger sinnet nytt liv och vibrerar genom hela kroppen. Medan ansiktena på människor som gör gott är upplysta av vänlighet och deras ansiktsuttryck visar sinnets moraliska upphöjdhed, är de själviska, giriga människornas ansikten nedslagna och förmörkade. Deras moraliska brister ses i deras ansiktsuttryck. Självishet och egenkärlek sätter sin egen stämpel på människans yttre. De människor som drivs av sann osjälvisk välgörenhet får del av gudomlig natur och har undgått det fördärv som finns i världen genom begäret. Medan de som är egenkära och giriga har värnat om sin egenkärlek tills den har fått deras medmänskliga förståelse att försvinna och deras uttryck snarare återspeglar den fallne fiendens bild än det rena och heliga.

Jag uppmanar er som är sjukliga att visa mod. Väck er viljestyrka (535), försök åtminstone. Behåll era tankar och er hängivenhet borta från er själva. Gå ut i tro. Om ni har för vana att låta era tankar kretsa omkring er själva, om ni är rädda för att röra på er och rädda för att utsätta er för frisk luft, så kommer ni att förlora era liv. Stå emot dessa tankar och känslor. Överlämna er inte åt er sjukliga fantasi. Om ni inte klarar det provet, kan ni inte undgå att dö. Och vad händer om ni dör? Det är bättre att förlora ett liv än att många offras. De infall och de åsikter som ni har, fördärvar inte bara era egna liv, utan skadar också deras liv som är mer dyrbara än era. Men den livsstil som vi rekommenderar kommer inte att ta ifrån er livet eller skada era. Ni kommer att få nytta av den. Ni behöver inte handla oöverlagt eller våghalsigt. Börja först i liten skala med att få mer frisk luft och fysisk aktivitet och fortsätt med denna förändring tills ni blir bra, till välsignelse för era familjer och för alla omkring er. Låt er övertygas om att motion, solljus och luft är den välsignelse som himlen har gett för att de som är sjuka skall bli bra och för att bevara dem friska som inte är sjuka. Gud tar inte ifrån er dessa fria välsignelser som getts er från himlen, utan det är ni som har straffat er själva genom att stänga era dörrar för dem. Om dessa enkla men effektiva hjälpmedel används på rätt sätt, kommer de att hjälpa naturen att övervinna de verkliga svårigheterna, när sådana finns, och de kommer att ge sinnet en hälsosam karaktär och kroppen ny kraft.

I vår tid av världshistorien, när ondska och mode styr män och kvinnor, borde kristna ha en ren karaktär och en god portion sunt förnuft. Om de hade det, skulle ansikten som nu är dystra och präglas av sjukdom och fördärv, se hoppfulla och glada ut och vara upplysta av sann godhet och ett rent samvete.

Passivitet och sysslolöshet är den största förbannelse som har drabbat det fallna människosläktet. Barn som är så olyckliga att de har vuxit upp och uppfostrats av mödrar som inte har ett sant moraliskt värde, utan har sjukliga fantasier och lider av inbillade sjukdomar, behöver förståelse, tålig undervisning och öm omsorg (536) av alla som kan ge dem hjälp. Dessa barns behov har inte mötts

och deras uppfostran är sådan att de inte förmår att vara dugliga medlemmar av samhället eller församlingen och de kommer alltför tidigt ned i sin grav. Om deras liv blir längre, kommer de aldrig att glömma den uppfostran deras mor gav dem. Hennes livs misstag har genom hennes ord och handlingar gjort ett djupt intryck på dem och i många fall kommer de att följa i hennes fotspår. Hennes täckmantel faller som ett stort bårtäcke över hennes stackars barn. Hennes ologiska livsstil har satt en prägel av hennes karaktär på deras liv och de kan inte lätt övervinna sin barndoms uppfostran.

Det ömmaste jordiska bandet är mellan en mor och hennes barn. Barnet präglas lättare av moderns liv och exempel än av fadern, eftersom ett starkare och ömmare band förenar dem. Modern har ett tungt ansvar. Om jag kunde inpränta hos dem vad de kan göra för att forma sina barns hjärtan skulle jag vara lycklig.

Om föräldrar själva ville skaffa sig kunskap och inse vikten av att praktiskt tillämpa den i sin uppfostran av sina kära barn, skulle tillståndet hos barn och ungdomar vara helt annorlunda. Barn har behov av att bli vägleda när det gäller deras egna kroppar. Det är endast få unga, som har någon klar förståelse för människolivets mysterier. De vet bara lite om det levande maskineriet. David säger: "Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad." (Ps. 139:14)

Lär era barn att studera orsak och verkan. Visa dem, att om de överträder kroppens lagar, måste de lida straffen i form av sjukdom. Om du inte kan se någon särskild förbättring, så tappa inte modet. Fortsätt tåligt att undervisa, bud på bud, regel på regel, lite här och lite där... Fortsätt tills seger har vunnits. Fortsätt att undervisa era barn (537) om deras egna kroppar och hur de skall behandla dem. Ansvarslöshet när det gäller fysisk hälsa medverkar till likgiltighet när det gäller moralisk karaktär.

Ni får inte glömma att ge era barn undervisning i matlagning. Genom att göra detta lär ni barnen viktiga principer som de måste ha i sin kristna uppfostran. När barnen får undervisning i fysiologi och samtidigt lär sig att laga sund, god mat, är grunden lagd till de viktigaste och nyttigaste kunskapsgrenarna. Det krävs skicklighet för att kunna baka ett lätt, gott bröd. Det ligger religion i god matlagning. Jag ifrågasätter den religionen hos människor som är alltför okunniga och alltför likgiltiga för att lära sig att laga mat.

Det som vi äter kan inte ombildas till gott blod med mindre än att det vi äter är av god kvalitet, enkelt och närande. Magen kan aldrig ombilda surt bröd till sött. Mat som är dåligt tillagad är inte närande och kan inte göra ett gott blod. Dessa saker som irriterar och stör magen kommer att ha ett (538) nedkylande inflytande på hjärtats finare känslor. Många som tar emot hälsoreformen beklagar sig över att den inte rättar sig efter dem, men efter att ha suttit vid deras bord har jag kommit till den slutsatsen att det inte är hälsoreformen det är fel på, utan den dåligt tillredda maten. Hälsoreformatörerna bör framför alla andra vara noggranna med att undvika ytterligheter. Kroppen måste ha tillräcklig näring. Vi kan inte bara leva på luft, vi kan inte heller behålla hälsan om vi inte får närande kost. Maten bör vara ordentligt lagad så

att den smakar gott. Mödrar bör vara praktiska fysiologer, så att de kan lära sina barn att lära känna sig själva och ha moraliskt mod att genomföra de rätta principerna trots modenycker som ödelägger hälsa och liv. En onödig överträdelse av lagarna för vår varelse är våld mot Guds lag.

Dålig matlagning nöter långsamt ned tusentals människors livskraft. Det är farligt för hälsan och livet att äta de tunga, sura bröd som står på en del bord liksom annan mat som lagas på samma sätt. Mödrar, i stället för att försöka ge era döttrar en musikalisk utbildning, så ge dem undervisning i dessa nyttiga grenar som hör närmast ihop med liv och hälsa. Lär dem alla kokkonstens mysterier. Visa dem att det är en del av deras utbildning och nödvändig för dem för att bli kristna. Om inte maten lagas på ett sunt, välsmakande sätt, kan den inte ombildas till gott blod, som bygger upp de vävnader som dött. Era döttrar är kanske glada i musik och det är naturligtvis utmärkt. Musik skapar glädje och trivsel i familjekretsen. Men att vara skicklig i musik utan att ha kunskap om hur man lagar mat är inte lika mycket värt. När de unga flickorna får sitt eget hem, kommer deras skicklighet i musik och broderi inte att kunna hjälpa dem att laga en god middag, som förberetts med finesse, så att de inte behöver rodna för att ställa fram den till sina mest uppskattade vänner. Mödrar! Ni har en helig uppgift! Mätte Gud hjälpa er att utföra den till Hans ära. Mätte Han ge er kraft att (539) allvarligt och målmedvetet arbeta för sina barns bästa både nu och i framtiden. Gör allt till Guds ära!

Tillrättavisning av själviskhet

Käre bror A: Alltsedan lägermötet i Illinois har din situation varit en tung börda på mitt sinne. När jag drar mig några av de saker till minnes, som har visats mig när det gäller predikanter, och särskilt dig, blir jag mycket olycklig. Vid mötet i Illinois talade jag särskilt om en evangelisk förkunnarens nödvändiga förutsättningar. När jag för människorna där presenterade de förutsättningar som är nödvändiga för en predikant som skall förkunna det högtidliga budskapet för dessa sista dagar, var mycket av det jag sade riktat till dig och jag förväntade mig att få höra något slags erkännande från dig. Innan jag talade, talade din hustru med syster Hall om era motgångar. Hon sade, att du inte kände att det var din uppgift att förkunna. Du hade varit tveksam när det gällde din uppgift och var missmodig och gick inte in i ditt arbete på samma sätt som du skulle ha gjort om du varit säker. Syster Hall lät mig förstå att om jag hade ett uppmuntrande ord till dig, skulle din hustru bli glad om jag gjorde det. Jag sade till syster Hall, att jag inte hade något uppmuntrande ord att säga och att om du var tveksam skulle du hellre vänta tills du visste vad som var din uppgift. Sedan talade jag om de nödvändiga förutsättningarna för en Kristi tjänare. Om jag hade fullgjort min plikt helt och fullt, skulle jag definitivt ha talat till dig uppe från talarstolen. Det enda som avhöll mig från att göra det var närvaron av icke- troende.

I Minnesota kände jag på nytt en börda när det gällde hur våra predikanter fullgjorde sitt uppdrag, när jag såg bror B och talade med honom om hans brister som direkt hindrade hans själavinnande arbete. Hans sätt att ta itu med (540) det här livets angelägenheter, förde på nytt fram din situation för mig och om jag hade haft det så som jag brukar ha det, skulle jag ha skrivit till dig innan jag lämnade lägerområdet. Vi hade ingen tid att vila, utan kom direkt till Wisconsin. Jag var sjuk, men Gud stärkte mig till att göra min plikt mot folket. När jag stod framför församlingen såg jag ansikten som jag inte visste mig ha sett tidigare. På nytt kom din situation tydligt fram för mig, tillsammans med andras. Detta var i den trakt där ditt inflytande hade varit mer en fördärvbringande förbannelse än en välsignelse. Det var också en plats där mycket gott kunde ha utträttats, också av dig. Om du hade varit överlåten åt Gud och arbetat osjälviskt för de själers frälsning som Kristus dog för, skulle ditt arbete ha haft all framgång med sig. Du förstod argumenten för vår ståndpunkt. Vår tros argument, framställda för dem som inte har blivit upplysta, gör ett stort intryck om sinnena inte är fulla av fördomar, så att de inte vill ta emot *Vittnesbörden*. Jag såg några av det allra bästa material för att skapa utmärkta sabbatshållande kristna i ___ och ___ med omnejd. Om några rycktes hän av sanningens skönaste band och nästan var beredda att fatta sina beslut, lämnade du emellertid fältet utan att fullfölja det uppdrag du hade åtagit dig. Det var värre än om du aldrig hade gått in i det. Det intresset kan aldrig väckas på nytt.

I årtal har ljus getts på denna punkt och visat att det är nödvändigt att följa upp ett nyvaknat intresse och inte på något sätt lämna det förrän alla har beslutat sig för att luta sig mot sanningen och har fått uppleva den omvändelse som är nödvändig för dop och har förenat sig med en församling eller bildat en själva. Det finns inga omständigheter som är så viktiga att en predikant måste kallas att överge ett intresse som uppstått genom att sanningen har uppenbarats. Till och med sjukdom och död betyder mindre än frälsning av själar som Kristus gjorde ett så (541) oerhört stort offer för. De som inser sanningens betydelse och de själers värde som Kristus dog för, kommer under inga omständigheter att förlora intresset för dessa själar. De kommer att säga: Låt de döda begrava sina döda. Intresse för hemmet, mark och hus, borde inte ha den minsta kraft att dra någon bort från arbetsfältet. Om predikanter låter dessa världsliga saker skilja dem från arbetet, är deras enda väg att lämna allt och inte ha någon jord eller några världsliga saker som kommer att ha ett inflytande som drar dem från dessa sista dagars högtidliga uppdrag. En själ har större värde än hela världen. Hur kan människor, som bekänner sig ha överlämnat sig själva till detta heliga själavinnande uppdrag, låta sina små världsliga ägodelar uppta deras tankar och hjärtan och hålla dem borta från den höga kallelse de bekänner sig ha fått från Gud?

Jag såg, bror A, att ditt inflytande i ___ och ___ med omnejd i hög grad har skadat Guds verk. Jag kände till hurdant detta inflytande var då du var i Battle Creek. När jag har skrivit ut viktiga saker för predikanter, har ditt fall visats för mig och jag hade tidigare för avsikt att skriva till dig, men det var omöjligt. På tre nätter har jag bara sovit lite. Ditt fall har nästan hela tiden varit i mina tankar. Jag

skrev till dig d min sömn och också när jag var vaken. Om jag i församlingen hade känt igen de personer som skadats genom din påverkan, skulle jag ha lagt fram problemet, om du hade varit närvarande. Inte ett ord från någon dödlig antyddes för mig om ditt tillvägagångssätt. Jag var tvungen att tala med en eller två om saken och uppgav för dem att jag kom ihåg deras ansikten i samband med några saker som visats mig om dig. Därefter berättades mycket motvilligt för mig en del fakta som bekräftade allt jag hade redogjort för inför dem. Jag har bara sagt det jag trodde att jag skulle säga av fruktan för Gud och utfört min plikt som Hans tjänare.

För två år sedan såg jag, att du och din hustru båda var själviska, giriga personer. Dina egna själviska intressen betydde mer för dig än själar som Kristus dog för. Jag blev visad, att du som regel inte var framgångsrik i din uppgift. Du har förmåga att framställa sanningen, du utforskar saker och ting. Om du inte hade så många brister i din kristna karaktär, skulle du kunna uträtta mycket gott. Men i många avseenden har du inte gjort din förkunnelse av sanningen till någon framgång. En av de största förbannelserna i ditt liv, bror A, har varit din mycket stora kärlek till självet. Du har arbetat till din egen fördel. Ni båda har gjort er till medelpunkt för uppmärksamhet och medkänsla. När ni kommer ut till en familj, kastar ni hela bördan på dem och låter dem laga mat och vänta på er. Ingen av er försöker göra så mycket av arbetet som ni har tid att göra. Familjen kan slita hårt och bära sina egna bördor och era, men ni är båda så självupptagna att ni inte kan se att de är trötta och att ni båda är i ett fysiskt bättre skick till att uträtta det arbete som de utför för er. Bror A, du är för maklig för att kunna behaga Gud. När det behövs bränsle eller vatten vet du inte det, utan du låter detta bäras av dem som redan är uttröttade och ofta av kvinnor, trots att dessa små ärenden, dessa artigheter, är vad du behöver för att förbättra din egen hälsa. Du har mycket kött och blod och utför inte tillräckligt mycket fysiskt arbete, vilket skulle göra dig gott. Den lättja du visar och den benägenhet att gripa efter allt som du kan dra fördel av, har varit en skamfläck för sanningen och en stötesten för icke-troende.

Din hustru älskar maklighet precis som du. Er tid har tillbringats i sängen när ni kunde ha varit uppe och visat ett aktivt intresse för den familj som ni ligger till last. Du trodde att eftersom du var predikant, skulle de andra ta hänsyn till dig när du var närvarande och vänta på dig och ge dig stöd, trots att du inte hade något annat att uträtta än att sörja för dina (543) egna själviska intressen. De intryck som du har gjort är mycket dåliga. Ni har båda betraktats som representanter för predikanter och deras hustrur som för världen presenterar sabbaten och vår Herres snara återkomst.

De, som har känt till ert uppförande, kommer att säga att er bekännelse, er lära och era liv inte stämmer överens. De ser att era frukter inte är goda och bestämmer sig för att ni inte tror på det som ni lär ut till andra. De drar den slutsatsen att alla predikanter är som ni och att heliga och eviga sanningar när allt kommer omkring är en villfarelse. Vem dras till att ta ansvar för sådana intryck och så beklagliga resultat? Mätte ni se det tunga ansvar som vilar

på er på grund av er egenkärlek, som är en förbannelse för er själva och för alla omkring er.

Dessutom, bror A, besväras du av känslor och intryck som är den naturliga följderna av din själviskhet. Du föreställer dig att andra inte uppskattar ditt arbete. Du anser själv att du har förmåga att utföra ett stort uppdrag, men du ursäktar dig för att du har misslyckats, därför att andra inte ger dig möjlighet och inte litar på din förmåga. Du är avundsjuk på andra och har hindrat Guds verks framgång i Illinois och Wisconsin. Självt har du inte mycket uträttat och du har hindrat dem att arbeta, som skulle arbeta om du inte gick i vägen för dem. Din känslighet och avund har försvagat händerna på dem som skulle vilja skapa ordning och reda och organisera dess konferenser. Om någon förbättring sker i dessa stater, är du benägen att tro att det i hög grad beror på dig själv, trots att saker och ting snart skulle gå under om de överlämnades till din ledning. I din förkunnelse är du i allmänhet för torr och formell. Du väver inte in praktiska inslag tillsammans med trospunkterna. Du talar för länge och tröttar ut folk. I stället för att bara uppehålla dig vid den del av ditt ämne som du skulle kunna framställa så tydligt att alla förstod, går du runt (544) omkring och kommer in på minutiösa detaljer som inte hjälper dem att förstå ämnet utan lika gärna kunde hoppas över. När så många saker tas upp som faktiskt är onödiga, förlorar åhörarna de olika argumentens sammanhang och kan inte komma ihåg ämnet. När en predikant får människor att lyssna, borde han gå från punkt till punkt och så långt som möjligt lämna dessa punkter fria, utan att betunga dem med en massa ord och mindre viktiga detaljer. Han borde förmedla sina tankar till folk lika tydliga som milstolpar. Att täcka över de viktiga, livsavgörande punkterna med en massa ord, som drar in allt möjligt som inte har något med ämnet att göra, förstör kraften i ämnet och döljer den sköna, sammanhängande kedjan av sanningar. Du är slö och tråkig i dina predikningar, så väl som i allt annat du ägnar dig åt. Du behöver, mer än någon annan människa, ta emot kraft från sanningens ande. Ditt behov är att låta Kristus, härlighetens hopp, ta gestalt i dig. Du behöver religion, med ett äkta innehåll.

Jag hänvisades till följande inspirerande ord: "Är någon bland er vis och förståndig, då skall han visa sina gärningar genom ett klokt och vänligt uppträdande." "Men visheten ovanifrån är först och främst ren, vidare fredlig, mild, foglig, fylld av barmhärtighet och goda frukter, opartisk och oppriktig. Rättfärdighetens frukt sås i frid och ges åt dem som skapar frid." (Jak. 3:13, 17- 18) Människor som Gud har kallat till att vinna själar kommer att känna ett ansvar för folk. Själviska intressen kommer att uppslukas av deras djupa omsorg om frälsning för själar, som Kristus har dött för. De kommer att lägga märke till den kraft som ligger i Petrus förmaning: "Jag uppmanar nu de äldste bland er, jag som själv är en av de äldste och vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdor för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. När den (545) högste herden uppenbarar sig skall ni få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar." (1 Petr. 5:1- 4)

Du är av naturen envish. Envishet och hårdhet är naturliga frukter av egenkärlek. Du har gjort vissa framsteg, men jag såg att det fortfarande fanns väldigt mycket att göra. Jag såg det dåliga inflytandet från ditt själviska, oheliga liv, så tydligt att jag är rädd att du aldrig kommer att kunna se hur mycket Gud hatar dessa karaktärsdrag. Jag är rädd att du inte kommer att inse detta tillräckligt klart för att lägga bort dessa karaktärsdrag och bli som din självförnekande Återlösare, ren och osjälvisk, så att ditt liv kommer att präglas av osjälviska och kärleksfulla gärningar. Ditt inflytande och ditt exempel är sådant att det får en del, som älskar sanningen och Guds verk och som sätter värde på vår tro, att förlora sin anda av självupppoffring och sitt intresse för sanningen för vår tid. Ditt själviska, giriga uppförande ger upphov till samma anda i dem. Din läggning att gripa tag i och dra fördel för dig själv, trots att du bekänner dig vara en rättfärdighetens tjänare, har stängt riktigt många hjärtan, så att de inte längre ger av sina tillgångar för att påskynda sanningens sak. Om predikanterna ger människor ett föredöme som är själviskt, kommer det föredömet att tala tio gånger starkare än all deras förkunnelse kan.

Gud har blivit vanärad på grund av din försumlighet. Din behandling av andra smakar oärlighet. Du har inte gjort rent hus efter dig och tills en fullständig förändring har skett i ditt liv, kommer du att vara en levande förbannelse för vilken församling det vara må, som du vistas i. Du arbetar bara för pengar och skulle inte tända någon eld på Guds altare, eller stänga dörrarna, utan att få betalt. När du ger exempel på självupppoffring och hängivenhet för Guds verk och har gjort sanningen och själs frälsning till det primära, så kommer ditt inflytande att vägleda andra fram till samma självupppoffrande och hängivna attityd, och göra himmelriket och Kristi rättfärdighet till det första. Du känner dig auktoriserad till att ge dig själv förmåner genom Guds verk. Dina bröder gynnar dig och hjälper dig på olika (546) sätt genom sin givmildhet och du tar emot som om det vore självklart, som om det tillhörde dina rättigheter. Och om någon inte är öppen mot dig och inte gynnar dig, blir du avundsjuk och hyser inga betänkligheter för att låta dem förstå att du inte är uppskattad och att de är självupptagna. Du hänvisar ofta till andra som har gjort så och så emot dig, som exempel som de skulle efterlikna. Dessa som särskilt har gynnat dig har gjort mer än sin plikt. Du har inte förtjänat deras tillit eller deras generositet. I detta avseende har du inte haft något tungt ansvar att bära och du har lastat över många fler bördor på andra än du själv har burit. Trots detta har du fått fler ägodelar och fått del av detta livets goda och du anser att du har rätt till alltsammans. Trots att du fått din lön varje vecka, har du inte alltid varit nöjd. Trots den betalning du fick, har du hela tiden lyckats gynna dig själv. Guds verk har betalt dig, oavsett om du har haft mycket eller litet att visa av din arbetsinsats. Du har inte gjort dig förtjänt av de medel du har tagit emot.

Din hustru har skämts bort av sina föräldrar och av sin man så att hon inte duger mycket till. Ni har båda sett andra som haft andra att sörja för och ni har inte hjälpt dem. Din hustru har legat som en hjälplös tyngd på familjer, till stor skada för sig själv och dem, trots att hon när det gäller hälsan befann sig i ett bättre tillstånd än någon av dem som bar hennes och dina problem. Ändå tänkte hon inte på detta. Ingen av er kunde se hurdan

situationen faktiskt var och sympatisera med andra. Några av dem som ni har fått hjälp av när det gäller omsorg om er och ert barn hade inte möjlighet att göra det som de gjorde, men de trodde att de hjälpte Kristi självupppoffrande tjänare. Därför förnekade de sig själva och uthärdade svårigheter och bekymmer, för att bära bördor som ni hade större förmåga att själva bära än de var när det gällde att hjälpa er.

Din hustru har varit ovillig att ta ansvar för sitt liv. Hon önskar sig en högre kallelse och försummar de dagliga plikterna. Ingen av er lyder Guds bud: Älska din nästa som dig själv. Självet och själviskhet stänger ute er nästas behov för er. Er småaktiga, giriga anda är smittsam. Ert exempel har gjort mer för att uppmuntra kärlek till världen och en snål, girig och gniden anda, än något annat som har skett i Wisconsin och Illinois. Om ni inte hade gjort något annat än att ägna er åt era världsliga intressen, skulle Guds verk i dessa två stater ha varit i ett mycket bättre tillstånd än det är i dag. Den framgång du har haft är mindre än den skada du har åstadkommit. Guds verk har brutits ner. Er överkänslighet och avund har varit exempel för andra. Vi mötte denna anda i Illinois och i Wisconsin. Församlingarnas tillstånd i ___ med omnejd har varit ytterst beklagligt. Den brist på kärlek och enhet, de onda aningar, den avund och envishet, som är märkbar i dessa församlingar, har i hög grad formats efter era karaktärsdrag. Den ståndpunkt, som du intog efter fanatismen i ___, var efter din värdighet och ägnade sig åt ordklyverier och splittrade i denna fråga de fanatiska och de som Gud hade sänt med ett särskilt budskap. Din ståndpunkt stod direkt i vägen för att andra skulle kunna se vad som var rätt och kunna rätta till sina fel. Ditt tillvägagångssätt vid den här tiden, med att inte ta itu med ditt uppdrag på rätt sida för att tillrättvisa den ödeläggande fanatismen, ledde till ett nedslående tillstånd hos saker och ting, som växte fram ur fanatismens mörka regn. Bröderna C och D och hela församlingen i ___ och människorna i ___, blev inte undervisade i rätt ståndpunkter, som de annars kunde ha blivit, om du hade varit ödmjuk och villig att undervisa och arbeta enigt med Guds tjänare.

När en människa som ger sig ut för att vara en lärare och ledare, tillåter sig att utöva sin uppgift på det sätt som du på grund av din envishet har gjort, kommer han att ha ett stort ansvar att bära för de själar som har stött på honom och gått förlorade. En predikant kan inte vara nog försiktig med hur han utövar sitt inflytande. Envishet, avund och egoism borde inte finnas hos honom, (548) eftersom han annars kommer att störta flera själar i fördärv än han kan rädda. Om han inte övervinner dessa farliga drag i sin karaktär, kommer det att vara bättre för honom att inte ha något med Guds verk att göra. Om han ger efter för dessa karaktärsdrag, som han själv inte uppfattar som särskilt dåliga, kommer själar inte att kunna nås vare sig av honom eller andra. Om sådana predikanter ville låta saker och ting vara, skulle själar som är mottagliga för Guds Andes inflytande kunna nås av dem som kan ge dem ett värdigt föredöme att efterlikna, i överensstämmelse med den sanning de lär ut. Genom ett konsekvent liv kommer predikanten att bevara deras tillit, som söker sanningen, tills han kan hjälpa dem att ta ett fast grepp om tidsåldrarnas Klippa, och om de senare frestas, kommer hans konsekventa liv att göra det möjligt för honom att

med framgång varna, förmana, tillrättvisa och vara rådgivare åt dem.

Framför alla andra människor, bör Kristi tjänare, som förkunnar den högtidliga sanningen under dessa sista dagar, vara fria från egenkärlek. Generositet borde vara naturlig för dem. De borde skämmas över handlingar mot sina bröder som bär en självisk prägel. De borde vara förebilder som gudfruktiga levande brev, som blir kända och lästa av alla människor. Deras frukt bör vara helighet. Den anda som de har bör vara raka motsatsen till den som de världsliga visar. Genom att ta emot de gudomliga sanningarna blir de Guds tjänare och är inte längre mörkrets barn och världens tjänare. Kristus har valt ut dem från den här världen. Den världslige förstår inte gudsfuktans mysterier. Därför känner han inte till de motiv som ger upphov till dem. Ändå har den anda och det liv som är i dem och som visar sig i deras himmelska samtal, deras självförnekelse, självuppoffring, felfria liv, en övertygande kraft som kommer att leda icke-troende fram till hela sanningen och till lydnad mot Kristus. De är levande exempel därför att de är lika Kristus. De är världens ljus och jordens salt och deras inflytande på andra är frälsande. De är (549) Kristi representanter på jorden. Deras mål och önskningar har inte fått sin inspiration från jordiska ting, de kan inte heller arbeta för vinnings skull eller möta en självisk kärlek för dessa mål och önskningar. Evig lön är tillräcklig för att uppväga varje jordisk lockelse. En uppriktig kristen kommer bara att arbeta för att behaga Gud och riktar sin blick enbart mot Hans härlighet och njuter lönen av att göra Hans vilja.

Särskilt predikanter bör känna Kristi karaktär och gärningar, så att de kan efterlikna Honom, eftersom en sann kristens karaktär och gärningar liknar Hans. Han lade Sin härlighet, Sin makt och Sina rikedomar åt sidan och uppsökte dem som höll på att gå förlorade i synd. Han ödmjukade Sig själv för vår skull, för att Han skulle kunna upphöja oss till himlen. Självuppoffring, självförnekelse och osjälvisk generositet präglade Hans liv. Han är vårt mönster. Har du, bror A, följt detta Mönster. Jag vill svara: Nej. Han är ett fullkomligt och heligt exempel, gett till oss att efterlikna. Vi kan inte mäta oss med mönstret, men vi kommer inte att bli godkända av Gud om vi inte efterliknar det och liknar det i proportion till den förmåga som Gud har gett oss. Kärlek till själar som Kristus dog för, kommer att leda till självförnekelse och till villighet att samarbeta med Kristus när det gäller att frälsa själar.

Guds utvalda tjänares arbetsinsats kommer att bära frukt om de utförs i Honom. Deras ord och gärningar är kanaler genom vilka sanningens och helighetens rena principer förs till världen. Deras förebildliga liv gör dem till världens ljus och jordens salt. Guds tjänare bör med trons hand gripa tag i den mäktiga armen och samla de gudomliga ljusstrålarna ovanifrån, medan de med kärlekens hand sträcker sig ut efter förlorade själar. Uthållighet är nödvändig i detta uppdrag. Lättja kommer att låta själar, som skulle kunna frälsas, drivas ut så att de inte kan nås. Gud saknar predikanter i Sin tjänst som är vakna, energiska och uthålliga, och som är trofasta väktare på Sions murar och lyssnar (550) till orden från den gudomlige Läraren och som troget förkunnar samma sak till människorna.

Du är väldigt lik Meroz. Du är riktigt flitig och noggrann när det som du gör kommer att ge dig själv någon förmån, men du är inte lika motiverad om du inte själv får nytta av det. Du är bestämt en lat människa. Du kan äta dina ransoner regelbundet, men du har ingen större kärlek till fysiskt arbete. Ingen människa kan fullgöra en predikants ämbete om han inte är flitig, företagsam och trofast när han utför alla de sociala och offentliga plikterna i livet. Gud har valt oss till Sina tjänare, till Sitt verk, vilket kräver uthållig energi. Vi skall inte bli bortskämda och undvika slit och släp och konflikter.

Jag blev hänvisad till följande inspirerade ord: ”Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. Ty Gud, som sade: ’Ljus skall lysa fram ur mörkret, han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken. Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss. Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla, men inte rådlösa, förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna. Alltid bär vi Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall bli synligt i vår kropp.’ Apostelns tillräcklighet var inte i honom själv, utan bestod av kraft och närvaro av den Helige Ande, vilkens barmhärtiga inflytande fyllde hans själ och förde in alla tankar under och i lydnad till Kristus. Hans tjänst bar frukt.

Det första stora budet är: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta.” ”Du skall älska din nästa som dig själv.” På dessa två bud hänger alla moraliska varelsers plikter och djupaste intressen. (551) De, som gör sina plikter mot andra så som de skulle vilja att andra skulle göra mot dem, kommer in i ett tillstånd där Gud kan uppenbara sig för dem. De kommer att få Hans godkännande. De görs fullkomliga i kärlek och deras arbetsinsatser och böner kommer inte att vara förgäves. De tar ständigt emot nåd och sanning fritt från flodens Källa och det ljus och den frälsning de tar emot, förmedlar de lika fritt till andra. Hos dem har Skriftens språk fullbordats: ”Men nu, då ni befriats från synden och blivit Guds slavar, blir frukten att ni helgas och till slut får evigt liv.”

Själviskhet är avskyvärd i Guds och heliga änglars ögon. På grund av denna synd uppnår många inte det goda som de förmår att njuta av. De ser med egenkära ögon på sina egna tillhörigheter och älskar och söker inte andras intressen på samma sätt som de gör för sig själva. De upphäver Guds ordning. I stället för att göra mot andra vad de önskar att andra skall göra mot dem, gör de för sig själva det som de önskar att andra skall göra mot dem och gör mot andra vad de själva är ovilliga att få igen. Detta är vad du behöver lära dig. Kärleken är från Gud. Du har inte den kärlek som bor i Kristi bröst. Det oinvigda hjärtat kan icke skapa eller frambringa denna planta av himmelskt ursprung, som för att blomstra, hela tiden måste vattnas med himlens dagg. Den kan endast blomstra i det hjärta där Kristus härskar. Denna kärlek kan inte leva och trivas utan handlingar, och den kan inte handla utan att iver ökar och räcker ut och breder ut sin natur till andra. Denna princip saknar du i hög grad och därför har allt varit mörkt

där det skulle ha varit helt ljus om du levte enligt denna princip.

Min bror, du behöver en fullständig förvandling, en genomgripande omvändelse. Utan detta är du inget annat än en blind ledare. Ditt inflytande ökar inte kärleken och samstämmigheten mellan dem som du umgås med. I stället för att bygga upp, splittrar du genom ditt sätt att vara. Du har nedkallat Guds straffdom över de västliga staterna genom dina brister. Så länge du är så bristfällig när det gäller Guds nåd och så självupptagen (552), kan du inte lyfta din församling upp till den nivå, där Gud kräver att den skall befinna sig. ”Dess tjänare har jag blivit i kraft av det uppdrag Gud har gett mig för er räkning, att överallt predika Guds ord, den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt, vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet - Kristus i er, härlighetens hopp. Honom predikar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus. För det målet arbetar och kämpar jag i hans kraft, som verkar kraftigt i mig.” (Kol. 1: 25- 29)

Guds predikanter måste äga sanningen i sina hjärtan för att kunna föra den vidare till andra. De måste helgas genom de sanningar de förkunnar. Annars kommer de bara att bli till anstöt för syndare. De, som har kallats av Gud till att tjäna i heliga saker, har kallats till att vara rena i sina hjärtan och heliga i sina liv. ”Gå ut från henne, rena er, ni som bär HERRENS kärlek.” (Jes. 52:11) Om Gud uttalar ett ve över dem som har kallats till att förkunna sanningen men vägrar att lyda, vilar ett tyngre ansvar på dem som tar på sig detta heliga arbete utan att rena sina händer och hjärtan. Lika väl som olycka och lidande vilar över dem som förkunnar sanningen utan att rena sina hjärtan och liv, lika väl vilar olycka och lidande över dem som tar emot och håller fast vid det som inte har helgats i en position de inte kan fylla. Om Guds Ande inte har fått lov att helga och rena händer och hjärtan hos dem som har med heliga ting att göra, kommer de att tala utifrån sin egen ofullkomliga, bristfälliga erfarenhet och deras råd kommer att leda dem på villospår som ser på dem och litar på deras omdöme och erfarenhet. Mätte Gud hjälpa predikanter att ge akt på den förmaning Paulus ger församlingen i Korint: ”Pröva er själva om ni är i tron, pröva er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet”. (2 Kor. 13:5) Du har ett arbete att utföra, min bror, (553) om du vill uppnå evigt liv. Mätte Gud hjälpa dig att utföra detta arbete grundligt, så att du kan fullkomnas och inte sakna något.

Chicago, Illinois, Massasoit Hus, 6 juli 1870.

Fanatism och okunnighet

Bror E: När jag var i Rochester, New York, den 25 december 1865, innan jag besökte staten Maine, såg jag någonting som gällde det förvirrade och nedslående tillstånd av saker och ting som rådde i denna stat. Jag blev visad att rätt många av dem, som trodde att det var deras

plikt att lära ut Guds ord offentligt, hade missuppfattat sin uppgift. De hade ingen kallelse till att helga sig själva åt denna högtidliga, ansvarstygda tjänst. De var inte utrustade för uppgiften som predikanter, för de kunde inte undervisa andra ordentligt.

Några hade gjort sina erfarenheter i en grupp religiösa fanatiker som inte hade någon riktig känsla för uppdragets upphöjda karaktär. Den religiösa erfarenheten inom denna grupp bekännande sjunde- dags adventister var inte så tillförlitlig. De hade inga fasta principer som grund för sina handlingar. De var självsäkra och skrytsamma. Deras religion bestod inte av hederliga och pålitliga handlingar, själens sanna ödmjukhet och uppriktig hängivenhet till Gud, utan av impulser, i oväsen och förvirring, kryddat med självupptagenhet och egendomligheter. De hade inte känt nödvändigheten av att iklädas Kristi rättfärdighet, nej, de kunde inte ens känna det. De hade sin egen rättfärdighet, som liknade smutsiga trasor och som Gud inte kunde godkänna. Dessa personer hade ingen kärlek till enighet och harmoni i sitt sätt att handla. De tyckte om oordning. Förvirring, distraherande faktorer och olikhet när det gällde åsikter, det var vad de valde. De var omöjliga att styra och leda, de underordnade sig inte, de var inte pånyttfödda och inte helgade. Detta inslag av förvirring passade deras odisciplinerade mentalitet. De var en (554) förbannelse för Guds verk och drog skam över sjunde- dags- adventisternas namn.

Dessa personer hade ingen erfarenhet av reformationsarbetet eller av helgelse genom sanningen. De var grova och okultiverade. De hade aldrig erfarit något av den kommande världens ljuva, rena förfining. De hade aldrig erfarit gudsfuktans mysterium. Inte heller hade deras hjärtan känt vördnad inför detta. De jämför gudomliga och eviga ting med allmänna saker och talar om himlen och Jesu återkomst på samma sätt som de skulle tala om en häst. De har en ytlig kunskap eller teori om sanningen, men utöver detta var de okunniga och obildade. Dess principer har inte fått grepp om deras liv och fört dem till att avsky självet. De har aldrig sett sig själva i det ljus som Paulus såg sig själv, och som fick honom att se de moraliska bristerna i sin karaktär. De har aldrig krossats av Guds lag och har inte skilt sig själva från sina orenheter och sin besudling. Den sysselsättning som några i denna grupp föredrar är att delta i tomt prat och att vara lättsinniga. Detta har de gjort till en vana och låtit det ske vid tillfällen som skulle ha karakteriserats av högtidlig meditation och helgelse. Därigenom visar de en brist på sann moral och förfining och har gått miste om respekt och uppskattning från känsliga personer, som annars inte hade någon kunskap om sanningen. Denna grupp störtade sig själv in i en ström av frestelse och hölls kvar där fienden kunde styra dem med framgång. Han har med lätthet kontrollerat deras hjärtan och tankar och fördärvat deras kristna erfarenhet så att de med all sannolikhet inte kommer att kunna komma loss igen ur hans snara och få en sund erfarenhet.

Elden på Guds dag kommer att förtära stubb och agnar och inget kommer att lämnas kvar av dem som fortsätter på den ogudaktiga väg som de så länge har älskat. Denna grupp känner avsky för deras sällskap som Gud är trofast mot. Deras religiösa erfarenhet är så bristfällig att de (555)

inte har någon del i eller andel av förnuftig och intelligent religiös erfarenhet. Därför har de föraktat att umgås med dem som Gud leder och undervisar. Sarkasmer och ironi är det som några särskilda i denna grupp håller fast vid. De är fräcka och oförskämda och ger inte akt på ett gott uppträdande. De bryr sig inte om att skilja mellan människor och att ära den som bör äras. De visar en högmodig, upprorisk och trotsig anda mot dem som har andra åsikter än de själva. Deras skråniga vanor och felaktiga livsstil får Guds trofaste tjänare att känna att de har motsatt sig det arbete som han har utfört för dem och han får inte mod att arbeta vidare för dem. De ägnar sig åt att föraktfullt jubla på ett triumferande sätt på samma sätt Satan och hans onda änglar gör mot själar som de försäkras sig om. De får Satan och hans onda änglar på sin sida till att jubla tillsammans med dem.

För personer, i vilka dessa speciella och påfallande karaktärsdrag har utvecklats, är situationen hopplös. De har växt upp i egenrättfärdighet och allt som de kommer i kontakt med när det gäller sådant som förfinar och lyfter upp karaktären, kallar de högmod och brist på ödmjukhet. Grovhet och likgiltighet betraktas som ödmjukhet.

Det är i denna grupp du har gjort en stor del av din religiösa erfarenhet. Därför är du inte lämplig för att undervisa om det mest högtidliga, ädla, upplyftande och dessutom det mest krävande budskap, som getts till dödliga människor. Du kan nå fram till en grupp människor, men den mer intelligenta delen av samfundet kommer att drivas längre bort genom ditt arbete. Du har inte tillräcklig kunskap ens om det mest elementära när det gäller undervisning för att kunna fungera som lärare för män och kvinnor, som på den andra sidan har en listig djävul som föreslår och tänker ut vägar och tillvägagångssätt som leder dem bort från sanningen.

Av lärarna i de allmänna skolorna krävs det att de skall vara fackmän i sitt ämne. Man granskar dem noggrant för att förvissa sig om att barnen kan överlämnas till deras omsorg. Genom att (556) undersöka om deras kvalifikationer är tillräckliga prövas de i förhållande till hur viktig den anställning är som de ombeds inneha. Jag såg att Guds verk är av lika mycket mer upphöjd karaktär och av lika mycket mer upphöjt intresse, som det eviga är högre än det världsliga. Begås ett misstag här kan det inte betalas tillbaka. Det är oerhört viktigt att alla som går in för att lära ut sanningen skulle göras kvalificerade för sin tjänst. Inget mindre än sträng rannsakan skulle införas när det gäller deras förmåga att lära ut sanningen till dem som undervisar i våra skolor. Guds verk bagatelliseras när en bekännande Kristi tjänare uppför sig slappt och lättsinnigt.

Jag blev visad att predikanter måste helgas och ha kunskap i Guds ord. De borde vara förtrogna med Bibelns argument och vara beredda att ge skäl för sitt hopp. Annars borde de lämna sin tjänst, och ta emot en kallelse till något där en bristfällighet inte kommer att föra med sig stora konsekvenser. Predikanter i vår tids stora trossamfund är välkomna som predikanter om de kan tala om några få enkla bibelpunkter, men predikanter som sprider impopulära sanningar i dessa sista dagar, som möter lärda män, starka personligheter och motståndare av alla slag, borde äga självkännedom. De borde inte ta på sig ansvaret

att lära ut sanningen om de inte är kvalificerade för tjänsten. Innan de börjar ägna sig åt detta, eller helgar sig åt det, bör de studera Bibeln. Om de inte har en utbildning så att de kan tala offentligt på ett sätt som godkänns och gör rättvisa åt sanningen och ärar den Herre som de bekänner sig tjäna, borde de vänta tills de är lämpliga för den tjänsten.

Bror E, du kan inte inneha en Kristi tjänares ämbete. Jag såg att du saknar en riktig religiös erfarenhet. Du saknar självkännedom. Du kan inte ens läsa rätt eller använda ett språk som skulle rekommendera sanningen (557) till en intelligent församling så att den förstår den. Du kan inte skilja saker och ting från varandra. Du skulle inte veta när det var rätt att tala eller klokt att vara tyst. Du har, tillsammans med den speciella grupp som jag nämnt, så länge trott att du visste allt, att du inte ville se dina brister när de framställs för dig. Du äger en stark självkänsla och din erfarenhet är karakteriserats av självtillit och skrytsamhet.

Du är inte läraaktig. Därför skulle Guds verk inte blomstra i dina händer. Du skulle inte kunna känna igen ett nederlag även om du mötte ett. Guds verk skulle bli vanärat och få dåligt rykte genom ditt arbete och du skulle inte upptäcka det. En viss grupp kan överbevisas om sanningen av dig, men fler skulle vändas bort från sanningen och placeras där de inte kan nå genom ett korrekt och omdömesgillt arbete. Invävda i din erfarenhet finns saker som kommer att visa sig vara raka motsatsen till sanningen. Gud kan inte acceptera dig som representant för sanningen.

Dina metoder är inte förfinade och upphöjda. Ditt uppträdande har inte tilltalat Gud. Dina ord har varit världslosa. Du saknar moral och helgelse. Du har inte gjort någon erfarenhet i ditt andliga liv. Du förstår inte hur man på rätt sätt skall dela Livets ord så att man ger var och en hans portion av kött vid rätt tidpunkt. Du har föredragit att hävda och strida om punkter när du varit helt malplacerad och bara kunnat lida nederlag. Detta är i den grupps anda i Maine som jag har nämnt. Det är deras nöje att gå in i en strid och sätta hårt mot hårt. Du kommer inte att visa saktmod när du undervisar dem som sätter sig emot. Du kommer alltid att vara handikappad till en viss grad genom din olyckliga erfarenhet. Du saknar egen bildning och försonlighet. Du har viktiga läxor att lära dig innan du kan bli en fördomsfri, acceptabel Kristi efterföljare, också när det gäller privat ställning.

Råd till en njutningslysten dotter

Käre vän F: Jag blev visad att du riskerade att bli helt behärskad av den store själafiendens kontroll. Dina upplevelser i ___ var inte bra för dig. Ditt uppehåll i ___ skadade dig och du blev högmodig och fåfång. Det saknades inte personer som oklokt nog skämde bort dig och berömde dig tills du blev fåfång, näsvis och oförskäm. Du har motsatt dig restriktioner, har varit egensinnig och gett dina föräldrar många problem. De har

gjort fel. Din far har oklokt nog skämt bort dig. Du har utnyttjat detta och har blivit vilseledande. Du har mött ett gillande som du inte förtjänade.

Du var mycket din egen herre i ___ och tog dig friheter som inte borde tillåtas ett enda ögonblick. När du eller dina systrar blev tillrättavisade kände du dig förnärad och berättade det för din mor som om du hade blivit utnyttjad. Du kom med överdrifter och hon var svag och blev lätt upprörd, om hon trodde att hennes ställning och värdighet inte respekterades. Hon var missnöjd med att någon skulle bestämma över hennes barn och hon dolde inte sitt missnöje. Hon talade på ett opassande sätt till dem som hon skulle ha visat respekt. Din mor visade stor brist på vishet genom att kritisera dem som hon hellre borde ha tackat. Hon skadade dig och gjorde något mot dig som han aldrig helt kan gottgöra. Du jublade eftersom du trodde att du var skyddad mot kritik. Du trodde du kunde göra som du ville. Din mor var inte alltid vaksam på dig och om hon hade varit det, skulle hon inte ha kunnat se de onda tendenserna hos dig.

I skolan hade du en god och utmärkt lärare. Trots detta blev du upprörd för att du blev kontrollerad. Du trodde att eftersom du var dotter till G, skulle din lärare visa (559) förkärlek för dig och inte ta sig den friheten att rätta eller tillrättavisa dig. Dina systrar intog samma attityd. Du klagade inför dina föräldrar. De hörde din syn på saken och förstod dig mer eller mindre och blev upprörda på grund av dina överdrivna berättelser. De skadade dig. Du hade inte uppfostrats så strängt som du borde ha blivit. Ändå blev du förnärad för att du inte kunde få din vilja igenom, men blev tvungen att ge efter för bror H:s instruktioner. När du var i skolan, var du ibland besvärlig, oförskämnd och trotsig och saknade anspråkslöshet och god ton. Du var fräck, egenkär, hade en överdrivet hög uppfattning om dig själv och behövde en fast disciplin både i hemmet och i skolan.

Dina tankar är orena. Du har alltför länge varit fri från arbete och bekymmer. Plikter i hemmet skulle ha varit en av de största välsignelser du kunde ha fått. Trötthet skulle inte ha skadat dig en tiondedel så mycket som lättfärdigheten i dina tankar och ditt uppförande har gjort. Du har fått felaktig uppfattning när det gäller flickors och pojkars kontakt med varandra och du har tyckt mycket om att vara i sällskap med pojkar. Ditt sinne och hjärta är inte rent. Du har skadats av att läsa kärlekshistorier och romaner och ditt sinne har trollbundits av orena tankar. Din fantasi har fördärvats, tills du verkar sakna kraft att kontrollera dina tankar. Satan leder dig dit han vill. Du är inte lycklig. Du älskar inte Gud eller Hans folk. Du bär på en bitterhet mot dem som ser din verkliga karaktär. Det är som om du kritiserar dem för den uppfattning de har om dig, men du är den ende som kan kritiseras. Ditt uppförande har varit sådant att det har framkallat varningar. Du har endast dig själv att kritisera för detta.

Du är farlig att umgås med och har gjort stor skada genom ditt inflytande i ___. Du har lett andra i stället för att själv bli ledd. (560) Du har vanärat Gud och är skyldig att avlägga räkenskaper inför Honom för de onda gärningar som har gjorts på grund av ditt inflytande. Ditt uppförande har varken varit korrekt, värdigt eller passande. Du har inte

haft gudsfuktan för ögonen. För att nå dina mål har du så ofta förställt dig, att ditt samvete har vanhelgats. Min kära flicka: om du inte omedelbart slutar, går du din säkra undergång till mötes. Sluta att dagdrömma och bygga luftslott. Upphör att låta dina tankar löpa genom dåraktighetens och fördärvets kanal. Du kan inte på ett säkert sätt umgås med pojkarna. Frestelsens flodvåg har väckts och svallar i ditt bröst med risk för att med rötterna dra upp principfastheten, den kvinnliga värdigheten och sanna blygsamheten. Vad kommer ditt öde att bli om du fortsätter din viljestarka, envisa väg?

Ett nytt år närmar sig. Vad har du beslutat dig för att göra nu? Vad har du beslutat dig för, som tjänande änglar skall skriva ned och bära fram till Gud om dina dagliga gärningar? Vilka ord som du har sagt kommer att visas på sidan i anteckningsboken? Vilka tankar kommer hjärtats Rannsakarare att finna gömda hos dig? Han kan se tankarna, hjärtats akt och avsikter. Ditt livs räkenskaper för det gångna året är någonting förfärligt, som ligger öppet och bart inför himmelens Majestät. De stora skarorna av rena, syndfria änglar kan få inblick i dem. Dina tankar och handlingar, dina förtvivlade och oheliga känslor är kanske dolda för dödliga människor. Men kom ihåg att Gud kan se vad du gör, också det obetydliga och vardagliga. Räkenskaperna som förs i himlen har fått fläckar. Synderna som du har begått finns registrerade där.

Gud ser med ogillande på ditt liv, men du verkar inte ha någon känsla av det. Du förstår inte att du är i ett upprivet och förlorat tillstånd. Ibland har du samvetsqual, men din stolta, självständiga ande sätter sig snart över det och du kväver samvetets röst. Du är inte lycklig, men du inbillar dig, att om du får det som du vill utan att det läggs några hinder i vägen, kommer du att bli (561) lycklig. Stackars barn! Du har det som Eva i Edens paradiset. Hon föreställde sig att hon kunde stiga högt i kunskap, om hon bara kunde äta den frukten som Gud hade förbjudit henne att röra för att hon inte skulle dö. Hon åt den och förlorade Edens hela härlighet.

Du borde ha kontroll över dina tankar. Det är ingen lätt sak. Du kan inte bli herre över dina tankar utan att anstränga dig mycket med stränghet och fasthet. Ändå kräver Gud detta av dig. Det är en plikt, som vilar på alla, som kan ställas till ansvar... Inför Gud måste du ta ansvar för dina tankar. Om du ger dig hän åt ofruktsamma och tomma fantasier och tillåter ditt sinne att dröja vid det som är orent, så är du till en viss grad skyldig inför Gud, lika skyldig som om dina tankar hade blivit till handling. Det är bara brist på tillfälle som hindrar dig.

Att drömma sig bort dag och natt och bygga luftslott är dåliga vanor som är väldigt farliga. När de väl har blivit ingrodda är det nästan omöjligt att bli kvitt dem och rikta tankarna mot det som är rent, upphöjt och heligt. Du måste trofast bevaka dina öron och ögon och alla sinnesintryck som du släpper in, om du vill ha makt över ditt sinne och hindra tomma och moraliskt ruttna tankar att fläcka ner din själ. Enbart nådens kraft kan åstadkomma denna förändring, som är så väldigt önskvärd. Du är svag på denna punkt.

Du har blivit egensinnig, djärv och dristig. Guds nåd har ingen plats i ditt hjärta. Bara genom Guds kraft kan du komma dit, där du kan ta emot Hans nåd, som är ett redskap för Hans rättfärdighet. Gud kräver inte bara att du ska kontrollera dina tankar utan också din lidelse och starka åtrå. Din frälsning är beroende av att du kan behärska dig på detta område. Passioner och lidelser är starka krafter. Om de blir missbrukade och sätts i drift utan de rätta motiven, är de starka nog att förstöra dig och göra dig till ett vrak, en stackars förtvivlad människa utan Gud och utan hopp.

(562) Du måste bestämt och ihärdigt lägga band på din fantasi, om dina passioner och lidelser ska kunna tyglas och underkastas förnuft, samvete och karaktär. Du är i fara, för du är just i färd med att offra dina eviga intressen på passionens altare. Lidelsen håller på att fullständigt ta makten över dig. Och vilken slags lidelse är det? Det är en stark känsla som är låg och destruktiv. Om du ger efter för den, förbittrar du livet för dina föräldrar och drar skam över dina systrar och ger dem sorg. Du offerar din egen karaktär och går miste om himlen och ett härligt, odödligt liv. Är du beredd att göra det? Jag vädjar till dig att stanna upp där du är. Ta inte ett enda steg till på den väg som du gått med envishet och lättsinne. Framför dig väntar bara förtvivlan och död. Om du inte övar dig i att behärska dina lidelser och starka känslor, kommer du säkerligen att få dåligt rykte bland alla som du umgås med och din karaktär blir märkt för hela livet.

Du är olydig mot dina föräldrar. Du är näsvis, otacksam och ohelig. Dessa dåliga karaktärsdrag är frukter på ett fördärvat träd. Du är fräck. Du älskar pojkar och gillar att prata om dem. "Det som hjärtat är fullt av, det talar munnen." [Se Matt 12:34; Luk 6:45] Dina vanor har blivit starka nog att behärska dig och du har lärt dig att luras för att genomföra dina planer och få det du begär.

Jag betraktar inte din sak som hopplös. Om jag gjorde det, skulle min penna inte hålla på att skriva dessa rader. Genom Guds kraft kan du gottgöra det som skett. Ditt namn har redan blivit beryktat i ____, men detta kan du ändra genom att använda den kraft som Gud har gett dig. Du kan trots detta nu vinna moralisk överlägsenhet så att ditt namn kan förknippas med heliga och rena ting. Du kan lyftas upp. Gud har sört för den hjälp du måste få. Han har inbjudit dig att komma till Honom och har lovat att bära dina bördor och ge dig vila i din själ. "Lär av mig", säger den gudomlige Läraren, "ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar." Du har länge varit överlägsen (563) istället för mild och ödmjuk. Du måste lära dig denna viktiga läxa från den gudomlige Läraren innan du kan finna den vila du fått löfte om. Du har haft så höga tankar om dig själv, om din egen smarthet, att det har förmått dig till en sådan tillgjordhet och fåfång, att det nästan har gjort dig galen. Din tunga bedrar, den har gett efter för en felaktig bild och falskhet. O, min kära flicka, om du bara kunde vakna upp, om ditt slumrande, livlösa samvete kunde väckas och du kunde vårda ett invant intryck av Guds närhet och underordna dig ett upplyst, vaket samvete. Då skulle du själv bli lycklig och en välsignelse för dina föräldrar, vilkas hjärtan nu är sårade. Du skulle kunna vara ett redskap i rättfärdighetens tjänst för dem du umgås med. Du behöver en radikal

omvändelse och utan den befinner du dig i förbittringens galla och i syndens band. Du inbillar dig, att du är fri när du följer din egen nyckfullhet och ditt onda sinnelag, men du befinner dig i det mest förnedrande slaveri. Utan de principer som religion innehåller, kan du betrakta dig själv som offer för avund, men alla som är goda och suveräna kommer att betrakta din karaktär med medömkan och ditt uppförande med avsky. Du kan få del i den gudomliga naturen om du vill komma undan det fördärv som finns i världen genom begär eller du kan sjunka ned i detta fördärv och bära det sataniskas prägel genom att vara delaktig av det begär som finns i världen.

Du har en yngre syster som du kan välsigna genom ditt inflytande. Du kan återspegla ett ljuvt, värdefullt ljus i din fars familj och glädja hans hjärta eller du kan vara en svart skugga, ett moln, en storm som härjar. Din brinnande kärlek till läsning är sådant slag att om du får lov att göra det, kommer det att förvränga din fantasi och kommer att fördärva dig. Om du inte behärskar dina tankar, din läsning och dina ord, kommer din fantasi att bli hopplöst sjuk. Läs din Bibel uppmärksam, under bön och låt dig vägledas av dess undervisning. Det är din trygghet.

Håll dig ur vägen för pojkarna. I deras sällskap blir dina frestelser allvarliga och starka. Stäng ute äktenskap från ditt flickhuvud. Du är inte på något sätt lämplig för detta. Du behöver många års erfarenhet, innan du har förutsättning för att förstå äktenskapets plikter och för att ta på dig ansvaret för en äktenskaplig samvaro. Håll sträng uppsikt över dina tankar, intressen och känslor. Låt dem inte nedvärderas till att tjäna begäret. Lyft upp dem till renhet. Helga dem åt Gud.

Du kan bli en bra, anspråkslös och moraliskt respekterad flicka, men inte utan allvarliga ansträngningar. Du måste vaka, du måste be, du måste tänka och du måste undersöka dina motiv och handlingar. Analysera noggrant dina känslor och handlingar. Skulle du göra något oanständigt i din fars närvaro? Nej, bestämt inte. Men på det sättet handlar du i din himmelske Faders närvaro, Han som är långt mer upphöjd, helig och ren. Ja, du nedvärderar din kropp i närvaro av de rena, syndfria änglarna och i Kristi närvaro och du fortsätter med det utan att ta hänsyn till samvetet och utan att ta hänsyn till det ljus och de varningar du har fått.

Kom ihåg, att det skrivs rapport över alla dina handlingar. De hemligaste sakerna i ditt liv kommer du att möta på nytt. Du kommer att dömas efter de gärningar du har gjort. Är du beredd på det? Du skadar dig själv fysiskt och moraliskt. Gud har befallt dig att bevara din kropp ren. "Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som du har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp! (1 Kor. 6:19 - 20). Kommer inte Gud att döma er för att ni förnedrar er till att åtrå lidelserna och känslorna, när Han kräver dina känslors tillgångar och att hela er varelse skall tillägnas Hans tjänst?

Jag varnar dig på nytt för att du kommer att möta dessa rader på den dag, då varje människas öde skall avgöras. Överlämna dig (565) utan dröjsmål till Kristus. Han ensam

kan genom Sin nåds makt rädda dig från att fördäras. Han ensam kan förändra dina moraliska och intellektuella krafter till ett sunt tillstånd. Guds kärlek måste värma ditt hjärta. Din uppfattningsförmåga måste klarna och mogna, ditt samvete bli upplyst, vaket och rent, din vilja ärlig och helig och underkastad Guds Andes herravälde. Du kan bli det du väljer. Om du vill vända helt om nu, så sluta med det onda och lär dig det goda. Då kommer du verkligen att bli lycklig. Du kommer att segra i livets kamp och resa dig till härlighet och ära i ett liv, som är bättre än detta. ”Så välj i dag vem ni vill tjäna”. (Jos. 24:15)

Till en predikanthustru

Kära syster I: I går hade jag tid att tänka tillbaka och nu har jag några få tankar som jag vill förmedla till dig. Jag kunde inte genast svara på din fråga om din plikt att genast resa med din man. Jag hade ännu inte lärt känna konsekvenserna av att du följer med honom. Därför kunde jag inte tala så klart som jag hade kunnat om jag känt till det inflytande som du hade utövat. Jag kan inte ge råd i mörkret. Jag måste veta att mina råd är rätta i ljuset. Mina ord utnyttjas. Därför måste jag uttala mig mycket försiktigt. Efter grundligt övervägande då jag sökt dra mig till minnes saker och ting som har visats mig om dig, så är jag beredd att skriva till dig.

Utifrån de brev du har skrivit till mig om bror J, är jag rädd för att du har fördomar och är lite svartsjuk. Jag hoppas att det inte är så, men jag är rädd för det. Du och din man är mycket känsliga och av naturen svartsjuka. I det avseendet behöver ni vara vaksamma på er själva. Vi känner inte att bror J ser allt klart. Vi tror att hans hustru har mycket mer rätt (566) och utövar starkt inflytande över honom. Ändå hoppas vi att om alla behandlar honom förståndigt, kommer han att resa sig från Satans snara och se allt klart.

Kära syster, vi har beslutat att vara opartiska och vill inte att våra ord och handlingar skall påverkas av rykten. Vi har inga favoriter. Måtte Herren ge oss himmelsk visdom, så att vi kan handla rättfärdigt och opartiskt och därigenom kunna måla Hans Andes tankar. Vi vill inte att våra gärningar skall utföras av självet. Vi vill inte hysa personliga känslor. Om vi anser att vi inte har tagit något under ordentligt övervägande eller om vi ser eller föreställer oss att vi kan se, trots verklig försummelse, saknar vi vår förlåtande Mästares sinnelag. Folk som bekände sig vara Hans efterföljare tog inte emot Honom, eftersom Hans ansikte var riktat mot Jerusalem och Han gav inget särskilt tecken på att Han väntade på dem. De öppnade inte sina dörrar för den himmelske Gästen och uppskattade inte Hans närvaro, trots att de såg att Han var trött på Sin resa och natten närmade sig. De gav inget tecken på att de verkligen ville ha Jesus. Lärjungarna visste att Han hade bestämt sig för att bo där den natten och de kände den ringaktning som visades deras Herre så starkt att de gav uttryck för sin vrede och bad Jesus att visa äkta harm och nedkalla eld från himlen till att förtära dem som hade skymfat Honom så. Han tillrättavisade dem för

deras vrede och iver för Hans äras skull och berättade för dem att Han inte kom för att döma dem, utan för att visa barmhärtighet.

Denna undervisning från vår Frälsare är till dig och mig. Ingen bitterhet får komma in i våra hjärtan. När vi hånas, får vi inte håna tillbaka. O, svartsjuka och onda tankar, vilken skada har ni inte gjort! Hur har ni inte vänt vänskap och kärlek till bitterhet och hat! Vi måste vara mindre stolta, mindre känsliga, ha mindre egenkärlek och dö bort från självupptagenhet. Våra intressen måste sänkas ned i Kristus och vi kan säga: ”... och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig.” (Gal. 2:20) Kristus har talat om för oss hur (567) vi kan göra allt lätt och lyckligt medan vi vandrar: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätt.” (Matt. 11: 28- 30). Det stora problemet är att det finns så litet ödmjuk och anspråkslöshet, att oket skaver och bördan är tung. Även om vi har sann ödmjukhet och anspråkslöshet är vi så förlorade i Kristus att vi inte tar försummelse och ringaktning till hjärtat. Vi är döva för tillrättavisning och blinda för förakt och förolämpningar.

Syster I, när de karakteristiska särdragen i din situation blev tydliga för mig, ser jag ett allvarligt hinder för dina resor. Du tar inte på dig de bördor du borde. Du kräver förståelse av andra, men ger inte något tillbaka. Du lägger hela din börda från dig där du är. Alltför ofta väntar du bara på dem som bär sina egna bördor och dessutom din, trots att de inte har större förmåga att göra detta än du själv. Du är alltför hjälplös för att kunna ta hand om dig själv och ditt sätt att påverka andra är inte sådant som det borde vara hos en predikanthustru. Du behöver mer fysiskt arbete än du har och av det som har visats mig, tror jag att du skulle uppfylla din plikt bättre om du kärleksfullt engagerade dig i din dotters uppfostran och gick in för att med kärlek sköta dina plikter i hemmet. Du fick inte någon uppfostran i detta i din barndom, vilket du borde ha fått, och det har gjort ditt liv olyckligare än det annars skulle ha varit. Du tycker inte om fysiskt arbete. När du reser är du som en invalid och hjälper inte till och gör inte vad du kan för att underlätta de bördor du själv försakar. Du inser inte att de som ofta måste vänta på dig inte är mer i stånd till att utföra det extra arbetet än du. Du lutar dig mot andra och lägger hela din börda på dem. Jag har inte något vittnesbörd som säger att Gud har kallat dig till att utföra någon särskild uppgift genom att resa.

Du måste få en utbildning som du ännu inte har. (568) Vem kan uppfostra och undervisa barnet lika bra som modern? Vem kan lära känna bristerna i hennes organisation och i hennes barns lika väl som modern medan hon utför de plikter som himlen har tilldelat henne? Detta faktum att du inte tycker om detta arbete är inget bevis för att det inte är det arbete som Herren har avsett för dig. Du har inte tillräcklig fysisk eller andlig styrka för att ge dig ut på resa. Du vill bli betjänad, i stället för att tjäna andra. Du är inte tillräckligt hjälpsam för att väga upp den börda du är för din man och dem som omger dig.

De, som inte kan leda sitt eget barn eller barnen på ett förståndigt sätt, saknar kvalifikationer för att handla klokt i

församlingsangelägenheter eller för att ha att göra med personer som är föremål för Satans särskilda frestelser. Om de med glädje och kärlek kan utföra den del som krävs av dem som föräldrar, så kan de bättre förstå hur bördor skall bäras i församlingen. Kära syster, jag råder dig att bli en god hustru för din man och göra ett gott hem för honom. Lita på dina egna krafter och luta dig inte så tungt mot honom. Res dig upp för att utföra det uppdrag som Herren vill att du skall utföra. Du vill gärna utföra ett stort uppdrag, fylla ut en stor mission och försumma de små plikter som ligger på din väg, som är lika nödvändig att utträtta som de större. Du går förbi dessa och hoppas på ett större uppdrag. Låt din ambition vara att bli duglig, att vara en arbetare i världen i stället för en åskådare.

Min kära syster, jag talar tydligt. Jag vågar inte annat. Jag ber dig enträget att ta itu med livets bördor i stället för att undvika dem. Hjälp din man genom att hjälpa dig själv. De idéer som ni båda sätter värde på och anser att predikanten skall hålla fast vid står inte i överensstämmelse med vår Herres föredöme. En Kristi tjänare bör visa nykterhet, mildhet, kärlek, långmodighet, fördragsamhet, medömkan och artighet. Han bör vara försiktig, upphöjd i tankar och samtal och i (569) ett klanderfritt uppförande. Det är evangeliets värdighet. Men om en predikant kommer till en familj där han kan stanna, bör han göra det med alla de medel han har och han bör genom sitt föredöme uppmuntra till flit och till fysiskt arbete, när han inte har så många andra uppgifter och bördor. Han kommer inte att minska sin värdighet utan får snarare själv hälsa och liv genom att delta i ett nyttigt arbete. Blodomloppet kommer att bli jämnare. Fysiskt arbete, en avkoppling från det andliga, kommer att dra blodet bort från hjärnan. Det är absolut nödvändigt för din man att ha mer fysiskt arbete så att hjärnan får hjälp. Matsmältningen kommer att må bra av fysisk aktivitet. Om han ville använda en del av vardagen till fysisk aktivitet, när han inte direkt upptagen av en utdragen kraftansträngning under en massa möten, kommer det att göra honom gott och kommer inte att gör hans prästerliga värdighet mindre. Exemplet skulle stämma överens med vår gudomlige Mästares.

Vi håller av dig och önskar dig framgång i din strävan efter det bättre livet.

Ångaren "Keokuk," Mississippifloden, 30 sept. 1869.

Opålitlighet i förvaltning

Käre bror K: Några få saker som tynger mitt sinne känner jag som en plikt att skriva till bror L och dig. Jag har berättat för er hur det förhåller sig, men eftersom mina tankar fortfarande känns tunga, vill jag skriva.

Jag blev visad att när det gäller er, måste *jag* och *min* komma först. Ni har haft så stor omsorg om er själva, att Herren inte har haft någon plats att arbeta för er. Ni har inte gett Honom någon chans. Han har i stort sett överlämnat bror L och dig till att arbeta efter ert eget omdöme, så att ni skall kunna övertygas om att er klokhet är dårskap. Ni (570) har inte arbetat för änkor och faderlösa på det sätt som Herren på ett särskilt sätt har

ålagt Sina efterföljare. Ni har varken gjort Herrens fattigas sak till er egen, genom att visa ett särskilt intresse för dem, eller försökt att förhålliga Gud och lovprisa Hans namn. Därför har Herren låtit dig och bror L gå den väg ni själva väljer. Han har låtit er att själva ta er i akt. Er egen själviskhet har varit grunden för era handlingar och ni kommer att inbärga den skörd som ni själva har sått. Jag såg, att ni verkligen skulle få den lön som förr eller senare kommer när ni tjänar självet. "Gör räkenskap för din förvaltning", kommer ni att få höra. Ni är skyldiga att göra räkenskap inför Gud för det arbete ni har fått er anförtrött, som ni skamligt har försummat till fördel för att tjäna er själva.

Om ni hade försökt visa att Gud hade accepterat er, och sökt efter himmelriket och Kristi rättfärdighet, skulle ni ha utfört Kristi gärningar. De fattiga, änkorna och de faderlösa skulle ha framkallat den ömmaste medömkan och förståelse. Ni skulle ha intresserat er för dem och behandlat dem på samma sätt som ni skulle vilja att er hustru och barnen skulle behandlas om de var beroende och plågade av världens kalla nåd och onåd eller av känslökalla, hjärtlösa bekännande kristna. Det har hos er funnits en sorglig, okänslig, hjärtlös försummelse av den olycklige. Ni har tjänat era egna intressen, oavsett vilka deras stora behov har varit. Gud kan inte välsigna er innan ni ser er stora synd när det gäller dessa saker.

Jag såg att Herrens verk inte längre är mer heligt i era ögon än era egna angelägenheter är. Eviga ting kan ni inte erkänna. Herren har sänt varningar och tillrättavisningar för att väcka er till en plikt känsla, genom att låta er förstå vad som förväntas av er, men ni har inte lagt märke till dessa varningar. Ni har inte insett att ni hade med Gud att göra. Ni har stulit från Gud och tjänat er själva.

Det är många som i god tro har skickat in medel till kontoret, medel som de har fått offra något för att skaffa. Somliga, både män och kvinnor, har arbetat mycket hårt och offrat medel till Herren som de har skaffat sig genom hårt arbete och stor sparsamhet och sedan sänt till kontoret för att främja Guds verk. Fattiga änkor har skickat nästan hela sitt understöd och litat på att Gud skall ta sig an dem. Dessa medel har helgats med böner och tårar, men ändå sänts iväg med glädje, eftersom de kände att de hjälpte till i det stora självavinnande arbetet. Fattiga familjer har sålt sin enda ko, avstått från mjölk till sig och sina små barn, därför att de kände att de gjorde en uppoffring för Gud. De skall kunna lägga sina medel på kontoret i god tro. Egenkärlek och opålitlig förvaltning har lett till att dessa medel har förslösats. Gud håller dem skyldiga att redovisa sitt förvalterskap som hade hand om dem. "Lämna redovisning för ditt förvalterskap", kommer snart att höras. (Luk. 16:2) Måtte Herren hjälpa er att befria er själva från alla fel.

Battle Creek, Michigan, 17 jan. 1870.

Missriktad känslighet

Kära syster M: Din situation upptar mina tankar och jag kan inte låta bli att skriva ned mina mycket bestämda åsikter utifrån det jag har sett som gäller dig. Jag är övertygad om att du vandrar i dimma och mörker. Du ser inte saker och ting i deras rätta ljus. Du stänger dina ögon för din egen situation genom att ursäkta dig med orden: ”Jag skulle inte ha gjort det eller det om inte andra hade påverkat mig så starkt och fått mig att handla på det sättet.”

Du finner alltid fel i omständigheterna. Detta är detsamma som att finna fel i Guds försyn. Du (572) letar hela tiden efter någon eller något som kan vara syndabock, som du kan ge skulden för att känna och tala på ett sätt som är ovärdigt en kristen. I stället för att helt enkelt kritisera dig själv för dina fel och brister, kritiserar du omständigheterna. Detta förleder dig till att utveckla drag i din karaktär, som ligger slumrande eller dolda under ytan, såvida inget kommer fram som stör dem och väcker dem till liv. Då visar de sig i all sin abnormitet och kraft.

Du inbillar dig själv att dessa kärlekslösa drag inte existerar, tills du kommer i en situation som får dig att handla och tala så att alla dessa drag avslöjas. Du är inte villig att se och erkänna att det är din köttsliga natur som ännu inte har förvandlats och förts in under Kristi herravälde. Du har ännu inte korsfäst självet.

Ibland låter du dagar och veckor gå utan att bearbeta det onda som jag har kallat en otålig och diktatorisk anda. Du vill styra din man. Du tycker om att härska och att få andra med på dina tankar. Detta har nästan ruinerat dig själv och honom. Du älskar att komma med förslag och att befalla över andra. Du älskar att få dem att känna och se att du har fått mest ljus och blivit vägledad av Gud på ett särskilt sätt. Om de inte gör detta, börjar du gissa och bli avundsjuk och känna oro. Du blir missnöjd och i hög grad olycklig.

Ingenting väcker de onda karaktärsdragen hos dig så lätt som en diskussion om din klokhet och din omdömesförmåga. Din starka, dominerande anda, som har verkat sova, väcks till full aktivitet. Självet styr dig och du behärskas inte längre av mer sunt förnuft och gott omdöme än en mentalt sjuk person. Självet i hela dess kraft kämpar om herraväldet och det kommer att kräva ett beslutsamt sinnelag för att hålla dig tillbaka. Sedan ditt utbrott av ohälsa gått över, kan du uthärda att diskutera ditt uppförande. (573) Men du är beredd att rättfärdiga dig själv med att säga att du är så känslig, att du känner så djupt och du lider så mycket. Jag såg att allt detta inte skulle gälla som ursäkt inför Gud. Du förväxlar stolthet med känslighet. Självet sätts i främsta ledet. När självet har blivit korsfäst, kommer denna känslighet eller stolthet att dö, eftersom du då är en kristen. Att vara en kristen innebär att likna Kristus, att ha en ödmjuk och försonlig anda som kommer att tåla motsägelser utan att bli uppretad eller bli mentalt sjuk. Om det bedrägliga täckelse som vilar över dig kunde rivas i bitar, så att du kunde se dig själv på samma sätt som Gud ser dig, skulle du inte längre försöka rättfärdiggöra självet, utan skulle helt förkrossad falla på Kristus, den Ende som kan avlägsna bristerna i din karaktär och sedan ta hand om dig.

Konferensmöten

Gud gav israeliterna anvisningar om att samlas inför Honom under bestämda tidsperioder, på den plats som Han hade valt, för att där hålla särskilda dagar heliga då inget onödigt arbete skulle utföras, eftersom den tiden skulle helgas, utväljas, gottgörelse för de välsignelser som Han hade gett dem. Vid dessa särskilda högtider skulle de ta med sig gåvor, frivilliga offer och tackoffer till Herren, allteftersom Han hade välsignat dem. Manligt och kvinnligt tjänstefolk, främlingen, den faderlöse och änkan, föreskrevs att glädja sig åt att Gud genom Sin egen underbara kraft hade fört dem ut ur slaveriets trälomsök till att njuta av friheten. Och de befalldes att inte komma tomhänta inför Herren. De skulle ta med sig tecken på sin tacksamhet till Gud för Hans ständiga barmhärtighet och välsignelser till dem. Dessa offer var olika allt efter den uppskattning som Givaren gav de välsignelser de fått njuta av. Därigenom utvecklades folkets (574) karaktärsdrag märkbart. Den, som satte stort värde på de välsignelser som Gud hade gett honom, gav offergåvor i förhållande till hur han uppskattade dessa välsignelser. De, som i stället för att vara inspirerade av en brinnande kärlek till sin givmilde Vägörare, fick sina moraliska krafter omtöcknade och lamslagna av egenkärlek och kärlek till avgudar för den ynnest de tog emot, och förde snarare små offergåvor med sig. På det sättet avslöjades deras hjärtan. Vid sidan av dessa särskilda festdagar med glädje och fröjd, firades den årliga påskfesten av den judiska nationen. Herren slöt ett förbund som innebar, att om de var trofasta när det gällde att iaktta Hans krav, skulle Han välsigna dem i all deras tillväxt och i allt vad de uträttade med sina händer.

Gud kräver inte mindre av Sitt folk i dessa sista dagar när det gäller gåvor och offer, än Han gjorde av den judiska nationen. De, som Han har välsignat med välstånd, och också änkan och den faderlöse, borde inte glömma bort välsignelserna. I synnerhet skulle de som Gud har gett framgång, ge Honom det som är Hans. De borde träda fram för Honom med en anda av självuppoftning och ge sina gåvor i förhållande till de välsignelser som Han har gett dem. Men många av dem som Gud ger framgång visar en tyst otacksamhet mot Honom. Om Hans välsignelser vilar över dem och Han förökar deras ägodelar, gör de dessa frikostiga gåvor till band som binder dem vid deras ägodelar. De tillåter världsliga angelägenheter att ta sin plats i deras känslor och i hela deras varelse och försummar helgelse och religiösa privilegier. De har inte råd att lämna sina affärsangelägenheter och komma inför Gud en enda gång om året. De vänder Guds välsignelser till en förbannelse. De tjänar sina egna världsliga intressen och försummar Guds krav.

Människor som äger rikedomar stannar hemma år efter år och fördjupar sig i sina världsliga bekymmer och intressen och känner inte att de har råd att göra den lilla uppoffringen att delta (575) i den årliga sammankomsten för att tillbe Gud. Han har välsignat dem i smått och i stort och omger dem med Sin hjälp på alla sidor. Trots detta undanhåller de Honom de små uppoffringar som Han kräver av dem. De tycker om att tjäna sig själva. Deras

själar blir lika den öken som inte friskats upp, därför att den saknar dagg och regn från himlen. Herren har fört Sin nåds dyrbara välsignelse till dem. Han har befriat dem från syndens slaveri och villfarelsens slaveri och har öppnat deras fördunklade förstånd med det strålande ljuset från sanningen för vår tid. Skall dessa bevis på Guds kärlek och nåd framkalla någon tacksamhet tillbaka till Honom? Skall de som bekänner sig tro att slutet på allting är nära, vara blinda för sin egen andliga välfärd och leva enbart för den här världen och det här livet? Förväntar de sig att deras eviga intressen kommer att ta vara på sig själva? De kommer inte att få andlig kraft utan ansträngning från sin egen sida.

Många som bekänner sig se fram mot vår Herres framträdande söker ängsligt och ansträngt efter världslig vinning. De är blinda för sina eviga intressen. De arbetar för det som inte mättar. De använder sina pengar till sådant som inte är bröd. De strävar efter att tillfredsställa sig själva med rikedomar som de samlar på jorden, som måste förstöras. Och de försummar förberedelsen för evigheten, som bör vara den främsta och enda verkliga uppgiften i livet.

Låt alla som överhuvudtaget kan, delta i dessa årliga möten. Alla bör känna att Gud kräver detta av dem. Om de inte använder sig av den möjlighet som Han har gett för att de skall bli starka i Honom och i Hans nåds kraft, kommer de att bli svagare och svagare och ha en allt mindre önskan om att helga allt till Gud. Kom, bröder och systrar, till dessa heliga konferensmöten, för att finna Jesus. Han kommer till högtiden. Han kommer att vara närvarande och Han kommer att göra det för er som ni har störst behov av. Era gårdar (576) bör inte betraktas ha större värde än själens högre intressen. Alla de rikedomar som ni har, kan vara nog så värdefulla, men kommer inte att vara tillräckligt stora för att ni skall kunna köpa frid och hopp, vilket skulle vara en gränslös framgång, om det kostar er allt ni äger och ett helt livs möda och besvär. En stark, klar känsla för eviga saker och ett hjärta som är villigt att överlämna allt till Kristus, är välsignelser som är mer värda än alla den här världens rikedomar och nöjen och härligheter.

Dessa lägermöten är betydelsefulla. De kostar något. Guds tjänare sliter ut sig för att hjälpa människor, samtidigt som många av dem ser ut som om de inte vill ha någon hjälp. Av fruktan för att förlora litet grand av den här världens vinning, låter en del dessa dyrbara privilegier komma och gå, som om de bara spelade mindre roll. Låt alla som bekänner sig tro på sanningen ge akt på varje privilegium som Gud ger dem för att få klarare uppfattningar om Hans sanning, Hans krav och av nödvändigheten att förbereda sig själv inför Hans återkomst. En stilla, vänlig och lydig tillit till Gud är vad Han kräver.

Ni behöver inte trötta ut er själva med en rastlös oro och meningslösa bekymmer. Arbeta medan det är dag, utför trofast den uppgift som Gud i Sin försyn har avsett för er. Då kommer Han att sörja för er. Jesus kommer att fördjupa och utvidga era välsignelser. Ni måste anstränga er om ni till slut skall få frälsning. Kom till dessa möten beredda att arbeta. Lämna era hemsysslor och kom för att finna Jesus och Han kommer att bli funnen av er. Kom med era gåvor

som Gud har välsignat er med. Visa er tacksamhet för er Skapare, Givaren av all den hjälp ni får, genom ett frivilligt offer. Låt ingen som kan ge något komma tomhänt. ”För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger HERREN Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.” (Mal. 3:10)

Vittnesbörd 20(1871) Möten med gemenskap i församlingen

(577) För en tid sedan fick jag ett brev från en broder, som jag respekterar mycket. Han frågar hur man skall leda gudstjänster. Han frågar om det bör vara många böner i följd, och därefter några minuters lättare program, och sedan återigen ett ganska stort antal böner.

Genom det ljus, som jag har fått i denna fråga, har jag förstått att Gud inte kräver av oss när vi kommer samman för att tillbedja honom, att vi skall göra dessa sammankomster tråkiga och tröttsamma genom att förbli nedböjda under en längre tid för att lyssna till många och långa böner. De som har svag hälsa kan inte uthärda denna böjda ställning utan att bli ytterligt plågade och uttröttade. Kroppen blir trött genom att förbli böjd så länge. Vad som är ändå värre är att sinnet blir så uttråkat av de ständiga böneövningarna att den andliga uppfriskningen uteblir, och sammankamsten blir för dem sämre än en förlust. De har blivit andligt och fysiskt trötta, och de har inte fått någon andlig kraft.

Gudstjänster och bönemöten borde inte göras tråkiga. Om möjligt skulle alla komma på den utsatta mötestiden. Finns det sådana som är sena, vilka kommer efter en kvart eller en halv timme, borde mötesledaren ändå inte vänta. (578) Om det endast finns två närvarande, kan de göra anspråk på Guds löfte. Gudstjänsten borde börja på den utsatta tiden vare sig det är få eller många närvarande. Formaliteter och stelhet skulle läggas bort och alla borde göra sin plikt. Under vanliga förhållanden borde det inte vara bönestunder med mer än tio minuters längd. Efter att man har sjungit en sång eller lyssnat till en uppfordran, vilket har brutit enformigheten, då, om någon har en börda att bedja, kan de göra det.

Alla borde känna det som en kristen plikt att bedja kort. Säg till Herren precis vad du önskar, utan att i din bön irra omkring över hela världen. I enskilda böner har alla förmånen att bedja så länge som de önskar, och där kan de vara så detaljerade som de vill. De kan där bedja för sina anhöriga och vänner. Bönekammaren är också platsen att tala om alla privata svårigheter, prövningar och frestelser. En gemensam gudstjänst där vi tillbeder Gud är inte platsen att föra fram hjärtats hemligheter.

Vad är syftet med att komma tillsammans? Är det att informera Gud, att undervisa Honom genom att tala om för Honom allt vi vet i bönen? Vi träffas för att uppbygga

varandra genom ett utbyte av tankar och känslor för att samla kraft, ljus och mod genom att bli bekanta med varandras hopp och förväntningar. Genom våra ivriga, hjärtevarma böner, som frambärs i tro, blir vi förnyade och får nytt liv från vår Krafts källa. Dessa gudstjänster borde vara de dyrbaraste tillfällen vi har och borde göras intressanta för alla som har längtan efter kristna ting.

Jag är rädd för att det finns några, som inte tar sig tid att bedja till Gud i ensamhet, utan sparar allt till bönemötet och där söker gottgöra de böner de borde ha bett under veckan. Sådana kan kallas för gudstjänst- och bönemötesdödare. De utstrålar inget ljus och de uppbygger ingen. Deras kalla frusna böner och långa avfälliga vittnesbörd kastar bara skuggor. Alla är glada när de har sagt amen och det är nästan omöjligt att få bort kylan och mörkret, som deras böner och förmaningar (579) fört in i gudstjänsten. Enligt det ljus som jag har tagit emot, borde våra gudstjänster vara andliga och ge gemenskap, och givetvis inte vara för långa. Tillbakadragenhet, stolthet, fåfånga och människofruktan skulle lämnas kvar hemma. Småskiljaktigheter och fördomar borde inte tas med till sådana möten. På samma sätt som i en enig familj borde enkelhet, ödmjukhet, tillförsikt och kärlek finnas i de människors hjärtan, som kommer samman för att förnyas genom att tillsammans erhålla ljus.

"I ären världens ljus", säger den himmelske läraren. Alla har inte samma erfarenhet i sitt kristna liv. Men när människor med olika andliga vanor kommer tillsammans för att delge varandra sina erfarenheter med ett enkelt och ödmjukt sinne, sker något i allas hjärtan. Alla, som har slagit in på och som fortsätter på den kristna vägen, borde ha och kommer att få en levande erfarenhet som är ny och intressant. En levande erfarenhet består av dagliga prövningar, strider och frestelser, starka ansträngningar och segrar och stor frid och glädje, vilket vinns genom Jesus. Att på ett enkelt sätt berätta om sådana erfarenheter ger ljus, kraft och kunskap, som kommer att hjälpa andra i deras framsteg i det gudomliga livet. Tillbedjan av Gud borde vara både intressant och instruktiv för dem som har någon kärlek för andliga och himmelska ting.

Jesus, den himmelske Läraren, höll sig inte på avstånd från människorna. Men för att bli till välsignelse för dem kom Han från himmelen till jorden där de fanns, så att Hans livs renhet och helighet kunde delges alla människor och lysa upp vägen till himmelen. Världens Återlösare sökte göra sin undervisning så tydlig och enkel att alla skulle fatta den. Vanligen valde Han platser utomhus för Sina predikningar. Inga rum var stora nog för de skaror som följde Honom. Han hade emellertid särskild anledning att söka Sig bort till skogsdungar och sjöstränder för att där ge Sin undervisning. Där hade Han god utsikt över landskapet och kunde använda olika föremål och händelser som människorna såg runt omkring (580) sig och som dessa enkla människor var förtrogna med, för att illustrera de viktiga sanningar som Han förkunnade för dem. Med lärdomarna i Sin undervisning anknöt Han till Guds verk i naturen. Fåglarna, vilka jublande sjöng sina sånger utan bekymmer, blommorna i dalen som utstrålade sin skönhet, vattenliljan som vajar lätt för den stilla vinden på sjön, de höga träden, den odlade jorden, det böljande sådesfältet, jorden som var obrukbar, trädet som inte bar någon frukt,

de oföränderliga höjderna, den porlande bäcken, den nedgående solen, aftonrodnadens skiftande färger - allt detta använde Han för att hos åhörare inpräglade gudomliga sanningar. Han förenade Guds händers verk i himmelen och på jorden med det livets Ord som Han önskade bibringa deras sinnen, så att när de såg Guds underbara verk i naturen, skulle Hans lärdomar på nytt bli levande i deras sinnen.

I all Sin verksamhet sökte Han att göra Sin undervisning intressant. Han visste att en trött, hungrig skara människor inte kunde ta emot någon andlig undervisning och Han glömde inte heller deras kroppsliga behov. Vid ett tillfälle gjorde Han ett under för att ge mat åt fem tusen människor som hade samlats för att lyssna till livets Ord. Jesus tog hänsyn till omgivningen när Han gav Sina dyrbara sanningar till skarorna. Mötesplatserna var sådana, att de skulle tilltala ögat och väcka förundran i de skönhetsälskande människornas hjärtan. Han kunde prisa Guds vishet i Hans skapade verk och Han kunde anknyta Sin undervisning till detta genom att via naturen inrikta deras tankar mot naturens Gud.

På så sätt blev landskapet, träden, fåglarna, dalens blommor, bergen, sjön och himlarnas skönhet i deras sinnen förknippade med de heliga sanningarna. Detta skulle för dem bli till dyrbara minnen när de såg på allt detta efter det att Kristus hade farit upp till himmelen.

När Kristus undervisade folket använde Han inte tiden till att bedja. Han tvingade inte på dem långa tröttsamma ceremonier och böner som fariséerna gjorde. Han undervisade Sina lärjungar (581) hur de skulle bedja: "Och när ni ber, skall ni inte vara som skrymtarna, vilka gärna stå i synagogorna och i gathörnen och ber, för att bli avsedda av människorna. Sannerligen säger jag eder: De har fått ut sin lön. Nej, när du vill bedja, gå då in i din kammare och stäng igen din dörr och bed till din Fader i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, vedergälla dig. Men i era böner skall ni inte hoppa tomma ord såsom hedningarna, vilka menar att de skall bli bönhörda för sina många ords skull. Så var då inte lika dem; er Fader vet ju, vad I behöver, innan ni ber honom. Ni skall alltså bedja sålunda." (Matt. 6: 5-9.)

Kristus sökte inpränta hos lärjungarna att deras böner skulle vara korta och uttrycka just det de önskade och inget mer. Han visar här bönens längd och dess innehåll, den skall ge uttryck för både timliga och andliga välsignelser och den tacksamhet man känner. Hur omfattande är inte denna mönsterbön! Den täcker allas verkliga behov. En eller två minuter är räcker för varje ordinär bön. Det kan finnas tillfällen där bön på ett särskilt sätt dikteras av Guds Ande, där bönen frambärs i Anden. Själens längtan blir ångestfylld och suckar efter Gud. Anden kämpar såsom Jakob gjorde och vill inte ge upp utan att Guds kraft på ett särskilt sätt visar Sig. Detta är som Gud vill ha det.

Men många ber på ett torrt, predikomässigt sätt. De ber för människor, inte till Gud. Om de bad till Gud och verkligen förstod vad de höll på med, skulle de bli varnade av sin högljuddhet. De håller föredrag för Herren på bönens sätt, som om universums Skapare behövde särskild information när det gäller allmänna frågor i förhållande till

det som händer i världen. Alla sådana böner är som en ljudande malm och en klingande cymbal. Det görs inga anteckningar om sådana i himmelen. Guds änglar är uttröttade på dem, liksom de människor, som tvingas att lyssna till dem.

(582) Man fann ofta Jesus i bön. Han drog Sig undan till ensamma skogsdungar eller till bergen för att där framställa sina önsknings för sin Fader. När dagens arbete och omsorger var slut, och när de trötta sökte vila, tog Jesus tid till bön. Vi borde inte avråda från bön, ty det finns alltför litet av vaksamhet och bön. Och ännu mindre från bön i Anden, och detsamma gäller bön med förståndet. Ivrig och effektiv bön är alltid på sin plats och kommer aldrig att trötta ut någon. Sådana böner intresserar och förnyar alla som har kärlek till bön.

Enskild bön försummas och det är därför som så många frambär så långa, tröttande och oandliga böner när de samlas för att tillbedja Gud. De går i sina böner igenom en hel veckas försummelser och ber om och om igen, i det att de hoppas att de skall kunna gottgöra sina försummelser och på så sätt sona sina dåliga samveten, som plågar dem. De hoppas att de skall kunna utbedja sig själva Guds ynnest. Men ofta leder dessa böner till att andras sinnen förs ned till deras egen andliga nivå, i andligt mörker. Om de kristna ville ta emot Kristi undervisning, när det gäller vaksamhet och bön, skulle de bli mer upplysta i sin tillbedjan av Gud.

Hur skall vi helighålla sabbaten?

Gud är nådig. Hans krav är förnuftiga och överensstämmer med Hans karaktärs godhet och välvilja. Sabbatens syfte var att hela människosläktet skulle få nytta av den. Människan skapades inte för att passa sabbaten. Sabbaten gjordes för att möta människans behov sedan hon hade skapats. Efter det att Gud hade skapat världen på sex dagar vilade, helgade och välsignade Han den dag på vilken (583) Han hade vilat från allt Sitt verk. Han avskilde denna särskilda dag för människan att koppla av från sitt arbete, så att, när hon skulle se på jorden under henne och himlarna därovan, skulle hon tänka på att Gud skapade allt detta på sex dagar och vilade på den sjunde. När hon såg de påtagliga bevisen på Guds oändliga vishet, skulle hennes hjärta fyllas av kärlek och vördnad för Skaparen.

För att hålla sabbaten helig är det inte nödvändigt att vi stänger in oss inom fyra väggar, och utestänger oss från naturens skönhet och från himmelens fria och livgivande atmosfär. Vi skulle på intet sätt låta bekymmer och tankar på veckans arbete avleda våra sinnen från sabbatens Herre. Vi skulle inte heller låta våra sinnen syssla med sådant som är av världslig karaktär. Men sinnet kan inte bli upplivat och vederkvickt och upplyft genom att vi tillbringar nästan alla sabbatens timmar inomhus, och lyssnar på långa predikningar och tröttsamma, formella böner. Herrens sabbatsdag används på ett felaktigt sätt om den helighålls så. Avsikten med att den gavs har då inte

uppnåtts. Sabbaten gjordes för människan. Den skulle bli en välsignelse för henne genom att leda hennes sinne från vanligt arbete till att begrunda Guds godhet och härlighet. Det är nödvändigt att Guds folk kommer samman för att tala om honom och utbyter tankar och idéer med hänsyn till de sanningar som hans ord innehåller och att använda en del av tiden till lämplig bön. Men dessa stunder borde, inte ens på sabbaten, genom deras längd och brist på intresse, göras tröttsamma.

Under en del av dagen borde alla få tillfälle att komma utomhus. Hur kan barnen få en mera direkt kunskap om Gud och deras sinnen få bättre intryck än om de tillbringar en del av dagen utomhus, inte för att leka ensamma utan genom att vara tillsammans med sina föräldrar? Låt deras unga sinnen sammanföras med Gud i naturens vackra landskap och låt deras uppmärksamhet riktas till tecknen på hans kärlek till människan i hans skapade verk, och de kommer att bli tilltalade och intresserade. (584) De kommer inte att vara i fara att förknippa Guds karaktär med allt som är strängt och hårt, utan när de ser de vackra ting som Han har skapat till människans lycka, kommer de att ledas att betrakta Honom som en öm, älskande Fader. De kommer att inse att Hans förbud och befallningar inte har gjorts enbart för att Han skall visa makt och auktoritet, utan därför att Han har Sina barns lycka i åtanke. När Guds karaktär ses ur kärlekens, omtankens, skönhetens synvinkel, blir de tilltalade och dras i kärlek till honom. Du kan rikta deras sinnen till de älskliga fåglarna, som fyller luften med sina sångers lyckliga musik, hur gräset växer, och hur de underbart färgade blommorna i sin fullkomlighet fyller luften med sin doft. Allt detta förkunnar den himmelske konstnärns kärlek och skicklighet, och visar på Guds härlighet.

Föräldrar, varför använder ni inte dessa dyrbara lärdomar, som Gud har gett i naturens bok, för att ge era barn en rätt uppfattning om Hans karaktär? De som offrar enkelhet för modet, och utestänger sig själva från naturens skönhet, kan inte vara andligt sinnade. De kan inte förstå Guds skicklighet och makt såsom den har uppenbarats i Hans skapade verk. Därför inspireras inte deras hjärtan att fyllas med ny kärlek och intresse, och de fylls inte med beundran när de ser Gud i naturen.

Alla som älskar Gud borde göra vad de kan för att göra sabbaten tilldragande, helig och ärad. De kan inte göra detta genom att söka förströ sig själva i syndig och förbjuden underhållning. Ändå kan de göra mycket för att upphöja sabbaten i sina familjer och göra den till den mest intressanta dagen i veckan. Vi borde använda tid för att intressera oss för våra barn. En förändring kommer att utöva ett gott inflytande på dem. Vi kan promenera ut med dem i friska luften. Vi kan sitta ned med dem i någon skogsdunge eller i det underbara solljuset och ge deras rastlösa sinnen någonting (584) att tänka på genom att samtala med dem om Guds verk, och vi kan inspirera dem till kärlek och, vördnad genom att väcka deras uppmärksamhet på de vackra föremålen i naturen.

Sabbaten skulle göras så intressant för våra familjer att dess återkomst varje vecka skulle hälsas med glädje. På inget bättre sätt kan föräldrar upphöja och ära sabbaten än genom att tänka ut hur de kan meddela lämplig

undervisning för sina familjer och intressera dem för andliga ting, och samtidigt ge en rätt förståelse för Guds karaktär, och vad Han fordrar av oss för att fullkomna den kristna karaktären, så att vi skall få del av det eviga livet. Föräldrar, gör sabbaten till en glädjefylld dag, så att era barn kan se fram mot den och verkligen ha ett välkommen i sina hjärtan!

Kristen rekreation

Jag har tänkt på vilken kontrast som borde ses mellan vår samling här i dag och andra såsom de vanligtvis hålls av ickekristna. I stället för bön och samtal om Kristus och religiösa ting, kan man höra dumma skratt och meningslös konversation. Deras syfte skulle vara att i allmänhet ha roligt. Det brukar börja med dumhet och sluta i fåfänglighet. Vi önskar ha våra sammankomster upplagda på ett sådant sätt, att vi kan vända om hem igen med samveten fria från skuld både mot Gud och människor, och med ett medvetande om, att inte ha sårat eller gjort illa mot någon av dem som vi har varit tillsammans med. Inte heller vill vi ha utövat ett dåligt inflytande.

(Detta avsnitt uppges ha talats inför en grupp människor på omkring 200 personer, som hade gett sig ut för att njuta av några timmars rekreation vid Goguacsjön, nära Battle Creek, Michigan, i maj 1870.)

Det är på den sista punkten som många misslyckas. De tänker inte på att de (586) är ansvariga för det inflytande som de utövar, att de måste stå till svars inför Gud för de intryck de gör, och det inflytande de utövar i all sin samvaro med människor. Om detta inflytande är sådant, att det har en tendens att dra andras tankar bort från Gud eller leda dem in på fåfängliga och meningslösa tankeriktningar och påverka dem till att söka sitt eget behag i nöjen och till att få tillfredsställelse, måste de stå till svars för detta. Och om dessa personer är män och kvinnor med inflytande, om deras ställning är sådant att deras exempel kommer att påverka andra, kommer en större synd att vila över dem därför att de försummar att underordna sina handlingar Bibelns principer.

Tillfället som vi gläder oss över i dag är helt i överensstämmelse med mina tankar om rekreation. Jag har försökt ge mina synpunkter på denna fråga, men de illustreras bättre i praktiken än man kan uttala dem. Jag var här på samma plats för omkring ett år sedan, då vi hade en samling liknande denna. Nästan allting förlöpte på ett mycket behagligt sätt, men det var ändå en del detaljer som var motbjudande. Det var en hel del skämt och stöj som somliga gav sig hän åt. Alla som var med den gången var inte sabbatsfirare. Det inflytande som där utövades var inte så gott som vi skulle ha önskat.

Jag tror att på samma gång som vi söker uppfriska vår ande och ge liv åt våra kroppar, fordrar Gud av oss att vi skall använda alla våra krafter och all vår tid på det allra bästa sätt. Vi kan vara tillsammans som vi är här i dag, och göra allt till Guds ära. Vi både kan och borde lägga upp

vår fritid på ett sådant sätt, att vi kan bli bättre förberedda att framgångsrikt utföra de plikter som läggs på oss, och så att vårt inflytande kommer att bli mer till nytta för dem vi umgås med. I synnerhet skulle det vara fallet med sådana samlingar som denna, vilka skulle ge oss alla ett gladare humör. Vi kan vända om hem igen med våra sinnen stärkta och våra kroppar förnyade och beredda att engagera oss på nytt i arbetet med större mod och bättre hopp.

(587) Vi tror att det är vår förmån att varje dag under vårt liv förhärliga Gud på jorden. Att vi inte skall leva vårt liv här i världen endast för vår egen förnöjelse, för att endast tillfredsställa oss själva. Vi är här för att bli till nytta för mänskligheten, och till välsignelse för samhället. Om vi skulle låta våra sinnen löpa i sådana låga tankebanor som många gör, vilka endast söker det meningslösa och löjliga, hur kan vi då bli till välsignelse för vårt samhälle och till nytta för våra medmänniskor och vår generation? Vi kan inte utan skuld hänge oss åt sådana nöjen, som kommer att göra oss mindre passande att mera troget genomföra vardagens plikter.

Vi önskar söka det upphöjda och älskliga. Vi önskar vända våra sinnen bort från de ting som är ytliga och värdelösa, och som inte har någon fast grund. Vad vi önskar är att samla ny kraft från allt det vi ägnar oss åt. Från alla dessa sammankomster önskar vi få sådana erfarenheter att vi blir bättre män och kvinnor. Från varje tillgänglig källa önskar vi få nytt mod, ny styrka, ny kraft så att vi må kunna höja vårt livs standard till renhet och helighet, och inte sänka oss ned till denna världens låga nivå. Vi hör många, som bekänner sig till Kristi religion, som ofta säger så här: "Vi måste alla komma ned på en nivå." Det finns inget så galet som kristna som kommer ned på en nivå. Att gripa Guds sanning och Bibelns religion är inte att komma ned, det är att komma upp på en upphöjd nivå, till en högre ståndpunkt, där vi kan tala med Gud.

Det var därför Kristus ödmjukade Sig själv och tog på sig vår natur, så att Han genom Sin egen ödmjukhet och Sitt lidande och Sitt offer kunde bli ett första steg för fallna människor, så att de kunde stiga upp till Hans förtjänster och att deras ansträngningar att hålla Guds lag, kunde accepteras av Honom, genom Hans framstående egenskaper och förtjänst. Det handlar inte här om att komma ned på en nivå. Vi försöker ställa våra fötter på (588) den eviga sanningens upphöjda plattform ovan dagens jäkt och larm. Vi försöker bli mer lika de himmelska änglarna, bli renare i hjärtat, mer syndfria, oskyldiga och obesmittade.

Vi söker efter livets renhet och helighet, så att vi till sist kan bli passande för himmelskt sällskap i härlighetens rike. De enda medel som kan hjälpa oss till denna upphöjelse av kristen karaktär är genom Jesus Kristus. Det finns ingen annan väg för att upphöja människosläktet. Några talar om den förödmjukelse de måste uthärda och det offer de måste göra, för att de tar emot sanningen av himmelskt ursprung! Det är sant att världen inte tar emot sanningen. Icke-troende tar inte emot den. De kan tala om dem som har omfattat sanningen och uppsökt Frälsaren och beskriva dem som människor som måste lämna allt, ge upp allt och offra allt som är värt att behålla. Men säg inte detta till

mig. Jag vet bättre. Min erfarenhet bevisar att det är på ett annat sätt. Ni behöver inte tala om för mig att vi måste ge upp våra dyrbaraste rikedomar utan att få något likvärdigt. Nej, absolut inte! Den Skapare som planterade det underbara hemmet i Eden till våra första föräldrar och som har planterat de vackra träden och blommorna åt oss och gett allt skönt och härligt i naturen till människorna att njuta av - tro inte att Han vill att vi skall ge ifrån oss allt som det är vår lycka att behålla. Han kräver bara av oss att vi skall ge bort det som det inte skulle vara bra för vårt bästa och för vår lycka att behålla.

Den Gud som har planterat dessa vackra träd och klätt dem i deras rika bladverk och gett oss blommornas strålände och sköna nyanser och vilkens fantastiska handarbete vi ser i hela naturens rike, Han har inte tänkt sig att vi skall vara olyckliga. Han har inte tänkt sig att vi inte skall ha smak för eller inte tycka om detta. Det är Hans plan att vi skall njuta av dem och bli lyckliga genom naturens skönhet, som är Hans eget skaparverk.

(589) Det är riktigt att vi bör välja sådana platser som den här lunden till avslappning och rekreation. Men medan vi är här är det inte bara för att ägna uppmärksamhet åt oss själva och slösa bort dyrbar tid till förströelser, som kommer att föra till en avsmak för heliga ting. Vi har inte kommit hit för att ägna oss åt skoj och skämt, dåraktigt tal och meningslösa skratt. Vi ser här naturens skönhetsvärden. Än sen då? Skall vi falla ned och tillbe dem? Nej, absolut inte. Men när vi ser dessa alster i naturen bör vi låta tankarna lyftas högre upp, till universums Skapare. Då kan vi tillbe Skaparen som har gjort allt detta till vårt bästa och till vår lycka.

Många finner nöje i vackra bilder och är beredda att dyrka den begåvning som kan utföra en vacker teckning, men varifrån får de, som ägnar sina liv åt denna sysselsättning sina planer och idéer? Varifrån får konstnärerna sina tankar som de kan sätta på tavlan? Från naturens sköna sceneri - från naturen, endast från naturen. Somliga använder all sin kraft och ger sig helt hän åt sin smak i den riktningen. Många hämtar sina idéer från naturens skönhet och härlighet, som vår Skapare har färdigställt för dem att njuta av. De använder alla sina krafter till att göra konsten fullkomlig. Ändå är alla dessa saker bara en ofullkomlig framställning av naturen. Konst kan aldrig uppnå den fullkomlighet som ses i naturen.

Skaparen av allt det vackra som kan ses i naturen glöms bort. Jag har sett många som skulle bli hänryckta över en tavla över solnedgången, trots att de också skulle kunna få privilegiet att se den nästan varje kväll under loppet av året. De kan se de vackra färgtoner i vilka naturens osynliga Mästerartist med gudomlig skicklighet har målat härliga scenerier på himlens skiftande tavelduk och trots detta vänder de sig likgiltigt bort från den himmelskt utförda bilden till de konstnärliga bilder, som tecknats av ofullkomliga fingrar och nästan faller (590) ned och dyrkar dem. Vad är orsaken till detta? Det beror på att fienden nästan hela tiden försöker leda tankarna bort från Gud. När vi framställer Gud och Kristi religion, kommer de då att ta emot det? Nej, absolut inte. De kan inte säga ja till Kristus. Jamen! Ger de inte det offer de måste ge för att få Honom? Nej, inte alls! Men vad är det som krävs? Helt enkelt

hjärtats bästa och helgade hängivenhet till Honom som lämnade Sin Faders härlighet och kom ned för att dö för det upproriska människosläktet. Han lämnade Sina rikedomar, Sitt majestät och Sin höga ställning och tog på Sig vår natur, för att öppna en flyktväg - för att göra vad? för att förödmjuka dig? för att degradera dig? Nej, verkligen inte? För att öppna en väg på vilken du skall kunna fly bort från hopplös olycka, och till sist upphöja dig till Sin egen högra hand i Hans rike. Det var med denna avsikt detta stora, gränslöst stora offer utfördes. Och vem kan inse storheten i detta offer? Vem kan fatta det? Ingen annan än den som förstår gudomlighetens mysterier, smakat den kommande världens makter och har druckit ur frälsningens bägare som har getts till oss. Denna bägare till frälsning gav Herren oss, då Han med Sina egna läppar i vårt ställe tömde den bittra bägare som våra synder hade gjort i ordning för Honom och som hade fördelats till oss, för att vi skulle dricka den. Trots detta talar vi som om Kristus, som har gjort en så stor uppoffring och visat en sådan kärlek till oss, skulle vilja ta ifrån oss allt som är värt att ha.

Vilka goda saker vill Han ta ifrån oss? Han skulle vilja ta ifrån oss rättigheten att ge efter för vårt köttsliga hjärtas lidelser. Vi kan inte fyllas av vrede just när vi är tillfreds och har rent samvete och Guds gillande. Men är vi inte villiga att ge upp detta? Kommer vi att bli lyckligare om vi ger efter för vredesutbrott? Det beror på att vi inte på något sätt vill veta av några inskränkningar i det här avseendet. Det kommer inte att göra vår glädje större att bli arga och slå vakt om ett trotsigt temperament. Det är inte för att vi skall bli lyckliga som vi följer det naturliga hjärtats (591) ledande krafter. Blir vi bättre av att ge efter för dem? Nej, de kommer att kasta en skugga i våra hem och kasta ett bårtäcke över vår lycka. Att ge efter för den naturliga aptiten kommer bara att skada vår fysik och bryta ner vår kropp. Därför vill Gud förmå oss att tämja aptiten, styra våra lidelser och förmå hela människan att underordna sig. Och Han har lovat att ge oss kraft om vi vill medverka till detta.

Adams och Evas synd förorsakade en fruktansvärd skilsmässa mellan Gud och människan. Och Kristus intar en medlarplats mellan den fallna människan och Gud och säger till människan: "Du kan ännu inte komma till Fadern. En plan har tänkts ut genom vilken Gud kan försonas med människan och människan med Gud. Genom en medlare kan du närma dig Gud." Och nu står Han för att medla för dig. Han är den store Översteprästen som går i förbön för ert bästa. Du skall komma och lägga fram dina problem för Fadern genom Jesus Kristus. På det sättet kan du få tillgång till Gud. Även om du syndar, är din situation inte hopplös. "Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig." (1 Joh. 2:1)

Jag tackar Gud för att vi har en Frälsare. Och det finns inte något sätt på vilket vi kan upphöjas, utom genom Kristus. Låt därför ingen tro att det är en stor förödmjukelse från er sida att säga ja till Kristus. När vi tar det steget att gripa tag i det gyllne rep som förenar begränsade människor med den gränslöse Gud, tar vi det första steget i riktning mot upphöjelse, så att vi kan vara

passande för rena och himmelska änglars sällskap i härlighetens rike.

Tappa inte modet. Var inte försagd. Även om ni kan möta frestelser och även om ni kan vara omringade av den listige fienden, kommer änglar som är överlägsna i styrka att sändas till er hjälp, om ni har fruktan för Gud för era ögon, och ni kan vara mörkrets krafter överlägsna. Jesus lever. Han dog för att öppna en utväg för det fallna människosläktet och Han (592) lever i dag för att medla för oss, så att vi kan upphöjas till Hans egen högra hand. Lita på Gud. Världen färdas på den breda vägen. När ni färdas på den smala vägen och skall kämpa mot furstar och makter och möta fiendernas motstånd, kom då ihåg att förberedande åtgärder har vidtagits för er. Uppgiften att hjälpa har lagts på En som har makt och genom Honom kan ni vinna seger.

Kom ut från dem, skilj er åt, säger Herren och jag skall ta emot er och ni skall vara Herren den Allmäktiges söner och döttrar. Vilket löfte är inte detta! Det är ett löfte till er, att ni skall bli medlemmar av den kungliga familjen, arvingar till himmelriket. Om en person äras av, eller får kontakt med, någon jordisk monark, hur sprids inte detta i dagstidningarna och väcker en viss avund hos dem som anser sig själva vara mindre lyckligt lottade. Men här är en som är Kung över alla, universums Monark, Skapare av allt som är gott. Han säger till oss: Jag skall göra er till söner och döttrar. Jag vill ta era till Mig. Ni skall vara medlemmar av den kungliga familjen och barn till den himmelske kungen.

Paulus säger: ”Då vi alltså har dessa löften, mina älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande och i gudsfruktan fullborda vår helgelse.” (2Kor. 7:19) Varför skulle vi inte detta, när vi har en sådan bevekelsegrund, rätten att bli barn till den Allrahögste, rätten att kalla himlens Gud för vår Far? Är inte detta tillräckligt? Och kallar ni detta att ta ifrån er något som är värt att ha? Är detta att göra avkall på allt som är värt att äga? Låt mig förenas med Gud och heliga änglar, för detta är min högsta strävan. Ni kan ha alla ägodelar i hela världen, men jag måste ha Jesus. Jag måste ha rätt till ett odödligt arv, ett evigt innehåll. Låt mig få njuta av skönhetserna i Guds rike. Låt mig få njuta av de konstverk som Hans egna fingrar har målat. Jag vill njuta (593) av dem. Ni kan njuta av dem. Vi kan inte dyrka dem, men genom dem kan vi föras till Honom och se Hans härlighet som har gjort alla dessa ting för att glädja oss.

Jag säger på nytt: Var vid gott mod. Lita på Herren. Låt inte fienden beröva dig löftena. Om ni har skiljt er från världen, har Gud sagt att Han vill vara er Fader och att ni skall vara Hans söner och döttrar. Är inte detta tillräckligt? Vilken större bevekelsegrund skulle ni kunna få? Ligger det något stort i att vara en fjärl och inte ha något innehåll och mål i livet? O, låt mig stå på den eviga sanningens plattform. Ge mig odödlighetens värde. Låt mig få gripa tag i det gyllne rep, som har kastats ned från himlen till jorden och låt det dra mig upp till Gud och härligheten. Detta är mitt mål. Det är detta jag siktar mot. Om andra inte har högre mål än kläder, om de kan finna ett nöje i att visa upp sitt yttre och tillfredsställa sina själar med rosetter och prydnadsband och fantastiska saker, så låt dem njuta

av detta. Men låt mig ha den inte prydnaden. Låt mig få bli klädd i en försonad och stilla ande som är värdefull i Guds ögon. Och detta rekommenderar jag till er, unga herrar och damer, för det är i Hans ögon mer värdefullt än guld från Ofir. Det är detta som gör en man mer sällsynt än fint guld, en människa mer sällsynt än guld från Ofir. Mina systrar och ni unga människor, det kommer att göra er mer värdefulla i himlens ögon än fint guld, ja, än Ofirs guldklump. Jag rekommenderar till er Jesus, min välsignade Frälsare. Jag tillber Honom. Jag lovprisar Honom. Ack, om jag hade en odödlig tunga, så att jag kunde prisas Honom så som jag skulle vilja! O, att jag kunde stå inför hela vårt samlade universum och lovprisa Hans ojämförliga skönhet!

Och medan jag tillber och lovprisar Honom, önskar jag att ni skall lovprisa Honom tillsammans med mig. Prisa Herren också när ni omsluts av mörker. Prisa Honom i frestelser. ”Gläd er alltid i Herren”, säger aposteln, ”Än en gång vill jag säga: gläd er.” (Fil. 4:4) Kommer detta att föra med sig tungsinne och mörker in i era familjer? Nej, (594) verkligen inte. Det kommer att föra med sig en solstråle. På det sättet kommer ni att samla det eviga ljusets strålar från härlighetens tron och sprida dem omkring er. Låt mig uppmana er till att gå in i denna uppgift att sprida detta ljus och liv omkring er, inte bara på er egen väg, utan också på deras väg som ni umgås med. Låt det vara ert mål att de som omger er måtte få det bättre, att upphöja dem, att visa dem vägen till himmel och härlighet och leda dem till att söka innebörden av det eviga ovanför alla jordiska ting, det odödliga arvet, de oförgängliga rikedomarna.

En slående dröm

När jag i augusti 1868 var i Battle Creek, drömde jag, att jag var i en stor församling. Några i denna förberedde sig för en resa. Vi hade tungt lastade vagnar. När vi begav oss i väg, började vägen gå uppåt. På den ena sidan av denna väg var det en avgrund, på den andra sidan var det en hög, jämn, vit väg, som den hårda ytbehandlingen på rappade rum.

Allteftersom vi reste, blev vägen allt smalare och brantare. På några ställen var den så smal att vi insåg, att vi inte längre kunde ha med oss de tunga vagnarna. Vi spände hästarna från vagnarna och red vidare med så mycket bagage vi kunde ta med oss.

Allteftersom vi rörde oss framåt, fortsatte stigen att bli allt smalare. Vi blev tvungna att trycka oss tätt intill väggen för att inte att störta ned i avgrunden. När vi gjorde det, var vårt bagage i vägen och vi tvingades ut mot stupet. Vi kände en rädsla för att falla och krossas mot klipporna därnere. Därför lossade vi vårt bagage och lät det falla ned i avgrunden. Vi fortsatte på hästrygg. När vi kom till (595) smala etapper på stigen, var vi allvarligt oroade för att förlora balansen och falla. Vid sådana tillfällen var det som

om en osynlig hand tog betset och förde oss framåt på den riskfyllda vägen.

När stigen blev ännu smalare, beslöt vi att vi inte längre kunde resa säkert på hästrygg. Därför lämnade vi hästarna och gick till fots i en rad, så att en följde i en annans fotspår. På detta ställe sänktes små rep ned från toppen av den rena vita väggen. Dessa grep vi ivrigt tag i så att vi kunde klara av att hålla balansen på stigen. När vi gick vidare, följde dessa rep med oss. Till sist blev stigen så smal, att vi ansåg, att vi kunde färdas säkrare utan skor. Vi lät dem glida av våra fötter och gick en bit av vägen utan dem. Snart blev vi eniga om, att det var säkrare att gå utan strumpor. Vi tog av oss dem också och fortsatte barfota.

Sedan tänkte vi på dem, som inte hade vant sig vid umbäranden och prövningar. Var fanns de nu? De var inte tillsammans med oss. Vid varje ny svårighet lämnades några bakom oss och bara de, som hade vant sig vid att uthärda svårigheter, följde med. De strapatser som resan medförde, gjorde oss bara ännu ivrigare att tränga oss fram ända till slutet.

Risken att störta ned i avgrunden blev allt större. Vi tryckte oss mot väggen, men kunde ändå inte få fotfäste på stigen - den var för smal. Vi lade då över nästan hela vår vikt på repen, samtidigt som vi ropade: "Vi blir burna uppifrån! Vi blir burna uppifrån!" Samma ord yttrades av hela sällskapet på den smala stigen. När vi hörde ljud av munterhet och festligheter, som verkade komma från avgrunden, skälvde vi. Vi hörde världsliga eder, vulgära vitsar och låga, avskyvärda sånger. Vi hörde stridssång och ljudet av sång till dans. Vi hörde instrumental musik och höga skratt, blandade med förbannelser, ångestrop och bitter klagan - (596) och blev ivrigare än någonsin att fortsätta på den smala, svåra stigen. Mycket av tiden tvingades vi lägga hela vår vikt på repen, som ökade i storlek när vi gick framåt.

Jag lade märke till, att den vackra vita väggen var blodbestänkt. Det framkallade en känsla av ångest att se väggen så nedfläckad. Men denna känsla varade endast ett ögonblick. Jag förstod snart, att allt var som det skulle. De, som följer efter, kommer att förstå att andra har passerat den smala svåra vägen före dem. De kommer att dra den slutsatsen, att om andra klarade att gå vidare, kunde de själva också göra det. När deras ömma värkande fötter blöder, kommer de inte att ge efter för modlöshet. När de ser blodet på väggen, kommer de att veta, att andra har uthärdat samma smärta.

Så småningom nådde vi en djup avgrund. Här slutade vår stig. Vi hade inte längre något spår att följa, inget att stå på. Vi måste sätta hela vår tillit till repen, som nu var lika tjocka som våra kroppar. Här överväldigades vi först av förvirring och sorg. Viskande ställde vi oss under fruktan denna fråga: "Vad är repet fastgjort vid?" Min man var just framför mig. Stora svettdroppar föll från hans panna och ådrorna på hans hals och vid hans tinningar var dubbelt så stora som vanligt, samtidigt som halvt undertryckta, plågsamma stönanden kom från hans läppar. Svetten droppade från mitt ansikte och jag kände en smärta, som jag aldrig tidigare hade upplevt. En fruktansvärd kamp låg

framför oss. Om vi inte klarade den, skulle alla strapatser under resa ha varit till ingen nytta.

På den andra sidan av avgrunden framför oss fanns det ett vackert fält med grönt gräs, omkring 15 cm högt. Jag kunde inte se solen, men ljusa, milda ljusstrålar, som liknade fint guld och silver, vilade över marken. Inget, som jag hade sett på jorden, kunde liknas vid detta fälts härliga skönhet. Men kunde vi lyckas med att ta oss dit? Detta var vår ängsliga fråga. Om repet brast, var vi förlorade. På nytt viskade vi i ångest ut frågan (597): "Vad är repet fastgjort vid?" Ett ögonblick tvekade vi att hoppa. Men så utbrast vi: "Vårt enda hopp är att lita helt på repet! Det har hjälpt oss hela vägen. Det kommer inte att svika oss nu." Men vi var fortfarande tveksamma och betryckta. Då ljöd en stämma: "Gud håller repen. Vi behöver inte frukta." Dessa ord upprepades sedan av dem, som kom efter oss, tillsammans med orden: "Han kommer inte att svika oss nu. Han har fört oss säkert ända hit."

Då svingade sig min man över den fruktansvärda avgrunden till det sköna fältet på den andra sidan. Jag följde strax efter. O, vilken befrielse och tacksamhet vi kände! Jag hörde röster höjas i lovprisning till Gud. Jag var lycklig, fullständigt lycklig.

Jag vaknade och på grund av den rädsla, som jag upplevt då jag hade gått den farliga vägen, verkade varenda nerv i min kropp darra. Denna dröm behöver ingen förklaring. Den gjorde ett så mäktigt intryck på mig, att varje detalj i den säkert kommer att stå tydlig för mig, så länge jag lever.

Våra lägermöten

Det finns inget inflytande som kan bli till sådan skada för ett lägermöte eller vilken som helst annan religiös samling, som mycket och tomt prat. Ofta samlas män och kvinnor i grupper och pratar om allmänna saker, som inte har något samband med mötena. Några har tagit tankar och bekymmer för små gårdar, hus eller byggnadsplaner med sig. Några granskar andras karaktärer och har varken tid eller lust till att genom självprovning upptäcka sina egna karaktärsfel så att de kan rätta (598) felen och fullborda sin helgelse i gudsfruktan. Om alla som bekänner sig följa Kristus tog vara på tiden mellan mötena för samtal om sanningen och det kristna hoppet, samt under hjärterannsakan och i uppriktighet bad om Guds välsignelse, skulle ett mycket större verk än vi hittills sett, kunna utföras. Icke-kristna som orätt anklagar de som tror adventsbudskapet, skulle övertygas av deras "godaandel i Kristus". Våra ord och handlingar är den frukt vi bär. "Alltså skolen I känna dem av deras frukt." (Matt. 7: 20.)

Gud gav israeliterna anvisningar om att samlas inför Honom på bestämda tidpunkter, på den plats som Han utvalde, helgade, särskilda dagar, då inget onödigt arbete skulle utföras, utan tiden skulle ägnas åt att tänka på de välsignelser som Han hade gett dem. Vid dessa särskilda

högtider skulle de ta med sig gåvor, frivilliga offer och tackoffer till Herren, eftersom Han hade välsignat dem. Män och kvinnor som hölls som slavar, främlingen, den faderlöse och änkan, uppmanades att glädja sig över att Gud genom Sin egen underbara kraft hade fört dem ut ur slaveriets trälomsök till att njuta av friheten. Och de uppmanades att inte komma tomhänta inför Herren. De skulle ta med sig tecken på sin tacksamhet mot Gud för de bevis på nåd och de välsignelser som Han ständigt gav dem. De skulle ge gåvor, frivilliga offer och tackoffer till Herren, eftersom Han hade välsignat dem. Dessa offer varierade i förhållande till i hur hög grad givaren uppskattade de välsignelser som han hade förmånen att njuta av. På det sättet utvecklades tydligt karaktärsdragen hos folket. De, som satte ett stort värde på de välsignelser som Gud hade gett dem, gav offer i förhållande till hur mycket de uppskattade dessa välsignelser. De inspirerades till en brinnande kärlek till sin frikostige Vägörare. De vilkas moraliska krafter var bedövade och omtöcknade av själviskhet och en avgudadyrkande kärlek till de förmåner de hade fått ta emot, tog i stället med sig magra offergåvor. På det sättet avslöjades deras hjärtan. (599) Vid sidan av dessa särskilda religiösa festdagar med glädje och fröjd, firades den årliga påskfesten av det judiska folket. Herren slöt det förbundet med dem, att om de var trofasta när det gällde att hålla Hans anspråk heliga, skulle Han välsigna dem i all deras tillväxt och i alla deras händers verk.

Gud kräver inte mindre av Sitt folk i dessa sista dagar i form av gåvor och offer, än Han gjorde av det judiska folket. De, som Han har välsignat med en kompetens eller ett välstånd, skulle inte glömma bort Hans välsignelser, inte heller änkan eller den faderlöse. I synnerhet skulle de, som Gud har gett framgång, ge Honom det som är Hans. De borde träda fram inför Honom med en självupppoffrande anda och ha med sig sina gåvor i förhållande till de välsignelser som Han har gett dem. Men många av dem som Gud ger framgång visar en obetydlig tacksamhet mot Honom. Om Hans välsignelser vilar över dem och Han ökar deras förmögenhet, kommer detta att göra denna givmildhet till band som binder dem till deras ägodelar. De tillåter världsliga angelägenheter att ta plats i deras kärlek och hela deras varelse och försummar helgelse och religiösa privilegier. De har inte råd att lämna sina världsliga angelägenheter och komma fram inför Gud en enda gång om året. De vänder Guds välsignelser till en förbannelse. De tjänar sina egna världsliga intressen och försummar Guds krav.

Människor som äger tusentals tillgångar stannar hemma år efter år, upptagna av sina världsliga bekymmer och intressen och känner att de inte har råd att göra en liten uppoffring genom att delta i gudsdrykans årliga samling. Han har välsignat dem i stort och i smått och omger dem med Sin hjälp till höger och vänster. Trots detta håller de tillbaka de små offer som Han kräver av dem. De tycker om att tjäna sig själva. Deras själar kommer att bli som den förtorkade öknens utan himlens dagg och regn. Herren har gett dem Sin nåds dyrbara välsignelse. Han har (600) befriat dem från syndens slaveri och villfarelsens trældom och har låtit det härliga ljuset från sanningen för vår tid lysa för deras förmörkade förstånd. Och skall inte dessa vittnesbörd på Guds kärlek och barmhärtighet framkalla ett tack tillbaka? Skall de som bekänner sig tro att slutet på allting är nära, vara blinda för sin egen andliga välfärd och

leva för den här världen och för det här livet enbart? Förväntar de sig att deras eviga intressen skall ta vara på sig själva? Andlig styrka kommer inte att infinna sig utan ansträngning från deras sida.

Många som bekänner sig vänta på vår Herres återkomst är ängsliga, betungade sökare efter världslig vinning. De är blinda för sina eviga intressen. De arbetar för sådant som inte gör dem mätta. De använder sina pengar på sådant som inte är bröd. De strävar efter att tillfredsställa sig själva med rikedomar som de samlar på jorden, men som kommer att förstöras. Och de försummar att förbereda sig för evigheten, som bör vara den första och enda verkliga uppgiften i livet.

Låt alla som överhuvudtaget kan delta i dessa årliga möten. Alla bör känna att Gud kräver detta av dem. Om de inte använder sig av den möjlighet som Han har gett för att de skall kunna bli starka i Honom och i kraft av Hans nåd, kommer de att bli allt svagare och hysa en allt mindre önskan om att helga allt till Gud. Kom, bröder och systrar, till dessa heliga konferensmöten, för att finna Jesus. Han kommer att vara med på högtiden. Han kommer att vara på plats och Han kommer att göra det för er som ni har behov av. Era gårdar bör inte anses ha större värde än själens höga intressen. Alla de rikedomar som ni har, kan vara nog så dyrbara, men kommer inte att vara tillräckligt stora för att köpa den frid och det hopp, som kommer att vara en oändlig framgång, även om det kostar er allt vad ni har och ett helt livs möda och besvär. En stark, klar förnimmelse av eviga saker och ett hjärta som är villigt att helt överlämna allt till Kristus, är välsignelser av större värde än alla den här världens rikedomar, nöjen och härligheter.

(601) Dessa lägermöten är viktiga. De kostar något. Guds tjänare sliter ut sig för att hjälpa människor, även om många av dem ser ut som om de inte saknar hjälp. Av fruktan för att vara tvungna att gå miste om något av den här världens vinning, låter somliga dessa dyrbara privilegier komma och gå som om de endast hade en obetydlig betydelse. Låt alla som bekänner sig tro på sanningen ge akt på varje förmån som Gud ger dem, för att de skall kunna få en tydligare uppfattning om Hans sanning, Hans krav och av nödvändigheten av att förbereda sig för Hans återkomst. En stilla, vänlig och lydig tillit till Gud är vad Han kräver.

Ni behöver inte låta er tyngas ner av rastlös oro och onödiga bekymmer. Arbeta medan det är dag, utför trofast det uppdrag som Guds försyn har planerat för er och Han kommer att sörja för er. Jesus kommer att fördjupa och utvidga era välsignelser. Ni måste anstränga er om ni till sist skall bli frälsta. Kom till dessa möten, villiga att tjäna. Lämna era hemmasysslor och kom för att finna Jesus. Då kommer Han att bli funnen av er. Kom med era gåvor som Gud har välsignat er med. Visa er tacksamhet mot er Skapare. Det är Han som ger er all den hjälp ni får. Visa er tacksamhet genom ett frivilligt offer. Låt ingen som kan ge komma tomhänt. "För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger Herren Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster, och låta välsignelser strömma ut över er i rikt mått." (Mal. 3:10)

Avsikten med ett lägermöte är att alla lämnar sina dagliga omsorger och bördor, och ägnar några få dagar åt att helt söka Herren. Vi skulle använda tiden till självprövning, grundlig rannsakan av våra hjärtan, uppriktig bekännelse av våra synder och förnyande av våra löften till den Högste. Om några kommer till mötena av mindre värdiga orsaker, hoppas vi att mötets karaktär blir sådan, att de förstår den rätta avsikten med mötet.

Somliga lider på grund av extraarbetet med att förbereda (602) ett lägermöte. De är givmilda människor och vill inte att något ska göras med snålhet. Några vidtar stora förberedelser och är fullständigt uttröttade när de kommer till mötet. Så snart de befrias från sin arbetsbörd, får deras utbrända natur dem att känna att de har missbrukats. En del av dessa personer har aldrig deltagit i dessa lägermöten tidigare och har inte fått information om hur de behöver förbereda sig. De går miste om några av de dyrbara möten de hade för avsikt att delta i. Nu begår de misstaget att göra för stora förberedelser. Vid lägermöten bör vi bara ta med oss enkel, hälsosam kost, som har lagats på enklast tänkbara sätt utan kryddor och fett.

Jag är överbevisad om att ingen behöver utsätta sig för sjukdom under lägermötena, om ni bara vill följa hälsolagarna i arbetet med att laga maten. Om ni lät bli att laga kakor och pajer och ville nöja er med grahambröd och frisk, torkad eller kokt frukt skulle ni inte bli sjuka vare sig under förberedelserna eller under själva mötena. Alla bör skaffa sig en del varm mat, för det är inte bra att leva i flera dagar bara på torr mat. Det finns alltid flera kokplatser på lägerplatsen, så att ni kan laga varma rätter.

Bröder och systrar ni behöver inte bli sjuka under lägermötena. Vi måste klä oss förnuftigt. Särskilt på morgonen och på kvällen när luften är kylig. Vi måste vara noggranna med att klä oss efter olika väderleksförhållanden, så att vi kan hålla värmen. Därefter måste vi vara mycket noga med att få regelbunden sömn och mat. Vi bör ha enkel, hälsosam kost och inte äta något mellan måltiderna. Om vi är uppmärksamma på sådana saker, kommer vi inte att bli sjuka. Då kommer vi att må bra under mötena och hjärnan kan vara klar och i stånd till att sätta värde på sanningen. När vi sedan reser hem, är vi förfriskade både fysiskt och andligt. De som dag efter dag har varit sysselsatta med hårt arbete gör nu ett uppehåll i sin utövning. Därför skulle de inte äta sin genomsnittliga mängd mat. Om de gör det kommer deras magar att bli överbelastade.

Vi vill att vår hjärnkraft skall vara särskilt klar och i bästa tänkbara form under dessa (603) möten, så att vi kan lyssna till sanningen, sätta värde på den och bevara den, så att alla kan praktisera den när vi har återvänt hem efter mötet. Men om magen blir överbelastad av för mycket mat, ja, även om kosten är enkel, så kallar hjärnans kraft på hjälp från matsmältningsorganen. Då känns hjärnan omtöcknad. Det är nästan omöjligt att hålla ögonen öppna. De dyrbara sanningar som vi skulle lyssna på, förstå och praktisera, går oss fullständigt förbi och vi känner oss inte i form, därför att hjärnan är förlamad till följd av mängden av mat.

Jag skulle vilja ge alla rådet att äta något varmt åtminstone varje morgon. Detta kan man göra utan mycket arbete. Man kan göra grahamsvälling. Om grahamsmjölet är för grovt kan man sikta det och blanda litet mjölk i vällingen medan den är varm. Detta är en mycket välsmakande och nyttig maträtt för lägermötet. Och om brödet blir för torrt, kan man bryta det i bitar och smula ner det i vällingen. Det smakar gott. Jag kan inte rekommendera någon att äta kall mat, eftersom det krävs energi för att värma upp maten till kropps- temperatur innan matsmältningen kan börja. Denna värme måste tas från kroppen. En annan enkel och hälsosam rätt är böner som är kokta eller stekta. Späd ut dem med lite vatten och ta lite mjöl eller grädde i och det blir en härlig välling. Brödsmlur kan användas här på samma sätt som i grahamsvällingen.

Jag är glad över att se den framgång som många har gjort i hälsoreformen, men är leden över att se att så många blir efter. Om några blir sjuka på våra lägermöten, borde man ta reda på orsaken och anteckningar bör göras om fallet. Jag vill inte att våra lägermöten skall få det ryktet om sig att de gör människor sjuka. Om saker och ting sköts på rätt sätt vid dessa viktiga samlingar, kan de bli till välsignelse för såväl fysisk som själslig hälsa.

En allvarlig dröm

(604) Natten den 30 april 1871, drog jag mig tillbaka för att vila i ett mycket deprimerat tillstånd. I tre månader hade jag befunnit mig i stort missmod. Jag hade ofta under själslig ångest bett om lindring. Jag hade enträget bett om hjälp och kraft från Gud, att jag måtte kunna resa mig från de stora svårigheter som lamslog min tro och mitt hopp och gjorde mig oduglig. Den natten hade jag en dröm som gjorde ett mycket starkt intryck på mig. Jag drömde att jag deltog i ett viktigt möte där ett stort sällskap var församlat. Många böjde sig inför Gud i allvarlig bön. De verkade vara tyngda. De tiggde och bad Herren om ett särskilt ljus. Några föreföll att utkämpa en andlig kamp. Deras känslor var intensiva. Med tårar grät de högt efter hjälp och ljus. Våra mest framstående bröder deltog i detta mycket gripande drama. Bror A låg framstupa på golvet, till synes i stora plågor. Hans hustru satt i ett sällskap av likgiltiga åskådare. Hon såg ut som om hon ville att alla skulle förstå att hon föraktade dem som ödmjukade sig själva på det sättet.

Jag drömde att Herrens Ande kom över mig och jag reste mig mitt ibland gråt och böner och sade: Herren Guds Ande är över mig. Jag känner mig manad att säga till dig att du måste börja arbeta individuellt för dig själv. Du ser upp till Gud och vill att Han skall göra det arbete för dig, som Han har överlämnat åt dig att göra. Om du själv ville utföra det arbete som du vet att du borde göra, så kommer Gud att hjälpa dig när du har behov av det. Du har låtit de saker som Gud har överlämnat åt dig ligga ogjorda. Du har kallats av Gud till ditt uppdrag. Om du hade följt det ljus som Han har gett, så skulle Han låta mer ljus lysa över dig, men så länge du sätter de råd, varningar och

tillrättavisningar åt sidan som har getts, hur kan du då förvänta dig att Gud (605) skall ge dig mer ljus och fler välsignelser för försummelse och förakt? Gud är inte som människor. Han är inte att leka med.

Jag tog den dyrbara Bibeln och omgav den med de särskilda *Vittnesbörd för församlingen*, som har getts till Guds folk. Här, sade jag, möter vi nästan allas olika situationer. De synder de skall undvika pekats ut här. De råd de önskar få kan finnas här. De har getts till andra fall som befinner sig i situationer som liknar deras egen. Gud har glatt sig åt att ge er råd för råd och bud på bud. Men det är inte många av er som verkligen vet vad *Vittnesbörden* innehåller. Ni är inte förtrogna med Skrifterna. Om ni hade gjort Guds Ord till ert studium, med en önskan om att leva upp till Bibelns norm och uppnå kristen fullkomlighet, skulle ni inte haft något behov av *Vittnesbörden*. Det är för att ni har försummat att bekanta er med Guds inspirerade bok, som Han har försökt att nå er med hjälp av enkla, direkta vittnesbörd. Avsikten är att rikta er uppmärksamhet mot de inspirerade ord som ni har försummat att lyda och enträget be er att ge era liv ett innehåll som står i överensstämmelse med deras rena och upplyftande undervisning.

Herren avser att varna och tillrättavisa er, att ge er råd genom de givna vittnesbörden och påverka era hjärtan när det gäller vikten av Hans Ords sanning. De skrivna Vittnesbörden skall inte ge nytt ljus, utan skall i hjärtat på ett levande sätt inskräpa de inspirerade sanningar som redan har uppenbarats. Människans plikt mot Gud och hennes medmänniska har tydligt angetts i Guds ord. Trots detta är det endast ett fåtal av er som är lydiga mot det ljus ni har fått. Ytterligare sanningar har inte offentliggjorts, utan Gud har genom *Vittnesbörden* förenklats de redan kända sanningarna och på Sitt eget valda sätt lagt fram dem för människor för att väcka och göra intryck på deras hjärtan med dem, så att alla är utan ursäkt.

Stolthet, egenkärlek, hat, avund och misstänksamhet har omtöcknat uppfattningsförmågan och den sanning, som skulle (606) göra er visa till frälsning, har förlorat sin kraft och kan inte fascinera och styra sinnet. De helt grundläggande principerna för gudsfruktan blir inte förstådda därför att det inte finns någon hunger och törst efter bibelkunskap, renhet i hjärtat och ett heligt liv. *Vittnesbörden* skall inte förringa Guds Ord, utan upphöja det och leda tankarna till det, så att sanningens sköna enkelhet kan göra intryck på alla.

Jag säger ytterligare: Liksom Guds ord är försett med murar i dessa böcker och tidskrifter, på samma sätt har Gud försett er med murar i form av tillrättavisningar, råd, varningar och uppmuntran. Här ropar ni i själslig smärta inför Gud efter mer ljus. Jag är godkänd av Gud till att tala om för er att inget annat ljus kommer att lysa genom *Vittnesbörden* på er stig förrän ni praktiskt använder det ljus som ni redan har fått. Herren har rest murar omkring er med ljus, men detta har ni inte satt värde på. Ni har trampat på det. Samtidigt som somliga har föraktat ljuset, har andra antingen ställt det åt sidan eller endast likgiltigt följt det. Några få har låtit sina hjärtan lyda det ljus som Gud har funnit för gott att ge till dem.

Några, som har fått särskilda varningar genom vittnesbörd, har efter ett par veckor glömt bort den tillrättavisning de fått. *Vittnesbörden* till några har upprepats flera gånger, men de har inte ansetts vara tillräckligt viktiga för att tas någon hänsyn till. De har för dem varit som meningslösa historier, utan grund. Om de hade respekterat det ljus de hade fått skulle de ha undgått förluster och provningar som de anser vara alltför hårda och stränga. De kan inte anklaga någon annan än sig själva. De har lagt ett ok på sina egna skuldror som de tycker är tungt att bära. Det är inte det ok som Kristus har lagt på dem. Guds omsorg och kärlek blev synlig för deras skull, men deras själviska, onda, icke-troende själar kunde inte se Hans godhet och barmhärtighet. De rusar på efter sitt eget förstånd tills de, tyngda av svårigheter och förvirrade av trassligheter, har fångats av Satan. När (607) ni samlar upp de ljusstrålar, som Gud tidigare har gett er, så kommer Han att ge er mer ljus.

Jag blev visad tillbaka till det gamla Israel. Gud gav dem Sin lag, men de ville inte lyda den. Han gav dem då ceremonier och förordningar, för att de skulle kunna hålla Gud i minnet när de utförde dessa. De var så benägna att glömma Honom och Hans krav på dem, att de var tvungna att få sina hjärtan berörda för att inse sin plikt att lyda och ära sin Skapare. Om de hade varit lydiga och älskat att hålla Guds bud, skulle denna mängd av ceremonier och förordningar inte ha behövts.

Om det folk som nu bekänner sig vara Guds särskilda egendom, bara ville lyda Hans krav så som de angetts i Hans ord, skulle inga särskilda vittnesbörd ges för att väcka dem till att göra sin plikt och till att i dem inpränta deras syndighet och den fruktansvärda fara de befinner sig i, därför att de inte lyder Guds ord. Folks samveten dövdades därför att ljuset ställdes åt sidan och försumrades och föraktades. Och Gud kommer att ta bort dessa vittnesbörd från folket och beröva dem deras kraft och förödmjuka dem.

Jag drömde att Guds kraft på det mest märkliga sätt föll över mig medan jag talade. Jag berövades all kraft trots att jag inte befann mig i någon vision. Jag tyckte att min man reste sig inför folket och utbrast: ”Detta är Guds förunderliga kraft. Han har gjort *Vittnesbörden* som ett kraftfullt medel för att nå själar och Han kommer att arbeta ännu mäktigare genom dem än Han hittills har gjort. Vem vill stå på Herrens sida?”

Jag drömde att en hel del människor ögonblickligen rusade upp och svarade på kallelsen. Andra satt dystra och trumpna, några gav uttryck för hån och förakt och några få föreföll att vara helt oberörda. En stod vid min sida och sade: ”Gud har rest dig upp och har gett dig ord att tala till folk och till att nå hjärtan på ett sätt som Han inte har gett till någon annan. Han har ställt i ordning dina (608) vittnesbörd till att möta fall som behöver hjälp. Du bör vara orubblig när du möts av förakt, hån, tillrättavisning och kritik. För att vara Guds särskilda redskap, bör du inte luta dig mot någon annan, utan vara beroende endast av Honom, och liksom den klängande vinrankan klamra dig fast vid Honom. Han kommer att göra dig till ett redskap genom vilket Han kan föra sitt ljus vidare till människor. Du måste varje dag samla kraft från Gud för att stå starkt,

så att de som omger dig inte kan dämpa eller fördunkla det ljus som Han har låtit lysa på Sitt folk genom dig. Det är Satans särskilda mål att förhindra detta ljus från att nå fram till Guds folk, som i så hög grad behöver det mitt i dessa de sista dagarnas faror.

Din framgång beror på din enkelhet. Så fort du avviker från denna och formar ditt vittnesbörd för att möta vem som helst, är din kraft borta. Nästan allt i denna tidsålder är ytlig glans och överkligt. Världen överflödar av vittnesbörd som behagar och trollbinder för ett ögonblick och upphöjer självet. Ditt vittnesbörd är av en annan karaktär. Det skall gå in på livets små detaljer, hindra den svaga tron från att dö och driva troende till att lysa som ljus i den här världen.

Gud har gett dig Sitt vittnesbörd, till att framställa det sanna tillståndet för den som avfallit och för syndaren och framställa den gränslösa förlust som han upprätthåller genom att fortsätta att synda. Gud har inpräntat detta i dig genom att ge dig detta i syner som Han inte har gett till någon annan nu levande och enligt det ljus som Han har gett dig är du ansvarig inför Honom. ”Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot”. (Sak. 4:2) ”Ropa med full hals, håll ej tillbaka. Höj upp din röst som en basun och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder.” (Jes. 58:1)

Denna dröm påverkade mig starkt. När jag vaknade, var min smärta borta, och jag erfor en stark frid. Krämpor som hindrat mig att arbeta var borta. Jag kände en styrka och en livskraft (609) som jag i månader hade varit främmande för. Det var som om Guds änglar hade sänts för att ge mig lindring. Outtalbar tacksamhet fyllde mitt hjärta över denna stora förändring från förtvivlan till ljus och lycka. Jag visste, att denna hjälp kom från Gud. Denna uppenbarelse var för mig som ett mirakulöst tecken på Guds barmhärtighet och jag är djupt tacksam över Hans kärlek.

Predikanter kläder och uppträdande

Ef. 3:6, 7: ”Det innebär att hedningarna i Kristus Jesus och genom hans evangelium är våra medarvingar och tillhör samma kropp som vi och har del i samma löfte. Och detta evangelium har jag blivit satt till att tjäna i kraft av den gåva och nåd som Gud har gett mig genom sin mäktiga kraft.”

”Och detta evangelium har jag blivit satt till att tjäna”, inte bara genom att presentera sanningen för människor, utan genom att föra ut den i livet.

”... och att upplysa alla om hur denna hemlighet förvaltas, som från evighet har varit dold i Gud.” (vers 9) Detta hänvisar inte bara till de ord som kommer från tungan. Det räcker inte att vara värtalig i tal och bön, utan det gäller att göra Kristus känd, att ha Kristus i oss och göra Honom känd för dem som lyssnar.

(Nedskrivet som det blev sagt inför General konferensen av 1871.)

”Honom förkunnar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet”, inte som nybörjare, inte i okunnighet, ”för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus. För det målet arbetar och kämpar jag i hans kraft, som verkar mäktigt i mig.” (Kol. 1:28, 29) Det är Guds verk, nåden från Gud, erkänd och känd, som pryder och hedrar livet och gärningarna, som skall göra ett märkbart intryck på den som lyssnar.

Men det är inte bara detta. Det finns andra saker i det ljus som har presenterats för mig, som man måste ta (610) hänsyn till och som har stor betydelse, men som somliga har försummat. Folk tar intryck av talarens uppträdande bakom talarstolen, av hans attityd och hans sätt att tala på. Om detta är sådant som Gud skulle vilja att de skall vara, kommer det intryck de ger att vara till förmån för sanningen. I synnerhet kommer den grupp att påverkas som har lyssnat till fabler och lögn. Det är viktigt att predikantens uppträdande är anspråkslöst och värdigt, när han har med den heliga upphöjda sanning att göra som Han lär ut, så att ett gott intryck kan göras på dem som inte av naturen är religiöst sinnade.

Att visa omsorg i sin klädstil är ett viktigt ämne. Här har det funnits en brist hos predikanter som tror på sanningen för vår tid. Somligas kläder har till och med varit ovårdade. Det har inte bara saknats smak och ordning då man planerat kläderna så att de skulle passa personen och när det gällde den färg som klär personen och passar en Kristi tjänare, utan en del har till och med sett slarviga och sjabbiga ut. Några predikanter bär en väst i ljus färg samtidigt som deras byxor är mörka eller en mörk väst och ljusa byxor, utan smak eller ordning på kläderna på en person när han uppträder inför folk. Dessa ting säger folk något. Predikanten ger dem ett föredöme när det gäller ordning. Antingen sätter han för dem upp en regel om vad som är passande när det gäller ordning och smak eller också lär han ut slapphet och brist på smak, som de kan riskera att ta efter.

Svarta eller mörka kläder passar bäst för en predikant bakom en talarstol och kommer att göra ett bättre intryck på människor än vad en kombination av två eller tre olika färger i hans kläder skulle göra.

Jag visades tillbaka till det gamla Israel och blev visad att Gud hade gett särskilda riktlinjer när det gällde materialet i och stilen på de kläder som skulle bäras av dem som gjorde tjänst inför Honom. Himlens Gud, vilkens arm (611) håller världen i rörelse, Han som uppehåller oss och ger oss liv och hälsa, har gett oss vittnesbörd om att Han kan äras eller vanäras genom det sätt på vilket det folk klär sig som gör tjänst för Honom. Han gav särskilda anvisningar till Mose om allt som hörde ihop med tjänstgöringen för Honom. Han gav också instruktion om hur de skulle ordna sina hem och gav detaljerade anvisningar om vilka kläder de skulle bära som var tjänare i Hans tjänst. De skulle hålla ordning i allt och i synnerhet bevara renhet. Läs de riktlinjer som gavs till Mose för Israels barns räkning, när Gud skulle komma ned på berget för att tala, då de skulle få höra Hans heliga lag. Vad befallde Han Mose, att ge folket i uppdrag att göra? Att vara beredda för den tredje dagen, ty på den tredje dagen, sade Han, skulle Herren komma ned på berget inför

ögonen på hela folket. De måste sätta upp gränser omkring berget. ”Då sade Herren till Mose: ”Gå till folket och helga dem i dag och i morgon och låt dem tvätta sina kläder”. (2Mos. 19:10) Den store och mäktige Gud som skapade det vackra Eden och allt ljuvligt som fanns i det är en ordningens Gud, och Han vill se ordning och renhet hos Sitt folk. Den mäktige Guden befallde Mose att säga till folket att tvätta sina kläder. Annars kunde det finnas orenhet i deras klädsel eller på deras personer när de trädde fram inför Herren. Och Moses gick ned från berget till folket och de tvättade sina kläder, enligt Guds befallning.

Och för att visa hur noggranna de måste vara när det gällde renhet, måste Mose ställa ett tvättkar mellan uppenbarelsetältet och altaret, ”och hålla vatten i det” (2 Mos. 30:18) Och Mose och Aron och Arons söner, som gjorde tjänst för Herren, skulle tvätta sina händer och sina fötter när de gick in i uppenbarelsetältet inför Herren.

(612) Detta var den store och mäktige Gudens bud. Det fick inte lov att finnas något som var slapt och ovårdat över dem som visade sig för Honom när de kom in i Hans heliga närhet. Och varför skulle det vara så? Vad var avsikten med all denna noggrannhet? Var det bara en rekommendation till Guds folk? Var det bara för att vinna Hans godkännande? Det skäl som gavs mig för detta var att det skulle göra ett rätt intryck på folket. Om de som gjorde tjänst i heliga ämbeten inte skulle visa noggrannhet och vördnad inför Gud, i sin klädsel och sitt uppförande, skulle folk förlora sin vördnad för Gud och Hans heliga tjänst. Om prästerna visade stor vördnad för Gud genom att vara mycket noggranna och mycket grundliga när de kom in i Hans närvaro, gav det folk en upphöjd tanke om Gud och Hans krav. Det visade dem att Gud var helig, att Hans verk var helgat och att allt som hörde ihop med Hans verk måste vara heligt. Det visade att det måste befrias från allt sådant som orenhet och synd och att all förorening måste avlägsnas från dem som närmar sig Gud.

Utifrån det ljus som har getts mig, har det varit en vårdslöshet i detta. Jag måste tala om det på samma sätt som Paulus framställer det. Det sker genom dyrkan av viljan och försummelse av kroppen. Men denna frivilliga ödmjukhet, denna dyrkan av viljan och försummelse av kroppen är inte en ödmjukhet som smakar himmelsk. Den himmelska ödmjukheten kommer att krävas av alla personer och handlingar och klädedräkter som förkunnar Guds heliga sanningar rätt och på ett fullständigt lämpligt sätt, så att varje ämne som hör ihop med oss kommer att rekommendera vår heliga religion. Just kläderna kommer att vara en rekommendation av sanningen inför icke-troende. De kommer att vara en predikan i sig själva.

Men sådant som är felaktigt inträffar ofta från den helgade talarstolen. En predikant samtalat med en annan vid talarstolen framför församlingen. Han skrattar och verkar inte känna något ansvar för Guds verk eller saknar en högtidlig känsla för sin heliga kallelse(613), vanäras sanningen och för ner det heliga på samma låga nivå som allt annat. Hans exempel tenderar att ta bort gudsfruktan från folket och förringa den heliga värdighet hos evangeliet som Kristus dog för att upphöja. Efter det ljus som har getts mig, skulle det behåga Gud om predikanter böjde sig ned så snart de gick upp i talarstolen och

högtidligt bad Gud om hjälp. Vilket intryck skulle inte detta göra? Det skulle komma en högtidlig ande och vördnad över folket. Deras predikant befinner sig i förtroligt samtal med Gud. Han överlämnar sig själv till Gud innan han vågar träda fram inför människor. Högtidlighet vilar över folket och Guds änglar har förts mycket nära. Predikanter borde först av allt se upp till Gud när de kommer upp i talarstolen och därigenom säga till alla: Gud är källan till min kraft.

En predikant som är vårdslös med hur han ser ut skadar ofta dem som har god smak och fina känslor. De som brister i detta avseende borde rätta till sina fel och vara mer försiktiga. Förlusten av vissa själar kommer till sist att kunna föras tillbaka till predikantens ovärdade klädsel. Människors första intryck var dåligt på grund av att de inte på något sätt kunde koppla samman hans utseende med de sanningar han presenterade. Kläderna talade emot honom och det intryck man fick var att det folk som han representerade var en vårdslös grupp som inte brydde sig om sina kläder och hans åhörare ville inte ha något att göra med sådana människor.

Enligt det ljus som har getts mig har det i detta avseende funnits en likgiltighet bland vårt folk. Ibland står predikanter i predikstolen med håret i oordning och ser ut som om ingen kam eller borste hade använts på en hel vecka. Gud vanäras när de som engagerar sig i Hans heliga tjänst är så försumliga med sitt utseende. Förr ålades prästerna att ha sina kläder i ett perfekt skick för att förrätta tjänst på den heliga platsen och hjälpa till på pastorns expedition. De skulle vara klädda efter vilken tjänst de hade, (614) och Gud gav tydliga anvisningar om hur de skulle vara. Tvättkaret placerades mellan altaret och församlingen, så att de skulle kunna tvätta sina händer och fötter innan de kom in i Guds närhet, inför ögonen på församlingen. Vilket intryck gjorde inte detta på folket? Det var för att visa dem att varje dammkorn måste tas bort innan de kunde gå in i Guds närhet, ty Han var så stor och helig att om de inte iakttog dessa villkor, skulle det leda till döden.

Men se på den klädstil våra predikanter har i dag. Somliga som har med heliga ting att göra klär sig så felaktigt att det, åtminstone i viss utsträckning, kommer att förstöra inflytandet från deras arbete. Det finns en tydlig brist på smak när det gäller färger och noggrannhet när det gäller passform. Vilket intryck ger en sådan klädstil? Det ger intryck av att den uppgift vi har fått inte anses vara mer helig eller upphöjd än arbeten i största allmänhet, som t.ex. att plöja mark. Predikanten för, genom sitt exempel, heliga ting ned till samma låga nivå som andra saker.

Sådana förkunnarens påverkan behagar inte Gud. Om någon leds till att ta emot sanningen på grund av deras arbete, efterliknar de ofta sina talare och sänker sig ned till samma låga nivå som de. Det kommer att vara svårare att forma dessa på nytt och få dem upp till rätt ståndpunkt och i dem väcka en kärlek till ordning än att omvända män och kvinnor som aldrig tidigare har hört sanningen. Herren kräver att Hans tjänare skall vara rena och heliga för att rätt kunna presentera sanningens princip i sina egna liv och genom sitt eget föredöme föra andra upp till en hög nivå.

Gud kräver att alla som bekänner sig vara Hans utvalda folk, att de skall vara noggranna med att bevara personlig renhet, även om de inte är lärare som lär ut sanningen. Det gäller också renhet och ordning i deras hem och på deras egendomar. Vi är (615) föredömen för världen, levande brev som är kända och lästa av alla människor. Gud kräver av alla som bekänner sig frukta Gud och i synnerhet av dem som undervisar andra om sanningen, att de skall avstå från allt ont.

Utifrån det ljus jag har haft, är predikantgärningen ett heligt och upphöjt ämbete. De som engagerar sig i det bör ha Kristus i sina hjärtan och visa att de har en seriös vilja att på ett värdigt sätt framställa Honom för människor i allt vad de gör, i sin klädstil, i sitt tal och även i det sätt på vilket de talar. De bör tala med vördnad. Somliga fördärvar det högtidliga intryck de kunde ha gett folk, genom att höja sin röst till ett mycket högt tonläge och ropa och skrika ut sanningen. När sanningen framställs på det sättet, förlorar den mycket av sin sötma, sin kraft och sitt allvar. Om rösten däremot har den rätta klangen, om den är högtidlig och är så välmodulerad att den är gripande, kommer den att ge ett mycket bättre intryck. Det var i det tonläget Kristus undervisade Sina lärjungar. Han ingöt allvar i dem. Han talade på ett gripande sätt. Men detta mycket höga och skrikande tonläge - vad åstadkommer det? Det ger inte folk en mer upphöjd syn på sanningen och ger dem inte något djupare intryck. Det skapar bara obehagliga känslor hos åhörarna och tröttar ut talarens röstorgan. Röstens tonläge avgör i hög grad hur åhörarnas hjärtan påverkas.

Många som skulle kunna vara nyttiga människor gör slut på sina vitala krafter och förstör sina lungor och röstorgan genom sitt sätt att tala. En del predikanter har lagt sig till med en vana att snabbt rabbla upp det som de vill säga, som om de skulle upprepa en läxa och skyndade igenom den så fort som möjligt. Det är inte det bästa sättet att tala på. Genom att visa rätt omsorg kan en predikant själv lära sig att tala tydligt och uttrycksfullt i stället för att pressa ihop en massa ord utan att ta sig tid till att andas. Han bör tala (616) sansat, så att tankarna kan fästa sig hos människor när han predikar. Men när han stressar igenom innehållet så fort, kan människor inte få punkterna in i sina tankar. De får inte tid att smälta det intryck som är så viktigt för dem att få. Det finns inte heller tid för sanningen att påverka dem så som den annars skulle göra.

När ni talar från strupen och låter orden komma ut från de översta stämbanderna, irriteras och retas röstorganen hela tiden. Detta är inte det bästa sättet att bevara dem friska eller att förbättra deras effektivitet på. Ni borde låta er inspireras helt och fullt och låta rörelserna komma från bukmuskulaturen. Låt enbart lungorna vara budskapets kanal, men lita inte bara på deras arbete. Om ni låter era ord komma djupt nedifrån och använder bukmuskulaturen, kan ni tala lika lätt till tusentals som till tio.

Några av våra förkunnare förstör sig själva genom långa, tröttande böner och högljutt tal, när en lägre ton skulle kunna göra ett bättre intryck och rädda deras egen kraft. Nu, när ni går vidare utan hänsyn till lagarna för liv och hälsa och följer ögonblickets ingivelser, så anklaga inte Gud om ni bryts ned. Många av er spenderar tid och kraft på

långa inledningar och ursäkter innan ni börjar tala. I stället för att be om ursäkt för att ni inte är vana vid att tala till folk, bör ni börja er uppgift som om Gud hade gett er något att framföra till dem. Somliga använder nästan en halv timme till ursäkter. På det sättet spillar man tid och när de kommer till sitt ämne, i vilket de är ivriga att fastslå sanningens trosspunkter, är folk trötta och kan inte finna kraft att lyssna och ta emot intryck. Ni bör göra trosspunkterna i sanningen för vår tid lika tydliga som milstolpar, så att folk kan förstå dem. Då kommer de att kunna förstå de argument ni vill ge och de ståndpunkter som ni vill upprätthålla.

(617) Det finns en annan grupp som talar till folk i ett pipande tonläge. Deras hjärtan har inte gripits och mjukats upp av Guds Ande utan de tror att de måste göra intryck genom att visa ödmjukhet. Ett sådant uppträdande upphöjer inte det evangeliska uppdraget, utan förnedrar det och gör det obetydligare. Predikanter bör framställa sanningen varm och frisk från härligheten. De bör tala på ett sådant sätt att de rätt representerar Kristus och bevarar den värdighet som passar Hans tjänare.

De långa böner som en del predikanter ber är ett stort misstag. Att be så länge som några gör är olämpligt. De skadar strupen och talorganen och därefter talar de om att de bryter ihop på grund av sin hårda uppgift. De skadar sig själva i onödan. Många känner att bön skadar deras talorgan mer än när de talar. Det är en konsekvens av kroppens onaturliga ställning och det sätt på vilken huvudet hålls. De kan stå och tala utan att känna att de skadas. Böneställningen bör vara helt naturlig. Långa böner belastar och det stämmer inte överens med Kristi evangelium. En halv timme eller bara en kvart är alldeles för lång tid. Några få minuters tid är länge nog för att lägga fram er sak för Gud och berätta för Honom vad du saknar. Då kan ni få folk med er i stället för att trötta ut dem och minska deras intresse för tillbedjan och bön. De kan förnyas och få nya krafter i stället för att tröttnas ut.

Ett misstag har gjorts av många genom deras religiösa andaktsövningar med långa böner och långa predikningar, med ett högt tonläge, med en ansträngd stämma och med en onaturlig påfrestning och med ett onaturligt tonläge. Predikanten har tröttat ut sig själv i onödan och verkligen plågat folk med en hård och jobbig andaktsövning. Allt detta är alldeles onödigt. Predikanter bör tala på ett sådant sätt att folk nås och blir påverkade. Kristi undervisning påverkade människor och var högtidlig. Hans stämma var melodisk. Och skulle inte vi, likaväl som Kristus, studera hur vi kan göra våra röster melodiska? Han utövade (618) ett mäktigt inflytande, ty Han var Guds Son. Vi står så långt under Honom och är mycket mer bristfälliga och trots att vi gör vårt bästa, kommer våra ansträngningar att vara små. Vi kan inte vinna och ha det inflytande som Han hade, men varför kan vi inte lära oss att komma så nära denna förebild som vi överhuvudtaget kan, så att vi kan ha största möjliga inflytande på folk? Våra ord, våra handlingar, vårt uppträdande, våra kläder - allt skulle vara en predikan för dem. Vi bör tala till folk, inte bara med våra ord, utan allt som hör ihop med vår person bör vara en predikan för dem, så att de kan få rätt intryck och så att de kan ta sanningen med sig till deras hem. På det sättet kommer vår tro att framstå i ett bättre ljus inför samfundet.

Jag har inte tidigare insett mer av Guds verks upphöjda karaktär, dess helgd och helighet och vikten av att vi är lämpliga för det, än vad jag gör i dag. Jag ser behoven hos mig själv. Jag måste ha en ny utrustning, en helig smörjelse, annars kan jag inte fortsätta att undervisa andra. Jag måste veta att jag vandrar tillsammans med Gud. Jag måste veta att jag förstår gudsfuktans mysterium. Jag måste veta att Guds nåd är i mitt eget hjärta, att mitt eget liv står i överensstämmelse med Hans vilja, så att jag vandrar i Hans fotspår. Då kommer mina ord att vara sanna och mina handlingar rätta.

Men det finns en annan punkt som jag nästan har glömt bort. Det är det inflytande som förkunnaren bör utöva i sin gärning. Hans uppgift är inte bara att stå i predikstolen. Det är bara början på den. Han bör gå ut till olika familjer och föra Kristus dit, ta med sig sina predikningar dit, och leva ut dem i det han gör och säger. När han besöker en familj bör han förhå sig om hur de har det. Är han herde för sin hjord? Herdens uppdrag är inte bara att stå i predikstolen. Han bör tala med hjordens medlemmar, med föräldrar om att lära känna sin ställning och tala med deras barn om deras ställning. En predikant borde föda den hjord som Gud har gjort honom till (619) övervakare för. Det skulle vara riktigt att besöka hemmen och bedriva studier, men om de gör detta och försummar det uppdrag som Gud har gett er i uppdrag att utföra, då gör ni fel. Besök aldrig en familj utan att be dem samlas och böj er ned i bön tillsammans med dem innan ni går. Förhör er om deras själers hälsa. Vad skulle en skicklig läkare göra? Han ställer frågor om detaljer i fallet och försöker sedan att skriva ut mediciner. På samma sätt skulle själens läkare förhå sig om andliga sjukdomar medlemmarna av hans hjord plågas av, för att sedan ta itu med att dela ut lämpliga mediciner och be den Store Läkaren om hjälp. Ge dem den hjälp de behöver. Sådana predikanter kommer att få all den respekt och ära som passar sig för en Kristi tjänare. Och genom att göra sådant för andra kommer deras egna själar att hållas vid liv. De måste hämta kraft från Gud för att kunna ge kraft till dem som de skall hjälpa.

Mätte Herren hjälpa oss att söka Honom av hela hjärtat. Jag skulle vilja veta att jag dagligen samlar gudomligt ljus från härligheten, ljus som strålar ut från Guds tron och lyser från Jesu Kristi ansikte och sprider det på stigen omkring mig. Jag vill helt och hållet vara ljus i Herren.

Kärlek till vinning

Käre bror B: Jag har två gånger börjat skriva ett vittnesbörd till dig, men har inte varit i stånd att fullfölja det på grund av brist på tid. Jag får inte längre uppskjuta det, eftersom jag är djupt bekymrad för ditt fall. Jag har skrivit ett vittnesbörd till åtskilliga predikanter och när deras fall dyker upp i mina tankar, erkänner jag helt att deras situation är ytterst beklaglig. Ditt fall är inte något undantag. Kärlek till vinning, kärlek till pengar, är rätt framträdande hos många av våra predikanter som bekänner

sig vara representanter för Kristus. (620) Några av dessa personers föredömen är sådana att folk blir missmodiga.

Några av våra predikanter står direkt i vägen för Guds verks framgång och de människor som ser upp till dem för att finna ett föredöme avfaller från Gud. För omkring två år sedan blev jag visad vilka faror våra predikanter befinner sig i och vilka konsekvenser deras livsstil får för Guds verk. Jag har talat i allmänna ordalag om detta, men de som felar mest är de som sist tillämpar *Vittnesbörden* på sig själva. Några är så förblindade av sitt eget själviska intresse att de förlorar Guds verks upphöjda karaktär ur sikte.

Bror B, ditt liv har nästan varit ett misstag. Du hade inflytelserika talenter, men du har inte använt dem på bästa sätt. Du har svikit din familj. Du har inte haft några särskilda planer utan låtit saker och ting ligga och samma brister kan märkas i församlingen. Herren har gett dig ljus när det gäller hur du försummat din plikt mot din familj och när det gäller vad du borde göra för att gottgöra det förflutna. Dina brister pekades ut, men du märkte inte hur stor synd det är att sätta barn till världen utan att ge dem en korrekt uppfostran. Du har ursäktat deras fel, deras synder och deras egensinniga, dumdristiga uppförande och du har inbillat dig själv att det snart kommer att ändra sig.

Eli representerar exakt ditt fall. Du har då och då protesterat mot dina barn och sagt: Varför är ni så elaka? Du har emellertid inte använt din myndighet som far och som familjeprest till att befalla och låtit dina ord vara familjens lag. Din och också din hustrus missriktade kärlek till era barn har fått dig att försumma den allvarliga förpliktelse som lagts på er som föräldrar.

En dubbel förpliktelse vilar på dig, bror B, som en Guds predikant, att styra ditt eget hem på ett bra sätt och lära era barn att underordna sig. Men du har varit nöjd med deras (621) vanor och ursäktat deras fel. Synd hos dem föreföll dig inte så syndig. Du har vanärat Gud och nästan ruinerat dina barn genom dina pliktförsummelse och du har fortsatt med denna försummelse efter det att Herren har tillrättaviserat dig och gett dig råd. Den skada Guds verk har lidit, på grund av det inflytande din familj har utövat på de olika platser ni har bott, är större än det goda som ni har utträttat. Med hänsyn till er familj har ni varit förblindade och bedragna av Satan. Du och din hustru har gjort era barn till era jämställda. De har gjort det som har passat dem. Det har varit en tragisk nackdel för dig och ditt uppdrag som en Kristi predikant och er försummelse av era plikter när det gäller att uppfostra era barn till att underordna sig har lett till något ännu ondare, som hotar att ödelägga deras duglighet. Du har skenbart tjänat Guds verk, trots att du har tjänat dig själv mer. Guds verk har tynat bort men du har verkligen räknat ut och planerat hur du kan hjälpa dig själv. Själur har gått förlorade på grund av din pliktförsummelse. Om du, under din predikantgärning, hade haft en ställning till att bygga upp denna tjänst, om du hade visat ett föredöme när det gäller att tjäna Guds verk oavsett dina egna intressen och blivit trött på grund av din hängivelse till detta verk, skulle ditt uppträdande kunna ursäktas, även om det inte skulle kunna godkännas av Gud. Men trots att dina brister har varit så synliga i vissa avseenden och Guds verk har lidit så

mycket på grund av det exempel du har gett genom att försumma din plikt mot din familj, är det i Guds ögon tragiskt för dig, att du bekänner dig tjäna Guds verk men ändå sätter dina egna speciella intressen främst.

I din tjänst har du ofta väckt ett intresse, men just vid den tidpunkt då du skulle kunnat arbeta för att få störst framgång, har du tillåtit dina intressen för hemmet att dra dig bort från tjänsten åt Gud. I många fall har du inte uthålligt fortsatt dina ansträngningar tills du blev övertygad om att alla hade beslutat sig för (622) eller emot sanningen. Det är inte någon klok taktik att inleda ett krig mot Satans makt och sedan lämna fältet vid stridens höjdpunkt och därigenom ge fienden tillfälle att hålla de människor ännu säkrare bundna vid sin sida, som var nära att överge hans led och ta ställning på Kristi sida. Det intresse som en gång har avbrutits kan aldrig väckas på nytt. Några få kan nås, men den största delen kan aldrig påverkas och deras hjärtan kan inte mjukna genom att sanningen framställs för dem.

Äldste C förlorade det inflytande och den kraft han fått genom sanningen genom att spekulera och det utan att hans bröder visste det. Detta var särskilt motbjudande för Gud hos en Kristi tjänare. Men du har gjort samma sak. Du har gjort äldste C:s uppträdande till en ursäkt för din kärlek till handel. Du har rättfärdigat ditt egoistiska sätt att uppträda med att andra predikanter har gjort så. Andra predikanter är inte något kriterium för dig. Om de skadar sitt inflytande och drar sig undan Guds bifall och sina bröders tillit borde deras uppträdande undvikas. Kristus är ditt föredöme och du har ingen ursäkt för att följa de människors exempel som handlar felaktigt, såvida inte deras liv är i överensstämmelse med Kristi liv. Ditt inflytande innebär död för Guds verk om du fortsätter på samma sätt som på senare år. Du bedriver handel, handlar med och samlar medel från dina bröder som du inte själv har tjänat. Detta är en stor synd i Guds ögon.

Somliga har verkligen avstått från medel som är nödvändiga för deras familjers välfärd och några av dem till och med sådant som är livsnödvändigt, för att hjälpa dig, och du har tagit emot. Paulus skriver till sina bröder i Filippi: "Var så till sinnes som Kristus Jesus var." "Se inte på ert eget bästa utan tänk på andras." (Fil. 2:5, 4) Han skriver också till sina korintiska bröder: "Ingen skall söka sitt eget bästa, utan var och en den andres." (1 Kor. 10: 24) Än en gång säger han sorgset: (623) "Alla söker de sitt, inte Jesu Kristi sak." (Fil. 2:21)

Den anda som du slår vakt om då du ser till dina egna själviska intressen, tilltar hos dig, och din konversation med andra har varit girig. Paulus förmanar sina hebreiska bröder: "Lev inte för pengar, utan nöj er med vad ni har. Gud har själv sagt: *Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig.*" (Hebr. 13:5) Du offerar ditt rykte och ditt inflytande för en girig anda. Guds dyrbara verk blir får dåligt rykte på grund av den anda som nu har gripit dess tjänare. Du är förblindad och ser inte hur ovanligt kränkande dessa saker är för Gud. Om du har beslutat dig för att gå till världen och få ut allt du kan få av den, så gör det, Men gör det inte under täckmanteln att det är Kristus du predikar. Antingen är din tid helgad åt Guds verk eller också är den det inte. Ditt eget intresse har varit viktigast av allt. Den tid som du

skulle helga åt Guds verk har i alltför hög grad använts till dina egna angelägenheter och du får medel från Guds förrådskammare, som du inte har förtjänat. Du tar gärna emot medel från sådana som inte har det lika bra som du själv. Du ser inte saker och ting från deras sida utan har alltför mycket sympati och medkänsla med dig själv. Du undersöker inte situationen noga för att se om de som hjälper dig har råd att göra det. Ofta skulle det passa bättre att du hjälpte dem som du har fått hjälp från. Du behöver förvandlas som människa innan Guds verk kan nå framgång i dina händer. Bekymren med ditt hus och ditt lantbruk har upptagit dina tankar. Du har inte överlämnat dig själv till Guds verk. Som ursäkt för att vara så mycket hemma har du sagt att dina barn behöver din närvaro och omsorg och att du måste vara hos dem för att förmedla det ljus som har getts dig i en syn. Men, bror B, har du gjort detta? Du ursäktar dig själv med att säga att dina barn nu står utanför din kontroll, att de är för gamla för din tillrättavisning. I detta misstar du dig. Inget av dina barn är för gammalt för att respektera din auktoritet och lyda dina befallningar (624) så länge de tar emot skydd under ditt tak. Hur gamla var Elis söner? De var gifta män, och det krävdes att Eli, som en far och Guds präst, skulle ha makt över dem.

Men med tanke på att tillåta att de två äldsta nu skulle stå utanför din kontroll, det gjorde de inte när Gud sände dig ljuset över att du gav efter för dem till deras fördärv och att du skulle uppfostra dem. Men du hade tre yngre barn som vandrar mer på syndares, olydigas, otacksammas, oheligas, nöjesälskares väg än de gör som älskar Gud. Din yngste son följer i sin brors fotspår. Hur behandlar du honom? Uppfostrar du honom till flitiga och nyttiga vanor? Tar du itu med din fruktansvärda försummelse och gottgör ditt förfärliga? Skälver du inför Guds ord?

Din försummelse i hemmet är märklig för en som har Guds skrivna ord och också vittnesbörd som är skrivna enbart till dig, som visar vad du har försummat. Din pojke gör vad han har lust till. Du styr honom inte. Du har inte uppfostrat och undervisat honom till att bära sin del av livets bördor. Han är en dålig pojke därför att du har försummat honom. Hans liv är en skamfläck för sin far. Du visste vad som var din plikt, men gjorde den inte. Han är inte övertygad om sanningen. Han vet att han kan gå sin egen väg och Satan styr hans sinne. Du har gjort barnen till en ursäkt för att stanna hemma, men bror B, det är den här världens angelägenheter som får första platsen i ditt liv.

Guds verk ligger dig inte nära om hjärtat och det exempel du har gett Guds folk är inte värt att efterfölja. I Minnesota behöver de medarbetare, inte bara predikanter som går från plats till plats när det är lämpligt. Guds verk måste ha villigt folk som inte låter sig hindras från att göra tjänst åt Gud eller att utföra sin kallelse på grund av själviskhet eller världsliga intressen. Minnesota är ett stort arbetsfält och där finns många som är mottagliga för sanningens påverkan. Om församlingarna (625) kunde uppnå en god ordning i sin tjänst och vara fullständigt disciplinerade, skulle ett ljus lysa från dem som hela tiden skulle vilja berätta allt utöver staten Minnesota. Du kunde ha gjort tio gånger mer i Minnesota än du har gjort. Men världen hindrar dig och Guds verk och splittrar ditt intresse. Själviska intressen har kommit in i ditt hjärta och

sanningens kraft har lämnat det. En stor förändring behöver ske inom dig, så att du kan skapa ordning i ditt uppdrag. Du har endast utfört en obetydlig reell, seriös tjänst. Trots detta har du varit seriös med att vinna alla de medel du kunde som din rätt. Du är bedragen. Du har sett till dina egna intressen och har hjälpt dig själv i stället för att hjälpa andra. Du har en tid gått i denna riktning och om du inte hejdas, har du inte längre något inflytande. Moses Hull gick i den riktningen. Hans samtal var giriga och han samlade alla de medel han kunde vinna. Hans fasthållande vid sanningen var inte starkt nog för att övervinna hans själviskhet.

När B. F. Snook tog emot sanningen, var han mycket fattig. Givmilda människor nekade sig själva bekvämligheter, ja, till och med några av livets nödvändigheter, för att hjälpa denne predikant, som de trodde var en trofast Kristi tjänare. Men det var medlen som fördärvade människan. Hans hjärta var inte överlåtet till Gud. Han saknade principfasthet. Han var inte en sant omvänd människa. Ju mer han tog emot, desto större blev hans önskan om medel. Han samlade allt han kunde från sina bröder, tills han, med hjälp av deras givmildhet, fått hjälp till ett rikt hem. Sedan avföll han från sin tro och blev den bittraste fiende till dem som hade varit så givmilda mot honom. Denna person måste avlägga räkenskap för de medel som han har taget sådana som uppriktigt trodde på sanningen. Han rövade inte från dem men från Guds skattkammare. Vi vill honom inte något ont, ”Ty Gud skall föra alla gärningar fram i domen, (626) med allt som är fördolt, vare sig det är gott eller ont.” (Pred. 12:14) Han har vandrat på sitt eget hjärtas vägar och i sina egna ögons åsyn, men för alla dessa ting kommer Gud att ställa honom inför domen. Alla mörkrets dolda ting kommer då att föras fram i ljuset och hjärtats dolda planer kommer i dagen.

Bror B, du är inte som dessa män. Vi kommer inte att jämföra dig med dem, men vi kommer att säga: Akta dig för att gå i deras fotspår och föra giriga samtal. Denna önskan, att predikanterna vill samla medel för sina själviska intressen, är en snara för dem, som, om de fortsätter, kommer att visa sig bli deras fall. Samtidigt som de håller sina egna ögon riktade på självet, blir deras intresse för Guds verks framgång och deras kärlek till fattiga själar allt mindre. De förlorar inte sin kärlek och sitt intresse för sanningen omedelbart. Deras väg bort från den rätta saken sker så gradvis och omärkbart att det ofta är svårt att säga vid vilken tidpunkt förändringen inträffade.

Jag tror att din väg är ytterst farlig. Du har inte märkt hur nödvändigt det är att ge akt på det ljus som Gud har gett dig och själv vakna upp och frälsa din familj och sköta dig väl som en far och präst för ditt hem. Du förnekade inte det ljus du har fått. Du motsatte dig det inte, men du försummar att förmedla det därför att det inte är bekvämt och trevligt för dig att göra sådant. Därför var du lik Meroz. Du kom inte fram för att hjälpa Herren, trots att saken hade en så livsavgörande betydelse att det berör dina barns eviga intressen. Du försummade din plikt. I detta avseende var du en lat tjänare. Du hade bara en obetydlig känsla för hur Gud ser på föräldrars försummelse när de uppfosttrar sina barn. Om du hade ändrat dig och blivit bättre på detta, skulle du ha sett nödvändigheten av samma disciplin och ordning i församlingen. Din slapphet i din

familj kan också (627) ses i din tjänst i församlingen. Du kan inte bygga upp församlingen förrän du har förvandlats till en ny människa.

Försummelsen av det ljus Gud har gett dig har i viss mån gjort dig till fånge, föremål för Satans bedrägeri. Därför har en dörr lämnats öppen för honom så att han kan få tillgång till dig i andra riktningar och göra dig till en svag människa. Han ser att han har haft framgång när det gäller att förblinda dina ögon för din familjs behov och förleda dig till att skjuta det ljus åt sidan som Herren har gett dig. Sedan har Satan behärskat dig på ett annat sätt. Han har framkallat en kärlek till affärer, du älskar att göra förtjänster. På det sättet har ditt intresse för Guds verk och tjänsten för Honom splittrats. Kärleken till Gud och sanningen blir gradvis allt mindre viktig. Själar som Kristus har dött för betyder mindre för dig än dina timpliga intressen. Om du fortsätter på den vägen, kommer du snart att fyllas av avund, överkänslighet och missunnsamhet och överge sanningen, så som andra har övergett den.

Du är angelägen om att få arbeta på din plats och hoppas att något kan sägas eller göras för att väcka dina barn. Du har försummat din plikt. När du på nytt tar upp den uppgift som Herren har gett dig och med Kristi ande med bestämdhet väcker dig själv till att införa ordning i ditt hem, då kan du hoppas att Gud kommer att stödja dina ansträngningar och påverka dina familjemedlemmars hjärtan. Även om du har använt dina barn som ursäkt för att stanna hemma, har du inte utfört det arbete som du enträget bad om att få stanna hemma för. Du har inte uppfosttrat dina barn. I det avseendet har din hustru brister och därför finns det ett ännu större behov av att du gör din plikt. Hennes kärlek är sådan att hon vill ge efter för dem, när det gäller att få göra som de vill och att välja vilka de själva vill umgås med, vilket leder dem till fördärv. Din närvaro, när du låter dina barn göra som de vill är värre för din familj än om du var borta från den och det utövar ett ännu sämre inflytande på sanningens sak.

(628) Gud kallar allvarliga, osjälviska, opartiska tjänare till Sitt verk, som är villiga att hålla i gång olika grenar av denna verksamhet, som att få abonnenter till våra tidskrifter, lära dem att vilja betala vad de är skyldiga och att uppmuntra sina bröder till att följa upp sin systematiska välgörenhet. Uppoffring, självförnekelse, slit och osjälvisk välgörenhet utmärkte Kristi liv, som är vår förebild i allting. En sann tjänares arbete och karaktär kommer att stå i överensstämmelse med Kristi liv. Kristus lade Sin härlighet, Sin höga rang, Sin ära och Sina rikedomar åt sidan och ödmjukade Sig själv för att möta våra behov. Vi kan inte mäta oss med vår Förebild, men vi bör efterlikna den. Kärlek till själar som var anledningen till att Kristus gjorde detta stora offer borde stimulera Hans tjänare till ansträngning, till självförnekande och uthålliga ansträngningar, så att de kan bli Hans medarbetare när det gäller att frälsa själar. Då kommer Guds tjänares gärningar visa sig vara fruktbarande, eftersom de då kommer att vara Hans redskap. Guds kraft kommer att vila över dem genom påverkan av Hans Helige Ande. Gud vill att du skall vakna och ha kraft att övervinna hinder. Bli inte så lätt missmodig. Om det behövs så arbeta, som aposteln Paulus, trots trötthet, smärta och vakande, glöm bort bristerna i det djupa intresse för de själar som Kristus led döden för.

Några av våra predikanter utnyttjar våra bröders givmildhet till sin egen fördel och när de gör detta förlorar de gradvis sitt inflytande. Deras exempel i detta avseende förstör deras bröders förtroende för dem. De stänger också den dörr genom vilken hjälp kan förväntas komma för att underhålla Guds verk. Många människor känner sig modlösa när de ser några av predikanterna visa ett så obetydligt intresse för Guds verk framgång. De ser inte någon hängivenhet för uppdraget. Folket försummas och (629) Guds verk för en tynande tillvaro därför att det saknas ett väl organiserat och effektivt arbete, vilket de har rätt att förvänta dig från sina predikanter.

I sin besvikelse blir en del av bröderna otåliga och förtvivlade, när de ser den självskhet och det begär som deras lärare visar. Folket gör bättre framsteg än många av sina predikanter. Om predikanter visar en självuppopoffrande anda och en kärlek till själar, kommer medel inte att saknas till Guds verk. Låt predikanter komma fram till den upphöjda standarden som Kristi representanter. Då skall vi se Guds härlighet vara närvarande vid förkunnelsen av sanningen och se att själar tvingas erkänna dess renhet och kraft. Guds verk måste göras till det främsta.

Min bror, du skulle kunna utföra ditt uppdrag väl. Du har en kunskap om sanningen och skulle kunna vara till stor välsignelse för sanningen för vår tid om du hade invigts och helgats till denna tjänst, utan att ha något själviskt intresse vid sidan. Gud har anförtrott dig en helig gåva, dyrbara talenter. Om du är sann i den tjänst du har anförtrott och troget förbättrar dina talenter, kommer du inte att behöva skämmas när Mästaren kommer och kräver både kapital och ränta. Det är inte en säker metod att ringakta eller på något sätt ignorera det ljus som Gud har velat ge. Du har en uppgift att utföra för att försätta dig i en ställning där Gud kan arbeta särskilt för dig.

Framgången för Guds verk i Minnesota kan mer tillskrivas bror Pierce än dina ansträngningar. Hans tjänst har varit en särskild välsignelse för denna stat. Han är en människa med ett känsligt samvete. Han fruktar Gud. Fysiska svagheter har kraftigt tyngt honom och det har fått honom att ställa frågan om han var på sin plikts väg och att frukta att Gud inte gillade hans tjänst. Gud älskar bror Pierce. Han har endast liten självaktning. Han fruktar och tvivlar och är rädd för att utföra sin tjänst. Den tanken är nämligen hela tiden inför (630) honom att han inte är värdig eller i stånd till att hjälpa andra. Om han ville övervinna sin blygsamhet och lita mer på att Gud vill vara med honom och stärka honom, kommer han att bli lyckligare och till större välsignelse för andra. I bror Pierces liv har det misslyckats att läsa av hans karaktär. Han trodde att andra var lika ärliga som han själv och vid en del tillfällen har han blivit bedragen. Han äger inte den skarpsinnighet som somliga har. Du har inte heller, i ditt liv, kunnat se karaktären. Du har talat frid till dem som Gud har förklarat onda. I hans ålder och svaghetstillstånd kan bror Pierce bli förd bakom ljuset. Alla bör emellertid uppskatta honom högt på grund av hans tjänande. Han inger kärlek och ömmaste medkänsla hos sina bröder, för han är en samvetsgrann och gudfruktig människa

Gud älskar syster Pierce. Hon är en av de generade, förskrämda, som är samvetsgrann i sina plikter. Hon

kommer att få ta emot en lön när Jesus kommer om hon är trofast till slutet. Hon har inte skyltat med sin goda moral, hon har dragit sig tillbaka, hon är en av de mer tystlåtna. Trots detta har hennes liv varit användbart. Hon har välsignat många genom sitt inflytande. Syster Pierce har inte någon stor självuppskattning eller något stort självförtroende. Hon bär på många farhågor. Däremot tillhör hon inte de feiga och otrogna, som inte kommer att ha någon plats i Guds rike. De som bor utanför staden tillhör de tryggaste och skrytsammaste och uppenbarligen ivrigaste som älskar med ord men inte i handling och i sanning. Deras hjärtan är inte rätta inför Gud. De har ingen gudsfuktan. De ängsliga och icke- troende, som straffas med den andra döden, tillhör den grupp som i den här världen skäms över Kristus. De är rädda för att göra det rätta och följa Kristus, därför att de är rädda att de kommer att göra en ekonomisk förlust. De försummar sin plikt för att undvika tillrättavisning och svårigheter och för att undvika faror. De, som inte vågar göra det rätta därför att de därigenom kommer att utsätta sig för prövningar, förföljelse, förlust och lidande, är krukor och mognar för den andra döden tillsammans med avgudadyrkare, lögnare och alla syndare.

(631) Kristi bergspredikan förklarar vilka som är de verkligt välsignade: "Saliga är de som är fattiga i anden [de som inte upphöjer sig själva, utan är öppna och har ett ödmjukt sinne, inte är för stolta för att bli undervisade, inte fåfänga eller ivriga efter att uppnå världslig ära], dem tillhör himmelriket. Saliga är de som sörjer, [de som är botfärdiga, är eftergivna och som sörjer över sina synder och fel eftersom Guds Ande är bedrövad], de skall bli tröstade. Saliga är de saktmodiga, [de som är vänliga och förlåtande, som, när de hånas, inte hånar tillbaka, utan visar en lärvillig anda och inte värderar sig själva för högt], de skall ärva jorden." De som har dessa egenskaper som nämns här kommer inte att bli bevarade av Gud i det här livet, utan kommer att krönas med härlighet, ära och odödlighet i hans rike.

Situationen i Vermont

Jag har blivit visad att Kristi lärjungar är Hans representanter på jorden. Guds avsikt har varit att de skall vara ljus i världens moraliska mörker, utspritt över hela landet, i städer, små och stora, som "ett skådespel för världen, för både änglar och människor". Om de lyder Kristi lära i Hans bergspredikan, kommer de ständigt att söka efter en fullkomnad karaktär och kommer verkligen att vara ljus för världen, kanaler genom vilka Gud kommer att förmedla Sin gudomliga vilja, sanningen av himmelskt ursprung, till dem som sitter i mörker och som saknar kunskap om livets och frälsningens väg.

Gud kan inte utbreda kunskapen om Sin vilja och Sin nåds underverk bland icke- troende människor, om Han inte har vittnen spridda ut över hela världen. Det är hans plan, att de, (632) som har fått del av denna stora frälsning genom Jesus Kristus, skall vara Hans missionärer och ljusbärare runt om i världen, som tecken för folket, levande brev,

som är kända och läses av alla människor och vilkas tro och gärningar vittnar om Frälsarens snara ankomst och visar att de inte förgäves har tagit emot Guds nåd. Folk måste varnas, så att de gör sig beredda för den kommande domen. För dem som har lyssnat till fabler, kommer Gud att ge tillfälle att höra den profetias säkra ord, som de gör väl i att beakta som ett ljus som lyser i mörkret. Han kommer att presentera sanningens säkra ord för som vill beakta den. Alla kan jämföra sanningen med de lögnersom förkunnas för dem av människor som säger att de förstår Guds ord och är utrustade för att undervisa dem som befinner sig i mörker.

För att öka medlemsantalet i Bordoville, har bröder flyttat dit och lämnat de platser de kommit ifrån, helt utan kraft och inflytande till att hålla möten. Detta har behagat Guds och sanningens fiender. Dessa bröder borde ha stannat kvar som trofasta vittnen och låtit sina goda gärningar vittna om äktheten i deras tro genom att de med sina liv har gett exempel på sanningens renhet och kraft. Deras inflytande skulle övertyga och omvända eller fördöma.

Var och en som följer Jesus är Hans missionär har ett uppdrag att utföra i sitt hem, bland sina grannar och på den plats där han bor. Alla, som har helgat sig till Gud, bär ljus med sig. Gud gör dem till redskap för rättfärdigheten, så att de kan föra sanningens ljus till andra. Icke-troende kan verka likgiltiga och obekymrade, men trots detta verkar Gud på deras hjärtan och övertygar dem om att sanningens innehåll är verkligt. Men när våra bröder lämnar sitt missionsfält, slutar kämpa och låter Guds verk tyna bort, kommer de, inför Gud att säga, "överlämna dem åt sig själva", de kommer bara att bli en börda för den församling som de kan flytta till. De som de överger, (633) som var övertygade, tystar ofta sina samveten genom att tänka att när allt kommer omkring, var de bekymrade i onödan. De beslutar sig för att det inte finns någon realitet i den bekännelse som sjunde-dags adventister avlägger. Satan jublar då han ser att Guds vinplantor antingen rycks upp helt och hållet eller överlämnas till att tyna bort. Det är inte Guds avsikt att Hans folk skulle klumpa ihop sig och koncentrera sitt inflytande på en bestämd plats.

Bröderna D:s ansträngningar att uppmuntra bröder att flytta till deras plats var i god tro, men stod inte i överensstämmelse med Guds sinnelag. Guds vägar är inte våra vägar. Han ser inte så som människor ser. Deras avsikter var goda, men, genom att göra så, kunde Guds avsikt att frälsa själar inte genomföras.

Gud har avsett att Hans folk skall vara världens ljus och jordens salt. Planen att samla människor folk i stort antal, att bilda en stor församling, har minskat deras inflytande och krympt deras verksamhetsfält och sätter bokstavligt talat deras ljus under en skäppa. Det är Guds plan att kunskapen om sanningen skall nå ut till alla, så att ingen förblir i mörker, okunnig om dess principer, utan att alla skulle sättas på prov av dem och antingen besluta sig för eller emot den, så att alla kan varnas och lämnas utan ursäkt. Planen att samlas i kolonier eller att flytta från olika platser där det endast finns liten kraft och påverkan och koncentrera mångas inflytande till en plats, flyttar ljuset från platser där Gud skulle ha önskat att det fick lysa.

Kristi efterföljare som är spridda ut över hela världen har ingen hög känsla för sitt ansvar och den plikt de har att låta sitt ljus lysa för andra. Om det bara finns en eller två på en plats, kan de, trots att de är få, uppträda så inför världen att de med sitt sätt att påverka kommer att ge den icke-troende ett intryck av uppriktighet i deras tro. Jesu efterföljare uppfyller inte Guds avsikt (634) och vilja, när de känner sig nöjda med att vara okunniga om Hans ord. Var och en bör studera sin Bibel. Kristus sade: "Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig." (Joh. 5:39) Petrus ger oss denna förmaning: "Herren Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger. Men låt det ske ödmjukt, med respekt och ett rent samvete." (1 Petr. 3:15-16)

Många, som bekänner sig tro på sanningen för dessa sista dagar, kommer att befinnas vara för lätta. De har försummat det viktigaste. Deras omvändelse är ytlig, den har inte gått på djupet och varit allvarlig och grundlig. De vet inte varför de tror på sanningen. De tror bara för att andra tror och de utgår från att det är sanningen. De kan inte ge något förnuftigt skäl för det som de tror. Många har tillåtit sina sinnen att fyllas med mindre viktiga saker och deras eviga intressen kommer i andra hand. Deras egna själar är dvärgar och krymplingar när det gäller andlig tillväxt. Andra har inte upplysts eller uppbyggts av den erfarenhet eller den kunskap, som det var deras privilegium att få. Det är de som troget bekänner sin tro, som är starka och uthålliga.

Kristus och Honom som korsfäst skulle vara ämnet för våra tankar och det borde sätta våra djupaste känslor i rörelse. Den som är en sann Kristi efterföljare kommer att sätta värde på den stora frälsning som Han har utfört för dem. Vilken väg Han än kommer att leda dem, kommer de att följa efter. De kommer att se det som ett privilegium att bära alla de bördor som Kristus kan lägga på dem. Det är enbart genom korset som vi kan rätt uppskatta den mänskliga själens värde. Värdet av människor, som Kristus led döden för, är så högt att Fadern är nöjd med det oändligt höga pris, som Han betalade för människors frälsning, då Han utgav Sin egen Son till att dö för deras försoning. Vilken vishet, barmhärtighet och kärlek manifesteras inte här i sin fullhet! Människans värde kan bara inses genom att gå (635) till Golgata. Genom mysteriet med Kristi kors kan vi göra en uppskattning av människans värde.

Vilken ansvarstyngd ställning är det inte att förena sig med världens Återlösare i frälsning för människor! Detta uppdrag kräver självförnekelse, uppoffring och välgörenhet, uthållighet, tapperhet och mod. Men de som tjänar i ord och lära har inte Guds nåds frukter i sina hjärtan och liv. De saknar tro. Därför får deras insats klenta resultat. Många som bekänner sig vara Kristi tjänare visar en förunderlig undergivenhet när de ser hur oomvända människor runt omkring dem går förlorade. En Kristi tjänare har ingen rätt att känna sig väl till mods och att undergivet sitta ned då han ser detta faktum att hans framställning av sanningen är kraftlös och att själar inte berörs av den. Han borde ta sin tillflykt till bön och be och arbeta utan uppehåll. De som ger efter för att förbli utan

andliga välsignelser, utan att allvarligt kämpa för att få dem, samtycker till att Satan segrar. En uthållig, segrande tro är nödvändig. Guds tjänare måste komma in i ett närmare samarbete med Kristus och följa Hans föredöme i allting, när det gäller livets renhet, självförnekelse, generositet, flit och uthållighet. De bör tänka på att en anteckning en dag kommer att läggas fram som bevis mot dem för deras minsta pliktförsummelse.

Bror D kan inte se att han lägger bördor på sig själv och sin församling när han uppmuntrar bröder att flytta till den plats där han är. Han inser inte att det kommer att krävas mycket tid och arbete för att hålla dem i ett sådant tillstånd att de kan hjälpa till i stället för att bli ett hinder. Han har trott, att om han kunde samla familjer på hans plats, skulle de bygga upp en församling och minska hans bekymmer och bördor. Men samma sak har visat sig i Bordoville som i Battle Creek. Ju mer bröderna flyttade dit, desto tyngre blev de bördor som föll på de medarbetare som har Guds verk i sina hjärtan. Män och kvinnor med (636) olika sinnelag och från olika organisationer kunde samlas i grupper och umgås i samförstånd, under den förutsättningen att de ville uppskatta andra mer än sig själva och älska sina grannar som sig själva, så som Kristus har befallt dem.

Men det är mycket svårt att ha med människosinnen att göra som inte står under Guds Andes särskilda kontroll utan är utsatta för Satans kontroll. Själviskhet behärskar mäns och kvinnors hjärtan, och synd och orättfärdighet vårdas i så hög grad, även av en del som bekänner sig frukta Gud, att man borde undvika att samla stora grupper människor i klunga, för de kommer inte att bli lyckliga.

De, som bror D verkligen ville skulle komma till Bordoville, var de som han ansåg vara de bästa inom samfundet, i stånd till att utöva ett gott inflytande. Just sådana män och kvinnor önskas bli placerade över hela världen som trogna väktare, så att de som är utan Gud kan övertygas om att det finns en kraft i Kristi religion. Sådana inflytelserika människor är verkligen jordens salt. Gud skulle inte vara tillfreds med att de samlades och inskränkte sitt verksamhetsfält. Pålitliga människor är mycket sällsynta på grund av att människors hjärtan är så upptagna av sina egna själviska intressen att de inte känner till något annat.

Om det kunde finnas ett antal utvalda män på den viktiga posten i Battle Creek, skulle Gud vara tillfreds. Om dessa ville offra sina egna själviska intressen för den lidande sakens skull, skulle de bara följa i sin Återlösares fotspår. Han lämnade Sin härlighet, Sitt majestät och Sin höga ställning och blev för vår skull fattig, för att vi genom Hans fattigdom skulle kunna bli rika. Kristus offrade Sig för människor, men människor är i sin tur inte villiga glada över att få uppoffra sig för Kristus. Om man kunde lita på att ett antal ansvarskännande, uppriktiga män och kvinnor med stort ansvar, som var tillförlitliga och som genast ville svara på kallelsen (637) att flytta till Battle Creek, skulle Gud bli förhålligad. Gud saknar män i Battle Creek som man kan lita på, som alltid kommer att stå på rätt sida i farans stund, som trofast kommer att föra en kamp mot fienden, i stället för att ta ställning för dem som vållar Israels Gud bekymmer och försvarar dem som försvarar

Guds tjänares händer, och vänder sina vapen mot dem som Gud har befallt dem att stödja. För att ha framgång, måste varje församling ha män och kvinnor som den kan lita på i farliga tider, människor som är lika äkta som stål, osjälviska män hos vilka intresset för Guds verk ligger närmare deras hjärtan än något som rör deras egna åsikter eller deras världsliga intressen.

Församlingarna består inte enbart av rena, uppriktiga kristna. Alla namn som står inskrivna i församlingens böcker är inte värdiga att stå där. Somligas liv och karaktär är, om de jämförs med andras, som när man jämför guld med värdelöst skräp. Så behöver det inte vara. De, som är värdefulla när det gäller liv och inflytande har känt hur viktigt det är att följa Jesus tätt i spåren, att göra Kristi liv till sitt studium och föredöme. Detta kommer att kräva ansträngningar, meditation och allvarlig bön. Det krävs ansträngning för att övervinna sin själviskhet och att göra intresset för Guds verk till det primära. Somliga har ansträngt sig och utövat en noggrann disciplin mot självet och de har vunnit dyrbara segrar. De, som betraktar sina egna intressen som det primära, lever för självet. Deras karaktär är i Guds ögon som värdelöst skräp.

Bror D har gjort mer än en enda människa skulle göra då han tjänat sin församlings intressen på sin plats. Om han höll sig borta från sin uppgift en kort tid, skulle tyngre och större ansvar läggas på honom när han kom tillbaka. Han har tagit på sig detta ansvar och har stönande tyngts ned av dess tyngd. Bröderna D har (638) har riskerat att vara alltför noggranna och riskerat att framställa sina egna liv och exempel som ett kriterium. Självet har inte förlorats ur sikte i Kristus. Dessa bröder borde inte tala så mycket om självet, utan i stället upphöja Kristus. De borde dölja sig bakom Jesus och låta Honom ensam framträda som den fullkomliga förebilden som alla bör försöka efterlikna.

Var fanns de män som gick att lita på under prövningar och svårigheter? Var fanns de gudfruktiga människor som skulle samlas omkring baneret när fienden försökte göra framsteg? Några som borde vara på sin post var opålitliga när behovet av dem var som störst. Deras uppträdande visade att de inte hade något större intresse av att påskynda sin tjänst för Guds verk. Somliga tänkte att det ställdes för stora förväntningar på dem och i stället för att med glädje göra vad de kunde, satte de sig ned på Satans bekväma stol och vägrade att göra något överhuvudtaget.

Somliga var alltid avundsjuka. Bror E tillhörde denna grupp. Han har en särskild envishet i sitt sätt att leda. Detta får honom att framhärda på fel väg därför att han tror att det skulle tillfredsställa hans bröder framför honom om han bytte åsikt och gick den motsatta vägen. Ibland, när han känner det så, är han beredd att göra allt som står i hans makt för att främja Guds verk, men älskar sin egen vilja så högt, att han är villig att låta Guds dyrbara verk lida skada hellre än att ge upp sin egen vilja och sin egen väg. Bror E är inte en person som man kan lita på. Han är föremål för Satans frestelser och behärskas ofta av honom. Han har ett själviskt och okuvligt hjärta. Han är ojämn, impulsiv, ibland hatisk och ibland älsklig. Tidvis är han vänlig, vid andra tillfällen är han avundsjuk, missunnksam och mycket självupptagen. Han kan inte utveckla en fullkomlig kristen karaktär förrän han lärt sig stå emot

frestelser, underordna sin egen envishet och bevara en ödmjukhet, en villighet att se sina fel och erkänna dem. Tidvis har han varit ganska uppriktig och allvarlig. Men så förs han av en våg över i den motsatta riktningen och då ger efter för avund, missunnsamhet och misstro. Självvet och själviska intressen är det allt överskuggande, han finner massor av fel hos andra och misstänker (639) att andra inte uppskattar honom, utan vill skada honom. Bror E behöver en genomgripande omvändelse. Det är inte tillräckligt att människor bekänner sig till sanningen. De kan erkänna hela sanningen och ändå inte veta något - inte fått någon kunskap genom egna erfarenheter i sina dagliga liv - av sanningens helgande inflytande på hjärta och liv, eller den sanna gudsfruktans kraft.

Sanningen är helig och kraftfull och kommer att åstadkomma en genomgripande förnyelse i deras hjärtan och liv som helgas genom den. Bror E är i stånd till att utöva ett inflytande för det goda. Om han underkuvar självet och ödmjukar sitt hjärta inför Gud kan han bli en sann bärare av Kristi ok. Han kan vara till hjälp i stället för till hinder för sin familj och för andra. Han försvagar Guds verk i Bordoville på grund av bristerna i sin kristna karaktär. Om bror E lever efter det ljus han har tagit emot, kommer han att arbeta på sin frälsning med fruktan och bävan och om han gör detta, kommer ett klart ljus att lysa över andras stig och förhållande Gud. Bror E:s fall är representativt för andra i församlingen, som behöver genomgå samma förvandling i sina hjärtan för att kunna leva rätt.

Bror F kan bli mer användbar i sitt liv än han har varit eller nu är. Gud har inte kallat honom för att tjäna speciellt inom ord och lära. Han är inte utrustad för att ha den ställningen, men han kan ändå gå Herrens ärenden och vara till hjälp på mötena. Om han själv lever i ljuset kan han återspegla ljus till andra. Han kan vara till välsignelse för andra. Han kan säga tröstande och uppmuntrande ord till den som är förtvivlad. För att göra detta, skulle han emellertid stimulera en mer hoppfull och glad anda hos sig själv och ge uttryck för mod i sina ord och också när det gäller tonläget i sin röst.

Syster G har brister, men hon gör ändå inte sitt bästa i sin situation. Hon tillåter fienden att styra sina tankar och (640) förvärrar sina problem genom olydnad. Hon lider av fysiska svagheter och borde mötas av medkänsla, men rastlöshet, vresighet, klagande, knotande och onödigt beklagande underlättar inte hennes lidande och gör henne inte lycklig, utan förvärrar hennes svårigheter.

Världen är full av otillfredsställda människor som förbiser den lycka och de välsignelser som finns inom räckhåll och som ständigt söker efter lycka och tillfredsställelse som de inte lägger märke till. De sträcker sig hela tiden efter något som de förväntar sig, något avlagset gott som är större än det de äger. De befinner sig ständigt i ett tillstånd av besvikelse. De värnar om sin otro och otacksamhet, därför att de förbiser de välsignelser som finns just där de befinner sig. Livets vanliga vardagliga välsignelser välkomnas inte av dem, precis som fallet var med mannat till Israels barn.

Kristus riktar följande ord till Syster G: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt." (Matt. 11:28. 29) Syster G:s ord, uppträdande och exempel lär i allmänhet ut en läxa som är raka motsatsen till den som vår Herre lärde ut. Hon förlorar mycket när hon förbiser de välsignelser som finns i hennes liv och i stället griper efter och oroligt söker efter lycka. Hennes ansträngningar belönas inte och hennes fruktlösa sökande gör henne själv mycket olycklig och också alla som umgås med henne. Hennes rastlösa, ängsliga förvirrade ande kommer till uttryck i hennes ansiktsuttryck och kastar en skugga. Denna dysterhet, denna otro och otillfredsställdhet sporrar fiendens frestelser. På grund av hennes ständiga misstro och hennes plagierade bekymmer, kastar hon en skugga framför sig i stället för att sprida solskenet.

Bror G borde vara tålig och uthållig och beskydda henne mot onödiga bördor, för hon är inte utrustad för att bära dem. Hon å sin sida borde vara vaksam mot den fiende som tränger sig in och ta itu med sitt livs bördor utan att knorra och bära dem med glädje och mildra dem alla (641) med tacksamhet för att de inte är tyngre. Bror G har en benägenhet att se saker och ting från den mörka sidan. Han bör vara beredd att göra Guds vilja och använda det inflytande som Gud har gett honom till allra bästa fördel. Han bör utföra dagliga plikter med glädje och inte ta ut morgondagens svårigheter i förskott så att de får göra honom missmodig. Han skall inte utföra nästa veckas uppgifter, utan det arbete och de plikter som dagen för med sig.

Bror och syster G borde förena inflytandet från dem båda genom att säga: "Var dag har nog av sin egen plåga." (Matt. 6:34) Det är en missuppfattning att ta ut nästa veckas svårigheter i förskott och göra den vecka som pågår nu bitter. När verkliga svårigheter kommer, skall Gud utrusta varje ödmjuk och anspråkslös person så att han kan bära dem. När Han genom Sin försyn låter dem komma, skall Han ge hjälp att uthärda dem. Irritation och klagande förmörkar och fläckar ner själen och släcker det klara solskenet på andras vägar.

Bror G kunde ha arbetat på att hjälpa bror H och samtidigt hjälpa sig själv, men själviskhet tog ifrån bror H hans fördelar och bror G själv missgynnades genom sin rädsla för att han skulle gynna andra. Bror G har inte älskat sin granne som sig själv. Hans enormt starka själviskhet när det gäller många saker har gjort att han gått miste om sådant som är gott och utestängt honom från Guds välsignelser. I sista hand gagnar det inte någon att vara självisk. Gud lägger nämligen märke till det och kommer att löna varje människa i förhållande till hennes gärningar. "Det en människa sår skall hon också skörda". (Gal. 6:7) "Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt." (2 Kor. 9:6)

Jag har nämnt dessa människor för att representera det verkliga tillståndet för många i församlingen i Bordoville, vilkas situation är liknande. Många som har samlats på den platsen har lagt bördor och bekymmer på bror D för att bli fria. Hade de varit fria från avund och i stället älskat Gud,

skulle de ha hjälpt honom, tröstat hans hjärta och sänt honom för att arbeta för själars frälsning, samtidigt som (642) deras böner skulle ha följt honom som skarpa skärar i havreåkern. Deras brist på helgelse och hängivenhet till Gud har gjort deras egen tro svag, försvagat bror D:s händer, tagit ifrån honom hans mod och gjort hans insats på evangelisationsfältet nästan förgäves. Församlingens problem där hemma har satt stopp för hans ansträngningar både hemma och ute och har i hög grad begränsat hans insats till den plats där han befinner sig. Denna begränsning av arbetet till i huvudsak en enda plats har ett förödande inflytande på en Kristi tjänares andliga intresse och iver.

För att växa i nåden och i kunskap om sanningen, måste arbetarna ha olika sorters erfarenhet. Detta uppnås bäst genom vidsträckt arbete på nya fält, på olika platser, där de kommer i kontakt med alla slags människor och alla sorters sinnelag och där olika slags arbete krävs för att kunna möta mångas behov och olika synsätt. Detta driver den sanne medarbetaren till Gud och Bibeln för att få ljus, kraft och kunskap, så att han kan bli fullt utrustad till att möta människors behov. Han borde ge akt på förmaningen till Timoteus: "Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar sanningens ord." (2 Tim 2:15) "Om det finns en trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem deras mat i rätt tid, salig är den tjänare, om hans herre finner honom göra så, när han kommer." (Matt. 24:45- 46) Vishet krävs för att kunna välja det som är lämpligast för tillfället.

Bror D har inte vuxit upp till en god tjänare. Han har blivit som en dvärg. Hans sinne har blivit inskränkt och hans andliga kraft har minskat. Nu borde han vara en framgångsrik medarbetare, en noggrann arbetare. I stället för att överlämna sig helt åt uppdraget, har han tjänat vid borden. Paulus förmanar Timoteus: "Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet. Fortsätt att föreläsa Skriften och att förmana och undervisa tills jag kommer. (643) Försumma inte nådegåvan i dig, den som du fick genom profetord, när de äldste lade händerna på dig. Tänk på detta och lev i detta, så att alla kan se dina framsteg. Ge akt på dig själv och på din undervisning, och håll troget ut med den. När du gör det, frälser du både dig själv och dem som lyssnar på dig." (1 Tim. 4: 12- 16)

Bror D är aktiv och villig till att göra något, villig att bära bördor som inte hör samman med hans kallelse. Hans tankar och hans tid har också i alltför hög grad tagits i anspråk för världsliga saker. En del predikanter håller fast vid en bestämd värdighet som inte står i överensstämmelse med Kristi liv och vill inte låta sig användas genom att engagera sig i fysiskt arbete, när tillfället kräver det, för att lätta bördorna för dem som de tar emot gästfrihet från och lindra deras bekymmer. Fysisk aktivitet skulle snarare visa sig vara en välsignelse för dem än till skada. Genom att hjälpa skulle de hjälpa sig själva. Men somliga går till den motsatta ytterligheten. När deras tid och kraft krävs inom Guds uppdrag och tjänst, vill de gå in i arbetet och tjäna alla, också i världsliga saker. De berövar i själva verket Gud den tjänst som Han kräver av dem. På det sättet

upptar likgiltiga saker den dyrbara tid som de skulle helga till intressen för Guds verk.

Bror J. N. Andrews har här begått ett fel. Den tid och kraft han har använt till korrespondens med sina bröder och till att besvara frågor i deras privata brev, borde ha använts till Guds verks särskilda intressen i stort. Men få inser vilket ansvar de få predikanter har som bär bördorna i detta uppdrag. Bröderna kallar ofta dessa män från arbetet för att de skall ta på sig deras små saker, eller för att ordna upp vissa problem inom församlingen, som de lika gärna skulle kunna sköta själva. "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Men han skall be i tro (644) utan att tvivla." (Jak. 1:5- 6) Han måste vara allvarlig och uthållig. Om han är obeslutsam och ständigt tvivlar på om Herren verkligen vill göra det Han har lovat, kommer han inte att få något.

Många förväntar sig att deras predikanter skall föra Guds ljus till dem. De verkar tro att det är ett enklare sätt än att själva göra sig besväret att gå till Gud med sina bekymmer. Dessa går miste om mycket. Om de dagligen ville följa Kristus och göra Honom till sin Vägledare och Rådgivare, skulle de kunna skaffa sig en tydlig kunskap om Hans vilja och därigenom vinna en värdefull erfarenhet. Eftersom de saknar just denna erfarenhet, vandrar bröder som bekänner sig till sanningen i gnistorna från andras bränsle. De är inte bekanta med Guds Ande och har ingen kunskap om Hans vilja. Därför är deras tro lätt att rubba. De är inte stabila, eftersom de lutar på att andra skall göra erfarenheter i deras ställe. Stora förberedande åtgärder har vidtagits för att varje son och dotter till Adam skall kunna nå fram till en personlig kunskap om Guds vilja, kunna fullkomna sin personliga karaktär och bli renade genom sanningen. Gud vanäras genom den grupp som bekänner sig vara Kristi efterföljare och ännu inte av egen erfarenhet har någon kunskap om Guds vilja eller om gudsfruktans hemligheter.

Bror D har haft plikter av mångskiftande karaktär i sitt hem. Det ökade medlemsantalet i församlingen har inte minskat hans uppgifter. Att hans familj har blivit större har medfört ett alltför stort ansvar för honom själv och hans familj. Dessa saker har hindrat honom att utföra sin tjänst på ett framgångsrikt sätt. Han befinner sig i dålig form för att kunna fullgöra sin tjänst i Guds verk och behöver få lära sig hur man skall uppträda. Hans vittnesbörd behöver få nytt liv genom Guds Ande och kraft. Hans bröder i Bordoville, som inte har någon särskild uppgift att utföra i ord och lära, borde vakna upp och se vilken hjälp andra behöver och hjälpa dem. Många tillsluter sina ögon för det goda som de har tillfälle att utföra för andra och på grund av deras försummelse går de miste om den välsignelse som de skulle kunna få. Bror D har lämnats till att ta ansvar för områden som (645) hans bröder borde ha betraktat som sin plikt och sitt privilegium att ta ansvar för.

Vårt uppdrag i den här världen är att leva för andras bästa, välsigna andra och att vara gästfria. Ofta kan det vara enbart obekvämt att underhålla dem som verkligen behöver vår omsorg och hjälp från våra hem och vårt samfund. Somliga hjälpare undviker att ta på sig ansvaret för sådana absolut nödvändiga uppgifter. Men någon måste

ta på sig dem. Och eftersom bröderna i allmänhet inte tycker om att vara gästfria och inte delar dessa kristna plikter lika mellan sig, finns det bara några få som med glädje gör de hjälpbehövandes behov till sina. I detta borde en församling på ett särskilt sätt försöka hjälpa sina predikanter och underlätta för dem att klara dessa extra bördor. Predikanter som aktivt är engagerade i Guds verk, arbetar för själars frälsning, måste ständigt uppoffra sig.

Bror D:s vittnesbörd behöver ges liv åt genom Guds nåd. Han behöver en ny smörjelse, så att han kan begripa arbetets storhet och helga sig helt till att främja Guds verk. Herren har arbetat tillräckligt för att ha alla sina efterföljare i Sin tjänst. Alla kan visa fram Guds härlighet om de vill. De flesta vägrar emellertid att göra detta. De bekänner sin tro men saknar gärningar. Deras tro är död, ensam utan gärningar. De undviker ansvar och bördor och skall belönas efter sina gärningar. Eftersom en del inte vill bära de bördor de skulle kunna lyfta, eller göra det de kunde göra, är arbetet för stort för de få som vill engagera sig i det. De har så mycket att göra att de överanstränger sig och nästan slits ut.

Gud kallar i denna tid på tjänare, vilkas intressen helt identifierar sig med Hans arbete och verk. Predikanterna i detta uppdrag måste få kraft genom den Sanningens Ande och kraft som de förkunna och då kommer de att ha ett inflytande. Folket kommer sällan att nå upp till ett högre steg än dess predikant. Om han har en (646) anda som älskar världen, har den ett fruktansvärt inflytande på andra. Folk använder hans brister som ursäkt för att dölja sin egen kärlek till världen. De tystar ned sina egna samveten och anser att de måste ha frihet att älska de saker som hör till det här livet och att vara likgiltiga för de andliga tingen, för sådana är ju deras predikanter. De bedrar sina egna själar och stannar kvar i vänskap med världen, vilket aposteln förklarar vara fiendskap mot Gud.

Predikanterna bör vara mönster för hjorden. De borde visa en odödlig kärlek till själar och samma hängivenhet för Guds verk som de vill se hos folket. Predikanterna i Vermont har gjort ett misstag i sin tjänst. De har gått över samma område om och om igen för att hjälpa församlingarna, trots att de ofta själva behövde få uppgifter anförtrodda åt sig för att de skulle föras till en ställning där Gud kunde välsigna deras tjänst och där de kunde bära frukt. Det har inte funnits någon verksam, noggrann medarbetare i Vermont, som varit fullt utrustad för att ta sig an alla delar av Guds verk.

Bror och syster I är invalidiserade. Gud lägger inte så tunga plikter på dem. De behöver vara mycket vaksamma, så att inte deras inflytande minskar. De har själva inga barn som de kan visa föräldrars kärlek och omsorg mot utan riskerar att bli inskränkta, egoistiska och teoretiska i sina åsikter och känslor. Allt sådant har ett dåligt inflytande på Guds verk. De borde arbeta på att lyfta sina tankar över sig själva och borde inte göra sig själva till en måttstock för andra. De som inte har barn att dela sina tankar och sitt arbete med och som ställer krav på dem att öva sig i fördragsamhet, tålmod och kärlek av, borde ge akt på sig själva så att inte deras tankar och arbete koncentreras på dem själva. De är dåligt rustade för att undervisa föräldrar om hur de skall uppfostra sina barn, för

de har inte någon egen erfarenhet av detta. Trots detta är de som inte har några barn (647) de som är mest villiga att undervisa dem som har barn, samtidigt som de förstnämnda i många avseenden själva blir som barn. De kan inte förmås att ändra en viss livsstil och de kräver att mer tålmod skall visas mot dem än vad barn kräver. Det är egoistiskt att ha ett bestämt uppträdande utstakat på förhand och att fullfölja detta så att det blir till besvär för andra.

Det är små detaljer som prövar karaktären. Det är enkla handlingar i daglig självförnekelse, med glädje och vänlighet, som får Gud att le. Vi bör inte leva för oss själva, utan för andra. Vi skulle vara en välsignelse genom att glömma självet och vår betänksamhet när det gäller andra. Vi skulle bevara kärlek, mildhet och vårt mod.

Mycket få inser fördelarna med den omsorg, ansvarskänsla och erfarenhet som barn för med sig till familjen. Många har uppfostrat stora familjer utan disciplin. Föräldrarna försummar ett dyrbart förtroende och en helig plikt, som, om den utfördes troget i gudsfruktan, skulle ge inte bara deras barn utan också dem själva, en utbildning för himmelriket. Men ett barnlöst hem är en tröstlös plats. Dessa makars hjärtan riskerar att bli själviska, bevara en kärlek till sin egen bekvämlighet och rådgöra utifrån sina egna önsningar och vad som är bekvämt för dem. De samlar förståelse för sig själva, men har endast liten förståelse för andra. Omsorg och kärlek mot barn som är beroende av dem tar bort råheten från vår natur, gör oss ömma och förstående och har en inflytande som utvecklar vår karaktärs ädlare delar. Många är fysiskt, andligt och moraliskt sjuka därför att deras uppmärksamhet är riktad nästan helt mot dem själva. De skulle kunna räddas från stagnation genom den sunda spänsten hos yngre och skiftande tankar och barns rastlösa energi.

Bror J har åldrats. Inget tungt ansvar bör vila på honom nu. Han har förargat Gud genom sin missriktade kärlek till sina barn. Han har varit alltför ivrig att hjälpa dem (648) med pengar för att inte såra dem. För att gå dem till mötes, har han skadat dem. De är inte förståndiga och trofasta när det gäller att handskas med sina tillgångar, även från världslig synpunkt sett. Sett utifrån en religiös synpunkt, saknar de mycket. De har inga betänkligheter för sitt samvetes skull när det gäller andliga saker. De förhöjer inte samfundet med sin ståndpunkt och sitt inflytande i världen. De lyfter inte heller fram Guds verk genom rena, kristna, moraliska och rättskaffens handlingar i Kristi tjänst. De har inte uppfostrats till att förneka sig själva och att vara självständiga som sitt skydd i livet. Här vilar den största synden på föräldrarna. De bestraffar inte sina barn och uppfostrar dem inte till Gud. De lär dem inte att behärska sig själva, vara stabila i sin karaktär och hur nödvändigt det är att ha en bestämd, rätt inriktad vilja. De flesta barn i den här åldern överlämnas till att uppfostra sig själva. De har inte fått lära sig hur nödvändigt det är att utveckla sina fysiska och mentala krafter för några positiva ändamål, att välsigna samfundet med sitt inflytande, att vara väl utrustade för att kunna lyfta fram det kristna livet och att utveckla helighet i sin fruktan för Gud.

Bror J har begått misstaget att anförtro sina ägodelar till sina barn. Han har lagt ansvar på dem som de inte är utrustade för att bära. Han placerade sina tillgångar utanför sin egen kontroll och samlade in medel från sina bröder på grund av sina dåliga arbetsinsatser. Gud har inte förhålligats genom det uppträdande som han har visat mot sina barn, som inte delar vår tro eller bibliska standard. I själva verket har han sagt till den ogudaktige, att det skall gå bra för dig”, när Gud tydligt har förklarat att det skall gå illa för honom.

Dessa misstag som bror J har gjort visar en stor brist på himmelsk visdom och har, i hög grad, diskvalificerat honom för det högtidliga uppdrag som anförtrotts Kristi trogna tjänare. Vad kan bror J försvara sig med inför Gud när Mästaren skall be honom avlägga räkenskap för sitt förvaltarskap? Han (649) har låtit sig ledas av sina barns ohelgade sinne och har inte känt behovet av att söka råd och vägledning av Guds tjänare som stod i ljuset. Han har väglätts av en felaktig förståelse och har brustit i omdöme. Han har handlat som en blind man. Hans uppförande har skadat honom själv och Guds verk.

Det är inte bara förkunnare Vermont saknar, som skall gå ut till församlingarna och be och förmana då och då. Ett rop efter medarbetare skulle alltid kunna höras bland Guds folk i Vermont. Det behövs nitiska tjänare för att stärka det som återstår av den insats som görs för att avhjälpa folks andliga brister. Guds verk behöver människor som kan ta ansvar, särskilt i Vermont. Människor går över samma grund om och om igen, men utträttat mycket litet, där det finns något att utträtta. De ägnar sig åt goda besök för att samtala med sina bröder och det är ofta allt som utträttas där. Trots detta förväntar de sig att bli avlönade för den tid de har använt.

Bror och syster K:s fall kom fram för mig medan jag skriver. De har inte visat omsorg om andra. De har inte känt att det var deras ansvar att bära andras bekymmer. Bror K blev visad för mig bland andra som har känt att de hade ett uppdrag att utföra för Herren. Det har han verkligen och det har många andra som har känt att de hade en uppgift att utföra för Herren, om de vill göra det. Det finns grundliga tjänare i Guds verk, som har en erfarenhet av sin uppgift och som helgar sin tid och sin kraft till Guds tjänst. Dessa borde frikostigt underhållas. Men de som bara börjar besöka församlingarna då och då - särskilt de som inte har någon familj att sörja för och som själva har en kompetens - borde inte dra resurser från Herrens medel.

Varken bror eller syster K har någon erfarenhet av att uppoffra sig för sanningen, vara rika på goda gärningar och samla sig skatter i himlen. Deras sympati, omsorg och tålmod har inte satts på prov av några beroende, kärleksfulla barn. (650) De har rådgjort med sin egen självupptagna bekvämlighet. Deras hjärtan har inte varit något källsprång som sänder ut levande strömmar av ömhet och hängivenhet. Genom att välsigna andra med vänliga kärleksfulla ord och barmhärtiga och välgörande gärningar, kommer de själva att kunna märka en välsignelse. De har varit för inskränkta inom de områden där de gjort nytta. Om sådana inte förvandlas i sina sinnen och sitt väsen och förnyas genom Kristi ande, kan de inte

bli grundliga, effektiva tjänare i Återlösarens verk. Han är de kristnas Föredöme. Självupppoffring och oegennyttig välgörenhet bör känneteckna deras liv. Själviskhet är alltför framträdande. O, hur litet vet inte bror K om vad det vill säga att göra tjänst åt Gud, att lyfta Kristi kors och vandra i den självförnekande Återlösarens fotspår!

En Kristi tjänare, en lärare som lär ut sanningen, en sann herde, är i viss mening allas tjänare, som kommer deras behov till mötes, som behöver hjälp och vet hur man skall vara till nytta på olika platser i det stora själavinnande arbetet. En människa som säger sig lära ut sanningen och går vart han vill och arbetar när och på det sätt han själv vill, men ändå håller sig undan ansvar och plikter, bär inte korset i Kristi efterföljd och fullföljer inte det uppdrag som getts till evangeliets tjänare. Få vet av erfarenhet vad det vill säga att lida för Kristi skull. De vill vara som Kristus, men vill undvika fattigdom och korsfästelse. De skulle vilja vara glada tillsammans med Honom i härlighet, men tycker inte om att komma till Honom genom för mycket självförnekelse och elände.

Bror K har inte behövt anstränga sig hårt för att söka efter sanningen, för Guds utvalda män har förberett argument till honom, som är klara, tydliga och övertygande. Svåra punkter i sanningen för vår tid har uppnåtts genom allvarliga ansträngningar från några få som utvalts för Guds verk. Fasta och innerlig bön till Gud har gjort Herren benägen att öppna deras förstånd för Hans sannings rikedomar. Listiga motståndare och skrytsamma Goliatkaraktärer (651) har varit oundvikligt att möta, ibland ansikte mot ansikte, men för det mesta med pennan. Satan har försökt övertala män att göra kraftigt motstånd och förblinda ögonen och förmörka folks förstånd. De få som hade Guds verk och sanning i sina hjärtan väcktes till dess försvar. De sökte inte bekvämlighet, utan var villiga att väga till och med sina liv för sanningens skull.

Dessa ivriga sökare efter sanningen riskerade sina goda rykten och allt de ägde för att försvara sanningen och sprida ljuset. Länk efter länk i sanningens dyrbara kedja har sökts, tills den framstår i skön harmoni och utgör en fullständig kedja. Dessa självrannsakande män har fört fram argument och gjort dem så tydliga att en skolpojke kan förstå dem. Hur lätt är det inte för människor att bli lärare i sanningen, men de vill inte uppoffra sig själva och förneka sig själva.

Dessa sökare efter sanningen har lidit för den och vet vad det kostar. De värdesätter den och känner det mest intensiva intresse för dess framgång. Självförnekelse och korset ligger direkt på den väg som Kristi efterföljare vandrar. Korset är det som ligger på tvärens mot de naturliga känslorna och viljan. Om hjärtat inte är helt helgat till Gud, om viljan och hängivenheten och tankarna inte har underkastats Guds vilja, kommer det att innebära ett misslyckande att framföra en sann religions principer och att i sitt liv exemplifiera Kristi liv. Det kommer inte att finnas en äkta önskan om att offra bekvämlighet och egenkärlek. Det köttsliga sinnet vill inte heller korsfästas till att bearbeta Kristi gärningar.

Det finns ett stort arbete att utföra för många som bor i Bordoville. Jag såg att fienden har varit intensivt sysselsatt

med att genomföra sina planer. Människor som Gud har anförtrott talenter i form av medel har flyttat över det ansvar som Gud har lagt på dem som Guds förvaltare till sina barn. I stället för att avlägga räkenskap inför Gud, för de saker som tillhör Honom, påstår de att allt som de har är deras eget, som om de genom sin egen makt (652) och kraft och vishet själva hade fått sina ägodelar. Vem var det som gav dem kraft och vishet att komma i besittning av de jordiska rikedomarna? Vem vattnade deras ägor med himmelsk dagg och med regnskurarna? Vem gav dem solen till att värma jorden och att väcka naturen till liv och fick dem att blomstra till nytta och glädje för människan? Människor som Gud har välsignat med Sin frikostighet omfamnar sina jordiska rikedomar och gör dessa gåvor och välsignelser, som Gud i Sin nåd har gett dem, till en förbannelse genom att fylla sina hjärtan med själviskhet och misstro mot Honom. De tar emot de goda saker som Han har lånat ut till dem och glömmar att Mästaren har några som helst anspråk på dem och vägrar att ens ge Honom den ränta som Han begär. Rikedomar förorsakar den bekännande efterföljaren till Kristus många förvecklingar och genomborrar dem med många sorger därför att de glömmar Gud och älskar och dyrkar mammon. De låter världsliga rikedomar förbittra deras liv och hindrar dem att utveckla en kristen karaktär. Och som om inte det var nog överför de till sina barn det som har visa sig vara en förbannelse för deras eget liv. Gud har anförtrott människor medel för att pröva dem, för att se om de är villiga att erkänna Honom i Hans gåvor och använda dem till att påskynda Hans härlighet på jorden.

Jorden är Herrens och alla rikedomar som finns på den. Boskapen på tusentals kullar är Hans. Allt guld och silver tillhör Honom. Han har anförtrott Sina skatter åt förvaltare, så att de genom dessa skall kunna främja Hans verk och förhålliga Hans namn. Han anförtrodde inte dessa skatter åt människor för att de skulle kunna använda dem till att upphöja och förhålliga sig själva och ha kraft att förtrycka dem som är fattiga mitt i den här världens rikedomar. Gud tar inte emot offer av någon därför att Han själv behöver dem och inte kan ha ära och rikedomar utan dem, utan därför att det är för hans tjänares bästa att ge de saker (653) till Gud som tillhör Honom. Han kommer att ta emot det odmjuka, förkrossade hjärtats frivilliga offer och kommer att belöna givaren med de rikaste välsignelser. Han tar emot dem som den tacksamma lydnadens offer. Han gör anspråk på och tar emot vårt guld och vårt silver därför att vi tillhör Honom. Han ställer krav på och tar emot vår tillväxt och gör anspråk på våra talenter som frukter av att Hans kärlek bor i våra hjärtan. Att lyda är bättre än att offra. Utan ren kärlek är det dyraste offer alltför fattigt för Gud att ta emot.

Många har sina hjärtan så starkt fixerade vid sina jordiska rikedomar, att de inte kan se fördelen med att samla skatter till sig i himlen. De inser inte att deras frivilliga offer till Gud inte berikar Honom, utan bara dem själva. Kristus råder oss att samla skatter i himlen. För vem? För Gud, så att Han skall bli rikare? O, nej! Hela världens skatter är Hans och himlens obeskrivliga härlighet och ovärderliga rikedomar är Hans och kan ge dem till vem Han vill. ”Samla er skatter i himlen.” (Matt. 6:20) Människor som Gud har gjort till förvaltare är så bedårade av den här världens rikedomar, att de i sin egoism och sina begär inte kan se att de inte bara berövar Herren Hans tionden och

gåvor, utan också berövar sig själva eviga rikedomar. De skulle dagligen kunna öka sina himmelska rikedomar genom att utföra den tjänst som Herren har gett dem att utföra och som Han har utrustat dem med möjligheter att utföra. Mästaren vill att de skall vara vakna för tillfällena att göra gott och att själva använda dessa möjligheter, medan de lever, som hjälp till deras medmänniskors frälsning och för att påskynda Hans verk på dess olika områden. Därigenom gör de endast vad Gud kräver av dem. De ger Gud det som tillhör Honom. Många stänger lätt sina ögon och hjärtan. Annars skulle de se och lägga märke till bristerna i Herrens verk. Genom att hjälpa Guds verk till framgång skulle de minska sin jordiska tillväxt genom att minska (654) räntan eller kapitalet. Några känner att det som de ger till Guds verks främjande verkligen är förlorat. De anser att många dollar har försvunnit och känner sig missnöjda om de inte genast kan flytta dem så att deras jordiska rikedomar inte minskar. De är inskränkta och till och med skarpa i sitt sätt att behandla sina bröder och också de världsliga på. De har inga betänkligheter för att bedra för att kunna hjälpa sig själva och vinna några få dollar.

Somliga oroar sig för att de skall gå miste om jordisk rikedom, försummar bönen och möten för att tillbe Gud, för att de skall få mer tid att ägna sig åt sin gård och sina affärsangelägenheter. Deras gärningar visar vilken värld de värderar högst. De offrar religiösa privilegier, som är så viktiga för deras andliga framgång, för det som hör det här livet till och lär inte känna Guds vilja. De försummar att fullkomna en kristen karaktär och når inte det mål, som Gud har satt upp. De ger sina världsliga, jordiska intressen första platsen och stjälar den tid från Gud, som de skulle ha använt i Hans tjänst. Dessa människor lägger Gud märke till och de kommer att skörda förbannelse i stället för en välsignelse. Somliga placerar sina tillgångar utanför sin egen kontroll i händerna på sina barn. Deras dolda motiv är att försätta sig i en position, där de inte känner något ansvar för att ge bort av sina ägodelar, så att sanningen kan utbredas. De inser inte att det är Herrens pengar de handskas med och att de inte är sina egna.

Många skulle tycka om att se själar bli omvända om det kunde ske utan någon uppoffring från deras sida. Om deras ägodelar berörs drar de sig emellertid tillbaka, för de är mer värda för dem än mäns och kvinnors själar som Kristus dog för. Om de som Gud har anförtrott medel åt förstod sitt ansvar som Hans förvaltare, skulle de behålla det som Gud har lånat ut till dem i sina egna händer (655), så att de troget kan utföra en plikt som utvecklar dem till att hjälpa till med att föra ut Guds verk. Om alla kunde förstå frälsningsplanen och värdet av en enda själ som har köpts med Kristi blod, skulle de låta alla andra intressen få mindre betydelse.

Föräldrar bör ha stora betänkligheter när det gäller att anförtro sina barn de tillgångar som Gud har anförtrott åt dem, såvida de inte är säkra på att barnen har större intresse för och hängivenhet till Guds verk än de själva har och att dessa kommer att vara ivriga och mer målmedvetna när det gäller att främja Guds verk och mer villiga att föra de företag framåt som hör ihop med Guds verk och som kräver resurser. Men det är många som utan vidare överlåter sina pengar till barnen och lägger det ansvar på

dem som de själva skulle ha burit som Guds förvaltare. Det är Satan som förmår dem att göra detta. Genom att handla så ställer de sina tillgångar till fiendens förfogande. Satan lägger saker och ting till rätta för att de skall tjäna Hans egen avsikt och berövar Guds verk de resurser de behöver för att få sina behov fyllda. Ansträngningarna för att få sanningen presenterad för folk är inte hälften så grundliga och omfattande som de skulle kunna vara. Inte en femtiondedel av det som skulle kunna göras blir nu gjort för att sanningen skall kunna utbredas genom spridning av publikationer och genom att låta sanningen höras för alla som kan förmås att komma.

Mångas prövningstid håller på att ta slut. Satan samlar dagligen in sin skörd av själar. Somliga fattar definitiva beslut mot sanningen och många dör utan någon kunskap den. Deras sinnen har inte blivit upplysta och de har inte ångrat sina synder. Trots detta samlar människor som bekänner sig frukta Gud sina jordiska skatter och inriktar sina ansträngningar på att vinna mer. De är okänsliga för tillståndet hos män och kvinnor som kommer inom räckhåll för deras påverkan och som går förlorade på grund av (656) brist på kunskap. Väl planerad tjänst, utförd i kärlek och ödmjukhet, skulle i hög grad bidra till att upplysa och omvända deras medmänniskor, men mångas exempel, som skulle kunna göra mycket gott, säger i själva verket: Era själar har mindre värde för mig än mina världsliga intressen.

Många håller i viss mån av sanningen, men de håller mer av världen. "På deras frukt skall ni känna dem." Andliga saker offras för de timliga. Den frukt sådana bär är inte till helighet. Deras exempel kommer inte att vara sådant att syndare överbevisas och omvänder sig från sina felaktiga vägar till sanningen. De låter själar gå förlorade, trots att de skulle kunna rädda dem, om de ville göra lika allvarliga ansträngningar för deras skull som de har gjort för att tillförsäkra sig rikedomar för det här livet. För att vinna mer av den här världens ting som de i själva verket inte behöver och som endast gör deras ansvar större och deras dom hårdare, arbetar många för högtryck och riskerar hälsa och andlig glädje och sina familjers frid, bekvämlighet och lycka. De låter själar i sin omgivning gå i fördärvet därför att de fruktar att det kommer att kräva något av deras tid och medel att frälsa dem. Pengar är deras gud. De bestämmer sig för att det inte kommer att betala sig att offra sina medel på att frälsa själar.

Den som anförtrotts en talent ställs inte till svars för fem eller för två talenter, utan för den enda. Många försummar att samla sig skatter i himlen åt sig själva genom att göra gott med de medel som Gud har lånat ut till dem. De misstror Gud och har tusentals farhågor inför framtiden. Liksom Israels barn har de onda hjärta som saknar tro. Gud gav detta folk ett överflöd, när deras behov krävde det, men de tog ut bekymren i förtid. De beklagade sig och knotade under sin vandring över att Mose hade fört dem ut för att döda dem och deras barn genom svält. Inbillade brister stängde deras ögon och hjärtan från att se Guds godhet och barmhärtighet under deras vandring. De var otacksamma över Hans givmildhet. (657) Sådant är också Guds misströstande, bekännande folk i vår egen tid, som utmärks av otro och avfall. De är rädda för att de skall lida brist eller att deras barn skall lida nöd. De vägar inte lita på

Gud. De har ingen äkta tro på Honom som har anförtrott dem det här livets välsignelser och gåvor och som har gett dem talenter att använda till Hans ära genom att främja Hans verk.

Många tänker så mycket på sitt eget bästa att de inte ger Gud något tillfälle att sörja för dem. Om de saknade tid och verkligen befann sig i trångmål, skulle det vara det bästa för deras tro. Om de lugnt ville lita på Gud och förväntade sig att Han skulle arbeta för dem, skulle deras behov bli ett tillfälle för Gud. Hans välsignelse i nödens stund skulle göra deras kärlek till Honom större och få dem att värdesätta sina världsliga välsignelser i en högre mening än de någonsin tidigare har gjort. Deras tro skulle växa, deras hopp skulle bli tydligare och i stället för mörker, tvivel och klagan skulle deras sinne fyllas av glädje. Tron växer inte till hos många människor, därför att den inte praktiseras.

Det som tär på Guds folks livskraft är kärlek till pengar och vänskap till världen. Det är Guds folks privilegium att vara klara och lysande ljus i världen, att växa till i kunskap till Gud och ha en klar förståelse för Hans vilja. Men det här livets bekymmer och det bedrägliga i rikedomar kväver det frö som har sått i deras hjärtan och de bär inte någon frukt av Hans härlighet. De bekänner sig ha en tro, men det är inte någon levande tro, eftersom den inte hålls vid liv genom gärningar. Tro som står ensam, utan gärningar, är död. De som bekänner sig ha en stark tro, men utan gärningar, kommer inte att bli frälsta genom sin tro. Satan tror på sanningen och skälver, men den sortens tro saknar livskraft. Många som har avlagt starka trosbekännelser brister i goda gärningar. Om de skulle visa sin tro genom sina gärningar skulle de kunna utöva ett stort inflytande till (658) förmån för sanningen. Men de förbättrar inte de talenter som Gud har lånat dem. De som tror att de kan lugna sina samveten genom att överlämna vad de äger till sina barn, eller genom att tillåta dem att det går vidare till icke-troende oansvariga barn till att slösas bort eller för att samla dem och dyrka dem, kommer att ha en räkenskap att avlägga inför Gud. De är opålitliga förvaltare av Herrens pengar. De kommer att låta Satan överlista dem genom dessa barn, vilkas sinnen är under hans herravälde. Satans mål är i många avseenden uppnått, när Guds förvaltare förefaller att vara bedövade och lamslagna. De erkänner inte sitt stora ansvar och den räkenskap som snart måste komma.

De som har ägodelar och vilkas sinnen är förmörkade av den här världens gud verkar behärskas av Satan i sitt sätt att använda dem. Om de har både sanna, troende barn och barn som ger sig helt hän åt den här världen, när de överför sina tillgångar till sina barn, ger de i allmänhet en större summa till de barn som inte älskar Gud än till dem som tjänar Gud.

De sätter just sådana saker i händerna på sina opålitliga barn som kommer att visa sig vara en snara för dem och som kommer att vara till hinder på vägen till deras överlåtelse till Gud. När de ger stora gåvor till de icke-troende barnen, ger de små gåvor till dem som har samma tro som de själva. Detta faktum borde väcka bemedlade människor som har handlat så. De borde se att rikedomens bedrägeri har förvanskade deras omdömesförmåga. Om de

kunde se det inflytande som påverkar deras tankar, skulle de förstå att dessa omständigheter låg mycket nära Satans egna avsikter och planer. I stället för att Gud fick kontrollera deras sinnen och helga deras omdömen, styrs deras sinnen av den rakt motsatta kraften. De som har varit hos dem i (659) tron försummar de ibland och är ofta mycket nogräknade och stränga i sitt sätt att behandla dem. Samtidigt har de en öppen hand för sina icke- troende barn, som älskar världen och som de vet inte kommer att använda de tillgångar, de har lagt i händerna på dem, till Guds verk. Herren kräver att de som Han har lånat ut medel till använder dem på ett rätt sätt och sätter Hans verks framgång på första plats. Alla andra hänsynstagen bör underordnas detta.

Talenter skall användas oavsett om de är fyra, två eller en. De som har många tillgångar är ansvariga för ett stort antal talenter. Men de relativt fattiga människorna är inte fritagna från ansvar. De som bara äger lite grand i den här världen är de som bara har en talent. Trots detta riskerar de i lika hög grad att älska världen för mycket för detta lilla och att själviskt undanhålla detta från Guds verk, som de mer välbesuttna. De uppfattar inte att de befinner sig i fara. De anser att de gripande tillrättavisningar som Guds ord riktar till dem som älskar världen endast gäller de rika, trots att de själva kan riskera mer än den som är rikare. Oavsett om de har mycket eller litet, åläggs alla att lämna sina talenter till växlarna, så att Mästaren när Han kommer kan få det som tillhör Honom med räntor. De åläggs också att förbli helgade åt Gud och bevara ett osjälviskt intresse för Hans verk och uppdrag. När de först söker Guds rike och Hans rättfärdighet, måste de lita på Hans löfte att de också skall få allt det andra. I jämförelse med allt annat bör medmänniskors frälsning vara det primära, men så är det i allmänhet inte. Om något försummas någonstans, är det Guds verk som i första hand lider skada. Gud har lånat ut talenter till människor, inte för att vårda deras stolthet, eller för att väcka avund hos dem, utan för att de skall använda dem till Hans ära. Han har gjort dessa människor till ombud för att de skall sprida de medel genom vilka uppdraget att frälsa människor skall gå framgång. Kristus har gett dem ett (660) exempel i Sitt liv. Han lämnade alla Sina himmelska rikedomar och Sin prakt och blev fattig för vår skull, för att genom Hans fattigdom skulle kunna bli rika. Det är inte Guds avsikt att låta det regna ned medel från himlen för att Hans verk skall kunna uppehållas. Han har anförtrott eller lämnat stora tillgångar som handpenning hos människor, för att det inte skall saknas något i någon del av Hans verk. Han prövar dem som bekänner sig älska Honom genom att lägga tillgångar i händerna på dem och sedan prövar Han dem för att se om de älskar gåvan mer än Givaren. Gud kommer med tiden att avslöja hjärtats sanna känslor.

För att påskynda Guds verk, är tillgångar nödvändiga. Gud har sörjt för detta behov genom att lägga ett överflöd i Sina ombuds händer för att användas inom arbetets olika områden där det kan krävas för det sjalavinnande arbetet. För varje frälst själ har en talent samlats in. Om omvändelsen är äkta kommer den som har förts till kunskap om sanningen att för sin del använda sitt inflytande och de medel, som Gud har gett Honom, till frälsning för sina medmänniskor. Han kommer ivrigt att engagera sig i det stora upplysningsarbetet för dem som befinner sig i mörker och villfarelse. Han kommer att vara

ett redskap för själars frälsning. På det sättet byts växlarnas talenter med inflytande och medel hela tiden ut och växer oavbrutet. När Mästaren kommer är den trofaste tjänaren beredd att ge tillbaka både kapital och räntor. Genom sina frukter kan han visa den ökning av talenter han har vunnit att ge tillbaka till Mästaren. Den trogne tjänaren kommer då att ha utfört sitt uppdrag. Mästaren, som har lön att ge till varje människa efter hennes gärning, kommer då att ge den trogne tjänaren tillbaka både kapital och ränta.

I Sitt ord har Herren tydligt uppenbarat Sin vilja för dem som har rikedomar. Men eftersom Hans klara befallningar har nonchalerats, framställer Han i Sin nåd genom *Vittnesbörden* vilka faror som hotar dem. Han ger inte något nytt ljus, utan (661) riktar uppmärksamheten mot det ljus som redan har uppenbarats genom Hans ord. Om de som bekänner sig älska sanningen håller sig till sina rikedomar och inte lyder Guds ord och inte söker efter tillfällen att göra gott med det som har anförtrots dem, kommer Han att skingra deras tillgångar. Han vill komma nära dem som är rika. Han vill på olika sätt skingra deras avgudar. Många förluster kommer att utstås. Själviska människor kommer inte att bli välsignade. ”Den frikostige”, däremot ”blir rikligen mättad”. (Ordspr. 11:25) Gud kommer att ära dem, som ärar Honom.

Herren slöt ett förbund med Israel. Om folket löd Hans bud, skulle Han ge dem regn i rätt tid, jorden skulle ge sin gröda och träden på marken skulle bära sin frukt. Han lovade att deras kornskörd skulle räcka till vinskörden och vinskörden skulle räcka till såningstiden och att de i högsta grad skulle äta sitt eget bröd och bo tryggt i sitt land. Han skulle låta deras fiender gå under. Han skulle inte avsky dem, utan vandra med dem och vara deras Gud och de skulle vara Hans folk. Men om de ignorerar Hans villkor, kommer Han att behandla dem på rakt motsatt sätt. Då kommer Hans förbannelse att vila på dem i stället för Hans välsignelse. Han skulle då bryta ner deras krafts stolthet och göra himlen över dem som järn och jorden som malm. ”Er möda skall vara förgäves, ty er jord skall inte ge gröda och träden i landet skall inte bära frukt.” ”Om ni ändå gör mig emot och inte vill lyssna på mig, skall jag slå er sjufalt värre, så som era synder förtjänar.” (Se 3. Mos. 26:3-5, 20, 21)

De som själviskt håller tillbaka sina medel skall inte bli överraskade om Guds hand skingrar. Det som skulle ha helgats åt påskyndandet av Guds verk, men som har hållits tillbaka, har kanske anförtrots en oansvarig son och han kan förskingra det. En fin häst, ett fåfängt hjärtas stolthet, kan kanske hittas död i stallet. Ibland dör någon ko. Frukt och olika grödor kan slå fel. Gud (662) kan förskingra de medel som Han har lånat ut till Sina förvaltare, om de vägrar att använda dem till Hans ära. Jag såg att några inte gjorde några av dessa förluster som påminner dem om att de försummat sina plikter, men deras fall kan vara hopplösare.

Jesus varnade folket: ”Se till, att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar.” (Luk. 12: 15) Och han berättade en liknelse för dem: ”En rik man hade åkrar som gav goda skördar. Och han frågade sig själv: Vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar. Så här vill jag göra, tänkte

han. Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda. Sedan vill jag säga till mig själv: Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad. Men Gud sade till Honom: Du dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop? Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud. Sedan sade han till sina lärjungar: ”Därför säger jag er: Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta, eller för er kropp, vad ni skall klä er med. Livet är mer än maten och kroppen mer än kläderna.” (Luk. 12: 15- 23)

Dessa varningar har getts till allas bästa. Kommer de att dra nytta av de varningar de fått? Kommer de att bli hjälpta? Kommer de att visa hänsyn till dessa strålande illustrationer från vår Frälsare och undvika dåraktiga rika människors exempel? Han ägde ett överflöd. Det har många som bekänner sig tro på sanningen och de handlar som i den stackars, dåraktige rike mannens fall. O, om de ville vara förståndiga och känna vilka plikter som vilar på dem och använda de välsignelser som Gud har gett dem med att välsigna andra, i stället för att vända dem till en förbannelse. Gud kommer att säga till alla sådana, som Han sade till den dåraktige rike mannen: ”Du dåre.”

Människor handlar som om deras förnuft hade tagits ifrån dem. De är uppslukade av det här livets bekymmer. De har inte tid att (663) helga sig till Gud, ingen tid att tjäna Honom. Arbeta, arbeta, arbeta är dagens ordning. Alla omkring dem har fått befallning att arbeta under stark press och ta hand om stora gårdar. Att riva ned och bygga större är deras mål, så att de därigenom har resurser att lägga mer till sina gods. Ändå anses dessa människor som är så tyngda av sina rikedomar för att vara Kristi efterföljare. De har namn om sig att tro att Kristus kommer snart, att slutet på allting är nära. Trots detta har de ingen självuppoftande anda. De störtar sig allt djupare ner i världen. De ger sig bara lite tid för att studera Livets ord och meditera och be. De ger inte heller detta privilegium till sina familjer, eller till dem som tjänar dem. Ändå bekänner sig dessa människor till att tro att den här världen inte är deras hem, utan att de bara är pilgrimer och främlingar på jorden, som förbereder sig för att komma till ett bättre land. Sådana exempel och sådant inflytande är en förbannelse för Guds verk. Tomt hyckleri utmärker deras bekända kristna liv. De älskar Gud och Sanningen lika mycket som deras gärningar visar och inte mer. En människa kommer att omsätta all sin tro i handling. ”På deras frukt skall ni känna igen dem.” Där din skatt är kommer ditt hjärta att vara. Deras rikedomar är på den här jorden och deras hjärtan och intressen är också här.

”Mina bröder, vad hjälper det om någon påstår sig ha tro men saknar gärningar? Kan väl en sådan tro frälsa någon?” ”Så är också tron i sig själv död, när den är utan gärningar.” (Jak. 2:14, 17) När de som bekänner sig tro visar att deras liv står i överensstämmelse med deras tro, då skall vi se en kraft som åtföljer tron, en kraft som kommer att överbevisa syndaren och dra själar närmare till Kristus.

En konsekvent tro är sällsynt bland rika människor. Äkta tro, understödd av gärningar, finner man sällan. Men alla som äger denna tro kommer att vara människor som inte

kommer att sakna inflytande. De kommer att efterlikna Kristus, de kommer att ha denna osjälviska givmildhet, (664) som intresserar sig för det själavinnande arbetet, - en osjälvisk givmildhet som Jesus hade. Kristi efterföljare borde sätta värde på själar så som Han satte värde på dem. Deras sympatier borde finnas hos deras käre Återlösares verk för att till varje pris bevara Hans blods makt. Vad är pengarna, hus och landområden jämfört med en enda själ?

Kristus gjorde ett helt och fullkomligt offer, ett offer som var tillräckligt för att frälsa var och en av Adams söner eller döttrar som ville visa ånger inför Gud för att de överträtt Hans lag och visa tro på vår Herre Jesus Kristus. Trots att detta offer var stort, invigde sig emellertid endast få till ett liv i lydnad, så att de kunde uppnå denna stora frälsning. Få är villiga att efterlikna Hans ofattbart stora offer, att stå ut med Hans lidanden och förföljelser och dela Hans ansträngande arbete med att föra ljus till andra. Men få kommer att följa Hans föredöme med allvarlig, innerlig bön till Gud om kraft att vara uthålliga i det här livets prövningar och att utföra det dagliga livets plikter. Kristus är vår frälsnings Kapten och genom Hans egna lidanden och uppoffringar är Han ett föredöme för alla Sina efterföljare, när det gäller vaksamhet och bön och uthållighet i ansträngningar, som visar att dessa saker är nödvändiga från deras sida om de på rätt sätt skall kunna presentera den kärlek som bodde i Hans bröst för det fallna människosläktet.

Människor med egendomar dör i andligt avseende därför att de inte använder de medel som Gud har satt i deras händer till frälsning av sina medmänniskor. Somliga blir då och då väckta och beslutar sig för att de vill skaffa sig vänner med hjälp av den orättfärdige mammon, så att de till slut kan tas emot i de eviga boningarna. Men deras ansträngningar i den riktningen är inte grundliga. De börjar, men, när de inte gör några grundliga ansträngningar av hela sitt hjärta i detta allvarliga verk, begår de ett misstag. De är inte rika på goda gärningar. Medan de långvarigt håller tillbaka sin kärlek och sträcker sig efter sina jordiska rikedomar, överlistar Satan dem.

En smickrande broschyr kan ges ut om att investera i patenträttigheter eller något påstått lysande företag, som Satan kastar en förtrollning omkring. Utsikten om att få mer pengar, snabbt och lätt, lockar dem. De resonerar så att, även om de hade bestämt sig för att lägga dessa pengar i Guds skattkammare, vill de i det här fallet använda dem och föröka dem stort och vill sedan ge en större summa till Guds verk. De kan inte se att det finns någon risk för att det skall misslyckas. Medlen går dem ur händerna och snart gör de till sin sorg den erfarenheten, att de har gjort ett misstag. De strålande utsikterna har försvunnit. Deras förväntningar har inte infriats. De har blivit bedragna. Satan överlistade dem. Han var mer skarpsinnig än de och han fick dem att placera sina tillgångar i hans led och därigenom beröva Guds verk det som skulle användas till att stödja utbredandet av sanningen och till frälsning av själar som Kristus dog för. De förlorade allt vad de har investerat och plundrade Gud på det som de skulle ha gett Honom.

En del som har anförtrots en enda talent ursäktar sig med att de inte har ett lika stort antal talenter som de, som Han

har anförtrott många talenter. Liksom den opålitlige tjänaren gömmer de den enda talenten i jorden. De är rädda för att ge Gud det som Han har anförtrott åt dem. De engagerar sig i världsliga företag, men investerar bara lite i Guds verk, om ens något. De förväntar sig att de som har stora talenter skall bära arbetets börda, medan de känner att de inte är ansvariga för dess framgång och succé.

När Mästaren kommer för att hålla räkenskap med Sina tjänare, kommer den oförståndige tjänaren förtvivlad att erkänna: ”Herre, jag vet att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Av fruktan för dig [Rädd för vad? Att Herren skulle göra anspråk på någon del av den lilla talent som anförtrotts åt honom] gick jag och (666) gömde din talent i jorden. Här får du vad som är ditt.” Hans herre svarade honom: ”Du onde och late tjänare. Du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då borde du ha satt in mina pengar i en bank, så att jag hade fått igen det som är mitt ränta när jag kom. Ta därför ifrån honom talenten och ge den åt honom som har tio talenter. Ty var och en som har skall få, och det i överflöd, men den som inget har, från honom skall tas också det han har. Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret här utanför. Där skall man gråta och skära tänder.” (Matt 25:24- 30)

Många som bara har litet av den här världen representeras av den här mannen med en talent. De är rädda för att lita på Gud. De är rädda för att Han skall kräva något som de gör anspråk på som sitt eget. De gömmer sin talent i jorden, är rädda för att investera den, av rädsla för att de skall kallas till att ge räntor tillbaka till Gud. I stället för att placera sin talent hos växlarna, som Gud kräver, gräver de ned den eller gömmer den där varken Gud eller människor kan få nytta av den. Många som bekänner sig älska sanningen gör just detta. De narrar sig själva, eftersom Satan har förblindat deras ögon. Genom att stjäla från Gud, har de bestulit sig själva ännu mer. På grund av begär och ett ont otroshjärta, har de undanhållit sig själva himlens skatter. Eftersom de bara har en talent, är de rädda för att anförtro den till Gud och gömmer den i stället i jorden. De känner sig befriade från ansvar. De tycker om att se sanningen göra framsteg, men de anser inte att de är kallade till att praktisera självförnekelse och hjälpa arbetet genom sina egna personliga ansträngningar och genom sina egna medel, trots att de inte har någon stor mängd.

Alla borde göra något. Fallet med änkan som lade sina två småmynt i offerkistan har skrivits ner för andras bästa. Kristus kommenterade henne på grund av hennes offer och riktade (667) lärjungarnas uppmärksamhet mot denna handling: ”Amen säger jag er: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra, som lade något i offerkistan. Ty alla gav de av sitt överflöd, men hon gav av sin fattigdom, allt vad hon hade att leva på”. (Mark. 12:43- 44) Kristus satte större värde på hennes gåva än på de rikas stora offer. De gav av sitt överflöd. De ville inte försaka det allra minsta på grund av sina offer. Men änkan hade berövat sig själv det nödvändigaste i livet för att kunna göra sitt lilla offer. Hon kunde inte se hur hennes framtida brister skulle täckas. Hon hade ingen man som försörjde henne. Hon litade på Gud för sin morgondag. Gåvans värde uppskattas inte så mycket utifrån den mängd som ges, som av de

förhållanden och av de motiv som framkallade gåvan. När Kristus skall komma och har Sin lön med sig, skall Han ge varje människa efter hennes gärningar.

Alla, både höga och låga, rika och fattiga, har av Mästaren anförtrotts talenter. Somliga mer, andra mindre, allt efter vars och ens förmågor. Guds välsignelse kommer att vila på de allvarliga, kärleksfulla och flitiga tjänarna. Deras investering kommer att vara framgångsrik och kommer att säkra själar i Guds rike och en oförgänglig rikedom till dem själva. Alla är moraliska agenter och alla har blivit anförtrodda himlens goda gåvor. Talenterna har delats ut i förhållande till de förmågor var och en har.

Gud ger var och en hans uppgift, och Han förväntar Sig något tillbaka i förhållande till de olika förtroendeuppdrag de har anförtrotts. Han kräver inte att de som bara har fått en talent skall förmera denna till tio talenter. Han förväntar Sig inte att fattiga människor skall ge sådana gåvor som den rike mannen ger. Han förväntar sig inte samma aktivitet av den svage och lidande som den friska människan har. Den enda talenten kommer Gud att acceptera om den har använts på bästa sätt, ”efter vad en människa har, inte efter vad den inte har.”

Gud kallar oss tjänare, vilket innebär att vi är anställda av Honom för att utföra ett visst uppdrag och ta ansvar för olika saker. Han har lånat ut ett kapital till att göra investeringar med. Det är inte *vår* egendom och vi berör Gud illa om vi samlar vår Herres ägodelar på hög eller använder dem så som vi själva vill. Vi är ansvariga för hur vi använder eller missbrukar det som Gud har lånat ut till oss. Om det kapital som Herren har lagt i våra händer ligger orört eller om vi gräver ner det i jorden, även om det bara handlar om en enda talent, skall vi ställas till svars av Mästaren. Han kräver att få tillbaka inte det som är vårt utan det som är Hans eget med ränta.

Varje talent som ges tillbaka till Mästaren kommer noggrant att undersökas. Guds tjänares gärningar och förtroendeuppdrag, som Guds tjänare utför, kommer inte att anses vara oväsentliga. Varje person kommer att behandlas individuellt och kommer att ställas till svars för de talenter som har anförtrotts honom, oavsett om han har ökat deras antal eller missbrukat dem. Den lön som ges kommer att stå i proportion till hur talenterna har använts. Det straff han döms till kommer att stå i proportion till de talenter som har missbrukats.

Varje individ borde ställa sig frågan: Vad har jag fått av min Herre och hur skall jag använda det till Hans ära? ”Gör affärer med dessa tills jag kommer”, säger Kristus. (Luk 19:13) Den himmelske Mästaren är på Sin resa. Vårt gynnsamma tillfälle är nu. Talenterna är i våra händer. Skall vi använda dem till Guds ära eller skall vi missbruka dem? Vi kan handla för dem i dag, men i morgon kan vår prövotid vara slut och vår räkenskap ha avslutats för evigt.

Om våra talenter investeras i våra medmänniskors frälsning, kommer Gud att förhållas. Stolthet och ställning görs till ursäkter för slöseri, fäfang uppvisning, äregirighet och hänsynslös själviskhet. Herrens talenter, utlånade till människor som en värdefull välsignelse, kommer att ge en fruktansvärd förbannelse tillbaka på

honom, om de missbrukas. Rikedomar kan användas av oss till att främja Guds verk och till att lindra änkors och faderlösas brister. Om vi gör detta samlar vi rika välsignelser åt oss själva. Vi skall inte bara ta emot tacksamma ord från (669) mottagarna av vår givmildhet, utan Herren själv, som har placerat medel i våra händer för just detta ändamål, kommer att göra våra själar till en vattenrik trädgård, vars vatten aldrig sinar. När sedan skördetiden kommer, vilka av oss kommer då att ha den utesägliga glädjen att se de kärvar vi samlat, som en belöning av vår trohet och vårt osjälviska sätt att använda de talenter, som Herren har lagt i våra händer för att användas till Hans ära?

Många i Vermont har totalt misslyckats med att leva upp till Guds krav. Några har fallit in i ett kallt och livlöst tillstånd därför att de är opålitliga förvaltare. Kärlek till världen har fyllt deras hjärtan i så hög grad att de har förlorat sin smak för himmelska ting och har blivit dvärgar i andliga färdigheter. Staten har berövats rätt sorts tjänst. Bordoville har varit center för tilldragelser. Alla de stora samlingarna har hållits i en lokal, som har satt ljuset under en skäppa. Dess strålar har i stort sett inte gynnat folk. Många befinner sig ständigt i mörker som nu skulle ha kunnat glädja sig över kunskap om sanningen. Talenter och särskilda ansträngningar har dragits till en lokal. Det är inte så Herren vill ha det. Han har avsett att varningen, det prövande budskapet, skulle ges till världen och att Hans folk, som är världens ljus, borde spridas som vittnen mitt i världens moraliska mörker, så att deras liv, deras vittnesbörd och deras exempel måtte bli en smak av liv till liv eller av död till död.

Bröderna D kommer att behöva vägledas så att de inte hindrar Guds avsikter med sina egna planer. De riskerar att begränsa Guds verk, som är djupt och vidsträckt.

Bror D riskerar att inta ett alltför snävt synsätt på arbetet. Gud har gett honom en erfarenhet som kommer att vara värdefull om han använder den. Men det finns en risk för att hans egenheter kommer att forma denna erfarenhet och att andra (670) kommer att påverkas. Bror D:s duglighet som medarbetare är inte vad den skulle kunna vara om han inte var så benägen att använda alla sina krafter på endast en idé. Han uppehåller sig vid händelser och tankar han har haft och återupprepar dem när de är oväsentliga för andra.

Hans uppmärksamhet väcktes för hans hälsa. Han koncentrerade sig på denna punkt. Han och hans symptom var huvudämnet i samtalen. Han var speciell när det gällde att gå igenom det händelseförlopp som han hade inpräglat i sina tankar och då han sökte eget utrymme underlät han att se hur obekvämt han gjorde det för andra. Hans tankar har i alltför hög grad kretsat omkring hans egen bekvämlighet. Det var hans tankars börda och hans samtalsämne. I denna pedantiska, systematiska livsstil fick han inte den hjälp när det gäller hälsan som han kanske hade förstått om han i högre grad hade glömt bort sig själv och dag efter dag hade deltagit i fysisk träning, vilket skulle ha vänt hans tankar bort från honom själv.

Samma brister har visat sig i hans arbete på evangelisationsfältet. När han talar till folk, har han många

orsaker att göra och inledande formaliteter att upprepa och församlingen blir trött innan han når fram till det egentliga ämnet. Predikanter borde så långt som möjligt undvika orsaker och inledningar.

Bror D är alltför speciell. Han uppehåller sig vid detaljerna. Han tar sig tid att förklara punkter som är ganska oväsentliga och som skulle tas för givna utan att ge några bevis, eftersom de är så tydliga i sig själva. De verkliga, livsviktiga punkterna bör däremot göras så övertygande som språk och bevis kan göra dem. De bör framstå lika tydligt som milstolpar. Han bör undvika många ord om småsaker, som kommer att trötta ut åhörarna innan de viktiga punkterna nås.

Bror D koncentrerar sig i sällsynt hög grad. När hans tankar kommit in i en bestämd riktning, är det svårt för honom att placera dem (671) någon annanstans. Han dröjer sig kvar vid en punkt. I sina samtal riskerar han att trötta ut dem som lyssnar. Hans skrifter saknar en fri, lätt stil. Den vana han har att koncentrera sina tankar på en sak, så att andra saker utesluts, är en olycka. Detta borde han förstå och han borde arbeta på att behärska och styra denna kraft i tankarna, som är alltför aktiv. Om tankarna sysselsätter sig alltför starkt på ett ämne förtar detta de andra ämnena. Om bror D skulle utträta ett framgångsrikt arbete på evangelisationsfältet, bör han träna upp sitt sinne. Den starka utvecklingen av detta ämne försvagar hans hälsa och hans användbarhet. Det är en brist på harmoni och organisation i hans sinne och hans kropp lider till följd av detta.

Det skulle i hög grad vara i Bror D:s intresse att slå vakt om enkelhet och välbefinnande i sina skrifter. Han behöver undvika att uppehålla sig så länge vid punkter som inte är livsviktiga och till och med de mest betydelsefulla och mest uppenbara sanningarna, som är klara och tydliga i sig själva, kan vara så övertäckta med ord att de blir svårbegripliga och oklara.

Bror D kan vara pålitlig och grundlig när det gäller alla punkter i sanningen för vår tid men ändå inte i alla avseenden vara rustad för att kunna ge skäl för vårt hopp till de fransktalande människorna i skrifter. Han kan hjälpa till i detta arbete. Men det bör förberedas av ytterligare en eller två, så att det inte bär prägeln av någon persons egenheter. Den sanning som har nått fram till och förberetts av flera personer och som i Guds tid fördes ut led efter led i en sammanhängande kedja av allvarliga sanningssökare, borde ges till folket och den kommer att anpassas till att möta mångas behov. Korhet bör eftersträvas för att läsaren skall bli intresserad. Långa, ordrika artiklar är till skada för den sanning som skrivaren strävar efter att presentera.

Bror D borde inte tänka så mycket på sig själv och inte tala så mycket om sig själv. Han borde inte hänvisa så mycket till sig själv utan undvika att i samtal referera till sig själv (672) och göra sitt livs särdrag till ett mönster som andra skall följa. Han bör utveckla äkta ödmjukhet. Han riskerar att tro att hans liv och erfarenhet är bättre än andras.

Bror D kan vara värdefull i Guds verk om det finns en harmoni i karaktären av det arbete han utför. Om han kan se och rätta till bristerna i sin speciella natur, vilka har tenderar att skada hans användbarhet, kan Gud godkänna det. Han bör undvika långa predikningar och långa böner. Dessa är inte till hans eget eller andras bästa. Utdragen och våldsamt användning av röstorganen har irriterat hans strupe och lungor och skadat hela hans hälsa, mer än hans noggranna regler för kost och vila har hjälpt honom. En överansträngning eller belastning av röstorganen kan inte så snabbt läkas utan kan kosta en talare hans livsuppehälle. Ett lugnt, inte brådskande, men ändå allvarligt sätt att tala på kommer att påverka församlingen mer genom att uppegga känslorna. Det kommer att göra stämman och uppträdande behärskade. Så långt som möjligt bör talaren bevara sitt naturliga röstläge. Det är den sanning som förmedlas som påverkar lyssnarnas hjärtan. Om talaren gör dessa sanningar till en realitet, kommer han genom Guds Andes hjälp, att förmå påverka åhörarna genom detta faktum att han är allvarlig, utan att anstränga strupens eller lungornas fina organ.

Bror D är djupt intresserad av sitt hemmaliv. Trots detta finns det risk för att han i samtal håller fast vid sin vana att låta alla sina tankar kretsa kring saker som särskilt intresserar honom, men som varken intresserar eller gagnar andra. Han försöker bevara ett system som i sig självt är riktigt, men här ser man på nytt, att saker som är nyttiga i sig själva kan vara tröttnande och tunga, om man uppehålla sig för mycket vid dem och försöker att sprida dem under alla omständigheter. Risken är att man försummar det som är viktigast.

Bröderna D borde undvika att vara alltför tråkiga i sina arbeten. Deras inflytande har huvudsakligen varit gott. Bror D är av naturen bra när det gäller att leda i världsliga saker. Hans undervisning och exempel i denna riktning har hjälpt dem som varit tillräckligt ödmjuka för att bli hjälpta. Däremot har avund, misstänksamhet, uppror, klagande och knotande som har härskat i församlingen varit nedslående. Dessa bröder borde akta sig för att vara alltför krävande.

För att utveckla en kristen karaktär, bör vi inte bara odla ett liv i stilla avskildhet i bön och inte heller ett liv med all yttre iver och spännande tilldragelser i full aktivitet, samtidigt som den personliga fromheten försummas. Vår tid kräver i stället att vi skall vänta på Herrens ankomst och arbeta för våra medmänniskors frälsning medan vi vakar. ”Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i Anden, tjäna Herren.” (Rom. 12:11) Gud kommer inte att acceptera de mest upphöjda tjänster, om de inte först har helgats genom att själen har överlämnat sig till Honom och Hans kärlek. Hos en viss grupp föreligger en risk för att systematisera bort Guds Ande och livskraften i Kristi religion och i stället bevara en rad tunga plikter och tröttsamma ceremonier.

Vi lever mitt ibland ett bedrägligt och trotsigt släkte och våra vackra och noggranna planer kan inte alltid genomföras till allas fördel. Om vi förhåller oss passiva när det gäller vår rang och värdighet kommer vi att underlåta att hjälpa dem som mest behöver den. Kristi tjänare bör anpassa sig till människors olika villkor. De kan inte förmedla bestämda regler om de vill hjälpa alla.

Arbetet måste varieras för att möta människor där de är. ”Sådana som tvivlar skall ni vara barmhärtiga mot och frälsa genom att rycka dem ur elden. Mot andra skall ni också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att ni till och med avskyr deras livklädnad som är nedsmutsad av köttet.” (Judas 1:22-23)

Aposteln ger råd till sina korintiska bröder: ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till (674) Guds ära! Väck inte anstöt vare sig hos judar eller greker eller i Guds församling. Självt försöker jag i allt foga mig efter alla och söker inte mitt eget bästa utan de mångas, att de skall bli frälsta.” (1 Kor. 10:31-33) ”Eftersom jag är fri och oberoende av alla, har jag gjort mig till allas tjänare för att vinna desto fler.” (1 Kor. 9:19) ”För de svaga har jag blivit svag för att vinna de svaga. För alla har jag blivit allt, för att jag i varje fall skall frälsa några.” (Vers 22) ”Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva. Var och en av oss skall tjäna sin nästa, till hans bästa och hans uppbyggelse. Kristus tjänade inte sig själv utan bar våra svagheter, så som det står skrivet: *Dina smädans smädelse föll över mig.*” (Rom. 15:1-3)

Bror och syster L från Canada har gradvis förlorat sitt grepp om Gud och sin kärlek till himmelska och gudomliga ting allteftersom de mer allvarligt griper efter världsliga rikedomar. De har lättat sitt grepp om himlen och tagit ett fastare grepp om den här världen. För några få år sedan älskade de att intressera sig för sanningens och Guds verks utbredande. På senaste tiden har deras kärlek till att göra vinster ökat och de har inte känt något intresse för att göra något för att frälsa sina medmänniskor. Självförnekelse och välgörenhet för Kristi skull har inte utmärkt deras liv. De har endast utträttat litet för Guds verk. Vad har de gjort med sina talenter. De har grävt ned dem i jorden, investerat i landområden. De har inte placerat dem hos växlarna, så att Mästaren kan få tillbaka Sitt med ränta, när Han kommer.

De har ett arbete att utföra för att göra sina hjärtan och hem i ordning, för att ”samla sig skatter i himlen”. Deras hjärtan har varit hos det här livets angelägenheter. Omtänksamhet om det som hör evigheten till har kommit i andra hand. De bör allvarligt arbeta på att få bort kärleken till världen från sina hjärtan och (675) bör ge sin hängivenhet till ting därovan i stället för till jordiska ting. Om Guds tjänare ville komma ihåg att deras uppdrag är, att göra allt som med deras inflytande och deras tillgångar står i deras makt, för att frälsa själar som Kristus har dött för, skulle det finnas mer osjälvvisk ansträngning och icke-troende skulle bli berörda. De skulle bli överbevisade om att det finns en verklighet i den sanning som presenteras på det sättet och alltså stödjade detta genom sina exempel.

Bror och syster L borde hysa tillit till arbetet i dessa sista dagar och borde utveckla en kristen karaktär, så att de kan ta emot den eviga lönen när Jesus kommer. Bror L:s fysiska och mentala livskraft sviktar. Han kan inte bära något tungt ansvar. Han bör rådgöra med sina bröder som är diskreta och pålitliga.

Bror L är en Guds förvaltare. Han har anförtrotts medel och borde vara vaken för sin uppgift och ge Gud det som

är Guds. Han borde inte underlåta att förstå de krav som Gud har på honom. Så länge han lever och har sitt sunda förnuft, borde han förbättra möjligheten att tillägna sig den förmögenhet som Gud har anförtrott honom, i stället för att överlämna den till andra att använda och lägga beslag på efter hans livs slut.

Satan är alltid beredd att utnyttja människors svagheter och skavanker till sin egen fördel. Han är en listig fiende och har överlistat många vilkas avsikter var goda för att gynna Guds verk med sina medel. Somliga har försummat det uppdrag som Gud har gett dem att utföra då de förvaltar sina medel. Och när de försummar att på ett säkert sätt förvalta de medel till Guds verk, som Han har lånat ut till dem, kommer Satan in och flyttar över dessa medel till sina egna led.

Bror L borde gå varsammare fram. Människor som inte har vår tro får medel från honom av olika skäl. Han litar på dem, tror att de är ärliga. Det kommer att vara omöjligt för honom att få tillbaka alla de medel som han har låtit lämna hans händer till fiendens led. Han skulle kunna göra en säker investering (676) av sina medel genom att hjälpa Guds verk och därigenom själv samla sig skatter i himlen. Han är ofta ur stånd att hjälpa när han vill, därför att han är lamslagen och inte kan befalla medlen till det. När Herren kräver hans medel, är de ofta i deras händer som han har lånt ut dem till, några av dem har aldrig tänkt sig att betala och andra känner inga bekymmer för den saken. Satan kommer att fullfölja sina avsikter lika grundligt genom oärliga låntagare som på något annat sätt. Allt som sanningens och rättfärdighetens fiende arbetar för, är att hindra framgången för vår Förlossares rike. Han arbetar genom agenter för att genomföra sina planer. Om han kan förhindra att medel införlivas med Guds skatt, är han framgångsrik inom en gren av sitt arbete. De medel som skulle ha använts till hjälp i den stora själavinnande planen, har han behållit inom sina led till att hjälpa honom i hans arbete.

Bror L borde ha helt ärliga affärsangelägenheter och inte med lösa ändar. Det är hans privilegium att vara rik på goda gärningar och att lägga en god grund för sig själv inför den tid som kommer, så att han kan hålla fast det eviga livet. Det är inte tryggt för honom att följa sitt sviktande omdöme. Han bör rådgöra med erfarna bröder och söka Guds vishet, så att han kan utföra sitt uppdrag väl. Han bör nu verkligen vara allvarlig och skaffa sig "en börs som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal förstör." (Luk. 12:33)

Bror M har gjort ett misstag i sitt hem. Han har inte med ord uttryckt den tillgivenhet för sin hustru som det var hans plikt att ge uttryck för. Han har inte odlat ett äkta kristet tillmötesgående och sann artighet. Han har inte alltid varit så vänlig och hänsynsfull när det gäller hennes önsknings och bekvämlighet som det är hans uppgift att vara. Att hon inte delar hans tro har varit mycket olyckligt för dem båda. Bror M har inte respekterat sin hustrus omdömesförmåga och råd som han borde. I många avseenden är hennes omdöme och urskillningsförmåga bättre än hans. Om hon blev rådfrågad, skulle (677) hon, med sin klarare uppfattningsförmåga och större skarpsynthet, kunna hjälpa honom mycket i hans uppgifter

och i umgänget med hans grannar. Han borde inte hålla på sin värdighet och känna att han förstår allt själv. Om han ville ta emot råd från sin hustru och genom sina vänliga handlingar visade henne uppmärksamhet och ville behaga henne, skulle han inte göra något mindre än det som är hans plikt. Om hennes råd skulle strida mot hans plikt mot Gud och Guds krav på honom, så kan han välja att avvika från hennes uppfattning och så diskret som möjligt ange orsaken till att han inte kan offra sin tro eller sina principer. Det skulle ligga i bror M:s intresse att få sin hustrus bedömning och råd när det gäller världsliga angelägenheter.

När han är hård, kärv och inte kan anpassa sig, kan han inte utöva något inflytande så att han kan vinna sin hustru för sanningen. Han borde låta sig förändras. Han behöver bli mjukare, vara öm, vänlig och kärleksfull. Han bör låta sitt hjärtas glädje och glättighet och lyckliga förnöjsamhet lysa och sedan låta dess strålar lysa över familjen. Han har fört in sådant i sin familj vars inflytande snarare kommer att visa sig vara en förbannelse för hans hustru än en välsignelse. Därigenom har han lagt bördor på henne som kunde ha undvikits. Hon borde rådfrågas och hennes önskemål borde beaktas så långt det är möjligt utan att kompromissa med hans tro.

Bror M har valt sin egen väg och har haft en bestämd vilja, som smakar envishet. Han har ofta varit obeveklig. Så bör det inte vara. Han bekänner sig till att tro på en sanning som har ett helgande, uppmjukande, förfinande inflytande. Det gör inte hans hustru. Han bör visa att sanningen utövar en kraft över hans trotsiga natur, som gör honom tålig, vänlig, fördragsam, öm, tillgiven och förlåtande. Det bästa sätt, på vilket bror M kan vara en levande missionär i sin familj, är att han i sitt liv ger exempel på vår käre Förlossares sätt att leva.

Överförande av jordiska rikedomar

(678) Käre bror N: Jag har sedan vi träffade dig på lägermötet i Tipton känt en stor sorg över din situation. Jag kunde knapp låta bli att vända mig personligen till dig när jag talade till människor över Kristi ord: "Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara." (Matt. 6:19-21)

Jag kom ihåg ditt ansiktsuttryck som ett som hade visats mig i en vision för en tid sedan. Du ansåg att du hade ett uppdrag att förkunna Ordet till andra, men ditt exempel, sådant som det är nu, kommer att hindra fler från att omfatta sanningen än din förkunnelse skulle omvända till tro. Du bekänner dig tro på ett mycket högtidligt och prövande budskap, men trots detta bekräftas inte din tro genom gärningar. Du har sanningen i form av en teori, men du har inte blivit omvänd genom den. Sanningen har inte helt och fullt gripit ditt hjärta och praktiserats i ditt dagliga liv.

Du behöver omvändas, förvandlas genom ditt sinnes förnyelse. När sanningen griper ditt hjärta, kommer den att åstadkomma en reformation i ditt liv. Den icke-troende världen kommer då att överbevisas om att det finns en kraft i den sanning som har utfört en så stor förändring i en människa som älskar världen så högt som du. Du älskar den här världen. Dina skatter är här och ditt hjärta är hos dina skatter. Och om inte sanningens kraft kommer att skilja din tillgivenhet från din gud, som är den här världen, kommer du att gå under tillsammans med dina rikedomar.

Du har en obetydlig känsla av den upphöjda karaktären i de sista dagarnas arbete. Du har inte gjort några stora uppoffringar för sanningen. Du har en småskuren, girig anda, som har stängt dina ögon för de nödställda och behövande. Din medkänsla (679) har inte blivit upprörd till att lindra den undertrycktes brister. Du har inte heller haft hjärta till att hjälpa Guds verk med dina medel eller till att dela ut förnödenheter till den lidande. Ditt hjärta är hos dina jordiska rikedomar. Om du inte övervinner din kärlek till världsliga saker, kommer du inte att få någon plats i himmelriket.

Den rike mannen frågade Jesus vad han skulle göra för att kunna ärva evigt liv. Jesus hänvisade till Sin Faders bud och talade om för honom att lydnad mot dem var nödvändig för hans frälsning. Kristus talade om för honom att han kände buden och att han skulle ha liv om han följde dem. Lägg märke till svaret: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." Jesus såg med ömhet och kärlek på denne bedragne unge man. Han står just i begrepp att avslöja för honom att han misslyckas med att av hela sitt hjärta hålla de bud som han var säker påstod att han höll. Jesus sade till honom: "Ett fattas dig ännu. Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen, och kom sedan och följ mig." (Luk. 18: 21, 22)

Jesus riktar denne unge mans uppmärksamhet direkt till bristen i hans karaktär. Han åberopar sitt eget självförnekande och korsbärande liv. Han hade lämnat allt för människors frälsning och han bad den unge mannen att komma och följa Hans exempel och försäkrade honom att han skulle ha sin skatt i himlen. Gjorde den unge mannens hjärta ett glädjesprång på grund av denna försäkras att han faktiskt kunde få skatter i himlen? O, nej! Hans jordiska rikedomar var hans avgud. De fördunklade värdet av det eviga arvet. Han vänder sig bort från korset, vänder sig bort från Frälsarens självuppoffrande liv till den här världen. Han har en kvardröjande önskan om det himmelska arvet, men vänder sig ändå motvilligt bort från denna möjlighet. Det kostar honom en kamp att besluta sig för vad han skall välja, men till slut beslutar han sig för att låta sin kärlek till jordiska rikedomar finnas kvar.

(680) Denne unge man ägde stora egendomar och hans hjärta var hos dem. Han kunde inte samtycka till att överföra sina rikedomar till himlen genom att släppa sin bundenhet till dem och använda dem till välgörenhet - att välsigna änkan och faderlösa och på det sättet bli rik på goda gärningar. Denne unge mans kärlek till jordiska rikedomar var starkare än hans kärlek till hans medmänniskor och det odödliga arvet. Han hade gjort sitt val. Det tillfälle som Kristus gav, att tillförsäkra sig rikedomar i himlen, blev förkastat, eftersom han inte

kunde samtycka till att rätta sig efter villkoren. Styrkan i hans bundenhet till hans jordiska rikedomar segrade och himlen, med all dess tilldragande härlighet, offrades för världens rikedomar. Den unge mannen var mycket bedrövad, för han ville ha båda världarna, men han offrade det himmelska för det jordiskas skull.

Det är bara få som ser sin kärlek till rikedomar innan de sätts på prov som avser dem. Många som bekänner sig vara Kristi efterföljare visar då att de inte är beredda för himlen. Deras handlande vittnar om att de älskar rikedomar mer än sin granne och sin Gud. Liksom den rike unge mannen frågar de efter vägen till livet, men när vägen visas och kostnaden värderas och de har blivit övertygade om att de måste offra sina jordiska rikedomar och bli rika på goda gärningar, beslutar de sig för att himlen kostar för mycket. Ju större rikedomar som samlats på jorden, desto svårare är det för ägaren att se, att de inte är hans egna, utan har lånats ut till honom för att användas till Guds ära.

Jesus utnyttjar här tillfället till att ge sina lärjungar en effektiv lektion: "Amen säger jag er: det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik man att komma in i hans rike." (Matt. 19:23- 24) Här ses rikedomens styrka. Rikedomens makt över det mänskliga sinnet är nästan paralyserande. Rikedomar (681) bedårar många och får dem att handla som om de berövats sitt förstånd. Ju mer de har av den här världen, desto mer vill de ha. Deras rädsla för att hamna i nöd, tilltar med deras rikedomar. De har en tendens till att samla medel för framtiden. De är snåla och själviska och är rädda för att Gud inte kommer att sörja för dem i deras framtida behov. Sådana personer är i själva verket fattiga inför Gud. När deras rikedomar har samlats på hög, har de satt sin tillit till dem och har inte förtröstat på Gud eller Hans löften.

De fattiga människor som har tro och tillit till Gud, som litar på Hans kärlek och omsorg och som är rika på goda gärningar och på rätt sätt använder det lilla de har då de välsignar andra med sina tillgångar, är rik inför Gud. Han känner att hans nästa har anspråk på honom som han inte kan vara likgiltig inför och ändå lyda Guds bud: "Du skall älska din nästa som dig själv." (Matt. 22:39) Den fattige som är rik inför Gud anser, att hans medmänniskors frälsning har större betydelse än allt det guld och silver som världen har.

Kristus visar den väg på vilken de som har världsliga rikedomar men inte är rika inför Gud kan tillförsäkra sig de sanna rikedomarna på. Han säger: Sälj det ni har, ge gåvor och samla er skatter i himlen. Det hjälpmedel Han föreslår de rika är att överföra sin lojalitet från jordiska rikedomar till det eviga arvet. Genom att investera sina tillgångar i Guds verk och hjälpa till att frälsa själar och genom att välsigna den behövande med sina medel, kommer de att bli rika på goda gärningar och "samla åt sig en skatt, som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det verkliga livet." (1Tim. 6:19) Det kommer att visa sig vara en säker investering. Men många visar genom sina gärningar att de inte vågar anförtro sina medel till himlens bank. De väljer att anförtro sina medel åt jorden snarare än att sända dem före sig till

himlen, så att deras hjärtan kan vara hos deras himmelska rikedomar.

Min bror, du har en uppgift framför dig, nämligen att försöka övervinna (682) begär och kärlek till jordiska rikedomar och i synnerhet självsäkerhet på grund av att du har haft synbar framgång när det gäller att tillförsäkra dig den här världens saker. De stackars rika människor, som bekänner sig tjäna Gud, är föremål för medömkan. Även om de bekänner sig känna Gud, förnekar de Honom genom sina gärningar. Hur stort är inte sådana människors mörker! De bekänner sig tro på sanningen, men deras gärningar motsvarar inte deras beaktelse. Kärlek till rikedomar gör människorna själviska, giriga och överlägsna. Rikedom är makt och kärlek till detta fördärvar ofta och lamslår allt som är ädelt och liknar Gud i människan.

Rikedomar för med sig stort ansvar. Att vinna rikedomar genom orättfärdig handel, genom bedrägeri i sina affärer, genom att förtrycka änkorna och de faderlösa, eller genom att samla rikedomar och försumma de nödställdas behov, kommer i sista instans att medföra ett rättmätigt straff, som beskrivits av den inspirerade aposteln: ”Lyssna, ni som är rika, gråt och klaga över de olyckor som skall komma över er. Er rikedom skall förmultna och era kläder förtäras av mal. Ert guld och silver skall ärga. Ärgen skall vittna mot er och förtära ert kött som eld. Ni har samlat skatter i de sista dagarna. Se, den lön som ni undanhållit arbetarna som skördade era åkrar, den ropar, och skördarbetarnas rop har nått Herren Sebaots öron.” (Jakob 5:1-4)

De ödmjukaste och fattigaste av Kristi lärjungar, som är rika på goda gärningar, är mer välsignade och mer värdefulla i Guds ögon än människor som kan ståta med sina stora rikedomar. De är mer aktningvärda i himlens salar än de största kungar och adelsmän som inte är rika inför Gud.

Aposteln Paulus förmanade Timoteus att uppmana de rika: ”Uppmana dem som är rika i den här världen att inte vara högmögiga eller sätta sitt hopp till något så osäkert som rikedom, utan till Gud som rikligt ger oss allt att njuta av. (683) Uppmana dem att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med sig och samla åt sig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det eviga livet”. (1 Tim. 6:17-19) Denna förmaning är användbar för dig, bror N och till de många som bekänner sig tro sanningen för dessa sista dagar.

De som samlar medel åt sig investerar mycket i jordegendomar, medan de berövar sina familjer livets bekvämligheter och handlar som mentalsjuka människor. De tillåter inte sina familjer att njuta av sådant som Gud har gett dem rikligt av. Oavsett om de har stora egendomar, är deras familjer ofta tvungna att arbeta långt över sina krafter för att spara ihop ännu fler medel för att samla. Hjärna, ben och muskler belastas till det yttersta för att samla ihop rikedomar. Religion och kristna plikter försummas. Arbete, arbete, arbete är målet från morgon till kväll.

De visar inte någon allvarlig önskan att lära känna Guds vilja och att förstå Hans krav på dem. En del som försöker att lära ut sanningen till andra lyder inte själva Guds ord. Ju fler lärare Guds verk har, desto mindre framgångsrikt kommer det att bli.

Många av dem som Gud har anförtrott rikedomar till tar inte hänsyn till att de arbetar mot sina egna eviga intressen genom att själviskt behålla sina rikedomar. Aposteln visar dem att genom att bli rika på goda gärningar arbetar de för sig själva. De samlar in i förråd till sig själva, ställer en varaktig skatt till himlens förfogande, så att de kan gripa tag i evigt liv. Genom att ge till Guds verks behov och hjälpa den behövande, utför de trofast det uppdrag som Gud har avsett för dem. Minnet av deras självförnekande och ädla, kärleksfulla handlingar kommer att skrivas ner i himlens bok. Varje rättfärdig gärning kommer att förevigas, trots att den som gör det inte själv lägger märke till att han har gjort något anmärkningsvärt. Om den dagliga vandringen hos dem som bekänner sig till sanningen var ett levande exempel på Kristi liv, skulle ett ljus (684) lysa fram från dem som ville leda andra till Förlossaren. Endast i himlen kommer de välsignade resultaten i form av andras frälsning och ett konsekvent, harmoniskt och gudfruktigt liv att bli helt uppskattade.

Min bror, du har mycket att göra i din familj med att visa dem, att sanningen har utfört ett gott verk för dig och att den har haft en mildrande, renande, upphöjande påverkan på ditt liv och din karaktär. Du bekänner dig tro på att vi lever i de sista dagarna och att vi ger det prövande varningsbudskapet till världen. Visar du detta genom dina gärningar? Gud prövar dig och Han kommer att avslöja ditt hjärtas sanna känslor.

Herren har anförtrott dig talenter i form av tillgångar med vilka du skall ge framgång åt Hans verk, till välsignelse för den behövande och för att hjälpa den som lider nöd. Du kan göra långt mer gott med dina tillgångar än du kan genom din förkunnelse samtidigt som du behåller dina tillgångar för dig själv. Har du placerat dina anförtrodda talenter hos växlarna, så att Mästaren när Han kommer, skall säga: ”Lämna redovisning för din förvaltning” och du då utan betänkligheter kan ge Honom de fördubblade talenterna tillbaka, både kapital och räntor, tack vare att du inte har lagt dem på hög och inte själviskt har grävt ned dem i jorden, utan har använt dem? Se på ditt tidigare livs historia. Hur många har du välsignat med dina medel? Hur många hjärtan har du fyllt med tacksamhet genom din givmildhet? Var snäll och läs det femtioåttonde kapitlet hos Jesaja. Har du lossat okets band? Har du lossat orättfärdiga bojor, släppt de förtryckta fria och brutit sönder alla ok? Har du delat ditt bröd åt den hungrige och tagit med dig den fattige hem? Har du klätt den nakne?

Om du hade varit rik på sådana goda gärningar, kan du göra anspråk på de löften som ges i det här kapitlet: ”Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig (685) med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och HERRENS härlighet följa i dina spår. Då skall HERREN svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han svara: ’Se, här är jag’. Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och

mättar den som lider nöd, så skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus. Och HERREN skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.” (Jes. 58: 8- 11) Men nu är du inte berättigad till dessa löftesrika välsignelser. Du har inte engagerat dig i denna uppgift. Se tillbaka på ditt tidigare liv och tänk på hur fattigt det är på goda, ädla och givmilda handlingar. Du har förkunnat sanningen, men du har inte levt i överensstämmelse med den. Ditt liv har inte upphöjts och helgats, utan har kännetecknats av själviskhet och girighet. Du har helt tjänat självet. Det är nu hög tid att du ändrar din livsstil och arbetar flitigt på att tillförsäkra dig himmelska skatter.

Du har förlorat mycket som du aldrig kan få tillbaka. Du har inte utnyttjat dina tillfällen att göra gott. Din brist på pålitlighet har skrivits in i himlens böcker. Kristi liv utmärktes av självförnekelse och självupppoffring och osjälvisk givmildhet. Du har inte rätt uppfattning om vad nödvändig förberedelse för Guds rike innebär. Dina tankar är överhuvudtaget alltför andefattiga. Att tala är billigt. Det kostar inte mycket. Det är gärningar, frukter som avgör trädets karaktär. Vilka frukter har du burit? Aposteln Jakob förmanar sina bröder: ”Mina bröder, vad hjälper det om någon påstår sig ha tro men saknar gärningar? Kan väl en sådan tro rädda någon? Om en broder eller syster inte har kläder och saknar mat för dagen och någon av er säger till dem: 'Gå i frid, klä er varmt och ät er mätta', men inte ger dem vad kroppen behöver, vad hjälper det?” (Jak. 2:14-16) Dina goda önsknings, min bror, kommer inte att fylla behoven. (686) Gärningarna måste bära vittnesbörd om din medkänsla och din uppriktiga kärlek. Hur många gånger har du inte i brev förmedlat ovanstående skildring?

Du sätter stort värde på dig själv, men du har en uppgift att utföra som ingen annan kan göra i ditt ställe. Din natur måste förändras och du måste helt förvandlas. Enligt dina ord älskar du sanningen, men inte enligt dina gärningar. Du älskar Herren i viss mån, men du älskar dina rikedomar mer. Skulle Mästaren säga till dig, om han fann dig sådan som du nu är: ”Bra, du gode och trogne tjänare, ... gå in till din herres glädje!”? (Matt. 25:23) Vilken glädje hänvisas det här till? ”... som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.” (Hebr. 12:2) Den glädje som låg framför Jesus var att se själar återlösta genom Hans härlighets offer, Hans ära, Hans rikedomar och Hans eget liv. Människans frälsning var Hans glädje. När alla de återlösta skall samlas i Guds rike, kommer Han att se Sin själs möda och bli tillfredsställd.

De som är medarbetare till Kristus, delar med Honom Hans självförnekelse och Hans offer, så att de kan bli redskap för att föra själar till Kristus och kan få se dem frälsta, frälsta för evigt, till att prisas Gud och Lammet som har återlöst dem.

Pleasanton, Kansas, 15 okt. 1870

Ingen frälsning efter Jesu återkomst

Bror O, samtidigt som jag skriver ner de faror andra befinner sig i, kommer din situation upp i mina tankar. Under många månader har jag sökt ett tillfälle att skriva till dig och andra, men ständigt arbete har hindrat mig från att skriva ned alla de *Vittnesbörd* som jag har fått om enskilda personer.

(687) Ditt fall har ofta tyngt mitt sinne, men jag har inte känt mig klar att skriva till dig. Jag har skrivit riktigt många vittnesbörd som har getts till andra. En del av dem, skulle på många sätt kunna vara tillämpliga på dig. Avsikten med att ge ut *Vittnesbörden* är att de, som inte pekats ut personligen, men som har lika många fel som de som tillrättavisas, skall kunna varnas genom tillrättavisningar som ges till andra. Jag trodde inte att det var min uppgift att vända mig till dig personligen. Trots detta känner jag, när jag skriver personliga vittnesbörd till dem som riskerar att försumma sin plikt mot Guds verk och alltså lider en skada, en förlust till sina egna själar, att jag inte är beredd att lämna ditt fall utan att skriva till dig.

Den senaste vision jag fått gavs för mer än två år sedan. Jag fick då befallningen att ge några generella principer, i tal och i skrift och att samtidigt närmare ange de faror, villfarelser och synder för några personer, som alla måste varnas, tillrättavisas och ges råd. Jag såg, att alla skulle rannsaka sina egna hjärtan och liv noggrant, för att se om de inte hade gjort samma misstag som andra som blev tillrättavisade och om inte de varningar som hade getts till andra också var tillämpliga i deras egna fall. I så fall skulle de känna att samma råd och tillrättavisning gavs särskilt till dem och skulle praktiskt tillämpa dem som om de var riktade särskilt till dem.

De som har en naturlig kärlek till världen och har varit försömliga i sina plikter kan se sina egna fel redovisade i andras fall som har tillrättavisats. Gud avser att pröva tron hos alla som påstår sig vara Kristi efterföljare. Han kommer att pröva uppriktigheten i alla deras böner som ger uttryck för en allvarlig önskan om att lära känna sin plikt. Han kommer att göra deras plikt tydlig. Han kommer att ge alla ett tillräckligt tillfälle till att utveckla det som finns i deras hjärtan. Kampen kommer att bli en närkamp mellan självet och Guds nåd. Självet kommer att ha herraväldet och kommer att vara motsatsen till att underordna sina liv och tankar, (688) sin vilja och hängivenhet under Kristi vilja. Självförnekelse och korset står längs hela vägen till evigt liv och ”det är få som finner den”. (Matt. 7:14)

Gud prövar allas karaktär. Han prövar karaktären hos alla. Han prövar deras kärlek till Hans verk och för spridandet av den sanning som de bekänner sig se som ovärderligt värdefull. Han som rannsakar hjärtan bedömer utifrån den frukt de bär, vilka som är sanna efterföljare till Kristus. Han bedömer vilka som i likhet med sin gudomliga förebild, kommer att avstå från världens ära och rikedomar och samtycka till att inte ha något anseende, utan föredra Guds gunst och Kristi kors, så att de till slut kan tillförsäkra sig verkliga rikedomar, den skatt som samlats i himlen, kompositionen för lön - evig ära.

De, som inte verkligen vill lära känna sig själva, kommer att låta tillrättavisningar och varningar gå vidare till andra och kommer inte att se att de är tillämpliga på deras eget fall och att de faror de själva befinner sig i pekats ut. Jordiska, själviska motiv förblindar sinnet och verkar så på själen att den inte kan förnyas till Guds avbild. De som inte genom sin egen förvända natur står emot Hans vilja, kommer inte att överlämnas i mörker, utan kommer att förnyas i kunskap och sann helighet och kommer också att glädja sig över Kristi kors.

Jag har sett att Gud i rätt tid skulle lägga den plikten på mig att säga till enskilda personer, som Natan sade till David: "Du är den mannen!" Många tror uppenbarligen på de vittnesbörd som förmedlats till andra och ger liksom David sitt omdöme med avseende på dem, när de noggrant borde rannsaka sina egna hjärtan, analysera sitt eget liv och praktiskt använda de noggranna tillrättavisningar och varningar som getts till andra.

Bror O, jag har blivit visad, att du är mer bunden till dina jordiska rikedomar än du själv förstår. Du har varit förvirrad i din pliktuppfattning. Och när Guds Ande arbetar på ditt sinne och vill leda dig till (689) att göra det som är Guds vilja och krav, påverkas du av andra saker som inte står i överensstämmelse med Guds verk för vår tid och hindrar dig från att lyda Guds viljas uppmaning. Resultatet är att din tro inte fullkomnas genom gärningar. Din lojalitet borde vändas bort från dina jordiska rikedomar. Tvärt emot vad du önskar och planerar, går medel då och då från dig över till fiendens led. På det sättet förlorar Guds verk medel och du verkar vara mycket rådvill och bekymrad. Talenter har anförtröts dig av Mästaren för att du skall använda dem till Hans ära. Du är Hans förvaltare och bör vara mycket försiktig så att du inte försummar din plikt. Du älskar av naturen världen och tenderar till att göra anspråk på de talenter för egen räkning som har anförtröts dig att förvalta. Men så småningom kommer du att höra orden: "Lämna redovisning för din förvaltning." (Luk. 16:2).

Guds barn är visa, när de litar enbart på den visdom som kommer ovanifrån och när de inte har någon annan kraft än den som kommer från Gud. Avskildhet från världen och vänskap med världen är nödvändig för oss, om vi vill förenas med Herren och underordna oss Honom. Vår styrka och vår framgång består i att vi är förenade med Herren, utvalda och accepterade av Honom. Det kan inte råda enighet mellan ljus och mörker. Gud har i Sitt sinne att Hans folk skall vara ett särskilt folk, avskilt från världen och vara levande exempel när det gäller helighet, så att världen kan upplysas, överbevisas eller dömas efter hur den behandlar det ljus som getts den. Den sanning som lagts fram för vårt förstånd, det ljus som har lyst på själen, kommer att döma och fördöma om vi försummar det eller vänder ryggen åt det.

I denna fördärvade tidsålder, föredras villfarelse och mörker framför ljus och sanning. Många av Kristi bekännande efterföljares gärningar kommer inte att bestå provet, när de provas av det ljus som nu lyser över dem. Därför kommer (690) många inte till ljuset av fruktan för att det skall visa att deras gärningar inte är utförda i Gud. Ljus avslöjar och gör det onda tydligt som har dolts i

mörkret. Världens människor och människor som är Kristi tjänare kan i själva verket ha samma yttre utseende, men de tjänar två mästare, vilkas intressen står i avgjord motsättning till varandra. Världen förstår inte eller ser inte skillnaden, men där är en oerhört stor skillnad, ett vidsträckt avstånd mellan dem.

Kristus säger: "Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen." (Joh. 15:19) Kristi sanna efterföljare kan inte njuta av vänskap med världen och samtidigt ha sina liv dolda i Kristus. Kärleken måste dras bort från jordens rikedomar och överföras till den himmelska skatten. Hur svårt var det inte för den unge man som ägde mycket att dra sin kärlek bort från sina jordiska rikedomar, även med löfte om evigt liv framför sig som lön!

När allt, som vi ha, inte har helgats åt Gud, stänger själviska intressen våra ögon för arbetets stora betydelse och de medel som Gud kräver behålls för egen del. Men Han, som har lånat ut dessa medel till oss för att främja Hans verk, kommer ofta att dra tillbaka Sin välsignande hand och på något sätt skingra de medel som har behållits för egen del och de kommer att gå förlorade för ägaren och gå förlorade för Guds verk. De blir inte bevarade i den här världen eller för den värld som skall komma. Gud har bestulits och Satan jublar. Herren skulle vilja att du, bror O, grundligt rannsokade ditt eget hjärta, och blev befriad från kärleken till världen. Att du dog bort från ditt själv och levde för Gud. Då kommer du att tillhöra det antal som är världens ljus.

Jag har blivit visad, att du har värnat om ett felaktigt synsätt när det gäller framtiden. Det gäller synsätt som påminner om framtidens farliga uppfattningar. Ibland talar du med andra om dessa tankar. De stämmer emellertid inte överens med församlingens kropp. (691) Du använder inte Skrifterna på rätt sätt. När Jesus går ut från Sin tjänst i det allraheligaste, och lägger av Sig Sin medlaredräkt och ikläder Sig hämndens dräkt i stället för den prästerliga dräkten, då är arbetet för syndare avslutat. Då har den tidsperiod kommit när påbudet går ut: "Må den som är orättfärdig fortfara att öva sin orättfärdighet. . . så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig. Se, jag kommer snart och har med mig min lön för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro." (Upp. 22: 11, 12.)

Gud har gett Sitt ord så att alla kan forska i det, för att de skall lära sig livets väg. Ingen behöver gå vilse om de vill underordna sig frälsningens villkor, som har nedtecknats i Guds ord. En nådatid har getts till alla, för att alla må forma karaktärer för det eviga livet. Ett tillfälle kommer att ges att avgöra sig för liv eller död. Människor kommer att dömas enligt det mått av ljus, som har getts dem. Ingen kommer att hållas ansvarig för sitt mörker och sina fel om inget ljus har kommit till dem. De har inte syndat genom att inte acceptera vad som inte har getts till dem. Alla kommer att ställas inför provet innan Jesus lämnar sin plats i det allraheligaste. Nådatiden upphör när Hans bön för syndare upphör och Han ikläder Sig hämndens dräkt.

Många har uppfattningen att Jesus erbjuder nåd efter att Han har lämnat sitt verk som medlare i det allraheligaste.

Detta är Satans förvillelse. Gud prövar världen genom det ljus vilket Han i nåd ger den före Jesu ankomst. Karaktärer formas då för liv eller död. Men deras provotid, som väljer att leva ett liv i synd och som försummar den stora frälsning som bjuds, upphör när Kristi tjänst avslutas, just innan Han uppenbaras på himmelens skyar.

De som älskar världen och vars sinnen inte är omvända utan fientliga mot Gud, intalar sig själva att en provotid skall ges sedan Kristus uppenbarats på himmelens skyar.

(692) Det inte omvända hjärtat, som är emot underordnande och lydnad, kommer att bli bedraget genom denna behagliga tro. Många förblir i världens skenbara trygghet och fortsätter i uppror mot Gud, i det att de intalar sig själva, att de då skall få tillfälle att ångra sin synd och att ta emot den sanning som nu är impopulär, och står i direkt motsats till deras naturliga höjelse. När de inte riskerar någonting, och inte har något att förlora genom att visa lydnad för Kristi sanning, menar de att de skall ta vara på frälsningens tillfälle.

Det finns en del i Bibeln som är svårt att förstå, och vilket enligt aposteln Petrus' uttryck "okunniga och obefästa människor vrängt uttyda. . . sig själva till fördärv". Det kan vara så att vi kanske inte i detta livet kan förklara innebörden i varje skriftställe, men det finns ingen väsentlig, praktisk lärosats, som kommer att vara klädd i en mystisk dräkt. När den tiden genom Guds försyn skall komma när världen måste ta ställning till sanningen för vår tid, kommer sinnen att påverkas av Hans Ande att forska i Bibeln, till och med under fasta och bön, intill dess att länk efter länk är utforskad och förenad till en fullkomlig kedja. Allt som omedelbart angår människors frälsning kommer att göras så klart att ingen behöver gå vilse och vandra i mörkret.

Under det att vi har följt profetiernas kedja, har den uppenbarade sanningen för vår tid klart insetts och förklarats. Vi hålls ansvariga för de förmåner som vi får njuta av och för det ljus som lyser på vår stig. De som levde under gångna generationer hölls ansvariga för det ljus som tilläts lysa över dem. Deras tankar sysselsatte sig med olika bibeltexter som prövade dem. Men de förstod inte de sanningar som vi nu fått ljus över. De var inte ansvariga för det ljus som de inte hade. De hade Bibeln liksom vi, men tiden att avslöja de (693) särskilda sanningar, som har att göra med världshistoriens avslutnings-scener var då ännu inte inne.

Särskilda sanningar har anpassats till olika generationers tidsförhållanden. Sanningen för vår tid, som utgör ett prov för denna generations människor, var inte något problem för gångna generationers människor. Om ljuset som nu lyser över oss när det gäller det fjärde budets sabbat, hade uppenbarats för gångna kristna generationer, skulle Gud ha hållit dem ansvariga för det ljuset.

När Guds tempel i himmelen öppnades, såg Johannes i en syn en grupp människor vars uppmärksamhet fångats och som med helig vördnad såg på arken, som innehöll Guds lag. Det särskilda prov som det fjärde budet innebär, kom inte förrän Guds tempel i himmelen hade öppnats.

De som dog innan ljuset hade getts över Guds lag och det fjärde budets krav, var inte skyldiga till överträdelse av sjundedagssabbaten. Guds vishet och nåd när det gäller att uppenbara ljus och kunskap vid den rätta tiden, just när folket behövde det, kan inte utforskas. Innan Jesus återkommer för att döma världen i rättfärdighet, sänder Han ut en varning för att väcka folket och göra dem uppmärksamma på att de har försummat det fjärde budet. De behöver bli upplysta för att kunna ångra sin överträdelse av Hans lag och visa sin lojalitet mot den store Laggivaren. Han har ordnat det så att alla kan bli heliga och lyckliga om de väljer att bli det. Tillräckligt med ljus har getts oss i denna generation, så att vi kan veta vad som är våra plikter och förmåner, så att vi kan glädjas i de dyrbara och allvarliga sanningarnas enkelhet och kraft.

Vi är endast ansvariga för det ljus som uppenbarats för oss. Guds bud och Jesu vittnesbörd prövar oss. Om vi är trogna och lydiga, kommer Gud att glädja sig över oss och välsigna oss som sitt eget märkliga folk. När (694) fullkomlig tro och fullkomlig kärlek och lydnad överflödar i det att de verkar i Jesu Kristi efterföljares hjärtan, kommer de att ha ett mäktigt inflytande. Ljus kommer att utstråla från dem så att det skingrar mörkret omkring dem, i det att det förfinar och upphöjer alla som kommer inom dess inflytelsesfär, och leder alla dem, som är villiga att ta emot ljuset och följa lydnadens ödmjuka stig, in i sanningens kunskap.

De som har ett världsligt sinne kan inte fatta de levande sanningarnas kraft, på vilka deras gärningar beror, därför att de omhuldar hjärtats stolthet, världslig kärlek och kärlek till bekvämlighet, själviskhet, girighet, strid, avundsjuka, lusta, hat och varje annat ont. Om de kunde övervinna dessa karaktärsdrag, skulle de få del av gudomlig natur. Många lämnar Guds ords tydliga sanningar och försummar att följa det ljus som lyser klart på deras stig. De försöker att nyfiket se in i hemligheter som inte klart har uppenbarats, och gissar och diskuterar när det gäller frågor vilka det inte är nödvändigt att förstå, ty de har inte någon särskild betydelse för deras frälsning. Tusentals har på detta sätt blivit lurade av Satan. De har försummat tron för vår tid och våra nuvarande plikter, vilka är klara och innehållsrika för alla som har förmågan att tänka. De har sysslat med tvivelaktiga teorier och bibeltexter, som de inte kunde förstå, och har gått vilse när det gäller tro. De har en blandad tro.

Gud skulle önska att alla gjorde praktiskt bruk av Hans ords tydliga undervisning med hänsyn till människors frälsning. Om de är ordets görare - ordet, vilket är tydligt och kraftigt i Sin enkelhet - kommer de inte att misslyckas att forma en kristen karaktär. De kommer att helgas genom sanningen, och genom ödmjuk lydnad kommer de att vinna det eviga livet. Gud önskar tjänare som är sanna, inte i ord, utan i handling. Deras frukt kommer att visa deras tros äkthet.

Broder O, du kommer att vara föremål för Satans frestelser om du fortsätter att nära dina felaktiga synpunkter. Din tro kommer att bli en blandad tro, (695) och du kommer att vara i fara att förvilla andras sinnen. Gud kräver att Hans folk skall vara enat. Dina egendomliga synpunkter kommer att visa sig vara till

skada för ditt inflytande. Om du fortsätter att älska dem och tala om dem, kommer de slutligen att skilja dig från dina bröder. Om Gud har det ljus som är nödvändigt för Hans folks frälsning, kommer Han att ge det till dem på samma sätt som Han gett dem andra stora viktiga sanningar. Här skulle du låta saken vila. Låt Gud verka enligt Sitt rådslut för att åstadkomma Sina egna avsikter på Sitt eget sätt och på lämplig tid. Må Gud hjälpa dig att kunna vandra i ljuset såsom Han är i ljuset.

Ljus medför ansvar

Jag har blivit visad bror P:s situation. Han har under en tid motsatt sig sanningen. Hans synd var inte att han inte tog emot det som han uppriktigt trodde var fel. Hans synd var att han inte noggrant rannsokade sig själv och fick kunskap om det som han motsatte sig. Han tog för givet att sabbatshållande i sin helhet var en villfarelse. Detta synsätt stämde överens med Hans känslor och han ansåg det inte nödvändigt att själv ta reda på sanningen genom att noggrant rannsaka Skrifterna under allvarlig bön. Om han hade gjort detta skulle han nu kommit mycket längre än han nu är. Han har varit alltför trög till att ta emot vittnesbördet och alltför försumlig när det gäller att rannsaka Skrifterna för att se om det skulle kunna förhålla sig så. Paulus betraktade inte dem värda beröm, som motsatte sig hans undervisning så länge de kunde tills de genom övertygande bevis tvingats besluta sig för den lära som han lärde ut och som han hade fått från Gud.

Paulus och Silas arbetade med viss framgång i judarnas synagoga i Tessalonika. De icke-troende judarna var emellertid mycket missnöjda och skapade oroligheter och gjorde (696) upplopp mot dem. Dessa heliga apostlar blev tvungna att lämna Tessalonika i skydd av natten och bege sig till Berea. Där hälsades de välkomna med glädje. De säger berömmande om församlingsmedlemmarna i Berea: ”Judarna där var mer öppna än de i Tessalonika. De tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så. Många av dem kom till tro.” (Apg. 17: 11)

Bror P har inte insett hur livsviktig frågan är. Han har inte känt ansvaret tynga honom så att han ihärdigt, och oberoende av vilken människa det vara må, har sökt ta reda på vad som är sant. Han har tänkt för mycket på äldst P och har inte känt att det varit nödvändigt att ta emot kunskap av den Ende som är ödmjuk och saktmodig av hjärtat. Han har varit självsäker och har inte varit villig att ta emot undervisning. Vår Frälsare har just inga berömmande ord för dem som är tröga till att av hjärtat tro i dessa sista dagar, mer än de Han hade till den tvivlande Thomas, som ståtade med att han inte ville tro på de bevis som lärjungarna hade upprepat för honom och som de trodde på, nämligen att Kristus faktisk var uppstånden och hade visat sig för dem. Thomas sade: ”Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, *så kan jag inte tro.*” ”Kristus tillät Thomas att få det bevis som denna hade förklarat att han måste få, men Han

tillrättavisade honom med orden: ”Tvivla inte utan tro.” Thomas erkände, att han blivit överbevisad. Jesus sade till honom: ”Saliga är de som tror, fastän de inte ser.” (Joh. 20:25, 27, 29)

Bror P:s ställning har gjort honom till en svag man. Ganska länge fortsatta hen att kämpa mot nästan allt utom sabbaten. Samtidigt umgicks han med lagöverträdare, som av adventister alltjämt påstods ta avstånd från det fjärde budets sabbat. Han var inte i stånd till att hjälpa dem, eftersom han själv var rådvill. Hans (697) påverkan hade snarare bekräftat många i deras otro. Med all den hjälp, de bevis och den uppmuntran som han har fått, har hans avståndstagande misshagat Herren, samtidigt som det har stärkt deras händer som i sitt motstånd mot sanningen kämpar mot Gud.

Bror P skulle nu ha kunnat vara en stark man, som hade kunnat utöva ett inflytande tillsammans med Guds folk i Maine och *för hans verks skull* kunde ha haft ett högt anseende. Men han böjer sig för den uppfattningen, att hans tillbakadragenhet är en särskild dygd, i stället för att det är en synd som han måste ångra. Han har varit mycket trög till att lära sig den undervisning som Gud har för avsikt att lära ut till honom. Han har inte varit en duktig elev och har inte vuxit till och skaffat sig erfarenhet av sanningen för vår tid, som skulle utrusta honom till att ta ansvar som han nu skulle kunnat bära om han noggrant hade använt sig av det ljus han fått. Jag blev visad den gång då bror P började anstränga sig för att underordna sig själv och lära sig behärska sin aptit för att han lättare skulle kunna vara tålig. Han har lätt blivit upphetsad, ivrig, lättirriterad och nedstämd till sitt sinne. Hans mat- och dryckesvanor har mycket att säga om hans tillstånd. De lägre lidelserna är de förhärskande och råder över de högre sinneskrafterna. Måttlighet skulle göra mycket för bror P. Mer fysisk aktivitet och fysiskt arbete är också nödvändigt för hans hälsa. När han ansträngde sig för att skaffa sig självkontroll, började han att växa, men fick inte den välsignelse av sina ansträngningar att utvecklas som han skulle ha fått om han hade börjat vid en tidigare tidpunkt.

I stället för att samla med Kristus i sanningen, drev han alltför långt tillbaka, Han ville inte hjälpa sig själv och stod direkt i vägen för andras tillväxt och skingrade alltså. Hans inflytande har stått direkt i vägen för utbredandet av det verk som Gud har sänt Sina tjänare till att utföra.

Bror P:s idéer om ordning och organisation har stått i direkt motsats till Guds plan för ordning. Det är ordning i himlen. Den skall efterliknas av dem som på jorden skall (698) ärva frälsning. Ju närmare människor når himlens ordning och organisation, desto närmare förs de det tillstånd som Gud kan acceptera och som kommer att göra dem till invånare i himmelriket och göra dem passande för den förvandling från jord till himlen som Henok ägde förberedelse för, innan han blev förvandlad.

Bror P borde vara försiktig. Det saknas ordning i hans organisation. Han har inte levt i överensstämmelse med den självbehärskning, den omsorg och den flit som är nödvändig för att tillförsäkra sig harmoni och enhet i sina handlingar. Hans erfarenhet, hans utbildning i religiösa saker tidigare i hans liv har varit till stor skada för hans

kära barn och särskilt för Guds folk. De plikter som himlen har lagt på en far, särskilt en predikant, har han inte insett. En person som bara har en vag förnimmelse av sitt ansvar som far när det gäller att uppmuntra och genomdriva ordning, disciplin och lydnad kommer att misslyckas som predikant och som herde för hjorden. Samma brister som utmärker ledningen därhemma i hans familj kommer att kunna märkas som en mer offentlig egenskap i Guds kyrka. Misstag kommer inte att rättas till på grund av de obehagliga konsekvenser som blir följden av tillrättavisning och allvarlig vädjan.

Det krävs en stor förändring i bror P:s familj. Gud är inte nöjd med den brist på ordning som nu finns, därför att de går sina egna vägar och följer sin egen livsstil. Detta tillstånd som råder i hans familj är förutbestämt till att motverka hans inflytande var han än är känd. Det fungerar också så att de som vill hjälpa honom genom att stödja hans familj, tappar lusten att göra det. Denna brist är till skada för guds verk. Bror P håller inte tillbaka sina barn. Gud är missnöjd med deras oordentliga, stojande sätt, deras ohysade uppförande. Allt detta är det resultat eller den förbannelse som blir följden av den obegränsade frihet som adventister har påstått var deras välsignade privilegium att njuta av. Bror och syster P har önskat sig sina barns frälsning, men jag såg att Gud inte kommer att utföra något mirakel (699) genom att de blir omvända så länge det fanns plikter som vilar på föräldrarna, som de bara har en obetydlig känsla av. Gud har överlämnat ett arbete till dessa föräldrar att utföra som de har kastat tillbaka till Honom att utföra åt dem. När bror och syster P känner den börda som de borde känna för sina barn, kommer de att förena sina ansträngningar för att få ordning, disciplin och hälsosam självbehärskning i sin familj.

Bror P, du har varit lat när det gäller att bära bördor som varje far bör bära i sin familj. Till följd av detta är moderns ansvar mycket tungt att bära. Du har haft alldeles för lätt att ursäkt dig själv när det gäller plikter och ansvar hemma och borta. När du, i fruktan för Gud, på allvar med tanke på domen, bestämt tar på dig det ansvar som himlen har avsett att du skall ta på dig och när du har gjort allt som du från din sida kan göra, då kan du med gott omdöme be i Anden och i tro, att Gud skall utföra det arbete för dina barn som överstiger en människas kraft att göra.

Bror P har inte använt sina tillgångar på ett rätt sätt. Barns krav och önsningar har betydelse för honom än sunt omdöme. Han värdesätter inte på rätt sätt de tillgångar han disponerar och han använder dem inte försiktigt till sådant som verkligen är nödvändigt för att göra hemmet bekvämt och hälsosamt. Hela familjen måste bli bättre i detta avseende. Om vi inte sätter värde på ordning och organisation inom familjen, kommer det att få många skadliga konsekvenser och bli förödande och leda till stora nackdelar. Det är många saker som behövs i familjen för att det skall bli bekvämt och behagligt. Varje familjemedlem bör erkänna att ansvaret vilar på att den enskilde gör sin del för att bidra till bekvämlighet, ordning och regelbundna vanor i familjen. Den ene bör inte motarbeta den andre. Alla bör enigt gå in för att uppmuntra varandra. De bör visa vänlighet, uthållighet och tålmod,

tala i låga, lugna tonlägen, undvika (700) förvirring och var och en bör göra sitt yttersta för att underlätta moderns ansvar. Saker och ting bör inte längre lämnas åt sitt öde genom att alla ursäktar sig för att undvika sina plikter och låter andra göra det som de själva kan och bör göra. Det kan handla om bagateller, men om man lägger ihop alltsammans skapar det en stor oordning och för med sig Guds missnöje. Det är försummelse av de små detaljerna, bagatellerna, som förgiftar livets lycka. Trohet i de små sakerna bildar summan av den lycka som kan märkas i det här livet. Den som är trogen i det lilla är också trogen i större saker. Den som är opålitlig eller ohederlig i små saker kommer också att vara det i större saker. Alla familjemedlemmar bör vara medvetna om just den del som han förväntas göra tillsammans med de andra. Alla, från den sexårige och uppåt, bör vara medvetna om att det krävs av dem, att de bär sin del av livets ansvar.

Det finns viktiga läxor att lära för dessa barn och nu kan de lära sig dem bättre än senare i livet. Gud kommer att arbeta för dessa dyrbara barn tillsammans med deras föräldrars kloka strävanden och kommer att leda dem till att bli elever i Kristi skola. Jesus vill att dessa barn skall skilja sig från världens tomhet, lämna syndens nöjen och välja den lydandens ödmjuka väg. Om de nu vill bry sig om den gynnsamma inbjudan, ta emot Jesus som sin Frälsare och fortsätta att känna Herren, kommer Han att rena dem från deras synder och ge dem nåd och styrka.

Käre bror P, de läxor du har lärt dig under de distraherande inflytelser som du utövat i Maine har varit ytterst skadliga för din familj. Du har inte varit så försiktig i ditt umgänge med andra som Gud kräver att du skall vara. I din familj har du inte hållit dig till sanningen, flitigt lärt dina barn dess principer och Guds bud när du reser dig och när du sätter dig, när (701) du går ut och kommer in. Du har inte satt värde på din uppgift som far eller som predikant.

Du har inte ivrigt utfört din uppgift bland dina barn. Du har inte helgat tillräckligt mycket tid till familjebön och du har inte krävt att hela familjen skall vara samlad. Innebörden av ordet äkta man är *hus-band*. Fadern är familjens medelpunkt. Han är laggivaren som genom sin manlighet skall uppvisa de strängare dragen, energi, integritet, ärlighet, tålmod, mod, flit och praktisk handlingskraft. I viss mening är han också familjens präst, som lägger morgon- och kvällsoffret på altaret. Modern och barnen skulle uppmuntras till att delta i dessa offer och till att deltaga i lovsången. Morgon och kväll skulle fadern, som familjens präst, bekänna de synder som han själv och hans barn har begått under dagen. De synder som han fått kännedom om, och likaså de hemliga synder som endast Guds öga har uppfattat, skulle erkännas. Om husfadern troget praktiserar detta handlingsmönster när han är hemma och husmodern gör det då han är frånvarande, kommer det att vara till välsignelse för familjen.

Orsaken till att de unga i vår tid inte är mer religiöst sinnade är brister i deras uppfostran. Det är inte sann kärlek när de får lov att ge efter för lidelser, eller när olydnad mot era lagar får passera ostraffat. Som grenen är böjd, är trädet böjt. Ni älskar bekvämlighet alltför mycket. Ni är inte tillräckligt flitiga. Ständig ansträngning är

nödvändig, uthållig vaksamhet och allvarlig, innerlig bön. Bevara era tankar i en bedjande sinnesstämning, upplyfta till Gud. Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.

Du har inte satt värde på sabbatens helgd i din familj och inte lärt ut den till dina barn och hos dem inpräntat (702) betydelsen av att hålla den enligt budordet. Dina sinnen är inte klara och beredda att utskilja den höga standard som vi måste nå upp till för att vara laghållare. Men Gud kommer att hjälpa dig i dina ansträngningar när du på allvar tar itu med uppgiften. Du bör ha fullständig kontroll över dig själv. Då kan du ha större framgång när det gäller att styra dina barn när de är oregerliga. Det är en stor uppgift för dig att gottgöra dina tidigare försummelser, men det krävs inte att du skall göra det i egen kraft. Tjänande änglar kommer att hjälpa dig i arbetet. Ge varken upp eller lägg ditt ansvar åt sidan, utan använd din viljekraft till att ta itu med det och gottgör det du länge försummat. Du måste ha högre uppfattningar om vad Gud kräver av dig när det gäller Hans heliga dag. Allt som rimligen kan göras på de sex dagar som Gud har gett dig, bör göras. Du bör inte beröva Gud en enda timme av den heliga tiden. Stora välsignelser har utlovats för dem som högt sätter värde på sabbaten och inser vilka plikter de har när det gäller att iaktta den: "Om du hindrar din fot på sabbaten att göra vad du har lust till på min heliga dag, om du kallar sabbaten din lust och förhårligar den till HERRENS ära, om du förhårligar den genom att inte gå dina egna vägar och inte göra vad du har lust till eller tala tomma ord, då skall du fröjda dig i HERREN, och jag skall föra dig fram över landets höjder och låta dig njuta av din fader Jakobs arvedel. Så har HERRENS mun talat." (Jes. 58:13-14)

När sabbaten börjar, borde vi sätta en vakt för oss själva, för våra handlingar och våra ord, annars stjäla vi från Gud genom att använda för vårt eget bruk den tid som helt och fullt är Herrens tid. Vi skulle inte själva göra, och inte heller tillåta att våra barn utför något slags arbete för vårt livsuppehälle eller något arbete som kunde ha gjorts under de sex arbetsdagarna. Fredagen är förberedelsedagen. Tid kan då avskiljas (703) för att göra de nödvändiga förberedelserna för sabbaten genom att både tänka på och samtala om den. Ingenting som från himmelens synpunkt betraktas som en överträdelse av sabbaten, skulle lämnas osagt eller ogjort, för att sägas eller göras under sabbatstid. Gud fordrar inte endast att vi skall avhålla oss från fysiskt arbete på sabbaten, utan att våra sinnen fostras att tänka på andliga ting. Det fjärde budet överträds i verkligheten genom att samtala om världsliga ting eller genom att engagera sig i ett lätt och ytligt samtal. Att tala om något eller allt som vi kan komma att tänka på är att tala våra egna ord. Varje avvikelse från det rätta leder oss in i fångenskap och fördömmelse.

Broder P, du borde fostra dig själv att iaktta sabbatens helighet, såsom den framställs i det fjärde budet, och borde göra ansträngningar att höja standarden i din familj och varhelst du genom ditt exempel har sänkt den bland Guds folk. Du borde motverka det inflytande du har haft när det gäller detta, genom att förändra dina ord och dina handlingar. Du har ofta misslyckats med att "tänka på sabbatsdagen och helighålla den". Du har ofta glömt, och

har talat dina egna ord på Guds heliga dag. Du har inte varit på din vakt utan har på sabbaten förenat dig med icke-kristna i samtal om vanliga, dagliga samtalsfrågor sådana som vinster och förluster, arbetsproblem och livsvillkor. Genom ditt exempel har du skadat ditt inflytande. Du behöver förändra dig.

De som inte är helt omvända till sanningen låter ofta sina sinnen fritt syssla med världsliga affärer och även om de må vila från fysiskt arbete på sabbaten, talar de om vad som rör sig i deras sinnen. Allt detta är att överträda sabbatsbudet. Om sinnet sysselsätts med världsliga ting, då kommer vårt tal att uppenbara detta, ty det hjärtat är fullt av, det talar munnen.

Guds tjänare skulle särskilt i detta (704) avseende vara föredömen. På sabbatsdagen skulle de samvetsgrant hålla sig till samtal om religiösa ämnen - om sanningen för vår tid, våra nuvarande plikter, det kristna hoppet. Vi kan också samtala om det som i samband därmed vällar bekymmer, prövningar, strider och även tvivel och om att det finns hopp om att till sist övervinna samt den lön vi kommer att få. Jesu tjänare skulle stå upp för att tillrättavisa dem som inte tycks komma ihåg att helighålla sabbatsdagen. De skulle vänligt och allvarligt tillrättavisa dem som inlåter sig i världsligt samtal på sabbaten, och på samma gång gör anspråk på att vara bland dem som firar sabbaten. De skulle uppmuntra andra att syssla med andliga ting och hängivet tänka på Gud på Hans heliga dag.

Ingen borde känna sig fri att använda helig tid på ett onyttigt sätt. Det är missshagligt för Gud när sabbatsfirare sover under större delen av sabbaten. De vanäras sin Skapare när de gör det, och genom sitt exempel säger de att de sex dagarna är så dyrbara för dem, att de inte har tid att vila. De måste tjäna pengar, även om de berövar sig själva behovet av vila, vilket de måste ta igen på den heliga tiden. Därefter ursäktar de sig själva genom att säga: "Sabbaten gavs för att människan skulle få vila. Jag vill inte gå miste om den vila jag behöver genom att gå till en gudstjänst, ty jag behöver vila." Sådana personer använder den heliga dagen på ett felaktigt sätt. De skulle, i synnerhet på den dagen, intressera sina familjer för att helighålla sabbaten och samlas i Guds hus till bön, om det är få eller många där, hur det än må vara. De skulle använda sin tid och sina krafter till andliga övningar, för att det gudomliga inflytandet, som vilar över sabbaten, må följa dem under hela veckan. Av alla veckans dagar är ingen så lämplig för andliga tankar och känslor som sabbatsdagen.

Det visades för mig att hela himmelen var intresserad av att se på och följa dem som helgar sabbaten enligt det fjärde budet och helighåller den. Änglarna lade märke till deras intresse och höga aktning för (705) denna gudomliga institution. De som höll Herren Gud helig i sina hjärtan genom andligt tänkesätt och de som sökte att fylla de heliga sabbatstimmarna med det allra bästa de förmådde och ära Gud genom att kalla sabbaten sin lust - dessa välsignade änglarna särskilt med ljus och hälsa, och en särskild kraft gavs till dem. Men å andra sidan vände änglarna sig bort från dem som misslyckades med att uppskatta Guds dags helighet, och tog från dem deras ljus

och kraft. Jag såg dem överskuggade av mörker, missmod och ofta sorgsna. De kände bristen av Guds Ande.

Käre bror P, du bör alltid vara försiktig med dina samtal. Har Gud kallat dig till att vara Kristi representant på jorden och i Hans ställe enträget uppmana syndare att låta sig försonas med Gud? Detta är ett högtidligt, upphöjt uppdrag. När du slutar att tala från predikstolen har denna tjänst bara börjat. Du är inte fri från ansvar när mötet är slut, utan bör ständigt hålla fast vid helga det själavinnande arbetet. Du skall vara ett levande brev, som känt och läst av alla människor. Lättja skall du inte rådfråga. Nöjen skall du inte tänka på. Själars frälsning är det allt överskuggande temat. Det är denna tjänst Kristi evangeliums tjänare har kallats till. Han måste hålla fast vid goda gärningar utanför mötet och pryda sin bekännelse med att föra gudfruktiga samtal och att uppträda försiktigt. När du är färdig med din uppgift i talarstolen och har placerat dig i ett sällskap vid brasan, har du ofta genom dina oheliga samtal motarbetat dina ansträngningar bakom talarstolen. Du måste själv leva upp till det som du förkunnar för andra. Du måste själv ta på dig den börda som Guds verk medför, tyngden av det ansvar som borde vila över var och en av Kristi tjänare. Detta har du ännu aldrig gjort. Bekräfta det som du sagt i talarstolen genom att ta upp det genom privat ansträngning. Engagera dig i kloka samtal om sanningen för (706) vår tid. Förvissa dig uppriktigt om de närvarandes tillstånd och gör i fruktan för Gud en praktisk tillämpning av någon viktig sanning för dem som du är tillsammans med. Du har misslyckats med att vara snabb med att i tid och otid förebrå, tillrättvisa, förmana, med allt tålmod och all undervisning.

För en väktare på Sions murar är en ständig vaksamhet nödvändig. Din vaksamhet får inte avta. Uppfostra dig själv till att kunna vädja till familjer som samlats kring brasan. Du kan utträta ännu mer på det sättet än enbart genom din insats i predikstolen. Vaka över själar som en som måste avlägga räkenskap. Ge inget tillfälle till icke-troende att uppmana dig till att eftersätta denna plikt, genom att försumma att vädja till dem personligen. Tala som en vän till dem och be dem att överlämna sig till sanningen. ”Ty vi är en Kristi rökelse inför Gud bland dem som blir frälsta och bland dem som blir förtappade, för de senare är en doft av död till död, för de förra en doft av liv till liv.” (2 Kor. 2:15, 16) När aposteln ser storheten i Guds verk och det tunga ansvar som vilar på predikanten, utbrister han: ”Vem räcker till för detta? Vi är inte som de flesta, som för egen vinnings skull förfalskar Guds ord. Nej, i Kristus predikar vi med rent sinne inför Gud det ord som kommer från Gud.” (2 Kor, 2:15- 16, 17)

De, som förvanskar Ordet, genom att ge ut vete och agnar eller något annat som kan anses vara evangeliskt, trots att de motsätter sig Guds bud, kan inte uppskatta apostelns känslor, då han skälvde under tyngden av det upphöjda uppdrag och vikten av det ansvar, som vilar över Kristi tjänare, som har ansvar för själars öde - själar som Kristus dog för. För att kunna värdera självutnämnda predikanter krävs bara en liten förebild för att kunna leva upp till det som förväntas och bli predikant. Aposteln uppskattade de kvalifikationer som en predikant behöver ha mycket högt.

En predikant bör i predikstolen uppträda försiktigt, inte hänsynslöst. Han bör inte vara försumlig när det gäller (707) sin attityd. Han bör i högsta grad hålla ordning och äga förfining. Gud kräver det av dem som säger ja till ett så ansvarstyngt uppdrag, som att ta emot ord från Hans mun och förmedla dem till folk, att varna och tillrättvisa, korrigera och trösta, alltefter vad tillfället kräver. Guds representanter på jorden bör stå i daglig kontakt med Honom. Deras ord bör vara väl valda, deras tal tillförlitligt. De slumpmässiga ord som ofta används av predikanter som inte förkunnar evangeliet uppriktigt borde för alltid dömas ut och förklaras ogiltiga.

Jag blev visad, bror P, att du av naturen var lättirriterad, lätt att provocera och att du saknade tålmod och uthållighet. Om ditt uppträdande blev ifrågasatt eller om du uppmanades att ta ståndpunkt för sanningen, kände du alltför starkt att du inte ville bli påskyndad. Du ville inte flytta dig ett enda steg därför att andra vill att du skulle det. Du ville ha din tid. Skulle dina åhörare göra likadant, skulle du anse dem klandervärda. Om alla skulle göra som du, skulle Guds folk behöva ytterligare ett helt årtusende för att göra sig beredda för domen. Gud har i Sin nåd haft tålmod med din tröghet, men det inte att vara någon ursäkt för andra som följer ditt exempel, för du är nu svag och bristfällig där du skulle kunna vara stark och väl utrustad för din tjänst.

Bror R kunde bara obetydligt påverka dig. Hans arbetsuppgifter styrdes på ett oklokt sätt. Han begick särskilt misstag genom att intressera sig för dem som ansåg att de skulle bli lärare. Om han inte hade befattat sig med en predikants fall i Maine utan arbetat på nya missionsfält där det inte hade funnits några adventister, skulle många ha fått lära känna sanningen. Bror S har gått långsamt fram och intagit en ställning som behagar Gud mer när det gäller tålmod, fördragsamhet och uthållighet. Ändå har han ett mycket större uppdrag att utföra, innan han kan bli en framgångsrik predikant och kunna främja Guds verk.

Bror R intresserar sig ivrigt för din uppgift, men (708) du vägrar att ta emot hjälp av honom. Du fick tid och kraft och saker och ting anpassades för din skull för att befria dig från dina fördomar och vinna dig för sanningen, tills din lättja och otro gjorde slut på bror R:s tålmod. Då ändrades karaktären av hans arbetsuppgift och han försökte övertala dig till att besluta dig och handla utifrån det ljus och vittnesbörd du hade fått. Denna allvarliga ansträngning från hans sida, kallade du för pressande och störande för dig. Ditt trilska temperament blev märkbart. Du motsatte dig denna behandling och förkastade de ansträngningar han gjorde för dig. Därigenom skadade du dig själv, gjorde bror R missmodig och misshagade Gud. Dina känslor mot bror R var inte kristna. Du var stolt över ditt motstånd mot hans strävanden för ditt bästa. Herren välsignade bror R:s insats genom att skapa en församling i staten Maine. Denna insats var hård och prövande och du hade din del i att det blev så. Du insåg inte hur svårt du gjorde deras tjänst som Gud hade sänt för att förmedla sanningen till folket. De tömde sina krafter genom att föra människor fram till att ta ställning för sanningen, medan du och andra av predikanterna stod direkt i vägen. Gud arbetade genom Sina tjänare för att dra människor till

sanningen medan Satan arbetade genom dig och andra predikanter för att försvaga modet och motarbeta deras insatser. Just de människor som bekände sig vara väktare och som skulle ha varit de första till att ta emot varningens ord och gett det vidare till folket, om de hade lyssnat till Guds råd, var bland de sista som tog emot sanningen. Folket hade kommit längre än deras lärare. Människor tog till och med emot varningen före väktarna, eftersom väktarna var opålitliga och sov på sin post.

Bror P, du borde ha haft broderlig förståelse för och kärlek till bror R. Det var vad han gjort sig förtjänt av snarare än till kritik. Du borde allvarligt kritisera ditt (709) eget uppförande eftersom det visade sig att du kämpade mot Gud. Men du har roat dig själv och andra på bror R:s bekostnad genom att berätta om hans ansträngningar för dig och ditt motstånd mot hans arbete och har njutit av ett hjärtligt skratt åt detta.

Det passar sig för varje Kristi förkunnare att använda sunt tal som inte kan fördömas. Jag blev visad att en högtidlig tjänst skulle utföras för Kristi tjänare. Detta kan inte ske utan ansträngning från deras sida. De måste känna att de har ett uppdrag att utföra i sina egna angelägenheter som ingen annan kan göra för dem. De måste försöka skaffa sig de kvalifikationer som är nödvändiga för att bli dugliga Kristi tjänare, så att de på Guds dag kan stå frikända, fria från själars blod, efter att i fruktan för Gud ha gjort hela sin plikt i. Som deras lön kommer den trofaste underherden att höra Överherden säga: ”Bra, du gode och trogne tjänare.” Han kommer då att sätta härlighetens krona på deras huvuden och be dem gå in i sin Herres glädje. Vilken innebär denna glädje? Den innebär att tillsammans med Kristus få se de återlösta heliga, att tillsammans med Honom se tillbaka på deras själars resa, deras självförnekelse och självuppoffring, hur de lämnade bekvämlighet, världslig vinning och tungt arbete och själsångest bakom sig, när människor ville sätta sig emot Guds råd mot deras egna själar. Detta påminner dem om hur de lättade sina egna hjärtan genom att tala med Gud, deras gråt mellan ingången och altaret och om hur de blev ett skådespel för världen, för änglar och för människor. Allt detta är då slut och de kan se frukterna av sin tjänst: själar har blivit frälsta genom deras ansträngningar i Kristus. Predikanter som har samarbetat med Kristus går in i sin Herres glädje och är tillfreds. ”Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låt framför honom utstod (710)korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare, annars tröttnar ni och tappar modet. Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.” (Hebr. 12:2- 4) Predikanter glömmar lätt sin frälsnings Ankare. De tror att de uthärdar mycket, när de bara bär och uthärdar lite. Gud kommer att arbeta för predikanter om de vill låta Honom arbeta för dem. Men om de tycker att allt är i sin ordning och att de inte behöver någon genomgripande omvändelse och inte vill se sig själva komma upp till Guds standard, kan Gud arbeta bättre utan deras tjänst än tillsammans med dem.

Gud kräver, att predikanter skall komma upp till standarden för att visa sig själva erkända av Gud, tjänare

som inte behöver skämmas. Om de vägrar ta emot denna stränga disciplin, kommer Gud att befria dem och välja människor som inte kommer att vila förrän de är fullständigt utrustade för alla goda gärningar. Våra hjärtan är naturligt syndiga och tröga i Kristi tjänst och vi behöver hela tiden vara beskyddade, annars kan vi inte uthärda hårdheten som goda Kristi soldater. Vi kommer då inte heller att inse nödvändigheten av avsiktliga häftiga slag mot skötesynder, utan kommer beredvilligt att ge efter för Satans förslag och sätta upp vår egen norm i stället för att acceptera den rena och upphöjda norm som Gud fastställt.

Jag såg, att de sabbatshållande predikanterna i Maine har misslyckats med att bli Bibelstudenter. De har inte för sin egen del insett nödvändigheten av ett ihärdigt studium av Guds ord, så att de skall bli fullständigt utrustade för alla goda gärningar. Inte heller har de insett nödvändigheten av att enträget uppmana sina åhörare till ett grundligt studium av Skrifterna. Om det inte hade funnits någon sjundedags adventistisk predikant i Maine som motsatte sig Guds råd, kunde allt som ha utförts där ha gjorts med hälften så stor ansträngning och folk kunde ha kommit ut ur sitt störda, (711) förvirrade tillstånd till ordning och kunde nu ha varit starkt nog för att stå emot det motstånd de mött. Många platser där något arbete ännu inte påbörjats kunde ha besökts och ett framgångsrikt arbete hade kunnat utföras där, vilket skulle ha fört många fram till en kunskap om sanningen.

Mycket av det arbete som har lagts ned i Maine har varit för sjundedags adventist predikanter, för att föra dem fram till en rätt uppfattning. Det har krävts ett hårt arbete för att motverka det inflytande som de har utövat när de hade motsatt sig Guds råd mot deras egna själar och stod i vägen för syndare. De ville inte själva komma in och de hindrade med föreskrift och exempel dem som ville komma. Ett misstag har begåtts då man gick in på områden där det fanns adventister som inte i allmänhet anser det vara nödvändigt att bli hjälpt, utan som tror att de befinner sig i ett gott tillstånd och att de förmår undervisa andra. Arbetarna är få och deras kraft måste användas till bästa möjliga nytta. Mycket mer kan göras i staten Maine i allmänhet, där det inte finns någon adventist. Nya områden bör intas och den tid som hittills har använts till tröttande arbete för adventister som inte vill lära sig något nytt bör ägnas åt nya områden, till att gå ut på vägar och stigar och arbeta för icke-troendes omvändelse. Om adventister vill komma och lyssna så låt dem komma. Låt vägen vara öppen för dem så att de kan komma om de vill.

Appendix

Sid. 400 - Förmaningen i det personliga vittnesbörd som riktats till bror och syster E, om att ”ägg inte borde ställas fram på ert bord”, har av somliga tolkats som om den gällde alla. Eftersom detta inte var avsett som en generell undervisning för familjer under normala förhållanden, har detta klargjorts inte bara genom uttalandets eget innehåll, utan också av inte mindre än de tre särskilt offentliggjorda uttalanden av Ellen G. White som ville rätta till varje

missförstånd i detta personliga vittnesbörd. Dessa finns i Vittnesbörd för församlingen band 7, sid. 135 (1902), Hälsa för hela människan sida 326 och Vittnesbörd för församlingen, band 9, sid. 162. (1909). Vi citerar de två sista uttalandena:

Men välnärda personer som har starka köttsliga drifter borde undvika stimulerande kost. Speciellt i familjer där barnen ger efter för sinnliga böjelser borde inte ägg användas. - Hälsa för hela människan. s. 274

Även om varningar getts om faror för sjukdom i samband med att använda smör och att det kan vara skadligt att använda för mycket ägg till små barn, bör vi ändå inte betrakta det som överträdelse av principerna att använda ägg från friska höns som är välskötta och får lämplig kost. Ägg innehåller ämnen som innehåller botande komponenter som motverkar vissa gifter.-Vittnesbörd för församlingen 9:162.